

HISTORIANKIRJA 6

HISTORIANKIRJA 6

HISTORIANKIRJA 6

HISTORIANKIRJA 6

OPETTAJANKIRJA

Opettajalle

Tämän opettajankirjan tekijöiden päätavoitteena on ollut helppokäyttöisen oppaan laatiminen. Tavoitteeseemme olemme pyrkineet yhdistämällä opettajalle tarkoitettut opetusvihjeet oppikirjaan. Kun uudet oppilasikäluokat lukevat kuvaa lähes kuin tekstiä — joskus paremminkin — olemme liittäneet keskeisiin kuviin selityksiä ja kysymysviitteitä. Omatoimikirja on valmiine vastauksineen sekin mukana oppaassa.

Opettamistapoja on monia ja oppimiseen monta tietä. Tässä kirjassa tarjotuista ratkaisuista käytämme tarkoituksellisesti sanontaa opetusvihje. Toivomme, että opettaja saa niistä tukea omalle opetustavalleen.

Historia on tärkeä oppiaine. On todettu, että suomalaisten yleissivistys on laskenut ja että se on matalampi kuin monen muun kulttuurikansan. Yleissivistys on sitäkin tärkeämpää, kun olemme menossa kohti yhdentyvää Eurooppaa. *Historiakirja*-sarjan tärkein tavoite uutistulvaan hukkuvassa maailmassa onkin optimismin ja toivon herättäminen oppilaissa.

Varsinaiset opettajan vihjeet on laatinut Pekka Tenhunen, kuvavinkit ja niihin liittyvät kysymykset Aaro Suomela.

Pekka Tehunen
Aaro Suomela

Historian ja yhteiskuntaopin opetus pyrkii toteuttamaan peruskoulun kasvatustavoitteita ja -päämääriä

- välittämällä eri aikojen ihmiselämän antamien esimerkkien avulla virikkeitä oppilaan oman persoonallisuuden rakennusaineiksi ja luomalla siten oppilaaseen historiallisten ja yhteiskunnallisten kysymysten harrastusta ja myönteisiä yhteiskuntaeettisiä asenteita, kuten sosiaalista vastuuntuntoa sekä nykyaikaa että tulevaisuutta silmällä pitäen ja yhteenkuuluvuuden tunnetta kotiseutuun, omaan kansaan ja koko ihmiskuntaan niin, että oppilas oppii arvostamaan työtä, tasa-arvoa, ihmisoi-keuksia sekä rauhaa ja kansainvälistä yhteisymmärrystä
- tutustuttamalla oppilas ihmiskunnan, oman kansan ja kotiseudun kulttuuriperinteeseen, nykyistä yhteiskuntaa ja maailmantilannetta selittäviin historian kehitysvaiheisiin sekä nyky-yhteiskuntaan ja yksilön asemaan yhteiskunnan jäsenenä
- välittämällä oppilaalle historiallisen ja yhteiskuntaopillisen tietoa-ineksen käsittelyvalmiuksia.
Tämän pohjalta historian ja yhteiskuntaopin opetuksen tavoitteena on
- oppilaan mielenkiinnon virittäminen historiallisiin ja yhteiskunnallisiin kysymyksiin; oppilaan ohjaaminen oman aikansa ilmiöiden ja kysymysten ymmärtämiseen historiallisen kehityksen tuloksena ja menneisyydestä saatua tietoa avukseen käyttäen
- oppilaan ajan ulottuvuuden tajun vähittäinen kypsyttäminen; oppilaan ohjaaminen ymmärtämään ihmiskunnan elämässä, erityisesti yhteiskuntalaitoksessa ilmenevää jatkuvaa muuttumista sekä sopeutumaan tähän muuttumiseen myös omassa elämässä
- aineksen välittäminen oppilaan ihmiskuvan syventämiseksi ja monipuolistamiseksi siten, että hänelle muodostuu käsitys omasta asemastaan historian kehityksessä ja nyky-yhteiskunnassa sekä siten, että hän tutustuu eri aikojen ihmisiin erilaisissa yhteiskunnissa, myös omalla kotiseudullaan
- oppilaan perehdyttäminen eräisiin ihmiskunnan historian tärkeimpiin ilmiöihin ja hänen ohjaamisensa ymmärtämään ihmiskunnan yhteisen kulttuuriperinnön arvoa ja sen säilyttämisen ja kehittämisen tärkeyttä sekä kunnioittamaan kulttuurien erilaisuutta
- oppilaan oman, paikallisen ja kansallisen identiteetin kehittämiseksi hänen perehdyttämisenä kotimaan, kotimaakunnan ja kotiseudun historiaan ja kulttuuriperinteeseen
- oppilaan tutustuttaminen ajankohtaisiin kotimaan ja maailman kysymyksiin ja esiintyvien ongelmien ratkaisumahdollisuuksiin; oppilaan ohjaaminen säännölliseen ajankoh- taisen ja historiallisen tiedon hankintaan ja sen analysoimiseen
- oppilaan perehdyttäminen nykyiseen yhteiskuntaan ja talouselämään, niiden rakenteeseen, tärkeimpiin instituutioihin ja yhteiskunnallisiin ajattelutapoihin, erityisesti nuorison nyky-yhteiskunnassa tarvitsemaan tietoa-inekseen; oppilaan ohjaaminen hallitsemaan käytännön yhteiskunnallisessa toiminnassa tarvittavia toiminta- ja asiomistaitoja

- oppilaan ohjaaminen ymmärtämään yksilökohtaisen poliittisten ja taloudellisten ratkaisujen sekä valtiollisten ja kansantaloudellisten tapahtumien keskinäistä vuorovaikutusta
- oppilaan arvostelukyvyn ja suhteellisuudentajun kehittäminen; oppilaan ohjaaminen vastuulliseen suhtautumiseen omaan kotiseutuun ja yhteiskuntaan; oppilaan ohjaaminen osallistumaan kansainväliseen ja maailmanlaajuisen yhteisvastuun ymmärtämiseen
- oppilaan ohjaaminen vastaanottamaan eläytyen ihmiselämään liittyviä virikkeitä ja omaksumaan ihmistä ja hänen työtään kunnioittava asenne sekä pyrkimyksen herättäminen yhteiskunnan rakentavaan ja demokraattiseen uudistamiseen sekä tasa-arvon ja rauhan puolesta toimimiseen.

2 SISÄLLÖN VALINNAN YLEISET PERUSTEET

2.1 Historian saarekkeita sisältöalueina

Saarekejaon perusta

Oppimäärän sisältöalueet on koottu siten, että kukin niistä muodostaa sisällyksellisesti rajoitetun osion, saarekkeen. Niissä on yhdistetty konkreettisen keskusaiheen ympärille historiallisesti merkittävää ja samalla myös kasvatuksellisesti arvokasta ja oppilaita kiinnostavaa tietoa-inesta. Tar-koitus on, että kunkin saarekkeen tarkasteluun keskitytään siten, että sen sisältöä voidaan käsitellä syventävästi ja ilman kiirettä.

Peruskouluikäisen oppilaan on ajantajun keskinäisen kehitymisprosessin vuoksi vaikeata vielä tajuta pitkiä ajal-lisia kehityslinjoja. Siksi ei oppimäärässä varsinkaan ala-asteella pyritäkään historian ehjästi kronologiseen esityk-seen. Saareke on varsin irrallinen kokonaisuus, jota käsi-tellään muista saarekkeista riippumattomasti. Ala-asteella vanhan ajan ja keskiajan saarekkeiden ajalliset välit voivat olla pitkiäkin, kun taas yläasteella ne saattavat olla niin lähellä toisiaan, että oppilaalle muodostuu yhtenäisempi kuva kehityksestä.

Mikrohistoria

Oppilaan omaksumisedellytysten kannalta on tärkeää, että tarkasteltavan saarekkeen aines on mahdollisimman konkreettista ja toiminnallista. Sitä on voitava esitellä käy-tännön toimintana ja tapahtumina, autenttisina menneisyy-den jäännöksinä tai tosiasioita täydentävää mielikuvitusta käyttäen. Nämä vaatimukset täyttää parhaiten mikrohisto-riallinen aines, ne historian tiedot, jotka liittyvät tavalliseen arkielämään eri aikoina. Mikrohistoria selvittää, miten tietyt yleisluontoiset historialliset ilmiöt on koettu arkielämän pii-rissä. Mikrohistoriallisen aineksen avulla voidaan myös esitellä inhimillisen toiminnan eri muotoja elämän ylläpitä-misestä ja työnteosta alkaen.

Mikrohistorian etuna on se, että arkielämään liittyvänä se voi rinnastua oppilaan oman arkitodellisuuden ja koke-musten kanssa. Tästä syystä on oppiaineeseen koetettava sisällyttää mahdollisimman paljon lasten ja nuorten histori-aa. Samoin tarvitaan naisen näkökulmaa ja naisen histori-aa.

Mikrohistorian piiriin kuuluu erityisesti oppilaan kotiseudun historia. Paikallinen historia elävöittää sitä tosiasiaa, että menneisyys on aitoa todellisuutta, ei mielikuvituksesta tarua. Tämän vuoksi oppimäärässä pyritään seuraamaan kotimaisen historian ilmiöitä oppilaan kotiseudulle saakka. Ihmisen arkielämän historian esimerkit saadaan oppilaan kotoisesta ympäristöstä. Kotiseudun historian tutkiminen johtaa oppilaan myös luontevalla tavalla kosketuksiin aitojen menneisyyden todistuskappaleiden kanssa.

Makrohistoria

Makrohistoriallinen aines sisältää selvityksiä yleishistoriallisista ilmiöistä, kuten valtiollisesta ja yhteiskunnallisesta kehityksestä. Tällainen aines kuuluu myös oppimäärän sisältöön.

Kansallisen identiteetin selventäminen on keskeinen kasvatustavoite. On tarpeen, että oppilaat saavat perustietoja Suomen kansan tärkeimmistä aikaisemmista vaiheista ja niistä tekijöistä, jotka ovat luoneet nykyiset elämänmuodot. Tämän vuoksi osa saarekkeista on omistettu Suomen valtiollisen historian merkittävälle jaksolle. Vastaavasti eräät maailmanhistorian käännekohtat ja keskeiset kulttuuripiirit ovat omina saarekkeinaan sisällöissä. Niiden avulla oppilaat pyritään tutustuttamaan ihmiskunnan yhteiseen kulttuuriperinteeseen sekä valtiollisen ja yhteiskunnallisen elämän varhaisempiin asteisiin. Tältä pohjalta oppilaita pyritään kasvattamaan nykyisen maailmantilanteen ja sen tarkastelun kautta maailmanlaajuisen yhteisvastuun ymmärtäjiksi ja aikanaan sen aktiivisiksi, vastuullisiksi kantajiksi.

2.2 Ihmisen tarina

Ajassa tapahtuva muuttuminen

Vaikka oppimäärän sisällöistä ei sisältöalueiden saarekkeisuudesta johtuen muodostukaan eheää kronologista linjaa, saarekkeet ovat kuitenkin aikajärjestyksessä. Oppimäärä hahmottaa historian ihmisen tarinana ihmiskunnan varhaisvaiheista päättyen nykyhetkeen. Ajalliseen kehitykseen olennaisesti liittyvä muuttuminen nousee esille niissä saarekkeissa, jossa käsitellään yhteiskunnan toimintaan tai yksilön arkielämää liittyviä konkreetteja ilmiöitä. Eri saarekkeiden avulla rakentuva kuva ihmisten polvesta toiseen jatkuneesta työstä ja taistelusta syventää nykyhetken ajallista perspektiiviä.

Makrohistoria kollektiivi-ilmiönä

Ihmisen tarina tarkoittaa käsitteenä myös sitä, että historian oppiainekseen on saatava asiatietoihin perustuvaa elävyyttä, värikkyyttä ja toiminnan dynamiikkaa. Tämä koskee myös kollektiivi-ilmiötä ja tärkeitä valtiollisen kehityksen perusasioita. Ne täydentävät oppilaan historiakuva ja ovat osa hänen yhteiskunnallista kasvatustaan. Vaikeaselkoisen teoreettisuuden välttämiseksi myös tällaiset ainekset voidaan projisoida ihmisten tavalliseen käytännön elämään.

Orientoituminen nykyhetkeen

Oppimäärän sisällöt tuovat historiallisen kehityksen sekä yleisesti että Suomen osalta aivan nykyhetkeen saakka. Jos opetus päättyisi mihin tahansa aikaisempaan vaiheeseen, oppilaalle ei syntyisi opetuksen keskeisen tavoitteen mukaista käsitystä katkeamattomasta ja vielä nykyisyydessäkin jatkuvasta muutoskehityksestä. Historia on myös nykyhetken ymmärtämiseen orientoiva aine. Jos historianopetuksen sisällöistä ei käy ilmi, miten nykyinen valtiollinen tilanne, nyky-yhteiskunta ja nykykulttuuri sekä kotimaassa että kansainvälisesti tarkastellen ovat kehittyneet, jää suuri osa sisällöistä kuolleeksi, motivoimattomaksi muistitiedoksi. Samalla tavoin on asian laita myös kotiseutuhistorian kohdalla.

Saarekkeiden sisällön kokoamisessa ei ratkaiseva valinta-peruste kuitenkaan voi olla pelkkä aiheen liittyminen nykyhetkeen. Tärkeämpää on aiheen pedagoginen merkitys. Vaikka oppimäärän sisältöjen ajallinen painopiste onkin sijoitettu omaa aikaamme lähimpinä oleviin vuosisatoihin, on myös kaukaisempien ajanjaksojen historiallisen ja pedagogisen itseisarvon päästävä opetuksessa oikeuksiinsa.

2.3 Yhteiskuntaopin oppimäärä

Oppimäärässä on yhteiskuntaopin sisältö keskitetty toiminnallisiksi sisältöalueiksi. Oppimäärään on pyritty sisällyttämään myös niitä asioita, jotka oppilaan iän ja elämäkokemuksen kannalta ovat hänelle läheisiä ja helppotajuisia. Samoin sisältöalueiden käsittelyn perusjärjestys on pyritty rakentamaan siten, että edetään oppilaan ja hänen kotinsa jokapäiväiseen elämään liittyvien kysymysten kautta kohti laajempia ja kauempana olevia asioita.

Yhteiskuntaopin olemukseen kuuluu keskeisenä piirteenä tottuminen tiettyjen peruskäsitteiden käyttöön. Niiden havainnollistamiseksi ja elävöittämiseksi on opetettavat sisällöt konkretisoitava oppilaan kotiseutuun ja kotimaakuntaan sekä käytettävä hyväksi ympäröivän yhteisön antama esimerkkiaine. Yhteiskuntaopin tulee myös kiinteästi kytkeytyä toimivaan yhteiskuntaan, johon tutustutaan myös joukkotiedotuksen välityksellä. Tämä edellyttää tarvittaessa joustavuutta sisältöalueiden käsittelyjärjestystä suunniteltaessa.

2.4 Aineksen ryhmittely vuosiluokittain

Ala-asteella käsitellään historian sisältöalueita varhaishistoriasta 1800-luvun alkuun. Oppilaiden ajantajun kehittämiseksi ja myös yhdysluokkaopetuksen tarpeita varten on oppiaines ryhmitelty siten, että viidennellä vuosiluokalla tarkastellaan Suomen historiaa ja kuudennella vuosiluokalla yleistä historiaa. Kummankin vuosiluokan ensimmäisenä sisältöalueena on johdantokurssi.

Yläasteen seitsemännellä ja kahdeksannella vuosiluokalla jatketaan historian sisältöalueiden käsittelyä siten, että Suomen historiaa ja yleistä historiaa käsitellään rinnakkain. Ajallinen kronologia etenee seitsemännellä vuosiluokalla 1800-luvun alusta 1900-luvun alkuun ja kahdeksan-

nella vuosiluokalla 1900-luvun alusta (I maailmansota, Suomen itsenäistyminen) nykypäivään. Yhteiskuntaopin sisältöalueet käsitellään yhdeksännellä vuosiluokalla.

Oppiaineeseen sisältyy myös ajankohtaisten uutisaiheiden seuraaminen kaikilla luokka-asteilla, mutta aivan erityisesti kahdeksannella ja yhdeksännellä vuosiluokalla joukkotiedotusta hyväksi käyttäen. Uutisaiheiden seuraamista ei ole merkitty erikseen sisältöalueeksi eri luokkien kohdalle, koska tämä seuraaminen tapahtuu joustavasti opetuksen lomassa ja sitä tukien.

Kunkin vuosiluokan yhteydessä on annettu ohjeet oppimäärän kuntakohtaisesta soveltamisesta. Sen perusteella laaditaan kotiseutuun ja kotimaakuntaan liittyvät sovellukset sopiviin sisältöalueisiin ja osa-alueisiin. Oman kotiseudun erikoispiirteiden ymmärtämiseksi voidaan tarvittaessa lisätä joitakin sisältöjä, joissa tarkastellaan erikseen kotiseudun tai kotimaakunnan historiaan tai nyky-yhteiskuntaan liittyviä asioita. Jos osa-alueita näin lisätään, tiivistetään oppimäärään kuuluvia muiden sisältöalueiden käsittelyä.

Sisältöalueet käsitellään oppimäärän osoittamassa järjestyksessä, jollei paikallisten tai alueellisten erikoispiirteiden huomioon ottaminen, ajankohtaistekijöiden käsittely ja hyväksikäyttö opetuksessa, yhteistyö jonkin toisen oppiaineen kanssa tai muu painava syy edellytä jossain kohdin toisenlaista ratkaisua. Erityisesti yhteiskuntaopin yhteydessä on kuitenkin kiinnitettävä huomiota käsittelyjärjestyksen joustavuuteen, jotta toiminnallinen esimerkkiaine, jota eri yhteiskunnalliset tapahtumat tarjoavat, voidaan hyödyntää tehokkaasti.

3.1. Kuudes vuosiluokka

Aihepiirit

6. Luokan johdantokurssissa perehdytään historiaan tutkimalla maailmankuuluja rakennuksia. Oppilaat ovat nähneet niiden kuvia kirjoissa, televisiossa, aikakauslehdissä ja matkailumainoksissa. Selvitellään rakennusten käyttötarkoitusta ja verrataan niitä vastaaviin nykyajan rakennuksiin, jotka sijaitsevat joko muualla maailmassa, Suomessa tai jopa kotipaikkakunnalla. Opiskeltavaa on aika paljon, joten johdantokurssissa ei voida viipya kovin kauan. Erityisesti yhdysluokalla huolehditaan jatkuvasti siitä, että oppilaiden käsitys historiasta, historiallisen tiedon muodostumisesta ja sen säilymisestä vahvistuu.

Muinaisen Egyptin historiassa on paljon oppilaita kiehtovaa tietoa; »muumio nukkuu haudassaan». Ei ole tarkoitus opiskella, Egyptin pitkän historian eri vaiheita, vaan tarjotaan mielikuvitukseen vetoava kokonaisuus, luodaan sen ajan tunnelmaa. Keskitytään tiettyyn ajanjaksoon ja seurataan Egyptin eri yhteiskuntaryhmien elämää Niilin varrella. Uskonnon ja hallinnon voimakas yhteys heijastuu faaraan yksinvaltiaassa asemassa. Lisäksi selviää Niilin tärkeä osuus elämisen ehtona. Näin Egyptin historia on esimerkiksi jokilaaksoihin keskittyneestä korkeasta kulttuurista.

Antiikin Kreikkaa tarkastellaan Parthenonin portailta Akropolisin hallitessa näkymää. Silmien edessä on koko elämän kirjo uskonnollisine menoineen ja sankaritaruineen. Urhei-

lutapahtumat voi yhdistää luontevasti nykyajan urheiluhanteisiin. Torilla nähdään kaupunkikulttuuri käsityöläisneen ja kauppiaineen. Lisäksi voidaan tarkastella, miten tuon ajan demokratia toimi. Sankaritarut myyttisine aineksineen soveltuvat käsiteltäviksi myös äidinkielen tunneilla.

Rooman historia sisältää runsaasti oppilaita kiinnostavaa ainesta. Pienestä kaupungista kasvoi mahtava maailman valta, joka hallitsi koko Vähimerta. Colosseumin varjosta voidaan silmäillä taisteluareenalle tuotuja orjia tai katso- mon mahtavia senaattoreita, joilla oli yllään valkeat purp- purareunaiset toogat. Koko mahtava Rooma kuohui ympär- rillä, sotajoukot marssivat roomalaisia sotilasteitä, viljalas- tit saapuivat Ostian satamaan ja valtakunnan asioita hoi- dettiin Forum Romanumilla.

Rooman historiassa on niin paljon mielenkiintoisia asioita, että vaarana on kokonaisuuden jääminen yksityiskohtien varjoon. Oppilaille luodaan kuva länsimaisen kulttuurin le- viämisestä, Vähimeren muodostumisesta »meidän merkek- semme» ja naapurikansojen vähittäisestä siirtymisestä joko valloitetuina tai rauhanomaisin keinoin Roomaan vai- kutuksen piiriin. Laajaa kaupankäyntiä voidaan havainnol- listaa erilaisin kuvakartoin. Monet oppilaat ovat tutustuneet roomalaisiin jo nuorison tietokirjoista tai sarjakuvista. Tätä tietoa voidaan hyödyntää oppitunneilla.

Keskiajan jakso sisältää ritarilaitoksen, ristiretket ja tavalli- sen ihmisen elämän kylässä linnanherran suojeluksessa. Osa keskiajan sisällöstä opiskellaan 5. luokalla. Oppilaille luodaan läpileikkaus feodaaliyhteiskunnasta linnanisänti- neen, linnanneitoineen, ritareineen sekä maaorjatalonpoi- kineen.

Ulkoeurooppalaisten kulttuurien historiasta käsitellään vain muutamaa esimerkkiä perusteellisesti. Kiina keksin- töineen, kirjoitustapoineen ja keisari- uskollisine virka- miehineen on esimerkki aasialaisesta korkeakulttuurista. Arabialaisten kulttuuriin ja uskontoon tutustuminen on tär- keää maailman nykytilanteen kannalta. Inkat, atsteekit ja mayat ovat kulttuureineen uuden maailman edustajina. Opettaja voi painottaa opetustaan valitsemalla näistä jon- kin ryhmän ja keskittymällä siihen. Intiaanikulttuureihin pe- rehtymällä oppilas oppii kunnioittamaan ja arvostamaan myös etäisten kulttuurien saavutuksia.

Uuden ajan murros tuo esille eri kulttuurien kohtaamisen. Aluksi tarkastellaan Euroopan valtioiden tilannetta uuden ajan alussa. Italian kaupunkivaltiot hallitsivat Vähimeren kauppaa ja Hansa piti hallussaan pohjoista kauppaa. Ve- näjä oli eristynyt. Portugali ja Espanja sekä myöhemmin myös Ranska, Englanti ja Hol-anti suuntasivat katseensa valtamerille.

Uudet keksinnöt ja uusien alueitten valtaaminen avasivat sen ajan ihmisten maailmankuvaa, niin kuin avaruustutki- mus on muuttanut meidän käsityksiämme. Kirjapainotaito levitti maailmankuvan yhä useampien nähtäville. Renes- sanssin taidetta voidaan hyvin käsitellä yhdessä kuvaama- taidon kanssa ja tehostaa näin oppilaiden esteettistä kas- vatusta. Taidekuvia tarkastelemalla huomataan, miten re- nessanssin ihmiskuva oli vapaampi ja elävämpi kuin gotii- kan jäykkä, kaavamainen hahmo.

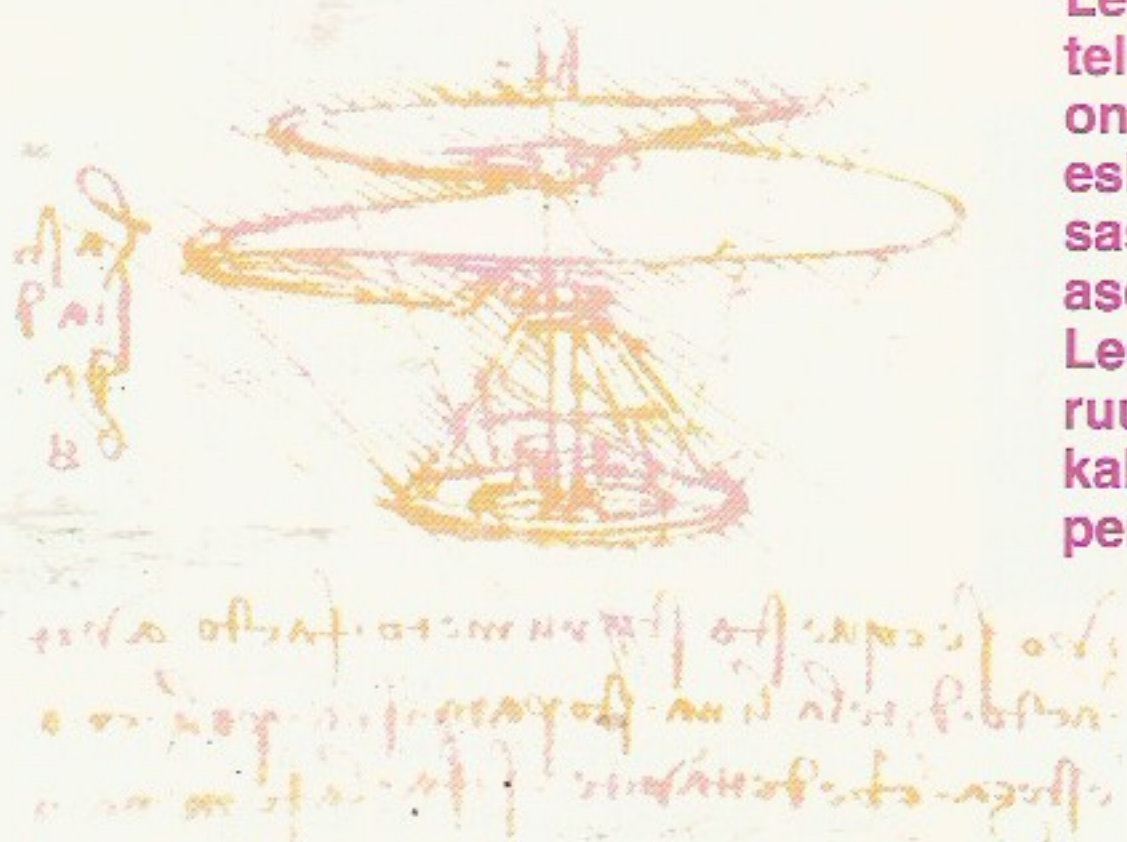
Aurinkokuninkaan Versailles tarjoaa paljon värikästä ja kiehtovaa tutustuttavaksi. Kuninkaan itsevaltiut tuo esille laajan vallan hyvät ja huonot puolet. Hallitsijan käskyllä saatettiin toteuttaa suuria uudistuksia, mutta myös tukahduttaa toisten esiin pyrkimistä. Tavallinen kansa ihaili hallitsijaa ja toivoi, että itsevaltiut pitäisi »pikkuherrat» kurissa. Jaksossa on mahdollisuus luoda barokin ja rokokoon ajankuvaa ja tarjota eläviä kulttuurikonaisuuksia.

Eurooppalaiset hyödynsivät pian uudet löydetyt alueet siirtomaikseen. Englanti kohosi johtavaksi merivallaksi, joka valloitti alueita ympäri maailmaa. Emämaat käyttivät siirtomaita hyväkseen ja näiden oma kehittäminen laiminlyötiin. Orjakauppa jatkui, kun vastasyntynyt Yhdysvallat tarvitsi työvoimaa pelloilleen. Kumpi lienee raatanut kovemmin, edellisen jakson köyhä eurooppalainen maatyöläinen vai neekeriorja plantaasilla. Selvitetään, miten Yhdysvaltain demokraattisen hallinnon. Yhdysvaltain ensimmäiset johtajat edustivat kahta erilaista amerikkalaista ihmistyyppiä: Washington oli aristokraatti ja Frankiin itse asemansa luonut mies.

»Vapaus, veljeys, tasa-arvo» kohosi vallankumouksen tunnushuudoksi. Vallankumous toi aivan uuden ajattelutavan! Ihmisen arvo riippui hänen omista kyvyistään eikä syntyperästä. Napoleonin tarkastellaan henkilönä, jonka vallankumouksen aallot nostivat valtaan. Euroopassa taistelivat nyt kansakunnat eivätkä hallitsijoiden armeijat. Koko Eurooppa oli liikkeellä. Oli alkamassa uusi aika uusine keksintöineen ja vapauspyrkimyksineen.

HISTORIAN- KIRJA 6

Leonardo da Vincin suunnittelema helikopteri. Sama laite on sivun 149 kuvassa 2, joka esittää Leonardon muistopatsasta hänelle nimetyllä lentoasemalla Roomassa. Leonardon idea perustuu ruuviin, joka puolestaan on kaltevan tason, yhden ns. peruskoneen sovellus.

AARO SUOMELA • VENLA SAINIO
PEKKA TENHUNEN • PÄIVIÖ TOMMILA

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
Porvoo - Helsinki - Juva

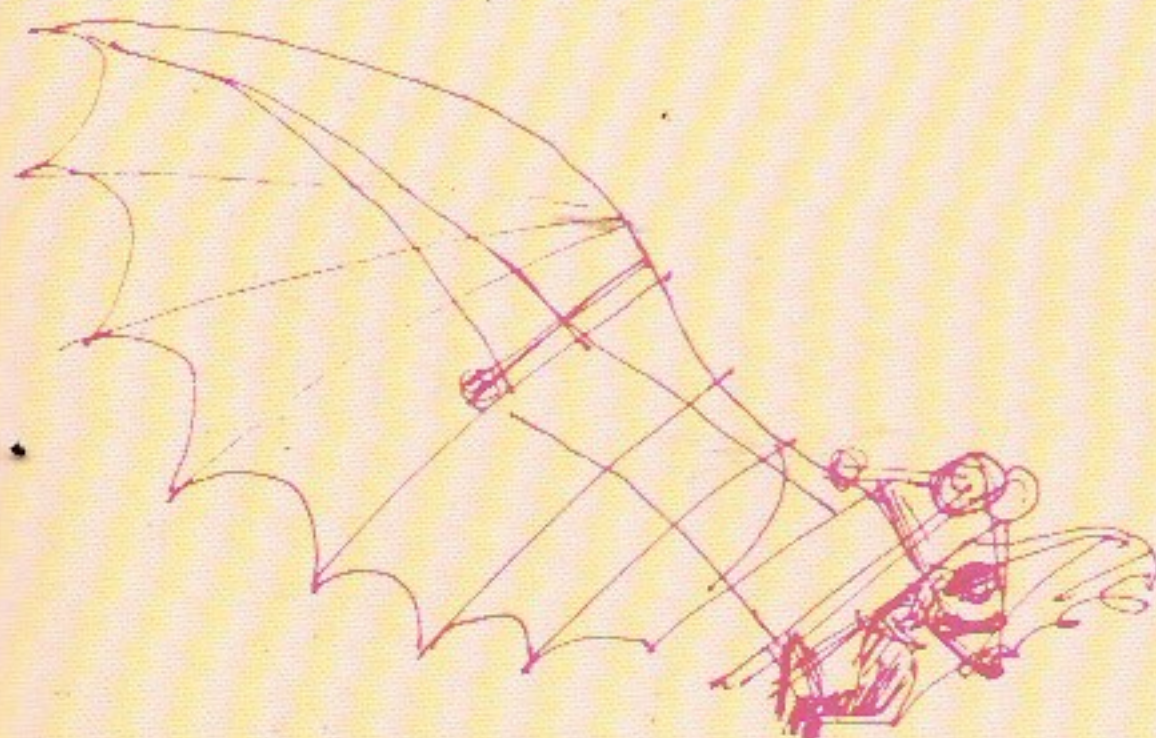
Kouluhallitus on 29.3.1988 hyväksynyt tämän teoksen ja siitä 31.12.1990 mennessä otetut muuttamattomat painokset oppikirjaa korvaavaksi kokeilupainokseksi peruskoulun kuudennen luokan historian ja yhteiskuntaopin opetusta varten.

© Aaro Suomela, Venla Sainio,
Pekka Tenhunen, Päiviö Tommila

Toimittaja: Tuulikki Hanste
Taiteilija: Aimo Virtasalo
Kartat: Eeva Haverila
Typografia ja taitto: Veikko Viljanen

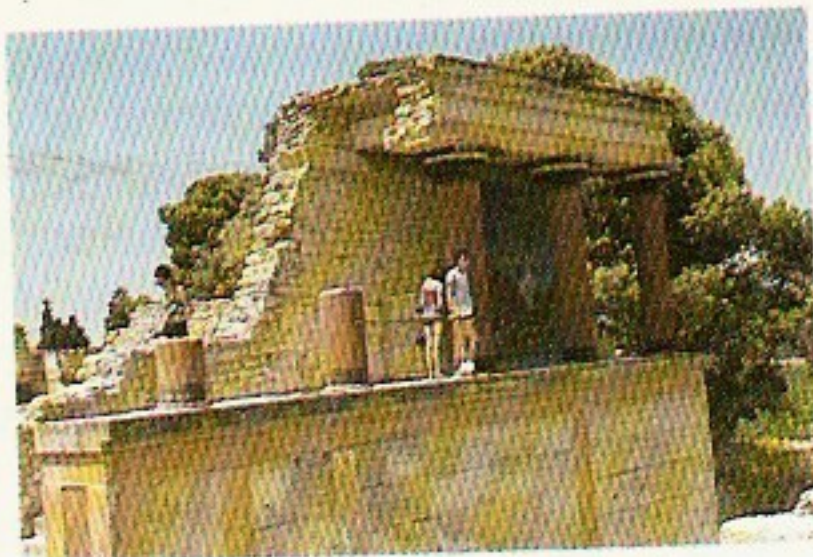
Tämän teoksen kopioiminen on tekijänoikeuslain (404/61, muut 897/80) ja valokuvalain (405/61, muut 898/80) mukaisesti kielletty lukuun ottamatta Suomen valtion ja Kopiosto r.y:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määriteltyä osittaista kopiointia opetustarkoitukseen.

ISBN 951-0-15285-4
WSOY:n graafiset laitokset Porvoo 1989

Leonardon suunnittelema käsien ja jalkojen lihasvoimalla lentämään tarkoitettu »räpyttäjä». Leonardon aikaisista — sen paremmin kuin nykyisistäkään — materiaaleista rakennettuna laite ei olisi toiminut. Sen sijaan 1984 valmistui poljinvoimalla liikkuva ultrakevyt lentokone, jolla on lennetty Englannin kanaalin yli ja samanpituisia matkoja mm. Kreikan saaristossa.

Sisällys

Mykenen raunioita Kreetalla

Vanha pyramidi

Poseidon, meren jumala

Roomalainen riemukaari

Ponte Vecchion renessanssisilta
Firenzessä

I Johdantokurssi

1/I 20 000 vuotta vanha taidenäyttely	8
2/I Kreetta – tarut ja todellisuus	11
3/I Kuva-arvoituksia – vanhoja kirjoituksia	14
4/I Laivat kautta aikojen	16

II Muinainen Egypti

1/II Niili – elämän virta	20
2/II Pyramidit – portaat taivaaseen	22
3/II Egyptiläinen yhteiskunta	26
4/II Egyptin uskonto ja tiede	30

III Helleenien maailma

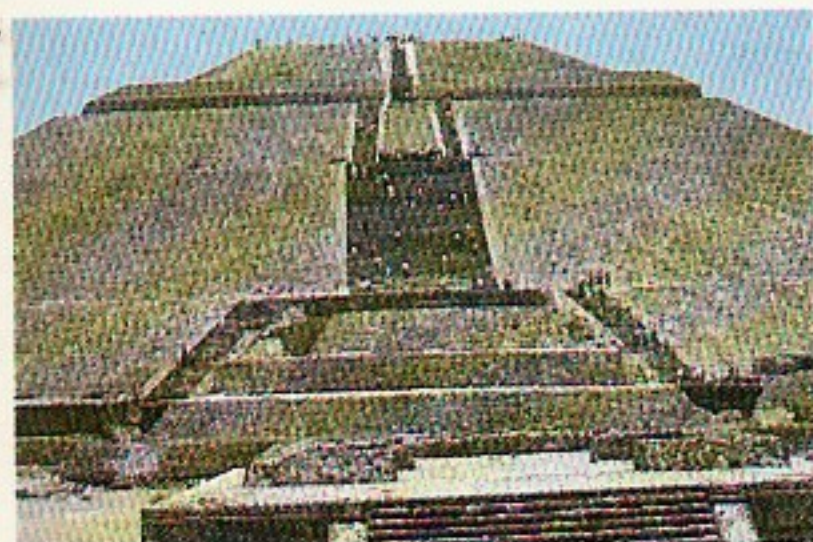
1/III Helleenit – muinaiset kreikkalaiset	36
2/III Homeros – Ilias ja Odysseia	38
3/III Kreikkalaisten uskonto	40
4/III Kreikan kaupunkivaltiot	44
5/III Persialaissodat – karttakatsaus	49
6/III Ateenan kulta-aika	50
7/III Eurooppalaisen taiteen synty	52
8/III Kreikkalaisessa teatterissa	54
9/III Kreikkalaisia tutkijoita	57
10/III Olympian kisat – ensimmäiset olympialaiset	59
11/III Hellenismi – kreikkalaisten perintö Euroopalle	62

IV Rooman maailmanvalta

1/IV Rooman kaupunkivaltion synty	68
2/IV Kuningaskunnasta tasavallaksi	70
3/IV Rooma alkaa laajentua	72
4/IV Suurten sotien jälkeen – imperiumi vaikeuksissa	75
5/IV Gaius Julius Caesar – tasavallan loppu	78
6/IV Rooma keisarikuntana	80
7/IV Rooma – antiikin suurkaupunki	84
8/IV Rooman maailmanvallan jakautuminen	87

V Euroopan synty

1/V Frankit ja Kaarle Suuri	92
-----------------------------	----

Meksikolainen jättiläispyramidi

Hollantilaisia purjealuksia

Barokkipuutarha

Vanhoja valtamerilaivoja

Napoleon Bonaparte

2/V Läänityslaitos	96
3/V Kylässä	98
4/V Linnassa	100
5/V Kaupungissa	104
6/V Profeetta Muhammed	108
7/V Islamin vaikutus	112
8/V Ristiretket	116
9/V Bysantti – Itä-Rooma	120

VI Kiinalaisten ja intiaanien historiaa

1/VI Silkkitie	124
2/VI Kiinan suuri muuri	128
3/VI Oppineita virkamiehiä	132
4/VI Mayat, sademetsien matemaatikot	138
5/VI Atsteekit, muinaiset meksikolaiset	141
6/VI Inkat, auringon lapset	144

VII Uuden ajan murros

1/VII Kaupan ja merenkulun elpyminen	150
2/VII Meritie Intiaan ja Amerikan löytäminen	154
3/VII Espanjalaiset valloittavat Meksikon	158
4/VII Inkavaltakunnan tuho	160
5/VII Maailmankuvan muuttuminen	162
6/VII Tiede tarkistaa käsityksiään	164
7/VII Renessanssin taide	166

VIII Itsevaltiut Ranskassa

1/VIII Aurinkokuninkaan loisteessa Versailles'ssa	172
2/VIII Barokki ja rokokoo	175

IX Englantilaiset maailman merillä ja Amerikan Yhdysvaltojen synty

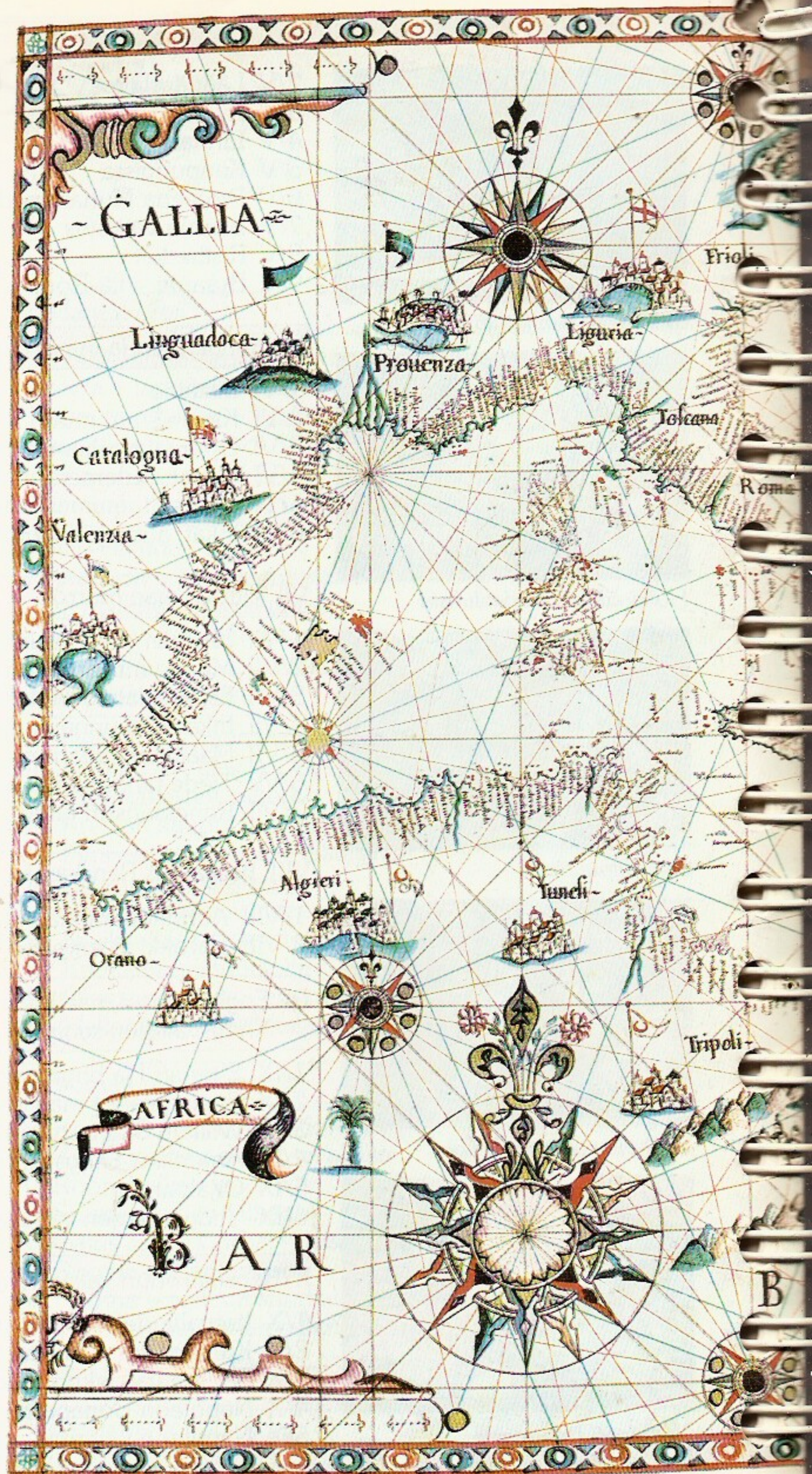
1/IX Elisabet I ja Englannin nousu merivallaksi	184
2/IX Englantilaiset maailman merillä	188
3/IX William Shakespeare	191
4/IX Amerikan Yhdysvaltojen synty	192
5/IX Orjakauppa	195
6/IX Yhdysvaltojen vapaussota	198

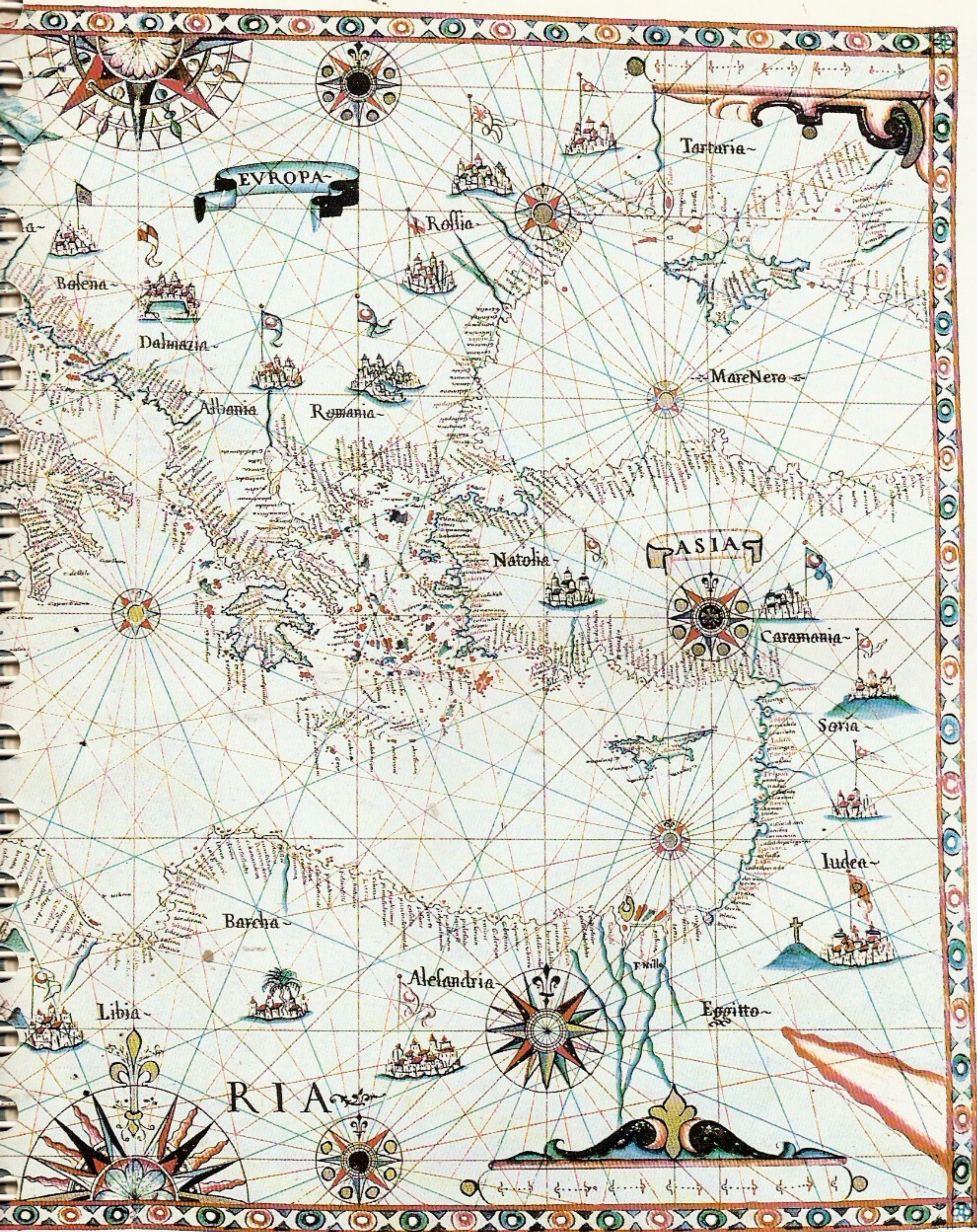
X Ranskan suuri vallankumous

1/X Itsevaltiudesta vallankumoukseen	206
2/X Kuningaskunnasta tasavallaksi	210
3/X Ranska vallankumouksen jälkeen	212
4/X Napoleon Bonaparte – ensimmäinen konsuli	215
5/X Napoleon keisarina	218

Satoja vuosia vanha kartta
Välimerestä, Euroopan
tärkeimmästä merestä.

Verratkaa joko maantieteen koulu-
karttaan tai esim. tässä kirjassa si-
vuilla 36, 68, 72 ja 81 oleviin kart-
toihin. Kiinnittäkää huomiota sata-
mapaikkojen runsauteen ja siihen,
että alueen muoto on lähes oikea.
Verratkaa sen jälkeen karttaa sen
parikkiin, joka on sivuilla 222–223.
Mitä eroja? Varsinkin Pohjoismaat,
olletikin Suomi, on virheellisesti
piirretty. Miksi? — Alueet tunnettiin
paljon huonommin kuin vanhan
kulttuurimeren Välimeren seudut.
Kiinnittäkää huomiota myös kartan
koordinaattiviivoihin, jotka eivät ole
samat kuin meidän käyttämissä-
me Mercatorin pituus- ja leveyspii-
ripohjaisissa kartoissa. Näitäkin vii-
vastoja on kuitenkin käytetty me-
renkulussa. Huomiota voi kiinnittää
myös kartan kompassiruusuihin,
vaakunoihin ja ainakin pariin kirjoj-
tustapaan: EVropa, Africa = Barba-
ria, Catalogna jne.

I JOHDANTOKURSSI

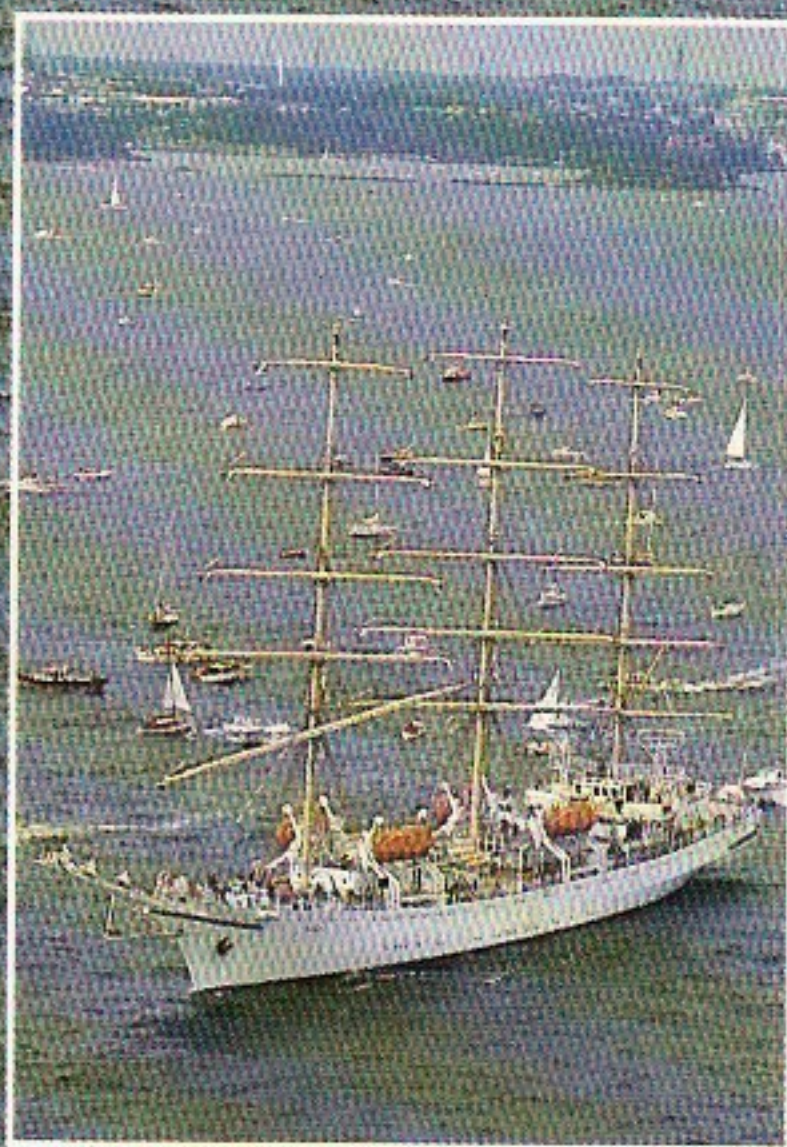
Johdantojakson ingressiaukeama. Kuvien sanoma: meri yhdisti, ei erottanut. Juuri oppikirjan tässä osassa merenkululla, kuten löytöretkillä, kaupalla ja merisodilla, on keskeinen asema. Kuvista toinen kertoo tavallisen ihmisen arkipäivän aherruksesta. Alberg Edelfeltin maalaus »Merellä» vuodelta 1883. Sisältö: Isä ja tytär, verkot, myrskyinen tuuli, purjehtijoilla selvä päämäärä. Mitkä ovat kalastajan työn vaarat?

6 Sisältö: Isä ja tytär, verkot, myrskyinen tuuli, purjehtijoilla selvä päämäärä. Mitkä ovat kalastajan työn vaarat?

Tall Ships' Race 1988 Helsingissä. Vuotuinen eurooppalainen purjehdushistorian suurtahtuma. Etsi-
kää kuvasta eri-ikäisiä ja erityyppi-
isiä venettä: purjelaiva, huvijachteja,
moottoriveneitä, eturatalia tullivene.
Mita liput tarkoittavat? — Kansalli-
suutta, kirjaimia ja erikoisviestejä.
Lippu aluksen etumaston oikealla
puolella osoittaa maan, johon alus
on matkalla. — Pikku kuvassa neu-
vostoliittolainen merimiesten kou-
lulaiva Mkr. Mikä oli aikomaan Suo-
men laivaston purjekoululaiva?
Missä se on nyt? — Suomen Jout-
sen, nykyään Auranen rannassa
Turussa, missä sitä on käytetty me-
rimiesammattikouluna. Alus teki
1930-luvulla pitkiä merimatkoja
mm. Etelä-Amerikkaan: purjehti vi-
meksi 1940-luvun lopulla. Purjelai-
van kunnostus on erittäin kallista
varsinkin takilan — köysistön —
purjeiden yms. takia. — Koulupur-
jelaivoja on yhä useita mailla.
Useimmat suomalaiset purjelaivat
on joko romutettu tai myyty ulko-
maalle. Moshulu on Yhdysvalloissa,
Wiking Göteborgissa, Pessaat Tra-
vemündessä, van Pommern kot-
satamassaan Maarianhaminassa.
Aukeaman opetus näivisti: elä-
mä, historia suuri selkkari.

1/I 20 000 vuotta vanha taidenäyttely

Don Marcellinon täydellinen nimi oli Marcellino de Santuola. Luolamaalauksia on tähän mennessä löydetty myös Ranskan puolelta sekä Saksasta ja viime aikoina varsinkin Afrikasta.

Koska luolamaalauksia tutki ensimmäinen pappi, apotti Henri Breuil, niiden tulkinta ohjautui heti uskontoon. Niin kiehtovaa kuin selityksen hakeminen uskonnosta onkin, sille ei ole perusteltua näyttöä.

Eräänä talvipäivänä 1879 espanjalainen aatelismies Don Marcellino päätti pienen tyttärensä kanssa tutkia kotinsa lähellä olevan Altamiran luolan. Sen olivat metsästäjät löytäneet muutamaa vuotta aikaisemmin, kun heidän koiransa oli eksynyt sinne. Don Marcellinon tarkoituksena oli etsiskellä kivilautisia esineitä, sillä niitä oli seudulta löydetty aikaisemminkin.

Luola oli matala, mutta osoittautui oletettua paljon suuremmaksi. Kun Don Marcellino selkä-kumarassa etsi asutuksen merkkejä, hänen tyttärensä huudahti: »Isä, katso härkä!» Soihdun valossa Don Marcellinokin saattoi erottaa, että katto oli täynnä erittäin taitavasti tehtyjä maalauksia. Näin Don Marcellino ja hänen tyttärensä löysivät ensimmäiset kivilaudelta peräisin olevat luolamaalaukset. Nykyisin näitä maalauksia koristeltuja kivilautisia luolia tunnetaan Euroopasta ja Aasiasta jo yli

Ensimmäiset luolamaalaukset löytyvät.

Tavoite: Oppilas saa käsityksen luolamaalauksista ja ymmärtää niiden merkityksen historiallisena lähteinä.

Toteutus: Tarkastellaan luolamaalauksien kuvia pääpiirteittäin oppikirjan kuvista. Keskustellaan niistä tässä yhteydessä vain lyhyesti.

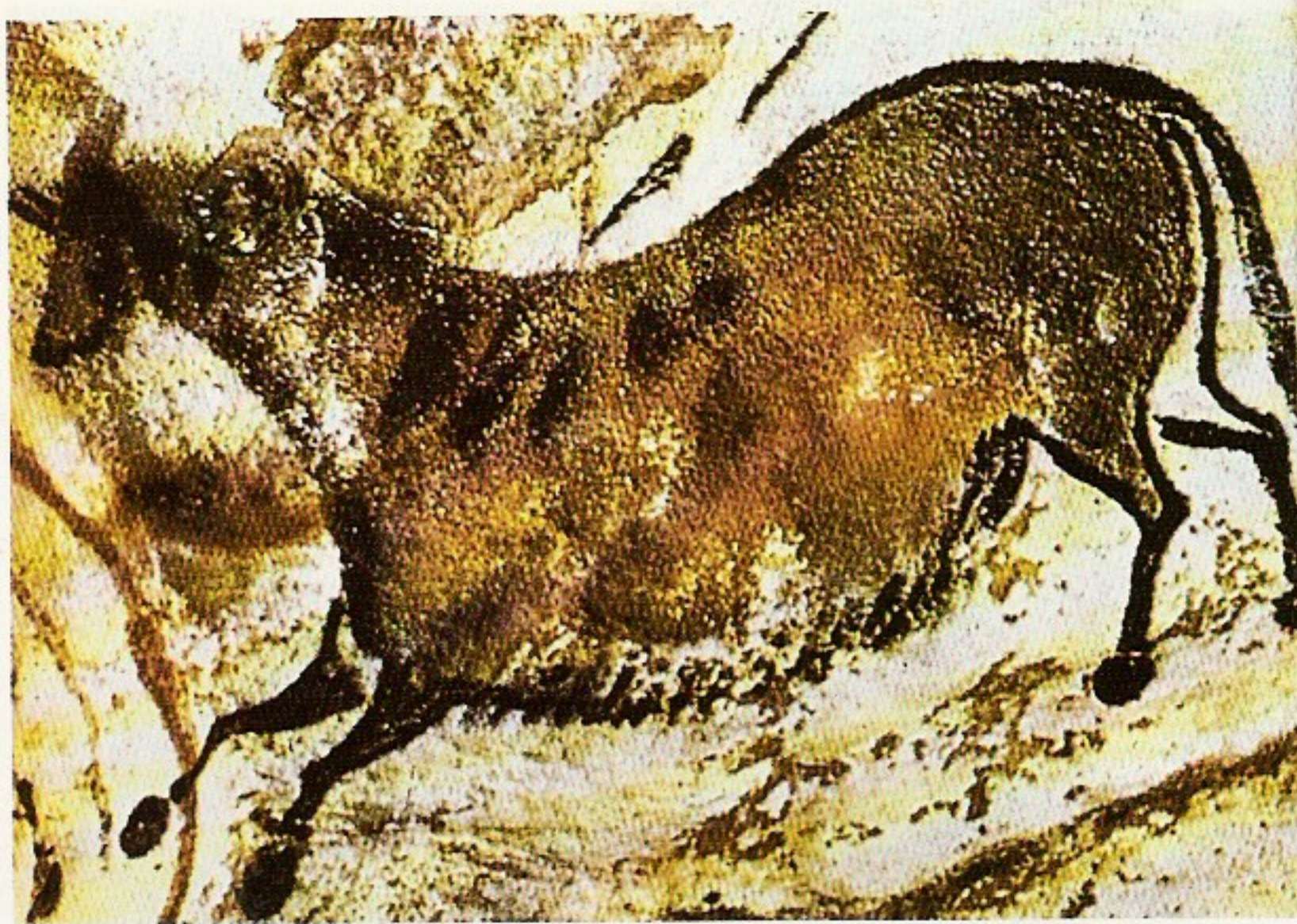
Luetaan oppikirjan kuvaus maalauksien löytämisestä. — Voisiko vielä jostain löytyä vastaavanlaisia luolamaalauksia? (Varmaankin.) — Miksi maalauksia on kuitenkin melko vähän? (Useat niistä lienevät tuhoutuneet vuosituhansien aikana; värit olivat luonnonvärejä, joihin sellaiset ympäristöseikat kuin kosteus vaikuttavat tuhoisasti.) — Miten nykyiset värit (maalit) kestävät ajan hammasta? (Muuttaman vuoden hyvinkin, mutta vuosisatoja jo kovin huonosti.) — Missä olette nähneet vanhoja väri (maali) -pintoja? — Miten ne ovat kestäneet?

Oppikirjan viimeinen kappale antaa aiheita mielenkiintoisiin pohdiskeluihin. Miksi maalaukset on tehty? Ovatko ne taidetta, taikuutta, uskontoa?

sata, ja epäilemättä niitä löydetään myös lisää. Maalauksilla on ikää 15 000–30 000 vuotta.

Kaikkien luolien maalauksilla on samoja yhteisiä piirteitä. Kuvat esittävät jääkauden aikaista suurriistaa, härkiä, mammutteja ja biisoneita, leijonia ja hirviä. Lintuja, kaloja ja pienriistaa kuvissa ei ole. Myös ihmisiä on vähän. Sen sijaan ihmistä kuvaavia pienoisteoksia on kyllä löydetty. Kuvat on maalattu maalajeista saaduilla väreillä, keltaisella, punaisella ja ruskealla sekä noesta saadulla mustalla. Vihreää ja sinistä kuvissa ei ole. Maisemat puuttuvat täysin. Don Marcellinon löytämät kuvat ovat edelleen kaikista luolamaalauksista loisteliaimmat.

Ennen tutkijat kuvittelivat ikivanhojen pääkallojen perusteella alkuihmiset kovin karkeapiirteisiksi. Nykyajan tutkijat saavat aivan erilaisia tuloksia.

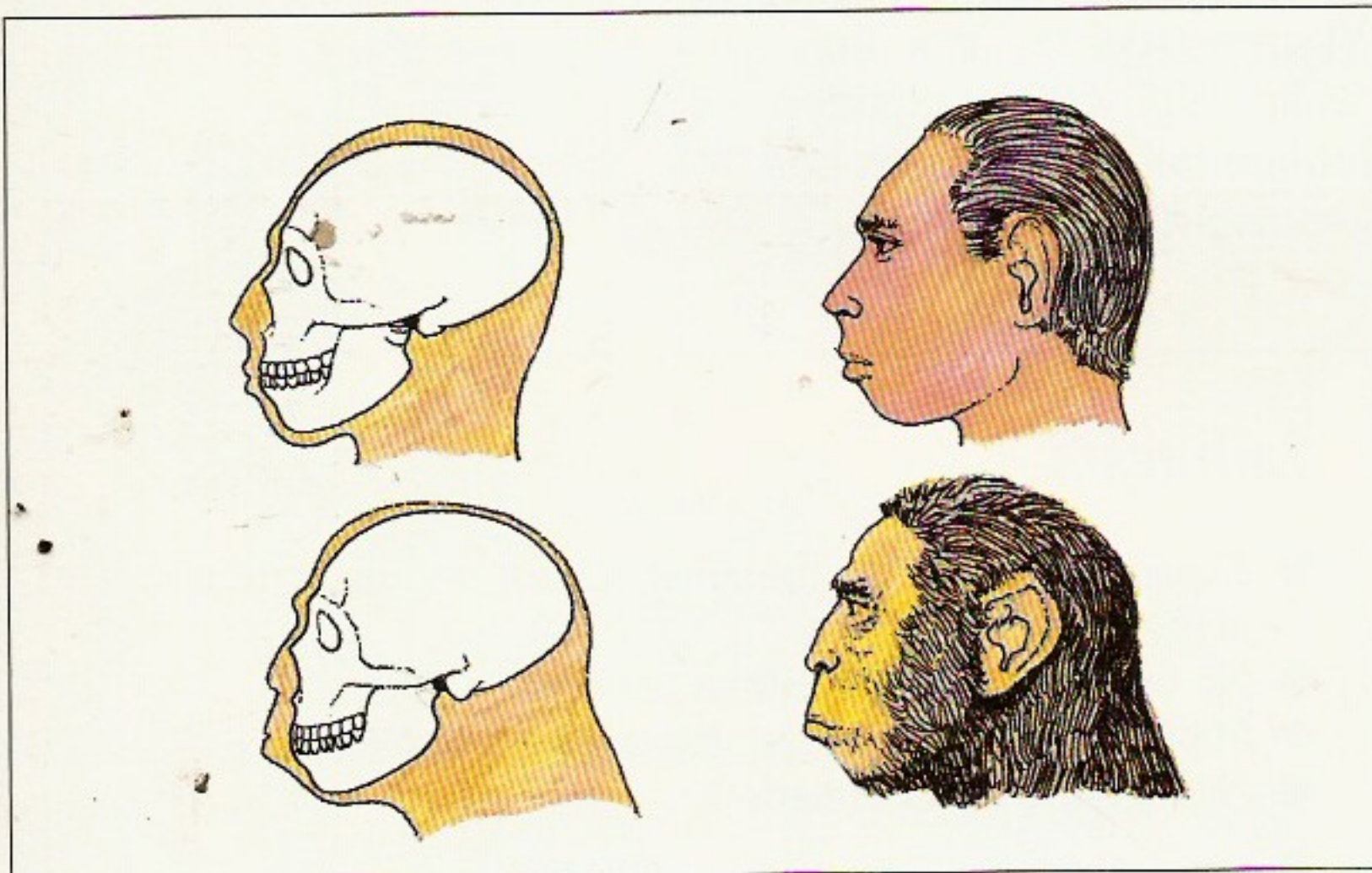

2

3

4

Keskustelua ennakkoluuloista — »apinamiehistä» jne. Alkuperäinen piirros on yhdysvaltalaisen lääkärin tekemä.

Luolien kattojen eläimiä

Maalaukset on tehty todella taitavasti. Kalliopinnan kohoumia on käytetty varjostukseen, ääriviivoja on voitu kaivertaa ja kuviin on saatu elävä, hyvin todenmukainen tuntu; ne ovat taiteellisesti erittäin lahjakkaiden ihmisten tekemiä.

9

Integrointi kuvaamataitoon: »Luolamaalaus» sormiväreillä. Alustaksi kannattaa valita esimerkiksi aaltopahvi, jonka voi kiinnittää tukevasti seinään. Maalausten aiheita voi ottaa joko menneisyydestä tai nykypäivästä kuvitellen, että ne »löydetään» kymmenen tuhannen vuoden kuluttua. Mitä me haluaisimme viestiä sen ajan ihmisille omasta elämästämme?

Omatoimikirja: Lukuvuoden alussa on jälleen syytä sopia työskentelyn perusperiaatteista (millä väreillä väritetään, minkälaista käsialaa käytetään jne.). Aikasuora kannattaa kerrata huolellisesti. Annetut tehtävät olisi aina pyrittävä tarkastamaan, jotta oppilaat eivät turhautuisi »tehtyään tehtävät turhaan». Jokaisen oppilaan aikasuoran tai kartta-piirroksen tarkastaminen on työlästä opettajalle. Tämän voi hoitaa myös oppilaiden avulla. »Vertailkaa toistenne aikasuoria/karttoja ja tulkaa kysymään, jos on epäselvää.» Varsinkaan karttatehtävissä ei kannata takertua pieniin epätarkkuuksiin.

5

Taiteilijan kuvitelma siitä, miten luolakuvat ovat voineet syntyä.

Ratkaisematta on kysymys, mihin tarkoitukseen kuvat on tehty. Vaihtoehtoja on monta, eikä niistä ainutakaan voi ilman muuta hylätä. Kuvat voivat olla pelkkää taiteellisen luomistyön tulosta, »taidetta taiteen vuoksi». Ne voivat olla myös tavallista arvokkaamman edustustilan koristelua. Maa-

lausten avulla on saatettu yrittää parantaa metsästys- onnea, tai ne ovat liittyneet uskonnon harjoittamiseen. Yksimielisyys vallitsee kuitenkin siitä, että kivikauden luolien taide on erittäin korkeatasoista.

Lyhyesti

- Espanjan ja Ranskan luolamaalaukset on maalattu kivikaudella.
- Ne ovat noin 20 000 vuotta vanhoja.
- Maalaukset ovat tarkkoja, taiteellisia ja värikkäitä.
- Niiden tarkoitusta ei tiedetä.

Monissa luolissa on kämmenenkuvia. Ver- ratkaa myös 5. luokan oppikirjaan. Outoa on, että useista kuvien sormista puuttuu ni- veliä. Pääoletuksia on kaksi: sormia on kat- kottu joko paleltumavammojen takia tai ne on uhrattu. Mikäli kädenkuvista koottaisiin sarja, voitaisiin ratkoa kysymystä, ovatko kuviot jonkinlaisia merkkejä; sormiahan on

voitu pitää taivutettuina maalausta tehtäes- sä. Tällöin ne voisivat olla esim. metsäs- tusklaanien tunnuksia. (Tuleehan sana lap- palainen/lappulainen mahdollisesti näiden alkuperäisimmillä asuinsijoillaan Äänisen ja Laatokan välillä käyttämistä metsästysklaa- nien lipuista viikinkien kautta Pohjolan kie- liin.)

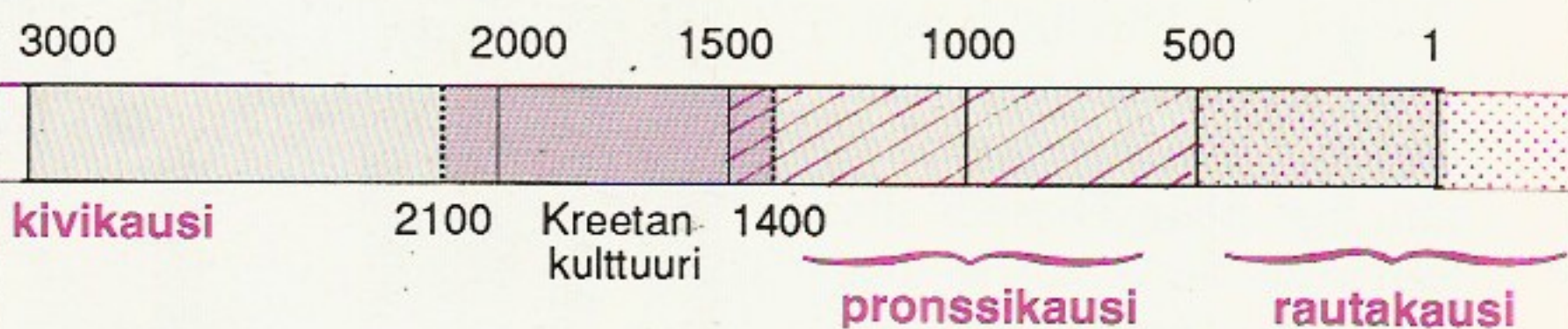
2/I Kreeta — tarut ja todellisuus

Merkitään aikasuoraan Suomen pronssikausi 1500–500 eKr. ja rautakausi 500 eKr.–1100 jKr. sekä kirjoitetaan aikasuoran alapuolelle alkuun:

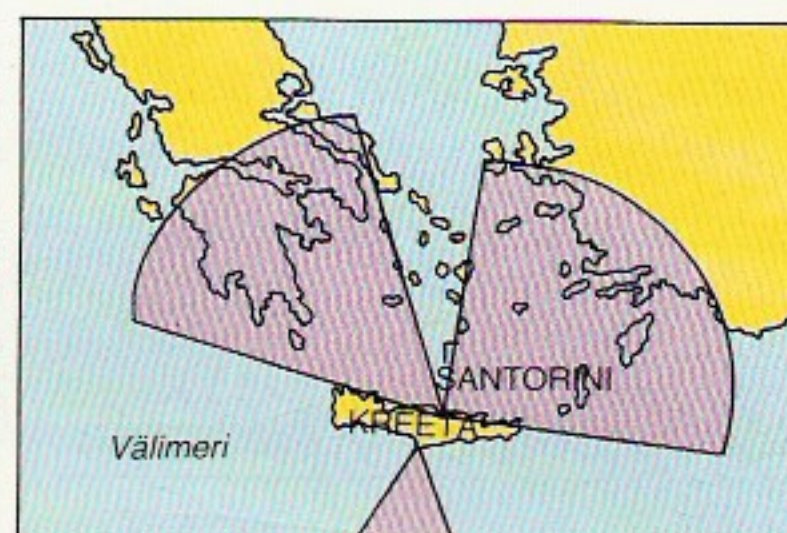
Välimeressä, Kreikan ja Egyptin puolivälissä, on suuri Kreetan saari. Jo ennen ajanlaskumme alkua kreikkalaiset osasivat kertoa Kreetasta merkillisiä tarinoita. Ne kirjoitettiin muistiin 2 500 vuotta sitten, ja ne ovat siten säilyneet vuosituhansien takaa meidänkin tutkittaviksemme.

Erään tarun mukaan Kreetaa hallitsi muinoin kuningas Minos. Minoksen linnassa oli valtava muurien ja

Kreetalaisten leikkiä villeillä härillä. Miten he menettelivät?

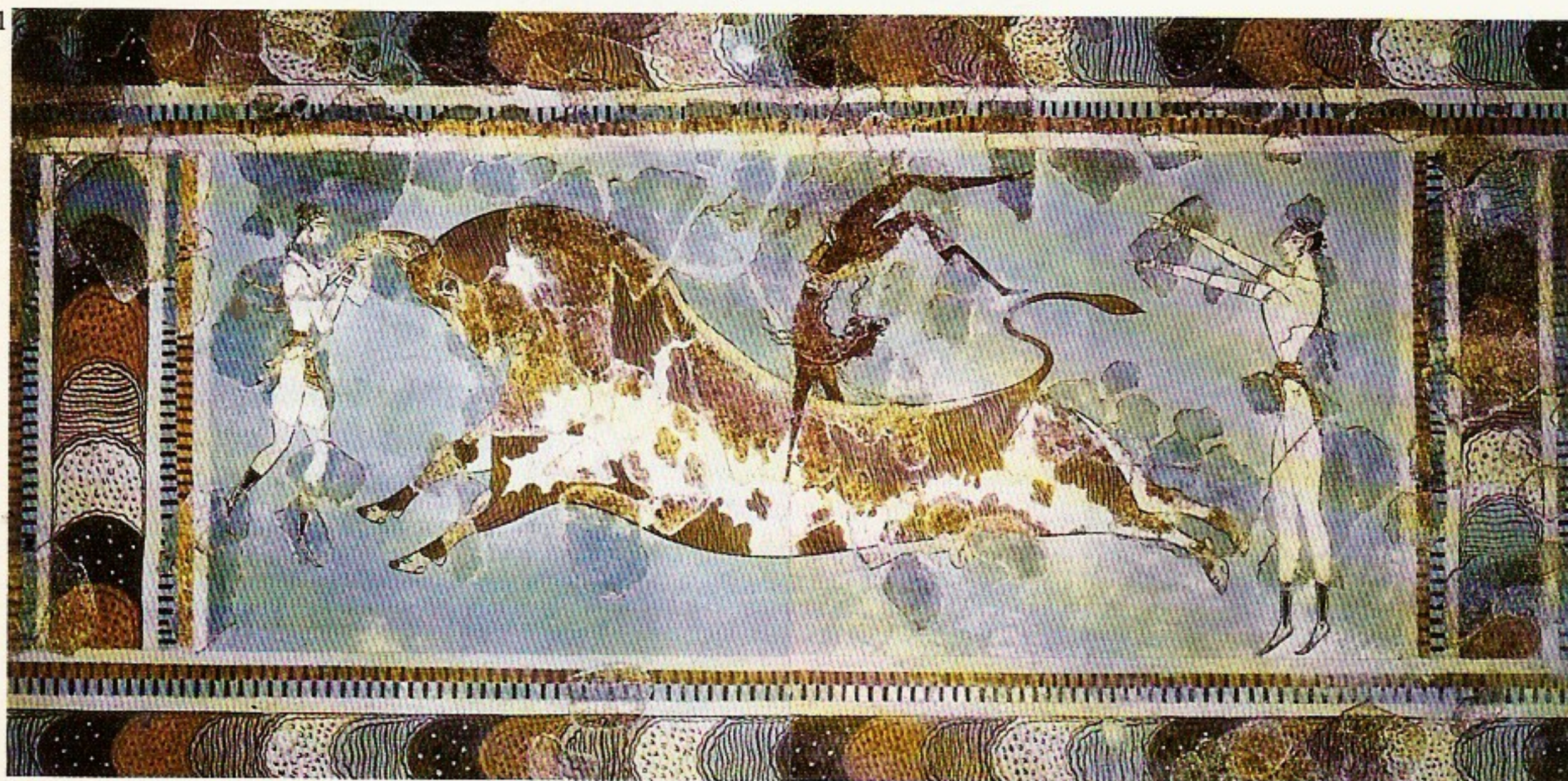

käytävien sokkelo, jota sanottiin labyrintiksi. Sinne eksynyt ei enää löytänyt tietä takaisin ja joutui lopulta Minotauros-hirviön saaliiksi. Tarun mukaan kreikkalaiset joutuivat lähettämään joka kahdeksas vuosi Minotaukselle uhriksi seitsemän poikaa ja seitsemän tyttöä. Kerran uhrattavien joukossa oli heidän kuninkaansa poika Theseus. Kun uhrattavia

Kreeta ja sen vaikutusalueet.

Kreetan kauppa ylti myös Lähi-idän rannikolle ja Egyptiin.

On arveltu, että tytöt ja pojat juoksivat rynnäköivää härkää vastaan, tarttuivat sarvista ja kiepauttivat itsensä eläimen selän yli sen taakse — kuten kuvakin näyttäisi esittävän.

11

Tavoite: Oppilas saa käsityksen historiantutkijan työstä ja sen perustumisesta luotettaviin lähteisiin.

Toteutus: Etsitään Kreeta kartalta. Todetaan, että se sijaintinsa vuoksi oli tärkeä kauppakeskus ja näin ollen tunnettu Välimeren rannikkoseuduilla. On siis ymmärrettävää, että Kreetaan liittyi paljon tarinoita. Opettaja voi kertoa tarinan Theseuksesta, harkintansa mukaan myös tarinan Theseuksen purjeista. (Kuinka Theseus oli sopinut isänsä, Ateenan kuninkaan, kanssa ilmoittavansa kotiinpalaavan aluksen purjeiden värillä matkan onnistumisesta. Tuon

ajan tiedonvälitys oli erilaista. Sopimushan sitten unohtui ja aiheutti isälle kohtalokkaita seurauksia.)

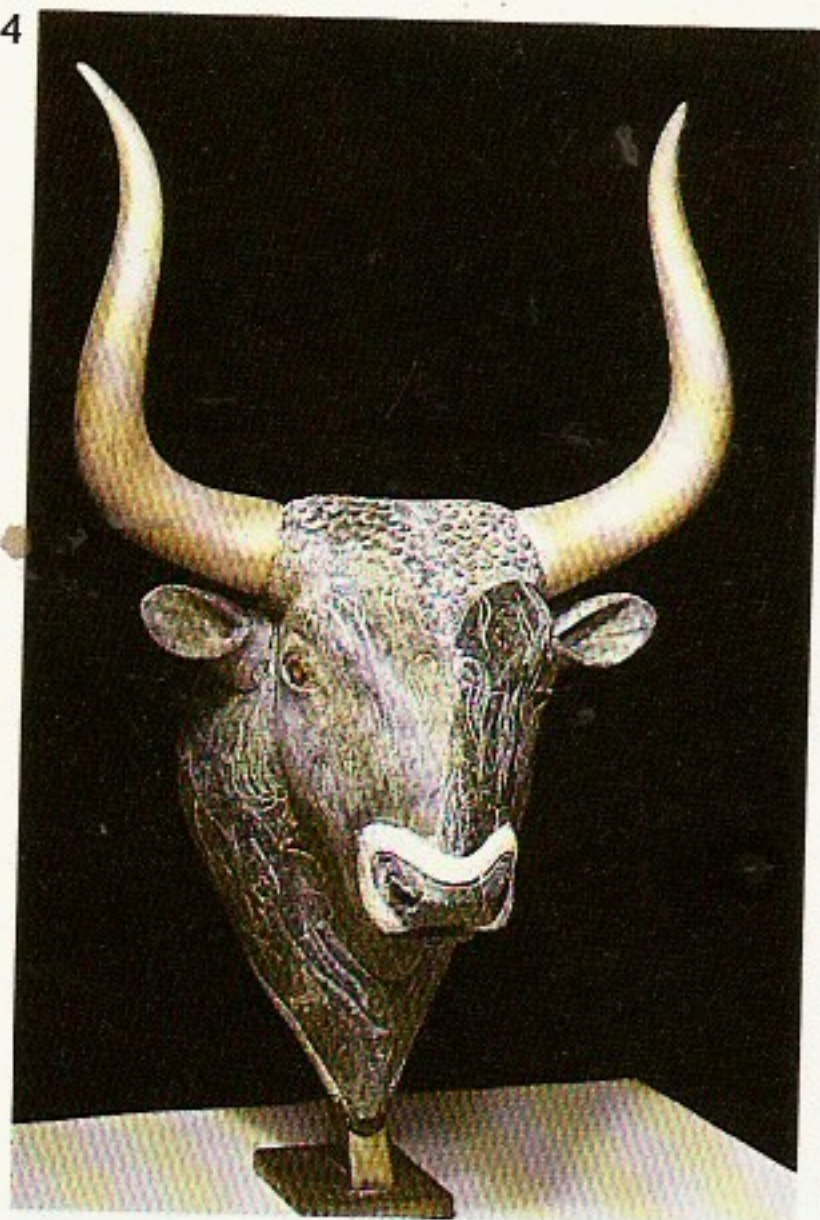
Evansin työskentelystä voidaan todeta, kuinka hän toimi sekä tieteellisten tutkimustulosten että vanhojen ja uudempienkin tarinoiden perusteella. — Miksi arkeologiset kaivaukset kestävät usein vuosia? (Työ on erittäin hidasta, »kaivetaan lusikalla ja lakaistaan hammasharjalla». Ei ole tarkkaa tietoa, mistä pitäisi kaivaa, eli joudutaan usein tekemään valtavasti turhaa työtä.) Kreetaan palataan vielä luvussa III, HELLEENIEN MAAILMA.

Mykenen palatsin raunioita.
Nykyisin monet tutkijat pitävät
Evansin entistämää värejä hänen
oman aikansa muotiväreinä.

oltiin viemässä labyrinttiin,
Theseus sai Minoksen tyttä-
reltä Ariadnelta, joka oli ra-
kastunut prinssiin, lankake-
rän. Sen pään Theseus sitoi
luolan suulle ja sukelsi tove-
reineen sokkeloiden pimey-
teen. Theseus surmasi Mino-
tauroksen ja uhrit pelastui-
vat labyrintista Ariadnen an-
taman lankakerän avulla.

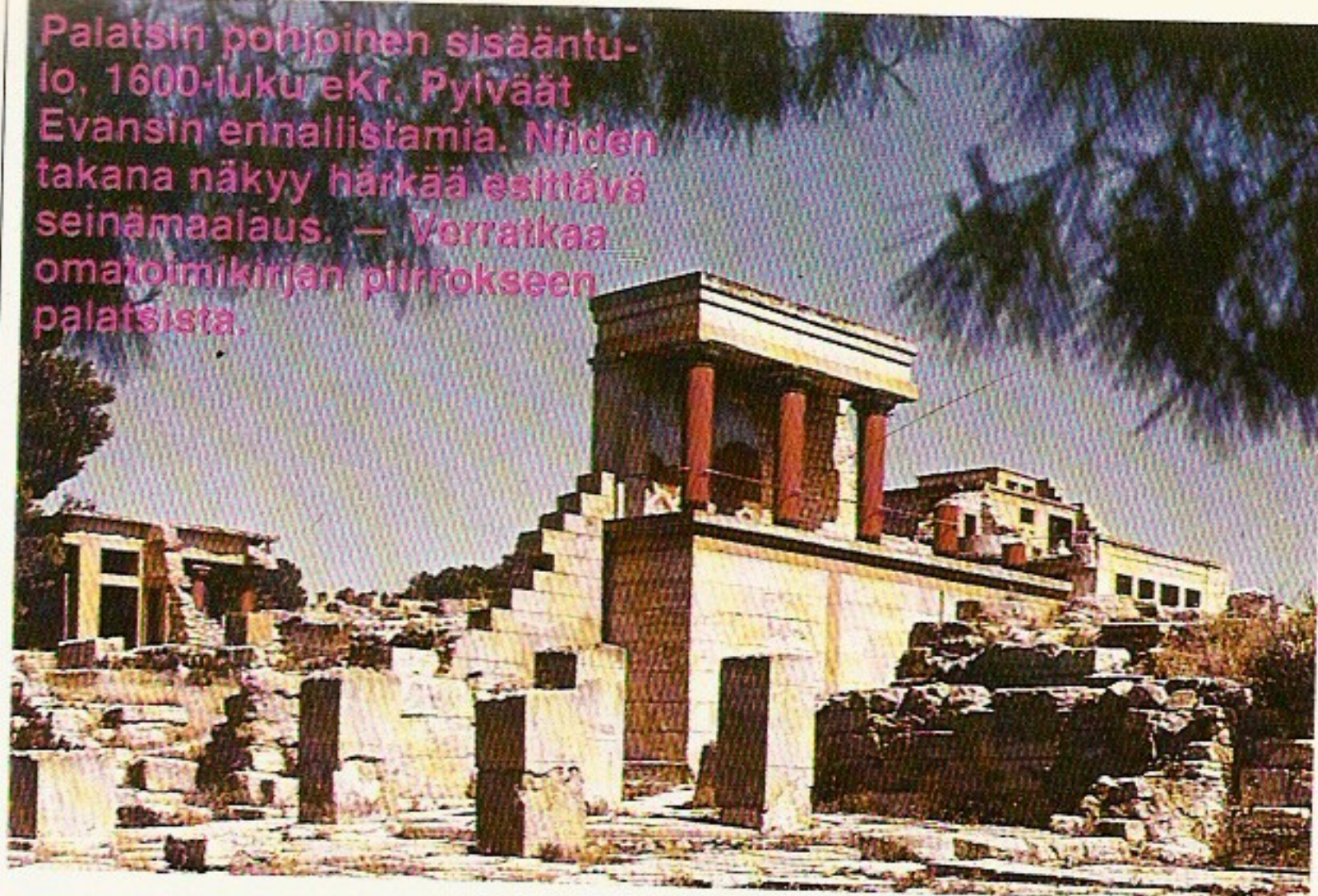
3500 vuotta myöhemmin

Englantilainen tutkija Arthur
Evans matkusti vuonna
1894 Kreetaan. Häntä kiin-
nostivat kreetalaiset piirtokir-
joitukset.

12

Palatsin pohjoinen sisääntu-
lo, 1600-luku eKr. Pylväät
Evansin ennallistamia. Näiden
takana näkyy härkää esittävä
seinämaalauk. — Verratkaa
omatoimikirjan piirrokseen
palatsista.

2

3

Ns. suuri portaikko. Huomio
pylväiden muotoon, väreihin,
jalustoihin ja kapiteeleihin eli
pylväiden yläpäihin.

Varsinaisesti Minotauros oli
kuningas Minoksen puolison
ja härän jälkeläinen. Sillä oli
ihmisen vartalo ja eläimen
pää. Tämän takia olento sul-
jettiin labyrinttiin.

Veistos Minotauroksesta

Kun erään vanhan tarinan
mukaan Kreetan muinainen
pääkaupunki Knossos saat-
toi olla hautautuneena eräi-
den suurten kukkuloiden al-
le, päätti Evans tutkia ne.

Evansilla oli alusta pitäen
menestystä. Kummusta al-
koi paljastua erittäin suuren
rakennuksen raunioita.

Kaivaukset jatkuivat kuu-
kaudesta toiseen. Evans löy-
si varastohuoneita, joissa

Omatoimikirja: Tehtävän 5 alleviivausten osalta ei kann-
ta olla turhan tarkka.

**Oppikirjassa esitetyt tiedot koskevat lähinnä
ns. aigeialaisen kulttuurin minolaista kautta.
Kulttuuri ulottui sittemmin Kreikan mante-
reelle, jossa sen uudeksi keskuksesi tuli
Mykenen kaupunkivaltio.**

Mykenen labyrintteja ja
jättiläisruukkuja.

Ruukut saattavat olla jopa ihmisen korkuisia. Niiden koristelukuvioissa on ympyräriivejä, nuorapunosta muistuttavia nauhoja ja renkaita sekä nostamiseen tarkoitettuja reiällisiä kannattimia. — Kreetalainen keramiikka, aseet sekä seinämaalaukset ja niistä päätellen vaatteet, kampaukset jne. olivat erittäin taidokkaita ja todistavat ainakin yläluokan ylellisestä elämästä.

miehen korkuiset viiniruukut yhä olivat paikoillaan.

Uusia löytöjä tuli tulvimal-
la: suuria kivettyjä pihvoja ja
portaikkoja, jotka oli koris-
teltu seinämaalauksilla. Niis-
tä vaikuttavin on hyökkää-
vää härkää esittävä maalaus.
Evans pystyi näiden löytöjen
perusteella luomaan selvän
kuvan kreetalaisten muinai-
sesta elämästä.

Vuosien kuluessa paljastui
kaivauksissa laaja huonei-
den ja käytävien verkko, jo-
ka muistutti labyrinttia.

Evansin löytämä valtakun-
ta oli kuitenkin tuhoutunut
ja palatsi murskautunut.
Kreetan pohjoispuolella si-
jaitseva Santorinin saari rä-
jähti 1400 eKr. Sen lennä-
ttämät kivet ja tuhkapilvet
polttivat ja peittivät Kreetan
kylät ja kaupungit. Myöhem-
min pohjoisesta tulleet
kreikkalaiset ottivat saarella
vallan ja muinaisten kreeta-
laisten aika jäi elämään vain
taruissa.

5

Lyhyesti

- Vanhoissa taruissa voi olla ripaus tottakin.
- Historiantutkijan työ perustuu kuitenkin luotettavaan aineistoon eli lähteisiin.
- Knossoksen tutkimuksessa käytettiin hyväksi johdonmukaisia päätelmiä ja harkiten mielikuvitusta.
- Säänmuutoksilla ja muilla luonnonoloilla on jatkuvasti suuri merkitys historiallisten tapahtumien kulkuun.

3/I Kuva-arvoituksia — vanhoja kirjoituksia

Kuvassa näkyy kiilamainen puikko, jolla kirjoitusmerkit painettiin saveen. Puikon pään muodosta tulee kirjoituksen nimi: kiilakirjoitus tai nuolenpääkirjoitus. Alkujaan noin 3000 merkkiä saatiin lopulta pelkistetyksi kolmeensataan. Kirjoitusta käytettiin useita tuhansia vuosia.

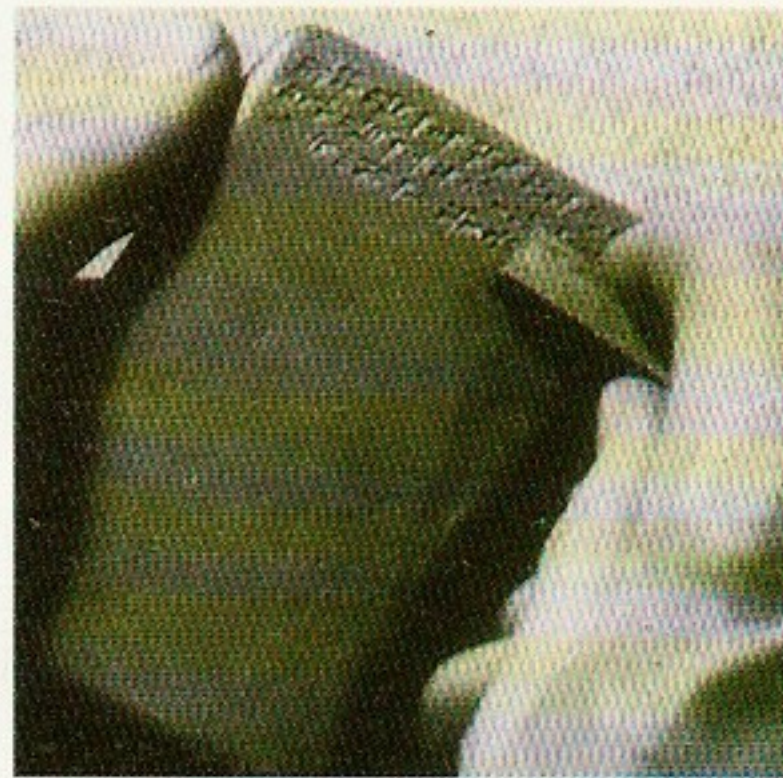
Raunioiden ja esinelöytöjen perusteella voidaan päätellä paljon menneiden aikojen ihmisten elämästä. Esineiden ikäkin pystytään määrittämään luotettavasti usealla menetelmällä. Esineet ovat kuitenkin mykkiä, eivätkä ne kerro esimerkiksi sitä, miksi ihmiset ovat toimineet tietyllä tavalla.

Luolamaalausten ikä on 15 000–30 000 vuotta. Ensimmäisillä varsinaisilla kirjoituksilla on ikää noin 5 000 vuotta. Ne on löydetty Lähi-idästä, nykyisten Irakin ja Iranin alueelta ja niitä käytettiin muinaisessa Kaksoisvirranmaassa.

Tämä kirjoitus oli kuvakirjoitusta. Siinä linnun kuva merkitsi lintua, tähkän kuva tähkää, härän kuva härkää. Tällä tavalla oli helppo tehdä esimerkiksi luetteloita omaisuudesta, viljasadosta ja veroista.

Aluksi kuvat merkitsivät pelkästään esittämäänsä asiaa, mutta pian joillekin merkeil-

1 Näin tehtiin Kaksoisvirranmaan nuolenpää- eli kiilakirjoitusta.

le ruvettiin antamaan myös tietyn tavun ja lopulta määrätyn äänteen merkitys. Ajan mittaan merkit muuttuivat myös toisennäköisiksi. Edellinen kuvakirjoitus kirjoitettiin lopulta näin:

Näitä merkkejä oli helppo painaa puutikuilla saveen — kuten yleisesti tehtiin — ja ne oli helppo myös piirtää värillä puulle tai nahalle.

Kleopatra ja Egyptin hieroglyfit

Pari tuhatta vuotta sitten hallitsi Egyptiä kuningatar Kleopatra. Hänen nimellään tuli olemaan keskeinen merkitys muinaisten egyptiläisten kuvakirjoituksen eli hieroglyfikirjoituksen selvittämisessä.

Egypti sai ensimmäiset kirjoitusmerkkinsä Kaksoisvirranmaasta, ja vähitellen niistä kehittyi egyptiläisten oma kirjoitustapa. Monet olivat aikojen kuluessa koettaneet ratkaista näiden hieroglyfien arvoituksen. Tämä onnistui kuitenkin vasta 1800-luvun alussa. Ratkaisussa auttoi Egyptistä löydetty kivipaasi, jossa sattui olemaan sama teksti sekä kreikaksi että muinaisegyptiksi. Ranskalainen Champollion ratkaisi sen avulla ensimmäiset hieroglyfikirjoitukset. Champollionin mukaan hieroglyfimerkit eivät tarkoita esittämäänsä esinettä sinänsä, vaan sen alkuaännettä. Kleopatra-sanan ensimmäinen merkki tarkoiti-

Tavoite: Oppilas ymmärtää, miten kirjoitustaito on syntynyt.

Toteutus: Pyydetään oppilaita vuoron perään piirtämään taululle seuraavia aiheita: kaksi kalaa, jousimies ja hirvi, talo ja sen asukas. Tämä sujuu vielä hyvin. Nyt hiukan vaikeampia: iso kala karkasi verkosta, väsynyt metsästäjä, kova nälkä. Kuten huomataan, selvät konkreettiset aiheet ovat suhteellisen helppoja kuvata, abstraktiset jo vaikeampia. Kun myös näitä piti pystyä piirroksilla välittämään, ku-

viot alkoivat saada muitakin merkityksiä. Kirjoitustaito kehittyi siis vähitellen, ja oma vaikutuksensa oli varmasti käytettävissä olleilla välineillä. — Missä nykyisin käytetään kuvakirjoitusta? (Laitteiden käyttöohjeissa, asemilla, tavaratiloissa.) Jos meillä on vain kuvallinen käyttöohje eikä lainkaan laitetta, asian ymmärtäminen voi olla tosi vaikeaa. Samanlaisia vaikeuksia on muinaiskielten tutkijoilla: on tustuttava ihmisten asuntoihin, vaatteisiin, elinkeinoihin, koko elämään, ennen kuin pystyy täysin ymmärtämään heidän kirjoituksiaan.

Savitaulun vasemmanpuoleiset kaksi palstaa ovat sumerilaista kirjoitusta, oikeanpuoleiset akkadinkieltä — siitä nimi oppikirja. Taulu on osa Assyrian kuninkaan Assurbanipalin kirjastoa.

Savitaulu ajalta 700 eKr. Taulu on asiakirja, mutta sitä on käytetty myös »oppikirjana».

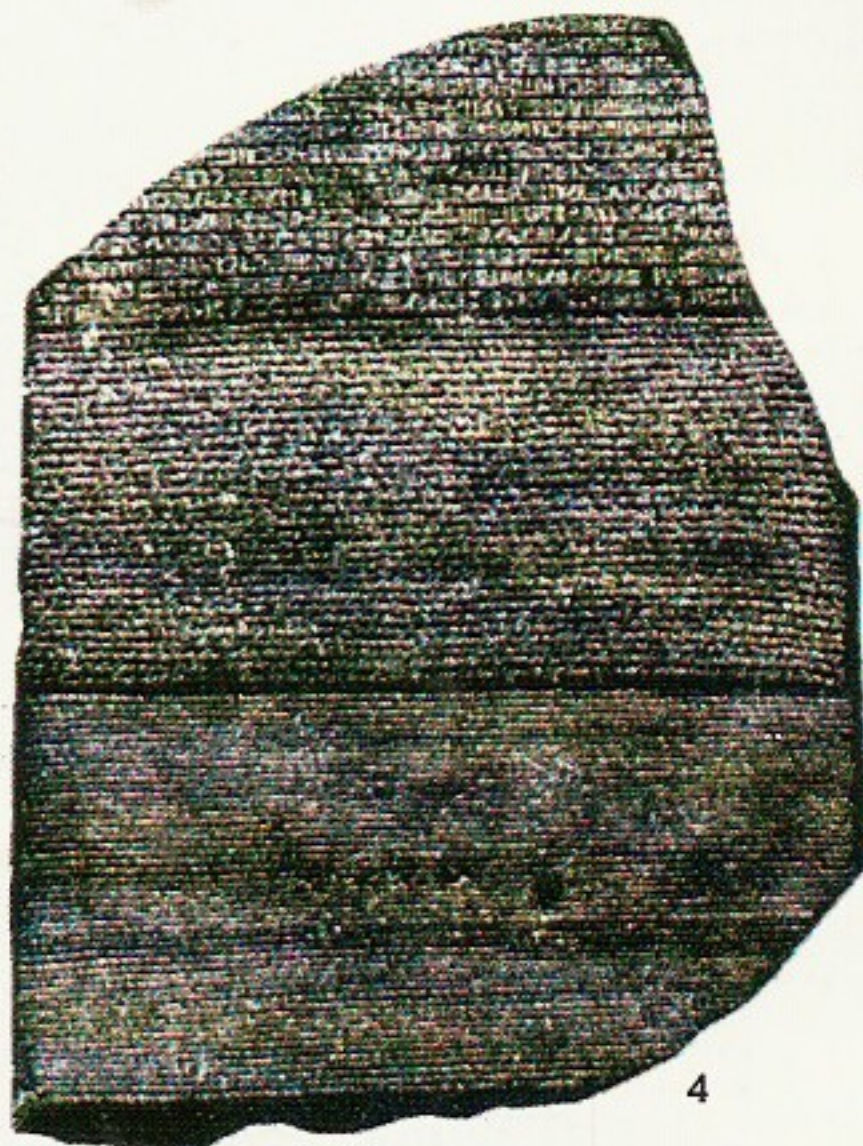

2 Vanha kiinalainen kirjoitustaulu

Rosetten kivi. Ylimpänä hieroglyfikirjoitusta, keskellä seemiläistä ja alimpana kreikkalaista kirjoitusta. Tekstien sisältö on sama. Omatoimikirjan tehtävistä selviää, miten hieroglyfikirjoituksen arvoitus ratkaistiin.

taisi tämän mukaan käännettä. Tällä tavalla hieroglyfien merkitys alkoi ratketa.

Vanhojen kielten ratkaisemisessa eivät ole ongelmia vain oudot kirjoitusmerkit. Usein tutkittavat kielet ovat myös kuolleet jopa tuhansia vuosia sitten. Muinaisegyptiäkään ei Champollionin aikana puhuttu missään. Onneksi Egyptin kristillisissä kirkkoissa käytettiin jumalanpalveluksissa ikivanhaa koptien kieltä, joka oli sukua muinaisegyptille.

Kuuluisa kolmikielinen kivi, jonka avulla hieroglyfien arvoitus ratkesi.

Lyhyesti

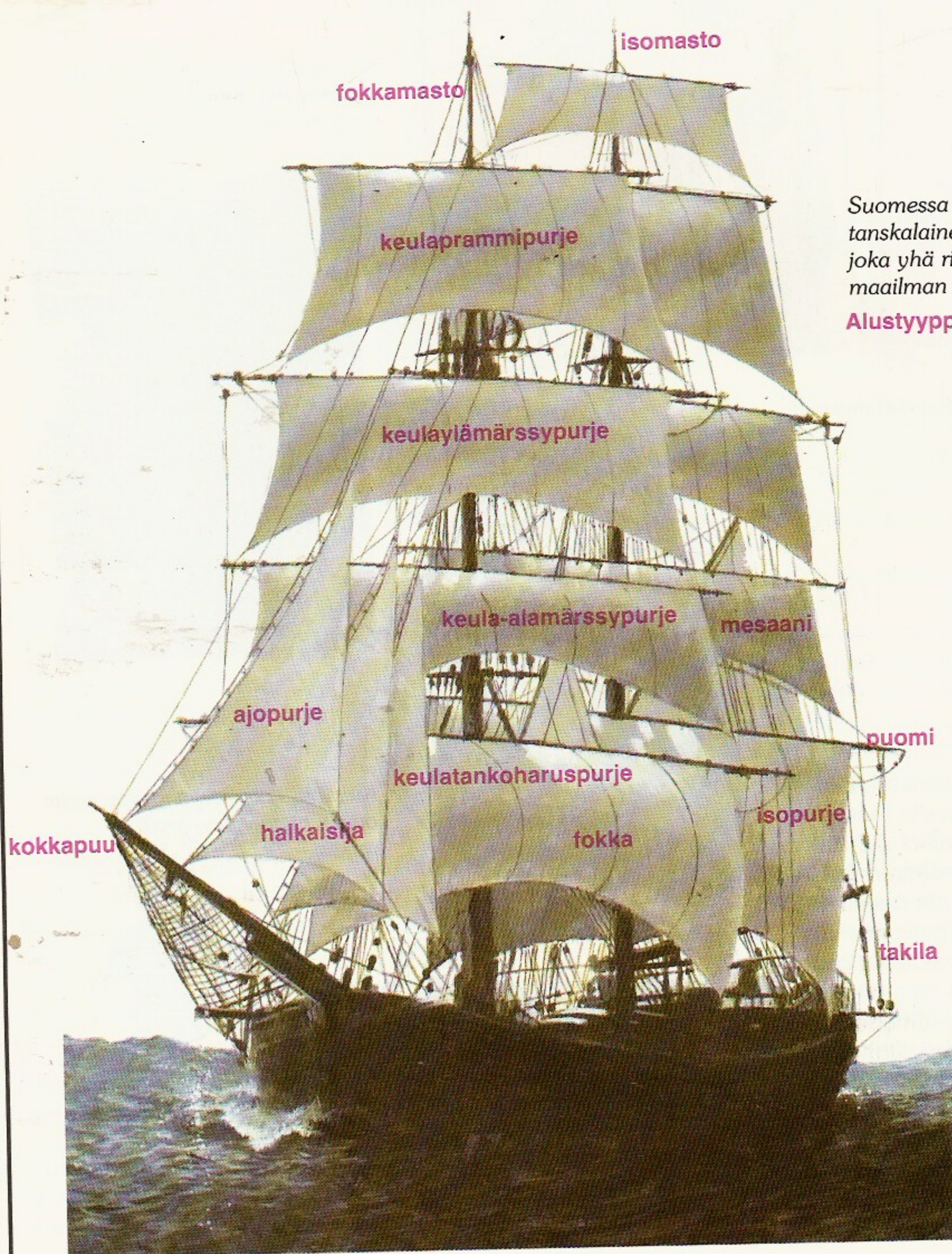
- Maailman vanhin kirjoitus kehitettiin Kaksoisvirranmaassa 5 000 vuotta sitten.
- Egyptiläiset hieroglyfit tulkitsti ensimmäisenä ranskalainen Champollion.
- Vanhoja kirjoituksia on vaikea selvittää, koska kielet voivat olla kuolleita ja merkit voivat tarkoittaa sekä sanoja että äänteitä.

Omatoimikirja: Tehtävissä 5 ja 7 voi hyväksyä eri vaihtoehtoja. Samalla tulevat esiin kuvakirjoituksen tulkintavaihtoehdot.

Integrointi kansalaistaitoon tai kuvaamataitoon: Suunnitellaan uudet liikennemerkkit.

4/I Laivat kautta aikojen

Suomessa valmistettu tanskalainen purjealus, joka yhä risteilee maailman meriä.

Alustyyppi priki

Tavoite: Oppilas ymmärtää, että maailmassa ovat monet välineet säilyneet periaatteessa samoina, vaikka ulkonäkö, materiaalit, käyttövoima tms. ovat saattaneet muuttua.

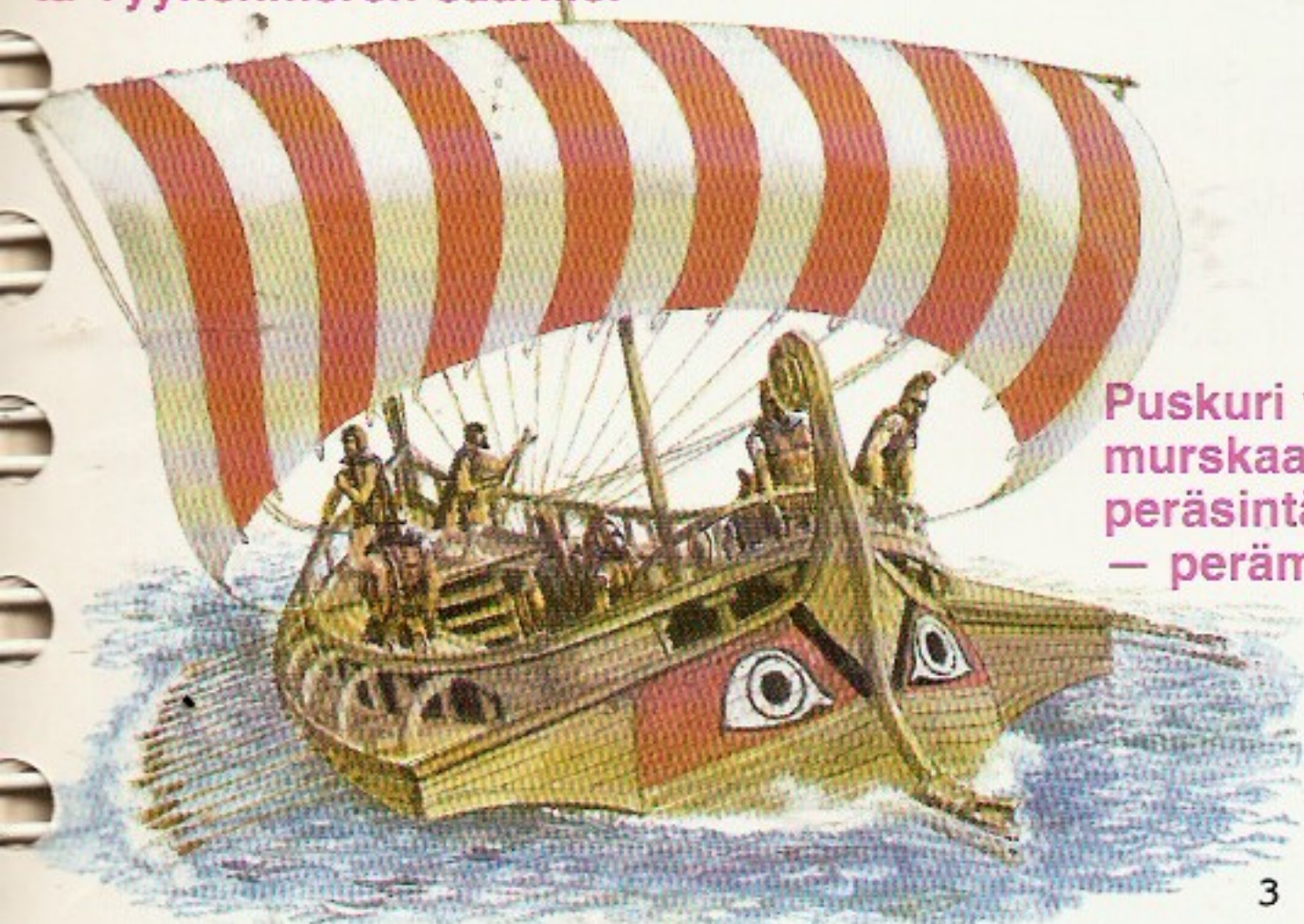
Toteutus: Pohditaan, miten ensimmäiset »laivat» ovat mahtaneet syntyä. Joillakin oppilailla voi olla omakohtaisia kokemuksia lauttojen rakentelusta ja niillä purjehtimisesta. Sivun 17 kuvasarjassa on esitetty laivojen kehityksen päälinjat. Kuvan 2 kaltaisella, tosin suuremmalla, kaislave-neellä norjalainen Thor Heyerdahl purjehti Atlantin yli.

Kaislaa käytetään materiaalina vielä nykyisinkin seuduilla, joilla veneenrakennukseen sopivaa puutavaraa ei ole saatavilla. Kuvan 3 alus muistuttaa melko lailla viikinkialusta, jollaisiin on tutustuttu viidennen luokan kurssissa. Aluksen keulassa on terävä piikki, jonka tehtävänä oli puhkaista vihollisaluksen kylki ja pitää alukset kiinni toisissaan miekkamiesten taistelua varten. Kuvassa 4 on eräs ensimmäisistä suomalaisista dieselkäyttöisistä aluksista. Maailman viimeinen suuri purjelaivavarustamo oli ahvenanmaalaisen Gustaf Eriksonin omistama. Monet pitivät häntä vanhan-

Vene papyruskaislaa. Norjalainen Thor Heyerdahl purjehti suurella papyruskaislalla tehdylä Ra-nimisellä lautalla Atlantin poikki Amerikan rannikolle. Hänen tarkoituksenaan oli osoittaa, että Egyptin ja Väli-Amerikan pyramideilla olisi sama perusta. Purjehdussuorituksena ja seikkailuna matka oli mainio, valitettavasti kuitenkin vailla tieteellistä näyttöä. Heyerdahlin kuuluisin purjehdus oli matka balsapuitukeista tehdylä Kon-Tiki -lautalla Tyynen valtameren poikki Etelä-Amerikasta Tyynenmeren saarille.

Luultavasti vanhimpia laivoja ovat olleet egyptiläiset kaisla-alukset. Tämän kuvan malli on 5 000 vuotta vanha.

Puskuri vastustajan laitojen murskaamiseen. Varsinaista peräsintä ei ole vielä keksitty — perämelat.

Muutamaa tuhatta vuotta nuorempi kreikkalainen sotalaiva.

Höyrylaiva — s/s — verrattuna moottorilaivaan — m/s — menettää höyrykoneen rakenteen takia huomattavasti energiaa. Moottorilaivojen polttoaine öljy on myös helpommin käsiteltävää eri vaiheissa; lämmittäjien kuuma ja raskas hiilenlapiointikin loppui.

Titanicin sisarlaivan nimi oli Olympic. Aikoinaan ne olivat maailman suurimmat alukset. Myöhemmät matkustajalaivat, kuten ranskalainen Normandie, englantilaiset Queen Maryt ja Yhdysvaltojen United States sekä monet

muut, olivat suurempia. Valtamerten matkustajaliikenteen tukahduttivat suihkumoottorilentokoneet vasta 1960-luvulla.

1930-luvulla höyrylaivoista siirryttiin vähitellen dieselkäyttöisiin moottorilaivoihin. Kuvassa eräs ensimmäisistä suomalaisista.

Uppoamattomaksi mainostettu kuulu Titanic, joka painui aaltoihin ensimmäisellä matkallaan 1912. Sen mukana hukkui 1 503 matkustajaa, joukossa paljon suomalaisia siirtolaisia.

17

aikaisena, koska hän ei hankkinut itselleen juuri lainkaan höyrylaivoja. Erikson osteli vain purjelaivoja, joita höyrylaivojen läpimurron aikoihin sai lähes pilkkahinnalla. Hän ymmärsi, että höyryalusten hyötykuorma jäi liian pieneksi suuren polttoainemäärän vuoksi. Myös ensimmäisen dieselkäyttöisen aluksen Suomeen hankki Erikson. Hän oli muita kaukonäköisempi; käytetyistä höyrylaivoista oli vaikea päästä taloudellisesti eroon. Nykyisin käytetään ydin-käyttöisiä aluksia etenkin alueilla, joilla polttoainetäyden-nyksiä on vaikea hoitaa. Niiden »tankkaus» tapahtuu joka

toinen vuosi. Titanic herättää useimmissa luokissa vilkkaan keskustelun. Samalla huomataan, että suurien matkustajalaivojen aika mannerten välisessä liikenteessä jo ohi.

Omatoimikirja: Tehtävän 4 voi teettää paperilla, jota voidaan kiinnittää seinälle luettavaksi.

myös

II MUINAINEN EGYPTI

- 1/II Niili — elämän virta
- 2/II Pyramidit — portaat taivaaseen
- 3/II Egyptiläinen yhteiskunta
- 4/II Egyptin uskonto ja tiede

Ihmiskunnan todella suuria mullistuksia ovat tähän mennessä olleet tulen keksiminen, maanviljely ja vain pari sataa vuotta sitten alkanut teollistuminen.

Tulta ihminen on osannut

käyttää jo satoja tuhansia vuosia, mutta maanviljelyllä on ikää vasta 10 000—12 000 vuotta. Sen alku ajoittuu siis heti jääkauden jälkeiseen aikaan.

Jo pyyntikansat olivat keränneet villivehnnää, mutta vasta jääkauden jälkeen sitä ryhdyttiin toden teolla viljelemään. Tärkeitä syitä oli ainakin kaksi: ilmasto oli jyrkästi muuttunut jääkauden päättyessä ja valtavat aro- ja tundravyöhykkeet metsittyivät. Riistaeläimet menettivät

tämän takia parhaat laitumensa. Pyyntikansat olivat myös metsästäneet sukupuuttoon monta eläinlajia. Jotta yleensä olisi voitu pysyä hengissä, oli ryhdyttävä viljelemään maata ja kesyttämään villieläimiä kotieläimiksi.

Maanviljely levisi neljälle viljelyyn erittäin hyvin soveltuvalle alueelle, joista yksi on Niilin laakso Pohjois-Afrikassa. Maanviljelyn ansiosta sinne syntyi eräs historian ensimmäisistä valtakunnista.

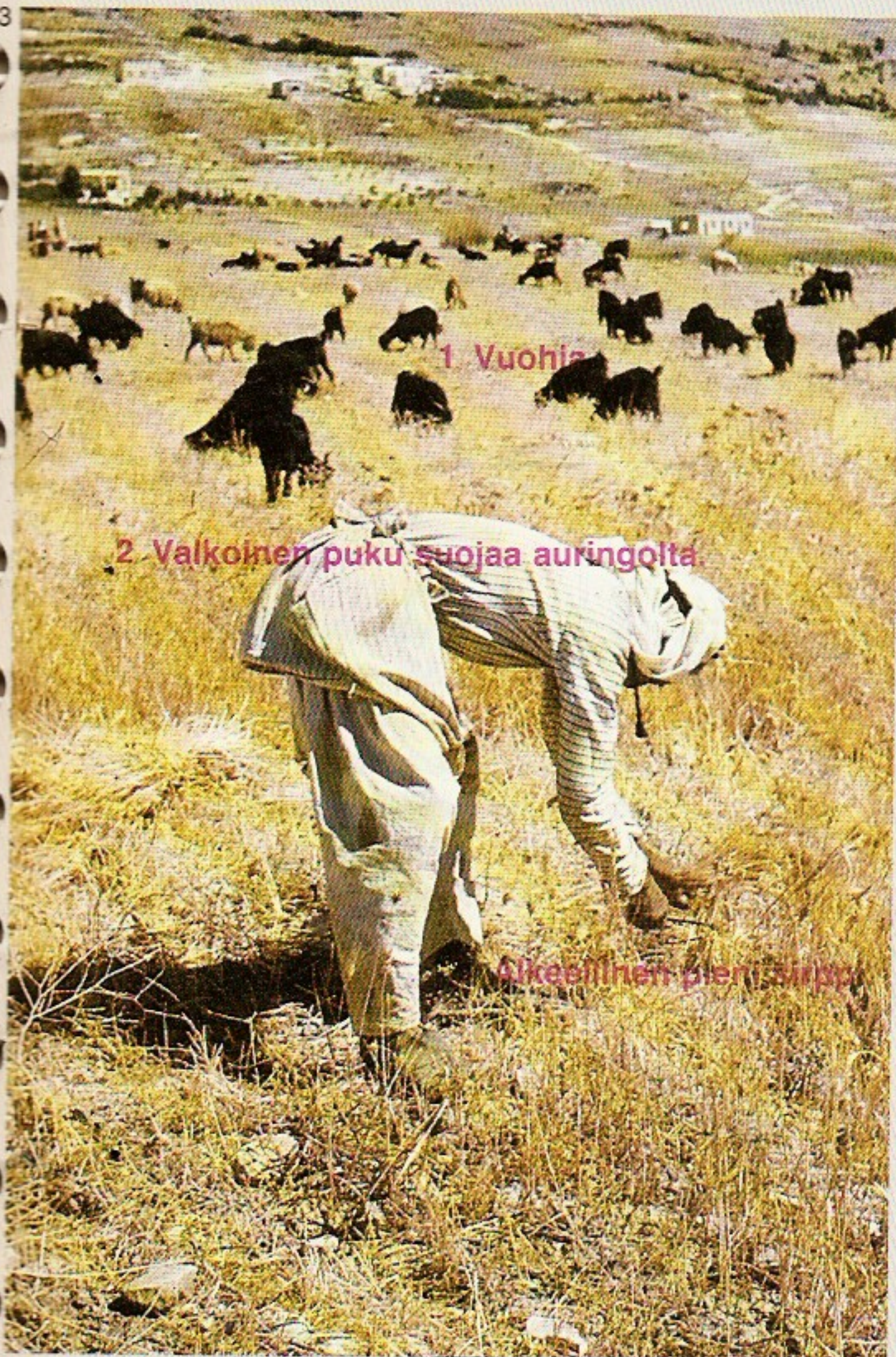
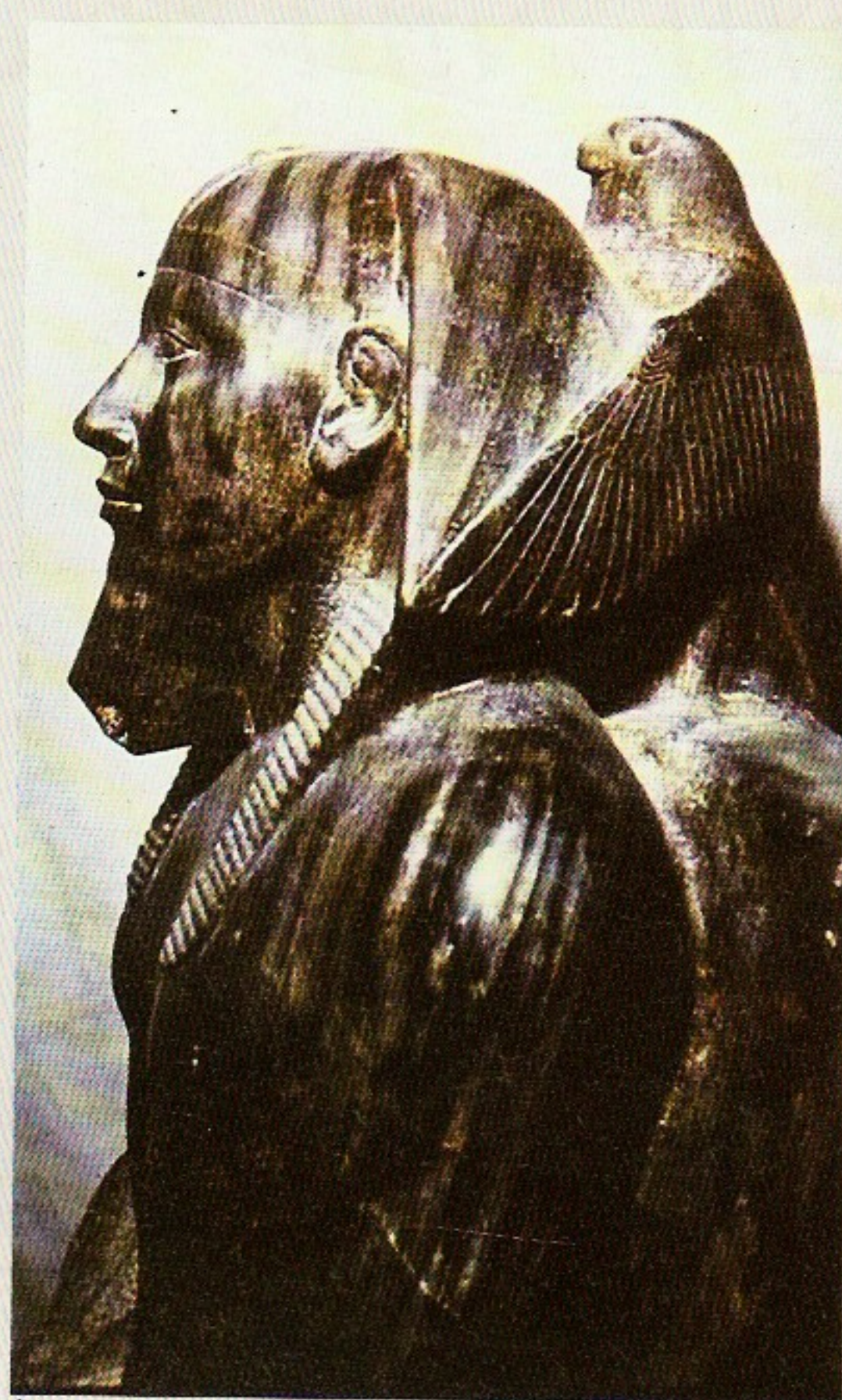
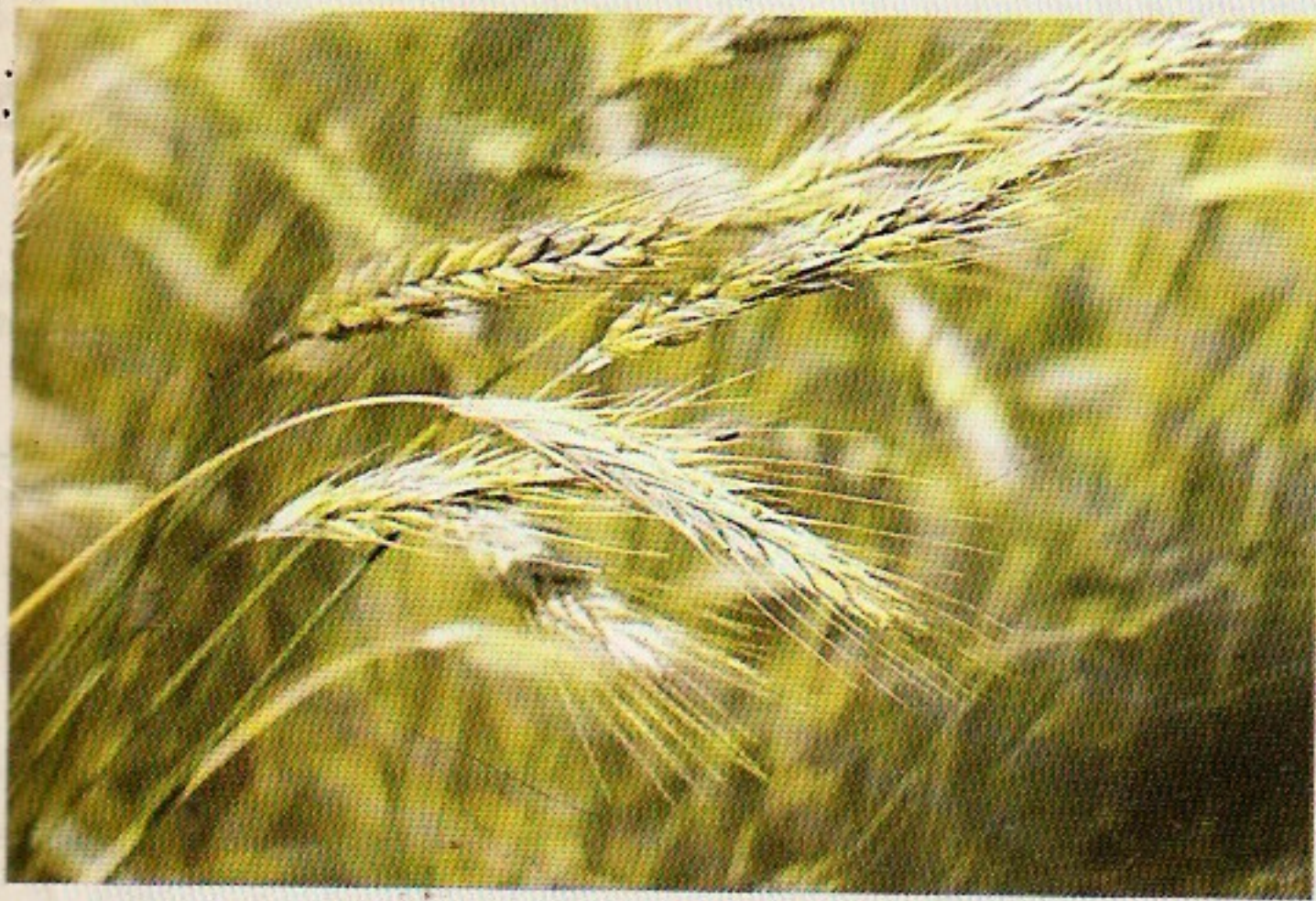

18

Huomatkaa suurkaupungin vilkas, ruuhka-aikoina kaoottinen liikenne. Kairon asukasluvu on noin 15 miljoonaa; lisäksi siellä käy työssä muualta 3 miljoonaa henkeä. Kaupungin rakennuskanta riittäisi kohtuullisesti vain noin yhdelle miljoonalle asukkaalle.

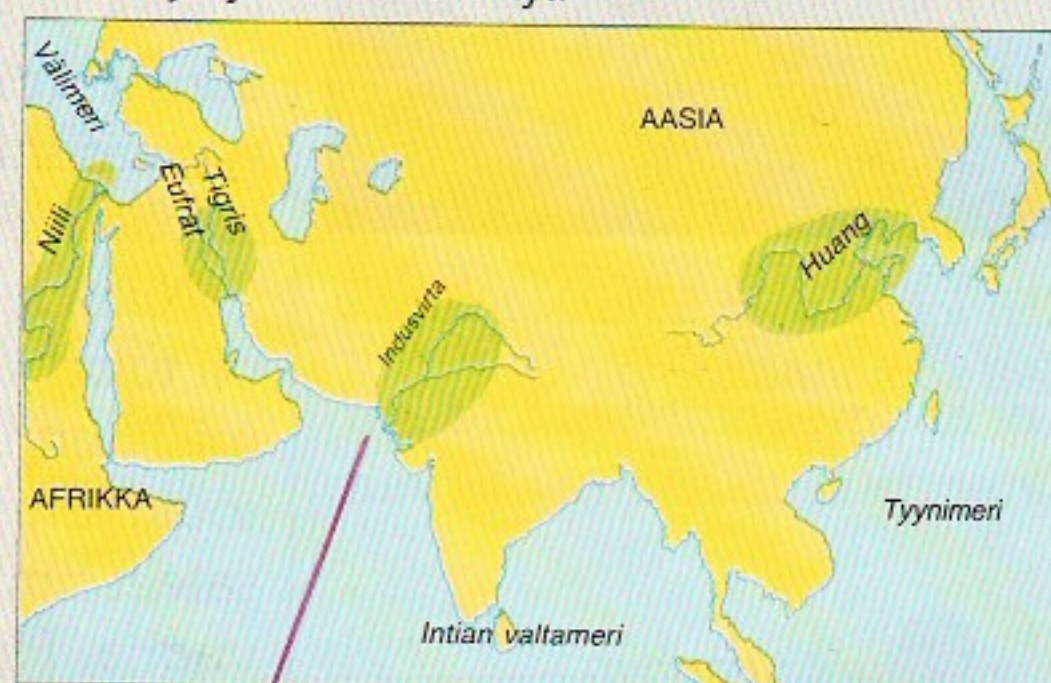
Ennen kuin siirrytään Egyptistä kertoviin kappaleisiin, on paikallaan kerrata maanviljelyn edut verrattuna pyyntikulttuureihin. (Ravinnon saanti oli ehkä turvatumpaa, asumukset voitiin rakentaa paremmiksi, koska ei tarvinnut seurata riistan liikkeitä, yhteistoiminnan vakiintuminen toi tukea ja turvaa vaikeina aikoina jne.) Sivun 19 kartassa on neljä

tärkeää jokikulttuurialuetta; jos ollaan oikein tarkkoja, niihin voitaisiin lisätä vielä Gangesin, Brahmaputran ja Jangtsen laaksot. Koska näillä seuduilla pysyttiin paikoillaan, niille syntyivät myös ensimmäiset valtiot. Viidennen luokan kurssista muistetaan, kuinka Ruotsin valta ja kristinusko vakiintuivat ensin peltoviljelyväestön keskuudessa.

4

Vanhoja jokikulttuureja

1. Ikivanha Niili nykyisin valokuvattuna lootuskukan muotoiseksi rakennetusta näkötorjasta.
2. Egyptin viljaa
3. Viljankorjuu tapahtuu Egyptissä yhä enimmäkseen ikivanhoilla menetelmillä.
4. Kuningas Khefren ja Hours-haukka, joka oli valon ja auringon jumala.

Maanviljely alkoi vuoristoissa ja ylämailla, mutta siirtyi vähitellen tässä näkyville hedelmällisille jokialueille.

19

Vuoden 10 000 tienoilla koko maapallon väkiluku on ollut noin neljä miljoonaa. Hengissä säilymiseen oli kaksi tietä: joko piti vähentää väkeä, mikä merkitsi lasten ja vanhusten surmaamista, tai lisätä ravintoa, mistä ratkaisevasta valinnasta oli esimerkkinä Egypti. Maanviljelyn turvin maapallon asukasluku kasvoi ajanlaskumme alkuun tultaessa 170–250 miljoonaan.

Horus esiintyi monessa hahmossa. Alkujaan se oli itsenäinen jumala, mutta sekoitettiin etelässä haukka-jumalaan ja auringonjumala Edukseen. Haukka oli kuninkaallinen lintu, ja niinpä Horus merkitsi myös kuningasta. — Egyptin valtiollisen lentoyhtiön tunnuksena on Horus-haukka.

1/II Niili — elämän virta

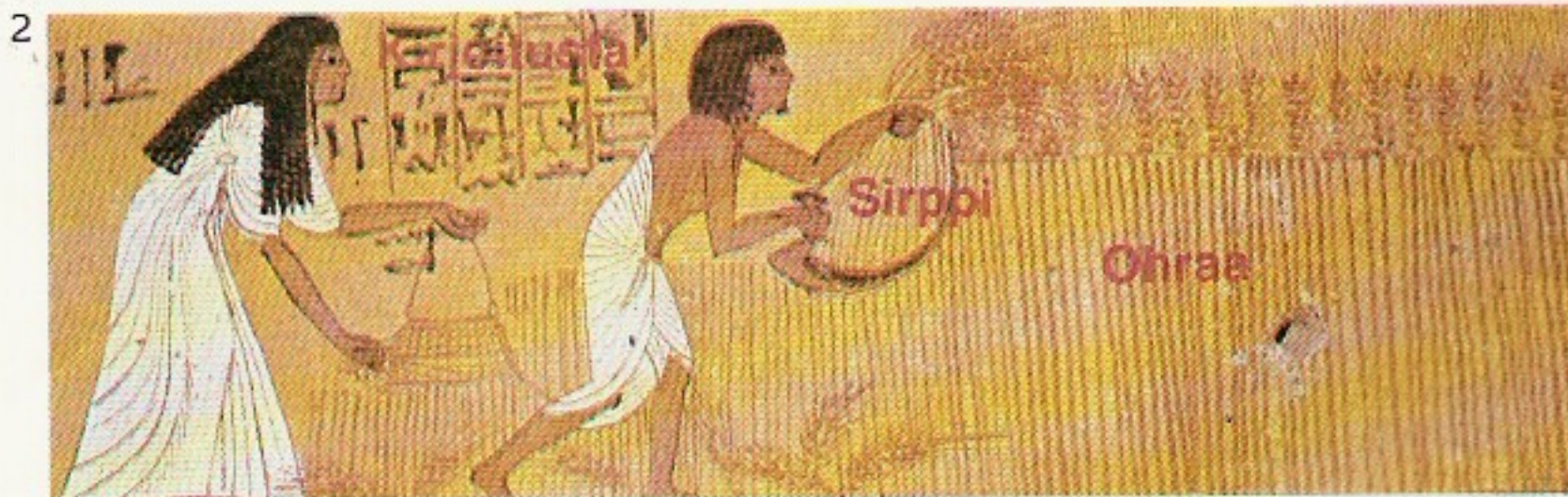
Egyptissä tuulee lähes aina pohjoisesta. Näin voitiin ja voidaan purjehtia jokea ylös etelään, ja palata virranjuoksun mukana pohjoiseen.

Syvältä Keski-Afrikasta alkaa Niili, maailman pisin joki. Sen vedet matkaavat yli 6 500 km ennen kuin ne purkautuvat Välimereen Egyptin rannikolla.

Niilin laivat ovat tuhansia vuosia olleet samannäköisiä.

Viljankorjuuta vanhan seinämaalauksen mukaan.

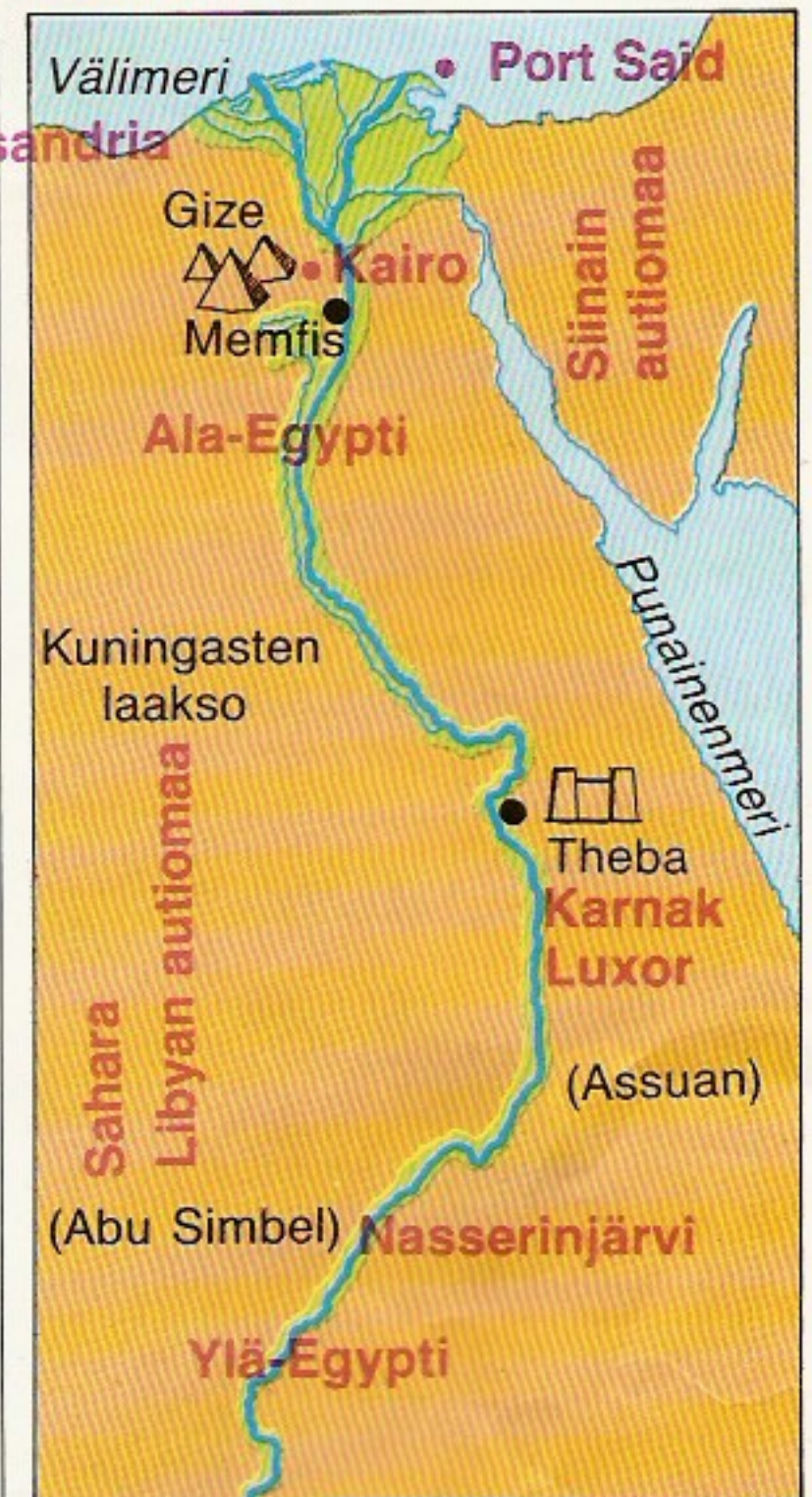
20

Niili esiintyy jo maailman vanhimmissa kartoissa. Kreikkalainen oppinut antoi sille nimen »elämän virta» ja syystäkin, sillä joki on jo tuhansia vuosia elättänyt sen suistossa asuvat egyptiläiset. Nämä asuvat alueella, jossa sataa tuskin koskaan ja jossa Niiliä kummaltakin puolelta ympäröi kuuma ja kuiva autionmaa.

Aluksi asukkaiden oli tul-tava toimeen keräilyllä, metsästyksellä ja kalastuksella. 5 000 vuotta sitten maanviljely yleistyi Niilin laaksossa. Se muutti elämän perusteellisesti. Sama pelto voitiin kylvää yhä uudestaan ja sen äärelle voitiin pystyttää pysyvä asunto. Vilja riitti hyvin satokaudesta toiseen.

Niilin lahja egyptiläisille oli tulva ja sen tuoma hedelmällinen liete. Joka vuosi toukokuussa alkavat rajut sateet huuhtoa Etiopian vuoria. Heinäkuussa tulva saavuttaa Niilin laakson ja

Karttaa voidaan täydentää teksteillä:

Vanhan Niilin alajuoksu

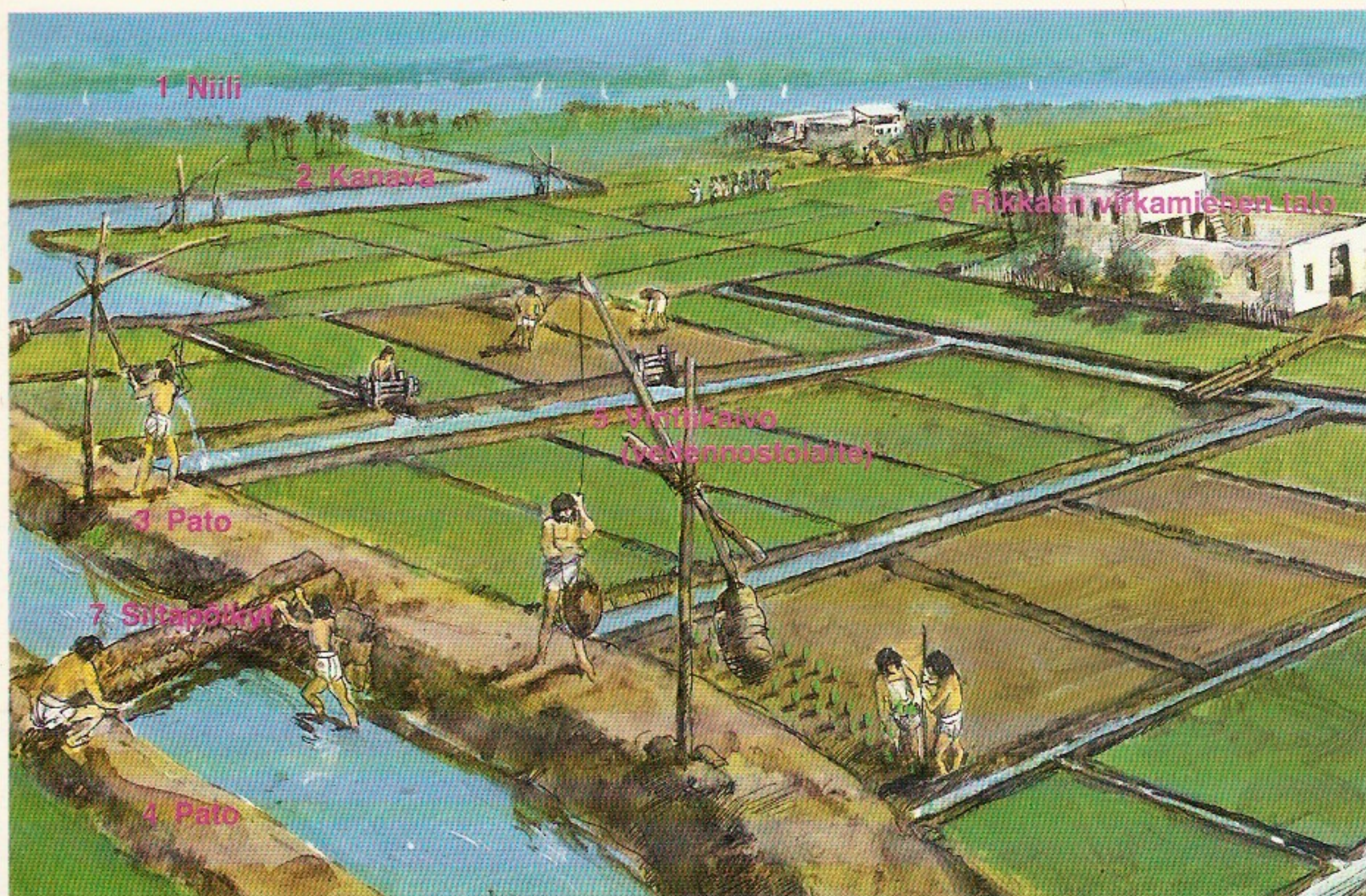
Mitä tarkoittaa alajuoksu? sieltä se levisi muinoin alaville pelloille.^{*)} Vesi peitti ne aina marraskuuhun saakka. Kun vesi vihdoinkin laski, musta, kostea lieju peitti maan. Tähän kylvettiin vehnä, ja ennen uutta tulvaa maa antoi runsaan sadon. Niilin laaksossa maanviljely muuttui varhain suurviljelyk-

^{*)} Vuonna 1971 valmistui Niiliin Assuanin pato, joka estää jokea tulvimasta pelloille ja jolla nykyisin säännöstellään veden virtausta.

Tavoite: Oppilas ymmärtää jokilaakson merkityksen maanviljelylle ja tämän elinkeinon myötä korostuneen yhteistyön ja valtion muodostumisen.

Toteutus: Kerrataan biologiasta vihreän kasvin elämän perusedellytykset. (Valo, lämpö, kosteus, kasvualusta ravinteineen.) — Millainen kasvupaikka Niilin laakso oli? (Erittäin hyvä, kaikki perusedellytykset tulivat hyvin täyteen.) Sadekauden syntyä ei kannata ruveta selittämään; riittänee kun todetaan, että se on lähellä päiväntasaajaa,

vuodenaika, kuten talvi meillä. — Miten maanviljelyssä nykyisin varmistetaan kasvien ravinteiden saanti? (Lannoituksella.) — Miten Egyptin peltöjen »lannoitus» tapahtui? (Tulva nosti lietteen pelloille.) Kylvön ja kasvukauden aikana on kosteus hyväksi, viljan kypsymisen aikaan saa olla kuivaa. Vanhan sanonnan mukaan kaikki, mikä sataa ennen juhannusta, sataa laariin. — Mitä tämä tarkoittaa? (Kosteus kasvukauden alussa on erittäin hyvä asia.) Ihmisten yhteistyötä vaativat nimenomaan kastelulaitteiden rakentaminen ja niiden kunnossapito. Kuten on jo todettu,

Tutki kuvasta eri kastelumenetelmiä.

si. Se edellytti kehittyntä tekniikkaa, yhteistyötä ja keskitettyä töiden johtoa. Suuret sadot olivat mahdollisia vain, jos käytettiin kastelukanavia ja patoja, ja niitä taas oli jatkuvasti hoidettava.

Viljankorjuu piti suurilla pelloilla tehdä yhdessä. Egyptin temppelien seinämaalaukset kertovat tarkasti kum sarjakuvat, miten yhteistyö toimi. Vähitellen tuli tavaksi, että talonpojat saivat sadosta yhden kolmannuksen, yksi kolmannes annettiin papistolle ja yksi kol-

mannes kuului kuninkaalle.

Kirjoituksissa kerrotaan myös hyvistä ja huonoista viljavuosista. Toisinaan tuli kato tai saapuivat heinäsirot: »Matoja on valtavasti... heinäsirot vaivaavat... elukat syövät pellon ja lopun vievät varkaat... sitten saapuu jokirantaan kirjuri, joka määrää paljonko sadosta pitää antaa veroksi.» Mutta

toisaalta: seinämaalauksen ihmiset näyttävät iloisilta, he kantavat suuria lyhteitä ja jyväkeot ovat korkeita. Tästä syystä egyptiläiset alistuivat valtion holhoukseen, työjohtajien komentoon ja kirjurien kopeuteen. Niili antoi tulvan ja maa sadon, ja elämä oli vakiintuneempaa ja turvallisempaa kuin ennen.

Lyhyesti

- Niili oli Egyptin »elämän virta».
- Sen tulvat tekivät maanviljelyn tuottavaksi.
- Maanviljelyn ansiosta asutuksesta tuli kiinteää.
- Maanviljelyn eri vaiheet kehittivät yhteistyötä.
- Maanviljelyn ansiosta Egyptistä kehittyi yhtenäisen valtio.

Vanha egyptiläinen naisenpuku

maanviljely edellytti paikallaan asumista, ja näin asukkaat olivat myös esivallan helposti tavoitettavissa esim. veronmaksua varten. Egyptissä tämä tuli korostetusti esiin, koska maanviljelyyn ja asumiseen soveltuva maa-alue oli paikoitellen vain muutamien kilometrien levyinen Niilin kummallakin puolella. Lisäksi virta oli erinomainen kulkutie, joten alamaisia oli helppo valvoa. — Etsitään sivulta 21 tietoa siitä, miten sato jaettiin. (Kolmasosa viljelijälle, papistolle ja kuninkaalle.) — Miksi papisto sai kolmasosan sadosta? (Uskottiin, että papiston asema jumalien ja ihmisten välillä

oli merkittävä viljan kasvu.) — Miksi kuningas sai kolmasosan? (Kuningas, farao, oli itse asiassa jumala, ja maaperä, Egypti, kuului hänelle.) — Millaisia sadot edellä kerrotun perusteella ovat olleet? (Hyviä, koska jo kolmasosa riitti talonpojan ja hänen perheensä elämiseen.

Omatoimikirja: Tehtävät 6 ja 7 oppilaat voivat tarkastaa myös toisiltaan.

2/II Pyramidit — portaat taivaaseen

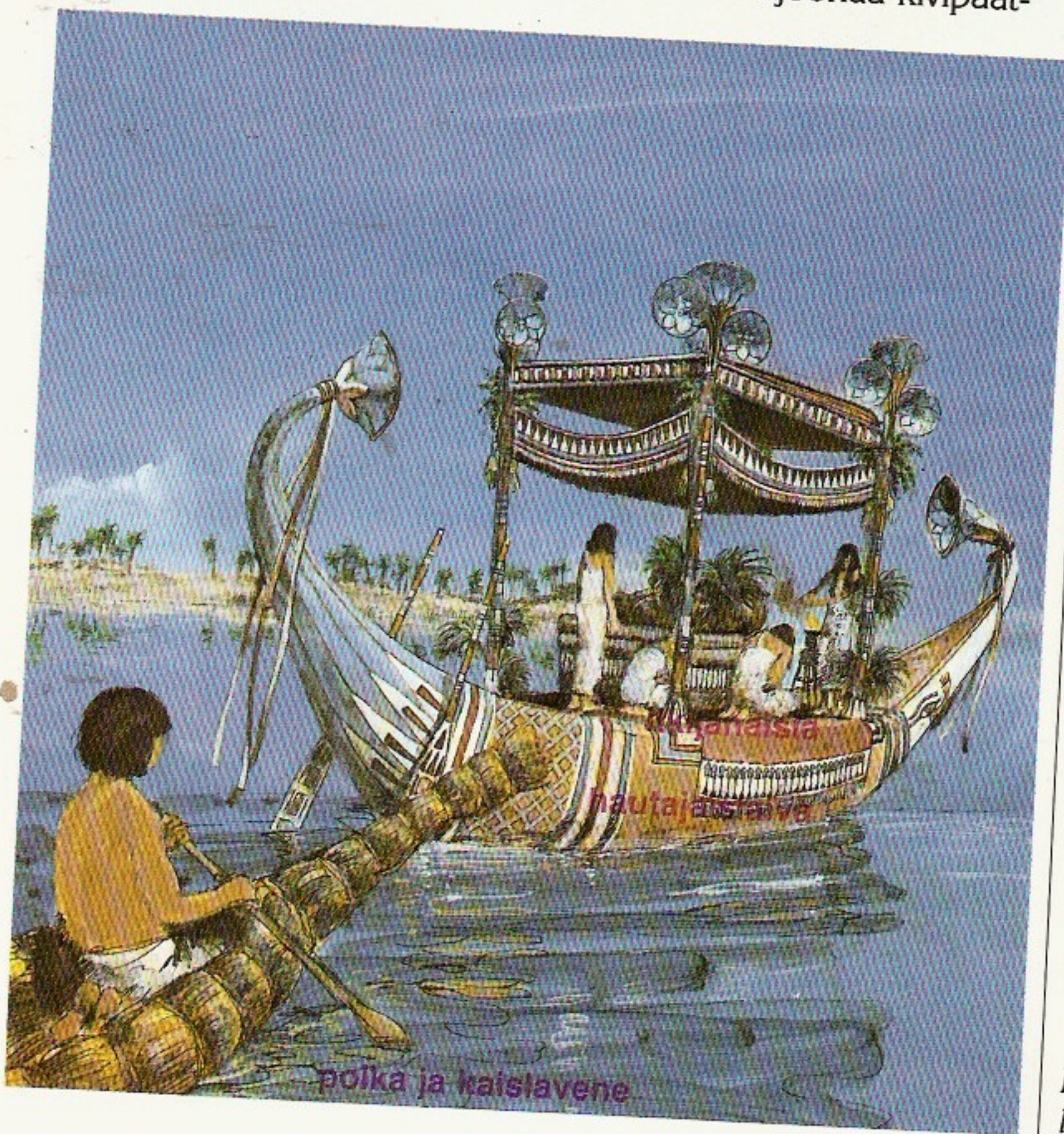
Vuosittain käy Egyptissä paljon matkailijoita ihailemassa 5 000 vuotta vanhoja pyramideja. Jo muinoin pyramidit luettiin yhdeksi maailman seitsemästä ihmeestä.

Pyramidit ovat kuningashautoja. Aluksi Egyptin fararit haudattiin pienehköihin

kivihautoihin, mutta myöhemmin ryhdyttiin rakentamaan suuritöisiä pyramidihautoja. Mahtavimmat ovat Gizen pyramidit Kairon lähellä. Niistä suurin, farao Kheopsin pyramidi, on ollut 147 metriä korkea, ja rakennukseen on käytetty yli kaksi miljoonaa kivipaat-

ta, joista jokainen painaa yli 2,5 tonnia, monet jopa 50 tonnia. Kun pyramidien rakentaminen päättyi — työn käytyä ehkä kohtuuttoman kalliiksi — ruvettiin faraoita hautaamaan Kuningasten laakson luoliin, Niilin yläjuoksulle.

Kaikki pyramidit ovat Niilin länsirannalla. Aurinko laskee länteen, ja lännessä oli egyptiläisten kuoleman valtakunta. Juhlallisessa saattossa kuolleen kuninkaan ruumis kuljetettiin Niilin poikki joen rannalla olevaan temppeliin. Siellä ruumis palsamoitiin. Tempelistä johti pyramidin edustalle käytävä. Käytävää pitkin kuninkaan mummio kuljetettiin pyramiditemppeliin, jonka edessä kohosi hohtavanvalkoinen pyramidi. Sen huipussa näkyvä maailma näytti yhtyvän näkymättömään; pyramidi oli kuin »portaata taivaaseen».

Kuninkaan viimeinen matka Niilin länsirannalle, kuoleman maahan.

Tavoite: Oppilas ymmärtää, mitä pyramidit ovat.

Toteutus: Useimmat ihmiset tietävät Egyptistä vain pyramidit. Niiden kokoa lienee mahdotonta täysin sanoin ja kuvin selittää; voimme kuitenkin yrittää havainnollistaa niiden valtavuutta.

Tässä yhteydessä ei ole vielä syytä syventyä palsamointiin ja kuolemanjälkeiseen elämään, koska näihin asioihin perehdytään kappaleessa 4/II.

Pyramidin rakennetta voidaan tarkastella sivun 23 ku-

vasta. Useimmat oppilaat ihmettelevät pinnan epätasaisuutta. Alun perin pyramidin pinta päällystettiin valkoisella tai vaaleanpunertavalla, kiillotetulla kalkkikivellä, joten »portaata» tai »tie taivaaseen» on todella sopiva ilmaus. Khfun pyramidin korkeutta voidaan verrata kotiseudun rakennuksiin (kerrostalona se olisi noin 40-kerroksinen); sivulla 25 sitä verrataan Helsingin Olympiastadionin torniin. Rakentamistyöhön liittyy useita ongelmia. — Miten suurimmat lohkareet on saatu kuljetetuksi paikoilleen? (Egyptissä ei vielä noihin aikoihin käytetty hevosia.) Pyramidin mitat

Kairo on kasvanut kiinni Gizen kolmeen suureen pyramidiin. Pyramideja peitti vielä 500 vuotta sitten hiotuista kalkkikivistä tehty päällyste. Sitten kivet irrotettiin ja käytettiin rakennustarpeiksi. Tämän pyramidin huipussa on vielä jäljellä vanhaa päällystystä.

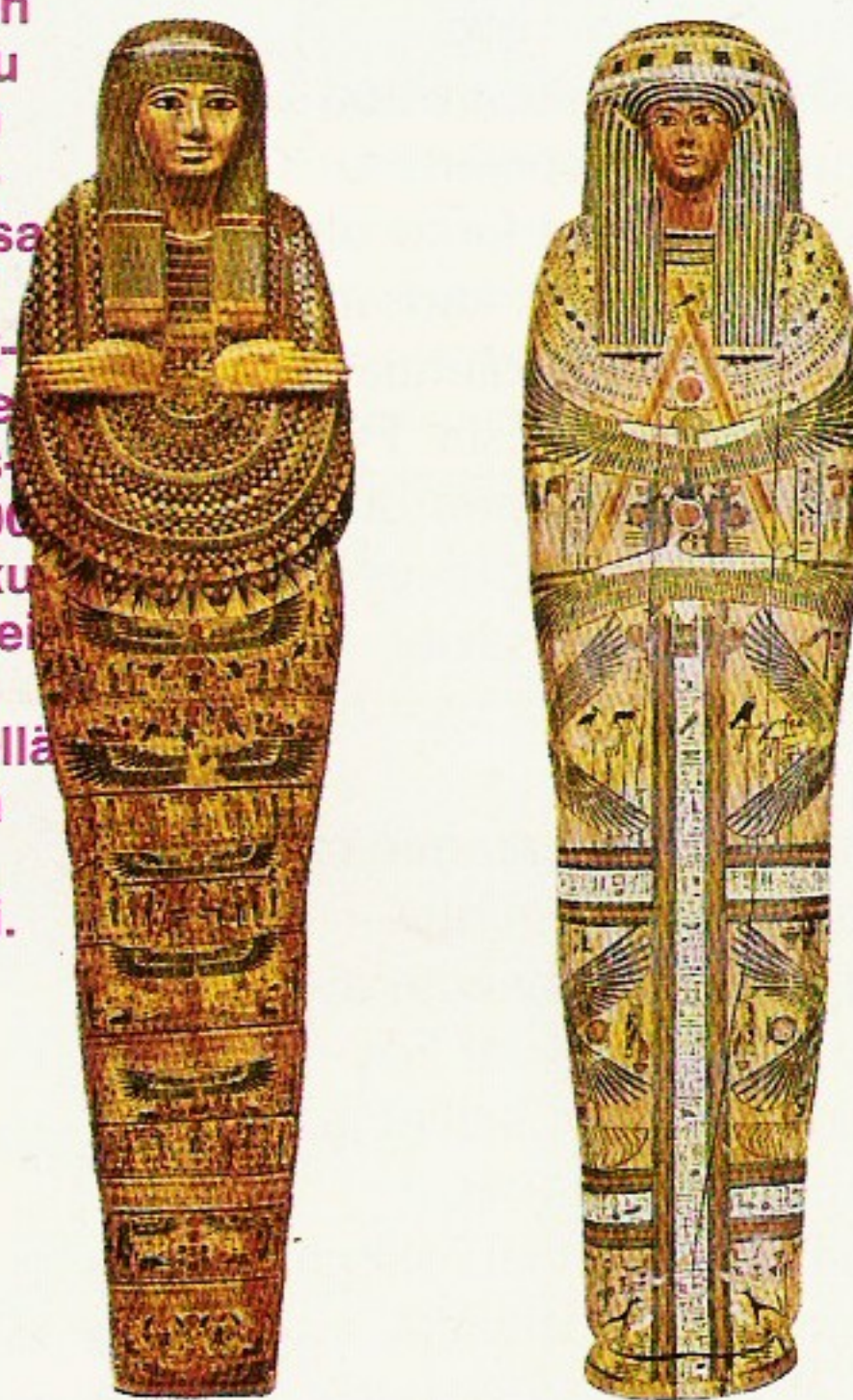

Gizen toiseksi suurin pyramidi, joka on ollut 135 m korkea.

Kuninkaan hautakammio oli syvällä pyramidin sisällä. Siellä palsamoitu ruumis lepäsi sisimmässä useista sisäkkäisistä arkuista ympärillään kaikkea sitä, mitä kuolleen arveltiin tarvitsevan kuoleman valtakunnassa, mm. nukkeja, jotka esittivät palvelijoita, sotilaita, leipureita, karjaa. Egyptiläisten käsityksen mukaan kuolemanjälkeinen elämä oli hyvin paljon oikean elämän kaltainen, paitsi että uusi elämä kesti ikuisesti. Sen takia vainajan ruumis palsamoitiin, ja sen takia pyrami-

Vasemmanpuoleinen arkku on valmistettu Ammon-Re-jumalan papittarelle 1600-luvulla eKr. Koristeissa mm. Horus-haukkuja. Samoin haukkoja on oikeanpuoleisessa ns. sisäarkussa, jolla on ikää 3200 vuotta. Muumioarkkuja käytettiin vielä meidän ajanlaskumme alkuun. Hellenistisellä kaudella kasvokuva pyrittiin tekemään vainajan näköiseksi.

Kaksi eriaikaista muumioarkkua. Vuosituhansien kuluessa niiden koristelu vaihteli hämmästyttävän vähän.

Arvellaan, että muumioarkkujen kuvioinnissa on ikonitaiteen perusta.

23

ovat erittäin tarkat, sivut yhtä pitkät, kulmat yhtä suuret jne. Jos laskemme, että Khufun pyramidiin tarvittiin 2 milj. kivenlohkareita ja työ kesti 20 vuotta, oli joka vuosi asetettava paikoilleen keskimäärin 100 000 lohkareita. Jos työssä oli keskimäärin 10 000 miestä, tuli jokaisen osaksi vuodessa 10 lohkareita. On kuitenkin muistettava, että lohkareet olivat yli 2,5 tonnin painoisia, joten vuodessa tuli yhtä miestä kohden noin 25 000 kg kiveä. Eipä tuosta tule kuin 69,5 kg päivässä, jos työskentelee 360 päivää vuodessa. Uskomatonta! Kaikki tämä käy hiukan ymmärrettävä-

mäksi, kun muistamme, että farao ei ollut egyptiläisille ihminen vaan jumala ihmisen hahmossa. Vaikka pyramidit tuntuvat kohtuuttomilta rakennelmilta ihmisten haudoiksi, ne eivät ole välttämättä kohtuuttomia jumalille. Ihmisille ja jumalille mitataan eri mitoilla. »Näin on ollut ja näin on aina oleva», kuten Mika Waltari asian ilmaisi romaanissaan Sinuhe Egyptiläinen.

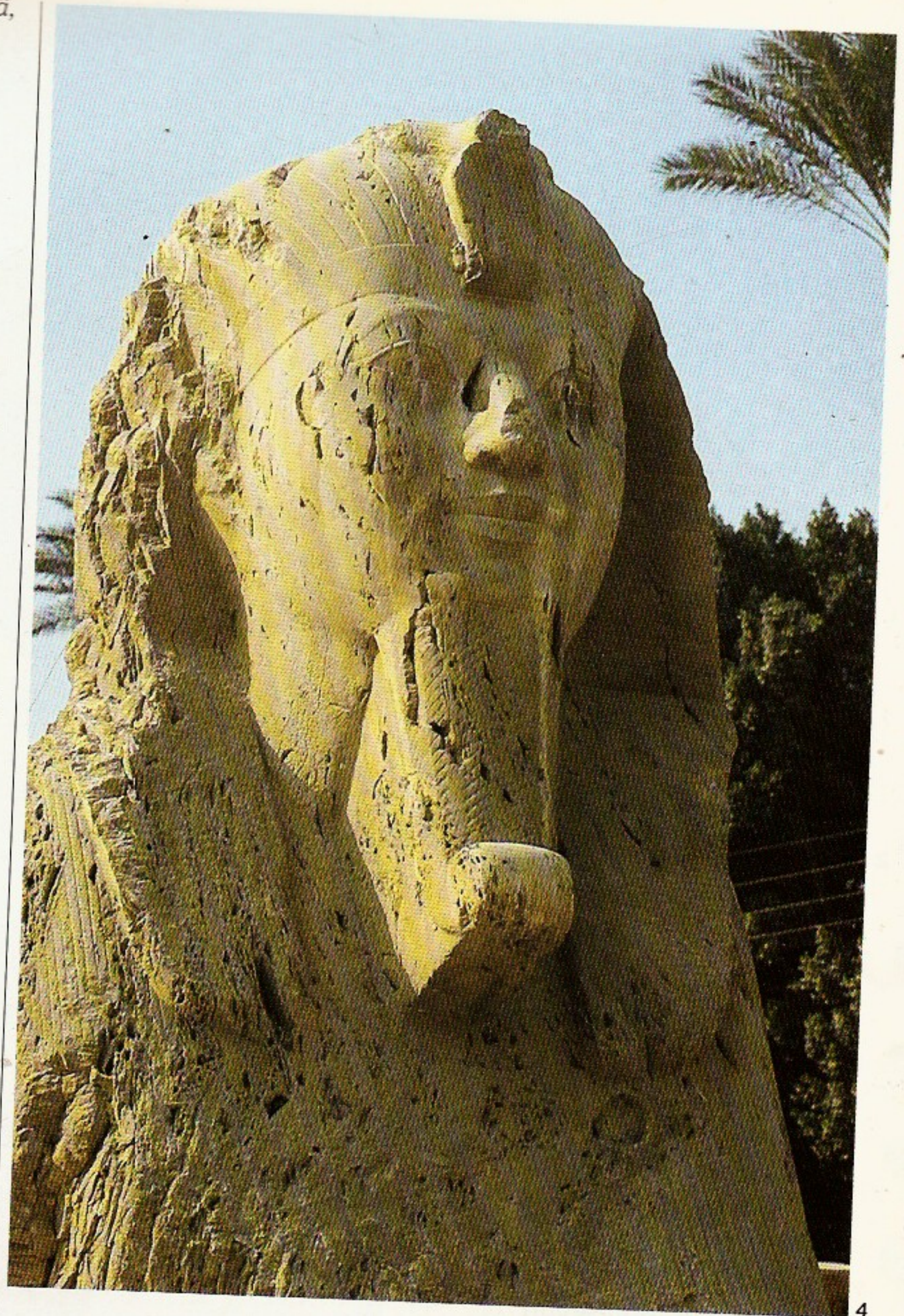
Omatoimikirja: Tehtävän 6 piirrosta oppilaat voivat verrat toistensa piirroksiin.

Hyvin säilynyt sfinksi Memfiissä,
Egyptin muinaisessa
pääkaupungissa.

dit temppeleineen ja sfinkseineen tehtiin kivistä. Pyramideja vartioivat sfinksit, suuret eläinveistokset, joilla oli kuolleen kuninkaan kasvot ja kissan vartalo.

Kreikkalainen historioitsija, joka näki pyramidit 2 000 vuotta niiden rakentamisen jälkeen, kertoo, että Kheopsin suurta pyramidia oli jatkuvasti rakentamassa 10 000 miestä 20 vuoden ajan. Suurin osa rakennusmiehistä oli tavallisia talonpoikia. Heille pyramidin rakentaminen antoi työtä monta kuukautta kestäväenä tulvakautena. Egyptiläisen käsityksen mukaan farao oli jumala, mutta myös kansansa isä, jonka piti huolehtia lastensa hyvinvoinnista. Pyramidien rakentaminen oli siis eräänlaista työttömyystyötä, josta miehet saivat palkakseen ruoan ja vaatteita.

Pyramidien rakentaminen on ollut suunnaton yritys egyptiläisille, sillä heidän ainoat työkalunsa olivat köydet, kanget, puiset kelkat ja kivi- tai pronssivasarat. Egyptiläiset eivät vielä silloin tunteneet rautaa, eivätkä osanneet käyttää edes pyörää tai nostureita.

4

Lyhyesti

- Pyramidit ovat luultavasti kuningashautoja.
- Ne on rakennettu 5000 vuotta sitten.
- Suurin pyramidi on 147 m korkea.

Pyramidit luultua ontompia

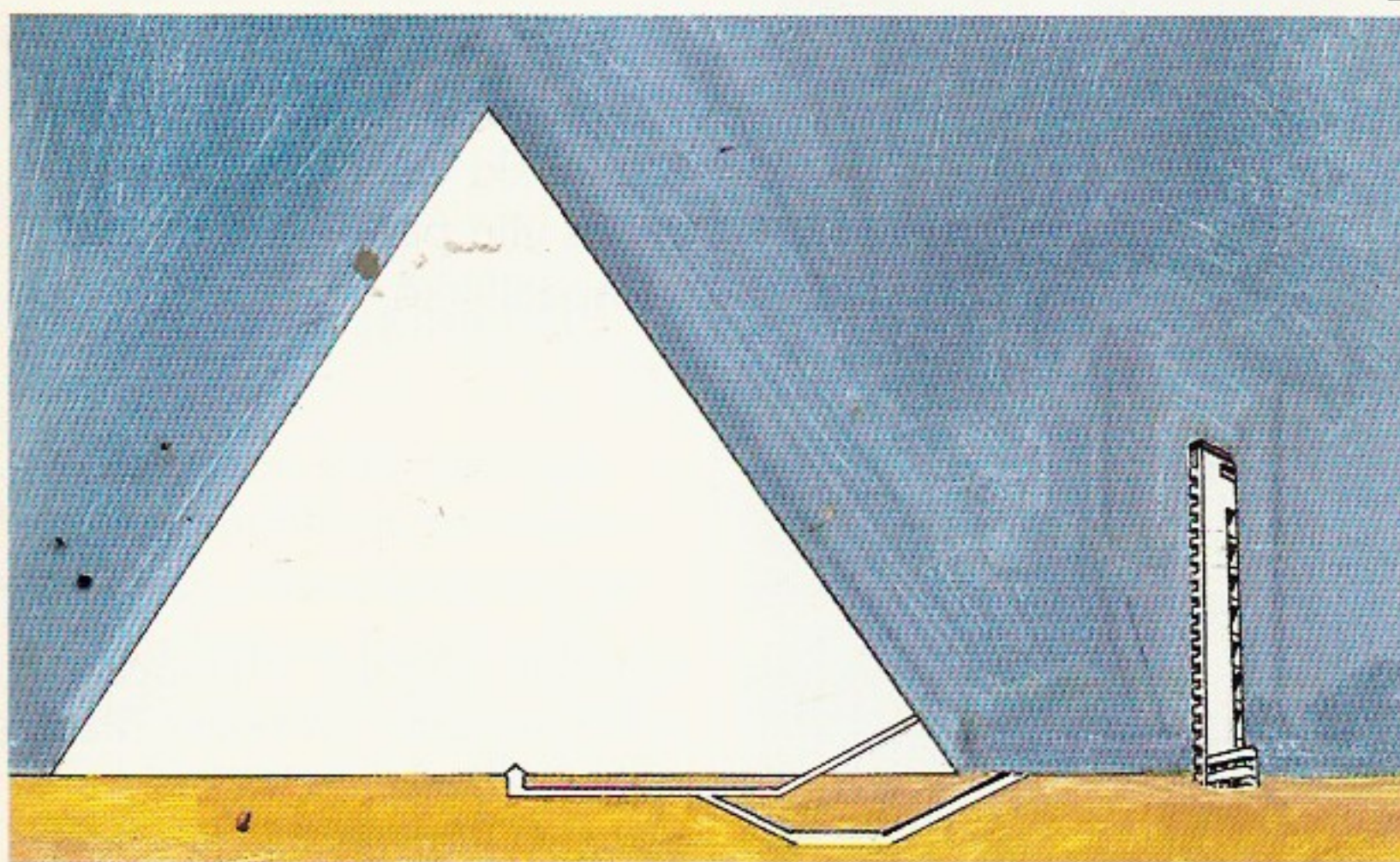
Japanilaiset tutkijat ovat vuonna 1987 tutkineet pyramidiin sisäosia sähkömagneettisten värähtelyjen avulla. Tutkijaryhmän johtajan mukaan he ovat löytäneet uusia kammioita viiden tuhannen vuoden ikäisestä Kheopsin pyramidista. »Uskomme, että pyramideissa on enemmän tyhjää tilaa kuin tähän saakka on luultu», hän kertoo. Tutkijat uskovat myös, että ainakaan Kheopsin pyramidissa ei olekaan hautakammioita, vaan koko pyramidi onkin rakennettu vain vainajien kuolemanjälkeisen elämän juhli varten. Näin japanilaisten uusien löytöjen perusteella tekemät päätelmät kumoaisivat vanhoja teorioita pyramidiin tarkoituksesta.

Pyramideilla järjestetään matkailijoille iltaisin valonäytöksiä, joiden tarpeista on kuvan etualalla.

Kheopsin suuri pyramidi verrattuna Helsingin Olympiastadionin torniin.

2

Yleisnäkymä Gizen pyramidi-alueesta.

Pyramideissa ovat sortumat ja aukot voivat olla myös varkaiden aikaansaamia.

3

3/II Egyptiläinen yhteiskunta

Memfis oli Ala-Egyptin ja vanhempien valtakuntien aikana koko Egyptin pääkaupunki. Memfiissä on kuitenkin tämä Ramses II:ta esittävä, alkujaan yli 13 metriä korkea veistos. Sen kaksoiskappale on nykyisin Kairon rautatieaseman edustalla. Sivun 24 sfinks

Maanviljely muutti ihmisten elämän perusteellisesti: ensimmäistä kertaa historiassa ravinto riitti vuodesta toiseen. Mutta maanviljelyllä oli toinenkin, yhtä tärkeä merkitys: viljasato oli niin runsas, että siitä jäi ylijäämää. Tämän ylijäämän keräsivät itselleen kuningas ja papit, ja pieni osa jäi talonpojillekin. Sen turvin he saattoivat vaihtaa perheelleen suolaa ja työkaluja, ehkäpä muitakin tarvikkeita.

Muinaisen Egyptin yhteiskunta oli pyramidin kaltainen. Sen huipulla oli kuningas, joka oli jumala, kaikki muut olivat alamaisia. Alimpana olivat talonpojat ja orjat.

1 Farao Ramses II:ta esittävä veistos. Kuvasta voi erottaa nahkahihnan, jolla tekoparta pysyi paikoillaan.

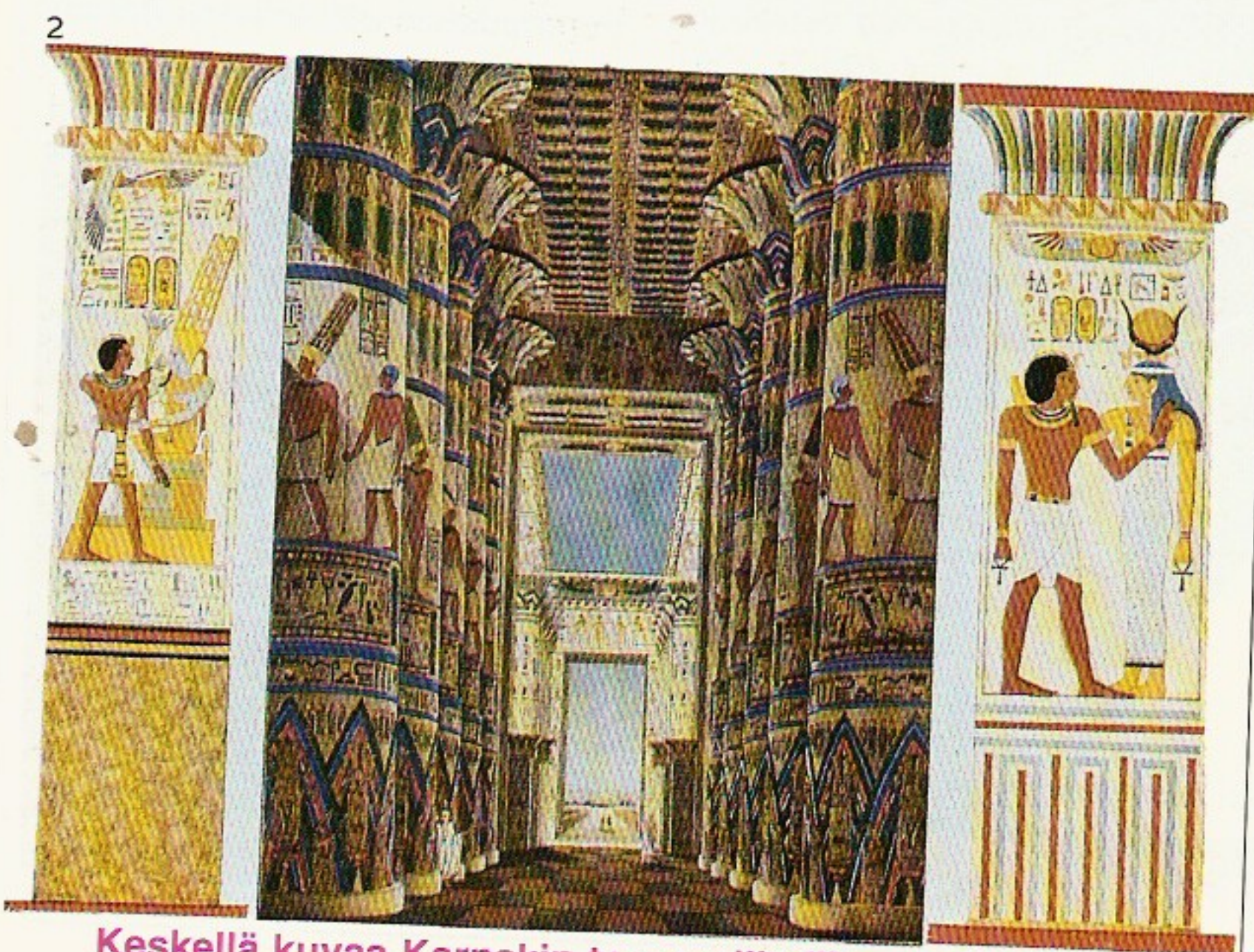
Kuningas — farao

Egyptiläisten käsityksen mukaan kuningas oli jumala; hän oli aurinkojumala Ren poika.

Egyptin kuningas istui val-

taistuimella, ja hänen tunnuksinaan olivat kruunu, valtikka ja ruoska. Valtaistuinta, kruunua ja valtikkaa ruvettiin käyttämään kuninkaiden tunnuksina myöhemmin kaikkialla Euroopassa; esikuvana lienevät olleet juuri Egyptin kuninkaat. Korkeiden virkamiesten ja ulkovaltojen lähettiläiden tuli lähestyä kuningasta kunnioittavasti. Egyptissä tämä tarkoitti sitä, että heidän piti ryömiä kuninkaan luo ja suudella maata hänen edessään. Kun farao halusi osoittaa erityistä suosiota jollekin vieraistaan, hän salli tämän suudella maan asemesta hänen jalkaansa. Myöhemmin kuninkaan edessä mateleminen korvattiin syvillä kumaruksilla.

Koska kuningas oli jumala, hänen velvollisuutensa oli huolehtia kansastaan. Kuninkaalle kuului muutoinkin kaikki valta: hän oli myös ylin pappi, tuomari ja sotapäällikkö.

2 Keskellä kuvaa Karnakin temppelihallin ennallistus, sen molemmiin puolin pylväitä: vasemmalla farao uhraa lootuksen kukkia Amonille, oikealla kuningas Amenhotep III ja jumaltar Harthor. — Huomatakaa ihmishahmot.

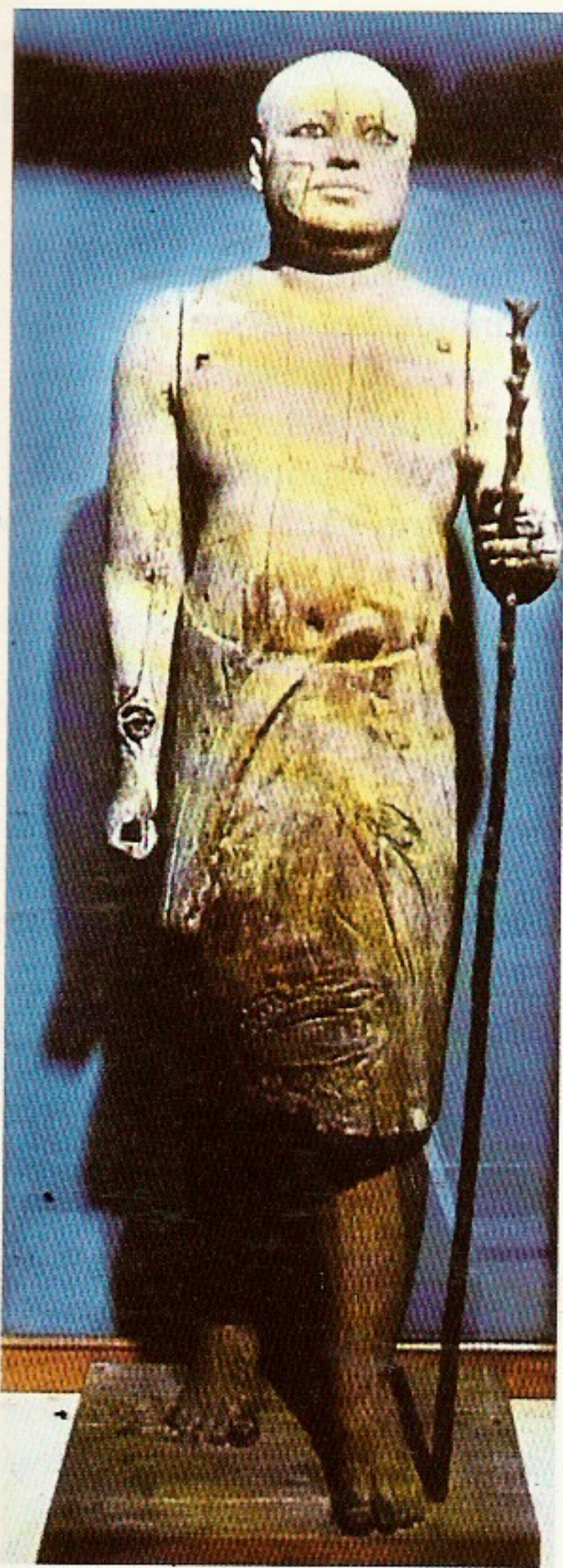
Karnakin temppeli. »Temppelit olivat loistavan värikkäitä Theban suuruuden aikana», toteaa vanha tietokirja. Vasemmalla ja oikealla temppelin pylväitä.

Tavoite: Oppilas saa kuvan muinaisen Egyptin yhteiskunnasta.

Toteutus: Kerrataan, miksi maataloudesta elävien ihmisten keskuudessa muodostuu helpommin yhteiskunta kuin pyyntielinkeinoista elävien keskuudessa. (Pysytään samoilla asuinsijoilla, vuotuista toimeentuloa on esivallan helppo valvoa, asukastiheys on hyvillä alueilla melko suuri.) Miten asutus oli sijoittunut Egyptissä? (Niilin molemmille rannoille, suhteellisen kapealle vyöhykkeelle.) Egyptiläisen yhteiskunnan rakennetta voidaan havainnollistaa

tekstin mukaisella, tauluun piirretyllä pyramidilla, jonka huipulta lähdetään alaspäin. Kun Egyptin osalta puhutaan faraosta, kuninkaasta, tulee tehdä selväksi hänen erikoissemansa. Farao oli jumala eikä ihminen, kuten tähän saakka historiassa tapaamamme kuninkaat.

Faraon korkeista virkamiehistä voidaan muistella uskonnon yhteydessä mainittuja juomanlaskijoita ja unienselittäjiä. Yhteiskunnan hallitseminen ei tietenkään sujunut näiden virkamiesten toimin, vaan muitakin tarvittiin. Paitsi että Egyptin kirjurit tekivät tärkeää työtä maansa hallinnolle, he ovat olleet suureksi avuksi historiantutkimukselle, koska

Korkeita virkamiehiä oli vähän. He toimivat kuninkaan avustajina hovissa tai maaherroina eri puolilla maata. Sen sijaan alempia virkamiehiä eli kirjureita oli, Egyptissä paljon. He pitivät kirjaa viljasadosta ja viljavaroista. He laativat kuninkaan kirjeet ja merkitsivät muistiin tapahtumia.

Käsityöläiset ja kauppiaat

Käsityöläisten palveluksia tarvitsivat varsinkin kuningas ja papisto. He koristivat hallituspalatsit, pyramidit ja temppelit. Rakennusmiesten

Israelilaiset olivat yksi Egyptin monista kansallisuuksista. Lampaiden kasvatusta on edelleen tärkeä elinkeino nykypäivän egyptiläisille.

ten elämästä. Kuvan tyttö on Egyptiläistyttö esittää, miten muinoin jyvistä hierrettiin kivillä jauhoja.

henkilö kuvaelmasta, jossa kerrotaan viljankorjuun ja ruoanvalmistuksen vaiheista.

lisäksi tarvittiin koristemaalareita, kuvanveistäjiä, kupari-, hopea- ja kultaseppiä, laivanrakentajia, köydenpunojia jne.

Samaan yhteiskuntaluokkaan käsityöläisten kanssa kuuluivat kauppiaat. He toivat aasikaravaaneilla kuparia, kultaa ja norsunluuta etelästä ja setripuuta laivoilla Palestiinasta.

Ilmeikäs monituhatuotinen puuveistos faraon virkamiehestä.

Papisto ja virkamiehet

Kansa uskoi, että kuningas määräsi myös tulvan tulon. Todellisuudessa papisto kertoi kuninkaalle koska tulva oli tulossa. Papit olivat perillä vuodenaikojen vaihtelusta ja hallitsivat kalenterin käytön.

heidän kirjoituksiaan on säilynyt. Taulupiirokseen voi merkitä virkamiehiä kahteen tasoon.

Kirjan Egyptiä käsittelevien kappaleiden kuvista löytyy paljon käsityöläisten töitä. Käsityöläisiä tarvittiin paljon myös siksi, että ei ollut teollisuutta, joka olisi syytänyt tavaroita suuria määriä kuten nykyaikana. Kauppiain vienti-tavaroista lienee vilja ollut tärkeimpiä. Useimmista kirjastoista löytyy upeita kuvateoksia, joissa on kuvia egyptiläisistä esineistä. Jollekin oppilaalle voi antaa tehtäväksi tällaisten kirjojen tuomisen kouluun sopivaksi päiväksi. (Metelmää voi käyttää kaikissa oppiaineissa. Oppilaat ovat

yllättävän kiinnostuneita tämänkaltaisista tehtävistä.) Pyramidin alimmaksi ja suurimmaksi osaksi jäivät (muita ryhmiä kannattamaan) talonpojat. Heidän elämästään on jo puhuttu. Valitettavan usein historiassa, kuten nykypäivänkin elämässä, näiden »maan hiljaisten» elämä unohtuu »tärkeimpien» ihmisten taustalle. Talonpoikien elämä on jatkunut lähes muuttumattomana nykypäiviin saakka. Taulupiiros pyramidimaisesta Egyptin yhteiskunnasta kannattaa kerrata seuraavan tunnin alussa, ehkä koko luvun lopussakin.

Kuvan esikuvina ovat olleet egyptiläiset seinämaalaukset, ja pojan virtahopo on piirretty lelut mukaan, jonka parina on ollut suutaan aukova, puusta tehty krokotiili.

Talonpojat

Yhteiskuntaluokista suurin oli talonpojat. Yhdeksän kymmenestä egyptiläisestä oli talonpoikia.

Talonpojilla oli vähän oikeuksia. Heillä oli lähestulkoon pelkkiä velvollisuuksia.

Talonpoika asui perheineen pienessä savesta tehdystä mökissä lähellä jokea. Ilman talonpoikien uurastusta Egyptistä ei koskaan olisi tullut valtiota. Talonpojat olivat yhteiskunnan vankka ja laaja perusta.

Vanhojen seinämaalausten mukaan tehtyjä piirroksia egyptiläisten lasten leikeistä.

Tytön nukke on löydetty mummiohaudasta.

6

Lyhyesti

- Egyptin yhteiskunta oli pyramidin kaltainen.
- Huipulla oli kuningas eli farao, jota pidettiin jumalana.
- Papit ja virkamiehet olivat hänen välttämättömät apulaisensa.
- Yhdeksän kymmenestä egyptiläisestä oli talonpoikia.

Farao Tutankhamen

Monet pyramidit ja muut kuningashaudat on ryöstetty jo vuosituhansia sitten. Kuningasten laaksosta löytyi kuitenkin vuonna 1922 koskematon hauta, joka oli kuulunut farao Tutankhamenille. Hänen hallituskautensa kesti vain kuusi vuotta. Tutankhamen ei siis ehtinyt saada paljoa aikaan, vallan kun hänestä tuli farao jo yhdeksänvuotiaana. Tutankhamenin haudan perusteella voi kuitenkin aavistella, millaisia kuninkaiden haudat ovat olleet.

Tutankhamenin haudan löytäminen oli suuri sensaatio, josta koko maailman lehdistö oli kiinnostunut. Lehdet kirjoittivat hautalöydöstä kuukausien ajan.

Kun hauta avattiin, sen huoneista löytyi yli 3 000 esinettä. Ne luettelointiin ja siirrettiin Kairon museoon. Kauneimmat niistä esiteltiin lehdistölle.

Eräs tutkijoista kuvasi Tutankhamenin hautaa näin: »Silmiämme kohtasi uskomaton näky, joka oli kuin satua, kuin jonkin suuren säveltäjän unelma oopperan kulissientakaisesta maailmasta. Vastapäätä oli kolme kuninkaallista vuodetta ja koko huone täynnä arkkuja, lip-paita, alabasterimaljoja ja kultakoristeisia tuoleja. Sin-

28 Opetus tiivistettynä: pohjimmiltaan ihminen on vuosituhansien aikana muuttunut perin vähän.

Lukukappaleessa kerrotaan eräästä historiantutkimuksen suurelle yleisölle tutusta löydöstä; vaikuttavan kuvauksen löydöstä voi lukea oppilaille Grimbergin Kansojen historiasta, osa 3.

Omatoimikirja: Tehtävän 3 kruunu ei muistuta yleistä mielikuvaa kruunusta; se on kuitenkin kuninkaiden vallan vertauskuvana olevan »päähineen» yleisnimi. Tehtävässä 6 orja ja farao eivät kai ole ammatteja. Tämän voi oppilaille sanoakin.

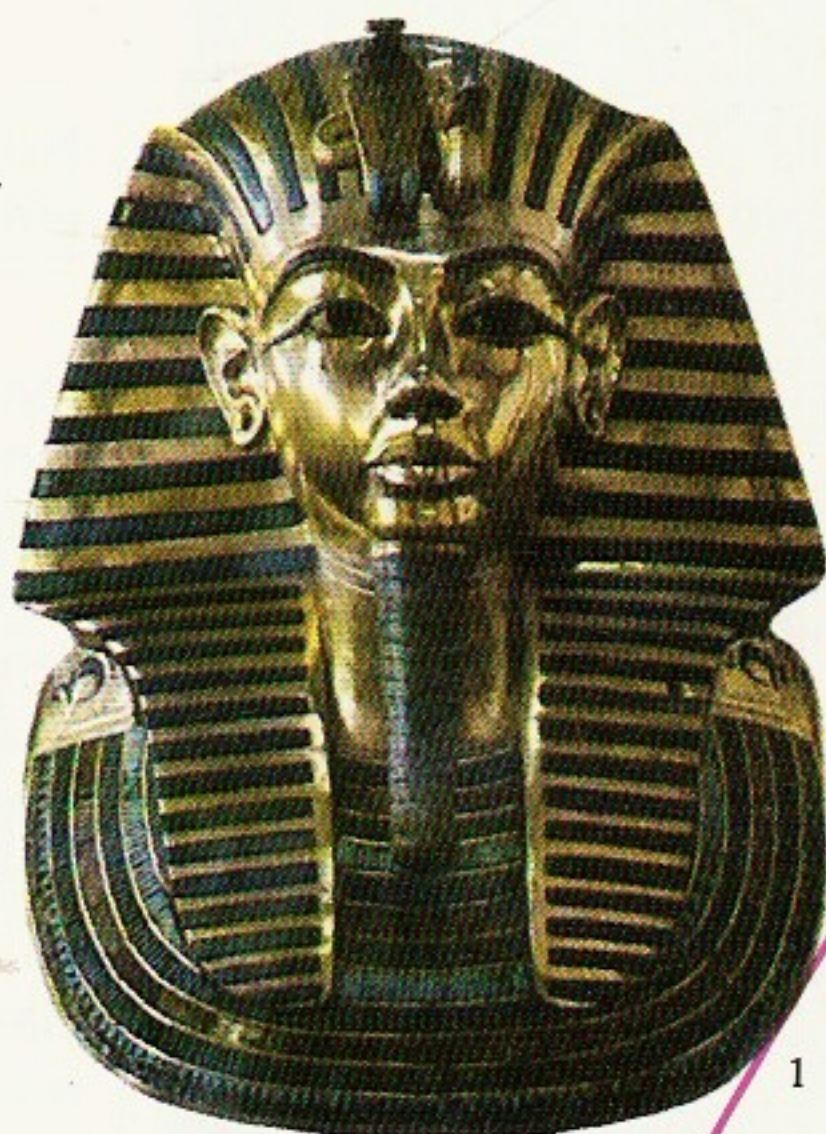
3000 2000 1000 1 1000 2000

Tutankhamen
haudataan 1350 eKr.

Hauta löyde-
tään 1922

Suomen kivikausi päättyy 1500 eKr.

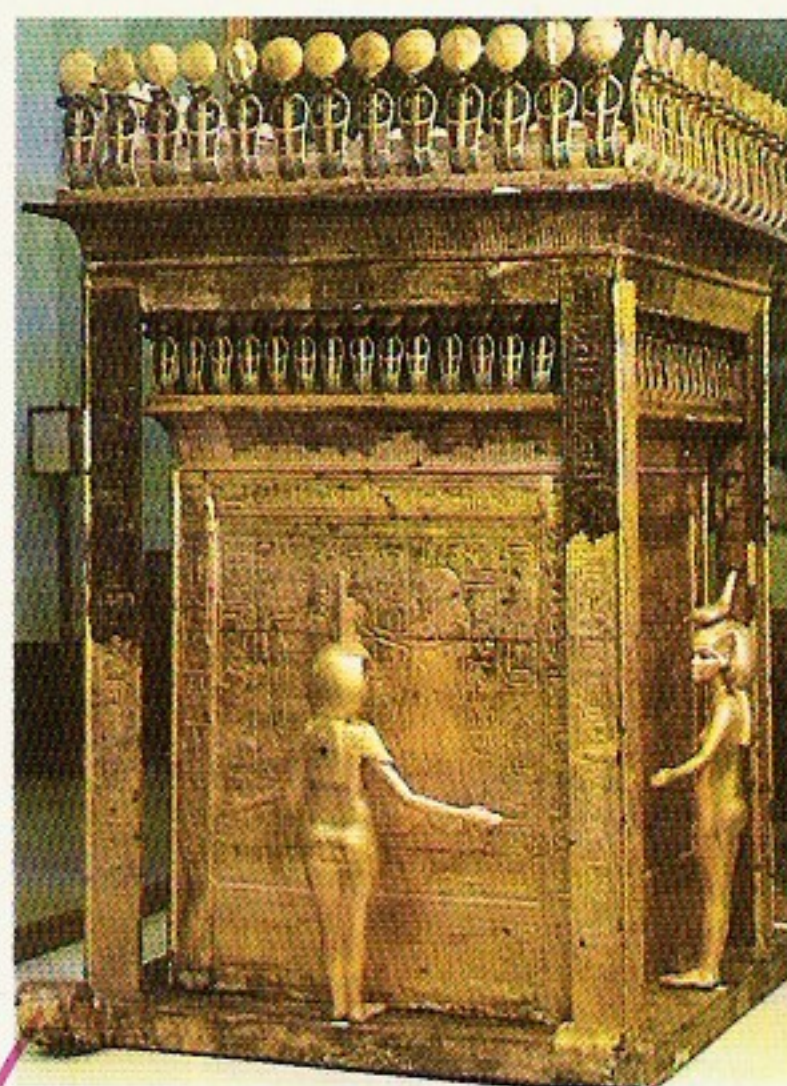
Tutankhamenin
tunnetuin, kullasta
tehty kuolonnaamio;
nykyisin Kairon
museossa.

1

ne oli todella koottu kaikki
faraon rikkauudet, faraon, jo-
ka oli kuollut 3 250 vuotta
sitten. Kirkkaassa valaistuk-
sessa, taustana valkoinen
kalkkikiviseinä, väreilivät esi-
neiden värit pehmeinä —
ruskean, keltaisen, sinisen,
meripihkan, kullan, punai-
senruskean ja mustan yhdis-
telminä.»

Mutta Tutankhamenin
aarteet eivät loppuneet tä-
hän. Vaikuttavin oli hänen
oma kuolinvuoteensa, nelin-
kertainen mumioarkku,
joista sisin arkku oli täyttä
kultaa. Kuninkaan mumio
oli huolellisesti kiedottu kää-
rinliinoihin. Mumion kas-
voja peitti kaunis kultainen
naamio.

2
Samassa museossa säilytetään
Tutankhamenin »vaatekaappia».

Tutankhamenin valtaistuimen
koristelua
3

29

**Kaappi on päällystetty kultalevyillä, ja kullattuja ovat
myös sen veistokset ja muut koristeet. Kultalevyissä
on kohokuvia, ilmeisesti Tutankhamenin elämästä.**

**Valtaistuin on koristettu kullalla, jalokivillä, värillisel-
lä lasilla ja fajanssilla. Selkänojan korkokuvassa ku-
ningas istuu pieluksin pehmennetyllä valtaistuimel-
laan ja hänen puolisonsa ojentaa hänelle juomamal-
jaa. Heidän yläpuolellaan näkyy aurinko, jonka säteet
lienevät elämän vertauskuvia, päättyväthän ne »siu-
naaviin» tai auttaviin kämmeniin.**

4/II Egyptin uskonto ja tiede

Egyptiläisten uskonto perustui näkemykseen, että kaikki, mikä maailmassa tapahtui, tapahtui jumalien tahdosta. Egyptiläisillä oli satoja jumalia. Osa niistä oli yhteisiä, eräät vain kylien omia jumalia. Vain kuningas saattoi suorittaa tarvittavat uskonnolliset menot ja välittää kansan rukoukset muille ju-

malille. Tärkein jumala oli Re, auringonjumala. Lähes yhtä tärkeä oli Osiris, joka määräsi viljan kasvusta. Seth oli kuivuuden, kuoleman ja pahuuden jumala. Hän vihasi Niilin laakson vehreyttä.

Jotkut Egyptin jumalat muistuttivat ihmistä, jotkut eläintä ja joku jumala oli ihmisen ja eläimen yhdistelmä.

Kuolemanjälkeinen elämä ja palsamointi

Egyptiläiset uskoivat kuolemanjälkeiseen elämään. Maallisen elämän loputtua kuolleen piti vastata Osirisen kysymykseen, mitä pahaa hän oli elämänsä aikana tehnyt. Kuollut vastasi: »En ole tehnyt pahaa ihmisille, en ole kohdellut huonosti eläimiä, en ole pilkannut jumalia.» Tämän jälkeen Osiris pani vainajan sydämen vaakaan tutkiakseen, oliko tämä puhunut totta. Vaaka ratkaisi, pääsikö kuollut »ihanaan länteen» vai joutuiko hän tuomarien tuomittavaksi.

Ruumiin piti säilyä ikuisesti, jotta sielu, ihmispäinen lintu, voisi vieraila elävien maailmassa olevassa haudassa. Ruumis saatiin säilymään palsamoinnin avulla. Monet egyptiläiset alkoivat jo lapsena kerätä varoja omia hautajaisiaan ja palsamointiaan varten.

Egyptiläinen koru, josta voi erottaa mm. Horus-haukan siivet ja egyptiläiselle niin tärkeän »pyhän pillerinpyörittäjän», Scarabaeus sacer -hyönteisen.

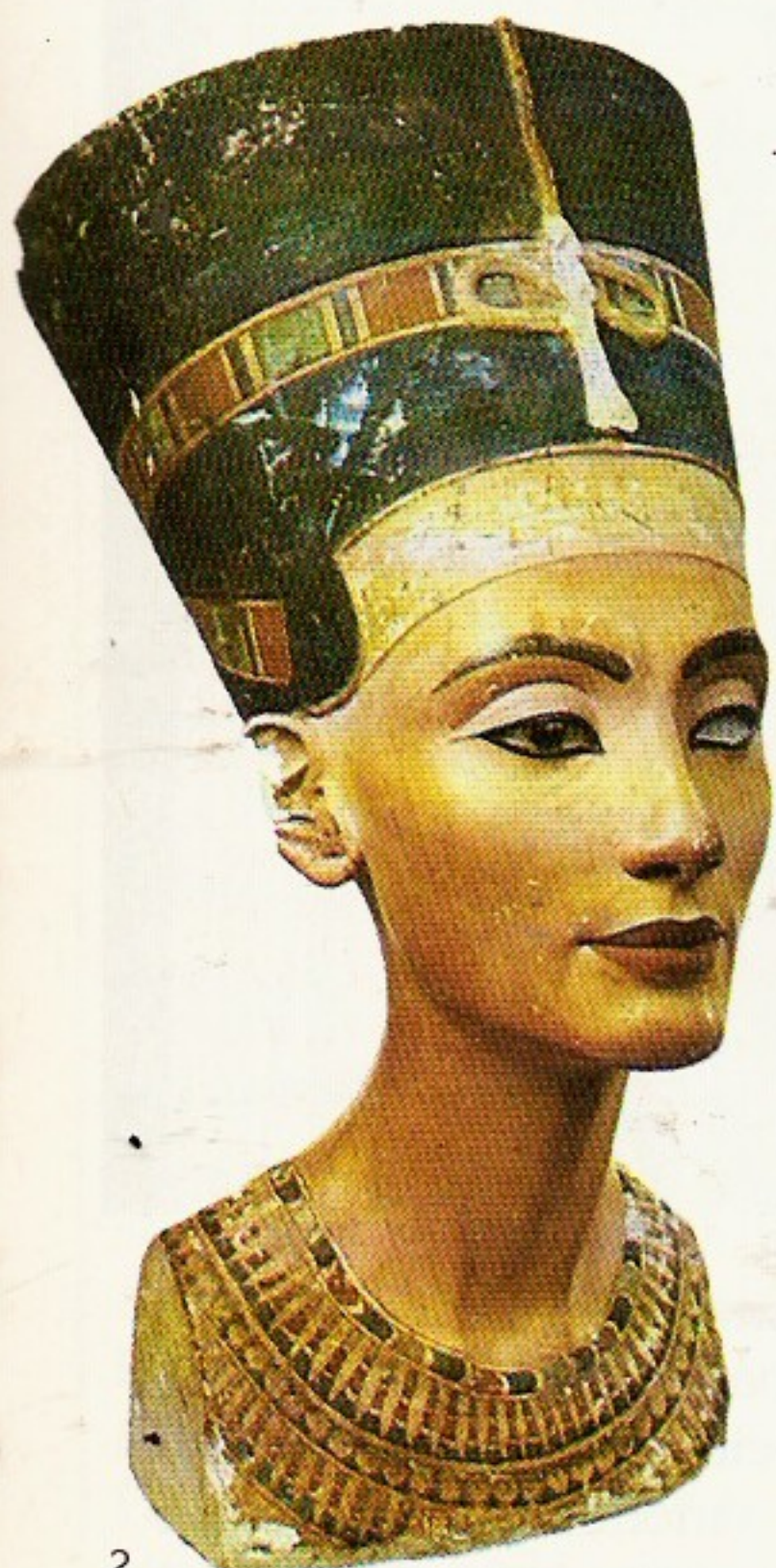
Tavoite: Oppilas saa pääpiirteisen kuvan muinaisen Egyptin uskonnosta ja tieteistä.

Toteutus: Aluksi voidaan todeta, kuinka useimmissa uskonnoissa jumala tai jumalat vaikuttavat ihmisten jokapäiväiseen elämään. Erilaisin palvelusmenoin, rukouksin ja uhrein pyritään »lepyttämään» jumalia suosiollisiksi. Useissa uskonnoissa on useita jumalia (nykyisistä valtauskonnoista etenkin hindulaisuudessa). — Oliko muinaissuomalaisten uskonnossa yksi vai useita jumalia? (Useita.) —

Mitä niistä muistatte nimeltä? (Ukko, Pellon Pekko, Ahti, Tapio...)

Maatalousyhteiskunnassa, kuten Egyptissä, auringonjuman johtava asema on ymmärrettävä. Kosteus, valo sekä lämpö antoivat viljelysten kasvun. Ilmeisesti Egyptin luonnonoloista muodostui jumalapari Osiris — Seth, vehreä Niilin laakso — kuiva autiomaa (jonne sinnekin aurinko paistoi mutta jossa ei kuitenkaan mikään kasvanut). Kuolemanjälkeiset tapahtumat ovat aina askarruttaneet ihmisiä. Egyptin yhteiskunnassa kuolemanjälkeinen, ikuinen elämä

Kuningatar Nefertitin puoliso oli »kerettiläiskuningas» Akhnaton, joka yritti tehdä aurin-gosta egyptiläisten ainoan ju-malan. Akhnaton epäonnis-tui, niin kuin Mika Valtarikin kertoo Sinuhessaan.

2

Egyptin kuningatarta Nefertitiä esittävä veistos; veistoksen kauneuden ja sen erikoisen muodon vuoksi se on yksi maailman kopioituimmista taideteoksista. Nefertiti oli farao Ekhnatonin puoliso ja eli 1300-luvulla ennen ajanlaskumme alkua.

•Palsamoinnin aikana papit lukivat pyhiä tekstejä. Muumio laskettiin tämän jälkeen arkkuun, jonka kanteen maalattiin usein vainajan kasvonpiirteet. Vain kunin-

3

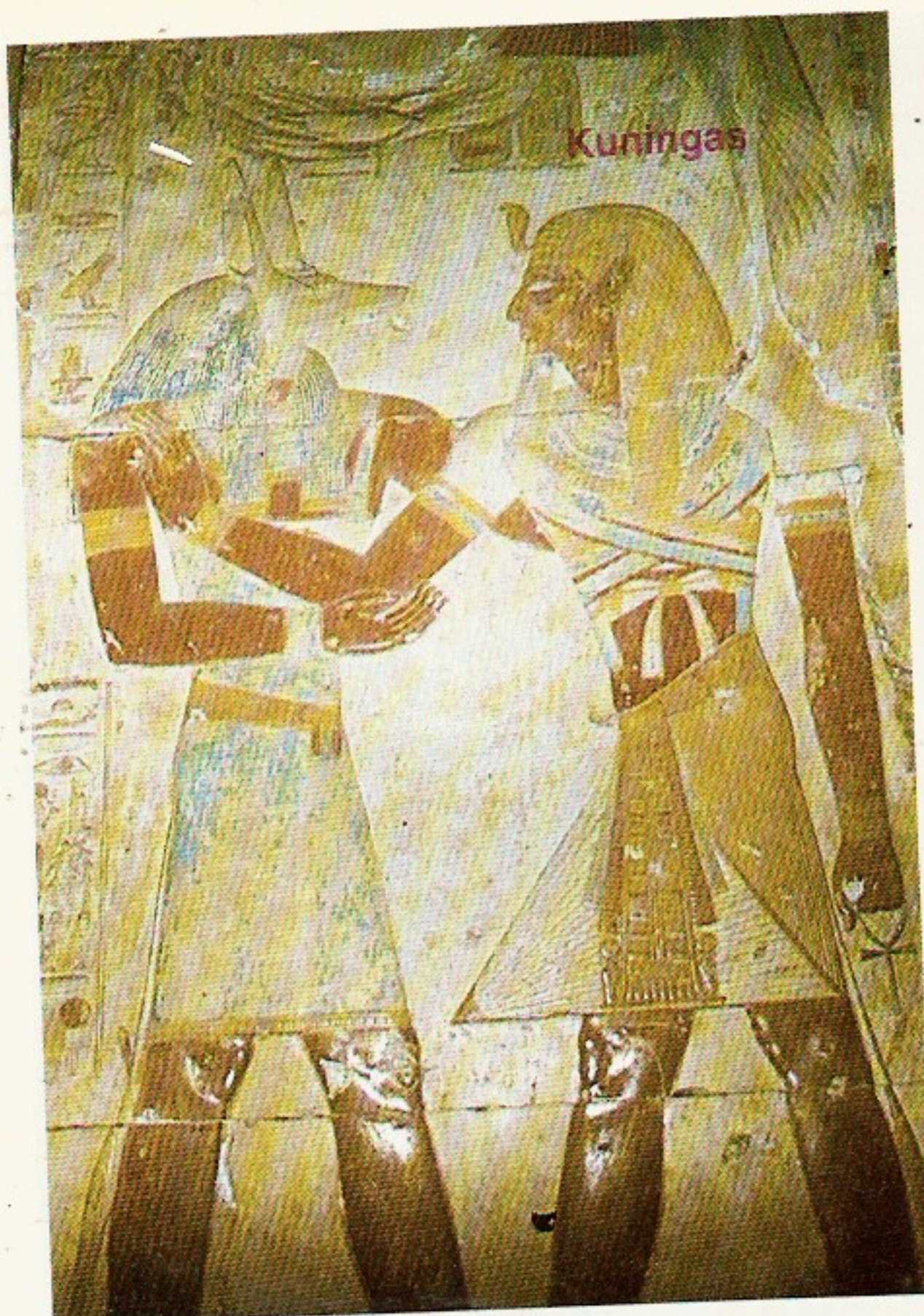
kailla ja kaikkein korkeim-milla virkamiehillä oli varaa useampiin sisäkkäisiin ark-kuihin.

Papit balsamoimassa. Muumioitavan sisäelimet suljettiin etualalla näkyviin ruukkuihin.

tuli useiden säilyneiden tietojen mukaan hyvinkin tärkeäksi. Kuolemanjälkeisen elämän järjestelyihin käytettiin omaisuuksia. Tässä yhteydessä kertautuu useita edellisten kappaleiden asioita. On muistettava huomauttaa, että useimmat egyptiläiset (= tavallinen kansa) kuolivat ja maatuivat autiomaan hiekkaan jättämättä minkäänlaista jälkeä. Säilyneet haudat ja niiden esineet ovat useampihatvuotisen rikkaan kulttuurin hautaustapojen »jäävuoren huippu».

Meillä tunnetuin muinaisen Egyptin lääketieteen edusta-

ja on epäilemättä Sinuhe. Tuota Waltarin erinomaista romaania voi lukea oppilaille useissa yhteyksissä. On kuitenkin syytä muistaa, että se on kirjoitettu, paitsi historiantutkimuksen tulosten, myös kirjailijan oman mielikuvituksen varassa. Matematiikan alalla egyptiläisillä oli myös melkoiset perustiedot; ilman geometrian taitoja olisi jo pyramidien rakennustyössä tullut eteen useita ratkaisemattomiakin ongelmia. Heidän laskutaitonsa on kaiketikin ollut hyvin käytännöllistä laatua. Tässä yhteydessä voi ottaa esiin Egyptin taiteista ainakin kuvataiteet. Oppilaat voivat kertoa vai-

4

Egyptiläisten monia jumalia

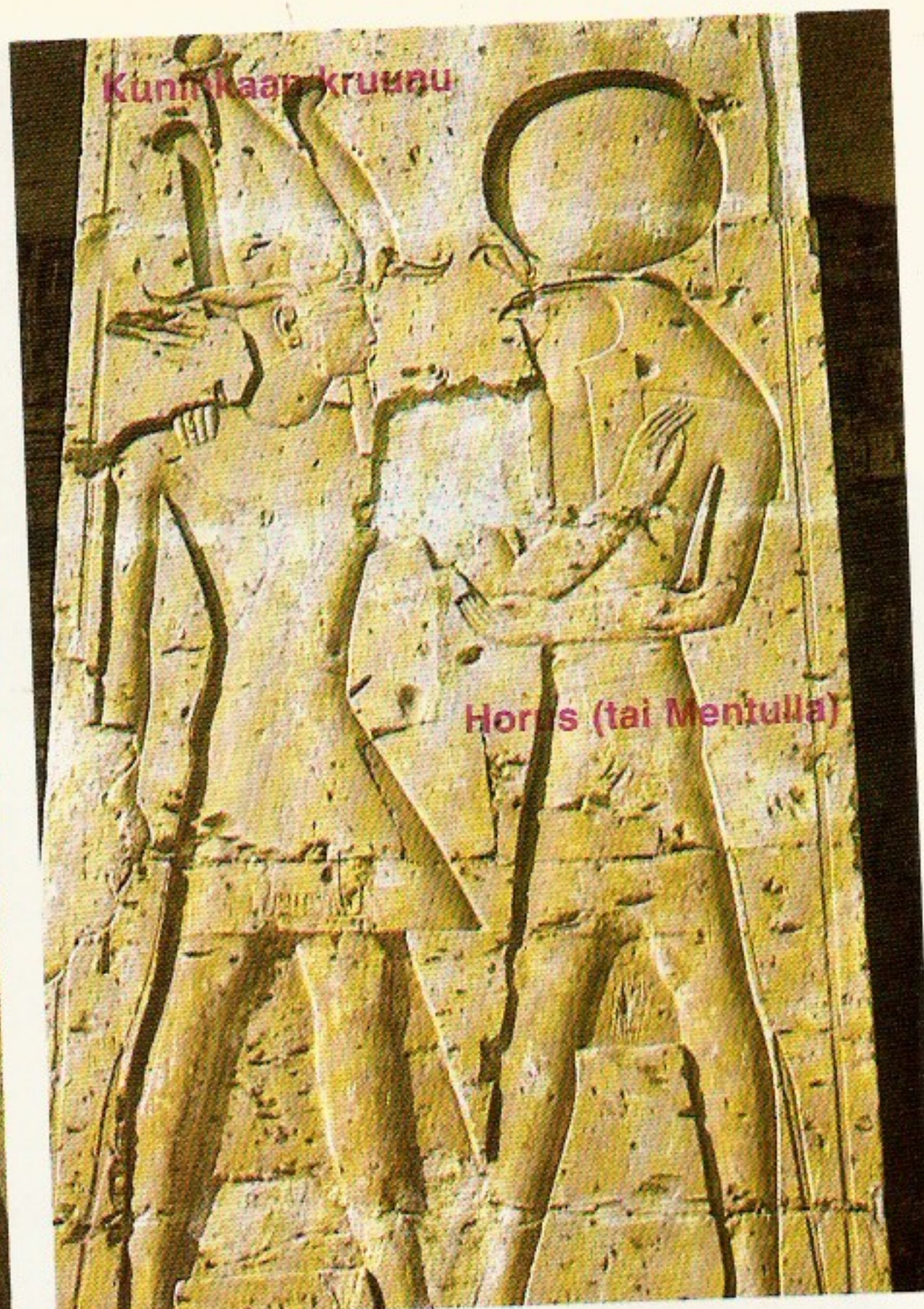
Anubis, hämärän sakaalipäinen jumala. Anubis keksi palsamointimenot ja oli niiden valvoja.

Tieteet

Lääketiede kehittyi, koska egyptiläiset oppivat palsamoinnin avulla tuntemaan ihmisen ruumiinrakennetta. He pystyivät määrittämään joitakin sairauksia ja jopa tekemään pieniä leikkauksia.

Lääkkeinä oli pillereitä, erilaisia juomia ja voiteita. Koska sairastumisen ajateltiin olevan henkien aiheuttama, käytettiin hoidossa myös loitsuja.

32

5

Tulvien ennakoimisen takia egyptiläiset tekivät tarkkoja havaintoja tähtitaivaasta. Tästä syystä heillä oli muun muassa tarkka kalenteri. Varsinaisia tähtitieteilijöitä egyptiläiset eivät silti olleet. Yhtä tärkeää kuin kalenterin laatiminen oli en-

nustaminen. Tähtien liikkeitä papit uskoivat näkevänsä enteitä ja onnenpäiviä. Onkin sanottu, että Egyptin pitkästä historiasta ei löydy mitään merkkiä siitä, että maailmankaikkeutta ja luonnon tapahtumia olisi yritetty selittää järjen avulla.

Lyhyesti

- Egyptiläisillä oli paljon jumalia.
- Tärkein oli auringonjumala Re.
- Egyptiläiset uskoivat elämään kuoleman jälkeen.
- Tämän takia he palsamoivat ruumiita mumioiksi.
- Muumio oli sielun koti.
- Tieteen alalla egyptiläiset edistyivät parhaiten lääketieteessä ja tähtitieteessä.

kutelmiaan niiden tasosta. Lähtökohtana voi pitää vaikka Tutankhamenin kultaista kuolinnaamiota s. 29. Kuten huomataan, egyptiläisten maalaustaidetta säätelivät tiukat »säännöt» (kasvot, lantio, jalat sivulta, ylävartalo edestä). Kuvanveiston ala oli vapaampi (Nefertitin pää s. 31).

Omatoimikirja: Tehtävän 2 viivoille voi kirjoituttaa kuvatekstit.

Kirjurinkoulussa

1 Valmista hieroglyfia ja seinämaalaus

2 Papyrusarkkeja

3 Väri- ja sivellinkokona

1

Kirjurin koulutus kesti monta vuotta, sillä opittavia kirjoitus- ja numeromerkkejä oli paljon. Pojat tulivat kirjurikouluun viisivuotiaina ja lopettivat opintonsa seitsemän vuotta myöhemmin. Oppilaat olivat tavallisesti virkamiesten poikia, ja vain harvoin pääsi talonpojan tai

käsityöläisen lapsi näiden joukkoon. Aluksi pojat saivat opetella kirjoittamaan ja laskemaan raapustamalla kirjoitus- ja numeromerkkejä kalkkikiven sirpaleille. Vähitellen heille annettiin sulkakynät ja papyrusrullat. Poikien piti opetella lähes seitsemänsataa kirjoitusmerkkiä

3

ja satoja numeroita. Koulussa pojat opettelivat myös piirtämään ja maalaamaan. Kirjurin ammatissakin saattoi joutua tekemään seinämaalauksia ja -kirjoituksia. Äidin-kieli, historia, maantieto sekä lait kuuluivat poikien lukujärjestykseen.

2

Valmis, arvonsatunteva ammattikirjuri.

Kirjurin tyypillinen istuma-asento

Kirjurikoulun oppilaita innotettiin ahkeruuteen kertomalla talonpojan elämästä: »Lue ja kuule, kuinka sen voi käydä, jonka pitää tulla toimeen maanviljelyllä: Mato on varastanut puolet hänen sadostaan ja loput on ahminut virtahepo. Rotat juoksevat pelloilla, sinne ovat laskeutuneet heinäsirokot ja varpuset käyvät varkaissa. Voi kurjaa talonpoikaa!»

Papyruselle tehtyjä maalauksia ja hieroglyfikirjoitusta.

Monia papyruskirjoituksia on viime aikoina löydetty niistä kuolinnaamioista, joilla Egyptiin muuttaneet kreikkalaiset korvasivat muumioarkut. Papyrusarkeista valmistettiin kostuttamalla ja liimalla naamioita, jotka sitten maalattiin. Näiden naamioiden purkamisessa käytetyn menetelmän on kehittänyt suomalainen tutkija. Huolellisella työllä naamioista paljastuu kuvan kaltaisia asiakirjoja.

III HELLEENIEN MAAILMA

- 1/III Helleenit — muinaiset kreikkalaiset
- 2/III Homeros — Ilias ja Odysseia
- 3/III Kreikkalaisten uskonto
- 4/III Kreikan kaupunkivaltiot
- 5/III Persialaissodat — karttakatsaus
- 6/III Ateenan kulta-aika
- 7/III Eurooppalaisen taiteen synty
- 8/III Kreikkalaisessa teatterissa
- 9/III Kreikkalaisia tutkijoita
- 10/III Olympian kisat — ensimmäiset olympialaiset
- 11/III Hellenismi — kreikkalaisten perintö Euroopalle

Meidän aikamme Kreikka käsittää Balkanin niemimaan eteläosan sekä suuren osan sitä ympäröivää saaristoa; sillä on siis selvät rajat.

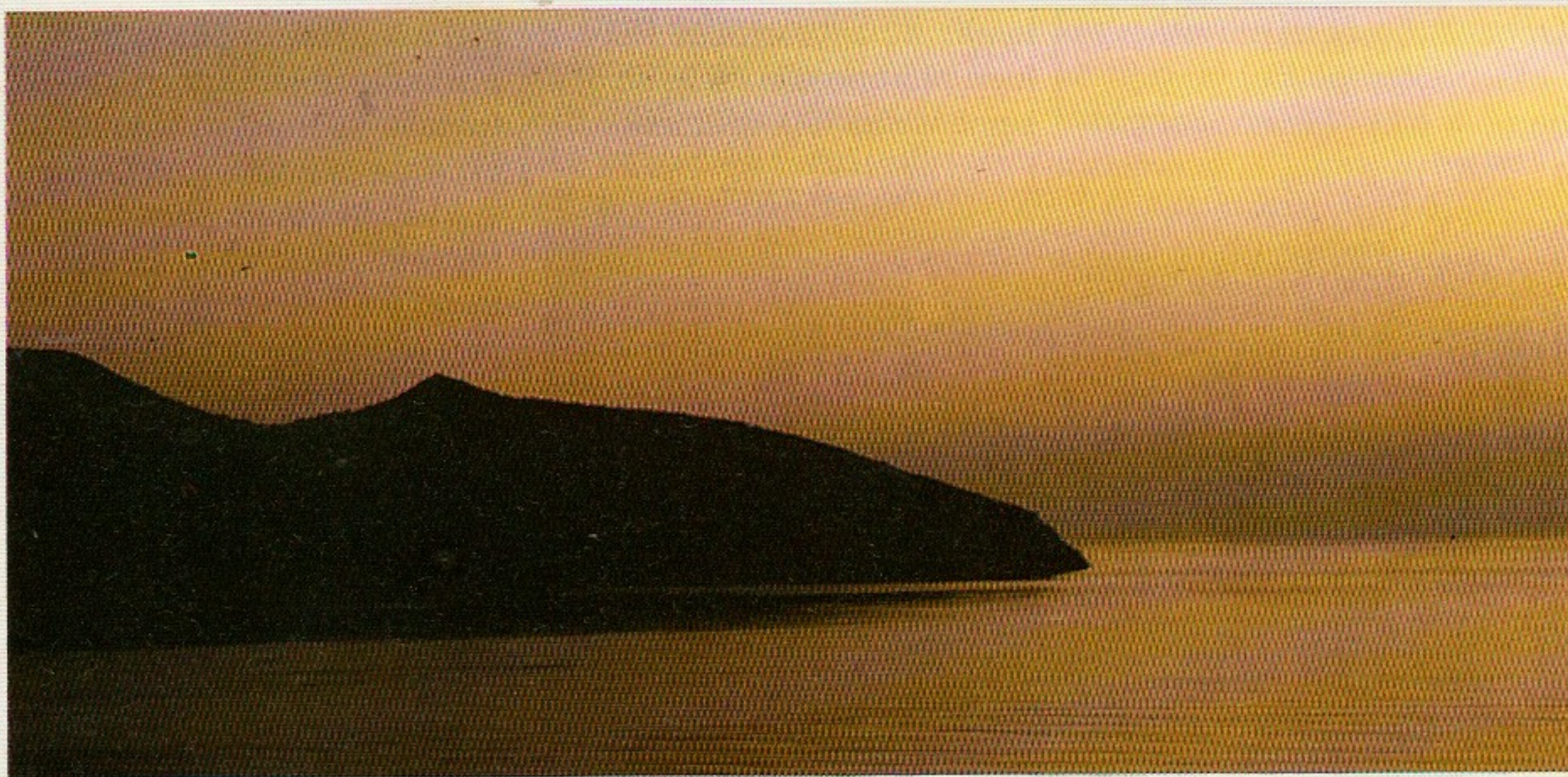
Antiikin Kreikka, se Kreikka, josta historiassa kerrotaan, oli monessa suhteessa

toisenlainen. Se ei ensinnäkään koskaan muodostanut yhtä yhtenäistä ja selvärajasta valtakuntaa kuten muinainen Egypti tai nyky-Kreikka. Antiikin Kreikka muodostui sadoista kaupunkivaltioista, joita yhdisti yh-

teinen kieli ja yhteiset tavat.

Antiikin kreikkalaiset eli helleenit, niin kuin he itseään nimittivät, olivat eurooppalaisen sivistyksen uranuurtajia. Heidän pikkuvaltioissaan otettiin ensimmäistä kertaa historiassa käyttöön kansanvalta eli demokratia. Kreikkalaiset olivat myös ensimmäisinä etsimässä järkeviä selityksiä luonnonilmiöille eivätkä tyytyneet vanhoihin taruihin.

Kreikkalainen ajatuksenvapaus vaikutti myös taiteisiin: runouteen, rakennustaiteeseen sekä maalaus- ja veistotaiteeseen ja urheiluun. Monet meidän tapamme ovat perintöä antiikin kreikkalaisilta.

34 Hetki ennen aurinkonnousua Kreetan saarella.
— Mirabellon lahti.

Seuraavan puolentoista kuukauden ajan seikkaillaan helleenien maailmassa. Heti aluksi voi oppilaille selittää, miksi kreikkalaiset saavat näin suuren osan historian kuudennen luokan kurssista. Kreikkalaisten kulttuurisaavutukset omaksuttiin Rooman maailmanvallassa, josta ne levisivät lähes koko Eurooppaan ja ovat näin olleet paljon luomas-

sa perustaa nykyiselle eurooppalaiselle kulttuurille. Kun kreikkalaisten perintö vielä renessanssin aikana koki uuden tulemisensa ja kun eurooppalaiset sitten uuden ajan alussa levittivät oman kulttuurinsa koko maailmaan, on hyvinkin ymmärrettävää, että antiikin kreikkalaista maailmaa käsitellään näin laajasti.

Kreikkalaisten historia lyhyesti

- n. 2000 eKr ensimmäiset kreikkalaiset, joonialaiset, saapuvat nykyiselle Kreikan niemimaalle.
- n. 1230–1220 eKr Troijan sota.
- 1200–800 eKr pimeät vuosisadat, doorilaiset saapuvat.
- 1100 eKr joonialaisia muuttaa doorilaisten tieltä Vähän-Aasian rannikolle.
- 800-luku eKr Homeros, Ilias ja Odysseia.
- 776 eKr ensimmäiset tunnetut Olympian kisat.
- 490–479 eKr persialaissodat.
- 461 eKr Perikles valitaan ensimmäisen kerran Ateenan johtoon.
- 460 eKr demokraattinen hallitustapa Ateenassa.
- 431 eKr Spartan ja Ateenan väliset peloponnesolaissodat.
- 404–371 eKr Sparta hallitsee muita kreikkalaisvaltioita.
- 371 eKr thebalaiset voittavat Spartan.
- 359 eKr Makedonian kuningas Filippos II alkaa liittää kreikkalaisvaltioita Makedoniaan.
- 336 eKr Filippos II murhataan ja hänen poikansa Aleksanteri nousee valtaistuimelle.
- 334 eKr Aleksanteri johtaa makedonialaiset ja kreikkalaiset sotaan Persiaa vastaan.
- 330 eKr Persia voitetaan ja sotaretkä jatketaan Indusjoelle, Intian rajalle, saakka.
- 323 eKr Aleksanteri Suuri kuolee.

Elundan lahti Kreetassa. Huomatkaa paljaksi hakatut rinteet, kirkas vesi, kalastajien veneessä olevat pesusienet ja yöpyyntiä varten keulaan kiinnitetty lyhty.

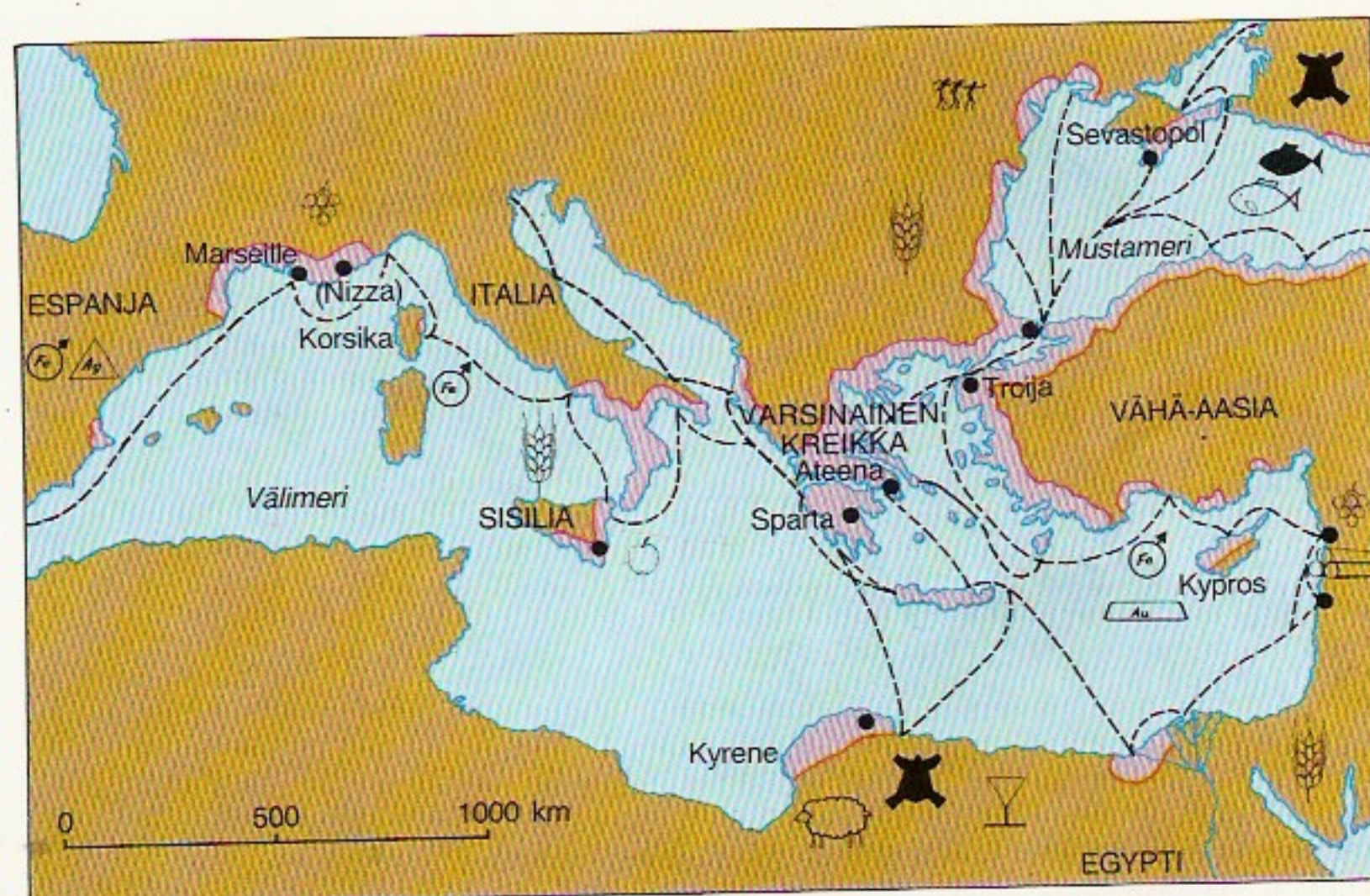
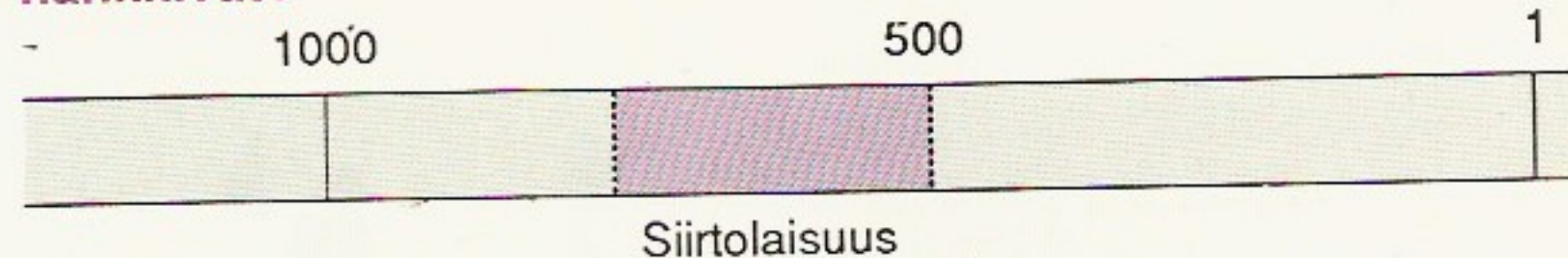
3

Kreikkalaisten veneet lienevät olleet ikiajoista värikkäästi maalattuja; vieläkin niitä koristellaan silmillä ja niille annetaan nimi muinaissankarien mukaan.

1/III Helleenit — muinaiset kreikkalaiset

Muinaiset kreikkalaiset alkoivat muuttaa Balkanin niemimaalle noin 4 000 vuotta sitten. Silloin tuuheet metsät vielä peittivät vuorten rinteet ja maa oli viljavaa. Kreikkalaiset eivät kuitenkaan ymmärtäneet säästää luontoa, vaan metsää kaadettiin sääli-mättä viljelysten tieltä ja polttopuuksi. Vuoret muuttuivat vähitellen paljaksi ja sateet huuhtoivat rinteiltä maan, jota juuristot eivät enää pitäneet paikallaan. Tuhon täydensivät vuohet ja lampaat. Hedelmällinen maa kävi vähiin. Näin kreikkalaiset aiheuttivat historian

Mitä tuotteita eri siirtokunnat valmistivat ja hankkivat?

36 Lato, vanha doorilainen kaupunki Kreetan vuoristossa. Tempbellialue. Kaupunki rakennettiin ehkä turvallisuussyistä vuoristoon, sillä sen satama on ollut nykyisen turistikeskuksen Agios Nikolaoksen tienoilla, ja merenkulku oli Kreetan doorilaisillekin tärkeä elinkeino. Latossa ovat kaivauksia suorittaneet ranskalaiset.

Muinaisten helleenien asuinalueet

ensimmäisen luonnononnettomuuden, joka tunnetaan tarkasti.

Kreikkalaiset alkoivat saada huonoja satoja, kärsittiin jopa nälänhätää. Apua päätettiin lähteä etsimään merien takaa: liikaväestöä ru-

Kreetan asutti sen alkuperäisen kulttuurin tuhouduttua kreikkalainen doorilaisten heimo. Tämä on heidän Lato-nimisen kaupunkinsa tori- ja tempbellialuetta Kreetan vuorilla.

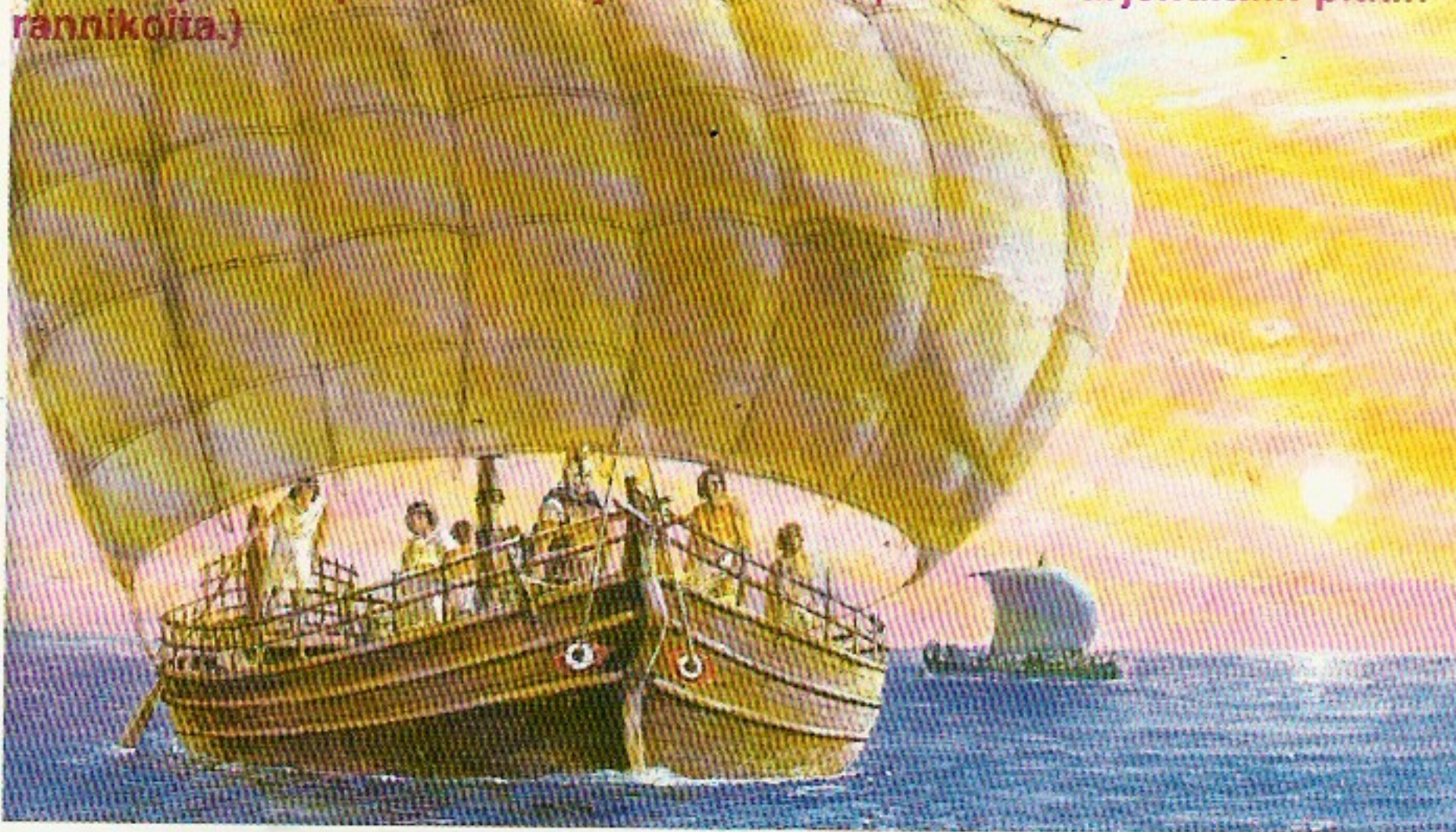
Tavoite: Oppilas ymmärtää, keitä muinaiset kreikkalaiset olivat ja mitkä olivat heidän asuinalueitaan (eikä pidä heitä Kreikka-nimisen valtion kansalaisina).

Toteutus: Luokkaan on hyvä varata Euroopan tai Välimeren maiden seinäkartta. Mikäli koulussa on, voidaan tunnin aluksi katsoa muutama diakuva nyky-Kreikan maisemista. (= kuvia vuoristoja, kapeita rannikkokaistaleita ja tietenkin meri). Diojen puuttuessa voidaan katsella kuvia sivuilta 34 ja 35. Luokalla saattaa olla useampikin Kreikan-kävijä, jot-

ka voivat kertoa omakohtaisia muistoja maan luonnonoloista. Tämän jälkeen voidaan syventyä kirjan esittämään ekokatastrofiin ja siihen, miten siitä silloin selvittiin: muuttamalla uusille asuinalueille. Kuten kartasta käy ilmi, Kreikalla on runsas saaristo, joka asutettiin mahdollisuuksien mukaan. Meren läheisyys teki kreikkalaisista merenkulkijoita. Tästä oli hyötyä siirtokuntia perustettaessa, mutta myös elinkeinona. Siirtokuntien välinen meriliikenne olikin sangen vilkasta. Se edisti myös muiden kansojen kanssa käytävää kauppaa. Kaupankäynnin yhteydessä välittyi aina

Siirtolaislaiva on purkanut jo suurimman osan matkustajistaan. Muutama uskalikko jatkaa kuitenkin matkaansa kohti lännen tuntemattomia maita.

Miksi Välimerellä oli helppo purjehtia, vaikka ei tunnettu kompassia eikä ollut karttoja? Tai: Kuinka Välimerellä purjehdittiin, kun ei ollut karttoja eikä kompassia? (Vastauksia: Välimeri on suhteellisen rajallinen; sieltä löytää helposti kiinto- ja suunnistuspisteitä. Purjehdittiin pitkin rannikoita.)

2

vettiin lähettämään siirtolaisiksi (750–500 eKr.). Matkaan lähti tavallisesti nuoria miehiä, ja oppaiksi määrättiin vanhoja merenkävijöitä. Naisia ei otettu matkoille mukaan, heitä voitiin näet ostaa tai ryöstää matkan varrelta. Laivat jättivät kotirannat, purjeet pullistuivat ja aivot soutivat sinistä vettä. Osa muuttajista löysi kodin Mustanmeren rannikolta, osa Sisiliasta tai Etelä-Italialta, osa muualta Välimeren rannikolta ja eräät venekunnat päätyivät Afrikkaan. Sevastopol, Syrakusa, Nizza, Marseille ja Malaga ovat vanhoja kreikkalaisia siirtokuntia.

Jos siirtokunta kukoisti, sinne muutti pian uutta väkeä. Nopeasti monen siirtokunnan sato antoikin ylijäämää, ja sitä voitiin laivata kotivaltioon. Useimmat rikkastuivat viljalla, mutta muu-

tamista siirtokunnista löytyi myös malmeja.

Kotimaassa viljanviljely kävi entistä kannattamattommaksi. Ateena siirtyi tuottamaan oliiviöljyä ja viinejä, joille riitti markkinoita. Myös sen saviruukut kävivät hyvin kaupaksi. Siirtokuntien ja emokaupungin välit pysyivät yleensä hyvinä. Yhteinen kieli, yhteiset tavat

sekä yhteiset uskonnolliset juhlat kuten Olympian kisat yhdistivät. Ajan mittaan moni siirtokunta kasvoi kotikaupunkia suuremmaksi. Sisiliasta ja Etelä-Italialta ruvettiin sanomaan Suur-Kreikaksi.

Näin kreikkalaisista tuli merenkulkijoita, ja näin Välimerestä tuli kreikkalaisten meri.

Lyhyesti

- Ensimmäiset kreikkalaiset alkoivat saapua maahan noin 4 000 vuotta sitten.
- Kreikkalaiset saivat aikaan suuren luonnononnettomuuden hakkaamalla vuoriston puuttomaksi.
- Tämän takia viljanviljely tyrehtyi ja alkoi siirtokuntien perustaminen (750–500 eKr).
- Vanhoja kreikkalaisia siirtokuntia ovat mm. Sevastapol, Nizza, Marseille ja Malaga.
- Yhteiset uskonnolliset juhlat kisat yhdistivät siirtokunnat emämaahan.

Kreikkalainen naisenpuku. Minkälainen se oli? Verratkaa sivun 21 vastaavaan kuvaan. Miksi puku on tällainen? Keskustalua muodista.

37

tietoja, tapoja ja uskomuksia, joten kreikkalaiselle kulttuurille tarjoutui monipuolisia virikkeitä alusta alkaen. Siirtokunnat ja saaret muodostuivat omiksi yhteisöikseen, pikkuvaltioiksi. Tarkasteltaessa sivun 36 karttaa on huomautettava, että sinipunaisella merkityllä kreikkalaisten asuinalueella oli useita pikkuvaltioita. Usein oppilaat näet ymmärtävät tämänkaltaisen kartan esittävän jotakin suurvaltaa.

Omatoimikirja: Tehtävässä 6 oppilaat voivat verrata karttoja keskenään.

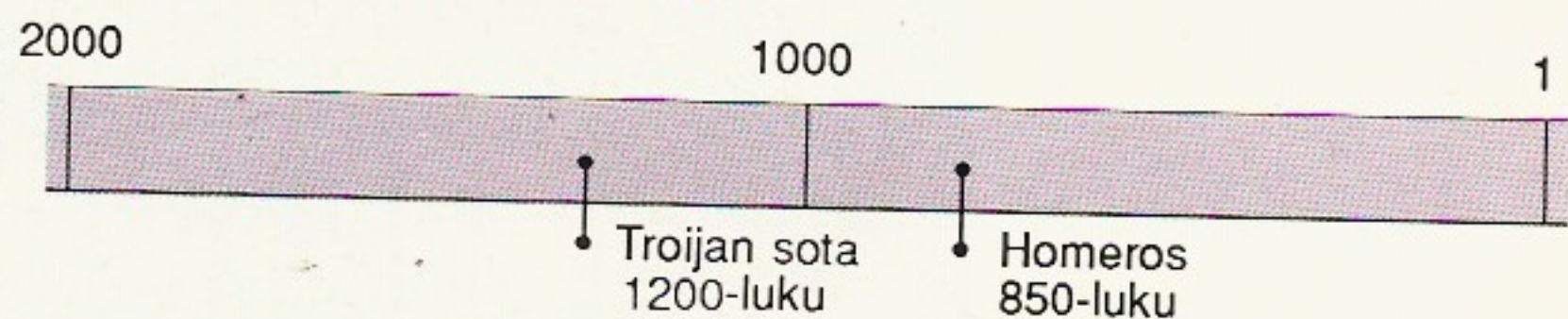
2/III Homeros — Ilias ja Odysseia

Kirjoittakaa aikasuoran päälle:
Suomessa alkaa rautakausi.

Kreikkalaiset oppivat kirjoitusmerkit naapureiltaan noin 900 eKr. Niillä kirjoitettiin muistiin vanhimmat kreikan-kieliset tekstit eli sokean Homeros-nimisen runoilijan runoelmat Ilias ja Odysseia. Ilias kertoo Troijan kaupungin piirityksestä, Odysseia Troijan tuhosta ja kuningas Odysseuksen pitkästä kotimatkasta. Tapahtumista oli kulunut ainakin 600 vuotta, ennen kun ne kirjoitettiin muistiin.

Troijan sodan syynä oli kolmen jumalattaren kilpailu kauneudesta. He valitsivat troijalaisen Pariksen tuomarikseen ja palkinnokseen tämä sai ryöstää kreikkalaisista naisista kauneimman, Spartan kuninkaan puolison Helenan. Ryöstöä seurasi sota. Peloponnesoksen kreikkalaiset purjehtivat Egeanmeren yli ja aloittivat Troijan piirityksen, joka kesti kymmenen vuotta.

Odysseiassa kuvataan varsinaisesti Ithakan saaren kuninkaan Odysseuksen ja hänen miestensä purjehdusta oudoilla ja vaarallisilla vesillä. Kun Odysseus vihdoinkin kymmenen vuoden harhailujen jälkeen, saapuu Itha-

Troijan sodassa niin ratkaisevaa osaa näytellyt puuhevonen.

Miksi puuhevonen rakennettiin?

Lyhyesti

- Homeros oli sokea runoilija, joka vaikutti 800-luvulla eKr.
- Häntä pidetään Ilias- ja Odysseia-runoelmien laatijana.
- Teokset kertovat kreikkalaisten taruajasta, Troijan kaupungin piirityksestä ja tuhosta sekä kuningas Odysseuksen pitkästä kotimatkasta.
- Vuosisatojen ajan kreikkalaiset pitivät ihanteinaan Homeroksen sankareita.

Tavoite: Oppilas tutustuu Iliakseen ja Odysseiaan, teoksiin jotka loivat kreikkalaisille (ja monille muille sen jälkeen) elämän ihanteet ja mallit.

Toteutus: Tunnille on syytä varata Ilias ja Odysseia, jotka varmasti löytyvät jokaisesta kirjastosta. Kun kirjasta on käyty kappale 2/III pääkohdittain läpi, opettaja voi esitellä Iliasta ja Odysseiaa lukemalla ääneen muutaman näytteen. Jokaisen katkelman jälkeen voidaan yhdessä pohtia sen opetusta. Pian huomataan, että monet muinaisten kreikkalaisten käyttäytymismallit ovat arvossaan vielä ny-

kyisinkin. Kertomuksia riittänee useammalle tunnille. Tuhansia vuosia sitten niitä kerrottiin lapsille joutohetkinä, iltaisin, sateella jne. Näin niistä kehittyi kansalliseepos. — Mikä on suomalaisten kansalliseepos? Tässä yhteydessä kansalliseepos-käsitteen selittäminen on paikallaan. Kuten Kalevalan, myös Iliaan ja Odysseian runot olivat aluksi suullista perinnettä. Tavallinen kansa ei osannut lukea, vaan runoja lausuttiin/laulettiin muistista, ja näin niitä siirrettiin sukupolvelta toiselle. Vasta myöhemmin ne kirjoitettiin muistiin.

Odysseus ja seireenit

1

kaan, hän on yksin — toverit ovat kuolleet ja vain vanha vahtikoira tuntee hänet. Hänen linnassaan mellastavat kosijat, jotka jo vuosia ovat vaatineet Odysseuksen puolisoa Penelopea solmimaan uuden avioliiton. Odysseus joutuu taisteluun kosijoiden kanssa, voittaa nämä ja »Hermes vei kosijoiden sielut kuin piipittävät yököt unien maiden halki Haadeen kartanoihin pilviselle kedolle.»

Ilias on sotaisa kertomus — pinnalta katsoen — mutta jo Homeros antoi sille tarkemman lukuohjeen: Ilias on kuvaus vihasta. Odysseiaan ei ole pelkkä kiehtova seikkailukertomus, vaan se on täynnä syvää viisautta, sillä Odysseuksen kohtaloon on kätkeyty sokean runoilijan opetukset.

Vuosisatojen ajan jokainen kreikkalainen sukupolvi painoi mieleensä Iliaan ja Odysseian pääkohdat. Homeroksesta tuli näin kaikkien kreikkalaisten opettaja ja hänen sankareistaan heidän esikuviaan. Homeros opetti, että vastoinikäymisistä huolimatta kreikkalainen pystyi elämään arvokkaasti. Ilias ja Odysseia vahvistivat kreikkalaisten yhteenkuuluvuutta ja kasvattivat heissä ylemmyydentuntoa muita kansoja kohtaan, joita he halveksivasti nimittivät barbaareiksi.

Kun Odysseuksen laiva oli jättänyt maailmaa kiertävän Okeanosvirran, se tuli aavalle merelle. Myötätuuli pullisti purjeen, ja matka alkoi joutua.

Nopeasti matkalaiset kohetasivat ensimmäisen niistä vaaroista, joista Kirke oli heitä varoittanut: seireenit, jotka lauluillaan houkuttelivat merimiehiä tuhoon. Seireenien saari kohosi merestä; sen kukkaniityillä lojui merimiesten vaalenneita luita. Tuuli tyyntyi, ja meri muuttui kirkkaaksi ja kuolleeksi. Purje laskettiin. Miehet tarttuivat airoihin ja rupesivat piiskaamaan vettä siileillä airoilla. Odysseus otti vahaa, vatkasi sen pehmeäksi ja tukki vahalla miesten korvat. Itsensä hän köytätti mastoon kiinni, kuten Kirke

oli neuvonut; näin hän saattoi kuulla seireenien laulun, mutta ei voinut taipua heidän houkutuksiinsa. Sinikeulainen laiva halkoi vettä ja seireenit näkivät nopean laivan tulon. Kohta Odysseus kuuli heidän helisevän houkutuslaulunsa. Niin kauniisti he lauloivat, että Odysseus tunsu riuduttavaa kaipautta; hän halusi kuulla yhä lisää. Kulmiaan rypistellen hän aneli miehiä avaamaan köydet. Mutta nämä eivät kuulleet häntä eivätkä seireenien laulua, eivätkä he välittäneet hänen kiihkeistä ilmeistään. Sen sijaan he soutivat entistä päättäväisemmin, ja laiva lensi yli tyynen veden. Kun vaaraa ei enää ollut, he ottivat vahankorvistaan ja päästivät Odysseuksen köysistä.

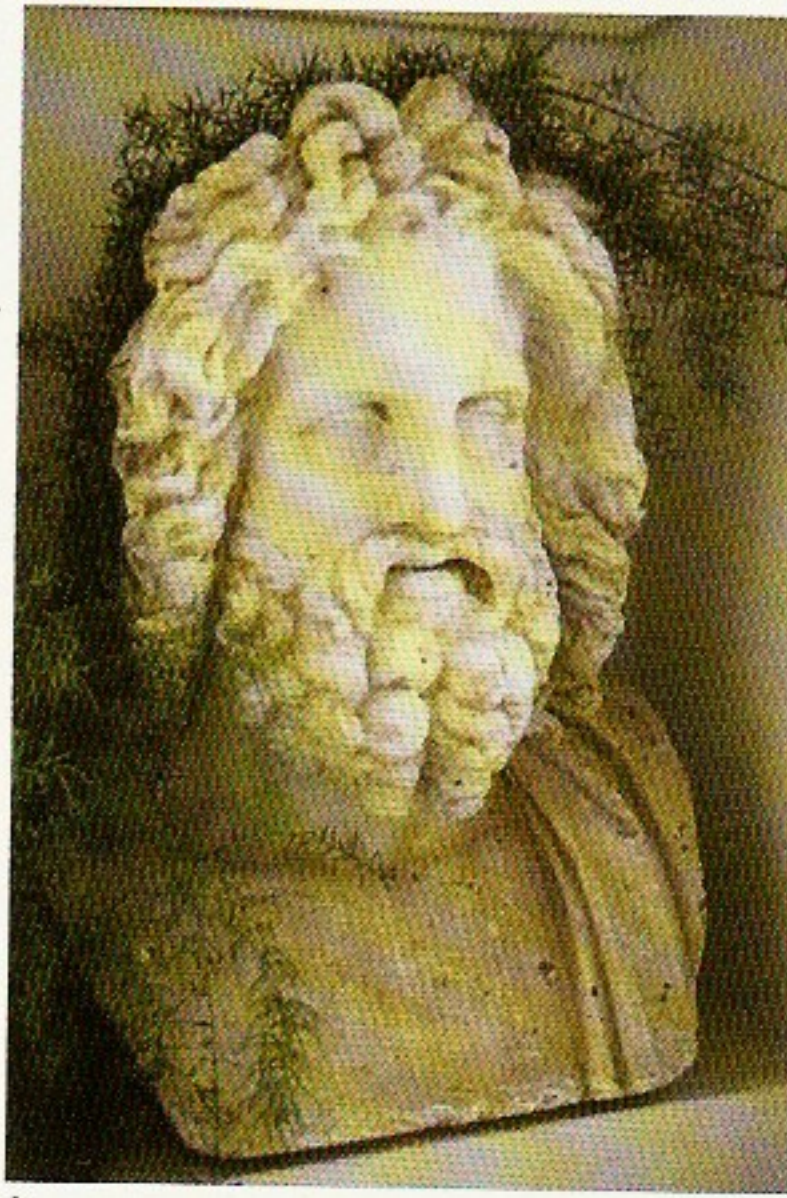
Troijan hevosen, kuten hyvin monen muunkin antiikin tapauksen, merkitys on nykyaikana laajentunut. Troijan hevoseksi (Trojan Horse) kutsutaan mm. tietokoneohjelmia, jotka mahdollistavat luvattoman tunkeutumisen tietosysteemiin. Useat oppilaat osaavat ainakin suunnilleen selittää, mitä tarkoittavat sanonnat Akilleen kantapää (heikko kohta) tai kyklooppi.

Saksalainen harrastelija-arkeologi löysi Troijan (Troian) rauniot Homeroksen teosten tietojen perusteella. Kaivauksillaan hän kuitenkin tuhosi monta raunioille rakennettua myöhempää kaupunkia. Vaikka näin löydetty Troija vastaa Homeroksen kuvausta — mm. ulkomuurin puolesta — on paikan aitous aivan viime aikoina asetettu kyseenalaiseksi. Tai myös näin: Homeros on käyttänyt runoilijan vapautta, eikä Troijan sotaa pidä ottaa kovin tosipohjaisena kertomuksena.

3/III Kreikkalaisten uskonto

Alkujaan Kreikan jumalat olivat eläinhahmoja ja heitä oli puroissa, lehdoissa ja vuorten louhikoissa. Homeros muutti heidät ihmisen näköisiksi, ja hänen teoksensa yhtenäistivät kreikkalaisten uskonnon.

Homeroksen muovaamat Kreikan jumalat olivat ihmisten kaltaisia, olipa heillä inhimillisiä tunteita ja heikkouksiakin. Jumalat pettivät toisiaan, rakastivat, vihasivat, varastelivat ja oikuttelivat. Silti he olivat jumalia: he olivat ikinuoria, kuolemattomia, ja useimmat heistä olivat ihmeen kauniita. Jumalat viettivät huoletonta elämää pilvien usein peittä-

1 Kopio vanhasta kreikkalaisesta veistoksesta, jota on pidetty ylijumala Zeun muotokkuvana.

mällä Olymposvuoren huipulla.

Homeroksen tutuksi tekemiä jumalia palvottiin varsinkin suurissa kaupungeissa. Heidän rinnallaan oli maaseudulla myös paikallisia jumalia.

Kreikkalaisten uskonnossa tärkein merkitys oli oraakkellilla, ennustajalla, joka välitti tiedon jumalien tahdosta ihmisille. Ylijumala Zeus vastasi oraakkelin kysymyksiin tuulen huminana tammen lehvästössä. Tavallisesti oraakkeli kuitenkin sai jumalien vastauksen nostamalla silmät sidottuina maljasta arvan — mustan tai valkoisen pavun. Kuuluisin oraakkeli oli Delfoissa vaikuttava Pythia. Hänen neuvojaan kävivät kyselemässä jopa valtiomiehet. Delfoin oraakkeli

2

Pronssiveistos, joka esittää joko Zeusta tai hänen veljeään Poseidonia.

erosi muista siinä, että hän antoi sanallisia vastauksia. Koska oraakkeli ei voinut erehtyä, oli vastaukset muotoiltu tahallisen epätarkkoiksi. Papit tulkitsivat näitä Pythian epäselviä lauseita. Kovin luotettava ei Delfoin oraakkeliakaan ollut; väitettiin, että hänen ennustuksiinsa saattoi vaikuttaa rahalla.

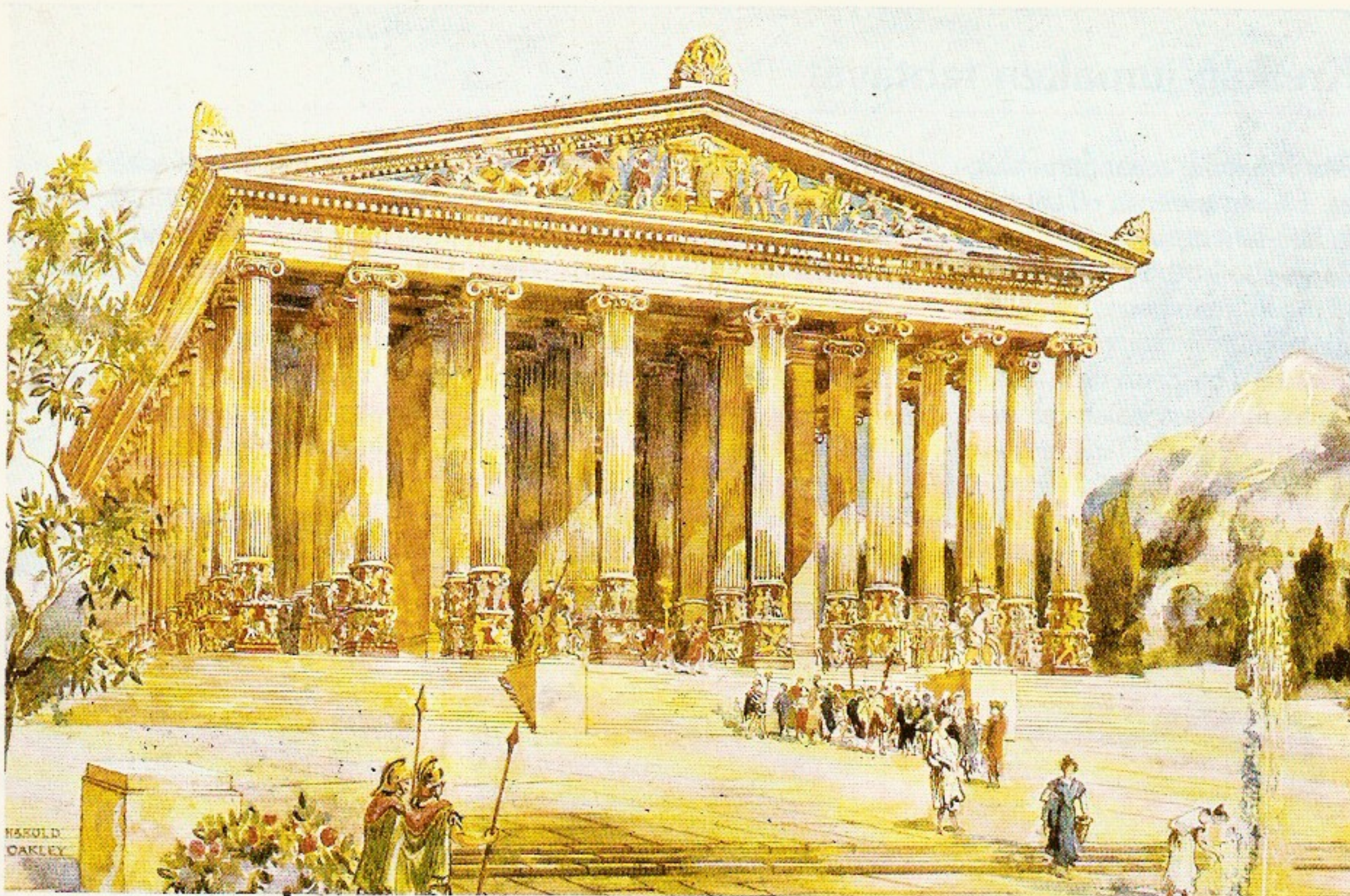
**Kumpi parempi?
Mitä materiaalia kuvan 1 veistos on?**

40

Tavoite: Oppilas saa yleiskuvan muinaisten kreikkalaisten uskonnosta ja sen tärkeimmistä jumalista.

Toteutus: Iliaan ja Odysseian yhteydessä on jo tutustuttu muutamiin kreikkalaisten jumaliin. Niitä olikin lähes jokaiselle elämän alueelle. Esimerkiksi Troijan sodan synnyssä avainasemassa oli eripuraisuuden jumalatar Eris (joka heitti juhlijoiden keskelle kultaisen omenan). Toisin kuin useimmissa muissa uskonnoissa jumalten toimet eivät suinkaan pelottaneet ihmisiä vaan jopa huvittivat heitä. Ihmiset saattoivat joskus joutua jumalten välisten riitojen vä-

likappaleiksi, mutta useimmiten nämäkin tapaukset selvisivät onnellisesti. Yli jumalien kreikkalaiset uskoivat kohtaloon. Kohtalo saattoi ratkaista jonkin asian jopa vastoin Zeun tahtoa. Sivun 41 kuvasta 3 voidaan opetella kreikkalaisen temppelin tyypillisiä piirteitä (pylväiköt, päätykolmio, portaikot). Temppelien kuvia on myös sivuilla 51 ja 52. Useissa uskonnoissa on henkilöitä, joiden uskotaan pystyvän pitämään yhteyttä ihmisten ja jumalien välillä. (Muinaissuomalaisilla näitä olivat tietäjät ja noidat.) Oraakkelin lausumia kuvannee vastaus, jonka eräs hallitsija sai kysyessään, miten käy sodassa, johon hän aikoi ryhtyä.

Kreikkalainen temppeli, joka on joonialaista tyyliä. Sen huomaa mm. pylväiden päistä. Temppelit ja veistokset olivat marmoria ja värikkäästi maalattuja.

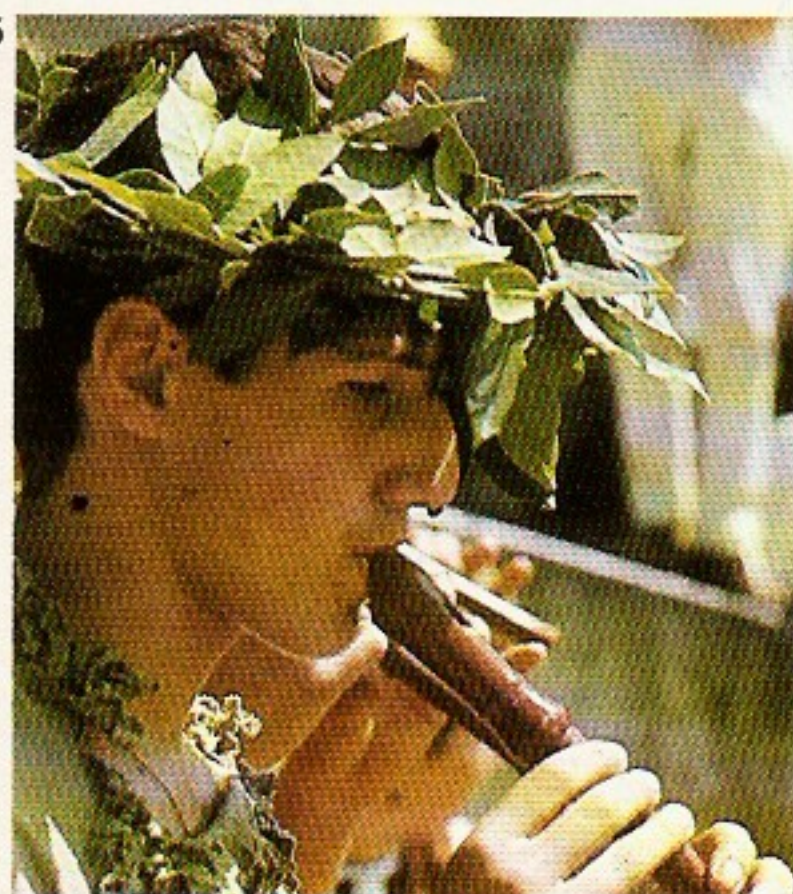
Kosin saarella on säilynyt voimakkaana perinne viettää keväisin juhlia Pan-jumalalle. Juhlamenojen seppelpäinen pan-huilun soittaja.

Ikivanha hellenien uhrikaivo Kosin saarella. Kaivon aukkoon maailman ehkä vanhimman sairaalan potilaiden omaiset pudottivat uhreja jumalille.

Lyhyesti

- Kreikkalaisilla oli monia jumalia, joista 12 muita tärkeämpiä.
- Homeros muovasi teoksissaan kreikkalaisten jumalat inhimillisiksi.
- Kreikkalaisten uskonto oli hyvin vapaamielinen ja suvaitsevainen.
- Oraakkeilla eli ennustajilla oli tärkeä asema kreikkalaisten uskonnossa. Delfoin oraakkeli oli kuuluisin.
- Papit selittivät oraakkeliennustukset.

Pan-jumala oli Hermeen poika, paimenten ja karjan jumala. Hänellä oli ihmisen vartalo mutta pukin jalat, sarvet ja korvat. Pan säesti usein nymfien tanssia huilulla, jonka hän oli keksinyt. — Yksinäisillä paikoilla Pan sai aikaan selittämätöntä kauhua, jota mekin joskus tunnemme.

41

»Tuhoat menestyvän kansan», vastasi oraakkeli. Kun kyseinen hallitsija ryhtyi sotaan ja hävisi sen, hän sai lisäselitystä vastaukseen: »Se kansa oli oma kansasi.» Sivuilla 42 ja 43 on kuvin ja tekstein selitetty muutamia tärkeimpiä jumalia. Kuten huomataan, Poseidon, Zeun veli, oli meren jumala. Meri oli kaikille kreikkalaisille läheinen ja tärkeä. Kauneuden jumalatar Afrodite oli ainoa jumalista, joka ei ollut syntynyt jumalista vaan meren vaahdosta. Jo tässä yhteydessä voi mainita, että myöhemmin roomalaiset perivät kreikkalaisilta näiden jumalat. Niiden nimet kuitenkin vaihdettiin.

Tämä temppeli on ollut Efesoksessa ja se oli pyhitetty Artemille. (Roomalaisilla Artemis samastui Diana-jumalattareen; ks. seur. lukua.) Lähde teos kertoo temppelistä: »Se ei ole kylmän valkoinen, jollaiseksi miellämme/kuvittelemme kreikkalaiset temppelit, vaan hehkuu vastaamme todellisissa väreissään täynnä metallin väkettä ja marmorin kuultoa. Tempelin rakentaminen aloitettiin noin vuonna 350 eKr., mutta se ei ollut vielä valmis Aleksanteri Suuren käydessä Efesoksessa vuonna 334...»

Kreikan jumalten tehtävät

Zeus oli koko maanpiirin valti-
as. Hänen aseensa oli salama
ja hän lähetti sateet.

Zeun puoliso oli *Hera*, taivaan
ja maan kuningatar, avioliiton
suojelija.

Poseidon oli Zeun veli, joka
asui kultaissa palatsissa mer-
ten syvyyksissä. Hänellä oli val-
ta päästää tuulet irti.

Hades oli Zeun veli, manalan
hallitsija. Hänellä oli maahan
kätkeytyä jalometalleja ja vil-

jaa, joka antoi ihmisille heidän
toimeentulonsa.

Pallas Athene oli Zeun tytär.
Hän oli yhtäikaa sodan ja rau-
han jumalatar, samoin viisau-
den ja maanviljelyn; hän oli
myös taiteiden ja tieteiden suo-
jelija. Erityisesti hän oli Atee-
nan jumalatar.

Apollon oli Zeun lempipoika,
valon ja auringon jumala. Hän
oli ennen muuta ennustustai-
don jumala, mutta myös musii-
kin suojelija. Lyyra oli Apollo-
nin soitin jumalten juhlissa.

Artemis oli Apollonin kaksoissi-
sar. Hän asui metsissä ja ampui
riistaa jousellaan, mutta myös
suojele ja hoiti eläimiä. Hänen
seuralaisiaan olivat nymfit, joita

olivat vuoreneidot sekä ve-
den- ja merenneidot.

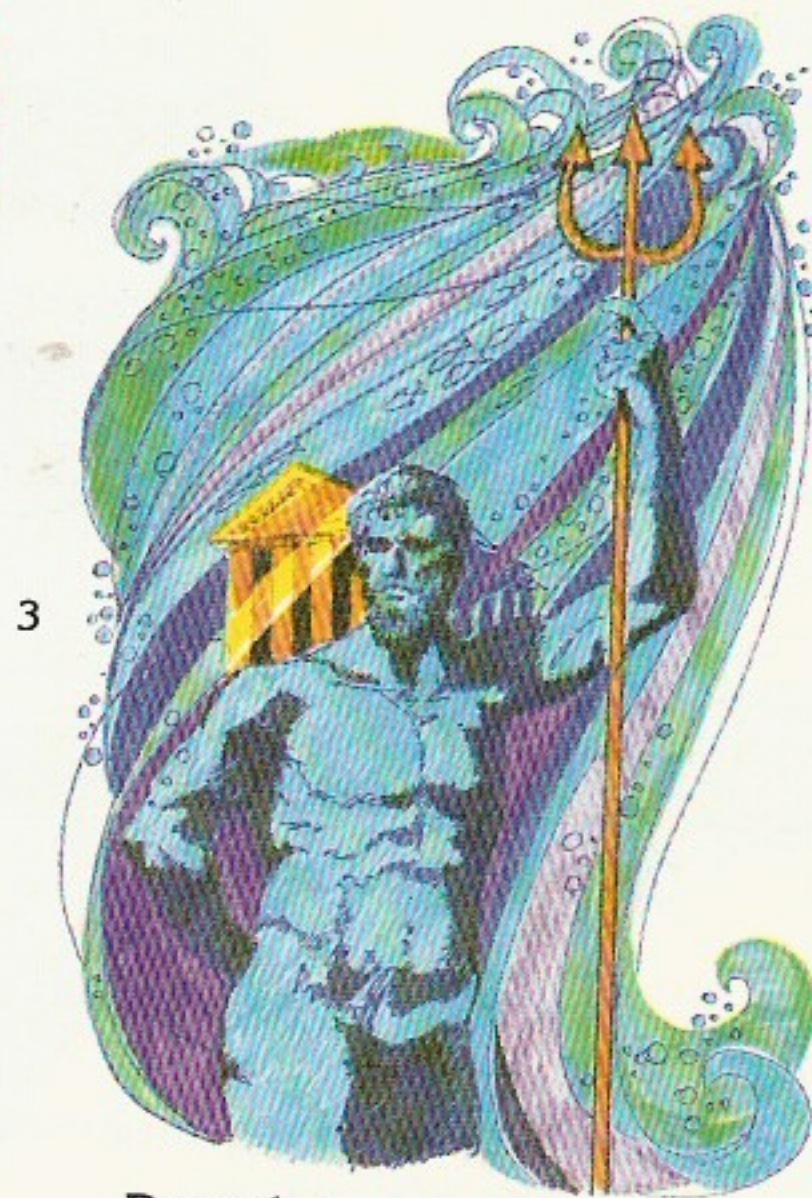
Afrodite oli kauneuden ja rak-
kauden jumalatar. Afrodite oli
niin kaunis, ettei jumala eikä
ihminen voinut vastustaa hä-
nen vaikutustaan. Hän oli nai-
misissa jumalista rumimman;
Hefaistoksen kanssa.

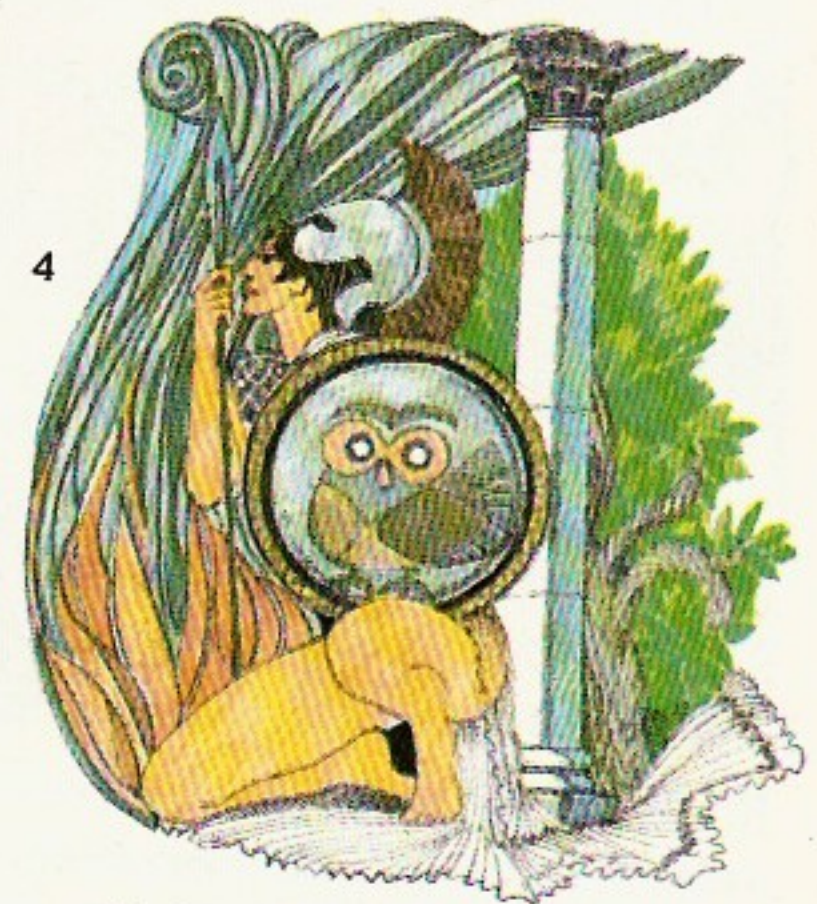
Zeus

Hera

Poseidon

Pallas Athene

Apollon

Ares oli Zeun poika ja villin taistelun jumala. Zeus ei pitänyt hänestä, eivät myöskään kreikkalaiset. Sen sijaan myöhemmin roomalaisten parissa hänestä tuli sangen suosittu Mars-jumalan nimisenä.

Hermes oli myös Zeun poika. Hän oli matkamiesten seuralainen ja myös varkaiden ja kauppiaiden suojelija. Jaloissaan siivitetty kengät hän kiidatti viestejä jumalien sanansaattajana.

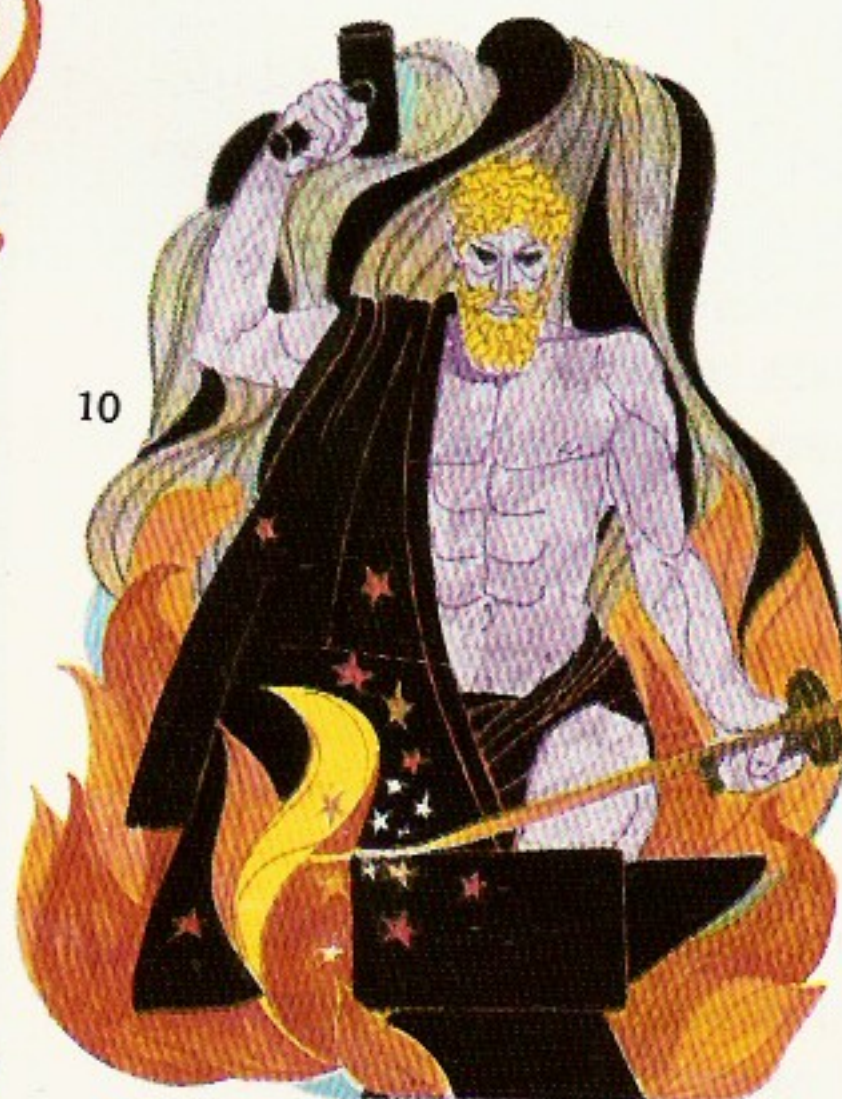
Hefaistos oli tulen ja takomisen jumala. Hän oli Zeun poika, jonka isä oli tehnyt rammaksi heittämällä hänet perheriidan päätteeksi Lemnos-saarelle. Dionysos oli viinin ja viininviljelyn jumala.

Artemis

Ares

Hefaistos

Afrodite

Hermes

Dionysos

4/III Kreikan kaupunkivaltiot

- 1 Nahkasta, myöhemmin metallista tehty haarniska.
2 Nahkasuikalainen »hame».
3 Paita.

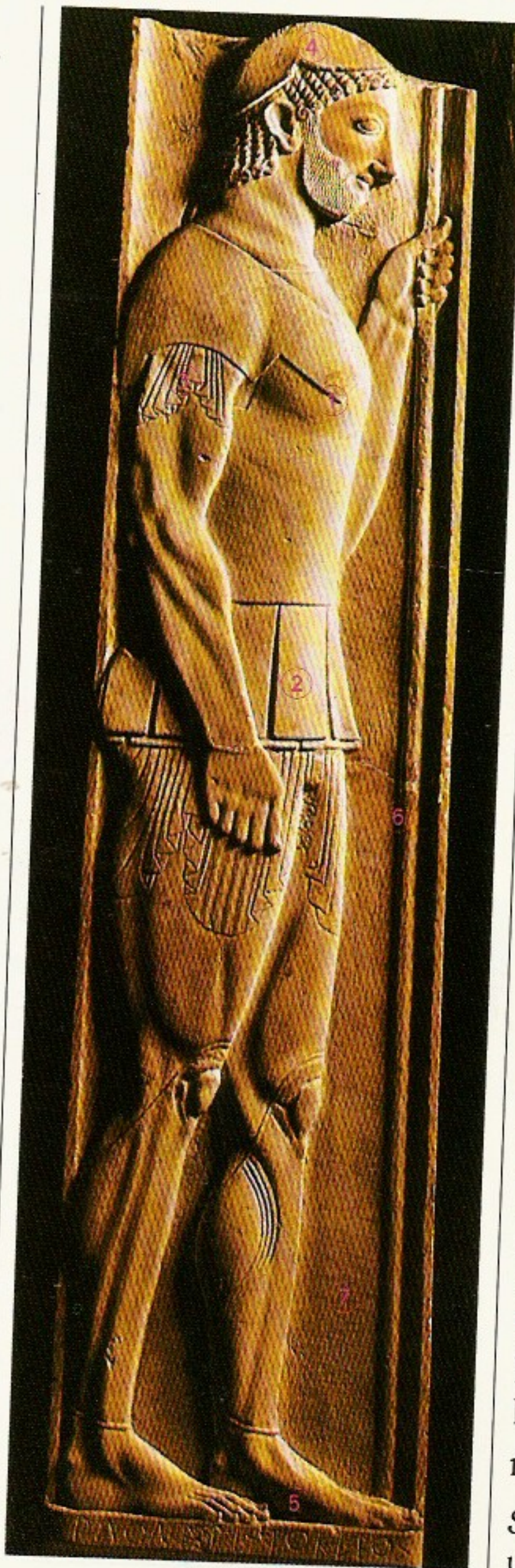
- 4 Kypärä.
5 Paljaat jalat.
6 Pitkä keihäs.
7 Verratkaa kuviin 2 ja 3.

Kreikkalaiset eivät koskaan muodostaneet yhtenäistä rajattua valtiota kuten egyptiläiset. Sen sijaan kreikkalaisilla oli satoja itsenäisiä kaupunkivaltioita. Näitä syntyi usein pienen vuoren ympärille sekä mannermaalle että saaristoon. Tämä johtui siitä, että maa oli vuoristoinen ja sen liikenneyhteydet huo- not. Vuorelle, josta käytettiin nimitystä polis, rakennettiin linna, sen juurelle asunnot, ja niiden ympärillä levittäytyivät pellot ja laitumet. Agora, tori, oli jokaisen kaupunkivaltion sydän. Siellä päätettiin yhteisistä asioista, käytiin oikeutta ja juhlittiin.

Vähitellen alkoi tästä pikkuvaltioiden joukosta erottua kaksi: joonialaisten Ateenaa ja doorilaisten Sparta.

Sparta, suljettu yhteiskunta

Sparta sijaitsi Peloponnesoksen niemimaan eteläosassa, Lakonian maakunnassa. Spartalaisille oli ominaista rautainen kuri ja karut elämäntavat. Valta pysyi aatelistolla, ja kansa alistettiin valtion tiukkaan komentoon. Aidoiksi spartalaisiksi hyväk-

syttiin vain pieni vähemmistö. Täysin vailla oikeuksia olivat kukistettujen lähikylä- tien talonpojat sekä orjat.

Ylintä valtaa käyttivät »vanhimmat», 28 yli 60-vuotiaasta miestä. Tämä neuvosto sääti lait. Apunaan sillä oli viisi virkamiestä, jotka vaihdettiin vuoden välein. Neuvoston alaisia olivat myös Spartan kaksi kuninkasta. Heidän tehtävänä oli sotajoukon johtaminen ja papin tehtävät uskonnollisissa juhlissa. Vanhimmat tutkivat kaikki vastasyntyneet. Jos joku lapsi vaikutti heikolta tai oli epämuodostunut, hänet määrättiin hylättäväksi.

Sparta oli sotilasvaltio. Spartalaiset kasvatettiin sotilaiksi. Seitsemän vuoden vanhoina pojat muuttivat kotoa yhteismajoitukseen. Suurin osa ajasta kului sotilasharjoituksissa: pojat juoksivat kilpaa, painivat ja heittivät keihästä. Ruumista karastiin kestämaan kuumuutta, kylmää ja nälkää. Puheen piti olla lyhyttä — lakonista.

1
Spartalainen sotilas. Tutki kuvun yksityiskohtia.

Tavoite: Oppilas ymmärtää, miten muinaisessa kreikkalaismaailmassa oli lukuisia pikkuvaltioita ja niissä hyvinkin erilaisia hallintoyhteisöjä.

Toteutus: Ilias ja Odysseia ovat jo kertoneet muutamista valtioista (Troija, Sparta, Ithaka). Nämä olivat kuningaskuntia. Tutustumme nyt lähemmin kahteen hyvin erilaiseen kreikkalaiseen valtioon. Joonialaiset ja doorilaiset olivat muinaiskreikkalaisia heimoja (kuten ehkä meillä hämäläiset ja varsinaissuomalaiset). Sanoja käytetään useimmiten tyyliuuntien niminä. Spartassa ymmärrettiin jokaisen

ihmisen syntyneen valtiota varten. Oppilaiden on ehkä vaikea ymmärtää, mikseivät ihmiset muuttaneet pois Spartasta. Tässä yhteydessä voi tuoda esiin ihanteen vaikutuksen. Spartalaiset oli kasvatettu pitämään kunniaa karuja arvojaan. Joku saattaa tuntematon henkilö saattaisi ihmetellä, miksi jotkut voivat kiusata itseään istumalla lauteilla lähes sietämättömässä kuumuudessa. Kyseessä on kuitenkin suomalaisten hyväksymä arvo, ja siksi heitetään vielä kerran lisää löylyä. Poikien erottamisesta kodeistaan kasvatusta varten voidaan keskustella ja todeta, että näin valtio halusi varmistua kaikkien kasvattamisesta samalla

Spartalaisten tehokkuus taisteluissa perustui tiukkaan kuriin, yhtenäiseen rintamaan ja miesten pelottomuuteen.

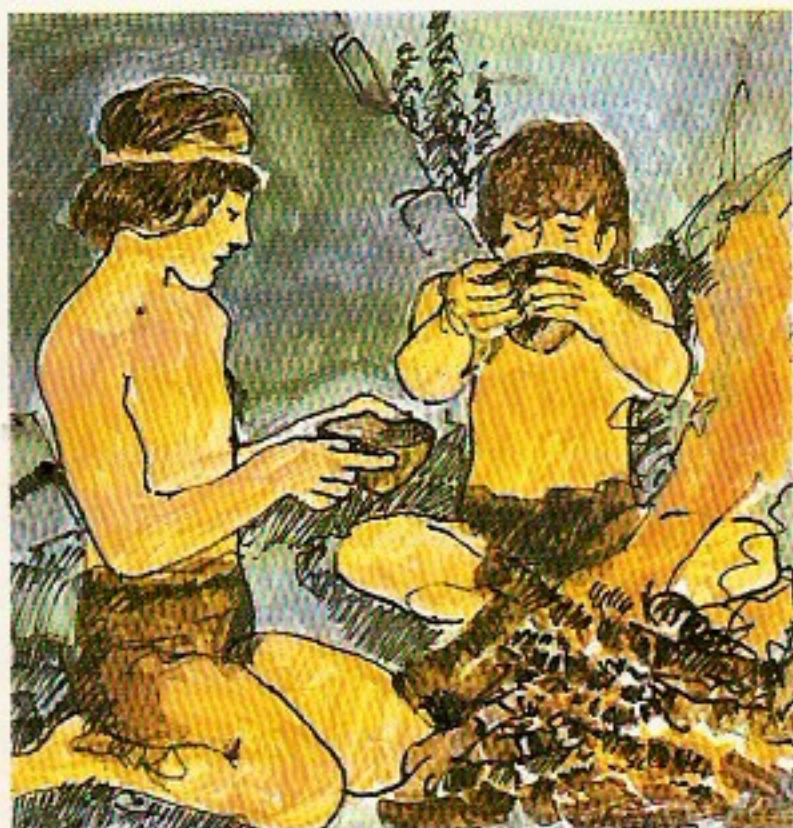
Helleenien kypärä. Miten se suojasi kasvoja näkyvyyttä liiaksi haittaamatta?

2

Spartalaspöikien kasvatusta: leirielämää, yksinkertaista ruokaa, kovia harjoituksia ja jopa taisteluja ilman aseita vuorten petoja vastaan.

4

Pitkät keihäät tekivät tiheästä joukko-osastosta siilimäisen taisteluyksikön. Nuolet ja heittokeihäät kilpistyivät kilpiin. Sortuvan sotilaan tilalle astui taemmasta rivistä mies.

3 Kypärän jouhinen, joustava harja vaimensi tapparan ja miekan iskuja. Omatoimikirjaan oppilaiden omia kilpimerkkejä.

Tyttöjen kasvatusta oli lähes yhtä karua kuin poikien. He asuivat äitinsä luona, mutta viettivät päivänsä omissa koulutusryhmissään.

Spartan asukkaat eivät paljon matkustelleet muualla Kreikassa, eikä Spartassa suvaittu vieraita. Harva sinne tosin oli pyrkimässäkään; kauppiaillekaan ei ollut asiaa Spartaan, sillä Spartan rahat olivat tukevia rautamöykkyjä, kun ne muissa

Kreikan valtioissa olivat kulta- ja hopeakolikoita. Pienikin omaisuus olisi pitänyt kuljettaa härkävaljakolla. Urkinnan ja ilmiantojen avulla estettiin kapinayritykset ja vaiennettiin Spartaan arvostelut.

Spartalaiset eivät antaneet arvoa kirjallisuudelle tai kauniille rakennuksille. Musiikkia ja laulua he sen sijaan harrastivat, varsinkin reippaita marssilauluja.

5

6

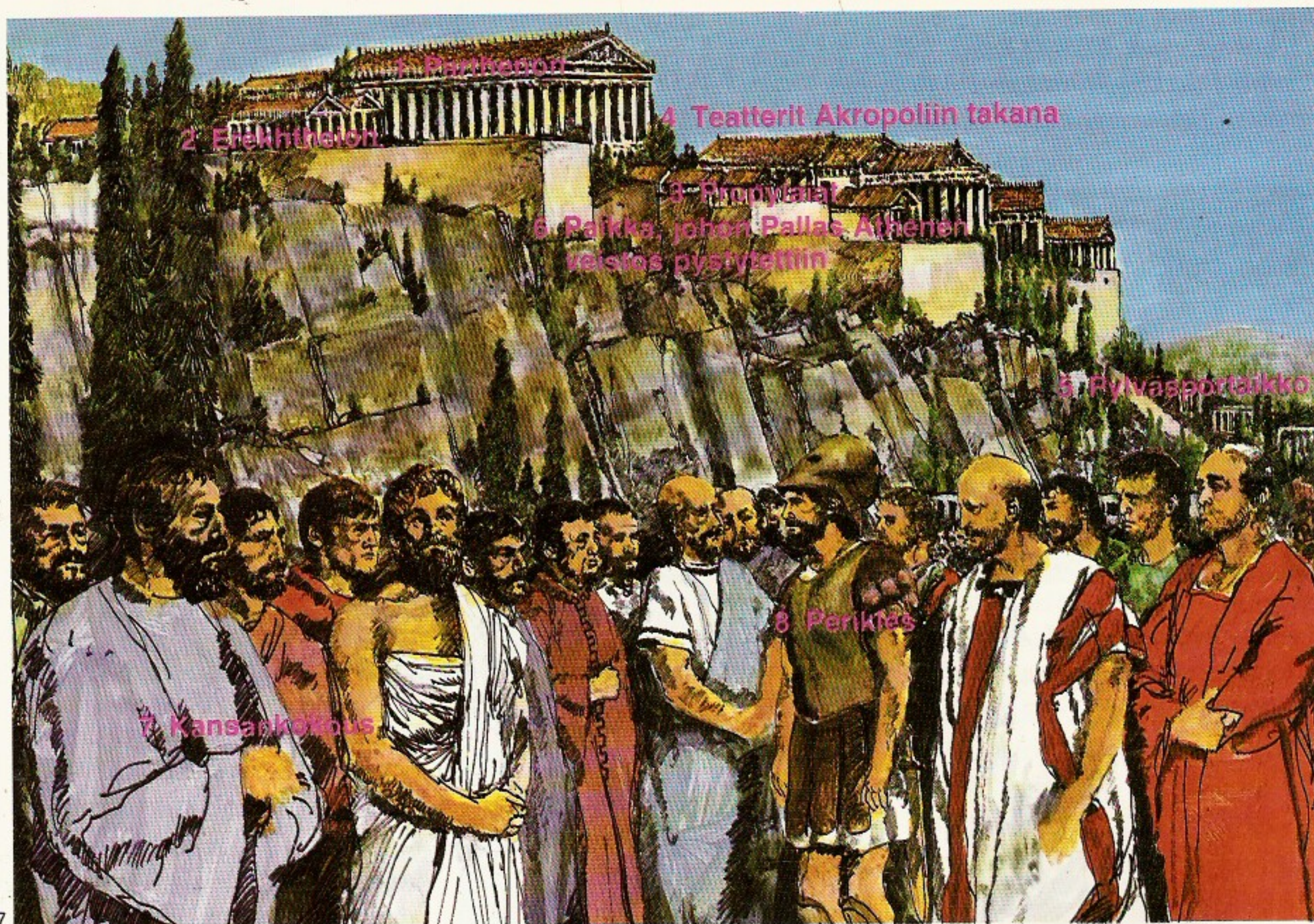
Mitä pojat kuvissa tekevät? Mitä hyvää ja huonoa oppilaat näkevät spartalaisnuorten kasvatuksessa? (Kuva 6: Poika koettaa vangita paljain käsin kettua. Voidaan kertoa tarina pojasta, joka varasti ketunpennun, kätkei sen poveensa, joutui kiinni eikä tunnustanut vaikka eläin puri hänet kuoliaaksi.)

45

tavoin. Sivulla 45 tulee esiin mielenkiintoinen yksityiskohta, matkustaminen maahan ja maasta pois. — Miksi spartalaisten matkat muihin kreikkalaisiin valtioihin olisivat olleet kiusallisia valtaapitävien kannalta? (Matkoilla olisi voinut nähdä ja kuulla toisenlaisista elämisen malleista. Myös maahan saapuvat muukalaiset olisivat saattaneet kertoa spartalaisille toisenlaisesta elämänmenosta.) Vielä tänäkin päivänä monissa maailman maissa toimitaan periaatteessa samalla tavalla (sensuuri, viisumit, kulkuluvat). — Missä olette tavanneet nimen Sparta muualla kuin historiassa? (Urheiluseurojen nimissä: Suomessa toimii Sparta-nimi-

nen käsipalloseura, Moskovassa on Spartak, Prahassa taas Sparta Praha.)

Spartan jälkeen Ateena tuntuu ihanalta valtiolta. On syytä muistaa, että vaikka Ateenaa pidetäänkin demokratian kotina, vain yli 20-vuotiaat vapaat miehet saivat päättää valtion asioista. Ateena ei ollut ainoa demokraattisesti hallittu valtio, mutta se on tullut tunnetuimmaksi sieltä säilyneiden tietojen perusteella. Kuvasarjassa esitetään ateenalaispojan kasvatusta. Ateenalaisen kasvatuksen perusajatuksia oli harmonia, sopusointu, jossa pyrittiin kehittämään erilaisia ihmisessä piileviä kykyjä. — Kumpaa kas-

Taustalla Ateenan Akropolis temppeleineen ja etualalla kansankokous, jossa Perikleskin on mukana.

Ateena, avoin yhteiskunta

Kun spartalaiset pyrkivät säilyttämään harvainvallan, kehittivät ateenalaiset kansanvaltaa. Ateenan asioista päätti kansankokous, johon saivat ottaa osaa kaikki yli 20-vuotiaat vapaat Ateenan miehet. Tämä oli mahdollista, koska Ateenan väkiluku

oli melko pieni ja matkat kokouspaikalle olivat lyhyet. Ateenan kansankokouksiin eivät kuitenkaan saaneet osallistua naiset eivätkä orjat.

Ateenan demokratiaan kuului myös, että valtion rajat olivat auki sekä omien että vieraiden kansalaisten tulla ja mennä.

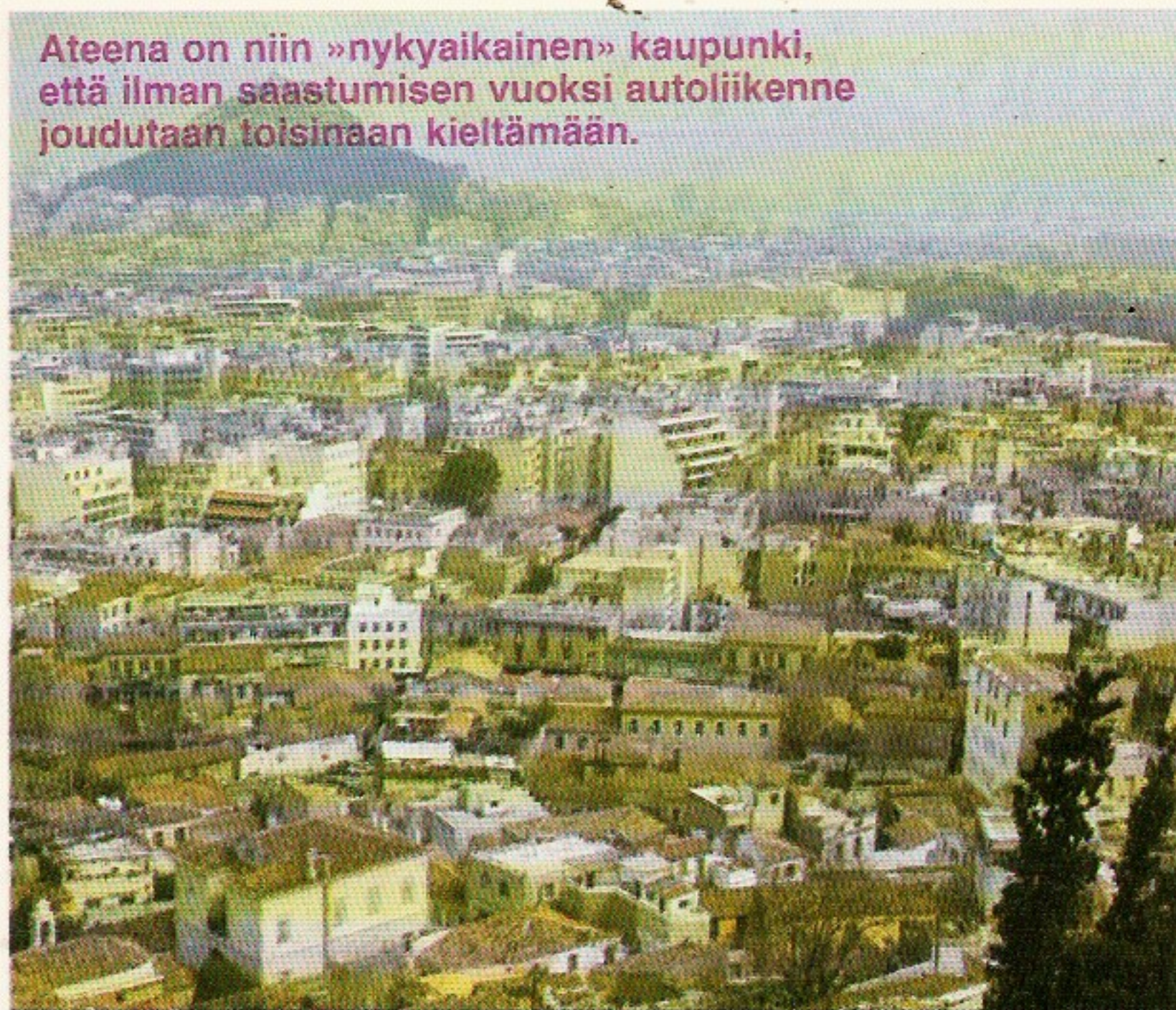
Muitakin demokraattisesti hallittuja kreikkalaisia kaupunkivaltioita tähän aikaan oli, mutta Ateena oli valtiosta suurin ja siitä on säilynyt eniten tietoja. Jopa joka viidennellä ateenalaisella oli jokin valtion luottamustoimi hoidettavanaan.

Demokratiaan kuului, että

myös tuomioistuinten jäsenet valittiin arvalla. Kun oikeuden istunnossa puolustuspuheet oli pidetty ja todistajia kuultu, teki oikeus ratkaisunsa. Jokaisella oikeuden jäsenellä oli kaksi pientä pronssilevyä, joissa oli pieni ero, jota yleisö ei nähnyt. Tuomarin edessä oli kaksi kulhoa, toinen pronssia ja toinen puuta. Oikeuden jäsen pudotti toisen levyn pronssikulhoon, toisen puuastiaan. Kun äänet oli annettu, pronssikulho tyhjennettiin tuomarin pöydälle. Sen levyt ratkaisivat syyllisyyden. Yleisön edessä laskettiin äänet, ja tuomari julisti tuomion. Näin pysyi sa-

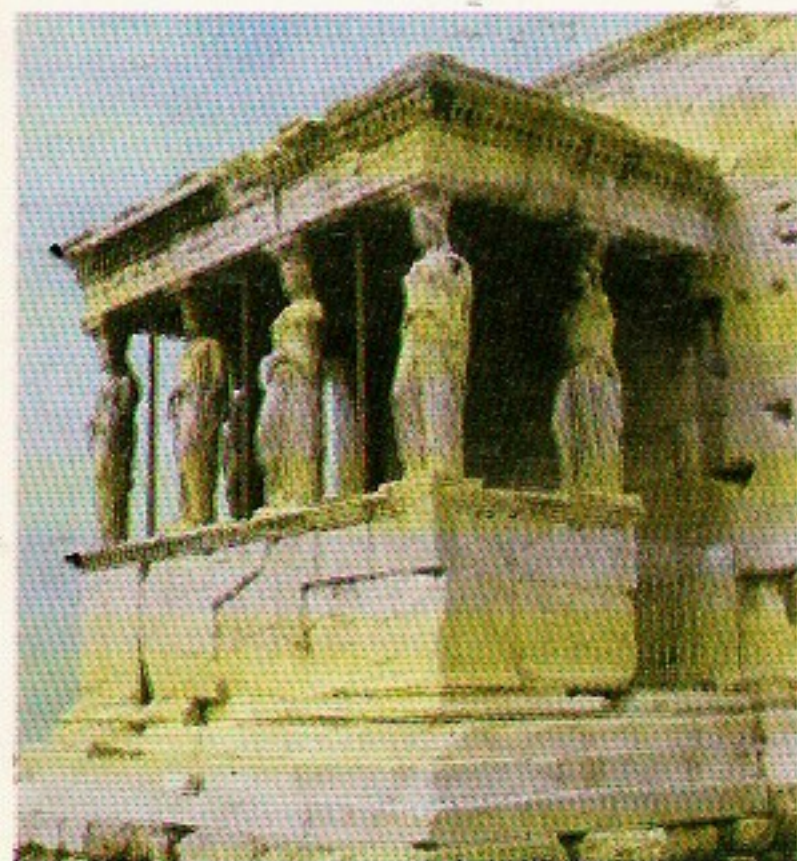
vatusmallia, ateenalaista vai spartalaista; nykypäivän koulu meillä suosii? (Ateenalaista.) — Mistä sen huomaa? (Koulussa on matematiikkaa, musiikkia, äidinkieltä, kuvataittoa, liikuntaa ym. hyvin erilaisia oppiaineita.)

Ateena on niin »nykyaikainen» kaupunki, että ilman saastumisen vuoksi autoliikenne joudutaan toisinaan kieltämään.

8

9

Akropoliskukkulan kauneimpia yksityiskohtia; erään temppelin kattoa kannattavat naishahmot.

laisuutena, miten kukin oikeuden jäsen oli äänestänyt.

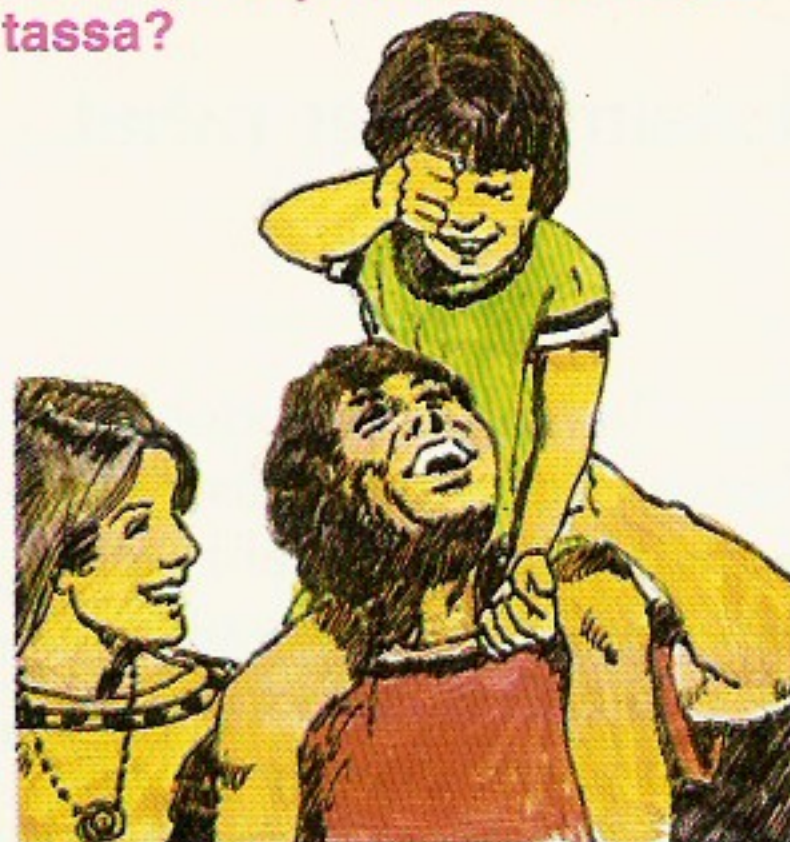
Demokratia ei ehtinyt elää Ateenassa kovin pitkään, mutta se toteutui monessa länsimaassa parituhatta vuotta myöhemmin, meidän vuosisadallamme.

Nykypäivän Ateenaa

Ateenan tarukuninkaan Erekhtheuksen mukaan nimetyn temppelin, Erekhtheionin, eteishalli Akropoliin pohjoislaidalla. Sen kattoa kannattavat karyatidit, naishahmoiset veistokset. Tällainen käytäntö, veistokset pylväiden asemesta, on kreikkalaisilla harvinainen. On jopa arveltu, että kreikkalaiset itsekin pitivät ajatusta huonona, koska »ihminen ei olisi kyennyt kannattamaan katon painoa».

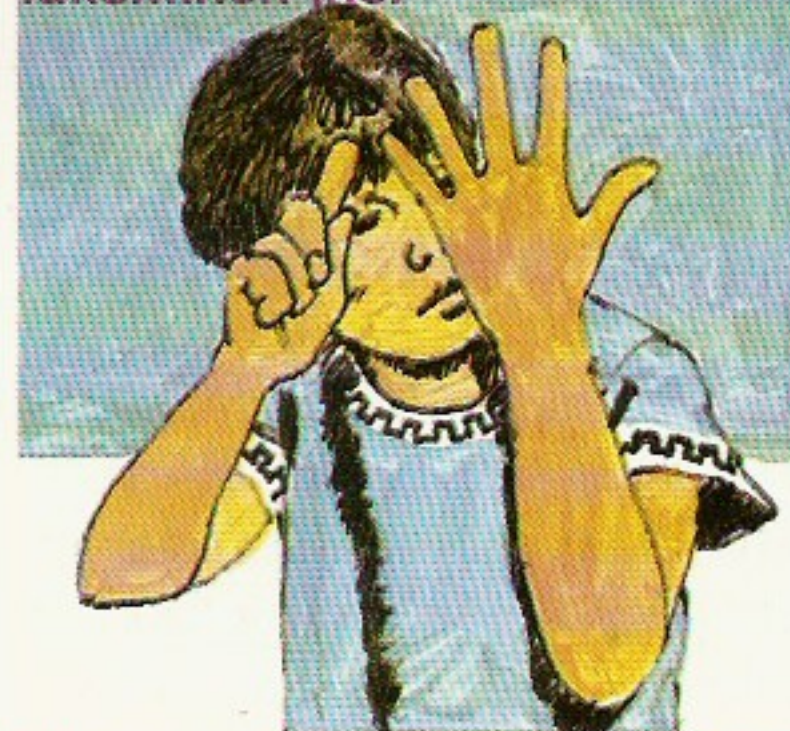
Ateenalaisen lapsen kasvatusta. Vertaa spartalaiseen kasvatukseen edellisellä aukeamalla.

Ateenassa perhe; miten Spartassa?

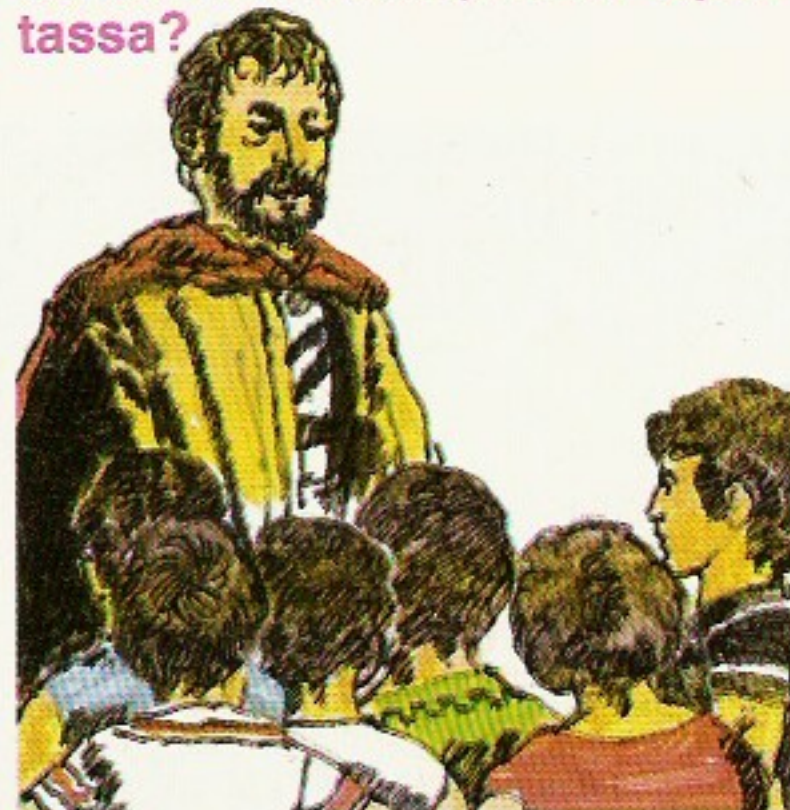
10

Ateenalaislapsien harrastuksena »henkitieteet», laskento, lukeminen jne.

11

Ateenassa koulu; miten Spartassa?

12

Lyhyesti

- Sparta oli karu sotilasvaltio.
- Pojat muuttivat leireille jo nuorina.
- Ateena oli avoin yhteiskunta.
- Ateenassa kehitettiin demokratia eli kansanvalta.

Ensimmäiset rahat

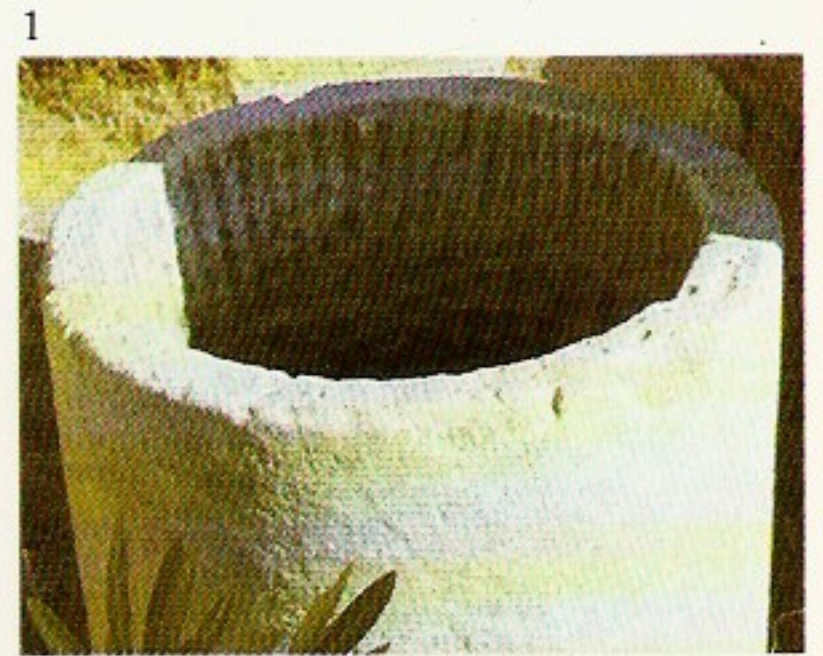
Historiantutkija Herodotos kertoo, että ensimmäiset jalometallista lyödyt rahat tehtiin Lyydian valtiossa 600-luvulla eKr. Kuitenkin jo kauan ennen sitä kauppiaille oli ollut käytössä uurrettuja kulta- tai hopeaharkkoja, joista oli voinut taittaa sopivan maksun tavarasta. Kun hallitsijat alkoivat varustaa rahat omalla sinetillään, kolikot tulivat entistä luotettavammiksi, vaikka leimoja tosin oli helppo väärentää.

Ensimmäiset rahat olivat arvoltaan suuria. Kuuluisa iso talentti painoi noin 60 kiloa. Mutta rahaa käyttivätkin aluksi kauppiaat, jotka möivät ja ostivat suuria tava-

raeriä, jopa kokonaisia laivalasteja.

Aluksi raha helpottikin juuri suurkauppiaita. Aikaisemmin tavara oli ollut pakko vaihtaa muuhun tavarahan. Siitä taas oli seurannut monenmoisia ongelmia: milloin sopivaa vaihtotavaraa ei ollut saatavilla, milloin maksuksi saatu tavara saattoi pilantua; viini hapantua, heidelmät mädäntyä tai karja ja orjat kuolla.

Kreikkalaiset kaupunkivaltiot alkoivat ensimmäisinä lyöttää pikkurahoja vähittäiskauppaa varten. Drakhmaniminen kolikko painoi vain 4,5 grammaa ja drakhmoilla saattoi jo kätevästi ostaa ka-

1
Ikvana rahanpuristuslaite Kreikasta

laa ja vihanneksia.

Maailman laidoilla, muun muassa Pohjolassa, raha oli kuitenkin kauan harvinaista. Aluksi sitä oli korkeintaan valtiolla ja mahtimiehillä. Verot maksettiin vuosisadasta toiseen viljalla, metsänriistalla, kaloilla ja työsuorituksilla. Vielä niin myöhään kuin 1700-luvulla suomalaiset anoivat kuninkaalta, että he saisivat suorittaa ainakin osan veroista luonnontuotteina. Uudessa Guineassa simpukat ja porsaas ovat edelleen yleisiä maksuvälineitä.

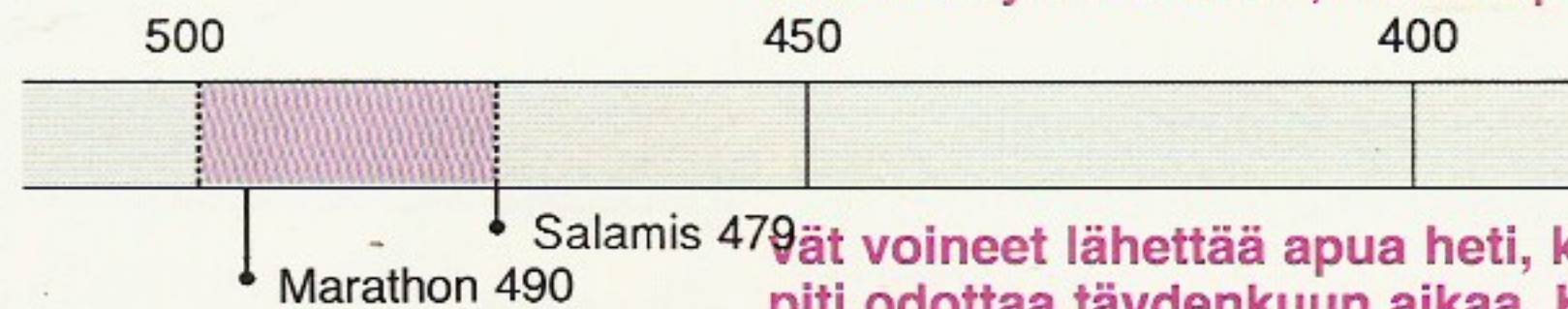
2
Parin tuhannen vuoden ikäisiä rahoja

Kuva esittää Babylonin Niniven riippuvien puutarhojen maalausennallistusta. Nämä puutarhat luettiin antiikin aikana maailman seitsemän ihmeen joukkoon. Ilmeisesti ne muistuttivat babylonialaista temppelintornia (Vanhan testamentin Baabelin tornia). Penger-mät ovat täynnä puita ja kukkia; rakennusta kiertää kanava. Rakennuttaja lienee ollut Nebukadressar, jonka tarkoituksena oli tuoda vuoristosta kotoisin olleelle puolisolleen niiden kauneutta autiomaan rajalle. Kreikkalaisten barbaareina pitämien kansojen sivistys ei ollut sen alemmaa kuin heidänkään — toki erilaista.

5/III Persialaissodat karttakatsaus

Kreikkalaismaailma joutui suureen vaaraan, kun Persian jättiläisvaltakunta valloitti Vähän Aasian rannikon kreikkalaisvaltiot. Seurauksena olivat persialaissodat (490–479 eKr). Vastarinnan johtoon asettuivat Ateena ja Sparta. Vuonna 490 eKr persialaiset nousivat maihin Marathonissa lähellä Ateenaa, mutta kreikkalaiset torjuivat hyökkäyksen.

Kymmenen vuotta myöhemmin (keväällä 480) persialaiset palasivat. Suuri sotajoukko, 200 000 miestä, marssi Manner-Kreikkaan, ja laivasto saattoi sitä meritse. Spartalaisten johdolla 10 000 kreikkalaista pidätteli persialaisia Thermopylain solassa usean päivän ajan. Kreikkalaisen kavaltajan avulla persialaiset pääsivät kuitenkin kreikkalaisten selustaan. Pääarmeija ehti vetäytyä, mutta spartalaiset jäivät pidättelemään persialaisia ja kaatuivat viimeiseen mieheen. Persialaiset marsivat pikavauhtia Ateenaan ja polttivat sen. Aukkaat olivat kuitenkin ehtineet pakeneta. Samaan aikaan Persian ja Ateenan laivastot ottivat yhteen kaupungin edustalla Salamiin salmessa. Persialaiset kärsivät raskaan tappion;

heidän suuri laivastonsa tuhottiin.

Spartalaiset voittivat vielä seuraavana vuonna Persian maa-armeijan. Pienet kreikkalaisvaltiot olivat voittaneet mahtavan Persian lopullisesti ja säilyttäneet itsenäisyytensä.

Babylon ja sen riippuvat puutarhat. Aiheita, joista koulun historianopetuksessa ei ole »aikaa» kertoa.

Maratonjuoksun taru: lähetti juoksi noin 42 km Marathonista Ateenaan, toi tiedon »olemme voittaneet» ja kaatui kuolleena maahan — Kertomus on erään englantilaisen 1800-luvulla sepittämä.

Oikea maratonjuoksu: Spartalainen »sotakirjeenvaihtaja» sai tehtäväkseen viedä pyynnön Marathonisiin tarvittavista lisäjoukoista Spartaan. Hän juoksi siis huomattavasti pitemmän matkan kuin tarinassa. Hän ei heittänyt henkeään, mutta spartalaiset ei-

vät voineet lähettää apua heti, koska heidän piti odottaa täydenkuun aikaa. Kun apujoukko vihdoin saapui, olivat Marathonian puolustaneet spartalaiset ja ateenalaiset jo voittaneet taistelun.

Persialaisten sotaretket

Tavoite: Oppilas ymmärtää, miksi kreikkalaisvaltioiden säilyminen vapaina persialaisvallasta on ollut niin tärkeää (nykyisen länsimaisen sivistyksen kannalta).

Toteutus: Mikäli koulussa on Välimeren maiden tai Euroopan seinäkartta, sellaisen käyttö apuna on varmasti perusteltua. Sivun 49 kartan lisäksi voi käyttää myös sivun 36 karttaa. Persialaissotien osalta opettaja ei varmasti liiaksi voi korostaa sodan lopputuloksen merkitystä Euroopalle. Itse sotatapahtumat eivät siis ole tärkeintä vaan se, miten olisi (ehkä) käynyt, jos Persia olisi miehittänyt ja nujertanut kreikkalaisvaltiot. Luetaan vaikka ääneen sivu 34, jolla perustellaan, miksi meillä vielä tänäkin päivänä kuudesosa koko kuudennen luokan kurssista on kreikkalaisten historiaa. Emme tiedä, miten maailma olisi kehittynyt, jos persia-

laiset olisivat voittaneet. Kuitenkin alueet, jotka silloin joutuivat heidän valtansa piiriin, ovat kehittyneet aivan eri tavoin kuin kreikkalaisvaltiot. (Luonnollisesti niiden lähtökohdatkin ovat olleet erilaiset.)

Kreikkalaisvaltiot asettuivat koko lailla yhtenäisenä joukko vihollistaan vastaan. Näin ne unohtivat keskinäiset erimielisyytensä yhteisen hädän hetkellä.

Maratonjuoksu (42 195 metriä) suoritetaan Marathonin taistelusta Ateenaan voittotiedon tuoneen sotilaan muistoksi. Tarinan mukaan sotilas kaatui tiedon tuotuaan kuolleena maahan.

Kuvassa näkyvä Niniven kaupunki sijaitsi Kaksoisvirtain maassa Tigrisvirran rannalla ja oli asuttu yli parintuhannen vuoden ajan.

6/III Ateenan kulta-aika

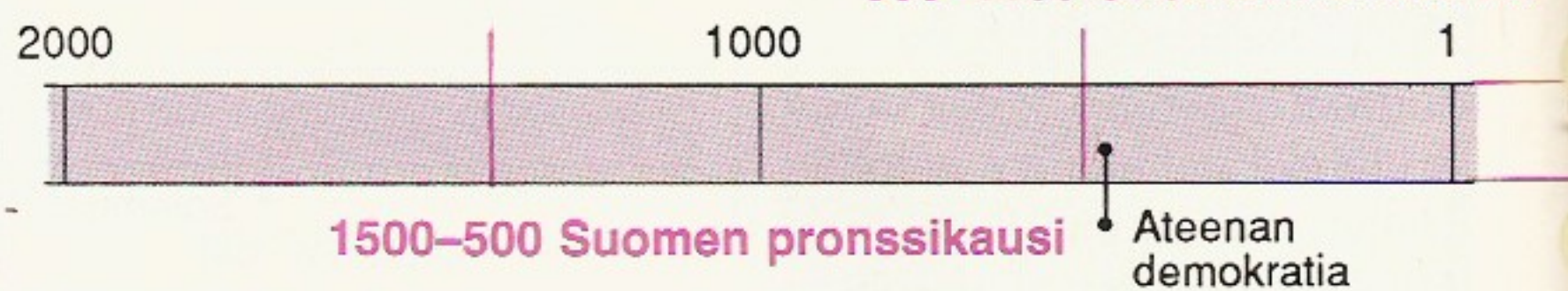
Suurin ansio kreikkalaisten voitosta kuului Ateenalle. Persian pelko oli kuitenkin niin suuri, että Kreikan valtiot päättivät perustaa turvakseen valtioliiton. Tämän »meriliiton» johtajaksi valittiin Ateena, joka sai kerätä myös liiton jäsenmaksut.

Rauha toi Ateenalle ongelmia. Kun armeija kotiutettiin ja suurin osa sotilaisvoista nostettiin telakoille, jäivät sotilaat, merimiehet ja soutajat ilman työtä. Samaan aikaan Ateenan väkiluku muutenkin kasvoi.

50

Verratkaa kuvaa 7 sivulla 46 sekä kuviin 2 ja 3 sivulla 45.

Suomesta ei kirjallisia lähteitä.

Ateenan pelastajaksi tuli Perikles. Ateena oli persialaissodissa hävitetty perin pohjin. Perikles pani alulle kaupungin jälleenrakentamisen ja hankki näin työtä työttömille. Hänen avustajanaan toimi monta kuuluisaa kuvanveistäjää ja arkkitehtiä.

Ensimmäiseksi ruvettiin pystyttämään uutta muuria kaupungin ympärille. Rakennusmateriaalina käytettiin jopa hävitettyjen temppelien katkottuja pylväitä ja murskattuja veistoksia. Kun tätä muuria sata vuotta sitten, 1800-luvulla, ruvettiin purkamaan, se oli muinaistutkijoille kuin arvokas museo.

Muurin jälkeen rakennettiin asuintalot. Ne tehtiin savitiilistä yksi- tai kaksikerroksiksi, yleensä yhden perheen käyttöön. Torin ympärille pystytettiin julkisia marmorirakennuksia ja pitkiä

1

Perikles kreikkalainen kypäri otsalle nostettuna.

pylväsrivistöjä. Ateenan satamaan kohosivat suuret katokset laivoja varten.

Tärkein rakennuskohde oli kuitenkin Akropolis-kukula. Se oli aikoinaan ollut linnoitus, mutta sittemmin sinne oli pystytetty temppelitä, jotka sota oli tuhonnut. Kaupungin suojelijalle Pallas Athenelle ruvettiin rakentamaan valkoisesta marmorista suurta temppeliä, Parthenonia. Parthenoniin pystytettiin kultalevyillä ja norsunluulla päällystetty Pallas Athenen patsas. Akropolis-kukkulalla oli toinenkin Pallas Athenen patsas. Sen pronssinen keihäänkärki välkehti kauas merelle. Kun Parthenon oli valmistunut, pantiin alulle suuren konserttitalon rakentaminen. Lisäksi Akropolille kohosi lukuisia pieniä temppelitä ja mahtava sisääntuloväylä.

Nämä Perikleen toimenpiteet nostivat Ateenan sotaa seuranneesta taloudellisesta lamasta. Akropolis työllisti ennen muuta lukemattoman joukon ateenalaisia.

Tavoite: Oppilas saa käsityksen Ateenan ns. kulta-ajasta.

Toteutus: Persiaa ei ollut persialaissodissa suinkaan tuhottu, vaan tuo suurvalta hallitsi edelleen kreikkalaisalueiden itäpuolista Vähää-Aasiaa. Sotien jälkeen näiltä alueilta muutti asukkaita lännemmäksi, useat juuri Ateenaan. Perikles oli demokraattien johtaja. (Hän oli syntyisin ylimys-suvusta, mutta kannatti demokratiaa.) Ateenassa eivät kaikki suinkaan olleet demokratian kannattajia; varsinkin rikkaimmat olivat usein demokratian vastustajia. Perikleen toimet lisäsivät runsaasti demokraattien kannatusta.

— Miksi Suomessa demokratiaa ei toteuteta samalla tavalla kuin kultakauden Ateenassa? (20-vuotiaita vapaita miehiä on niin paljon, ettei heidän kokouksestaan tulisi mitään.) — Miten Ateenan väkiluvun kasvu vaikutti demokratian toimivuuteen? (Demokratia alkoi »tukehtua» kasvaan väestöön.) Kulta-aika nimitys on annettu suurelta osalta kulttuurin kukoistuksen perusteella, mutta myös täystyöllisyyden yms. vuoksi. Seuraavissa kappaleissa saamme tutustua lähemmin ajan taiteisiin ja tieteisiin, ja huomaamme taas, kuinka paljon olemme antiikin kreikkalaisilta perineet.

Helleenien ravintoon kuului harvoin lihaa. Mitä he siis söivät? (Vihanneksia, oliiveja ja muita hedelmiä, viljatuotteita, kalaa.)

Verratkaa laivoja. Tutkikaa vaatteita ja kampauksia. Huomaa sininen Välimeri, puuton rinne. Ruukkujen valmistus oli »alkeisteollista»: lukuisat orjat dreijesivät niitä sutrissa työpajoissa.

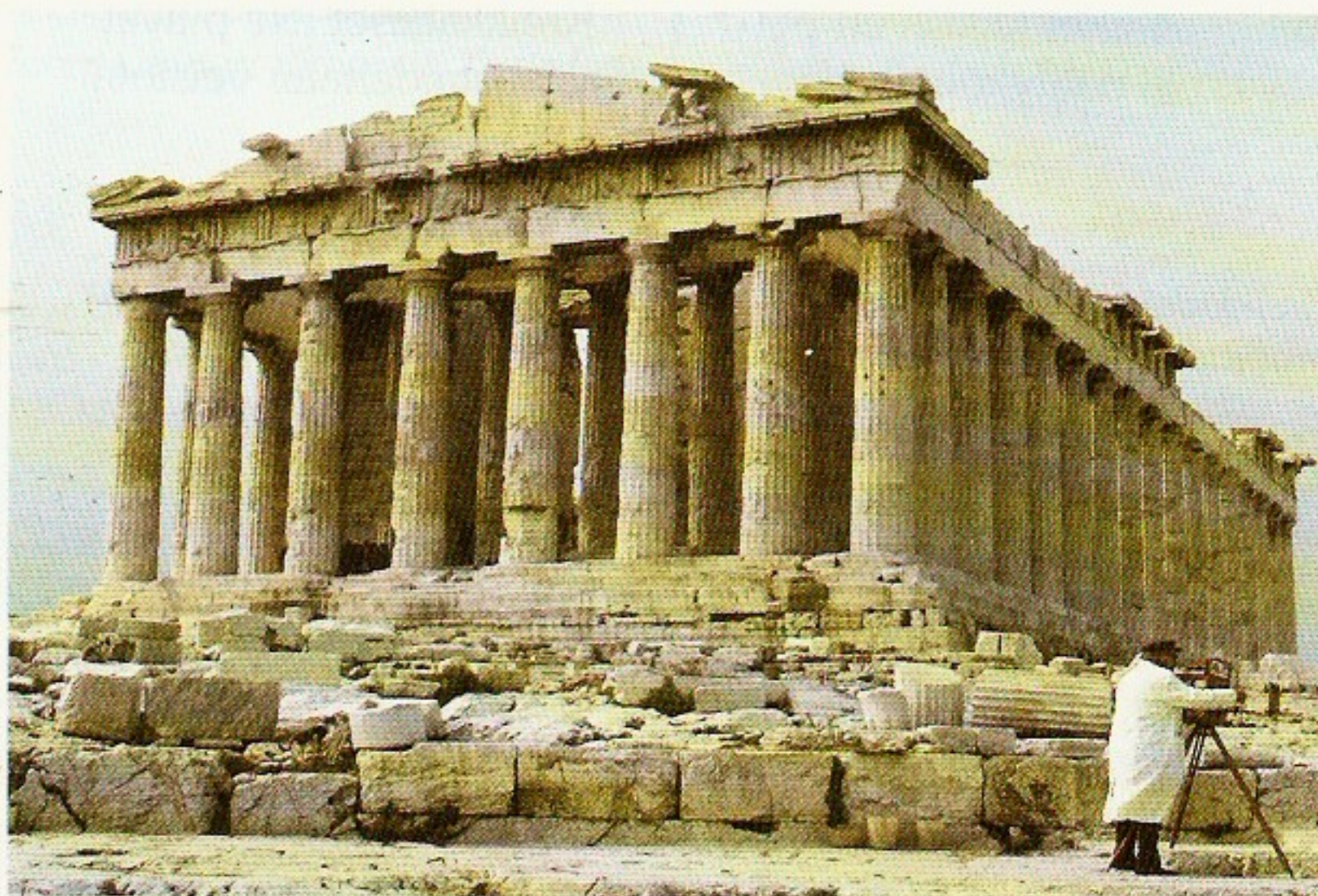

Pireus oli Ateenan satama. Raitapurjeinen sota-alus on lähdössä merelle, rahtialus purkaa ruukkulastia laiturissa. Etualalla tehdään kalakauppaa.

Parthenon, Akropoliin päätemppeli nykyisessä asussaan (vier.).

Akropolis rakennettiin kuitenkin muun Kreikan kustannuksella. Ateena keräsi meriliiton jäsenmaksut — ja käytti niitä häikäilemättä kaupungin rakentamiseen ja koristamiseen. Meriliiton jäsenmaksuja jopa korotettiin ja vastarintaa tehneet pikkuvaltiot nujerrettiin. Perikleen aikana meriliitto oli muuttamassa Ateenan johtamaksi liittovaltioksi.

Perikleen aikaa on sanottu Ateenan kulta-ajaksi. Silloin Ateenasta tuli kreikkalaisen taiteen ja tieteen keskus. Monet yhä tunnetut kirjailijat, ajattelijat ja tutkijat vaikuttivat kultakauden Ateenassa.

Lyhyesti

Sokrates
Kreikkalainen filosofi.

- Demokratia toteutui Ateenassa 400-luvulla eKr.
- Ateenan asioista päätettiin kansankokouksessa, johon saivat osallistua yli 20-vuotiaat vapaat miehet.
- Jokaisella kansankokoukseen osallistujalla oli puhe- ja äänioikeus.
- Naisilla ja orjilla ei ollut äänioikeutta.

Sokrates kuuluu historian myytteihin, joita koskevia tietoja on vaikea oikaista. Sen takia hänestä ei oppikirjassa puhuta⁵¹ mutta kuva auttaa opettajaa kertomaan hänestä.

Omatoimikirja: Tehtävässä 6 on tietenkin hyväksyttävä hyvin erilaisia vastauksia.

Pahimmat vauriot Parthenon kärsi 1687, jolloin venskialaisten Akropoliille piirittämien turkkilaisten Parthenoniin sijoittamaan ruutivarastoon osui kraanaatti. — Vuonna 1801 englantilaiset veivät ensimmäiset päätykolmioveistokset Lontooseen, ja ryöstely jatkui seuraavina vuosina. Nyt ne ovat British Museumin arvokkaimpia aarteita, mutta nykykreikkalaiset ovat vaatineet niitä takaisin. Verratkaa seuraavan sivun kuvaan.

7/III Eurooppalaisen taiteen synty

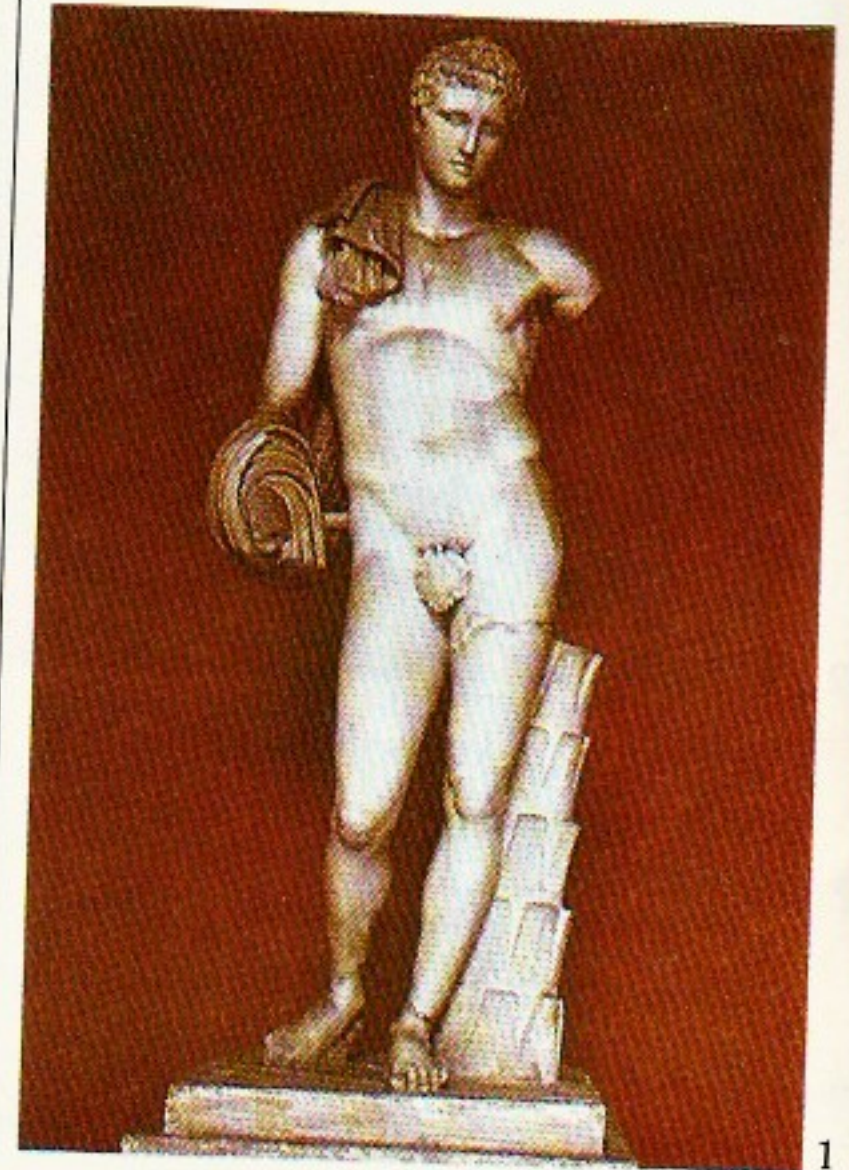
Hermes. Verratkaa sivun 44 kuvaan 1. Huomatkaa naturalistisempi käsittelytapa; vapaa, rento asento on tullut jäykkyyden tilalle.

Kreikkalainen taide on ollut kautta vuosisatojen esikuva Euroopan eri kansoille. Ateenan Akropoliin temppelit, kuten muutkin kreikkalaiset rakennukset Välimeren piirissä, ovat yhä rakennustaiteesta kiinnostuneiden tutustumiskohde. Vieläkin nousee uusia rakennuksia, joihin ainakin julkisivun pylväikkö ja päätykolmio on

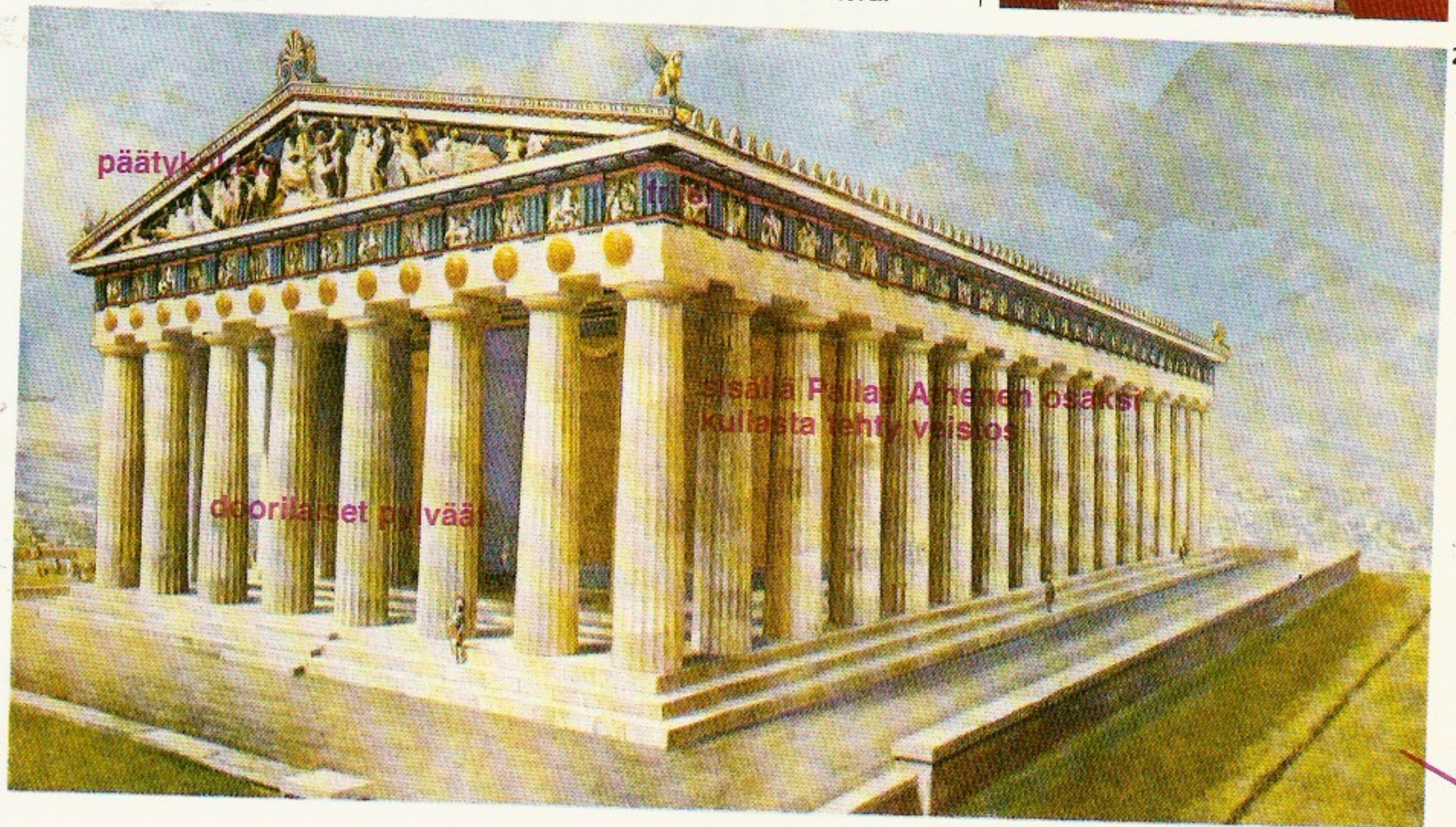
kopioitu kreikkalaisesta temppelistä.

Itse kreikkalainen temppeli oli pimeä, eikä sitä ollut tarkoitettu yleisölle. Sisällä oli yleensä jumalankuva; esimerkiksi Olympian temppelissä oli Zeusta ja Parthenonissa Pallas Athenea esittävä veistos.

Kreikkalaiset itse pitivät maalaustaidettaan veistotai-

Kreikkalainen taide poikkesi kaikesta aikaisemmasta. Edelleen se innoittaa taiteilijoita. — Hermes-patsas Vatikaanin kokoelmista.

52

Tavoite: Oppilas ymmärtää, kuinka meidän taiteemme juuret ovat kreikkalaisessa taiteessa.

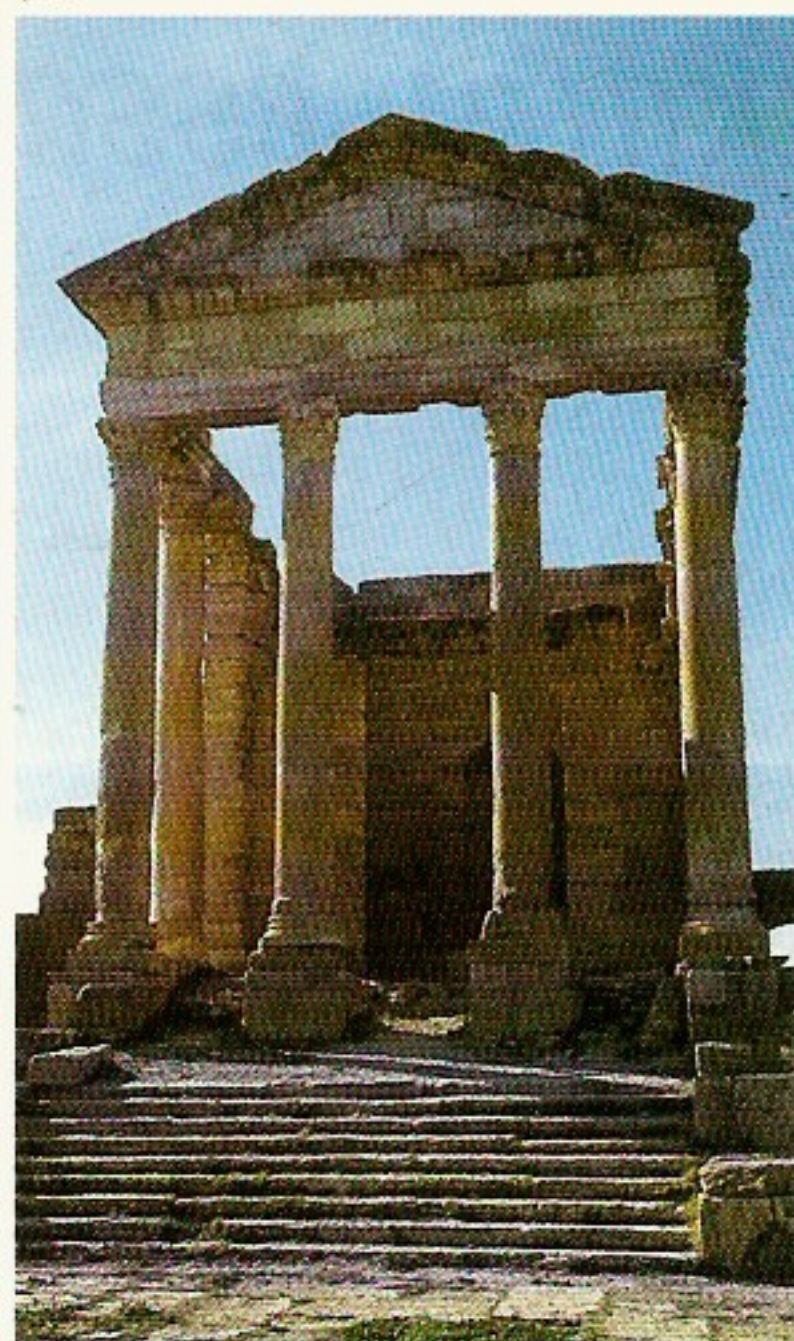
Toteutus: Verrataan sivujen 52 ja 53 temppeleitä (Parthenon ja itämainen temppeli). Keskustelun jälkeen etsitään kirjasta kuvia, joissa on kreikkalaista temppeliä muistuttavia piirteitä. Niitä löytyy esimerkiksi sivuilta 174 ja 175. — Onko kotiseudullanne rakennuksia, joissa on nähtävissä »kreikkalaisia» piirteitä? Maalaustaiteessa kreikkalaiset eivät pyrkineet täysin luonnonmukaiseen lopputulokseen

(kuten eivät egyptiläisetkään), esimerkkejä sivuilla 39, 60 ja 61. Veistokset ovat luonnonmukaisempia (esim. s. 40, 44, 47, 50, 52 ja 62).

Oppilaille tulee tietenkin selittää, että taide on saanut ja saa jatkuvasti vaikutteita ympäröivästä yhteiskunnasta. Tämä tulee esiin esimerkiksi kappaleessa 2/VIII, Barokki ja rokokoo. Tässä yhteydessä voidaan vielä etsiä oppikirjasta kuvia muiden kulttuurien taiteesta ja yrittää luonnehtia niitä suhteessa kreikkalaisiin teoksiin.

detta mestarillisempänä. Maalauksia on kuitenkin säilynyt vain ruukuissa, veistoksia sen sijaan on yhä jäljellä tuhansittain, sekä aitoja, että kopioita. Kreikkalainen veistotaide kukoisti (400-luvulla eKr) Ateenassa. Täydellisyytensä se saavutti myöhemmin hellenistisellä ajalla, 300-luvulla, jolloin veistoksien aiheena yleensä oli jumalan asemesta sopusuhtainen ihminen. Nykyisin antiikin veistokset ovat joko hohtavan valkoista marmoria tai tummaa pronssia; aikoinaan ne — kuten temppelitkin — oli maalattu voimakkain värein.

Parthenon (vas.) ja temppeli kaukoidästä. Parthenon on yksinkertainen ja sopusuhtainen, itämainen temppeli on mystinen, salaperäinen ja eurooppalaiselle ajattelulle vieras. Verratkaa!

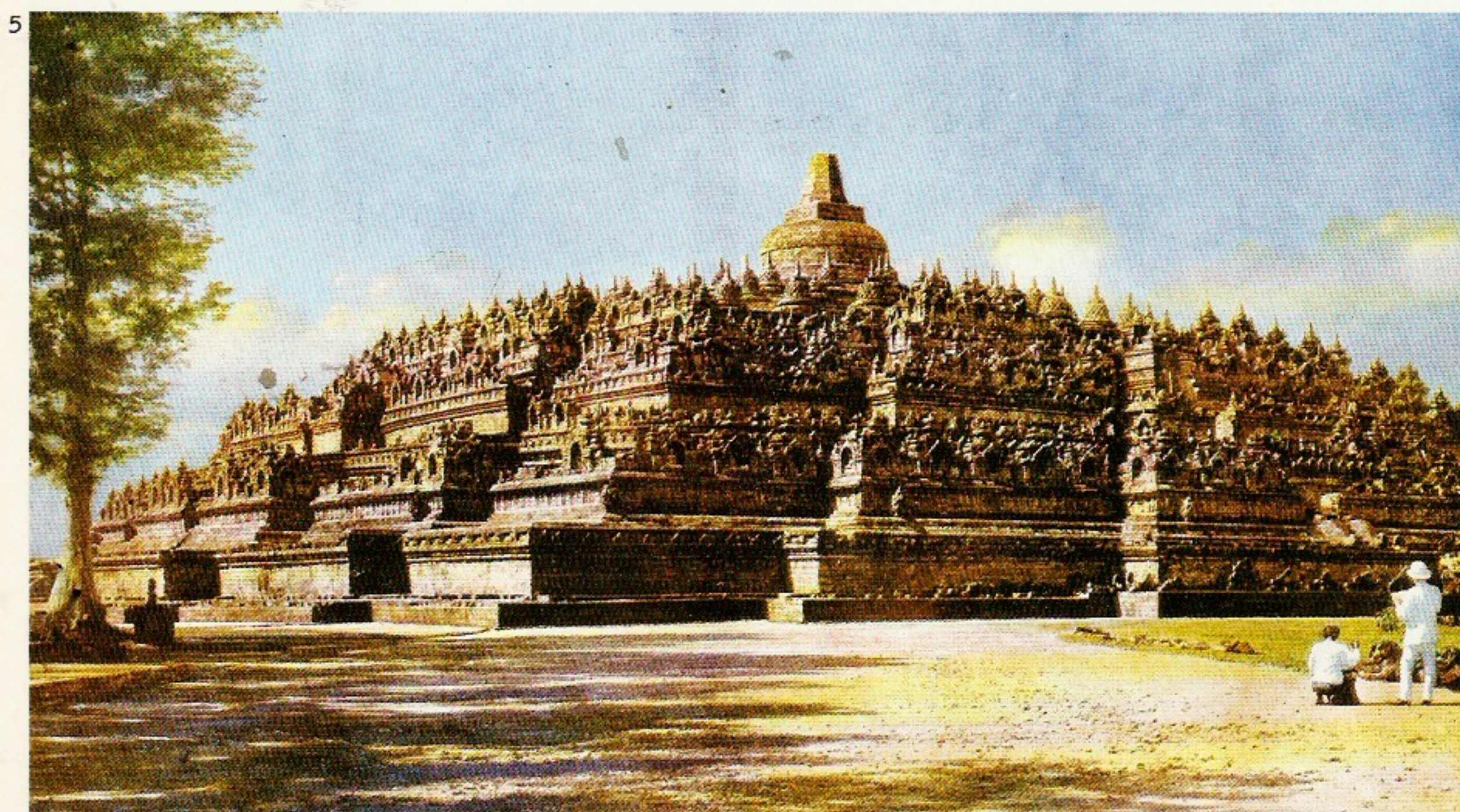

3
Kreikkalaisvaikutteinen roomalainen temppeli Tunisiassa.

4
1700-luvulla syntyi kreikkalaista taidetta ihaileva taidettyli uusklassismi.

Mitä uusklassisia rakennuksia on kotiseudullasi?

53

Verratkaa edellisen sivun kuvaan. Huomatkaa ja kirjoittakaa kuvan alle: Suunnittelijat ovat olleet taitavia matemaatikkoja: vaakasuorat pinnat kaartuvat, samoin pylvää on heikosti taivutettu temppelin keskipistettä kohden perspektiivivaikutelman lisäämiseksi. Lattia ei ole todellisuudessa tasainen vaan kupera. Yksinkertaisen ja selkeän konstruktion täydensivät kuvanveistäjä Feidiaan ja tämän oppilaiden veistokset.

Borobudur, jättimäinen buddhalaistemppele Jaavassa. Parthenon valmistui 438 eKr. — Borobudur 850-luvulla jKr. Ajallisella erolla ei kuitenkaan ole merkitystä, koska kulttuurien ajanjaksot ovat muutoinkin erilaiset. — Rakennus muistuttaa porraspyramidia; sen kolme ylintä pengermää ovat pyöreitä. Huipulla on kupu eli dagopa, jossa on säilytetty jotain erittäin arvokasta pyhäinjäännöstä, suuresti kunnioitetun pyhimyksen tai ehkä itsensä Gautama Buddhan ruumista — nykyisin kupu kuitenkin on tyhjä. Pengermät ovat täynnä ulkonevia muureja ja taivaaseen viittovia valikoita. Seinät suorastaan pursuavat mitä erilaisimpia tapahtumia esittäviä korokuvia tai veistoksia. Kun Parthenon on selkeä, vaalea ja yksinkertaisen kaunis, Borobudur on tumma, salaperäinen, mystinen, koristeellisen monimuotoinen kuin Jaavan vaihteleva luonto.

8/III Kreikkalaisessa teatterissa

Keväisin ja syksyisin kreikkalaisilla oli tapana järjestää viinijumala Dionysoksen kunniaksi juhlia, joissa tanssimalla ja laulamalla kiitettiin jumalaa hyvästä sadosta. Juhlissa esiintyi kuoroja, jotka sekä lausuen että laulaen ylistivät Dionysosta. Näistä esityksistä kehittyi vähitellen varsinainen näytelmä ja juhlapaikasta varsinainen teatteri.

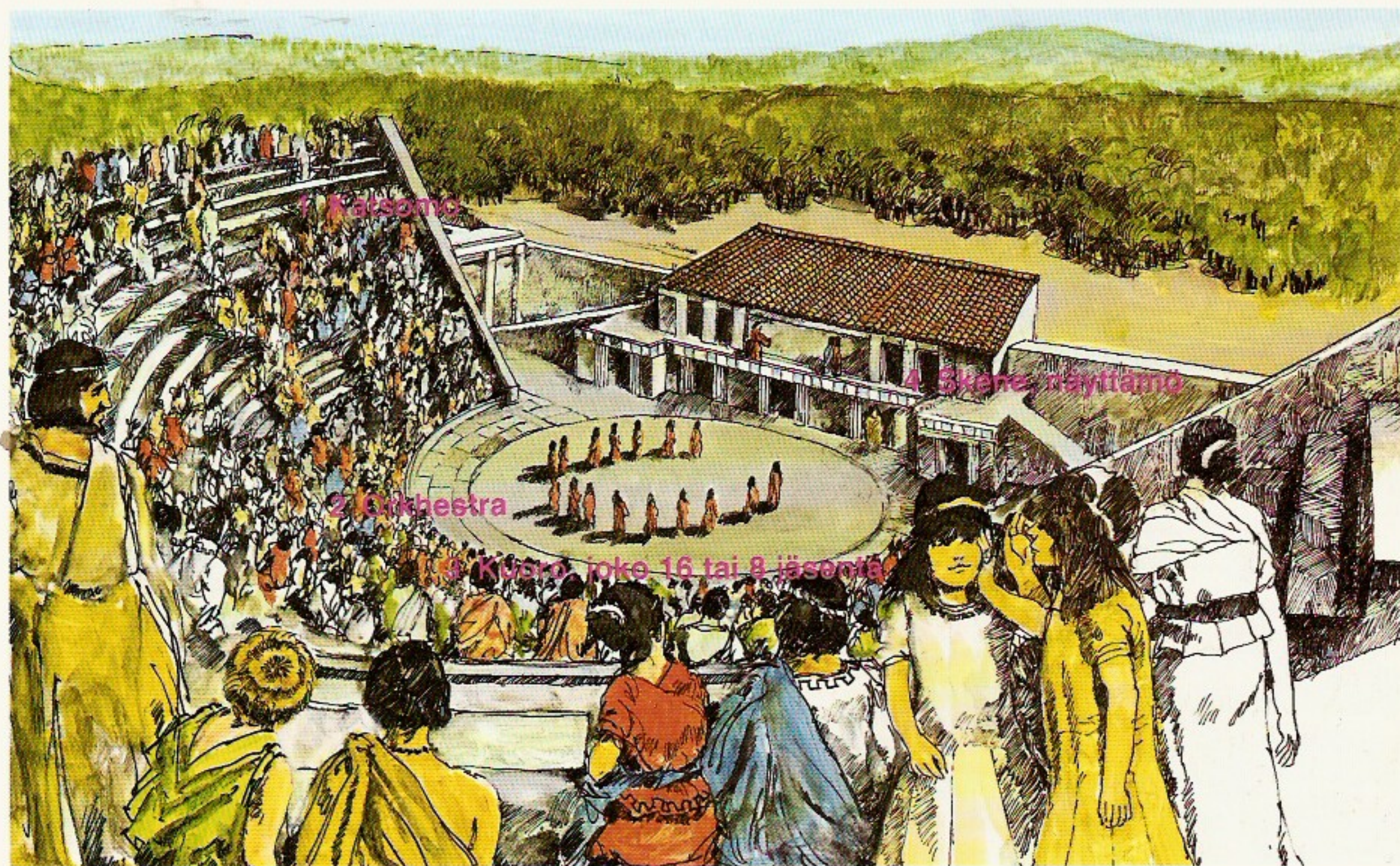
Aluksi näytelmiä esitettiin jonkin rinteen juurella siten, että katsojat hyvin näkivät ja kuulivat esityksen. Pian ru-

vettiin rakentamaan oikeita teattereita. Ulkoilmaan rakennettiin puolikaaren muotoon kivistä penkkirivit, niin että istumapaikkoja saattoi olla jopa 14 000, kuten Ateenan teatterissa. Katso-mon edessä oli kuoron esiintymispaikka eli orkestra ja sen takana lava näyttelijöiden esityksiä varten.

Kreikkalaisessa näytelmäsä ei yleensä ollut näyttelijöitä kolmea enempää. He olivat kaikki miehiä ja pitivät naamiota kasvojensa edessä. Naamioiden ilme oli jo-

ko liioitellun surullinen tai liioitellun iloinen. Näyttelijät liikkuvat korkeissa puukengissä näkyäkseen paremmin. Kuoron tehtävänä oli tulkita näytelmää ja esittää sellaisia kohtauksia, joita ei voitu tai haluttu näyttellä. Väkivaltaiset vaiheet, kuten sankarin sokeutuminen, tapahtuivat näyttämön takana, ja niistä kertoi katsojille vain kuoro.

Kerro kreikkalaisesta teatterista!

Tavoite: Oppilas ymmärtää, miten näytämötaide on saanut alkunsa kreikkalaisten teatterista.

Toteutus: Useimmat kansat ovat esittäneet uskonnollisissa tai muissa juhlissaan teatterinomaisia tansseja tai kuvaelmia. Muinaissuomalaiset esimerkiksi esittivät karhunpeijäisissä karhua ja sen metsästäjiä lepyttääkseen karhun henkeä, jotta se ei aiheuttaisi ihmisille hankaluuksia. Kreikkalaiset toivoivat kevään Dionysos-juhlissa saavansa hyvän sadon ja syksyllä he kiittivät sadosta. Jostakin syystä kreikkalaiset mieltivät esityksiin niin voimakkaasti, että te-

atteri sai siitä alkunsa. On syytä korostaa, ettei tämä kehitys ollut muutaman vuoden asia, vaan siihen kului satoja vuosia. Kuitenkin tuloksena oli teatteri, jonka näytelmiä esitetään yhä eri puolilla maailmaa, ja niillä on sanomansa myös tämän päivän ihmisille. Ateenan teatterin kokoa voi verrata suurimpiin meikäläisiin katsomoihin. Murhenäytelmien suosio selittyy kreikkalaisten kiintymyksestä tarujensa sankareihin. Huvinäytelmien suosio on säilynyt nykypäiviin saakka, paitsi näyttämöllä myös elokuvassa. Näytelmissä ja näytelmän seuraamisessa on jotakin taianomaista. Ehkä kiehtovuus johtuu mahdollisuudesta vaih-

2

Kreikkalainen näyttelijä Naamion sisällä on kuparitorvi, joka vahvisti äänen. Jalassa näyttelijällä oli korkeapohjaiset kengät, jotta hän näkyisi selvemmin suuressa teatterissa.

Kirjailijat rupesivat kirjoittamaan teatteria varten erityisiä näytelmiä. Suosittuja olivat aluksi murhenäytelmät eli tragediat, joissa käytettiin vanhojen tarujen aiheita. Kreikkalaisten kirjailijoiden näytelmiä esitetään yhä joko sellaisinaan tai hieman muunneltuina.

Murhenäytelmän rinnalle kehittyi nopeasti huvinäytelmä eli komedia. Huvinäytelmien aiheet olivat usein kaupunkivaltion omasta elä-

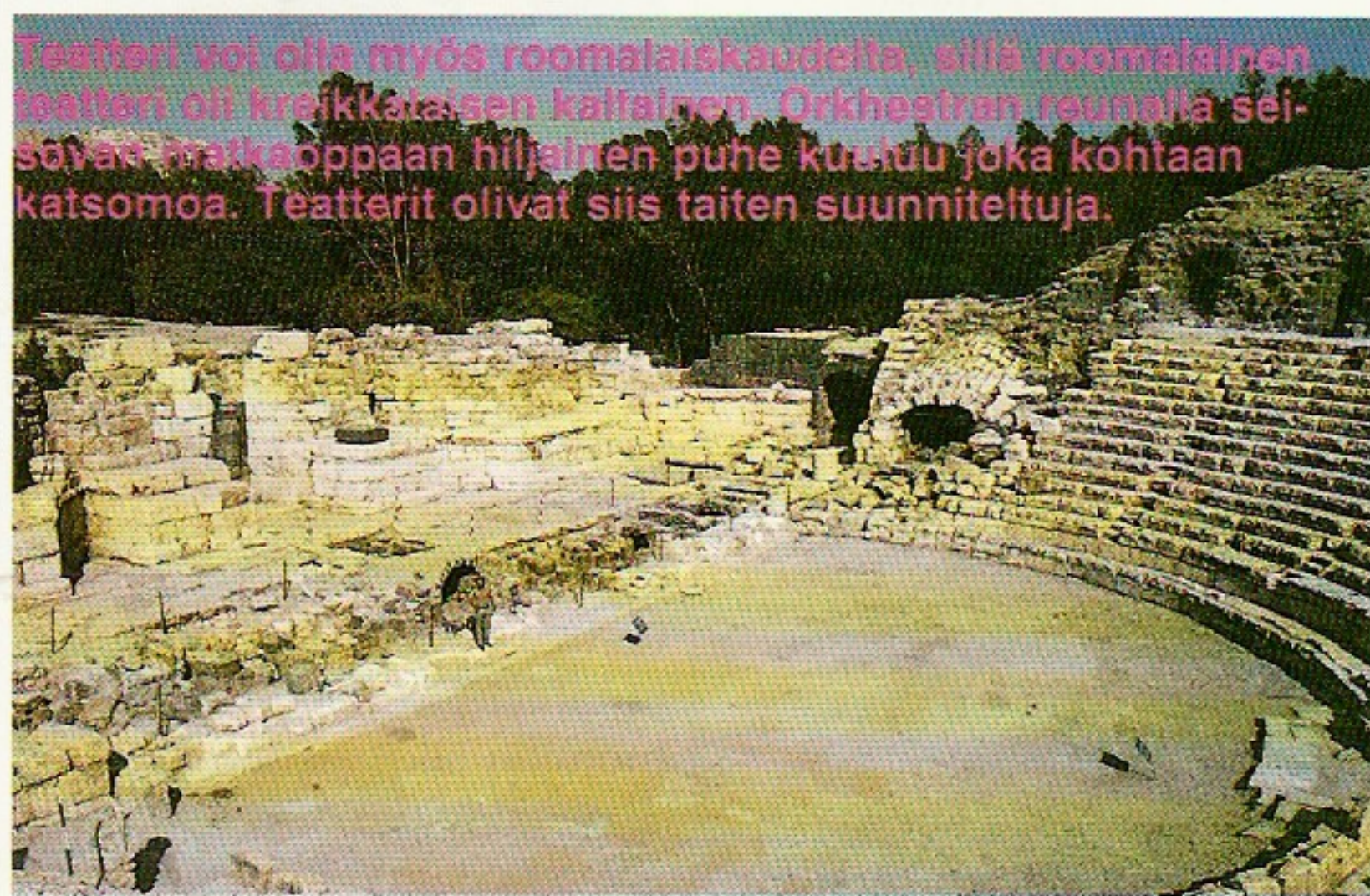
Vanhoja näytelmiä esitetään yhä muinaisilla näyttämöillä.

mästä, sen päivänpolitiikasta ja julkisuuden henkilöiden edesottamuksista. Kirjoittajat toivat esiin epäkohtia ja arvostelivat kaupungeissa harjoitettua politiikkaa. He koettivat saada tällä tavalla aikaan muutoksia. Myös poliitikot ymmärsivät näytelmän suuren vaikutuksen kansanjoukkoihin. He tilasivatkin kirjailijoilta näytelmiä ilmaisiin näytöksiin saadakseen kansan mielipiteen muuttumaan. Tunnetuimpia mur-

henäytelmien kirjoittajia olivat Sofokles ja Euripides. Huvinäytelmien mestari oli Aristofanes.

Useilla Kreikan paikkakunnilla järjestetään nykyisin matkailukautena suuria teatterijuhlia, joilla esitetään vanhoja kultakauden näytelmiä.

Vanha kreikkalainen teatteri nykyisessä Israelissa.

3

4

Vaikka matkailijoille tarkoitettut näytelmät voivat olla vanhoja, esitys on usein viihteellinen.

55

taa persoonaa, tulla joksikin muuksi, kokea elämyksiä jotka jokapäiväisessä elämässä ovat mahdottomia. Useimmissa luokissa näytellään. Voidaan myös keskustella siitä, mikä näyttelemisessä niin viehättää. Suomi on ollut ja on osittain vieläkin seuranäyttämöiden maa. Tähän ilmiöön palataan yläasteen kursseissa. Sanomalehdistä kannattaa tutkia teatteriohjelmistoja. Löytyisiköhän sieltä kuluvalle vuodelle kreikkalaisia näytelmiä?

Omatoimikirja: Tehtävän 7 ilmoituksissa on varmasti myös teatterin symboleina käytettäviä naamioita. Nämäkin ovat peräisin muinaisesta Kreikasta.

Orfeus ja Eurydike

Tätä vanhaa tarua esitetään yhä näytelmänä ja siitä on tehty useita elokuvia.

Orfeus oli laajalti tunnettu laulaja. Hänen laulullaan, jota hän lyyrallaan säesti, oli niin ihmeellinen voima, että joet herkesivät juoksemasta ja pedot kokoontuivat hänen ympärilleen sovussa ja rauhassa kuuntelemaan.

Ottaessaan aviokseen kauniin Eurydiken Orfeus kutsui häävieraakseen itse Hymenaioksen, häiden jumalan, ja jumala tuli Kreetasta saakka. Hän ei kuitenkaan lausunut nuorelle parille siunaavia sanoja eikä luonut heihin edes ystävällistä katsetta.

Kauan ei kestänytkaan, ennen kuin kävi ilmeiseksi, mitä tämä merkitsi. Kun Eurydike jonkin ajan kuluttua kulki kukkaniityn poikki, puri kyy häntä kantapäähän, ja hän heitti henkensä.

Sydäntä särkevä oli laulajan suru, kun hän täten menetti rakastettunsa. Vihdoin hän päätti lähteä pitkälle, retkelle manalaan koettaakseen saada takaisin puolisonsa. Kertomuksen mukaan itkivät vainajien haamutkin hänen surullista kohtaloaan. Suuret rikoksenteijätkin, jotka manalassa kärsivät rangaistusta pahoista töistään, saivat hetkiseksi le-

von vaivoistaan. Sisifykselta pysähtyi kivi, jota hänet oli tuomittu iäksi vierittämään, ja danaidit unohtivat vähäksi aikaa veden ammentamisen seuloillaan. Haades heltyi Orfeuksen laulusta, ja Eurydike saisi lähteä takaisin maan päälle, kuitenkin vain sillä ehdolla, ettei Orfeus kääntyisi häntä katsomaan, ennen kuin he olisivat päässeet päivänvaloon. Iloisen, toiveikkaan ahdistuksen valtaamana Orfeus aloitti pitkän, synkän tien takaisin päivänvaloon. Mutta matkalla hän unohti lupaukseen liittyvän ehdon ja kääntyi katsomaan rakastettuaan.

Epätoivoinen Orfeus kuuluisan ranskalaisen elokuvaohjaajan Jean Cocteaun elokuvassa.

Tämä vaipui heti takaisin syvyyteen. Epätoivossaan Orfeus ojensi häntä kohti käsi-vartensa, mutta vain viimeisen silmäyksen hän sai Eurydikeltä, sitten oli kaikki loppu.

Istuttuaan seitsemän päivää manalan joen rannalla Orfeus surusta jähmettyneenä palasi omaan maahansa.

Mitä antiikista aiheensa saaneita elokuvia tai videoita oppilaat tuntevat?

Antiikin näytelmien pohjalta esim.

Camus: *Musta Orfeus*
Cocteau: *Orfeus ja sen jatko-osa*.

Muita:

Useita Kleopatra-elokuvia,
Ben Hur,
Spartacus,
Odysseus, televisiosarja.
(Täydentäkää luetteloa.)

9/III Kreikkalaisia tutkijoita

Kreikkalaiset asuivat rannoilla ja saarilla, joita Väli-meri yhdisti. Jo varhain heistä tuli purjehtijoita, jotka matkoillaan keräsivät tietoja ja taitoja muista maista. Kun orjat suorittivat ruumiillisen työn, oli vapailla kreikkalaisilla myös aikaa pohtia elämän arvoituksia ja »ajatella suuria».

Monet ajattelijat alkoivat jo varhain epäillä vanhoja taruja kokemuksensa ja järjen kannalta. Eräs ajattelijaksi eli filosofi päätteli, että ju-

malat eivät voineet olla ihmisten näköisiä, koska silloin afrikkalainen kuvitteli heidät tummiksi. Jos hevoset osaisivat piirtää, jumalat olisivat varmasti hevosen näköisiä, hän päätteli.

Kuuluisa ateenalainen filosofi Platon oli sitä mieltä, että oli olemassa kaksi maailmaa, näkyvä, vajavainen aistien maailma sekä täydellinen, mutta kätkeyty ideoiden maailma. Platon ajatteli että kaikilla maanpäällisillä asioilla — puilla,

tuolilla, hyvyydellä jne. — oli vastineensa ideoiden maailmassa. Hän esitti, että järkevästi toimiva ihminen saattoi — tosin suurella vai- valla — oivaltaa, mikä esimerkiksi oli todellisen hyvyyden idea.

Aristoteleen paras apulainen oli hänen vaimonsa. Perhe lajittelee merieläimiä Aristoteleen kehittämän järjestelmän mukaan.

Mitä Välimeren maailmalle tyypillistä kuvassa on? (Maisema, meren pitkät tyrskyt, merieläimistön outous ja runsaus.)

57

Tavoite: Oppilas saa kuvan tieteiden tasosta ja asemasta kreikkalaisten parissa.

Toteutus: — Kahlitsiko kreikkalaisten uskonto kovin ankaraasti ihmisten ajattelua? (Ei.) — Miten tämä saattoi vaikuttaa ihmisten haluun ja mahdollisuuksiin tutkia uusia, outoja ja miksei tuttuja asioita? (Se ei juuri rajoittanut.) Egyptissä tiede ja uskonto olivat kulkeneet käsi kädessä; kreikkalaisilla tieteenharjoitus oli vapaampaa. Useat vielä nykyisinkin käytössä olevat tieteenalojen nimet ovat kreikka-

laista alkuperää (filosofia, biologia, matematiikka, fysiikka). — Mitkä näistä aineista löytyvät peruskoululaisen lukujärjestyksestä? Sanaa filosofia on syytä selittää. Se on tiede, joka tutkii todellisuuden ja toiminnan perusteita, yleistiede. Kuten tekstistä käy ilmi, kreikkalaiset olivat hyvin monipuolisia. Sivun 58 kuvista näkyy, kuinka maan pallonmuotoisuus ja koko pystyttiin ratkaisemaan melko tarkkaan. Samalla hetkellä auringonsäteiden ja maanpinnan muodostama kulma on eri paikkakunnilla erilainen. Kun tiedetään paikkakuntien välinen etäisyys, voidaan laskea maapallon

Aristoteles ja luonto

Kuuluisin kreikkalaisista filosofeista on Aristoteles, Platonin oppilas.

Aristoteles ei hyväksynyt Platonin ideaoppia. Hänen mukaansa ihminen sai kaiken tiedon maailmasta omien aistiensa avulla. Hänelle ihminen oli vain osa luontoa.

Aristoteles myös tutki sitä perusteellisesti. Näin hänestä tuli monen uuden tieteen perustaja. Aristoteles pani alulle biologian, fysiikan, säätiteen ja yhteiskuntatieteiden tutkimisen. Hän kirjoitti myös kirjallisuudesta ja teatterista. Aristoteles ryhmitteli ensimmäisenä eläimet ja kasvit sukuihin ja lajeihin. Hänen luokitukseltaan luovuttiin vasta 1800-luvulla.

Aristoteleen omaksuma tapa etsiä syitä ja seurauksia ja hänen tapansa hyväksyä vain luotettavaa tietoa ja järkeviä perusteluja ovat yhä yleisessä käytössä kaikissa tieteissä.

Muita tutkijoita

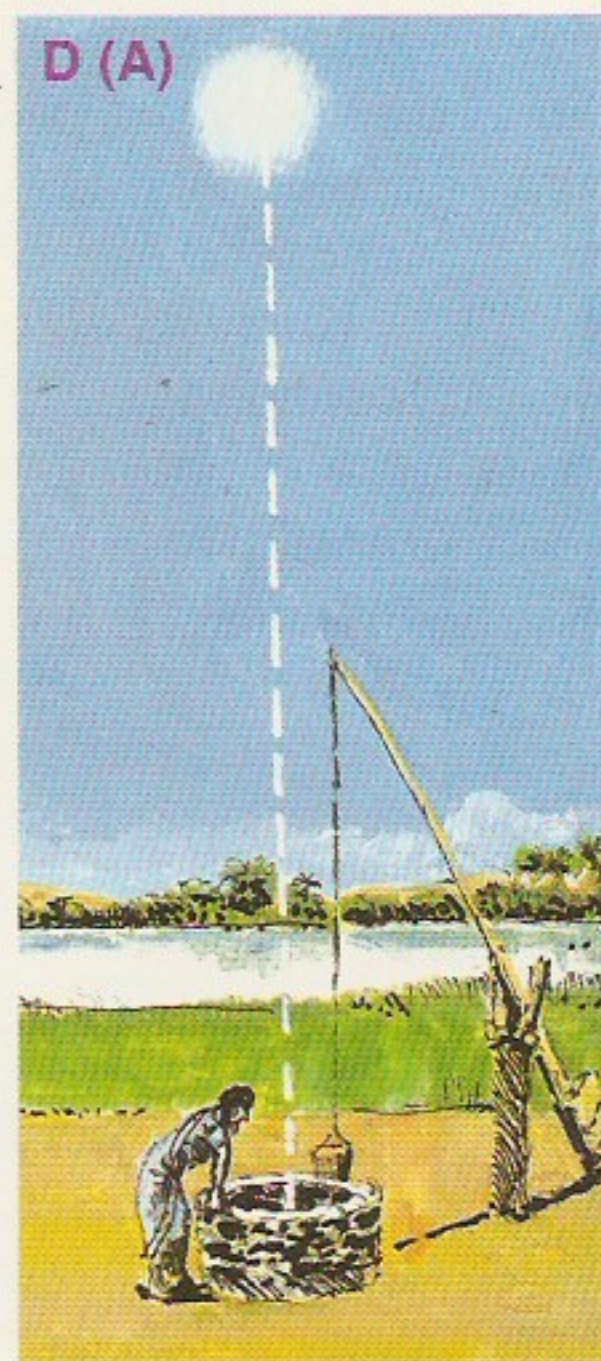
Ennen kreikkalaisia oli matematiikka muodostunut vain joukosta erilaisia käytännön laskutapoja, mutta kreikkalaiset kokosivat matematiikasta loogisen eli johdonmukaisen järjestelmän. Eukleides laati matematiikan oppikirjan, jota käytettiin

Oppilaankirjan ensimmäisessä painoksessa kuva 2 on peilikuvana ja kuvan 3 osakuvat ovat vaihtaneet paikkaa. Mutta taululle hahmotellusta kuvasta oppikirjan kuvien tarkoitus selviää:

ETELÄ
A

Kerro, miten helleenit keksivät mitata maan kaltevuuden.

D (A)

POHJOINEN
B

C (B)

yleisesti vielä muutama vuosikymmen sitten myös Suomen kouluissa.

Monet myöhemmän hellenistisen ajan kuuluisista tutkijoista vaikuttivat Aleksandriassa. Eräs heistä todisti, että maa kiertää aurinkoa. Tämä tieto kuitenkin unohdettiin yli tuhanneksi vuodeksi. Kreikkalaiset todistivat, että maa on pallo, laskeettiinpa sen ympärysmittakin erittäin tarkasti. Arkhimedes suunnitteli koneita ja laitteita, joista suuri osa kyettiin rakentamaan vasta satoja vuosia myöhemmin.

Lääketieteen huomattavin edustaja oli Kossaarella syntynyt Hippokrates. Hänen mukaansa kaikilla ihmisen vaivoilla oli luonnolliset syynsä, eivätkä vaivat suinkaan johtuneet taioista tai jumalien juonista. Hänen laatimansa lääkärin vala on yhä käytössä.

Historioitsija Herodotos teki laajoja matkoja ja laati ensimmäisen maailmanhistorian. Hän on antanut meille korvaamatonta tietoa antiikin maailmasta, vaikka kaikki hänen kertomansa ei pidäkään paikkaansa.

koko. Tällä menetelmällä kreikkalainen Eratosthenes laski maapallon ympärysmitaksi 39 000 km (oikea mitta on noin 40 000 km).

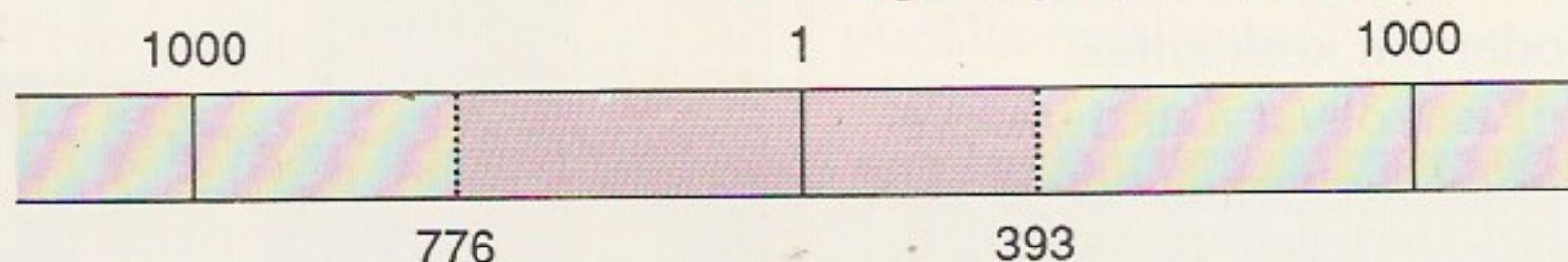
Kreikkalaiset huomasivat, että kun aurinko etelässä kravun käänköpiirillä (Seynessä, A) paistaa kevätpäiväntasauksen aikana keskipäivällä suoraan taivaanlaelta, se samaan aikaan pohjoisempaan (Aleksandriassa) jättää obeliskista varjon (B). Päättelmä: koska obeliski on kohtisuorassa maan tasoa vastaan, täytyy maan olla kalteva. Siitä seuraa — ja havainnoin todistettiin — että maanpinta kaartuu, joten maa onkin pallo. Sama asia on esitetty kuvissa 3, kunhan niitä tutkitaan järjestyksessä C–D.

10/III Olympian kisat — ensimmäiset olympialaiset

Kun arkeologit 1870-luvulla suorittivat kaivauksia Peloponnesoksen niemimaalla Olympiassa, he löysivät urheilukeskuksen, joka oli yhtä laaja kuin 15 nykyaikaista jalkapallokenttää. Samalla löytyi marmoritaulu, johon kilpailujen voittajien nimet oli kaiverrettu 1000 vuoden ajalta, vuodesta 776 eKr lähtien.

Muissakin Kreikan kaupunkivaltioissa oli stadioneita ja niillä järjestettiin suuria urheilukilpailuja, mutta Olympian kisat olivat arvokaimmat. Ne pidettiin lähes säännöllisesti joka neljäs vuosi. Ne oli omistettu ylijumala Zeukselle, ja osanottajia saapui koko kreikkalaisesta maailmasta Välimeren ja Mustanmeren alueelta.

Helsingin olympialaiset 1952 →

Antiikin olympiakisojen ohjelma

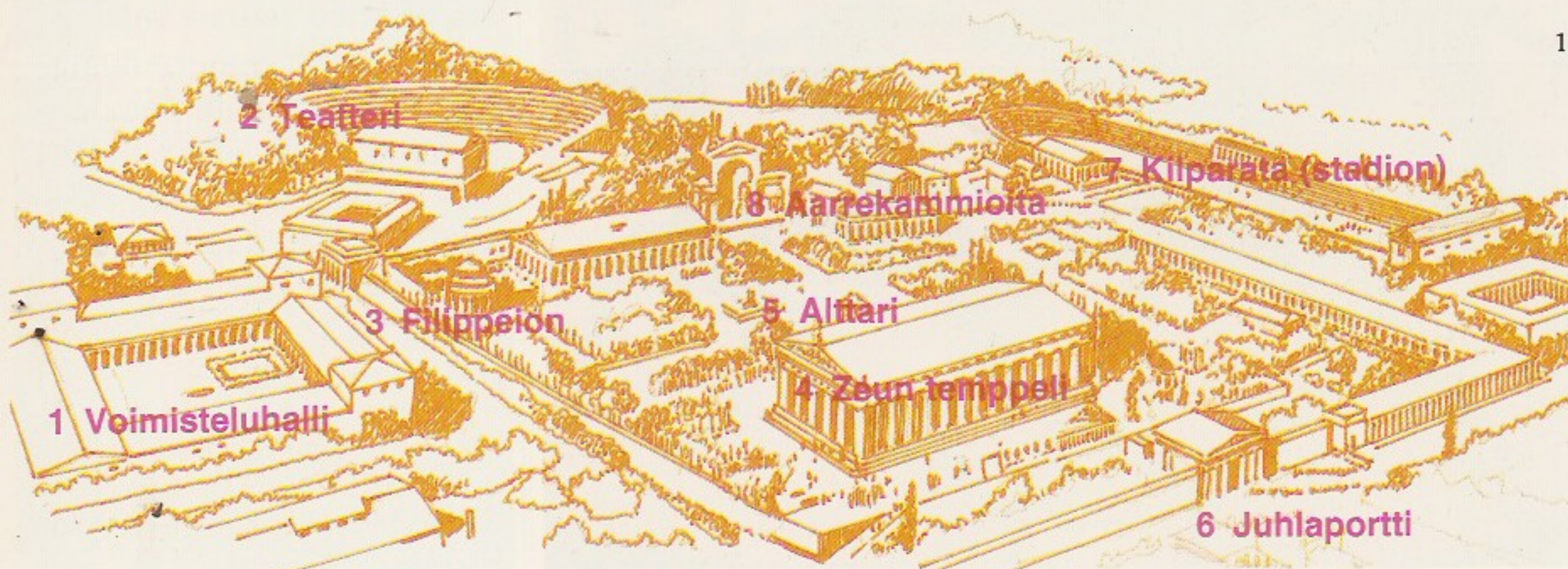
1. päivä
Olympiavalan vannominen.
Aamupäivällä kilparatsastus ja kilpa-ajot.
2. päivä
Iltapäivällä viisiottelu, jonka lajit olivat pikajuoksu, pituushyppy, paini sekä keihään- ja kiekonheitto.

3. päivä
Juhlakulkueet ja uhrit Zeuksen kunniaksi.

4. päivä
Juoksut: 200 m, 400 m ja 4 800 m
Iltapäivällä nyrkkeily, paini ja pankration eli tappelu ja 400 m:n juoksu täysissä varusteissa.

5. päivä
Palkintojen jako.

Olympian kilpakenttä

Kuvaselitykset myös omatoimikirjassa.

59

Tavoite: Oppilaalle selviää, mitä olivat antiikin olympialaiset (ja miten ne ovat olleet nykyaikaisten olympialaisten innoittajina).

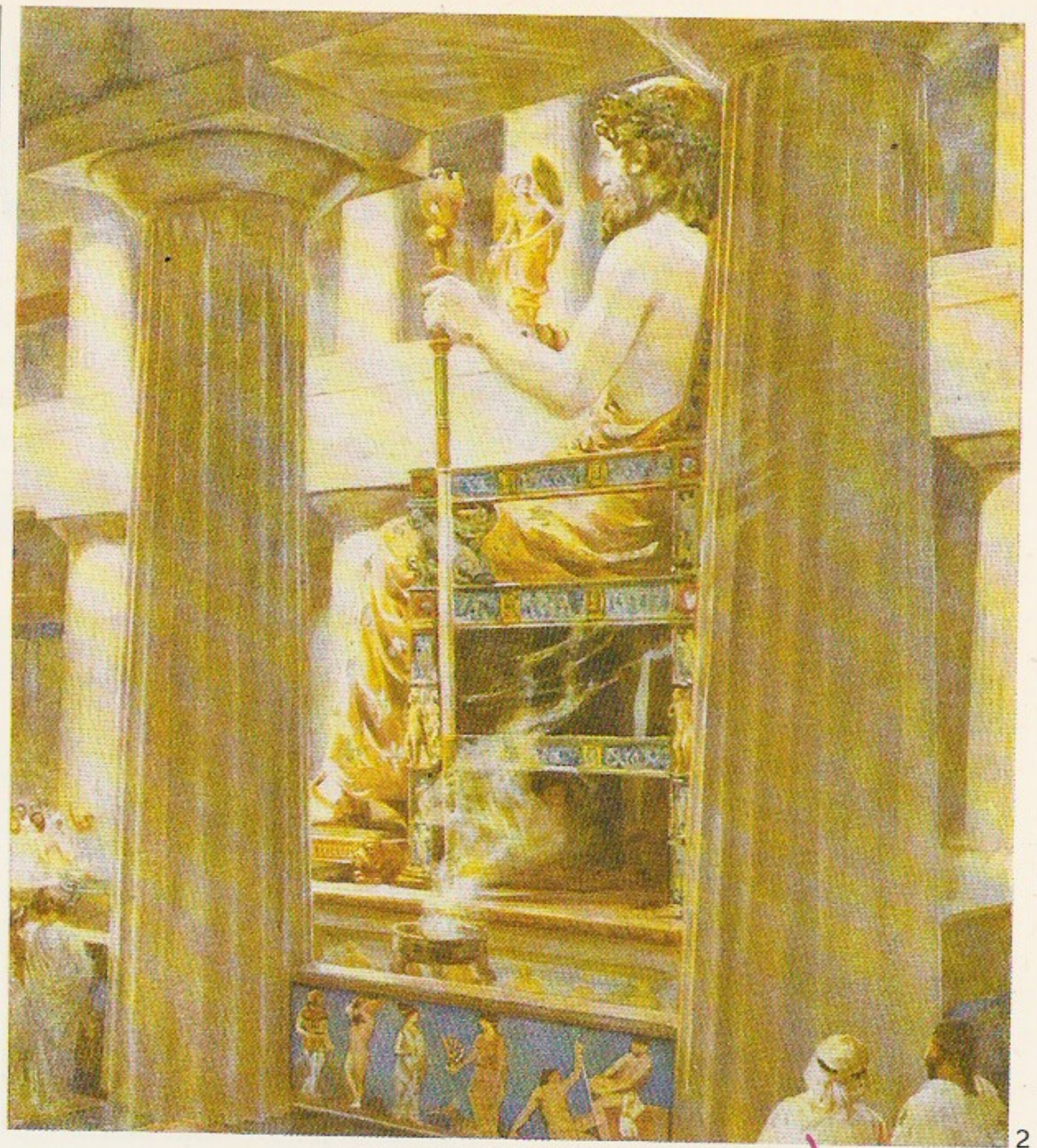
Toteutus: Muistellaan, missä järjestettiin viimeiset kesäolympialaiset ja missä talvikisat. Missä pidetään seuraavat kisat? — Mitä kisojen ohjelmaan kuuluu? (Avajaiset, itse kilpailut ja päättäjäiset.) — Mitä avajaisissa tapahtuu? (Erlaisia ohjelmia, olympiatulen sytyttäminen, olympiavalan vannominen.) — Miten tuli tuodaan avajaisiin? (Soihdussa

juoksijan kuljettamana.) — Mistä soihdunkuljetus alkaa? (Kreikasta, Olympiasta.) Tutkitaan sivulta 59 antiikin olympiakisojen ohjelmaa. — Mitkä lajit ovat yhä kisojen ohjelmassa? Nykyajan kisat kestävät pari viikkoa. Vanhan perinteen mukaisesti kisoja pidetään olympiadin, neljän vuoden, välein. Kesä- ja talvikisat pidettiin viimeisen kerran samana vuonna 1888, jonka jälkeen seuraavat talvikisat pidetään 1990 ja kesäkisat 1992 ja sitten kummatkin aina neljän vuoden välein. Tähän käytäntöön on menty taloudellisista syistä. Nykyisin kisojen järjestämisen myöntää

Olympian kisat pidettiin
elo – syyskuussa. Kisojen
ajan vallitsi kreikkalaismaail-
massa olympiarauha, ja
kaikki kreikkalaisten väliset
sodat piti keskeyttää.

Kisat olivat aluksi yksipäi-
väiset, mutta kehittyivät pian
viisipäiväisiksi. Niillä oli vah-
va uskonnollinen luonne.
Kolmas kisapäivä oli omis-
tettu Zeun palvonnalle; sil-
loin hänen kunniakseen uh-
rattiin ja marssittiin kulkueis-
sa.

Kreikkalaisten urheilulajit
olivat yksilölajeja. Kilpailijat
olivat amatöörejä, mutta rat-
sastuskilpailuissa ja kilpa-
ajoissa hyväksyttiin sponsorit
lajien kalleuden takia. Varsi-
naiset palkinnot olivat vaati-
mattomia: oliivipuun oksista
solmittu seppelä, otsanauha
tai astiallinen öljyä. Jokai-
nen voittaja sai nimensä

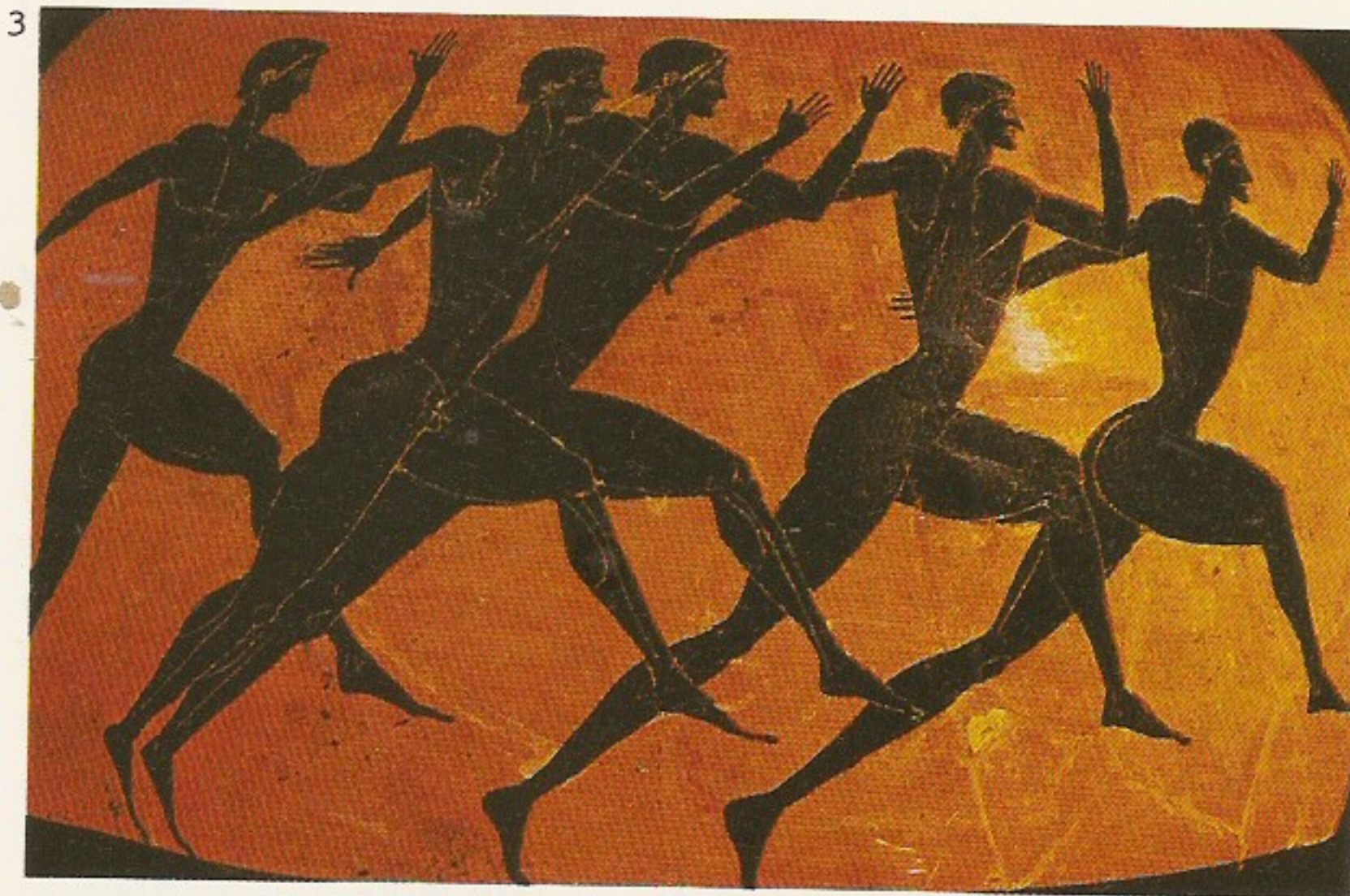

marmoriseen kunniatauluun.
Kotivaltiot saattoivat kuiten-
kin palkita urheilijoitaan
runsaskätisemmin. Monet

saivat rahapalkintoja tai elin-
ikäisen verovapauden.

Olympian kisoihin saivat
osallistua vain vapaat mie-
het, naiset eivät päässeet
edes katsomoon. Tiedetään
kuitenkin, että ainakin ker-
ran eräs äiti seurasi valepu-
vussa poikansa menestymis-
tä. Kun tämä voitti painakil-
pailut, äiti ei malttanut olla
hurraamatta pojalleen. Hä-
net vangittiin ja tuomittiin
kuolemaan, mutta armah-
dettiin, koska hän oli olym-
piavoittajan äiti.

*Vanha maljakkokuva Olympian
kisoista*

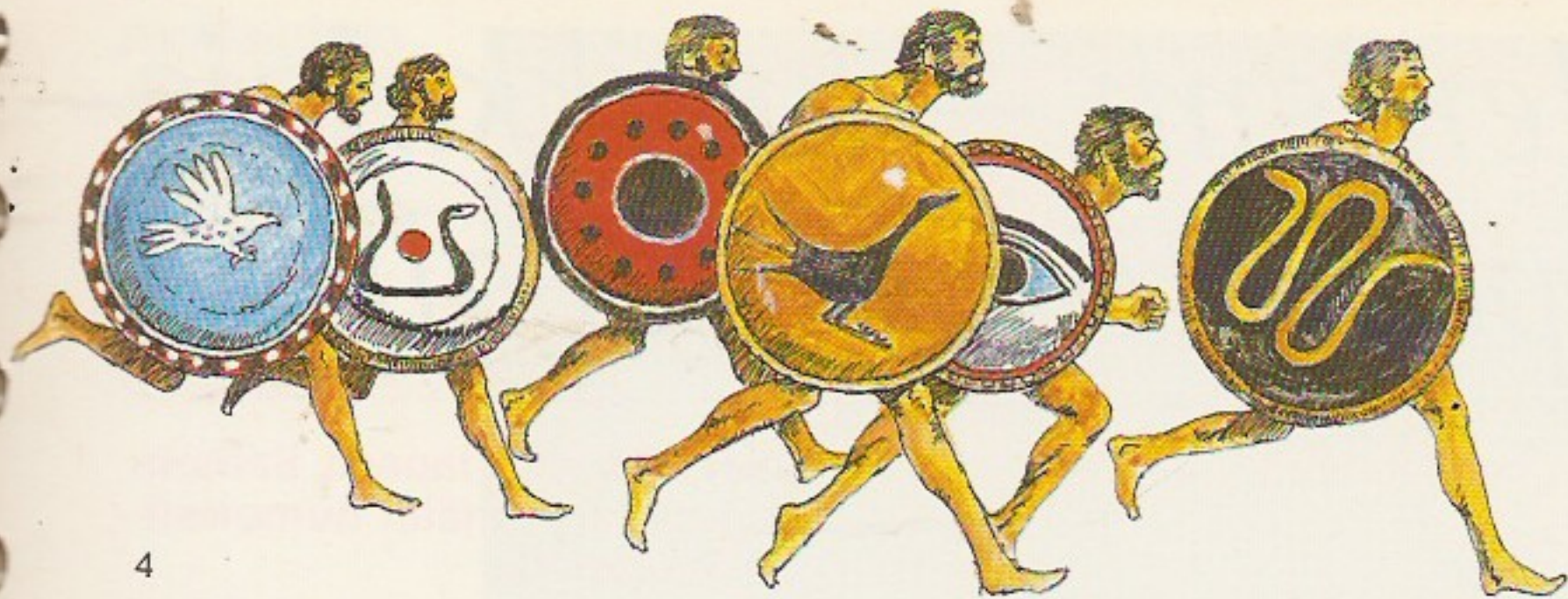

60 **Maljakkomaalaus. Vaikka kilvet puuttuvat, ne esiintyvät muu-
tamissa muissa kuvissa, joiden perusteella kuva 4 on tehty.
Juoksurata oli pehmeää ja vajottavaa hiekkaa.**

Kansainvälinen olympiakomitea jollekin jäsenmaansa kau-
pungille. Olympiakisoista riittää monissa luokissa varmasti
paljon puhumista. Tässä yhteydessä voidaan taas todeta
kreikkalaisten pyrkimys monipuolisuuteen: tieteiden ja tai-
teiden ohella urheiluakin pidettiin arvossa.

Olympialaisten yhteydessä myös runoilijat, muut taiteili-
jat ja tiedemiehet esittelivät töitään. »Taideolympialaisten»
pitoa on yritetty myöhemminkin, mutta menestys on ollut

huono. Myös antiikin kisat alkoivat vähitellen menettää
loistoaan. Voitto keinolla millä hyvänsä, kuuluisuus ja ta-
loudelliset palkkiot tulivat alkuaikojen voittajankunniaa tär-
keämmiksi. Tunnilla voidaan vallan mainiosti keskustella
nykyajan kisoista. Rinnastuksia antiikin kisoihin voi tehdä
mahdollisuuksien mukaan. Kiinnostusta tähän aiheeseen
riittää, joten kyllä oppilaat tutustuvat oppikirjan kappalee-
seen kotonakin.

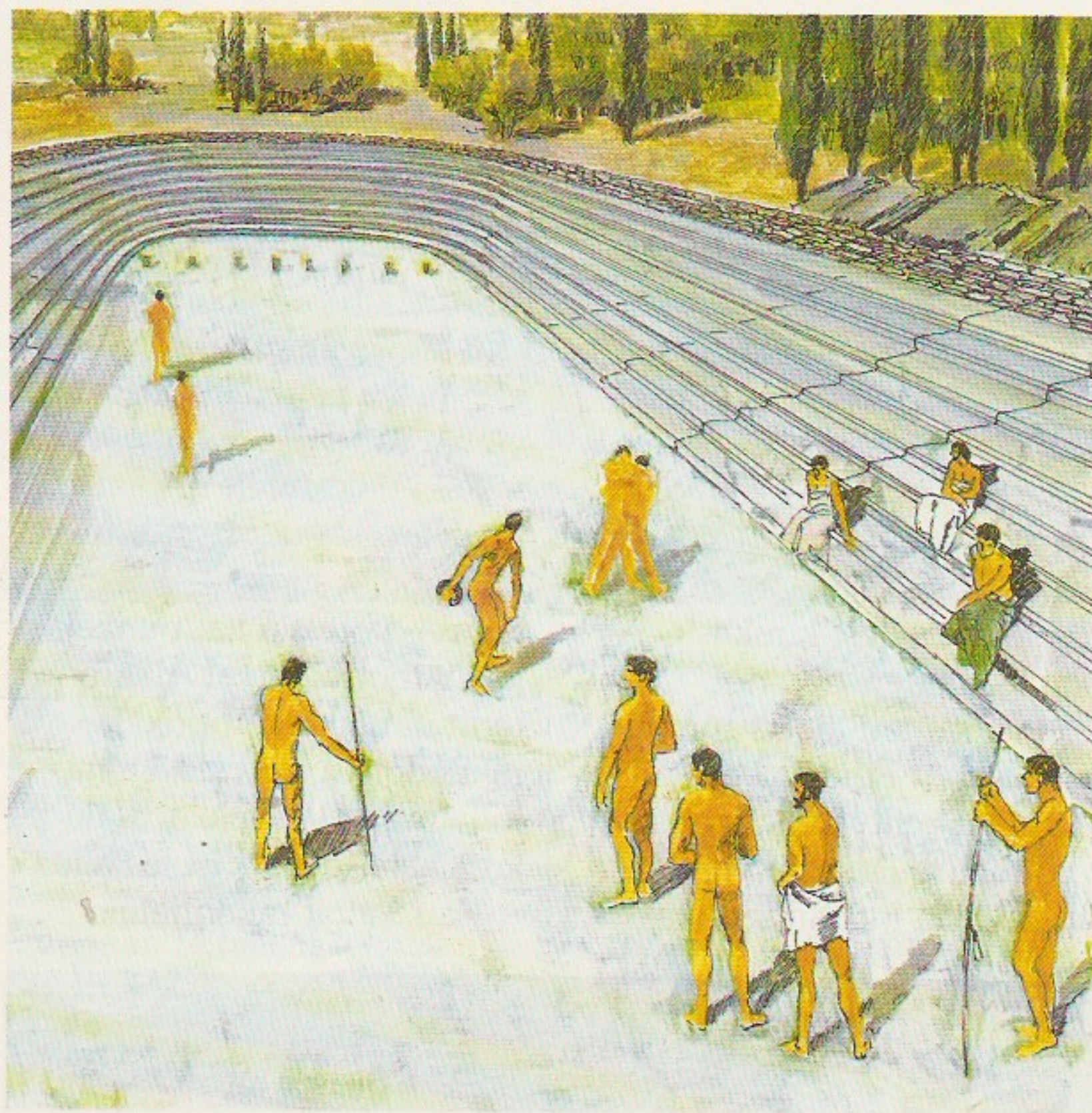
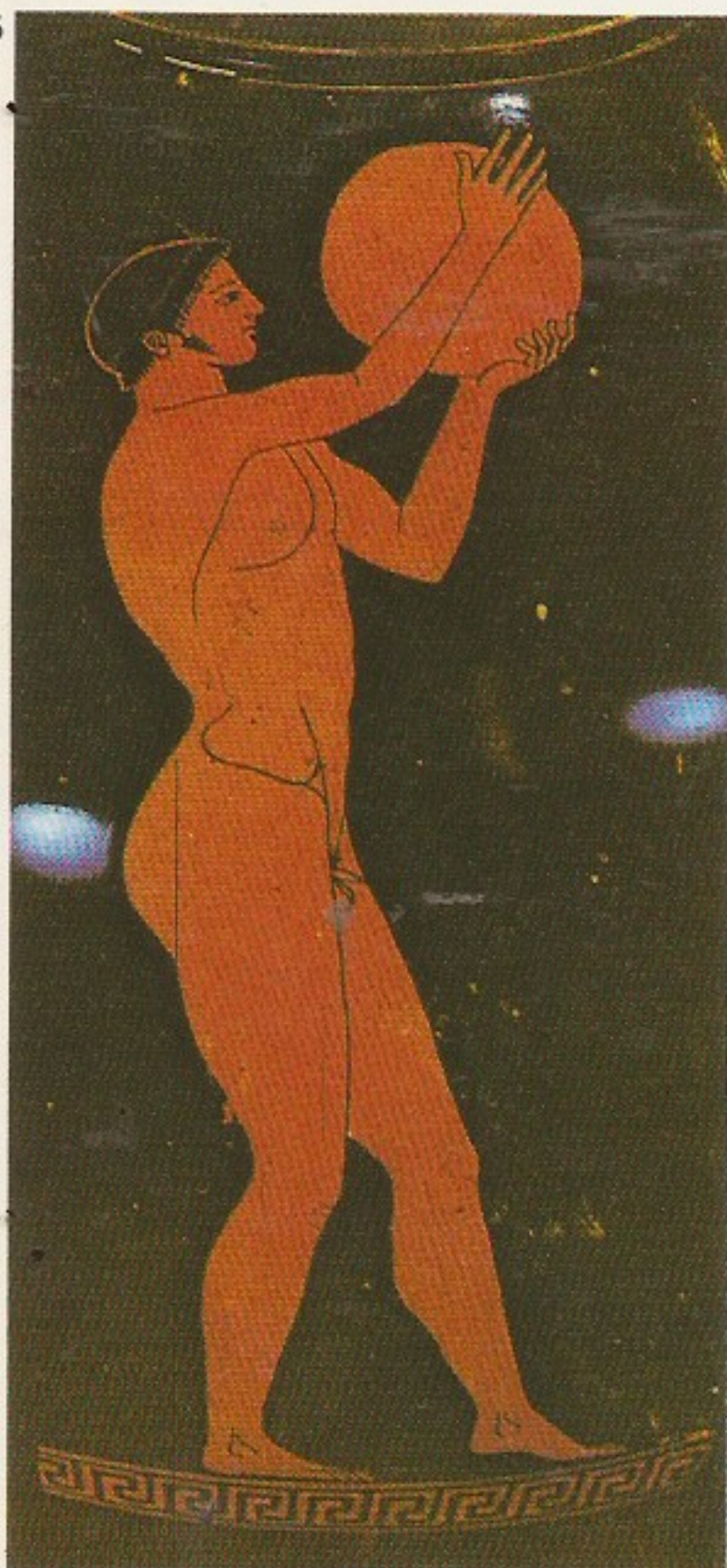
4

Kilpajuoksussa piti kilpailijoilla olla kilvet ja ratana oli pehmeä hiekka.

Verryttelyä ennen kilpailuja

Kiekonheittäjät olivat taiteilijoiden suosimia malleja.

5

6

Lyhyesti

- Olympian kisat pidettiin joka neljäs vuosi ylijumala Zeun kunniaksi.
- Kisojen aikana vallitsi kreikkalaismaailmassa olympiarauha.
- Olympian kisat herätettiin henkiin 1896, jolloin pidettiin uuden ajan ensimmäiset olympialaiset.
- Helsingin olympialaiset pidettiin 1952.

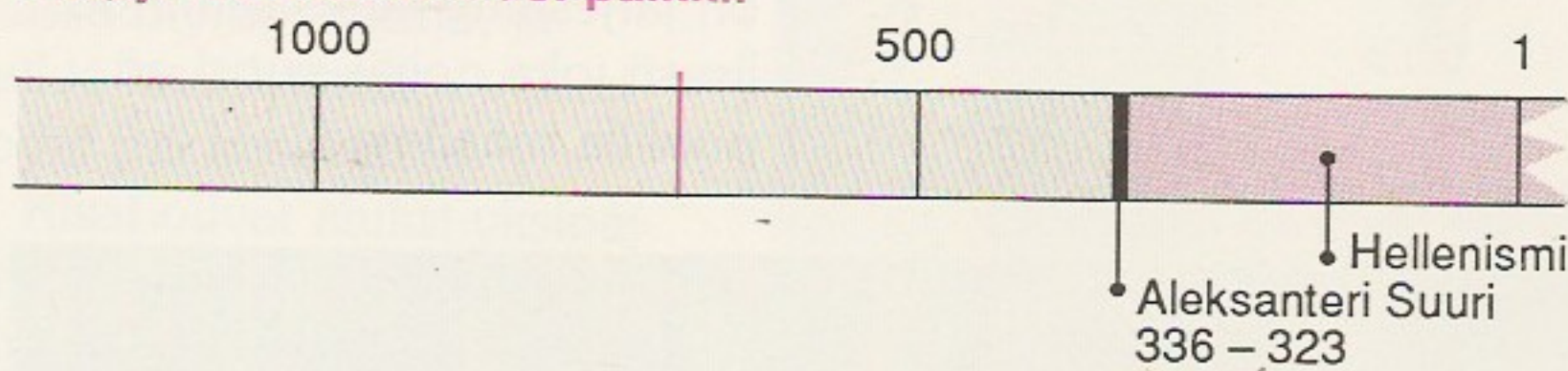
61

Kertokaa kuvasta. Verratkaa sivun 40 Zeus-kuviin. Kumpaa niistä tämä enemmän muistuttaa? Feidiaan tekemä Zeus-patsas luettiin aikoinaan yhdeksi maailman seitsemästä ihmeestä. Suurimman osan aikaa temppeli oli pimeä ja veistos siis kätkössä. Antiikin kaunopuhuja Dion Khrysostomos: »Tätä patsasta katsellessaan ihminen unohtaa kaikki murheensa, miten raskaasti unettomuus ja huolet häntä ahdistavatkin.»

Urheilijat eivät kilpaillessaan käyttäneet erityisiä kilpailuasuja (vrt. nykyisin). Mitä muuta eroa nykyiseen urheiluun huomaatte? — Tutkikaa myös sivun 59 ohjelmaa.

11/III Hellenismi — kreikkalais- ten perintö Euroopalle

Kirjoituttakaa sen päälle: Rooma perustetaan 753, ja värittäkää uusi palkki.

Kreikkalaisvaltioiden pohjoispuolella oli Makedonia, jonka asukkaat olivat etäistä sukua kreikkalaisille. Makedonian kuningas Filippos liitti kreikkalaisvaltiot Makedoniaan. Hänen poikansa Aleksanteri Suuri oli kreikkalaisen kulttuurin ihailija, ja hänen opettajanaan oli ollut itse Aristoteles, kuuluisin kreikkalainen oppinut.

Aleksanteri aloitti suuren sotaretken Persiaa vastaan 334. Hänen valtakuntansa ulottui lopulta Suur-Kreikasta Italiasta Intiaan saakka.

Se oli maailman siihen saakka suurin valtakunta.

Aleksanteri Suuren valloitusten merkittävin seuraus oli, että kreikkalainen sivistys levisi uusille alueille. Sitä ruvettiin sanomaan hellenismiksi. Aleksanteri siirretti kreikkalaisia uudisasukkaiksi eri puolille suurta valtakuntaansa, ja uusia kaupunkeja, joista monet olivat Aleksanterin nimikkokaupunkeja, rakennettiin Egyptistä aina Intian rajoille saakka. Näin kreikkalaisuus levisi laajalle.

Kaupungit rakennettiin

Uusi aihepiiri: lapset. Samoin ruvettiin tekemään humoristisia veistoksia.

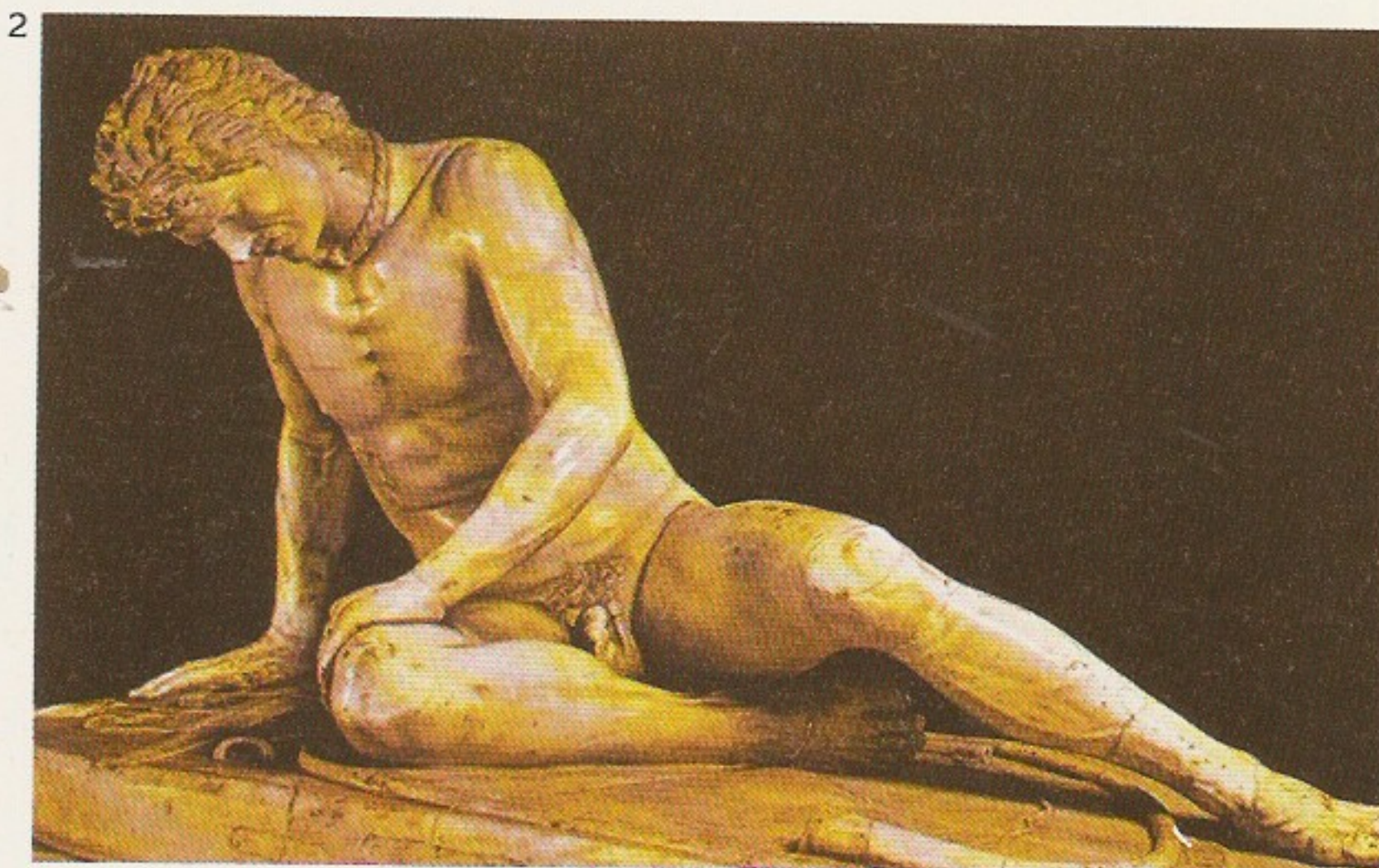

Hellenistisen veistoksen kopio Vaasan lastenpuistossa: lapsi ja hanhi.

kreikkalaisten esikuvien mukaan. Julkiset rakennukset tehtiin marmorista, ja niiden tuntomerkkejä olivat pylväskäytävät ja päätykolmiot. Kreikkalaistyylliset veistokset ja seinämaalaukset koristivat palatseja ja temppeleitä.

Koko hellenistisen maailman keskus oli Egyptin Aleksandria. Siellä oli kuuluisa museo, jossa tutkittiin kreikkalaisten menneisyyttä. Museoon kuului antiikin

Hellenististä veistotaidetta: kuoleva orja.

62 Vähän-Aasian länsirannikolla sijainneesta Pergamonin kaupungista löydetty veistos, jota tavataan nimittää myös »Kuolevaksi gallialaiseksi».

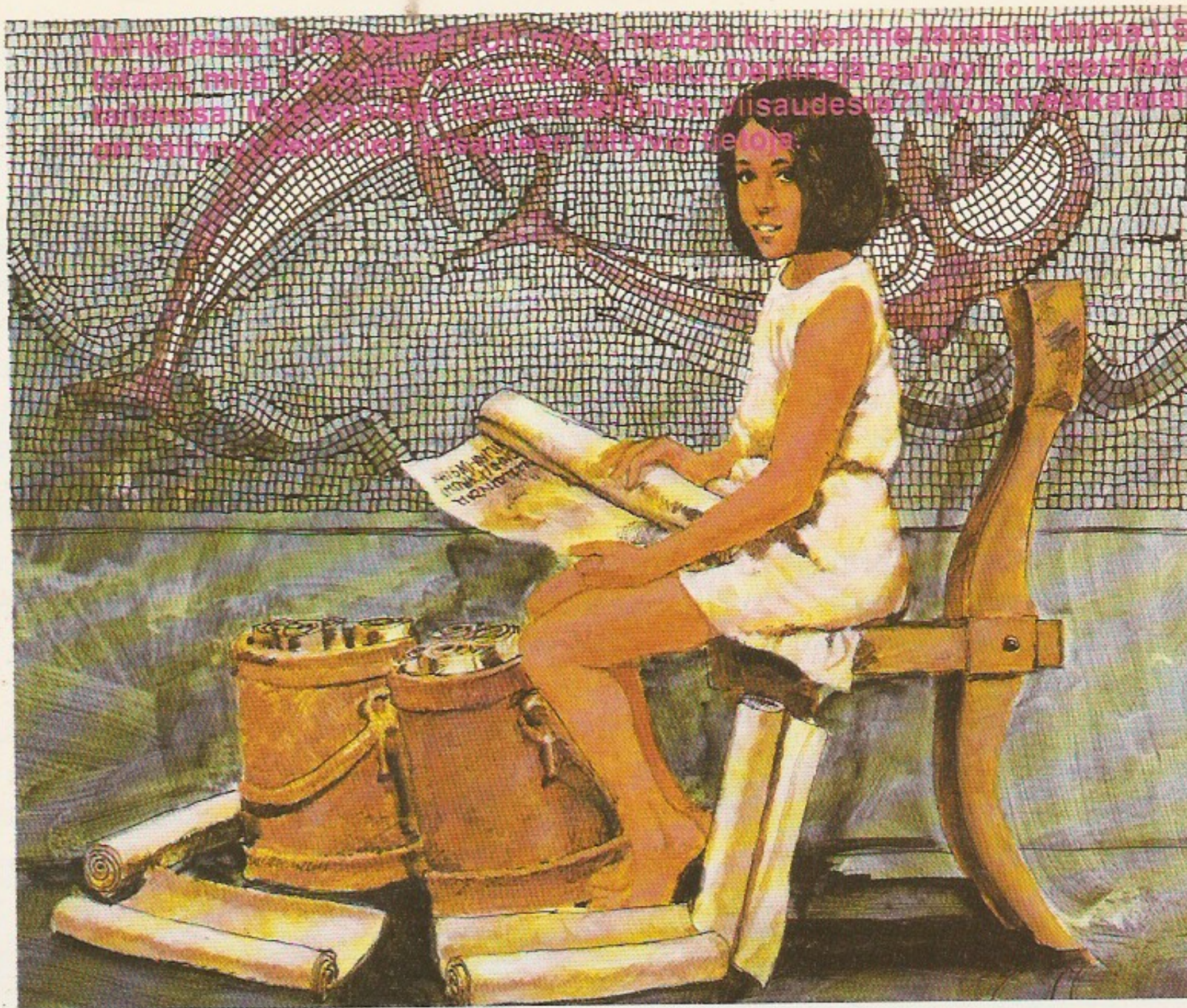
Tavoite: Oppilas ymmärtää, mitä hellenismi oli ja miten se siirtyi edelleen perintönä Euroopalle.

Toteutus: Kohta Ateenan kulta-ajan jälkeen useimmat kreikkalaisvaltiot liitettiin Makedoniaan. Tämä olisi voinut olla kohtalokasta kreikkalaiselle kulttuurille, elleivät makedonialaiset olisi suhtautuneet siihen ihailien. Sana hellenismi tulee sanasta helleenit, joka on kreikkalaisten oma-kielinen nimi kansalleen. Kuten sivun 65 kartastakin käy ilmi, hellenistisen maailman alue oli huomattavasti laajem-

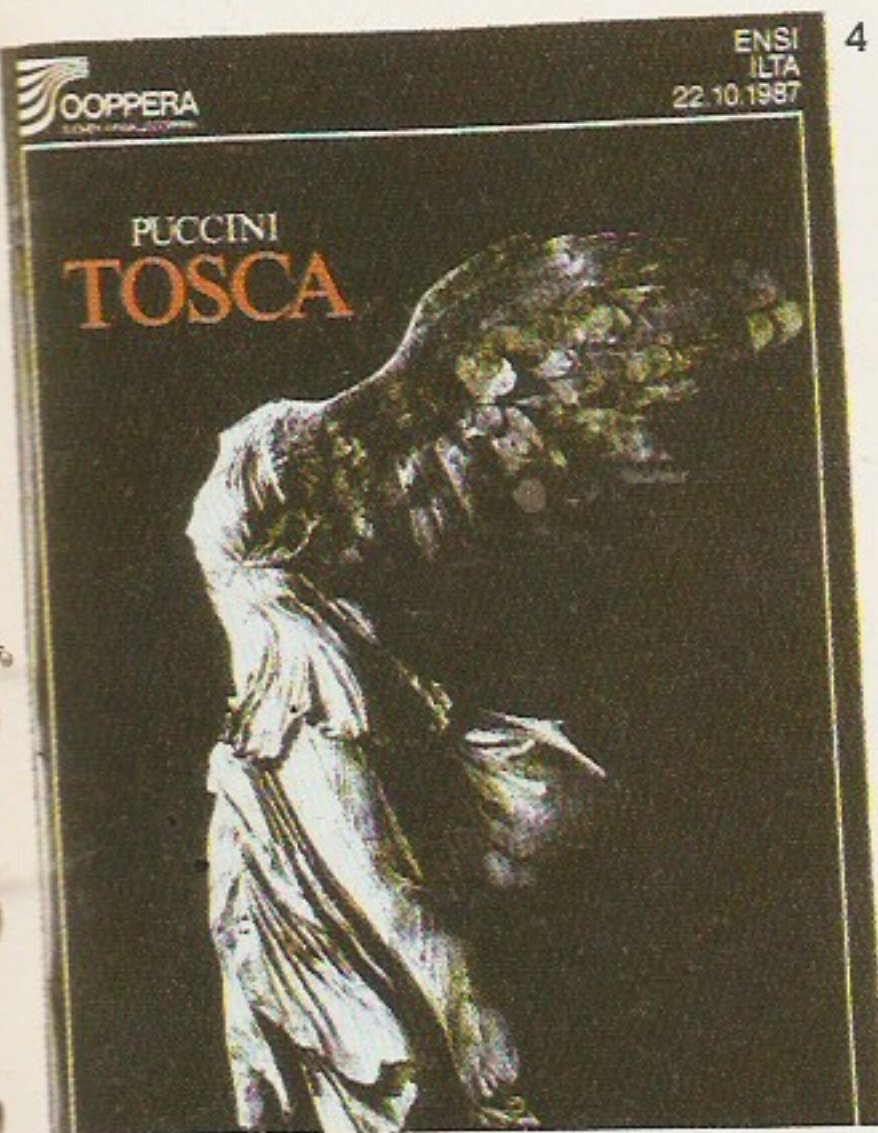
pi kuin kreikkalaisen. Aleksanteri Suuren valtakunta alkoi hajota melko pian perustajansa kuoleman jälkeen, mutta hänen sotavoimiensa päälliköt saivat hallitsevana yläluokkana siirretyksi siihen kreikkalaisen kulttuurin, joka siis tässä suurvaltakunnassa sai uusia vaikutteita ja muuntui hellenismiksi. Samoihin aikoihin Rooma ulotti valtansa koko Italiaan ja alkoi laajeta ympäröiville alueille. Tämän uuden maailmanvallan kasvu onkin seuraavan luvun aihe. Hellenismi siirtyi roomalaisten (ja sitä tietä Euroopan) omaisuudeksi. Hellenismi koki uudestisyntymisen uuden ajan alus-

Aleksandrian kirjastossa oli aikoinaan noin 700 000 teosta.

Hellenistisen taiteen kauneimpana luomuksena on pidetty Samothrakesta löydettyä Nike-jumalattaren veistosta. Se on ollut monen purjelaivan keulakuvan mallina, ja tässä taiteilija on käyttänyt sitä Helsingin oopperan esittelylehdisten kannessa.

Kreikkalaisia olivat kutsuneet Rooman kirkon kirkkoiksi. Seli-
tettiin, mitä lausuntoja Rooman kirkko. Olettaisi esittely jo kreikkalaisessa
kirjassa. Mitä opittiin Rooman kirkon viisaudesta? Myös kreikkalaiselta
on saatu Rooman kirkon kirkko.

Veistos löytyi 1863; nykyisin se on Pariisissa, Louvressa. Ansioina pidetään sopusuhtaisuutta, tuulen hulmutta-
maa pukua jne.

ajan suurin kirjasto, jossa oli 700 000 teosta. Kreikan kielestä tuli hellenistisen maailman sivistyneistön kieli.

Kreikan vanhat kaupungit jäivät unohduksiin. Vain Ateenaan taiteilijat tekivät tutustumismatkoja. Kreikka jäi myös uusien kauppareitten ulkopuolelle. Kreikkalaiset valtiot liitettiin vähitellen Rooman valtakuntaan.

Mutta kreikkalaiset valtasivat Rooman kulttuurillaan.

Kreikkalaiset toimivat roomalaisten opettajina, kreikkalaiset arkkitehdit ja taiteilijat työskentelivät Roomassa, ja roomalaiset kuljettivat tuhansittain taideteoksia Kreikasta omaan maahansa.

Hellenismi oli kreikkalaisen kulttuurin luonnollinen jatko.

Kuten myöhemmistäkin kuvista käy ilmi, antiikin aikana ei tunnettu jalustimia. Niiden käyttö opittiin vasta kansainvaellu-

Lyhyesti

- Sisällissota heikensi kreikkalaisvaltiota.
- Makedonia valloitti kreikkalaisvaltiot.
- Aleksanteri Suuri loi jättiläisvaltakunnan.
- Sen alueella syntyi hellenistinen sivistys.

saikana germaaneilta. Hevoset eivät olleet kengitettyjä; roomalaiset tosin käyttivät remmeillä kiinnitettäviä irtokenkiä.

sa, renessanssissa, josta siitäkin luemme vielä tänä vuonna, luvussa VII.

Omatoimikirja: Tehtävän 5 alueita oppilaat voivat vertailla keskenään.

»Väri oli jo Kreikan arkkitehtuurinkin olennaisin ominaisuus. Tempelien ulkoseinien korkokuvat ja irralliset veistokset väritettiin. Ja samoin väritettiin yksityiset patsaat — Väite, että kreikkalaiset värittivät veistoksensa, ei ole vain arvaus, sillä — on perusteellisesti tutkittu tempeliveistoksia ja — havaittu värien jälkiä.» Kun Boiotiassa kaivettiin maasta pienoisveistoksia 1800-luvulla, ne olivat yhä loistavan värikkäitä kuin »kevään kukat» — 2 300 vuotta valmistumisensa jälkeen. Aluksi on käytetty vain punaista ja sinistä; myöhemmin veistokset on maalattu luonnonmukaisesti mutta sopusuhtaisesti.

Aleksanteri Suuri

Aleksanterin opettaja oli kuulu Aristoteles. Kun opetus tuntui edistyvän hitaasti, kysyi Aleksanterin isä opettajalta, mikä siihen oli syytä. Aristoteles vastasi: Majesteetti, tietoon ei ole kukaan tietä.

Kun Aleksanterin armeija oli tunkeutunut jo syvälle Persiaan, hänelle esiteltiin erikoinen ongelma. Gordionissa oli muinoin eräisiin vaunuihin sidottu niin vaikea solmu, että sitä ei kukaan ollut vielä saanut auki.

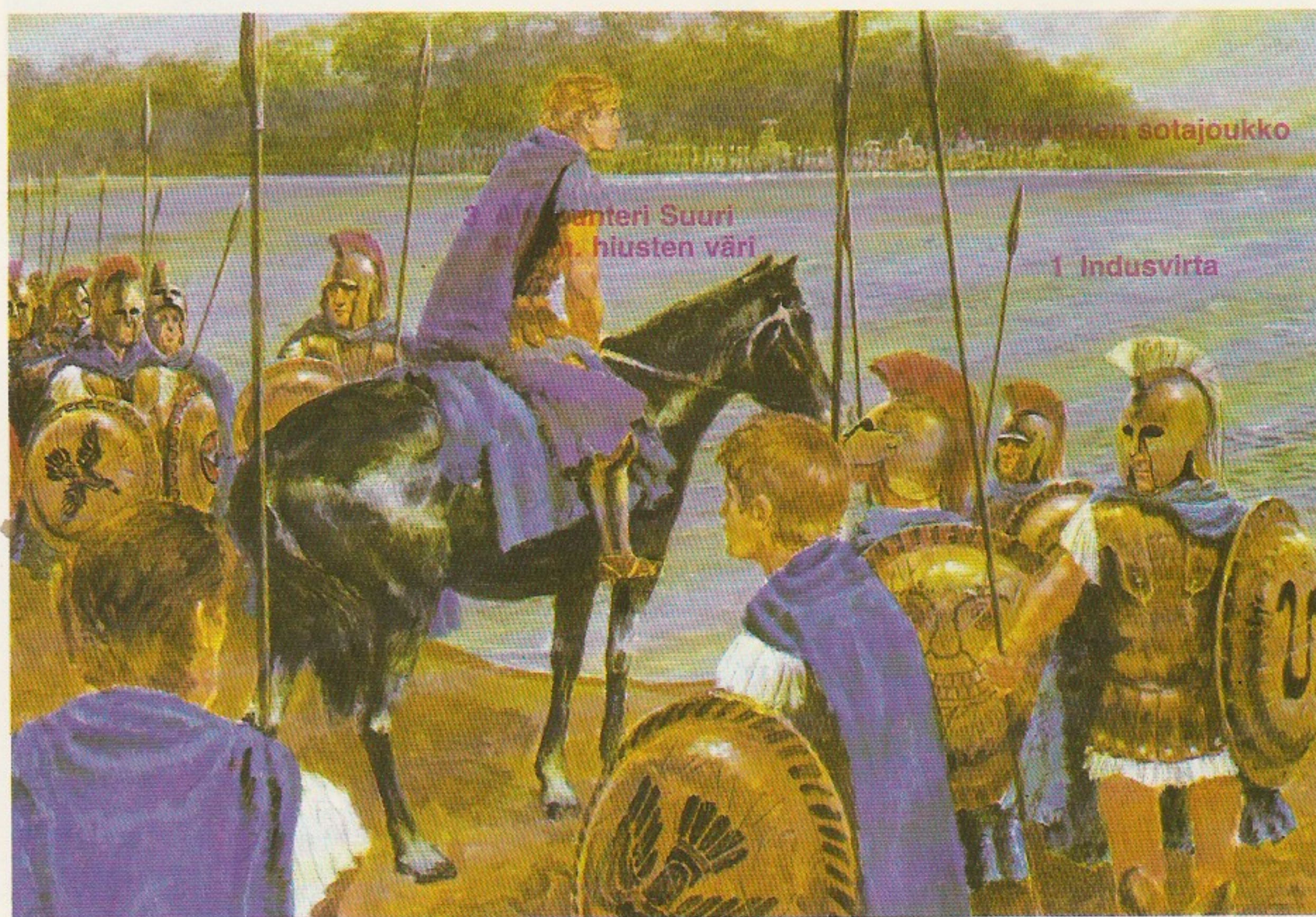
Se, joka solmun avaisi, saisi ennustuksen mukaan valtaansa koko Persian. Aleksanteri katseli tuokion solmua, tarttui miekkaan ja hal-kaisi sen sitten kahtia sanoen: »Missään ei ole sanottu, miten solmu on aukaistava.»

Vuonna 327 Aleksanteri suuntasi matkansa kohti kaukaista Intiaa. Sen aikaisille ihmisille nämä seudut olivat miltei tuntemattomia. Matka oli Aleksanterin retkistä vaikein. Taistelut seurasivat toisiaan. Luonto oli eu-

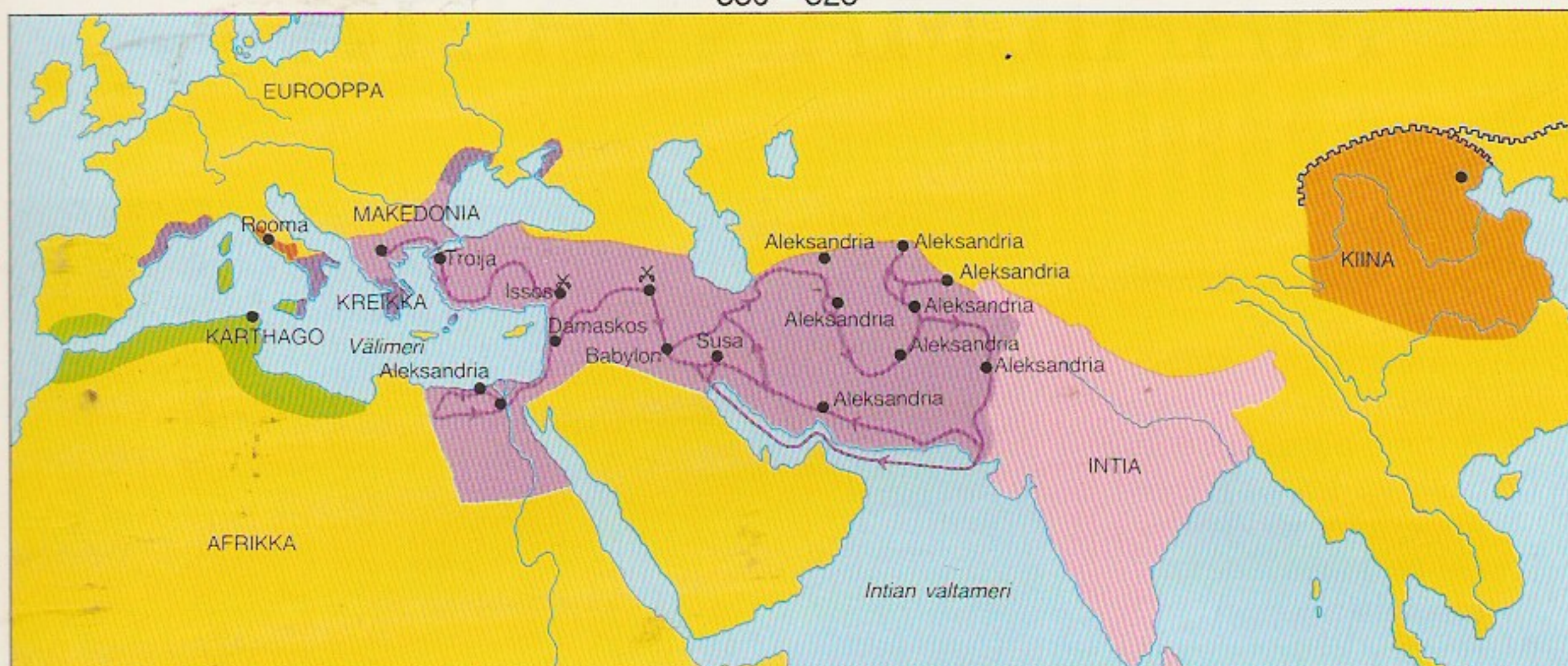
rooppalaisia vastaan. Vastustajat käyttivät taisteluissa sotanorsuja. Intialainen kuningas Poros oli lopulta niin täynnä nuolia, että hänen norsunsa laskeutui polvilleen ja alkoi varovasti vetää niitä pois.

Intian retkeä ei koskaan saatettu loppuun; sotilaat al-

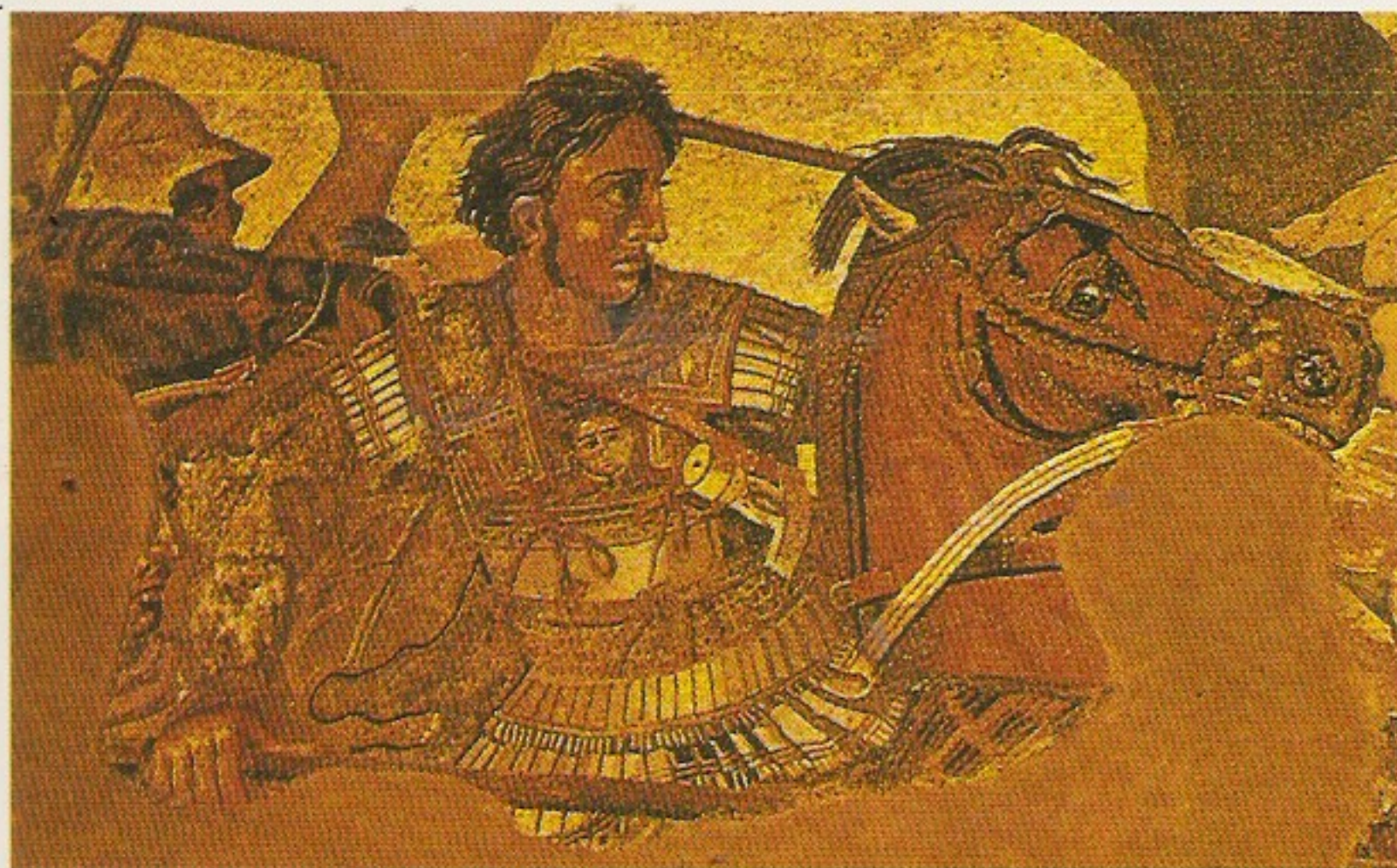
Aleksanteri Suuri ja Indusvirta. Sen yli sotilaat eivät häntä kovin kauaksi seuranneet.

Aleksanteri Suuri
336 – 323

2

koivat kapinoida. Perääntyminen suoritettiin autiomaan poikki. Kaikki kärsivät kuumuudesta ja janosta. Erästä rotkosta löytyi hieman vettä kypärän pohjalle. Sotilaat veivät sen Aleksanterille. »Eikö ole muuta», hän kysyi. Kun sotilaat vastasivat kieltävästi, antoi Aleksanteri veden hitaasti virrata kypärästä

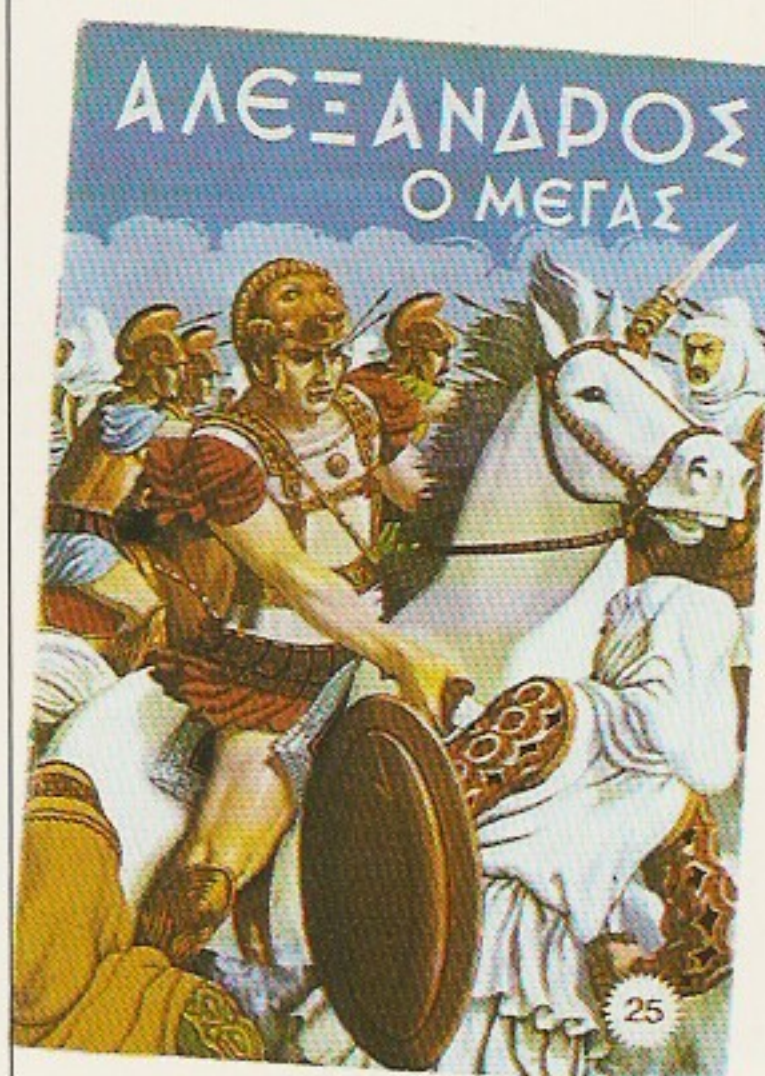
hiekkään. Aleksanterin teko antoi uusia voimia koko armeijalle.

Aleksanteri, hellenistisen kulttuurin perustaja, kuoli jo 33 vuotiaana, luultavasti malariaan. Kuoleman lähelessä ystävät kysyivät, kenet hän halusi seuraajakseen. »Arvokkaimman», vastasi Aleksanteri.

Aleksanteri Suuren luoma valtakunta ja sen ajan muut suurvallat.

Aleksanteri Suuri. Hänestä alkoi noin 500 vuotta kestänyt miesten »parraton muoti».

Nykykreikkalainen sarjakuvalehti. Aleksanteri Suuri on edelleen kreikkalaisten suosima sankari.

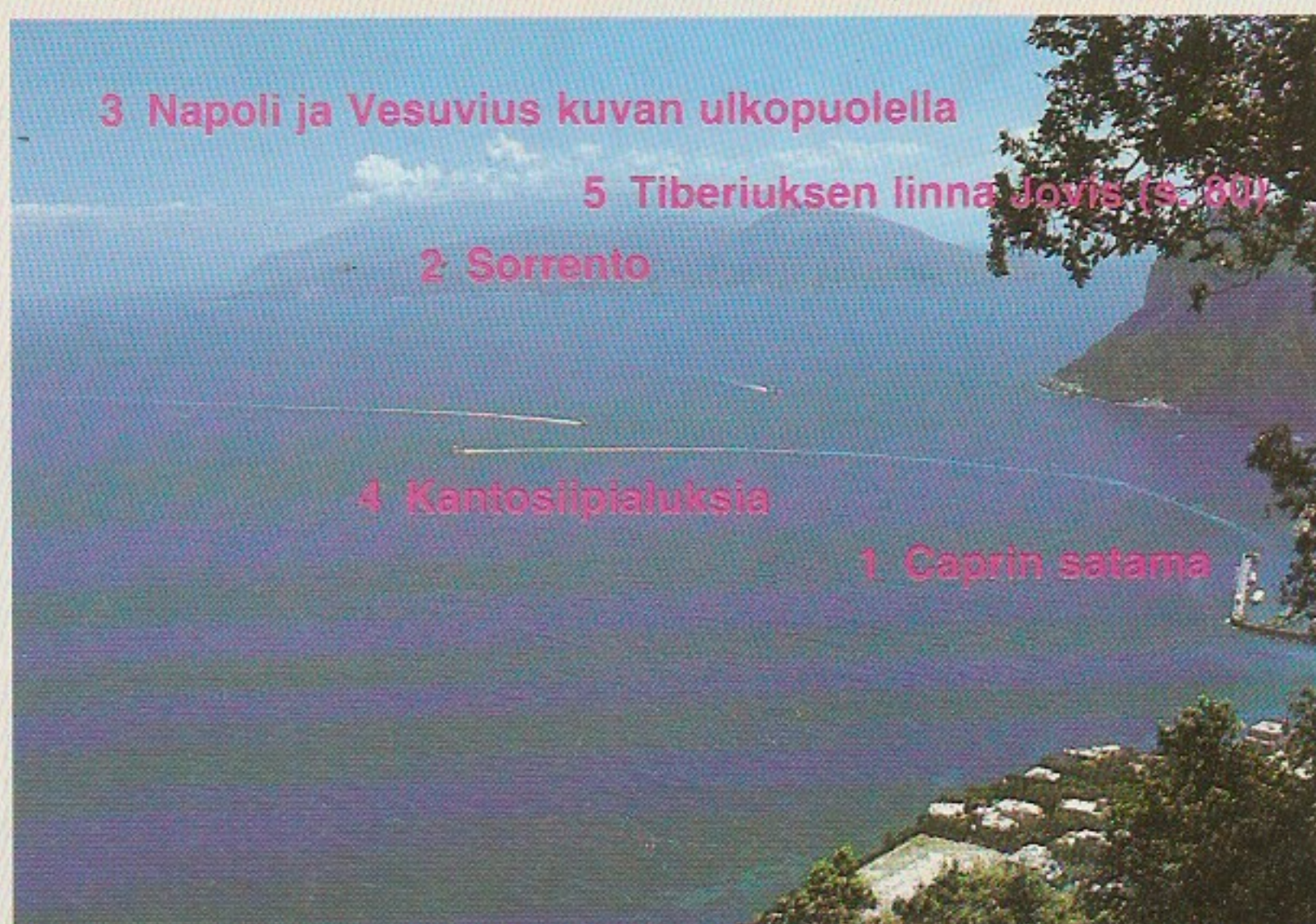

3

Kreikan kielen kirjaimia: A = a, Λ = l, E = e, X = ks, N = n, Δ = d, P = r, O = o, Σ = s; M = m, Γ = g. Kirjaimet äännettiin kuten edellä on esitetty, mutta niiden nimet olivat alfa, lambda, epsilon, ksii, nyy, delta, roo, omikron, sigma; myy, gamma. Nykyinen ääntäminen poikkeaa melkoisesti tässä esitetystä vanhasta.

IV ROOMAN MAAILMANVALTA

- 1/IV Rooman kaupunkivaltion synty
- 2/IV Kuningaskunnasta tasavallaksi
- 3/IV Rooma alkaa laajentua
- 4/IV Suurten sotien jälkeen — imperiumi vaikeuksissa
- 5/IV Gaius Julius Caesar — tasavallan loppu
- 6/IV Rooma keisarikuntana
- 7/IV Rooma — antiikin suurkaupunki
- 8/IV Rooman maailmanvallan jakautuminen

1

2

3

Johdantoaukeamalta voidaan tutkia, paitsi luvun kappaleiden nimet, myös Rooman historian tärkeimpiä tapahtumia. Oppilaille kannattaa jo heti aluksi muistuttaa, kuinka pitkää ajanjaksosta itse asiassa on kysymys. Kyseessä oleva noin 2200 vuoden ajanjakso saattaa kuihtua oppilaiden mielessä muutamaksi vuodeksi. Vanha havainnollistava vertaus on siirtää vaikkapa Rooman perustaminen nykyaikaan, jolloin esimerkiksi Caesarin aika olisi noin vuoden 2700 tienoilla.

1. Napolinlahden rannikkoa.
Taustalla Sorrenton niemi.

2. Roomalaiset rakensivat
suurten sotien muistoksi
riemukaaria, jotka vastaavat
myöhempien aikojen
muistopatsaita. Tämä on
keisari Konstantinuksen
riemukaari Roomassa.

3. Roomalaisuuden
vertauskuva, Romulusta ja
Remusta elättänyt susi.

4. Roomalaisten rakentama
vesijohto eli akvedukti.

5. Caprin saaren maisemia
Napolin edustalla.

4

5

Rooman historian tärkeimpiä tapahtumia

753 eKr Rooma perustetaan tarun mukaan.

509 eKr Rooman tasavalta perustetaan.

343–275 eKr Rooma saa Italian hallintaansa.

264–201 eKr Rooma voittaa Karthagon, josta tulee sen
ensimmäinen ulkomainen provinssi.

133–60 eKr Patriisit ja plebeijit taistelevat vallasta.

58–52 eKr Caesar valloittaa Gallian.

49–44 eKr Caesar yksinvaltiaana.

44 eKr Caesar murhataan. Valtataistelussa Octavianus
(Augustus) voittaa Antoniuksen ja hänestä tulee
Rooman keisari.

27–14 jKr Augustus keisarina.

14–138 jKr Seuraavat keisarit laajentavat Rooman
aluetta, joka on suurimmillaan keisari Trajanuksen
(98–117) aikana.

235 jKr Roomaa uhkaavat idässä persialaiset ja
pohjoisessa germaanit.

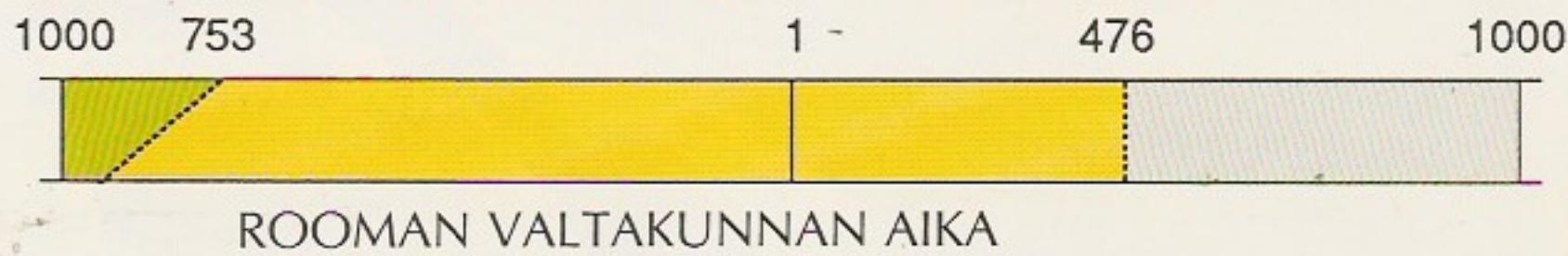
380 jKr Konstantinus Suuri tekee kristinuskosta
valtionuskonnon.

395 jKr Valtakunta jakautui kahdeksi keisarikunnaksi:
Länsi-Roomaksi ja Itä-Roomaksi.

476 jKr Länsi-Rooman viimeinen keisari syrjäytetään,
mutta alueelle syntyneet uudet germaanivaltiot
jatkavat Länsi-Rooman perinteitä säilyttäen mm. sen
lait, tavat, latinan kielen ja hallintotavan. Itä-Rooma
säilyy vielä vuoteen 1453.

1/IV Rooman kaupunkivaltion synty

Verratkaa sivujen 29, 36, 38, 49, 50, 59 ja 62 aikasuoriin ja piirtäkää näiden tietojen avulla täydentävät aikasuorat.

Apenniinien eli Italian niemimaa työntyy Euroopasta keskelle Välimerta, lähelle Afrikan rannikkoa. Sen sijainti on edullinen suuren sivistysmeren sydämessä. Niemimaalla ei ole samantyyppistä saaristoa kuin Kreikalla, ja sen satamat ovat lähestulkoon kaikki länsirannilla.

kolla. Mutta kun Kreikan vuoristo muodostui umpilaaksoista, Apenniineilla on myös avaria tasankoja. Tämä teki mahdolliseksi suuren ja yhtenäisen valtion muodostumisen, mitä kehitystä Kreikassa ei tapahtunut.

Roomalaiset ja heidän naapurinsa.

Tarujen ja toden Rooma

Italian niemimaan keskikohdalla on Tiberjoki. Rooman kaupunki kasvoi Tiberin varrelle, kolmisenkymmentä kilometriä joen suistosta sisämaahan päin. Vanhan tarun mukaan Rooman perustajia

Rooman vanhoja muureja.

Tavoite: Oppilas ymmärtää, kuinka Rooman kaupunkivaltio kehittyi sopivalle kauppapaikalle. (Samaan tapaan on maailmaan syntynyt tuhansia kaupunkeja. Luvun muut kappaleet kuvaavat sitten, kuinka tästä kaupunkivalttiosta kehittyi maailmanvalta.)

Toteutus: Keskustellaan siitä, kuinka Suomen vanhimmat kaupungit ovat syntyneet. Havaitaan, että useimmat ovat syntyneet meren rannalle, joen suuhun, hyvälle kauppa-

paikalle. Rooman sijainti Tiberin rannalla määräytyi joessa olevan kahlaamon mukaan. Sanaa »kahlaamo» on syytä selittää. Ensimmäiset suurten jokien yli rakennetut sillatkin sijoitettiin usein juuri kahlaamojen kohdalle. Tämä johtui tietenkin siitä, että joki niillä kohdin oli matala ja rakennustyö oli helpompaa. Näillä paikoilla kohtasivat siis toisensa maa- ja vesitiet. Tämä auttaa oppilaita ymmärtämään, miksi kaupunki syntyi juuri siihen mihin syntyi.

Kuvassa näkyvä saari on omatoimikirjan kuvasarjassa.

Plebeiji härkineen raivaamassa uutta peltoa. Taustalla Palatinuskukkulan vanhimpia varustuksia — Roomaahan sanottiin seitsemän kukkulan kaupungiksi.

olivat sodanjumala Marsin kaksoispojat Romulus ja Remus. Naarassusi pelasti pojat hukkumasta Tiberiin ja imetti heitä. Jumalat määräsivät Romuluksen Rooman ensimmäiseksi kuninkaaksi. Niinpä tämä valjasti härkäparin auran eteen ja kynti vaon, josta tuli kaupungin raja. Remus ei jumalien valintaa hyväksynyt. Hän hypäsi pilkaten matalan maa-vallin yli, mutta sai surmansa veljensä kädestä: »Näin käyköön kaikkien, jotka koettavat tulla Rooman muurien yli!» — Roomalaiset ajoittivat tarinan mukaisen kaupungin perustamisen vuoteen 753 eKr.

Arkeologisten kaivausten mukaan Rooma voi olla kuitenkin paljon vanhempi. Rooman asema oli maantieteellisesti keskeinen, Tiberijoki virtasi sen ohi ja monet tärkeät tiet kulkivat sen alueen kautta. Kauppapaikasta kehittyi Rooma ja sen asutus valtasi pian alueen seitsemän kukkulaa, joista kaupunki sai nimen »seitsemän kukkulan kaupunki». Kukkuloiden suojaksi rakennettiin muuri, ja kaupunki oli Latiumin tasangon voimakeskus.

³ Tiber nykyisellään.

Karkeasti ottaen sama näköala kuin edellisessä kuvassa.

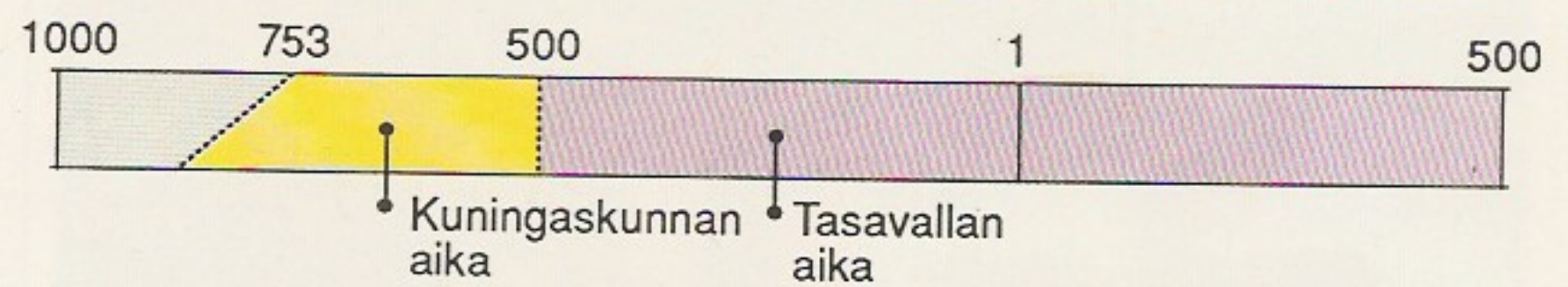
Lyhyesti

- Rooman kaupunkivaltio syntyi Tiberjoen varrelle hyvälle kauppapaikalle.
- Tarun mukaan sen perustivat Romulus ja Remus 753 eKr.
- Todellisuudessa Rooma kasvoi jo varhain kauppapaikaksi.

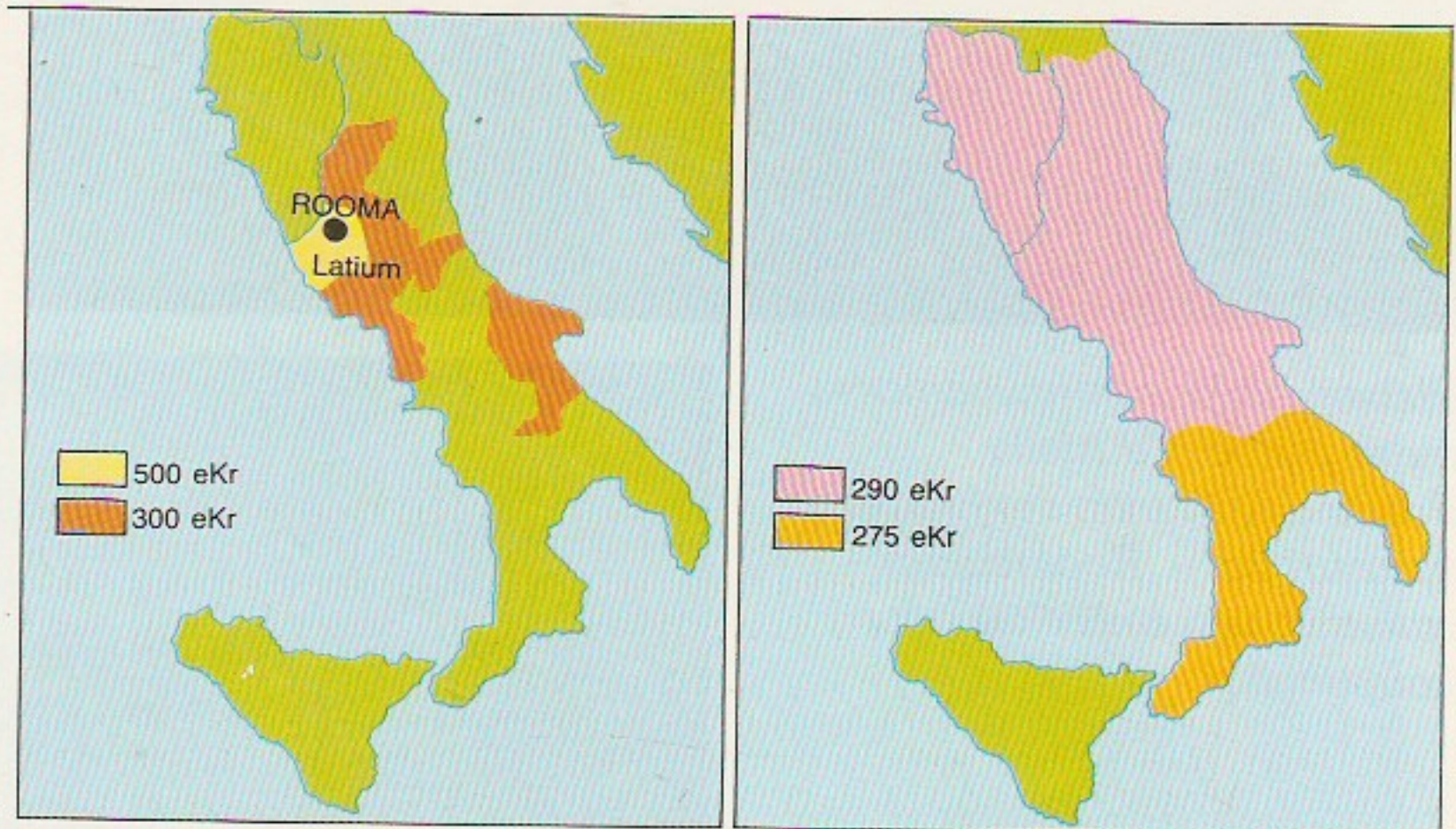
Roomassa Jupiter-jumalan temppelissä Capitolinuskukkulalla, oli Romulusta ja Remusta esittävä veistos. Kuitenkaan ei olla varmoja, oliko se juuri tämä. Kaksosia lukuun ottamatta veistos on viidenneltä vuosisadalta eKr. — Vrt. edellisen aukeaman kuvaan.

2/IV Kuningas-kunnasta tasavallaksi

Rooma oli aluksi kuningaskunta, niin kuin niin monet kaupunkivaltiot. Viimeinen kuningas karkotettiin 500-luvulla eKr, ja sen jälkeen Roomaa hallitsivat senaatti ja kaksi konsulia. Senaattiin pääsivät vain rikkaat maanomistajat, patriisit; köyhät pientilalliset ja käsityöläiset, plebeijit, saivat osallistua kansankokoukseen, mutta sillä oli vähän valtaa. Konsulit hoitivat kaupungin hallintoa ja johtivat armeijaa. Rooma oli muuttunut tasavallaksi.

Latiumin maaperä oli viljavaa, monta kertaa hedelmällisempää kuin Kreikan maaperä. Tosin sekään ei antanut kolmea satoa vuodessa, niin kuin eteläisemmän Napolinlahden alue, mutta tuotti runsaasti viljaa, hedelmiä ja viiniä. Latiumin takana asuivat vuoristolaiset, jotka halusivat tämän maan karjalleen. Kun toisaalta Latiumin puusto vähitellen haktiin, tarvitsivat roomalai-

Rooma valloittaa Apenniinien niemimaan.

set puolestaan puuta vuoristosta. Sotiin ja laajentumiseen oli siis monta syytä: maannälkä, puun tarve,

vuoristolaisten torjuminen ja vallanhalu. Sota huononsi edelleen plebeijien asemaa. He muodostivat armeijan

Rooman kaupungin ikivanha portti.

Tavoite: Oppilas saa käsityksen pienen kuningasjohtoisen kaupunkivaltion muuttumisesta demokratiaksi sekä peruskäsityksen Rooman demokratian toimintaperiaatteista.

Toteutus: Palautetaan mieleen muinaisen Egyptin hallintomalli (rajaton yksinvalta). Siirrytään helleenien maailmaan. Kreikkalaisista valtioista osa oli kuningaskuntia (mm. Odysseus oli Ithakan kuningas, Paris Troijan prins-si), joissakin oli demokraattinen hallitusmuoto (Ateenassa). — Voidaanko Roomaa nimittää täydelliseksi tasaval-

laksi? (Ei.) Perustele vastauksesi! (Senaattiin ei aluksi valittu plebeijien edustajia lainkaan.) Oppikirja luettelee joukon syitä Rooman laajenemiselle. Etsitään niitä. (Napolinlahden alueelta saatiin kolme satoa vuodessa, puun tarve, vuoristolaisten kukistaminen ja tietenkin vallanhalu.) Roomassa kuten useasti myöhemminkin huomataan hyvin- tai pahoinvoinnin kasautumisominaisuus. Patriisit voivat entistä paremmin samaan aikaan, kun köyhät plebeijit kurjistuivat entisestään. (Tässä voidaan muistella edellisen vuoden kurssista olosuhteita vaikkapa 1600-luvun Ruotsissa,

pääosan, ja sodan aikana heidän viljelyksensä jäivät hoitamatta. Kun sodassa saatiin orjia, nämä luovutettiin patriiseille peltomiehiksi. Kaikki valloitettu uusi maa vuokrattiin sekin patriiseille.

Kuitenkin sota lopulta toi ratkaisun plebeiin huo-noon asemaan. He kieltäytyivät taistelemasta. Patriisien oli pakko suostua siihen, että plebeijit saivat valita kansantribuuneja tarkistamaan senaatin päätökset. Mikäli päätös ei kansantribuuneja miellyttänyt, nämä saivat hylätä sen sanalla veto, en hyväksy. Plebeiin asemaan vaikutti suuresti

Vanha seinämaalaus; haavoittunutta sotilasta lääkitään. Roomalaisten sotasairaalat olivat erittäin hyvin suunniteltuja ja hoidettuja.

²
Tältä portilta alkaa roomalaisten kuuluisin tie Via Appia, joka on vielä osin Rooman valtakunnan aikuisessa asussa kivettynä.

myös se, että Rooma sai 400-luvulla kirjoitetut, ns. kahdentoista taulun lait. Niiden tärkein periaate oli, että kaikki kansalaiset olivat tasarvoisia lain edessä.

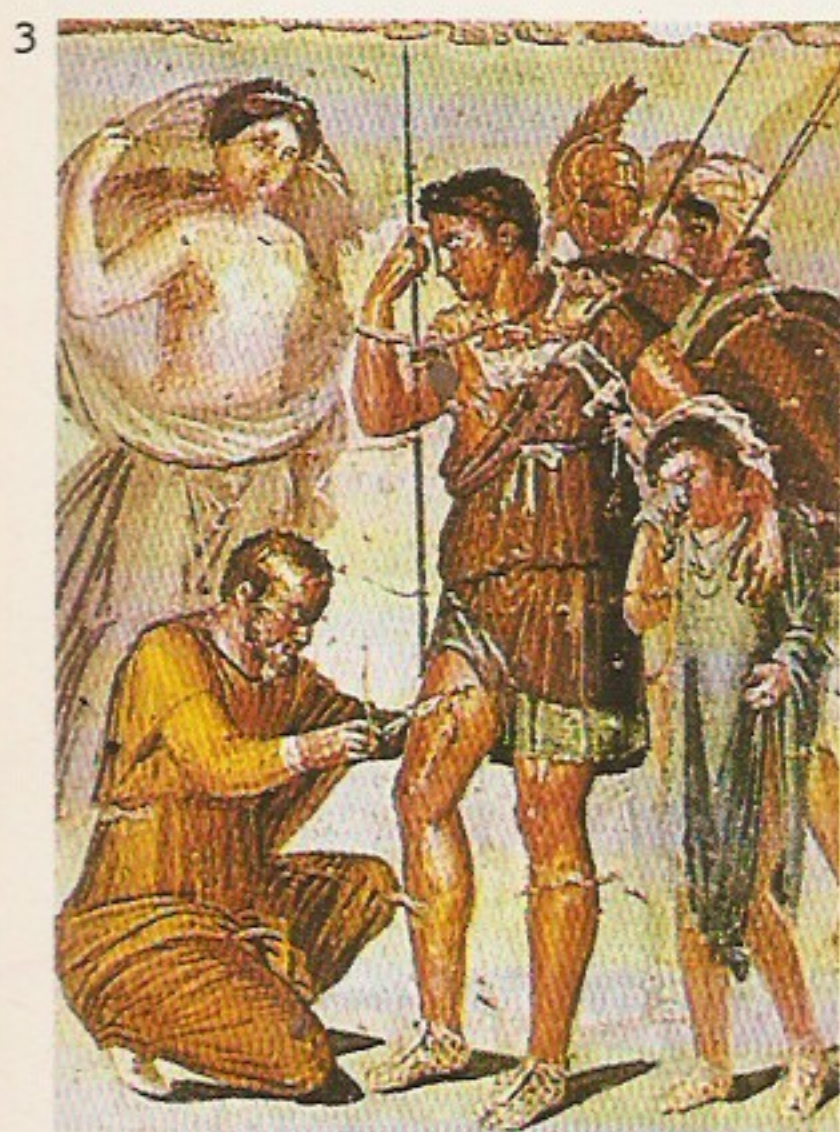
Säätyriidoista oli seurauksena, että Rooma sai uusia

virkamiehiä. Edelleen kaksi konsulia vastasi hallinnosta ja johti armeijaa, mutta heidän yläpuolellaan oli kuusi sensoria, jotka määräisivät verot. Kansantribuunit valvoivat senaatin päätöksiä. Uusia virkoja perustettiin oikeudenkäyntejä, verojen keräämistä ja poliisitoimintaa varten.

Jos Roomaa näytti uhkavan tosi suuri vaara, voitiin kaikki valta keskittää kuudeksi kuukaudeksi yhdelle henkilölle, diktaattorille.

Lyhyesti

- Roomasta tuli tasavalta 500-luvulla eKr.
- Silloin kansa jakautui kahteen yhteiskuntaluokkaan, rikkaisiin patriiseihin ja köyhiin plebeijeihin.
- Roomaa johti patriisien hallitsema senaatti sekä kaksi konsulia.
- Plebeiin asema parani, kun he saivat kansantribuunien virat ja Rooma kahdentoista taulun lait.
- Vaarallisina aikoina kaikki valta voitiin Roomassa antaa diktaattorille kuudeksi kuukaudeksi.

missä aatelisten valta ja varsinkin varallisuus kasvoivat kasvamisestaan samaan aikaan, kun tavallinen kansa köyhtyi köyhtymistään.) Plebeiin kieltäytyminen taistelusta antaa oivallisen mahdollisuuden selittää »lakon» käsitettä. Eräänä järjestäytyneen yhteiskuntaelämän tunnusmerkkinä pidetään lain käyttöä. Merkittävä asia Rooman osalta on, paitsi kirjoitettujen lakien saaminen, myös se että niiden hengen mukaan kaikki kansalaiset olivat tasa-arvoisia lain edessä. Kehittyessään demokratia vaati lisää virkamiehiä, mikä puolestaan johti siihen, että valtio tarvitsi

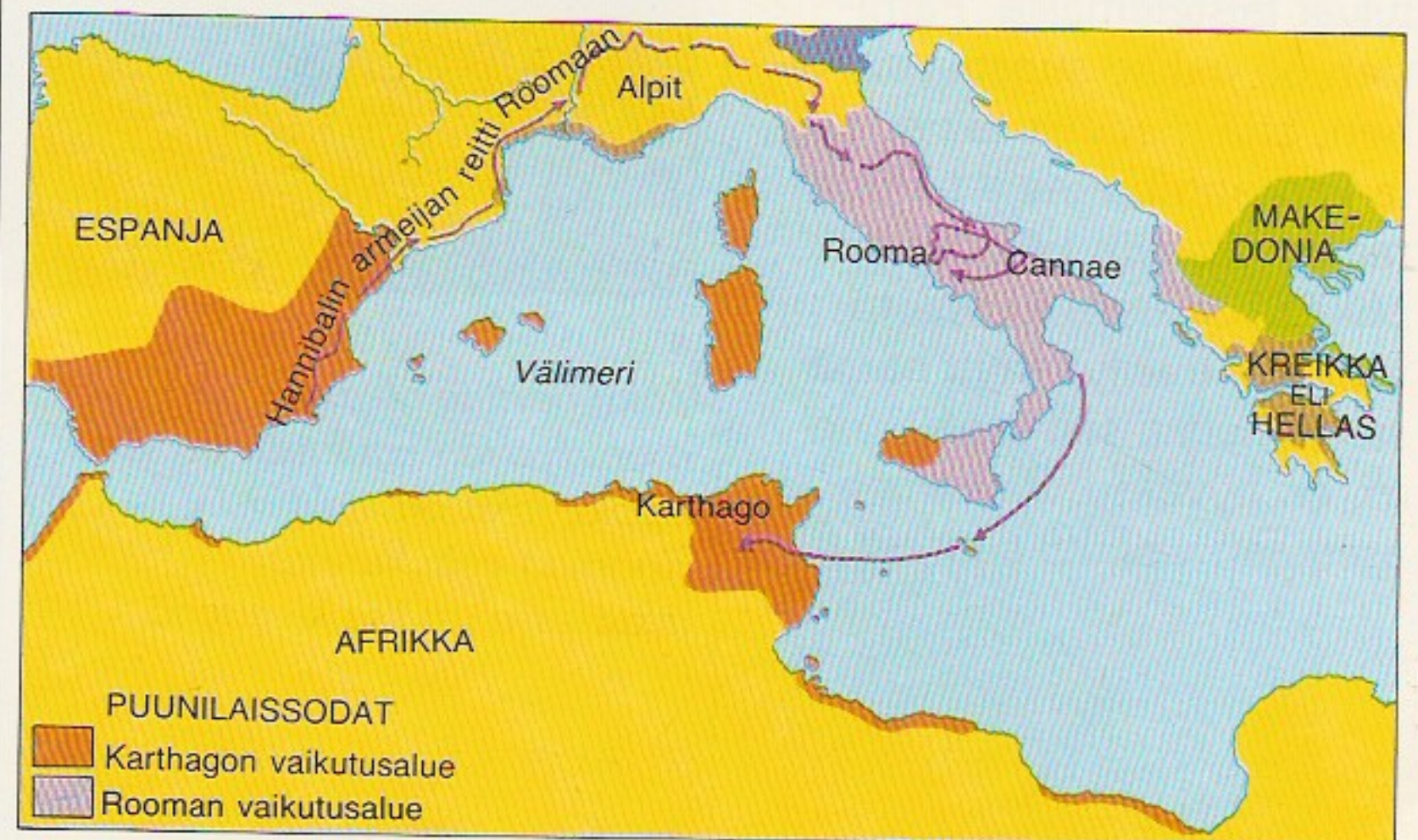
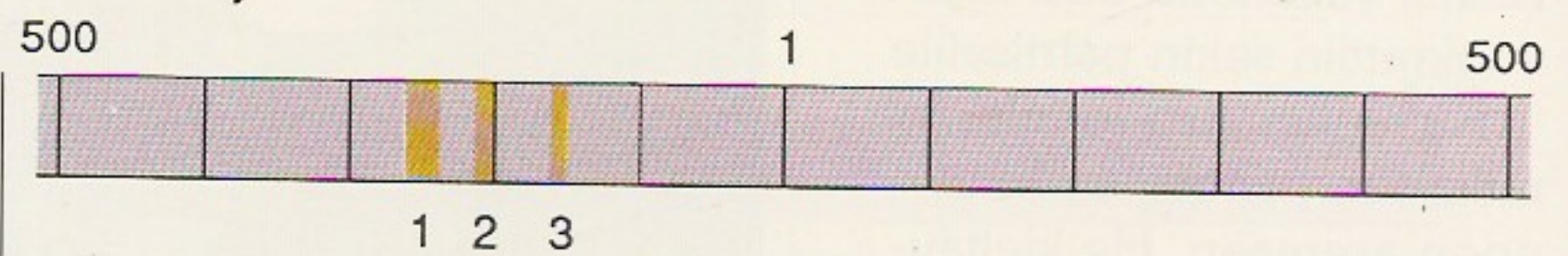
enemmän verovaroja, enemmän veronmaksajia, enemmän alueita, enemmän varoja sodankäyntiin jne. Diktaattori-sanaa on syytä selittää lyhyesti. Se ei suinkaan välttämättä tarkoita hirmuhallitsijaa. Antiikin Roomassa määräaikaiseksi diktaattoriksi valittiin henkilö, joka nautti erittäin laajaa luottamusta.

3/IV Rooma alkaa laajentua

Tasavallan perustamisen jälkeen Rooma siis joutui vähitellen sotiin naapurikansojen kanssa. Kun vuoristolaiset oli voitettu, alkoivat sodat pohjoisessa etruskeja ja etelässä kreikkalaisia vastaan. Tämä sotien vaihe päättyi noin 260 eKr. Sen jälkeen Rooman valtakuntaan kuului koko niemimaa pohjoisinta osaa ja suuria saaria lukuun ottamatta. Rooma oli kasvanut pikku kylästä suurvallaksi.

Välimeren eteläpuolella oli Karthago, suuri kauppavaltio. Sen laivat hallitsivat läntistä Välimerta, ja sen omistukseen kuului myös ri-

Puunilaissodat 264 – 146 eKr

Rooma ja Karthago, jotka kävivät monta ankaraa sotaa läntisen Välimeren herruudesta.

kas Espanja Välimeren pohjoispuolella. Tulevaisuuden kannalta suhteet Karthagoon olivat Roomalle tärkeitä. Rooma päätti ratkaista ne sodalla.

Rooman ja Karthagon välillä käytiin ns. puunilaissodat (264–146 eKr). Karthagon ylipäällikkö Hannibal marssitti armeijansa Alppien yli Italiaan. Hän voitti roomalaiset yhdessä suurtaistelussa, mutta voitto ei ollut

Pienoismalli, joka esittää, miten roomalaiset valloittivat linnoituksia.

Tavoite: Oppilas ymmärtää Rooman kasvun ja sen, mikä merkitys sille oli Karthagon kukistamisella.

Toteutus: Tutkitaan kirjan sivun 72 karttaa. Todetaan, että pohjoisessa Rooman helpon laajenemisen estivät Alpit. Tiedot Alppien takaisesta maailmasta olivat varmasti melko epäluotettaviakin. Niinpä laajeneminen Välimeren rannikoille oli sangen luonnollinen ratkaisu. Koska Välimerelle

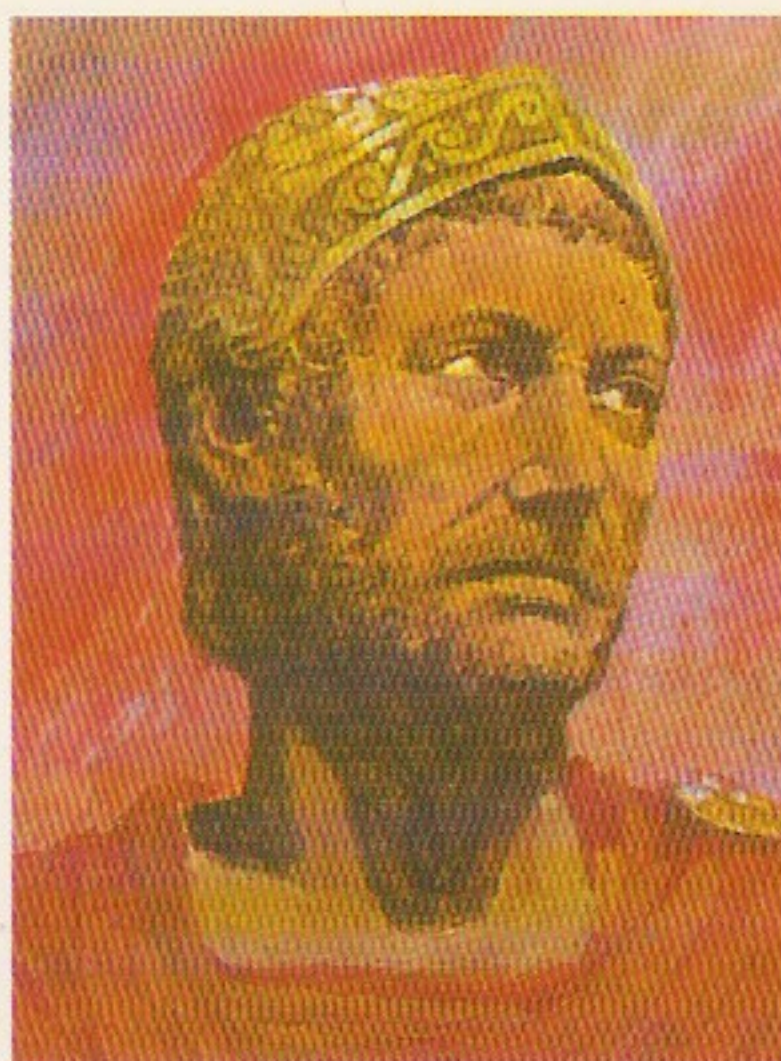
ei »mahtunut» kahta suurta, toisen oli väistyttävä. Sotahistoria pitää Hannibalin hyökkäyssuunnitelmaa (maitse nykyisten Espanjan, Ranskan ja Pohjois-Italian kautta) yhtenä huikeimmista koskaan tehdyistä. Suunnitelma ei kuitenkaan onnistunut. (Kysymykseen, miksi Hannibalin epäonnistuminen oli niin merkittävä, voidaan palata luvun lopussa. Millaiseksi Euroopan historia olisikaan muuttunut, jos Karthago olisi kukistanut Rooman. Jossittelu avaa huimaa-

2

ratkaiseva. Roomalaiset sen sijaan purjehtivat Afrikan rannikolle ja Karthago hävitettiin, maa kynnettiin ja vakoihin kylvettiin suolaa. Rooma oli tämän jälkeen läntisen Välimeren valti. Idän hellenistiset valtiot liitettiin tämän jälkeen nopeasti Roomaan. Seitsemän kukkulan kaupunki oli laajentunut aikansa mahtavimmaksi valtioksi, imperiumiksi.

Verratkaa sotilaiden varusteita kuvassa 2 sivulla 74 olevaan kuvaan: kaarevat kilvet, helleenien kypärää muistuttavat kypärät, erona mm. otsasuojus, punaiset viitat, lyhyet miekat — mitä lyhyempi miekka, sitä rohkeampi sotilas — väitetään roomalaisten sanoneen; kummassakin kuvassa näkyy roomalaisille tyypillisiä valloitustorneja.

3

Hannibal, joka lopulta jäi ilman kotikaupunkinsa tukea.

Taiteilijalle annettiin ohje: Hävinnyt, pettynyt Hannibal; kuvaan sodan ja hävityksen kajoa.

Käsittämätön teko: Hannibal ylittää Alpit sotanorsut joukkojensa mukana.

Hannibalin norsujen määrää eikä edes niiden kokoa tunneta tarkasti. Kuitenkin jo marssi ja norsu »taisteluvaununa» ovat merkittäviä saavutuksia.

Lyhyesti

- Rooman kaupunkivaltio valloitti lähes koko Italian niemimaan vuoteen 260 eKr mennessä.
- Rooman vaarallisin vastustaja oli tämän jälkeen Karthago, joka voitettiin puunilaissodissa.
- Karthagolaisten etevä sotapäällikkö oli Hannibal, joka kiersi roomalaisten selustaan Alppien yli.

73

via näköaloja. Ei olisi käynyt keisari Augustukselta käskyä— Tilanteella on samanlainen merkitys kuin persialais-sodilla kreikkalaiselle kulttuurille.) Sivulla 73 kerrotaan Karthagon maaperään kylvetyn suolaa. Tämän oli tarkoitus estää seudun asuttaminen. Liian suolapitoisessa maassa ei maanviljely onnistu. Lukukappale Hannibalista herättäne keskustelua, ainakin sotanorsujen käytöstä.

Hannibal, roomalaisten etevin vastustaja

Yhdeksänvuotiaana poikana Hannibal joutui antamaan isälleen lupauksen, jossa hän sitoutui elämänsä loppuun saakka vihaamaan roomalaisia. Kahdenkymmenen vuoden ikäisenä Hannibalista tuli Karthagon joukkojen ylipäällikkö. Hän puukeutui yksinkertaisen sotilaan tavoin. Hän oli taistelussa ensimmäinen ja viimeinen. Näistä syistä hän voitti sotilaiden kunnioituksen ja kiintymyksen.

Kun Hannibal oli joukkoineen ja sotanorsuineen päässyt Alppien yli Italian puolelle, olivat roomalaiset alakynnessä ja vihollistaan heikommalla. Silti heillä oli aseissa 86 000 miestä, kun taas karthagolaisia oli vain 50 000.

Hannibal voitti roomalaiset suuressa Canaan taistelussa. Hannibal ymmärsi kuitenkin, että hänen oli tuhattava Rooman kaupunki, mikäli mieli voittaa sodan.

Kun tieto hänen lähestymisestäään saapui Roomaan, siellä levisi tuska ja ahdistus. Aasukkaat päättivät yhtä kaikki puolustaa kaupunkiaan viimeiseen saakka. Muureja vahvistettiin, vartiopaikkoja varustettiin etumaastoon, ja suuri sotajoukko sijoitettiin sille kohtaa muuria, mistä Hannibalin uskottiin tunkeutuvan kaupunkiin. Hän ete-

nikin niin lähelle, että saattoi jo nähdä Rooman muurit. Hän ei kuitenkaan uskaltanut ryhtyä hyökkäykseen vaan vetäytyi — ja menetti voiton mahdollisuuden.

Hannibal luotti siihen, että pystyisi saamaan Italian muut kansat puolelleen, mutta tässä hän onnistui vain puolittain. Ainaiset taistelut kuluttivat hänen sotajoukkojaan, eikä täydennystä tullut Karthagosta niin paljon, kuin olisi ollut välttä-

mätöntä. Kun hänet sitten kutsuttiin takaisin Karthagoon, hän oli suoriutunut voittajana monista taisteluista, mutta hän oli hävinnyt itse sodan.

Hannibalin oli rauhanteon jälkeen paettava Karthagosta. Minne hyvänsä hän pakeni, aina olivat roomalaiset hänen jäljillään. Vihdoin hän otti myrkkyä välttyäkseen joutumasta elävänä roomalaisten käsiin.

4/IV Suurten sotien jälkeen – imperiumi vaikeuksissa

Rooman legioonien hopeiset kotkat olivat merkinneet uuden maailmanvallan rajat. Mutta uudella, uljaalla jättiläisvaltakunnalla oli pienen kaupunkivaltion hallinto. Senaatti oli riitaisa, ja sen jäsenet ajoivat itsekkäästi omia etujaan, ja mikä pahinta, se ei osannut hallita

suurta valtakuntaa. Virkamiehet vaihtuivat joka vuosi, ottivat vastaan lahjuksia ja koettivat mielistellä kansanjoukkoja saadakseen virka-paikan. Tavaksi tuli tarjota orjatyövoiman takia työttömiksi joutuneille roomalaisille ruokaa ja ajanvietettä — leipää ja sirkushuveja.

Sotien jälkeen Roomassa oli suunnattoman rikkauden rinnalla äärimmäistä köyhyyttä. Viljelysmaansa menettäneitä sotilaita virtasi

Roomalaiset sotajoukot rakensivat sekä vesijohdot että Rooman »ikuiset» tiet. Tutkikaa yksityiskohtia.

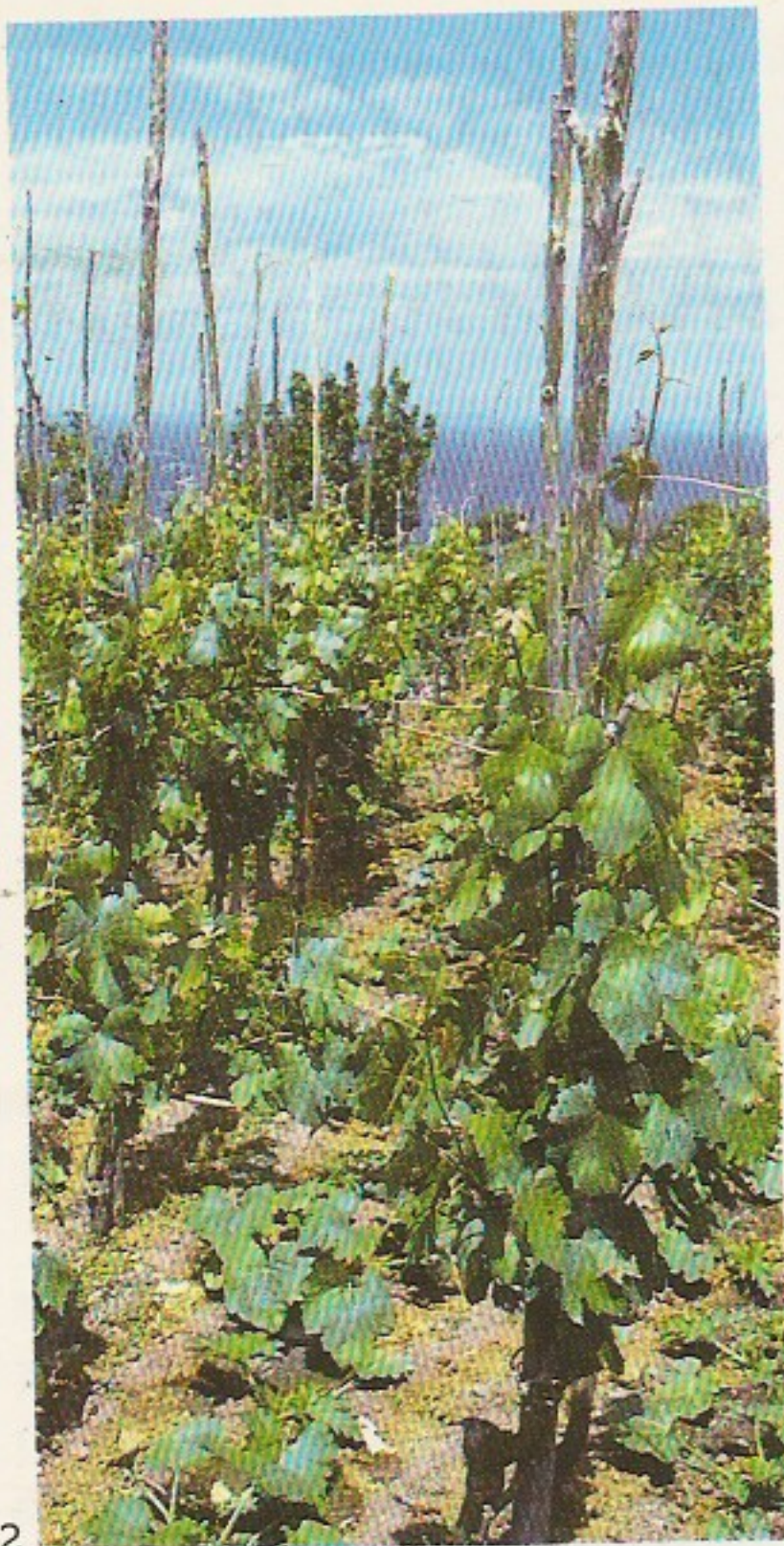
Roomassa armeija teki useat tiet ja ekveduktit. Sotilaiden asusteiden väri on yleensä ollut punainen.

75

Tavoite: Oppilas ymmärtää, miksi Rooman hallintokoneisto ei maailmanvallan oloissa toiminut tarkoitetulla tavalla.

Toteutus: — Miten hyvin senaatti oli perillä oloista imperiumin eri osissa? (Ei varmaan kovinkaan hyvin, tiedonvälitys oli hidasta ja puutteellista.) — Miten tämä tietämättömyys vaikutti tehtäviin päätöksiin? (Senaatti teki päätöksiään usein sangen hatarin perustein.) Kirjassa on lisää syitä, joiden vuoksi senaatin toiminta oli kyseenalaista. — Mitä ne olivat? (Riitaisuus, oman edun tavoittelu, lahjotta-

vuus, kansan mielistely.) Maatalouden rakennemuutos on hyvä käydä läpi yhdessä. Divide et impera -periaatteen käytännön esimerkkejä löytyy raamatunhistoriasta. (Herodes-kuningas, ylimmäisen papin ja neuvoston asema lain käyttäjänä, Pilatuksen osuus, Barabbaan vapautus — kansan pääsiäistapa jne.) Provinseista puhuttaessa luokasta löytynee ainakin yksi Asterix-kirjojen harrastaja. Hän voi tuoda seuraavalle historiantunnille tavallisuudesta poikkeavia lukukappaleita. Tasavallan loppuaikojen levottomuus oli osaksi epäkelvon hallintokoneiston seurausta.

2

pääkaupunkiin. Maakuntien halpa vilja teki viimeisetkin pientilat kannattamattomiksi, ja ne joutuivat suurtilallisille. Orjat hoitivat näiden maita, ja niillä ruvettiin kasvattamaan viljan asemesta viiniköynnöstä ja oliivipuita.

3

Viininviljelyä (vas.). On ehkä sattuma, että Rooman pohjoisraja noudatti viininviljelyn pohjoisrajaa. Tämä kuva on Tonaalta, jonka yli roomalaiset eivät edenneet.

Yhä vielä elävät vanhat puimatavat Etelä-Euroopan maissa (yllä).

Voittamiaan kansoja roomalaiset hallitsivat taitavasti noudattaen periaatetta *divide et impera* — hajota ja hallitse. Vaarallisimmilta kansoilta otettiin kaikki oikeudet, ja heitä kohdeltiin armottoman julmasti. Toisil-

Vanha roomalainen siltaholvi (vas.) ja vanha suomalainen siltaholvi; maamme ensimmäinen, 2 000 vuotta edellistä nuorempi, Laihian Tuovilassa.

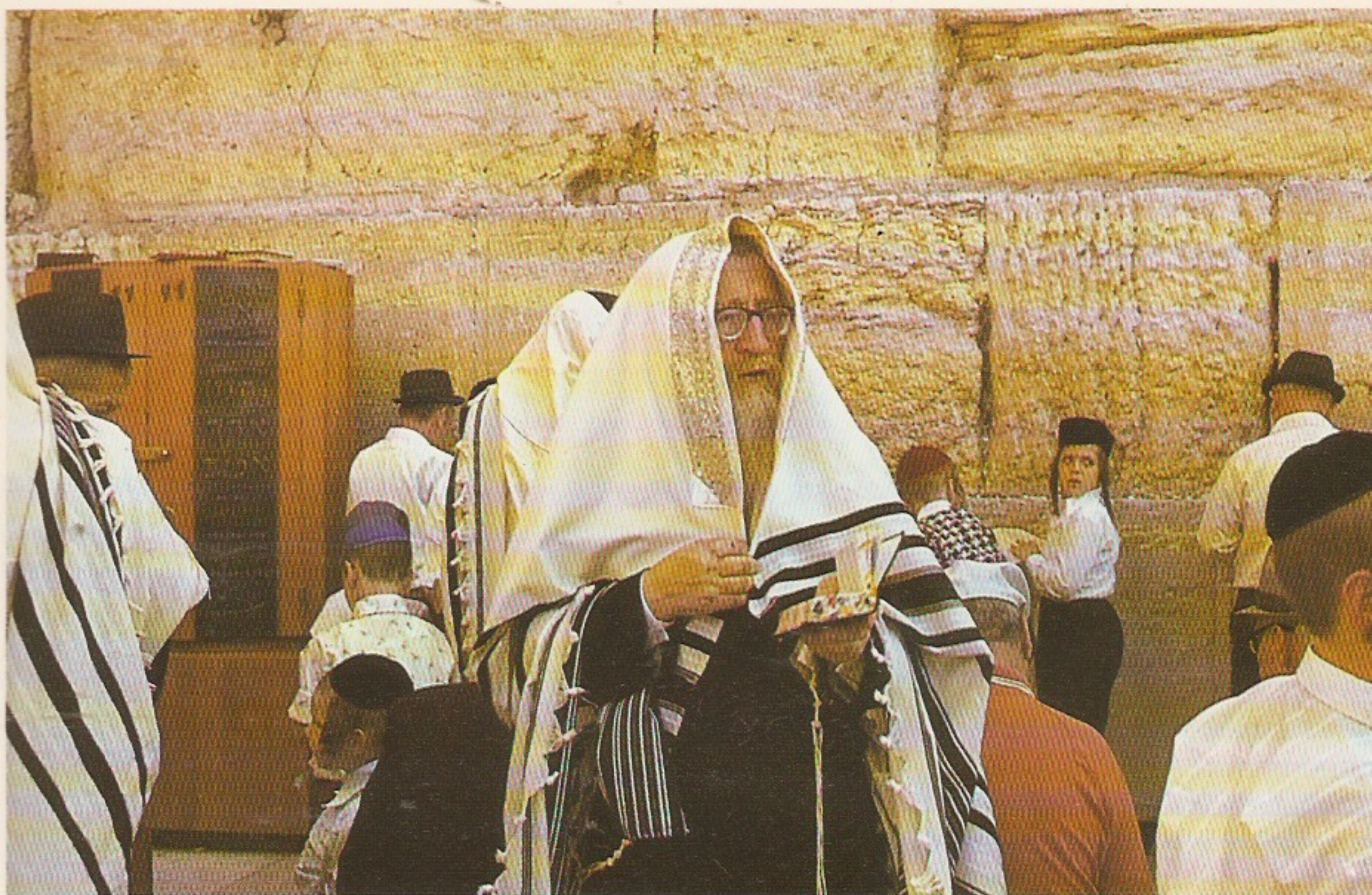

4

5

Huomatkaa kuivunut joenuoma.

6

le myönnettiin sitävastoin melkoisia vapauksia. Näin kansat eivät halunneet nousta yhdessä roomalaisia vastaan.

Italian niemimaan kansat olivat »liittolaisia», muualla olevia alueita nimitettiin provinseiksi eli maakunniksi. Sekä liittolaiset että provinssien asukkaat olivat ilman kansalaisoikeuksia. Niinpä heillä ei ollut pääsyä kansankokouksiin. Roomalaiset pystyivät hallitsemaan kylvämällä epäsopua kansojen keskuuteen, mutta lopulta liittolaiset nousivat kapinaan. Se johtikin kansalaisoikeuksien myöntämiseen heille, mutta maakuntien asukkaat eivät niitä saaneet. Nämä elivät edelleen maa-

Roomalaisten hankalimpia vastustajia olivat juutalaiset. Kaksi vuotta nämä puolustivat Masadan linnoitusta roomalaisten lopulliseen voittoon saakka.

herrojen mielivallan alaisina. Maakunnissa verot piti usein maksaa kaksinkertaisina: toinen osa meni valtiolle, toisen otti maaherra.

Kansannousut, orjakapinat ja yleinen levottomuus olivat ominaisia tasavallan loppukaudelle. Sen aika oli päättymässä.

Lyhyesti

- Roomasta kasvoi imperiumi, jolla oli kaupunkivaltion hallinto.
- Sotien jälkeen rikkaiden ja köyhien välinen vastakohtaisuus yhä syveni.
- Voittamiaan kansoja roomalaiset hallitsivat noudattamalla periaatetta *divide et impera* — hajota ja hallitse.
- Liittolaiskansat saivat kapinoimalla kansalaisoikeudet, mutta maaherrat riistivät jatkuvasti provinssia.

Roomalaisen ylimyksen juhla-asu ja lepotuoli, joilla juhlijat lojuivat.

77

Roomalaiset suhtautuivat hankaliin juutalaisiin niin varoen, että näiden ei tarvinnut kumartaa edes keisarin kuvaa. Juutalaisten kapinoissa kaatuneita oli aina paljon ja maa hävitettiin usein laajoilta alueilta. Masada on kolkko, yksinäinen ja korkea kalliokumpare Kuolleenmeren länsirannalla. Pitkän piirityksen jälkeen roomalaiset valloittivat sen 73 jKr. rakennettuun sitä ennen luoksepääsemättömälle vuorelle mah-

tavan penkereen syvän rotkon yli. Ennen roomalaisten tuloa loput juutalaiset harvaa poikkeusta lukuun ottamatta surmasivat itsensä. Juutalainen historioitsija Josephus pitää kansaansa yleensä tyhmänrohkeana; Masadan puolustajat näyttävät järkyttäneet häntäkin. — Nykyisin Israelin asevelvolliset vannovat sotilasvalansa Masadan rauniolla.

5/IV Gaius Julius Caesar — tasavallan loppu

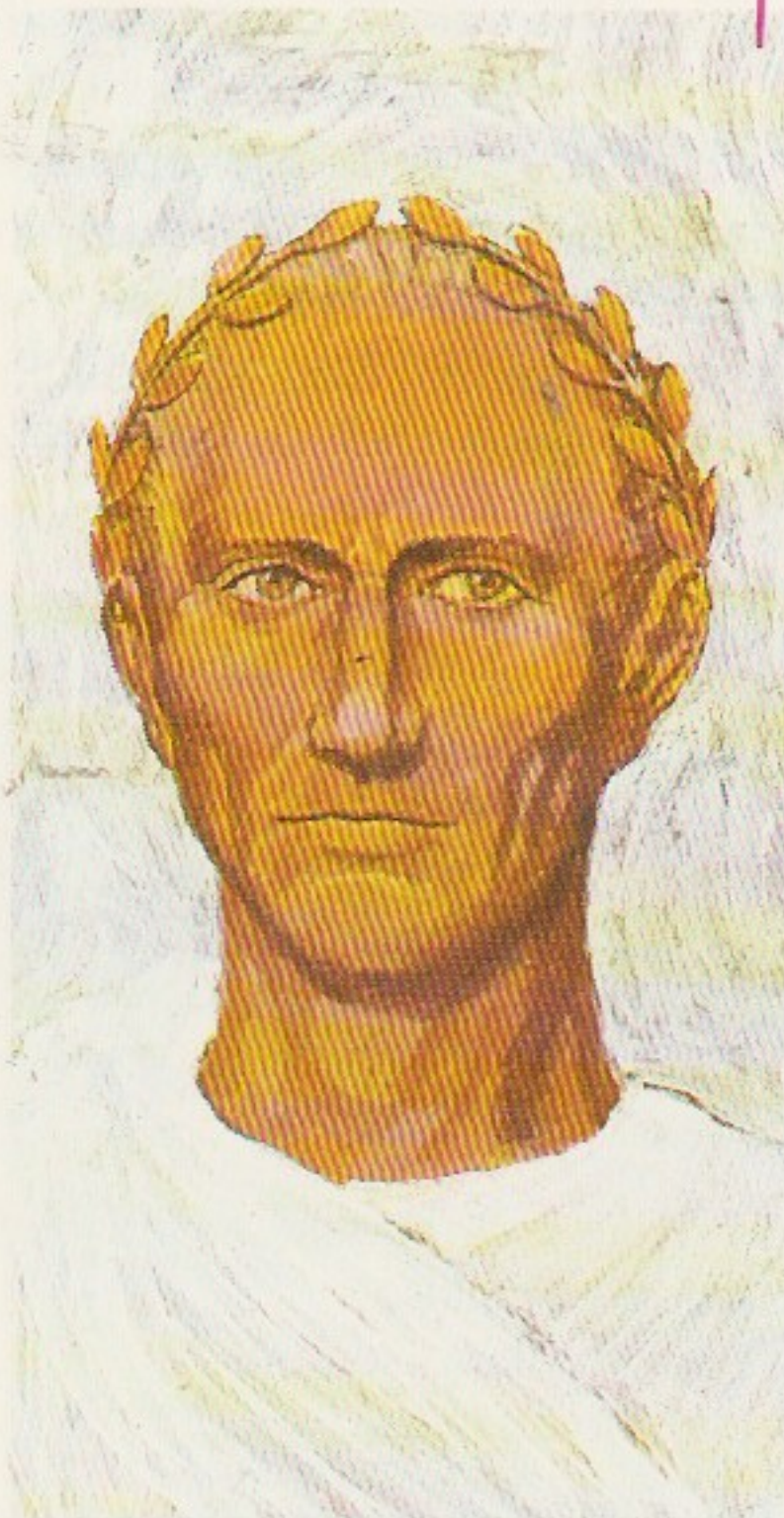
Verratkaa sivun 73 kuvaan Hannibalista. Mitä ilmeet kertovat? Ohjeet kuvittajalle olivat nämä: Hannibal, pettymystä, surua, luopumista, sodan liekit taustalle. Caesar, itsevarmuutta, päättäväisyyttä, laakeriseppele, peitä tausta valkoisella, jotta henkilön ilme korostuu.

Gaius Julius Caesar oli ylimys, joka otti velkaa, tuhlaasi, punoi juonia, haastoi riitaa ja pyrki monen muun tavoin valtaan.

Kansansuosion hän osti järjestämällä roomalaisille suurenmoisia juhlia. Juonitelmalla hän hankki suhteita,

Gaius Julius Caesar

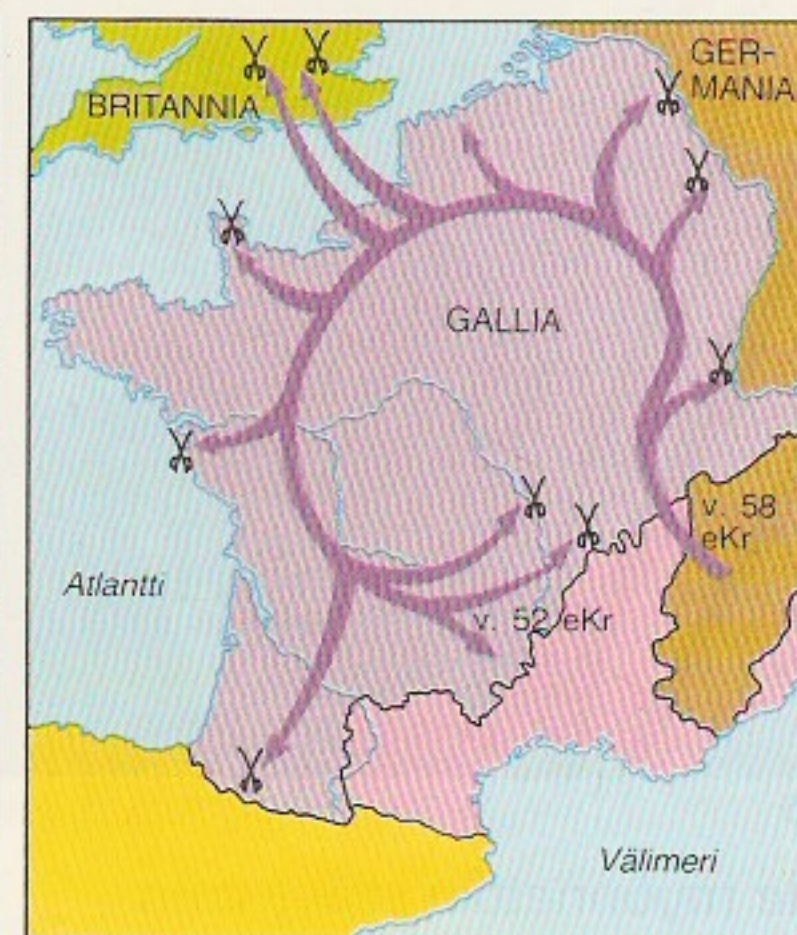
1

ta, joista merkittävin oli tuttavuus rikkaan Crassuksen kanssa. Roomaa koetti tähän aikaan hallita Pompeius, taitava sotilas, jonka sotilasansiot eivät kuitenkaan riittäneet hallitsemiseen. Crassus ja Caesar tulivat Pompeiuksen avuksi, ja miehet solmivat kolmiliiton. Valta ja virat jaettiin. Caesar lähti maaherraksi Gallian maakuntiin, joilla silloin tarkoitettiin sekä Pohjois-Italiaa että Etelä-Ranskaa.

Seudut olivat köyhiä, eikä Caesarilla ollut tarkoituksena hautautua syrjäisiin rajamaihin. Hän halusi luotettavan sotajoukon ja tarpeeksi saalista, sillä hän oli päättänyt voittaa Rooman valloittamalla ensin koko Gallian, nykyisen Ranskan. Sotaretki kesti kuusi voitokasta vuotta ja muutti Gallian Rooman provinssiksi. Caesar marssi Reinin yli, kävipä hän Britanniasakin.

Caesar kulki aina miestensä joukossa ensimmäisenä ja kärsi vilun, helteen ja vaarat näiden rinnalla. Sotilaat ihailivat tämän takia Caesaria. Sotaretkensä eri vaiheissa

Caesarin Gallian-sotaretki.

Caesar seurasi jatkuvasti tarkoin, mitä Roomassa tapahtui.

Ja Roomassa seurattiin huolestuneina, miten Caesarin maine, valta ja voima kasvoivat. Vihdoin senaatti (vuonna 50 eKr) päätti kutsua suuren sotapäällikkönsä kotiin, ilman armeijaa.

»Alea jacta est» — arpa on heitetty, kerrotaan Caesarin sanoneen, kun hän johti legioonansa Italian rajajoen yli. Pompeius pakeni Egyptiin, jossa hänet murhattiin.

Viimeiset vastustajansa

Tavoite: Oppilas saa käsityksen Caesarin taustasta, valtaannoususta ja lopusta.

Toteutus: Kerrataan edellisestä kappaleesta pääkohdat syistä, jotka aiheuttivat senaatin epäonnistumisen tehtävässään. Usein on havaittavissa, että mitä heikompi hallituskoneisto on, sitä runsaammin löytyy vallantavoittelijoita. Caesarin, Pompeiuksen ja Crassuksen kolmiliittokin pe-

rustui tämän tilanteen hyväksikäyttöön. Tarkastellaan sivun 78 karttaa ja todetaan Caesarin valloittaman alueen laajuus. Kuten edellisessä kappaleessa kerrottiin, maaherra keräsi verot alueeltaan. Caesarin vallan kasvu perustui siis sekä taloudelliseen valtaan että tehokkaaseen sotajoukkoon. Kun tämä selvisi kolmiliiton muille jäsenille, kaikki oli jo liian myöhäistä. Vaikka Caesarista tuli (rajaton) yksinvalti, Rooma kehittyi hänen aikanaan suuresti. —

Caesar pitää puhetta senaatissa.

Senaattoreilla valkoiset toogat. Mikä asu on Caesarilla toogansa alla? (Asepuku.)

Caesar löi Afrikassa ja Espanjassa. Taisteluja kuvannee Caesarin sanonta »Veni, vidi, vici» — tulín, näin, voitin. Hänen sotilasansionsa perustuivat neljään todella tärkeään ominaisuuteen. Hän oli ratkaisuisaan salaman nopea, hän oli kylmäverinen vaikeissa tilanteissa; hän pystyi hetkessä arvioimaan taistelutilanteen; ja hänellä oli kyky voittaa sotilaiden ihailu.

Caesar oli nyt Rooman todellinen valtiás. Nuorudessa asetettu päämäärä oli toteutunut. Caesar otti kaikki tärkeimmät virat itselleen tai antoi ne ystävilleen. Vanhat tasavaltalaiset muodot hän kuitenkin säilytti.

Caesar ei ollut vain taitava sotilas. Hänen lyhyt hallitusaikansa »vei Rooman kehitystä eteenpäin enemmän kuin valtiota hallinnut yli-

mystö vuosisataan». Köyhien lukumäärää hän vähensi suosimalla vapaata työtä orjatyön asemesta. Provinsien asemaa parannettiin. Ajanlasku uudistettiin. Caesar suunnitteli myös lakien kokoamista, kirjastojen rakentamista, kanavien kaivamista ja — uusia sotaretkiä.

Vaikka Caesar hallitsi järkevästi, vastustajat eivät alistuneet. Salaliittolaiset murhasivat Caesarin senaatin is-

tunnossa. Murhaajien joukossa oli Caesarin paras ystävä. Tälle kuoleva ruhtinas kuiskasi: »Sinäkin, Brutus».

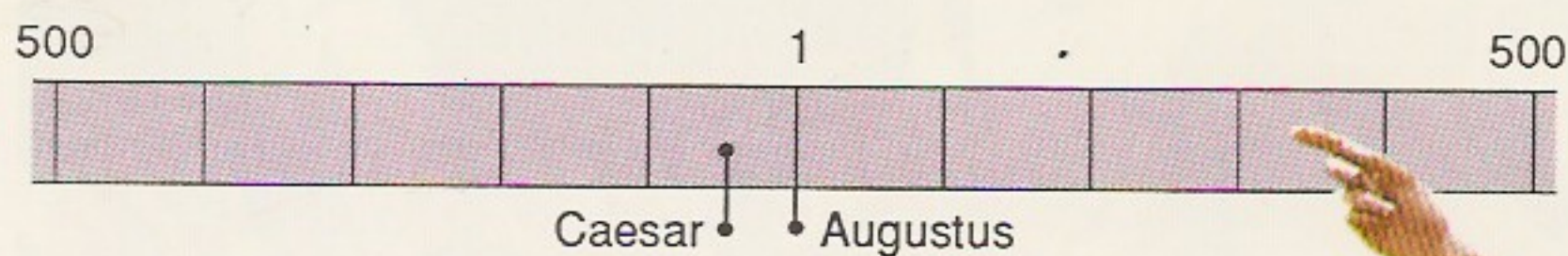
Lyhyesti

- Gaius Julius Caesar hankki luotettavan armeijan, suuren omaisuuden ja kuolemattoman maineen valloittamalla Gallian.
- Nopeasti ja tehokkaasti hän kukisti roomalaiset vastustajansa ja keskitti kaiken vallan itselleen.
- Kahden vuoden ajan Caesar hallitsi Roomaa hyvin, mutta vastustajat murhasivat hänet.

Mitä uudistuksia Caesar teki? (Vapaata työtä orjatyön sijaan, provinssien aseman parantaminen, ajanlaskun uudistaminen jne.) Caesarin viimeiset vaiheet osoittavat, mitä voimakas vallanhimo ihmisissä voi saada aikaan. (Brutus). Sana keisari juontaa juurensa Caesariin. Caesariin on syytä palata käsiteltäessä kirjan viimeisissä kappaleissa Napoleonin; heidän vaiheistaan voi, niin halutessaan, löytää paljon samankaltaisuutta.

6/IV Rooma keisarikuntana

Gaius Julius Caesar kuoli Pompeiuksen patsaan juurelle maaliskuun 15. päivänä 44 eKr. Hänen yksinvaltansa oli ehtinyt kestää kaksi vuotta.

Murhattuaan Caesarin salaliittolaiset uskoivat, että tasavalta oli pelastettu, mutta kansa oli toista mieltä. Caesarin sotapäällikkö Antonius piti forumilla Caesarin ruumiin äärellä loistavan puheen, luki kansalle hänen testamenttinsa ja näytti hänen verentahrimia vaatteitaan. Kansa ei suinkaan pitänyt Caesaria tyrannina; hän oli ollut kansan suosikki, ja murha johti 14 vuotta

kestäneeseen sisällissotaan, jossa salaliiton kannattajat joutuivat häviölle.

Voittajia olivat Antonius ja Caesarin kasvattipoika ja perijä Octavianus. Nämä kaksi jakoivat Rooman valtakunnan. Antonius otti itselleen valtakunnan itäosan. Hän kihlautui Egyptin kuningattaren Kleopatran kanssa. Octavianus sai vähitellen hallintaansa valtakunnan läntisen osan, lähinnä Caesarin nimeen vedoten. Kymmenen vuoden kuluttua Octavianus ja Antonius selvittivät välinsä. Antoniuksen laivasto lyötiin (31 eKr) ja Antonius sekä Kleopatra te-

2
Keisari Augustus

kivät itsemurhan. Egyptistä tuli Octavianuksen yksityisomaisuutta. Alkoι pitkä Octavianuksen yksinvaltiuden kausi (31 eKr–14 jKr).

Suuriin keisareihin kuului myös Tiberius (14–37 jKr).

Väsyneenä hän muutti Caprille – josta on kuvia johdantositivulla. Tiberiuksen palatsi on muinaistutkijoille ollut todellinen aarreaitta.

80 **Villa Joviksen rakennustekniikkaa.**
Huvilan lähellä on korkea jyrkänne, josta Tiberiuksen kerrotaan heittäneen epämieluisia henkilöitä Välimeren.

ongelmia Augustuksella oli valtakuntansa hallitsijana? (Hajanaisuus, huonot liikenneyhteydet, vallanhaluiset ryhmät, lahjottavissa olevat virkamiehet jne.) Oppikirjassa on mainintoja Augustuksen toimista valtakunnan kehittämiseksi. Pax Romana ansaitsee tulla mainituksi, koska niin pitkän rauhanjakson alullepano on todella maailmanhistoriallinen teko. Kartasta (esim. s. 81) voidaan etsiä roomalaisten rajalinnoituksia ja varuskuntia ja paikallistaa niitä nykyisten kaupunkien paikoille.

Rooman valtakunta laajimmillaan.

Rooman elinvoiman yksi perusta oli sen kauppa — joka oli myös syy sen vähittäiseen tuhoon.

Villa Joviksen rakennustekniikkaa.
Huvilan lähellä on korkea jyrkänne, josta Tiberiuksen kerrotaan heittäneen epämieluisia henkilöitä Välimeren.

Tavoite: Oppilas saa yleiskuvan Rooman keisarikunnasta.

Toteutus: Kerrataan lyhyesti Rooman vaiheet kuningaskuntana, tasavaltana ja Caesarin aikana. Todetaan, että näin suuresta vallasta kamppailtaessa ihmiset ovat usein erittäin häikäilemättömiä. — Ketkä olivat vallantavoittelijoita? (Antoni, Octavianus ja salaliittolaiset.) — Kenen puolelle kansa asettui? (Antoniuksen ja Octavianuksen.) — Miksi? (Kansa oli pitänyt Caesarista ja hänen tekemis-

tään uudistuksista.) — Miten välienselvittelyssä (sisällissodassa) kävi? (Salaliittolaiset jäivät tappiolle.) Tässä kannattanee vielä erikseen mainita, etteivät Octavianus ja Antoniuskaan pystyneet elämään sovussa, vaan heidän välienselvittelynsä päättyi Octavianuksen voittoon. Rooma oli muuttunut keisarikunnaksi, mutta ei suinkaan yhdessä yössä vaan vuosia kestäneen sisällissodan melkeissä. »Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta...» Augustus oli siis arvonimi, ei tavallinen peritty nimi. — Mitä

Caesarin kohtaloa peläten Octavianus varoi huudattamasta itseään diktaattoriksi ja karttoi myös kuninkaan arvonimeä. Sotilaat nimittivät häntä imperaattoriksi, ja hänelle myönnettiin arvonimi Augustus, mikä tarkoittaa kunnioitettua ja millä nimellä hänet historiassa tunnetaan. Octavianus käytti itse sukunimeä Caesar, josta tulee suomen kielen keisarisana. Tosiasiassa hänellä oli kaikki mahdollinen valta, mutta tasavalta oli edelleen — muodollisesti — voimassa. Näin hänellä oli myös tasavaltalaisten kannatus.

Augustuksen aika

Roman hyvinvointi ja sen hallinnon järjestäminen oli Augustuksen suuri huolenaihe. Hän teki tarkastusmatkoja lähes jokaiseen provinssiin, nimitti niihin uusia käskynhaltijoita ja järjesti näiden valvonnan. Roman lait olivat voimassa kaikkialla valtakunnassa. Maailmanvalan eri osat yhdistettiin pääkaupunkiin rakentamalla erinomaisia teitä, puhdistamalla Välimeri merirosvoista ja järjestämällä uudelleen koko Välimeren liikenne. Persiasta saadun mallin mukaan perustettiin postilaitos, joka huolehti myös matkustajien kuljetuksesta.

Augustuksen suurin tehtävä oli pysyvän rauhan palauttaminen. Se säilyi kau-

3
Tiberiuksen palatsia, josta näkyy selvästi roomalaisten rakennustaito.

kaisia raja-alueita lukuunottamatta rikkomattomana kolmesataa vuotta. Välimeren kansat saattoivat elää vapaina sotien ja sekasorron pelosta. Augustuksen mielipiteen mukaan rauhan paras turva oli voimakas armeija. Sen vahvuus nostettiin 300 000 mieheen, joista jokainen oli palkattu ammattisotilas. Tämä sotajoukko si-

joitettiin pääosin rajoille, pohjoisessa Reinin — Tona-

van linjalle. Augustuksen toiminta tervehdytti valtion hallinnon. Tähän asti jättiläisvaltakuntaa oli hoidettu pääasiallisesti poliitikkojen yksityisko- deista. Augustus loi virkamiesverkoston. Virastoja ja toimistoja pystytettiin Roomaan Palatinus-kukkulalle Augustuksen palatsin läheisyyteen. Palatinuksesta — josta johtuu myös sana palatsi — tuli Rooman hermo-

keskus. Augustuksen ansioita ylisti kaksi hovirunoilijaa, Vergilius ja Horatius. Yksinvaltiaan oli pakko turvautua myös vakoilijoihin ja ilmiantajiin — nykykielellä turvallisuuspoliisiin. Rauhan hintana olivat siten myös rajoitukset. Välimeren maailmassa vallitsi kuitenkin pitkän sotajakson jälkeen *pax Romana* — Rooman rauha. Roomalaisten varuskunnista ja rajalinnoituksista sai alkunsa moni nykyajan kaupunki, esimerkkeinä vaikka pa Wien, Köln ja Lontoo.

Lyhyesti

- Caesarin ottopoika Augustus peri isänsä vallan.
- Hän oli Rooman ensimmäinen keisari, Augustus.
- Augustuksen suurin saavutus oli yli 300 vuotta kestänyt rauhan aika — *pax Romana*.
- Augustus uudisti Rooman hallinnon ja perusti palkka-armeijan.

Roomalainen äiti lapsineen. Vaatetusta näkyy myös sivujen 71, 75, 79, 80, 83, 85, 86 ja 88 kuvissa. Sivulla 88 on vertailuun sopiva kuva germaanien pukeutumisesta (aiemmin on esitelty niin egyptiläistä kuin kreikkalaistakin muotia).

Villa Joviksen rauniot Caprila on kunnostettu melko hyvin. Niiden laajuus ja roomalaisten tapa rakentaa, esim. käyttää erilaisia tiiliä eri tavoin, näkyy selvästi tästä sekä sivun 82 kuvasta. Tiberiuksen kerrotaan rakentaneen Caprille 12 palatsia.

Vesuviuksen tulivuori tuhoaa Pompejin kaupungin v. 79 jKr.

Maa oli tärähdellyt jo useina päivinä, mutta se ei ollut tuntunut pelottavalta, koska se on tavallista Campaniasa. Tuona yönä tärähtely kuitenkin voimistui niin, että kaikki tuntui kääntyvän ylösalaisin — »liikkuvan» olisi liian lievä ilmaus.

Rakennukset huojuivat ympärillämme. Silloin päätimme viimein lähteä kaupungista. Suunnaton joukko työnsi ja tunki meitä takapäin. Meri näytti hyökkyvän ulapalle ja maanjäristysten voimasta huuhtoutuvan kauemmas. Rannikkoa oli paljastunut pitkälti, paljon me-

rieläimiä oli jäänyt kuivalle hiekalle. Toisella puolen nousi hirvittävä musta pilvi, jossa välähteli säkenöiviä kiemuraisia tulenlieskoja. Se repesi pitkiksi tulenkielekkeiksi, jotka olivat kuin valtavia salamoita. Vähän sen jälkeen pilvi laskeutui maahan ja peitti myös meren.

Savupilvi seurasi kintereillämme pitkin maata virran tavoin. Tuskin olimme ehtineet istuutua, kun kaikkialle laskeutui pimeys, ei sellainen kuin kuuttomana ja pilvisenä yönä vaan niin kuin suljetussa huoneessa, josta valo on sammutettu. Kuului

naisten kirkumista, lasten parkunaa ja miesten huutoja.

Pimeni taas, ja tuhkaa satoi jälleen sakeana ryöppynä. Me nousimme vähän väliä seisomaan ja ravistelimme sitä päältämme, muuten se olisi peittänyt ja haudannut meidät.

Sitten koitti oikea päivä, aurinkokin loisti mutta kelmeänä niin kuin auringonpimennyksen aikana. Yhtä pelokkaat silmämme näkivät kaiken muuttuneen ja peittyneen tuhkaan kuin lumen alle. Monet olivat menneet järjiltään.

Kuvaus on lyhennelmä roomalaisen historioitsijan Plinius nuoremman laatimasta kirjelmästä.

Pompejin lisäksi tuhoutuivat Stabiaen ja Herculaneumin kaupungit. Näistä Pompeji on parhaiten saatu kaivauksissa esiin. Kipsivalulla on saatu kovettuneeseen magmaan kuolleista ihmisistä ja eläimistä vedoksia, jotka makaaberien veistosten tavoin kertovat kaupungin ja sen asukkaiden järkyttävästä tuhosta (mm. vahtisotilaat ovat kuolleet vartiopaikoilleen, vangit selkeihin, pakolaiset tuupertuneet kaupunkinsa kaduille).

7/IV Rooma – antiikin suurkaupunki

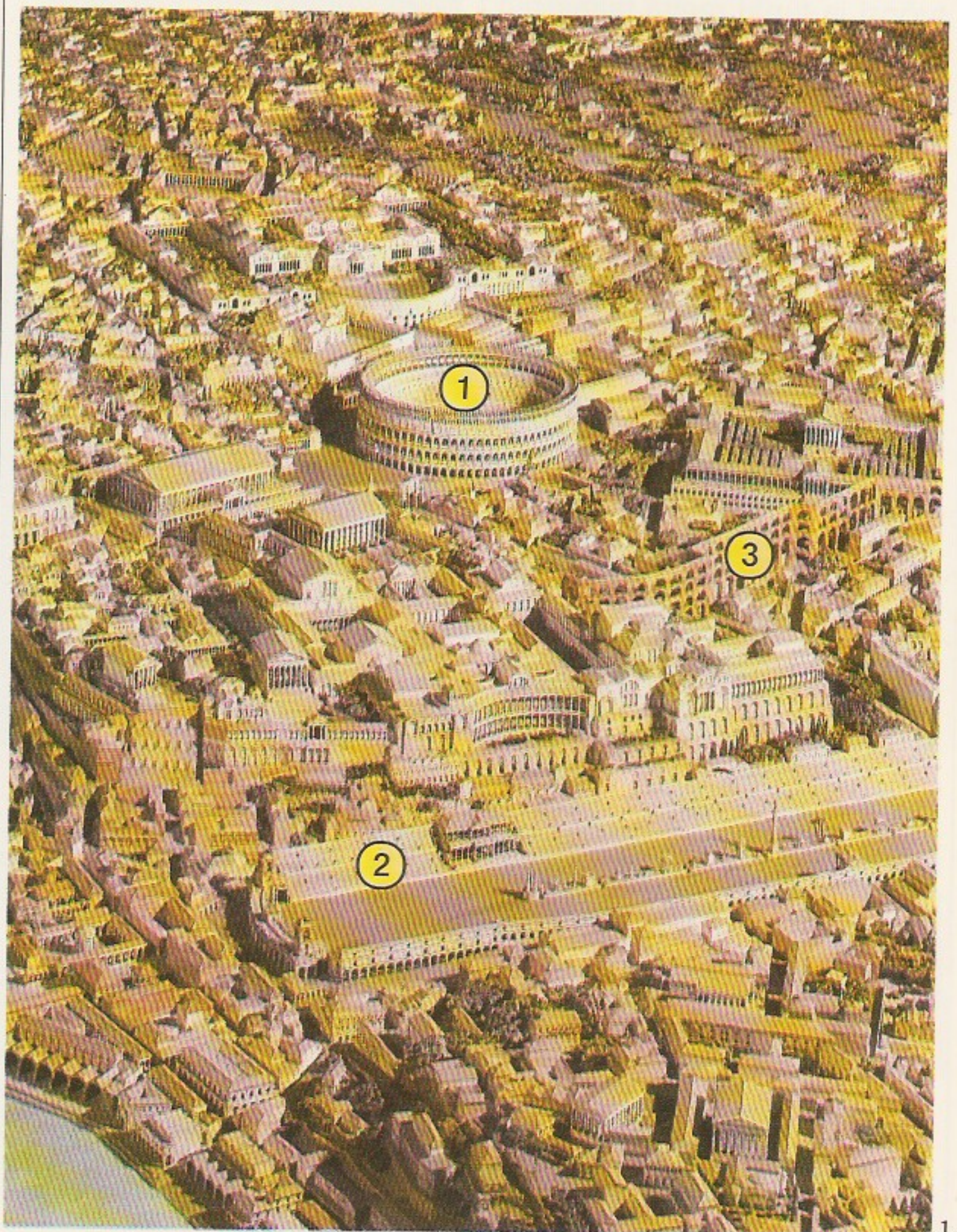
Rooman kaupunki hallitsi monella tavalla valtakuntaa: siellä oli senaatti, sieltä käsin toimivat keisarit, siellä olivat valtakunnan uljaimmat rakennukset, ja siellä olivat niin parhaimmat kuin pahimmat huvit. Syystä sanottiin, että kaikki tiet vievät Roomaan.

Suurimmillaan – noin 1,5 miljoonaa – oli Rooman asukasluku keisariajalla. Kun nopeita kulkuvälineitä ei ollut, piti kaupunki rakentaa tiiviisti ja myös ylöspäin, kuten nykyajan suurkaupungit. Vain rikkaimmilla oli yksityistaloja. Suurin osa roomalaisista asui kerrostaloissa. Augustus määräsi talojen suurimmaksi korkeudeksi noin 20 metriä, mutta määräystä ei noudatettu. Roomassa oli arviolta 45 000 kerrostaloa. Ylimmissä kerroksissa asuivat köyhimmät. Vesi oli noudet-

tava suihkulähteistä tai kaivoista, joihin yksitoista suurta vesijohtoa toi puhdasta vettä vuoristosta. Lämmitykseen käytettiin avokamiinointa tai lattialämmitystä. Kun

syttyi suuri tulipalo, oli palokunta lähes voimaton.

Rooman kaduilla tungeksi asukkaita valtakunnan kaikista osista. Teattereissa, ravintoloissa, raveissa ja taiste-

Pienoismalli muinaisesta Roomasta.

1 = Colosseum

2 = kilpa-ajorata Circus Maximus

3 = suuri vesijohto.

Huomatkaa säännöllinen asemakaava, julkisten rakennusten runsaus ja monet kreikkalaistyylliset rakennukset.

Tavoite: Oppilas ymmärtää muinaisen Rooman suurkaupunkiudesta johtuneet ongelmat (osittain nykyajan suurkaupunkeihin vertaamalla).

Toteutus: Verrataan keisariajan Rooman väkilukua Suomen suurimpien kaupunkien väkilukuun. Huomataan, kuinka suuri se oli. Pohditaan yhdessä, mitä ongelmia nykyajan suurkaupungeissa on, ja kerätään ne taululle (saastuminen, liikenne, asuntopula, rikollisuus). Käydään

läpi ongelma kerrallaan sekä antiikin Rooman että nykypäivän suurkaupungin osalta. (Tiberjoki oli viemärien pahoin saastuttama. Liikenneturhat olivat tavallisia, koska ajoneuvoihin ei mahtunut kerrallaan kovinkaan paljon edes ruokatavaroita.) Hyviä kuvauksia Rooman arkipäivästä saa esimerkiksi Grimbergin Kansojen historiasta (osat 5 ja 6). Roomasta voi keräillä myös postikorttinäyttelyn luokan (koulun) seinälle. Korteja voi pyytää muidenkin luokien oppilailta.

2

Roomalainen katunäkymä

Colosseumin vanki- ja eläinkammioita

luareenoiden katsomoissa saattoi kuulla latinan lisäksi niin kreikkaa, hepreaa kuin afrikkalaisia kieliä. Keisariaikana hallitsijat kilpailivat kaupungin kaunistamisessa. Augustus sanoikin saaneensa tiilikkaupungin, mutta jättävänsä jälkeensä marmori-kaupungin.

3

Piirros on tehty Pompejin kaivauksissa löydetystä kadunristeyksestä ja sen rakennuksista. Rooman katunäkymät eivät tästä liene paljonkaan poikenneet. Oikealla on leipomo (1), sen yläpuolella asunto (2), kadun yli on kivistä rakennettu »suojatie» (3) sateiden varalle, pieni ravintola (4) on vasemmalla ja sen vieressä jälleen puoteja.

Keisariajan Rooman useimmat rakennukset ovat betonia. Vanhimmat betonit valmistettiin lähes nykyiseen tapaan sementin, hiekan, kivien ja veden seoksesta. Vanhan ajan sementti muistutti hyvin paljon nykyistä portlandsementtiä; se valmistettiin polttamalla savipitoisesta kalkkikivestä. Tämä valmistusmenetelmä kuitenkin unohtui keskiajalla ja keksittiin uudelleen vasta 1700-luvun lopulla. — Suomen ensimmäinen sementtitehdas aloitti toimintansa Saviolalla 1864.

Rooman keskus oli vanha Forum Romanum. Sen varrella oli pelkästään julkisia loistorakennuksia kuten Vesta-jumalattaren temppeli, jonka alttarilla palava tuli ei saanut milloinkaan sammua. Pitkissä pylväskäytävissä pidettiin oikeudenistuntoja.

Capitolium-kukkulalla oli roomalaisten tärkein temppeli, joka oli omistettu Jupiterille. Palatinus-kukkulalla taas oli keisarinpalatsi, ja kukkulan juurella Colosseum, suurin gladiaattorikisoiden näyttämö. Sinne mahtui 45 000 katsojaa, Circus

Maximuksen raviradalla oli jopa 250 000 paikkaa. Pantheonin jättiläistemppli on nykyisin kirkkona. Kylpylöitä oli eri puolilla kaupunkia. Kylpylöistä kuuluisin, Caracallan kylpylä, oli käytössä peräti 600 vuotta.

Forum Romanumin lisäksi kaupungissa oli muitakin juhlavia toreja. Kauppaa

Roomalaisten elämää; maalaus tulivuoren tuhoamasta Pompejista.

käytiin Tiberin rannan toreilla sekä kauppahalleissa eri puolilla kaupunkia.

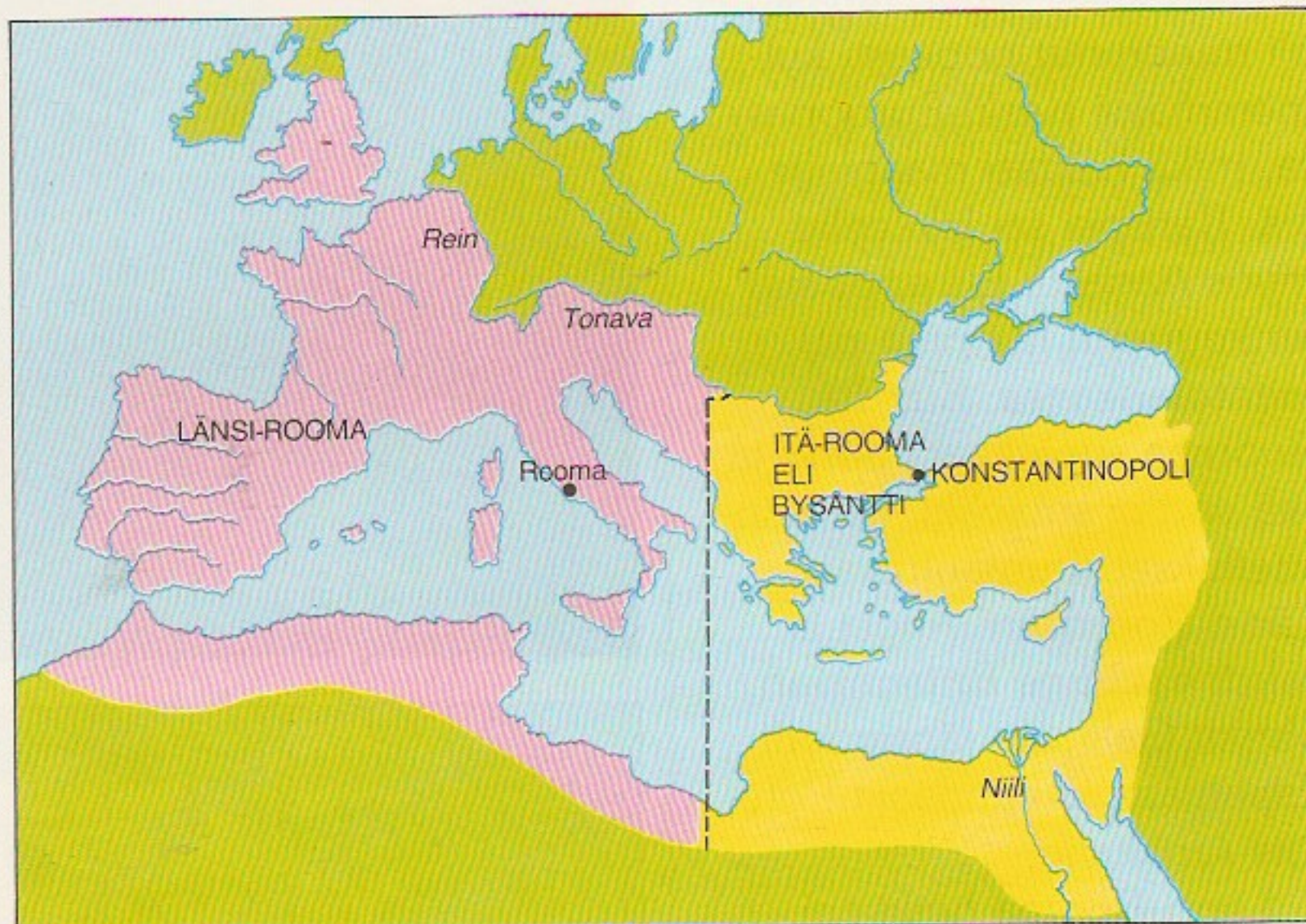
Monet edellä mainituista Rooman keisariajan rakennuksista ovat vieläkin kohtalaisessa kunnossa.

Pantheonin rakennutti keisari Hadrianus Agrippan 27 eKr. perustaman samannimisen temppelin paikalle. Rakennus on pyöreä, ja sitä kattaa puolipallon muotoinen kupoli, jonka keskellä on valoaukko ja joka aikoinaan oli kauniisti koristeltu. Rakennuksen halkaisija ja korkeus ovat 43,5 m. Vuonna 610 siitä tehtiinkristillinen kirkko, ja se sai nimekseen Santa Maria della Rotonda.

8/IV Rooman maailmanvallan jakautuminen

Augustuksesta alkoi Rooman keisarien aika, jota kesti viisisataa vuotta. Sen loppupuolella Rooman mahti monella tavalla heikentyi. Armeijassa ei ollut enää samaa kuria kuin valtakunnan loistoaikoina; ja sotilaat sekaantuivat ajoittain keisarinvaaliinkin.

Augustuksen aikana roomalaiset olivat joutuneet Reinin – Tonavan linjalla kosketuksiin germaanien kanssa. Näitä alkoi siirtyä Rooman valtakunnan alueelle maanviljelijöiksi ja sotilaisiksi armeijaan. Germaanien muutto ei heikentänyt Roomaa. Valtakunta joutui kuitenkin muista syistä pahoihin vaikeuksiin. Maakunnista tuotiin Italian niemimaalle viljaa ja muita elintarvikkeita, jotka kaikki maksettiin kullalla ja hopealla. Valtakunnan länsiosassa alkoi lopulta olla puutetta rahasta. Lisäämällä kulta- ja hopearahoihin kuparia valtio huononsi rahan arvoa, mistä seurasi hintojen nousu. Lopulta raha kävi lännessä niin vähiin, että sotilaille jouduttiin maksamaan palkka jälleen viljelysmaana. Veroksi oli pakko hyväksyä luonnontuotteita ja kauppaa

muuttui vaihtokaupaksi. Se merkitsi paluuta alkeelliseen vaihdantatalouteen.

Kapinoita puhkesi varsinkin idässä, jossa rauha usein oli ollut uhattuna. Idästä tuli Roomaan myös uusia, outoja uskontoja, jotka suuressa valtakunnassa saivat kannatusta. Suurimman mullistuksen aiheutti kristinusko, josta lopulta (380) tehtiin virallinen valtionuskonto.

Rooma oli alkanut vähitellen jakaantua kahtia. Tähän oli monta syytä. Lännessä puhuttiin latinaa, idässä kreikkaa. Lännen köyhtyessä itäosan talous pysyi suhteellisen vakaana. Itään oli kasvanut lähes Rooman

Rooman jakautuminen Itä-Roomaan ja Länsi-Roomaan

veroiseksi keskuksesi Konstantinopoli, ja hellenistinen sivistys oli siellä aina ollut voimakas. Kristittyjen kiistat osaltaan kiirehtivät valtakunnan jakautumista. Vain viisitoista vuotta sen jälkeen, kun kristinuskosta oli tehty valtionuskonto, valtakunta jakautui kahtia Länsi-Roomaksi ja Itä-Roomaksi (395).

Kansainvaellukset

Vuonna 375 germaanikansat lähtivät joukolla liikkeelle. Tähän kansainvaellusten ni-

Tavoite: Oppilas ymmärtää, miksi Rooman imperiumi jakautui ja lopulta tuhoutui. Kansainvaellus-käsite tehdään oppilaalle tutuksi tässä yhteydessä.

Toteutus: Alettaessa käsitellä Rooman jakoa on korostettava tapahtumien aikataulua. Keisarien aikaa kesti noin viisisataa vuotta, joka on melkoisen pitkä ajanjakso minkä tahansa valtakunnan historiassa. Länsi-Rooman talouselämän taantuminen tapahtui sekin vähitellen. Uskontojen

leviämisestä kannattaa tuoda esiin se, kuinka merkittävää kristinuskolle oli sen kehittyminen maailmanvallan alueella. Uuden uskonnon oli paljon helpompi levitä valtakunnan sisällä kuin eri valtakuntien rajojen yli. Itse valtakunnan jakautuminen oli monien syiden yhteisvaikutusta.

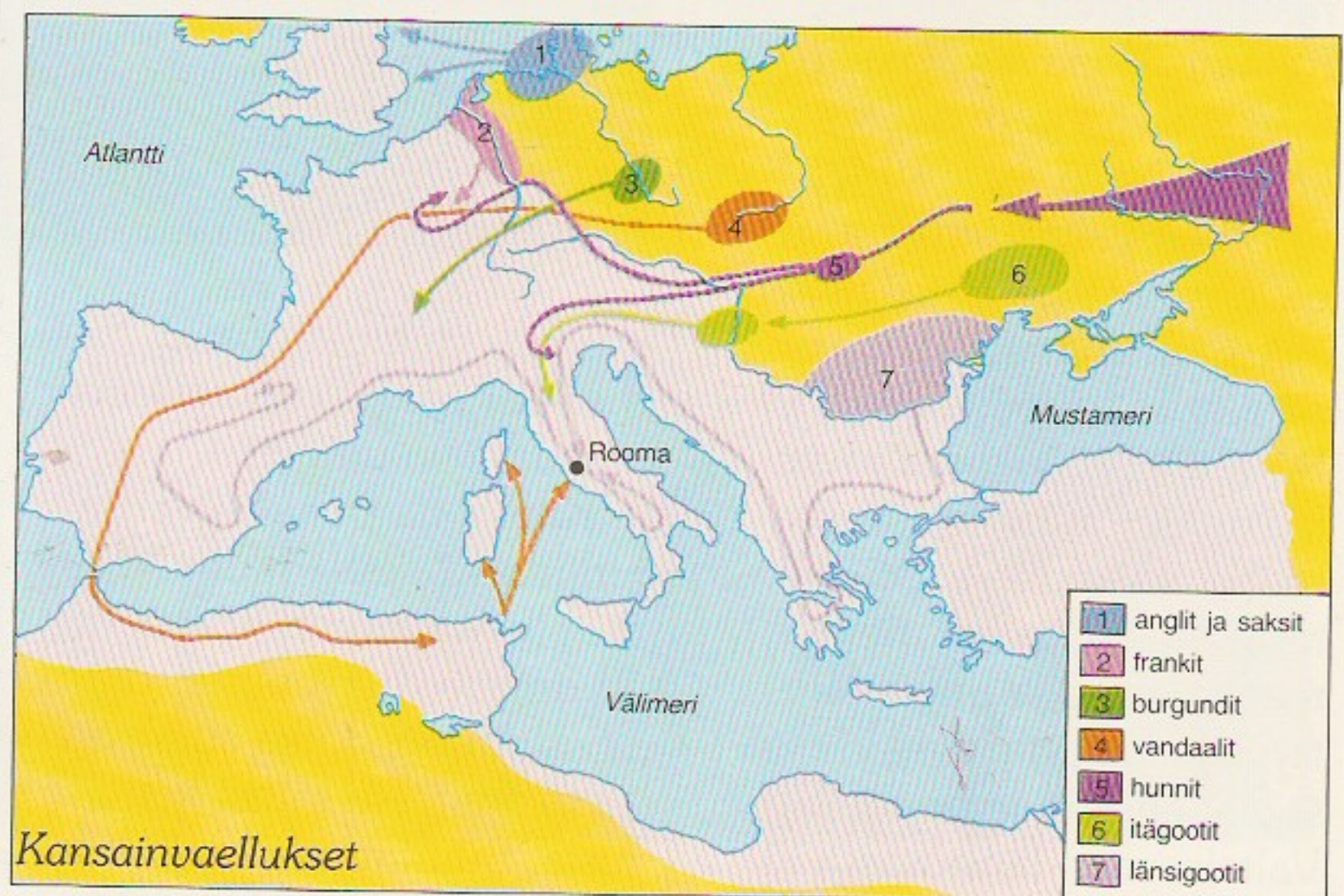
Kansainvaellus-sanat oppilaat usein ymmärtävät suurena marssina hölkkä- tai hiihtotapahtumien tapaan. Kansainvaelluksia oli esiintynyt jo 100-luvulta lähtien, mutta Rooman ollessa sotilaallisesti vahva niistä ei ollut koitunut

Kansainvaellusten vyöryyn peittyi myös Rooman kaupunki. Afrikan kautta kiertäneet vandaalit tekivät kaupungissa hirvittävää tuhoa.

mellä tunnettuun ilmiöön on ainakin kaksi syytä. Ilmasto oli muuttunut nopeasti kylmemmäksi Keski-Euroopassa, mikä haittasi maanviljelyä. Kansoja sai liikkeelle myös Aasiasta Eurooppaan tunkeutunut hunnien paimentolaiskansa. Kun Itä-Roomaa suojelivat vuoret ja sitä vartioi sotaväki, kansainvaellukset suuntautuivat Länsi-Roomaan. Anglit ja saksit vaelsivat Britanniaan, frankit Galliaan, länsigootit Espanjaan ja vandaalit Pohjois-Afrikkaan.

Länsi-Rooma heikkeni edelleen, mutta Rooman perinteitä jatkoivat sen alueelle syntyneet uudet valtakunnat. Rooman laki syrjäytti germaanien omat lait, latina säilyi sivistyksen kieleinä, ja sen pohjalta syntyivät aivan uudet kielet: italia, ranska ja espanja.

Länsi-Rooma tuhoutui lopullisesti vuonna 476. Germaanipäällikkö Odovakar syrjäytti vallasta Länsi-Rooman viimeisen keisarin Romulus Augustuksen. Itä-Rooma pysyi sen sijaan elinvoimaisena vielä lähes tuhat vuotta eli vuoteen 1453 saakka.

Lyhyesti

- Augustuksesta alkanut keisarien aika kesti 500 vuotta.
- Rooma oli laajimmillaan keisari Trajanuksen aikana.
- Rooma jakautui Länsi- ja Itä-Roomaksi 395.
- Länsi-Rooman alueelle suuntautuivat kansainvaellukset.
- Länsi-Rooman viimeinen keisari erotettiin 476.
- Itä-Rooma säilyi vuoteen 1453 saakka.

suurta huolta. Toisen vuosisadan lopulta alkavat keskeytymättömät levottomuudet. 300-luvun puolivälistä alkaen valtakuntaan tunkeutuu jatkuvasti uusia germaaniheimoja rajajokien, Reinin ja Tonavan, yli. Kannattaa myös muistaa, että suurin osa kansainvaelluksiin osallistuneista germaaniheimoista oli jo 300-luvun lopulla kristittyjä. Kaupankäynti oli myös antanut Rooman rajan tuntumassa asuneille kansoille houkuttavan kuvan Rooman rikkauksista. Rooman kansalaisilla ei liioin ollut voimakasta kansallistuntoa.

Kun armeijan runko lisäksi muodostui palkkajoukoista, joiden palkanmaksu muuttui levottomuuksien vuoksi epä säännölliseksi, onkin Länsi-Rooman tuhoutuminen paljon ymmärrettävämpää. Kuten oppikirjasta käy ilmi, viimeinen vaihe, joka alkoi germaanikansojen liikkeellelähdestä ja päättyi viimeisen keisarin syrjäyttämiseen vallasta, kesti melko tasan sata vuotta. Kun Rooman vaiheiden käsittely nyt päättyy, voi tässä kerrata Rooman historian pääkohdat. Apuna voi käyttää esim. sivulla 67 olevaa luetteloa.

Gladiaattoritaistelut

Vanhan ajan maailma oli monessa mielessä armoton ja kova. Roomalaisetkin ylsivät moniin arvokkaisiin saavutuksiin samaan aikaan, kun kansanhuvina olivat raaoilta vaikuttavat gladiaattoritaistelut. Tapa oli ikivanha, opittu jo etruskeilta. Näillä oli ollut tapana lepyttää hautajaisissa jumaliaan ihmisuhreilla. Uhrattavat olivat tavallisesti sotavankeja. Vähitellen uhraukset korvattiin gladiaattorien taisteluilla, ja äikalaiset näkivät siinä kehitystä inhimillisyyttä kohti; saihan ainakin joka toinen elämälleen jatkoaikaa.

Roomalaisilla etruskien uskonnollinen tapa muuttui kansanhuviksi, jollaista ei

millään muulla maailman kansalla tiedetä olleen. Järkyttävintä gladiaattoritaisteluissa oli se, että näytöksen kohokokhdaksi tuli — taistelunkin asemesta — tappaminen. Gladiaattorit eivät tosin koskaan tervehtineet keisaria huutamalla »Kuolemaan menevät tervehtivät sinua, keisari!» — kuten historiankirjoissa on esitetty — mutta kansaa miellyttääkseen monet senaattorit käänsivät peukalonsa alaspäin merkiksi kuoliniskusta. On laskettu, että Augustuksen aikana gladiaattori kuoli viimeistään kymmenennen taistelun jälkeen, erään keisarin aikana jo kolmannessa kamppailussa.

Gladiaattorit olivat tehtävään vapaaehtoisesti ryhtyneitä orjia, ja heidän valmentajaansa roomalaiset kutsuivat pyöveliksi. Senaatti koetti hillitä gladiaattoritaistelujen vapaaehtoisia kokeilijoita jopa suoranaissilla kielloilla. Eräs senaatin päätös rinnastaa myös gladiaattoriottelut ja näyttämöllä esiintymisen: »Ketekään senaattorien pojat, tyttäret, lapsenlapset tai lapsenlapsenlapset eivät saa esiintyä näyttämöllä, osallistua eläintai gladiaattoritaisteluihin. Kukaan vapaasyntyinen alle 20-vuotias tyttö tai alle 25-vuotias poika ei saa ryhtyä gladiaattoriksi.»

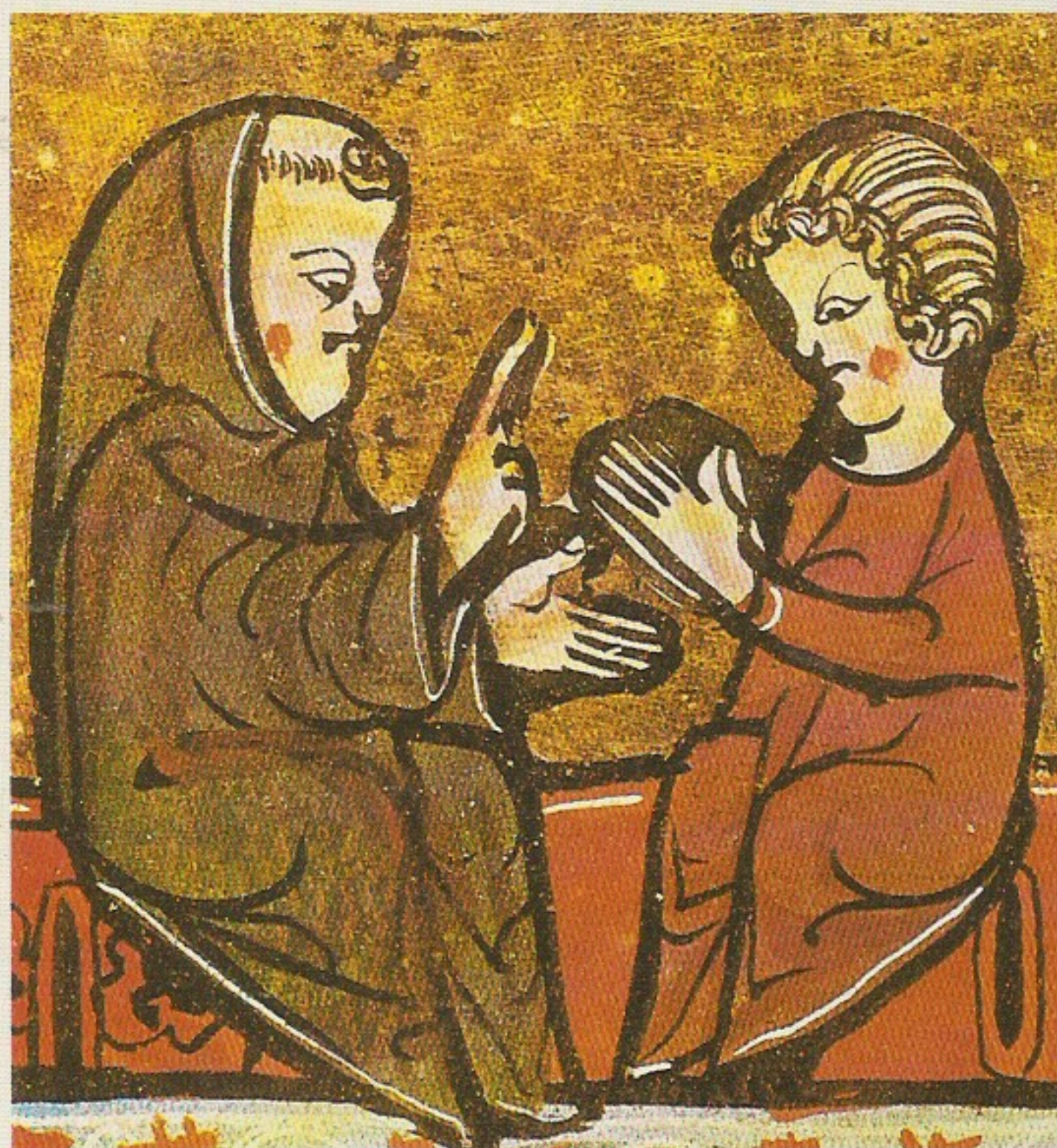
V EUROOPAN SYNTY

- 1/V Frankit ja Kaarle Suuri
- 2/V Läänityslaitos
- 3/V Kylässä
- 4/V Linnassa
- 5/V Kaupungissa
- 6/V Profeetta Muhammed
- 7/V Islamin vaikutus
- 8/V Ristiretket
- 9/V Bysantti — Itä-Rooma

Munkkeja tyylitellyssä keskiajan maalauksessa. Luostarit olivat tärkeitä sivistyskeskuksia.

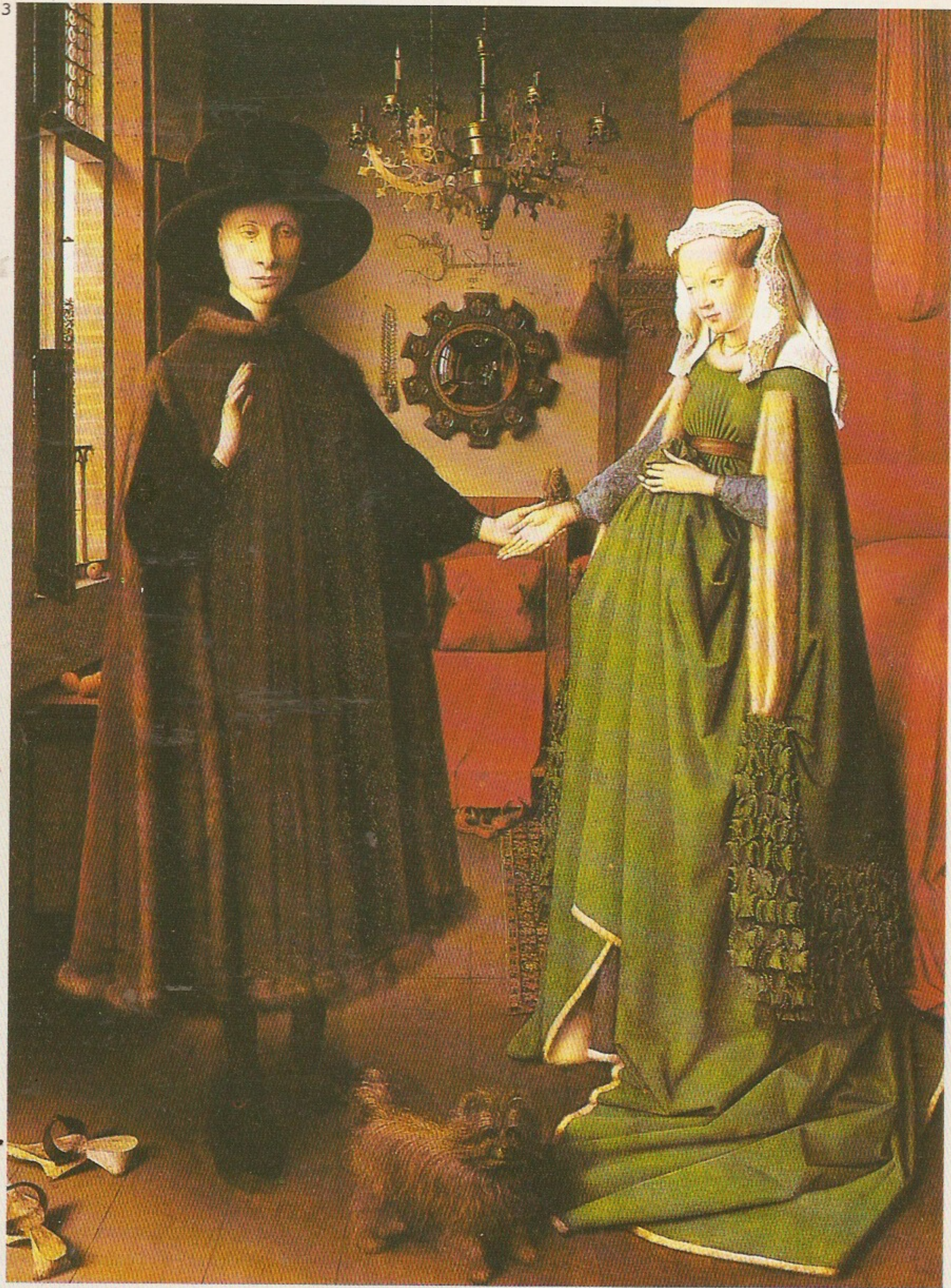
Kun keskiaika päättyi, vaihtuivat myös taiteilijoiden tavoitteet. Osa alttaritaulua: Pyhä Joosef, puuseppä, valmistaa hiirenpyydystä.

Uusi aika antoi valtaa ja varakkuutta myös porvaristolle. Hollantilainen Arnolfinin perhe (vier.sivu). — Jan van Eyck 1434.

Tässä luvussa käsitellään Euroopan keskiajan historiaa Rooman tuhosta uudelle ajalle saakka.

Keskiajan taiteilijat osasivat kyllä »piirtää». Taiteen tavoitteet vain olivat toiset kuin aikaisemmin ja sittemmin renessanssin aikana. Nykyajan ihmisen, joka on nähnyt taiteen tyyliuuntien kirjavuuden, on helppo ymmärtää tämä.

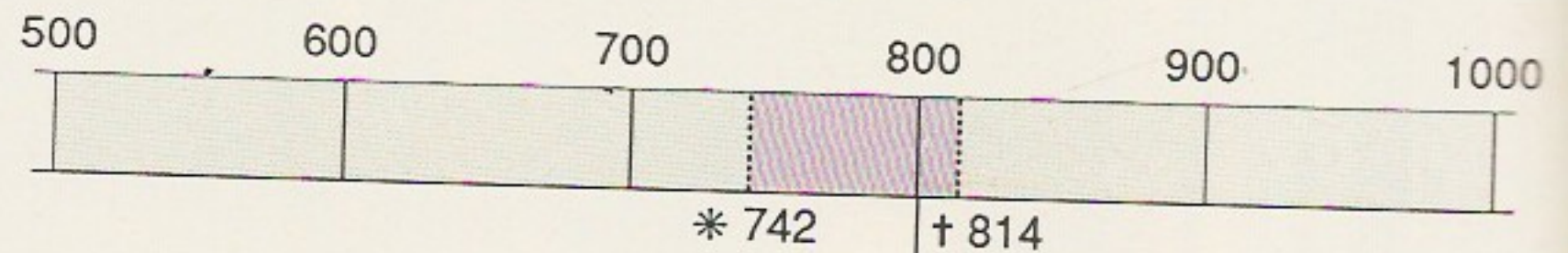
Renessanssitaitteen realismi oli uutta ja myös taiteellisesti täysipainoista. Jos kohta menneiden aikakausienkin henkilöt — kuten Joosef kuvassa 2 — puettiin 1500-luvun asuihin, tunnelmat olivat tärkeitä. Meille kuvat kertovat myös myöhäiskeskiajan muodista, sisustustyyleistä ja asumisesta yleensä (huoneen valoisuus, tekstiilit, kattokruunu, peili). Tärkeää on havaita myös porvariston ja porvaristaitteen synty.

1/V Frankit ja Kaarle Suuri

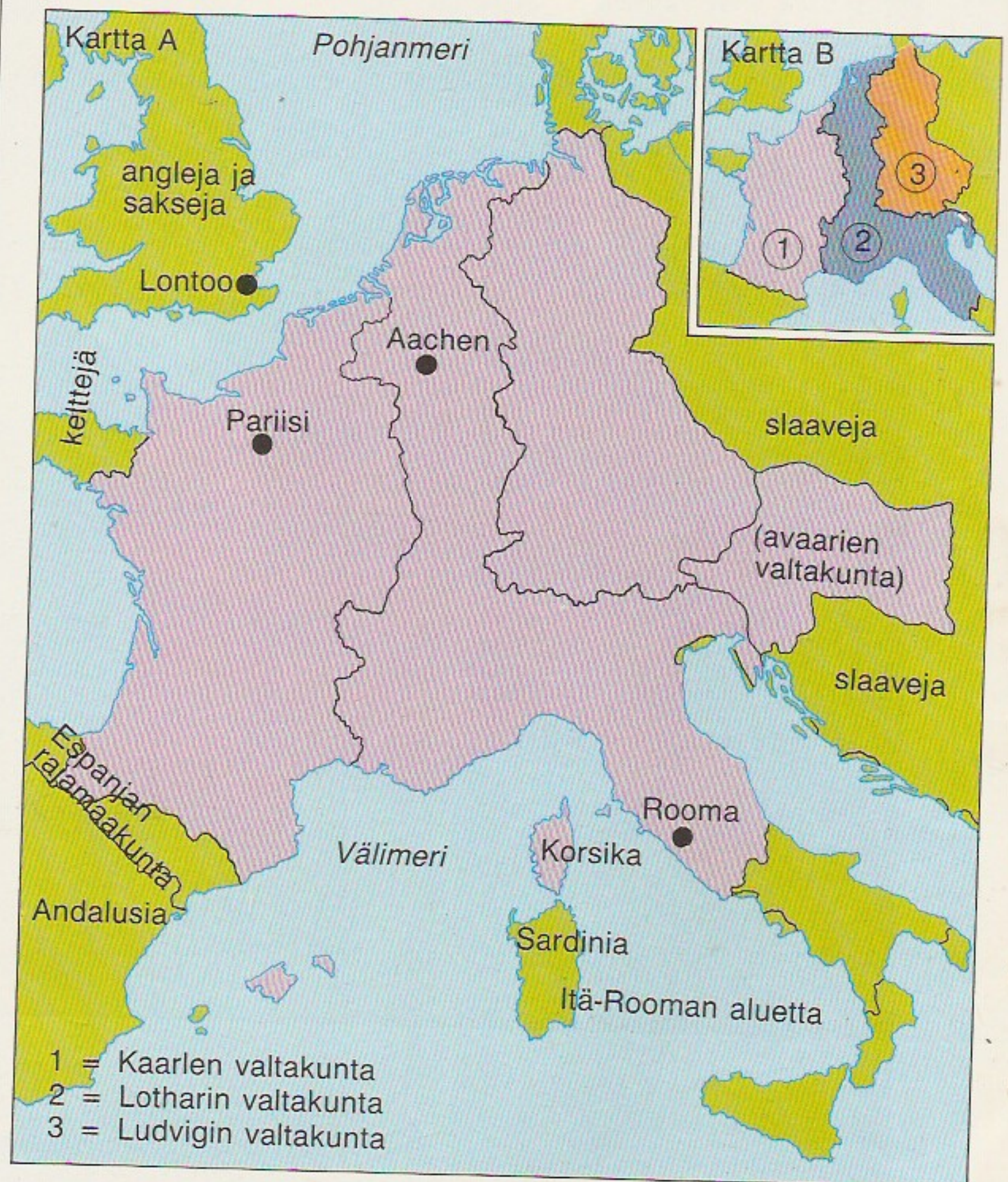
Jo roomalaisaikana nykyinen Pohjois-Ranska oli vauras maakunta. Kansainvaellusten aikana frankit ylittivät Reinin ja asettuivat sinne asumaan. Frankit kääntyivät kristinuskoon ja heidän valtakuntansa tunnusti myös Itä-Rooman keisari. Frankkien kuninkaat laajensivat kukin vuorollaan valtakunnan aluetta harjoittamalla miekkalähetystä. Tämä tarkoitti sitä, että frankit kristinuskon varjolla valloittivat lisää maata naapurikansoilta.

Keskiajan voimakkain hallitsija Euroopassa oli frankkien kuningas Kaarle Suuri (772–814). Hänen aikaan valtakunta ulottui Pohjanmerestä Italian keskiosiin ja Atlantin valtamerestä Oderjokeen idässä. Suurin osa entisen Länsi-Rooman alueesta oli Kaarle Suuren hallinnassa.

Kristillisellä kirkolla oli kristinuskon alkuaikoina ollut useita tärkeitä johtajia, mutta lopulta näitä oli enää vain kaksi, Roomassa katoolisten paavi ja Konstantinopolissa ortodoksien patriarkka. Joulupäivänä vuonna 800 paavi kruunasi Kaarle Suuren Rooman Pietarinkirkossa Rooman keisariksi ja painoi keisarikruunun hänen päähänsä. Lännessä oli jälleen »Rooman keisarikunta».

• Kaarle Suuri kruunataan keisariksi

Kaarle sai kruununsa katolisen kirkon ja paavin hyväksytäkseen. Itä-Rooma ei tätä kruunausta koskaan hyväksynyt.

Lännessä Kaarle Suurta verrattiin kuitenkin keisari

Euroopan synty: Kaarle Suuren valtakunta ja sen jakautuminen.

Augustukseen, ja tehokas hallitsija hän olikin. Kaarle jakoi valtakuntansa piirikun-

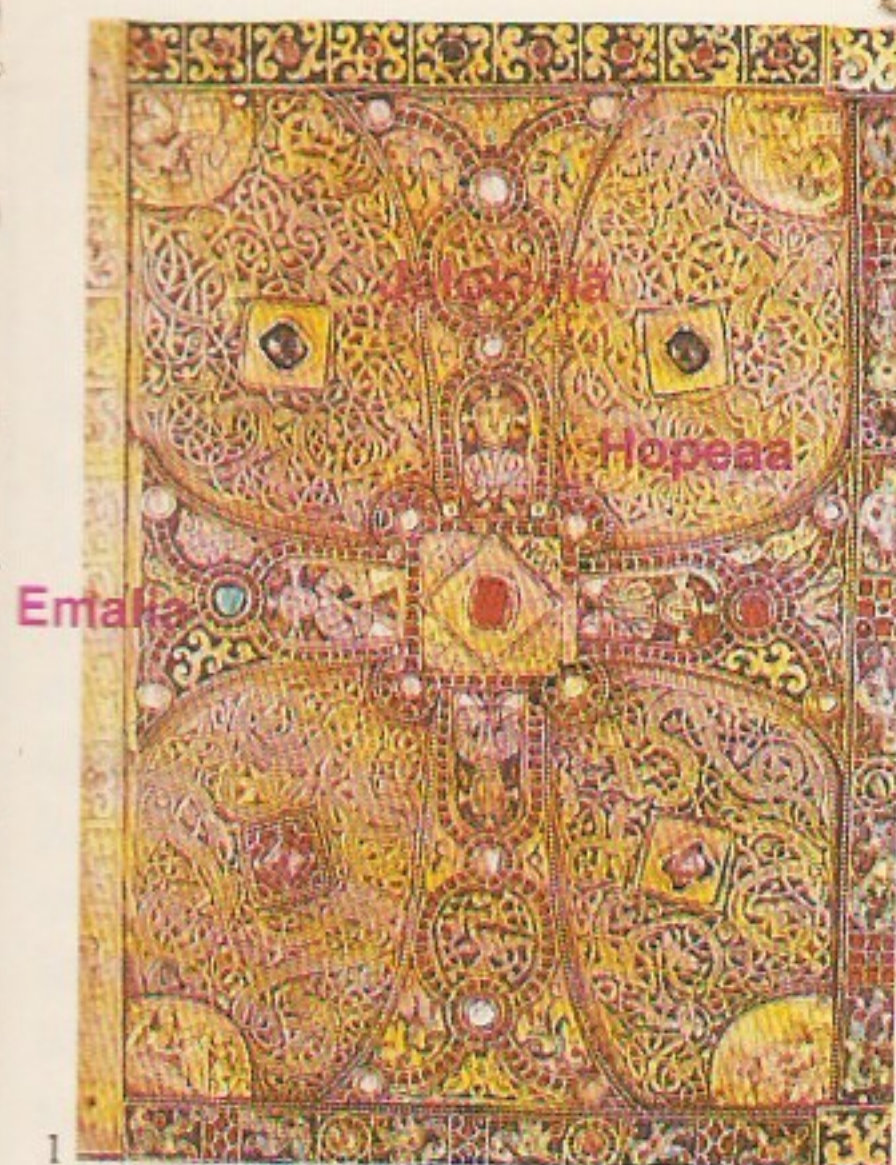
Kirjoitetaan karttaan alueen nykyvaltioiden nimiä: Englanti, Ranska, Saksan liittotasavalta, Tanska, Itävalta, Jugoslavia, Sveitsi, Espanja.

Tavoite: Oppilas ymmärtää, mikä oli frankkien valtakunta, ja tutustuu sen mahtavimpaan hallitsijaan Kaarle Suureen. Ranskan, Saksan ja Italian synty selviää samalla.

Toteutus: — Millainen oli tilanne Länsi-Euroopassa kansainvaellusten jälkeen? (Melko sekava.) — Miksi frankkikuninkaat pystyivät laajentamaan valtakuntaansa tehokkaasti? (Naapureina ei ollut yhtenäisiä valtakuntia, pikemminkin heimoja ja irrallisia kansoja.) Tutkitaan kartasta Kaarle Suuren valtakuntaa. Todetaan sen laajuus. Voi-

daan laskea, kuinka kauan lähetin kulku valtakunnan eri osiin olisi kestänyt. (Laskuperusteena voidaan käyttää ratulähetin osalta 100 km/vrk.)

Keskiajalla historiaan ilmestyy uusi mahti, kristinusko. — Miten paavin valta näkyy Kaarle Suuren vaiheissa? (Paavi katsoi omaavansa oikeuden kruunata Rooman keisariksi haluamansa henkilö.) — Miksi hän näin menetteli? (Toivoi ilmeisesti saavansa tukea Kaarle Suurelta.) — Ketä vastaan hän tukea tarvitsi? (Itä-Roomaa, ortodoksista kirkkoa.)

Tämä oli usein kuitenkin vaikeata aikana, »jolloin piisin miekka ja vahvin käsi varsi yleensä määräsivät selvemmin kuin laki».

Kaarle Suuren valtakunta pysyi koossa niin kauan kuin hän eli. Kaarlen kuoltua valtakunta alkoi hajota, ja jo hänen pojanpoikansa jakoivat valtakunnan kolmeen osaan (843). Tämän

jaon seurauksena alkoivat muodostua Euroopan keskeiset valtiot Ranska, Saksa ja Italia. Frankkien valtakunnan hajottua erityisesti paa-
vin valta kasvoi.

Mikä tekee kuvasta »keskiaikaisen»? (Kaavamaisuus, jokin henkilö samannäköinen, ei perspektiiviä.) Huom. roomalaismalliset, toogaa muistuttavat asut.

Kaarle Suuren koulu

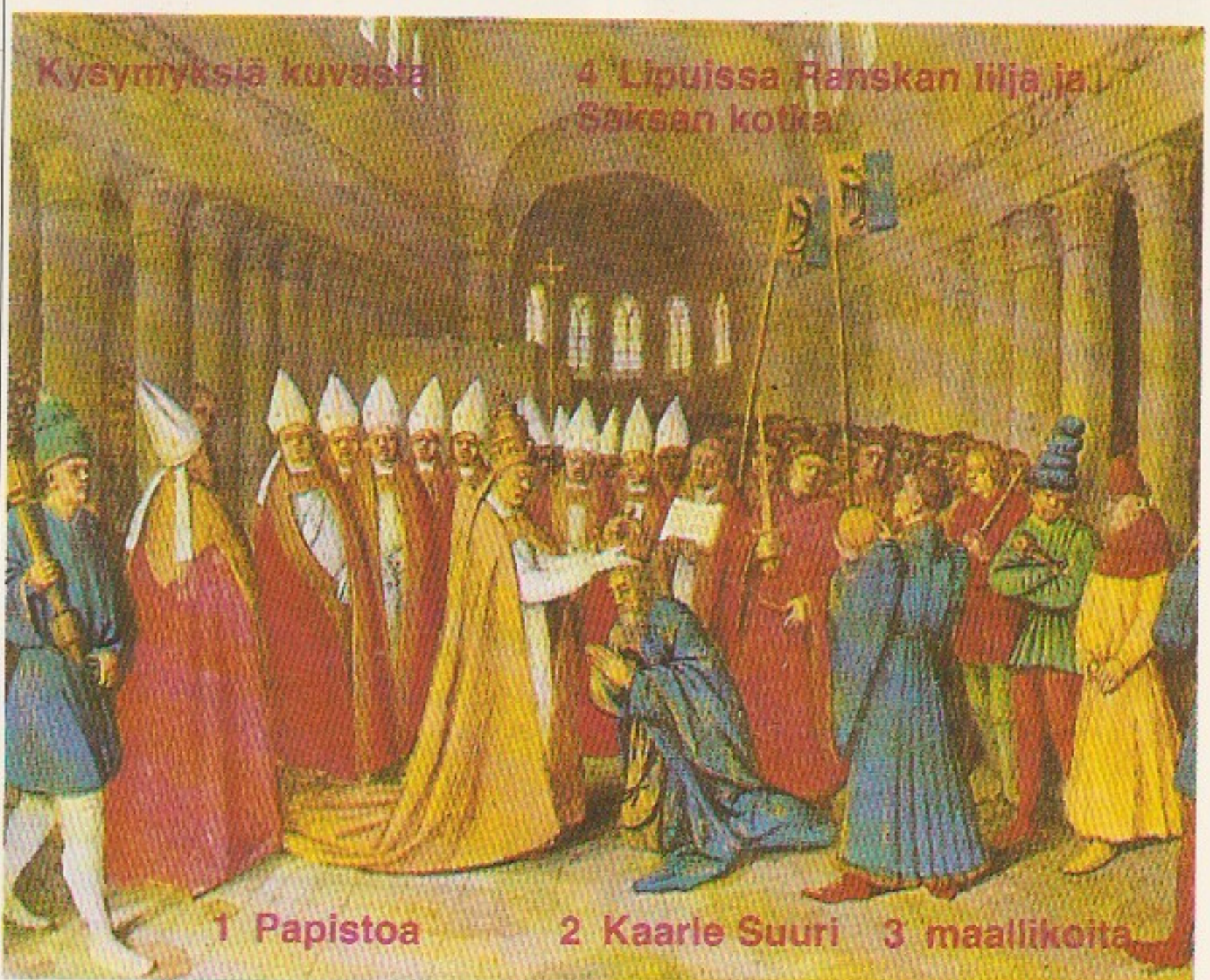
Korkeus noin 50 cm

Raamattujen arvo oli niin suuri, että niillä saattoi vaihtaa jopa maatilan. Kuva esittää metallikantista, jalokivin koristeltua Raamatun kantta Kaarle Suuren ajoilta.

tiin, joiden hallinnosta vastasivat Kaarlen valitsemat kreivit.

Koska pätevistä virkamiehistä oli suuressa valtakunnassa puute, Kaarle Suuri pani alulle näiden kouluttamisen. Pappien hoitamissa kouluissa ylimysten pojat saivat opetusta lukemisessa, kirjoittamisessa, laskennossa ja uskonnossa. Kaarle Suuren pyrkimyksenä oli toteuttaa hallinnossa ja oikeudenkäytössä niin alhaisten kuin ylhäisten yhdenvertaisuus.

Joulupäivänä vuonna 800 paavi Leo III vihki Kaarle Suuren Rooman keisariksi; tästä toimenpiteestä ei Itä-Roomassa suinkaan oltu ihastuneita.

Kirkon kuvauksessa selvä perspektiivi — vrt. edelliseen kuvaan. Huomatkaa pappien asut ja kaapujen värit. Kirkko on tyyliltään varhaiskristillinen basilika — vrt. sivun 105 kuviin.

93

Kaarle Suuren toimet kuninkaana osoittavat, kuinka hän pyrki tehokkaaseen hallintoon. (Valtion jako helpommin hallittaviin ja valvottaviin piirikuntiin, virkamiesten koulutus yhdessä kirkon kanssa.) Kaarlella oli suurenmoisia ihanteita (esimerkiksi ylhäisten ja alhaisten tasa-arvoisuus hallinnossa ja lain edessä). — Onko tämä toteutunut nykyajan valtioissa?

Kaarle Suuren kuoleman jälkeen kävi samoin kuin niin usein muissakin vastaavanlaisissa tilanteissa. Valtakunta jaettiin. (Jako on usein ollut parempi ratkaisu kuin pitkät taistelut vallanperimyksestä.)

Viidennen luokan kurssissa seikkailleet viikingit näyttävät frankkien valtakunnassa toisen puolensa. Euroopan rannikoilla viikinkiretket koettiin rasituksena. Lukukappale kertoo, kuinka tyyli viikingit menettelivät eräällä keskiajan suurimpiin kuuluvassa kaupungissa. Idän- ja lännen-
tien ero tulee ymmärrettäväksi.

Omatoimikirja: Tehtävässä 9 istuimet ja kilvet voivat olla toisinkin päin (3 ja 9).

Missä tällaisia kirjoja, lähinnä Raamattuja, valmistettiin? Mikä teki ne jo omana aikanaan kalliiksi?

Kauanko arvelette yhden sivun koristeluun ja kirjoittamiseen menneen aikaa? Entä sitten toista tuhatta sivua paksun Raamatun kopiointiin ja koristeluun?

Keskiajalla ei ollut painokoneita. Kirjat kirjoitettiin ja monistettiin käsin. Sivu tällaisesta englantilaisesta Raamatusta 800-luvulta.

4

Eurooppaa koettelivat seuraavina vuosisatoina monet levottomuudet. Välimeren itäosista eteneviä muslimia vastaan käytiin jatkuvia taisteluja Espanjassa ja Itä-Rooman rajoilla. Viikinkiretket rasittivat Eurooppaa parin vuosisadan ajan.

5

Lyhyesti

- Frankkien valtakunnasta tuli Kaarle Suuren aikana Rooman vallan perijä.
- Paavi siunasi Kaarle Suuren keisariksi Roomassa v. 800.
- Kaarle Suuren valtakunnassa oli Euroopan ja Euroopan uusien valtioiden Ranskan, Saksan ja Italian alku.
- Kaarle Suuren valtakunta hajosi sisäisiin riitoihin.

Munkki; kerrataan luostarilaitoksesta 5. luokalla opitut asiat.

Kaarle Suuri oli Pipin Pienen poika, ja hän hallitsi aluksi veljensä kanssa valtakuntaa, tämän kuoltua yksinvaltiaana. Kaarle yhdisti antiikin perinnön, kristilliset aatteet ja germaaniset perinteet ja loi ensimmäisen yhdistyneen Euroopan Rooman valtakunnan jälkeen. Veistos on kultasepän ihannoitu luomus eikä vastanne täysin Kaarlen ulkonäköä. Huomatkaa puvun kotkat, joita oli myös edellisen sivun lipuissa.

Kaarle Suuren kadonnut kaupunki

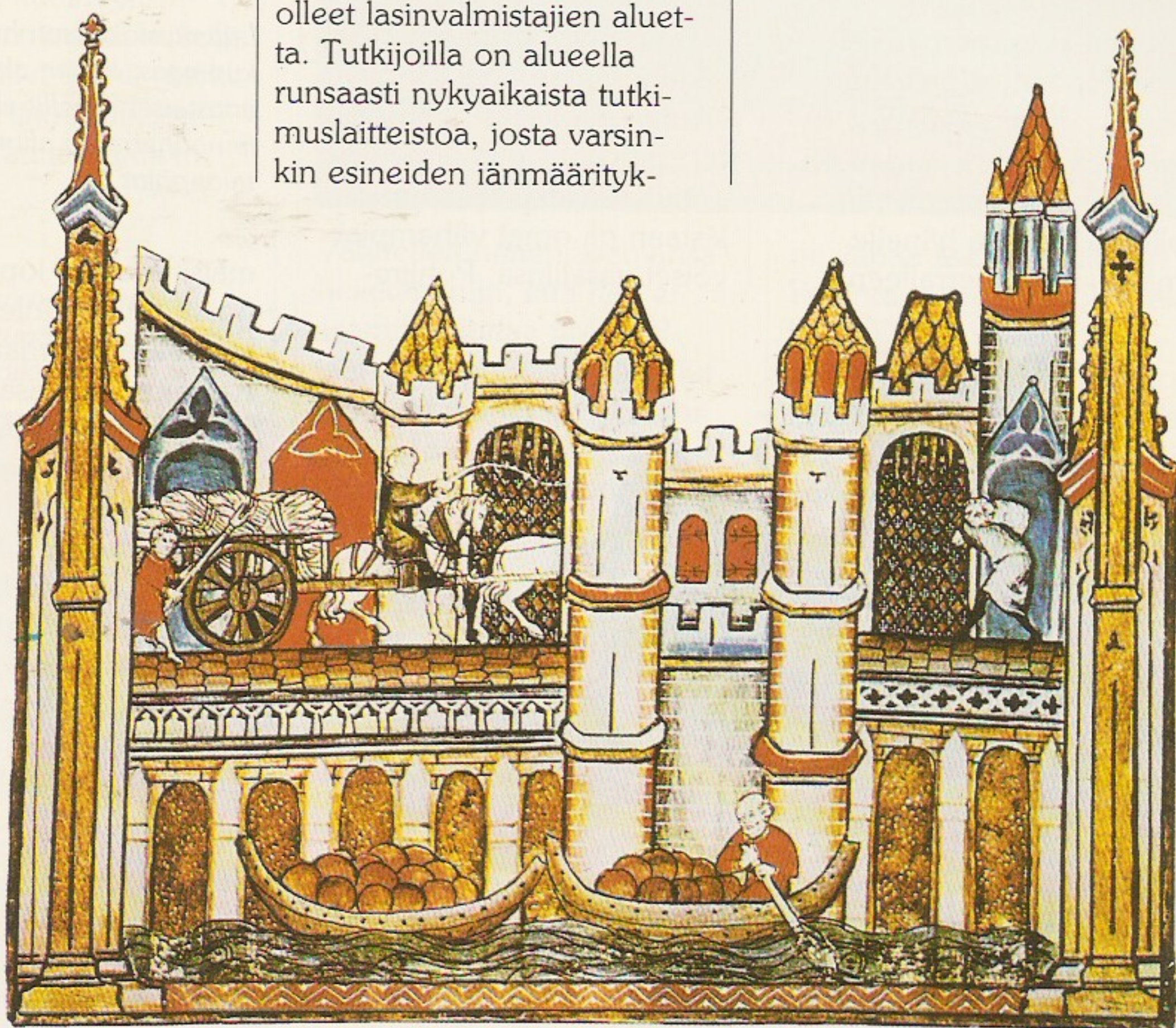
Yksi keskiajan suurimmista kaupungeista, joka on ollut kateissa vuosisatoja, on löydetty. Pohjanmiehet, viikingit, ryöstivät Kaarle Suuren aikana Pohjois-Ranskassa Quentovicin kaupungin, joka vähitellen hautautui kasvillisuuden ja humuksen alle. Tutkijat ovat etsineet sitä aika ajoin, mutta vasta syksyllä 1987 se löytyi 30 kilometrin päästä Boulognesta.

Quentovic on viime vuosien tärkein muinaislöytö Euroopassa. Kaupunki lie-
nee perustettu noin vuonna 500 ja siitä kehittyi Kaarle Suuren aikana eräs hänen tärkeimmistä kauppakeskuksesta.

Tutkijoille on tullut yllätyksenä, että kaupunki on ollut jaettu tarkasti eri ammatikuntien alueisiin. Läntiset osat ovat kuuluneet kangankutojille, sillä niistä on löydetty mm. kangaspuiden osia, kaakkoisosat ovat taas olleet lasinvalmistajien aluetta. Tutkijoilla on alueella runsaasti nykyaikaista tutkimuslaitteistoa, josta varsinkin esineiden iänmäärittä-

sessä on suurta hyötyä. Mutta arkeologien lähes korvaamattomia apulaisia ovat myyrät. Niiden nostamista multakasoista saadaan talteen suuret määrät murskautuneita astioita ja muuta esineistöä.

Viikinkien hävityksen jälkeen 840-luvulla kaupunki ei koskaan toipunut entiselleen. sen viimeiset asukkaat muuttivat muualle. Quentovic katosi tuhanneksi vuodeksi.

Keskiaikainen kaupunkikuva.

Miten kuvassa korostuu kauppa? (Kuormavankkurit, lastatut veneet, mylläri.)

95

Luostarilaitos syntyi kristillisistä erakkoyhdyskunnista, joiden esikuvina ovat voineet olla jopa Kristuksen aikaiset ja sitä vanhemmat Lähi-idän luostarit. Kristillisistä luostareista vanhimmat olivat Pakomioksen ja Basileios Suuren 300-luvulla idässä organisoimat yhdyskunnat. Lännessä ennen muita Benedictus Nursialaista (480–547) pidetään luostarilaitoksen isänä, vaikka itse asiassa jo Augustinus (354–430) oli niitä perustanut. Munkkeja ja nunnia sitoivat luostarisään-

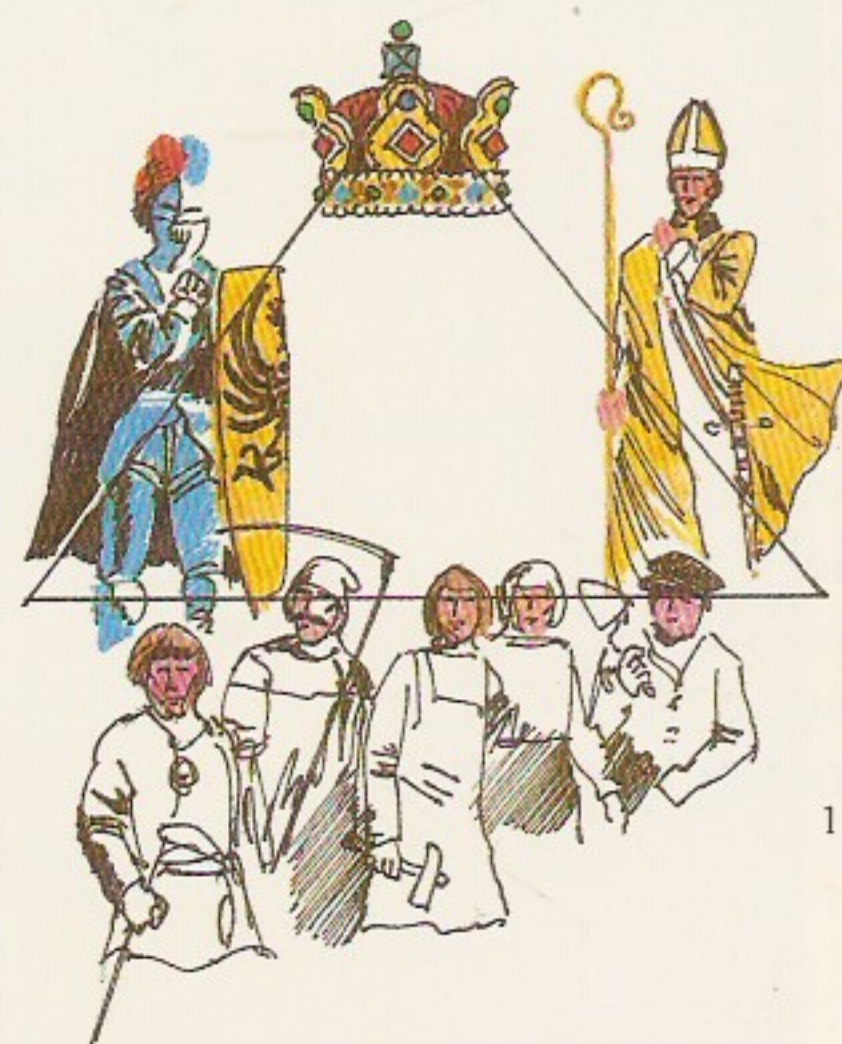
nöt. Mitä niitä muistatte? (Kristuksen seuraaminen, omaisuudesta luopuminen, naimattomuus, palvelustehtävät: laupeudentyö, köyhien ja sairaiden hoito, nuorisotyö, lähetystyö, saarnatoiminta, sielunhoito.) — Luostareita on ollut ja on myös buddhalaisuudessa, brahmalaisuudessa, taolaisuudessa ja juutalaisuudessa. Onko luterilaisilla luostareita? Onko Suomessa luostareita? Missä?

2/V Läänityslaitos

Jo Rooman valtakunnassa oli tullut tavaksi palkita sotilaita ja virkamiehiä antamalla näille maata viljeltäväksi. Keskiajalla, jolloin rahaa oli vähän, tämä tapa tuli yleiseksi koko Keski-Euroopassa ja osittain myös Pohjoismaissa. Kuninkaat luovuttivat ylimyksille maata »läänityksinä» ehdolla, että nämä puolestaan pitivät yllä sotajoukkoa häntä suojellakseen. Näitä mahtavia miehiä sanottiin kuninkaan vasalleiksi. He ottivat palvelukseensa omiksi vasalleiksi sotataitoisia miehiä, joiden oli puolestaan vannottava uskollisuuden vala hänelle, omalle »lääninherralle».

Nämä vasallit saivat korvaukseksi omalta lääninherraltaan pienemmän läänin. Kun talonpojat eivät voineet maksaa raskaita sotaveroja tai tunsivat itsensä turvattomiksi, he menivät lääninherrojen palvelukseen ja hoitivat suojelua vastaan näiden viljelyksiä. Niissä läänityksissä, joita kuningas ja lääninherrat vasalleilleen jakoivat, siirtyivät talonpojat läänityksen mukana vasallille.

Näin muodostui hyvin selvä järjestelmä, jota sanotaan läänityslaitokseksi. Ylimpänä oli kuningas, jolla oli joukko omia vasalleja. Näillä puolestaan oli omat vähempiarvoiset vasallinsa. Pohjim-

Läänityslaitoksen huipulla oli kuningas, hänen alaisinaan eriasteiset vasallit eli linnanherrat ja alimpana talonpojat.

2

maisina olivat lopulta talonpojat, jotka huolehtivat kaikkien vasallien maataloista. Käytännössä vasallit olivat hyvin eriarvoisia. He olivat arvonimeltään herttuaita, vapaaherroja ja kreivejä.

Myös kirkko kuului läänityslaitokseen niin, että eräät piispat ja suurten luostarien esimiehet saattoivat olla kuninkaan vasalleja, joilla oli velvollisuus pitää sotaväkeä.

Läänityslaitoksesta oli

Kaarle Suuri piti lääninherransa kurissa tarkastuttamalla näiden toimia kiertävien apulaistensa avulla. Tarkastusmatkalla olevia kreivejä.

Tavoite: Oppilas ymmärtää läänityslaitos-käsitteen pääkohdat.

Toteutus: Todetaan Rooman valtakunnassa tavaksi tullut palkkajärjestelmä, maan antaminen viljeltäväksi. Menetelmä oli valtion kannalta vaivattomampi kuin suoranaisen palkan maksaminen (virkamies sai »tehdä» oman palkkansa). Keskiajalla käytäntö johti läänityslaitoksen syntyyn. Pääperiaate on selvä: Kuningas tarvitsi sotajoukon

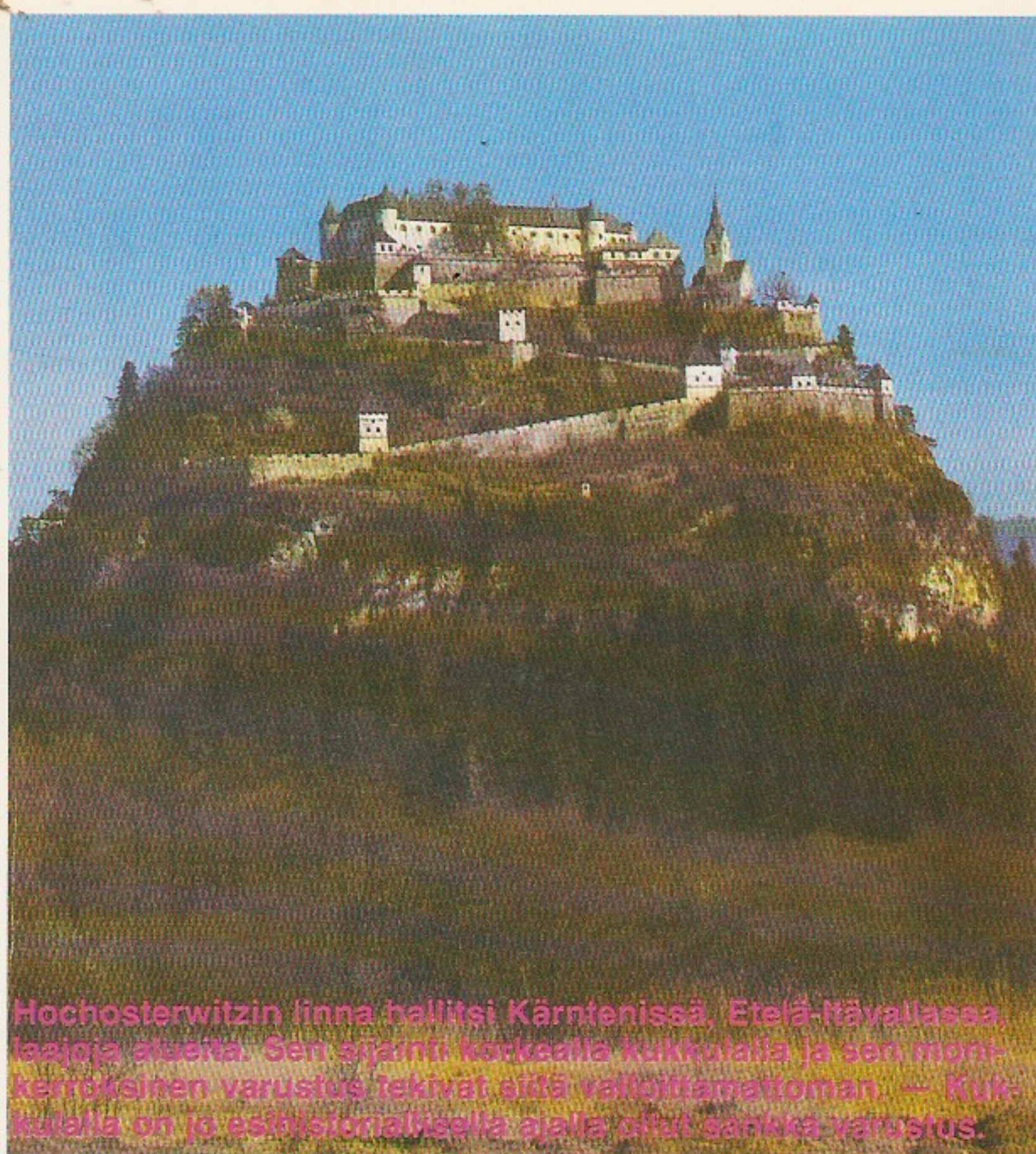
valtansa säilyttämiseksi (ja laajentamiseksi). Koska rahaa (tai arvoesineitä) ei riittänyt sotajoukon ylläpitoon, jouduttiin kierteeseen, joka kuvataan kirjassa. Tärkeä seikka, jota on syytä painottaa, oli se, että lähes kaikki maa Euroopassa läänitettiin. Palataan viidennen luokan kurssiin, aatelin syntyyn ja mahtiin. — Miten aateli Ruotsissa sai alkunsa? (Kuningas antoi verovapauden tilalle, joka toimitti kuninkaan palvelukseen miehen ja ratsun varusteineen. Meillä ei juuri läänitetty suuria alueita, vaan järjestelmä py-

Kallioisen vuoren huipulla oleva linna. Miksi sitä oli helppo puolustaa? Mitä vaikeuksia pitkä piiritys saattoi aiheuttaa linnanvälle?

seurauksena, että lopulta kaikki maaomaisuus läänitettiin. Lääninherrat olivat alueittensa täysiä hallitsijoita, joiden ainoa velvollisuus oli taistella kuninkaan puolesta. Lääninherrojen suuri valta vähensi kuninkaan valtaa. Suurista lääneistä syntyivät myöhemmin esimerkiksi Ranskan maakunnat.

Keskiajan kuluessa tuli vähitellen yleiseksi käsitys, että kaikki maa kuului yksinomaan kuninkaalle, kirkolle tai ylimyksille. Tämä merkitsi sitä, että talonpoika ei enää omistanut maataan.

Lääninherran vapaapäivä. Hänen vaakunansa on kuvan ylälaidassa oikealla.

Hochosterwitzin linna hallitsi Kärntenissä, Etelä-Mavallassa laajaa aluetta. Sen sijainti korkealla kukkulalla ja sen monikerroksinen varustus tekivät siitä valloittamattoman. — Kukkulalla on jo esihistoriallisella ajalla ollut sankka-varustus.

3

Vähitellen hänen asemansa heikkeni niin, että hän ei saanut muuttaa pois tilaltaan. Talonpojasta oli tullut maaorja, hänet oli »sidottu turpeeseen». Yksi helpotus maaorjaksi joutuneella talonpojalla kuitenkin oli: hän

oli vapaa asepalveluksesta. Pahinta maaorjuus oli Etelä- ja Itä-Euroopassa. Englannista se puuttui lähes kokonaan. Suomessa, Ruotsissa ja Norjassa talonpoika ei koskaan joutunut maaorjuuteen.

Lyhyesti

- Läänityslaitos muodosti keskiajalla tarkoin säännellyn järjestelmän.
- Kuningas luovutti vasalleilleen maata asepalvelusta vastaan.
- Vasallilla saattoi olla alaisinaan omia vasalleja.
- Talonpojat viljelivät vasallien maita.
- Monessa maassa talonpojista tuli maaorjia. Poikkeuksia kuitenkin olivat mm. Ruotsi, Suomi, Norja ja Englanti.

Itse asiassa kuva esittää kiertävää trubaduuria, jota linnanneidot palvovat kylvettämällä, kukittamalla, antamalla hänelle kukkaseppeleen sekä viinimaljan. — Kuva Zürichissä julkaistusta, käsin tehdystä ja rikkaasti koristellusta runoteoksesta.

97

syi pienimuotoisena.) — Oliko Ruotsin kuningas vallas- saan vahvempi verrattuna eurooppalaisiin virkaveljiinsä? (Ilmeisesti.) Tässä voi tuoda esille pohjoismaisia kansalaisten perusoikeuksia, jotka ovat meille itsestään selvyyksiä, esimerkiksi jokamiehenoikeudet luonnossa. Suurin syy vaikkapa Suomen läänittämättä jättämiseen oli kai kuitenkin harva asutus ja tuonaikainen elinkeinorakenne (metsästys, kalastus ja kaskiviljely, jotka eivät oikein sovi maaorjille).

Tässä on hyvä mahdollisuus »voittaa» yksi tunti käsittelemällä vielä samalla tunnilla seuraavakin kappale 3/V Kylässä, joka on hyvin lyhyt.

Omatoimikirja: On hyvä selittää, että läänitykset olivat eri oloissa hyvinkin erikokoisia.

3/V Kylässä

Suurin osa eurooppalaisista oli keskiajalla talonpoikia. He asuivat pikku kylissä, joiden asukasluku saattoi olla enintään muutama sata. Kylän talot olivat kirkon ympärillä, ja kylän halki kulki usein maantie. Mäellä pyöri tuulimylly, ja kylän laidalla oli iso uuni. Usein lääninherra omisti molemmat ja kantoi niiden käytöstä maksua.

Pellot olivat kylän ympärillä, ja ne oli jaettu sarkoihin. Jotkut kyläläisistä viljelivät maata, toiset olivat palkollisia eli renkejä, piikoja ja paimenia. Käsityöläisiäkin oli, ainakin seppä ja nahkuri, ehkäpä räätäli ja parturikin, joka toimi myös »lääkärinä».

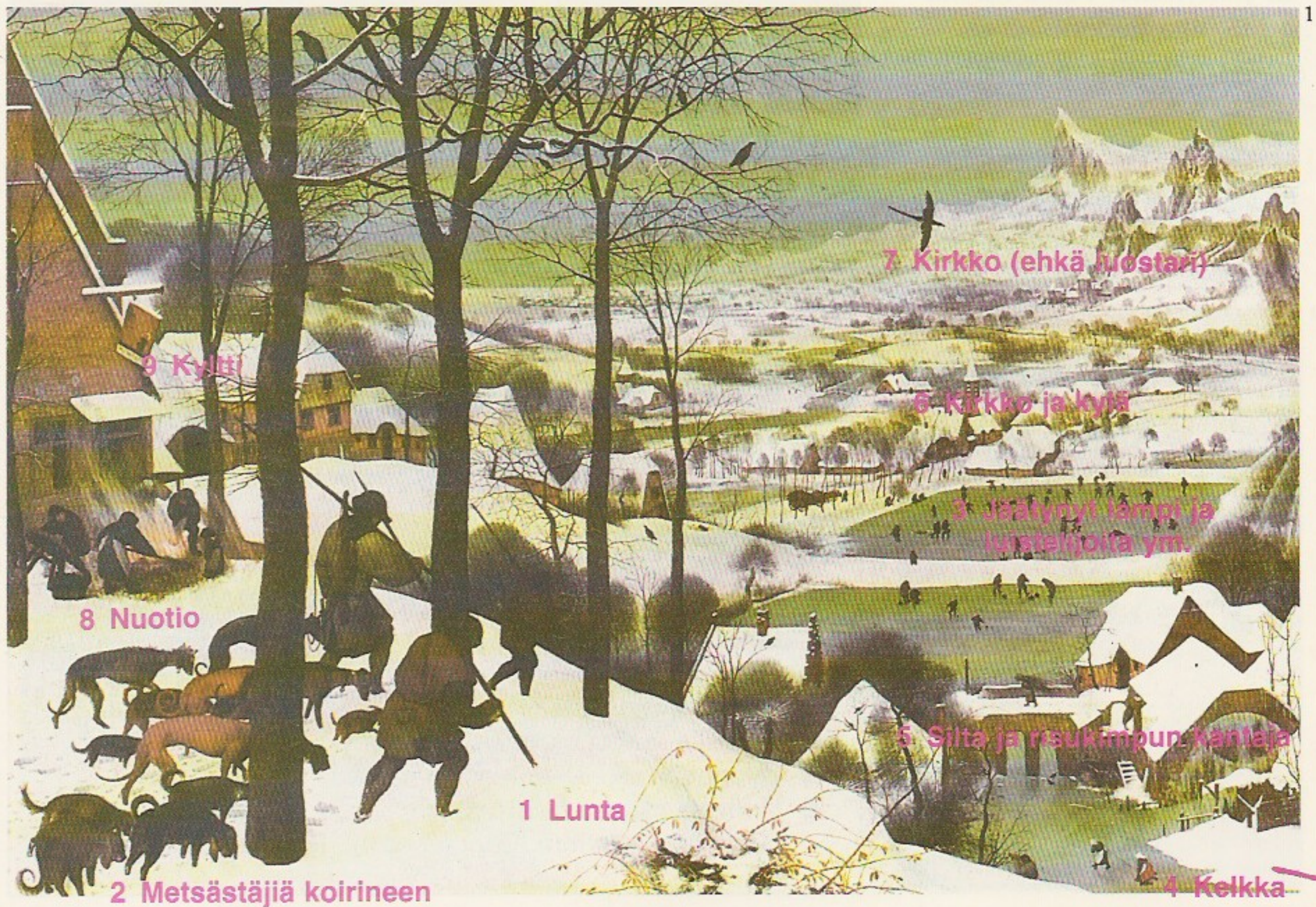
Kylän väki teki peltotyöt yhdessä. Sadonkorjuuajkana piti vilja saada nopeasti lei-

katuksi ja puiduksi. Jos kato tuhosi sadon, ei kyläläisillä ollut paljon toivoa, että apua saataisiin muualta.

Uutisia kylän asukkaat kuulivat satunnaisilta matkustajilta. Joskus poikkesi kylään vaeltava munkki, ratsumies tai teatteriseurue.

Kuolema oli kaikille tuttu luurankomies lapsesta pitäen. Se ei erotellut rikasta eikä köyhää hakiessaan saalis-

Keskiaikainen maalaismaisema. — Pieter Brueghel vanhemman maalaus, 1500-luku.

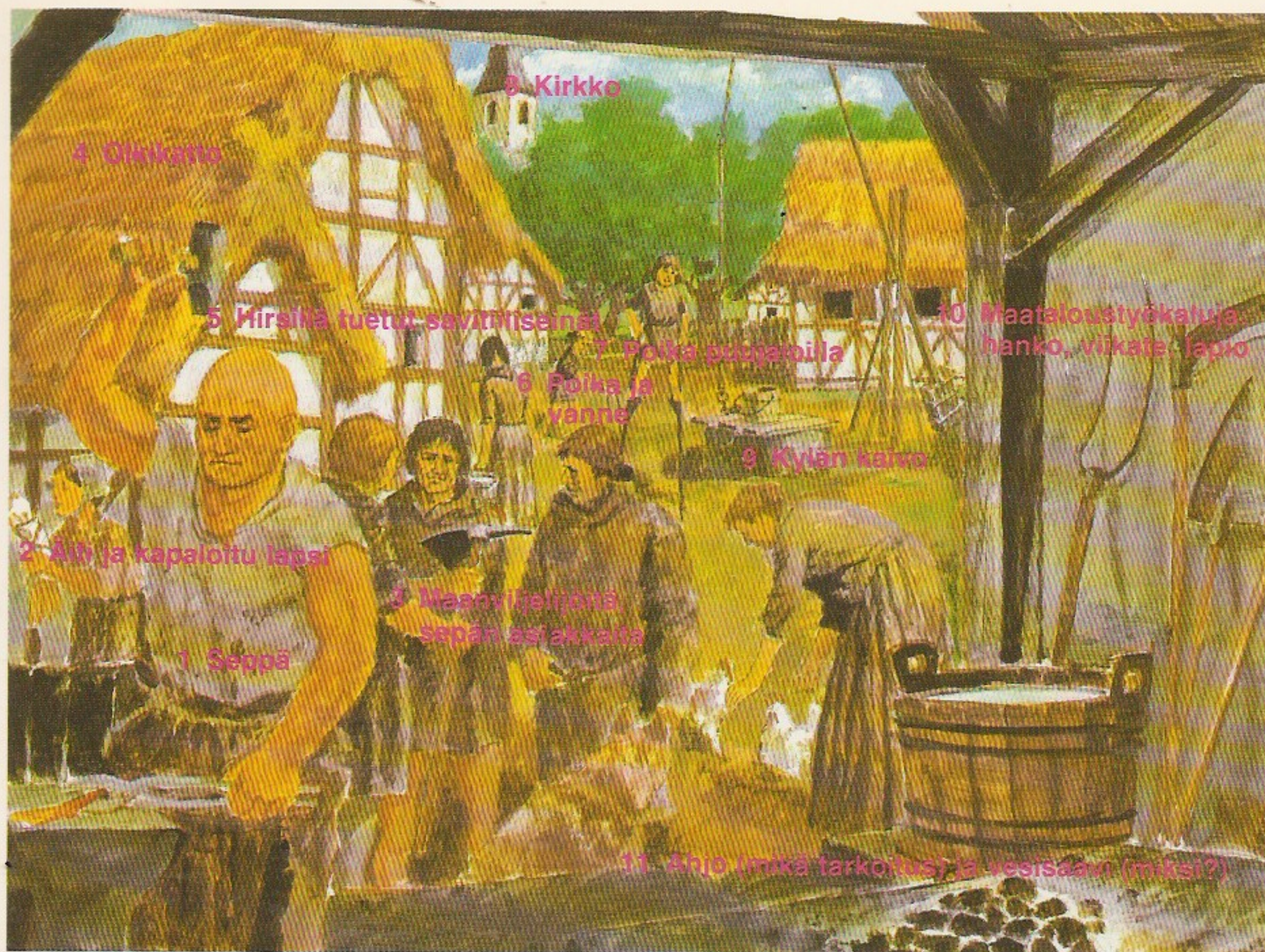

Tavoite: Oppilas ymmärtää, millaista oli elämä keskiaikaisessa eurooppalaisessa kylässä.

Toteutus: Käydään kappale läpi kohta kohdalta verraten oloja suomalaisen keskiaikaiseen kylään. Uutiset: Tiedonsaanti hyvin samanlaista, suomalaiset saivat tietoja myös kauppapaikoilla. (He olivat vapaampia liikkumaan, ja elinkeinojensa ansiosta heillä oli myytävää.) Terveystenhoito: Samanlaista, viikatemies korjasi runsasta satoa, eni-

ten vastasyntyneiden ja pikkulasten keskuudessa. Kylien asukasluku: Suomalaisissa kylissä asukasluku oli huomattavasti pienempi. Maanomistus: Suomessa valtaosa maasta kuului talonpojille. Tässä on suurin ero. Kirkon merkitys: Sekä Euroopassa että Suomessa kirkolla oli keskiajalla erittäin suuri merkitys ihmisten jokapäiväisessä elämässä.

Suomalainen talonpoika saattoi niin halutessaan siirtyä uusille asuinsijoille; itse asiassa valtio suosikin näin tapah-

Keskieurooppalaisen kylän arkipäivän hyörintää.

taan. Perheisiin syntyi paljon lapsia, mutta heistä vain muutama eli täysikasvuiseksi. Kova ruumiillinen työ ja puutteellinen ravinto nujersivat ihmiset muutoinkin jo nuorina. Kirkko koetti lohduttaa ihmisiä opettamalla,

että alistuminen Jumalan tahtoon katsottiin ansioksi taivaassa.

Kylän lähellä oli aluetta hallitsevan linnan herran linna. Sen suojiin saattoi kylän väki vaaran uhatessa paeta.

Talonpoikaisperheen asut, keskiaika.

Lyhyesti

- Euroopan pellot olivat keskiajalla yleensä sarkajaossa.
- Kylissä oli talonpoikien lisäksi muutama käsityöläinen.
- Linna oli kyläläisten turva vaaran uhatessa.
- Uskonnolla oli voimakas vaikutus kaikkeen elämänmenoon.

tuva tilojen lukumäärän kasvua. Aivan viime vuosikymmenille saakka on suomalaisessa yhteiskunnassa ollut kalastajia ja metsästäjiä. Yleisesti voidaan todeta, että suomalaiset talonpojat elivät »vapaammin» kuin eurooppalaiset kohtalotoverinsa.

Omatöimikirja: Tehtävän 1 kirjoitukset voi myös teettää paperille, jolloin ne voidaan kiinnittää seinälle muiden luetavaksi.

Erinomainen ajankuva. Pankaa merkeille taiteilijan valitsema tarkastelukohta, ylhäältä viistosti alas, mikä antaa mahdollisuuden esittää enemmän, rikkaammin ja myös uudella tavalla aihetta, joka kaiken lisäksi on maisema. Verratkaa kirjan aikaisempiin kuviin, niin taidejäljennöksiin kuin tätä teosta varten tehtyihin kuviin. Huomaatte, miten harvinainen mutta »opettava» katselukulma on.

4/V Linnassa

Linna oli sekä puolustusvarustus että linnanherran perheen koti. Usein se rakennettiin jyrkälle vuoren harjanteelle tai veden suojaamaan saareen. Monen linnan ympärille kaivettiin valihauta, joka täytettiin vedellä.

Tyypillinen keskiaikainen linna on Saksassa 1100-luvulla rakennettu Wartburgin linna. Se on pystytetty vuoren harjanteelle, ja korkeat muurit tekevät sen melkein luoksepääsemättömäksi.

Linnaan johtaa vain yksi tie, jonka katkaisevat porttitorni ja nostosilta. Öisin ja vaaran uhatessa nostosilta veivattiin ylös, ja siitä tuli tukeva, raudoitettu portti. Sillan paikalla aukeni syvä rotko. Porttitornin takana on esilinna ja ulompi linnanpiha. Sen muureissa on talousrakennuksia ja sotamiesten huoneita. Esilinnasta päästään toisen tukevan portin kautta varsinaiseen päälinnaan. Siinä ovat linnanherran perheen huoneet, suuri ritarisali

ja makuukamareita, kylpyhuone, vesisäiliö ja tuiki tärkeä kaivo. Tallit, puutarha ja kaksi erittäin jykevää puolustustornia kuuluvat päälinnaan.

Koska linnoja rakennettaessa ajateltiin ensi sijassa puolustusta, myös Wartburgin linnan ikkunat ovat pienet. Alussa ne olivat vain puisten luukkujen suojaamia aukkoja, sittemmin niihin asennettiin pergamentista ruudut ja keskiajan päättyessä jo lasit. Linnan huoneissa on suuria takkoja, joissa talvisin roihusivat komeat pystyvalkeat. Polttopuuta kului paljon, mutta sittenkin linna oli kylmä; kun tuli sammui, ei takkoja voitu sulkea pelleillä, koska niitä ei ollut. Monessa linnassa niin isännät kuin vieraat ahtautuivat samaan vuoteeseen turkisten alle, jotta lämpöä olisi ollut enemmän.

Linnojen lattiat oli katettu taljoilla ja turkiksilla ja seinillä oli ryijyjä estämässä hohkaavaa kylmyyttä. Kun kesä saapui, pysyi linna silloinkin pitkään viileänä. Paksuihin seiniin kertynyt kylmyys haihtui hitaasti.

Keski-Euroopassa on yhä jäljellä satoja linnoja. Aikoinaan niitä on ollut tuhansia. Rattenburg Itävallassa.

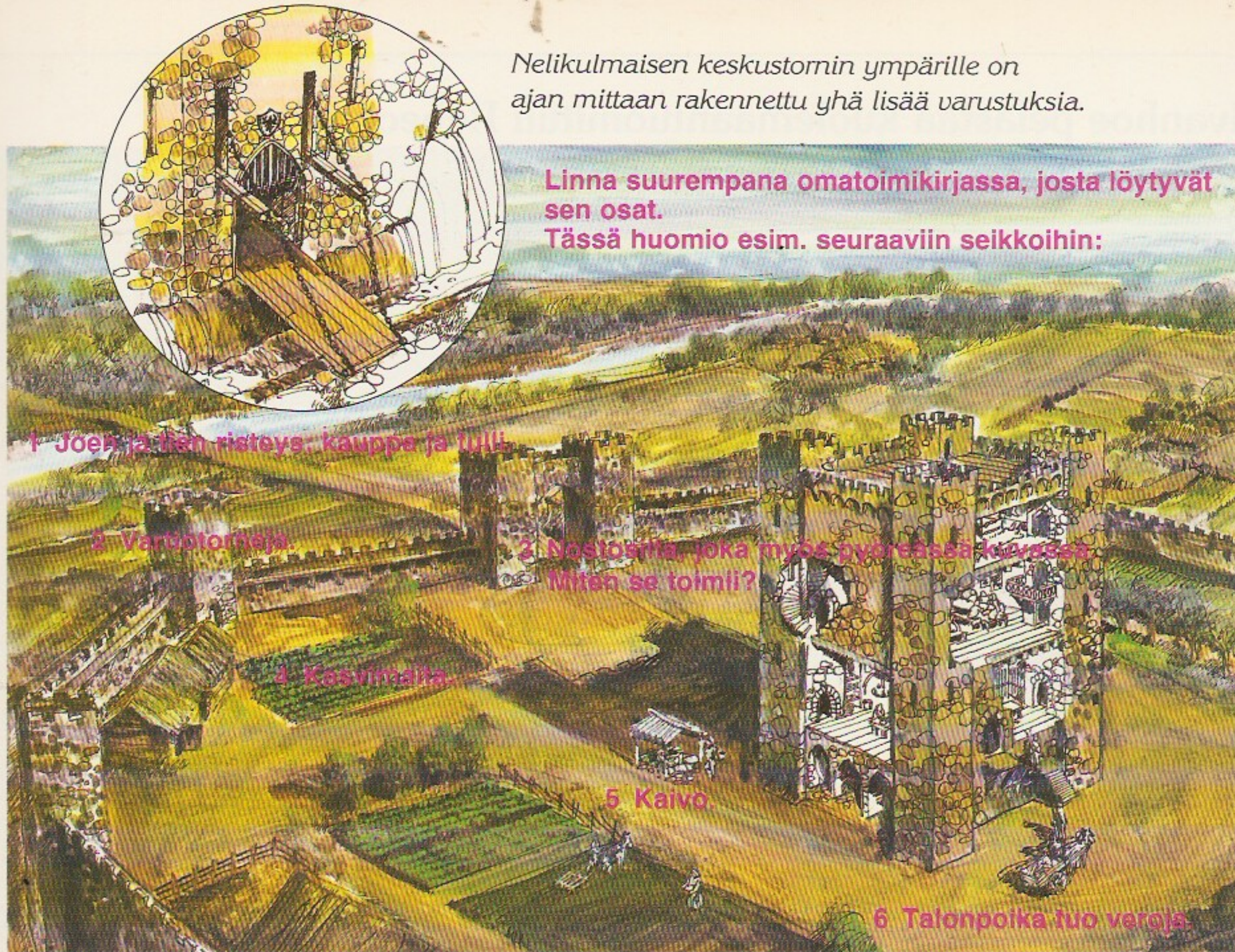
Tavoite: Oppilaan kuva keskiaikaisen linnan rakenteesta ja elämästä vahvistuu.

Toteutus: Heti aluksi on syytä varmistaa, että oppilaat muistavat Suomen linnojen (lukuun ottamatta ns. kartanolinnoja) omistajaksi valtion (Ruotsin). Muualla Euroopassa keskiaikaisten linnojen omistaja oli yleensä yksityishenkilö, jonka läänityksien alueella linna oli. Linnojen rakenne on

ollut periaatteessa hyvinkin samanlainen, tornit, muurit jne. ovat kaikissa linnoissa. Linnojen rakenteesta voidaan usein arvioida summittaisesti niiden ikä. (Pyöreät tornit tulivat tuliaseiden myötä, koska tykinammus kimposi helpommin kuperasta pinnasta.) Kylmyys oli kiusana jopa Etelä-Euroopan linnoissa. Tässä yhteydessä on hyvä mainita pohjoisessa sijaitseva turkisuusalue, josta sai mainioita turkiksia (Suomi). Linnojen rakentamisesta ja yksityiskohdista

Nelikulmaisen keskustornin ympärille on ajan mittaan rakennettu yhä lisää varustuksia.

Linna suurempana omatoimikirjassa, josta löytyvät sen osat. Tässä huomio esim. seuraaviin seikkoihin:

1 Joen ja tien risteys, kauppa ja tulli

2 Vartiotorneja

3 Nostolaita, joka myös pyöriessä kuvassa. Miten se toimii?

4 Kasvimaa

5 Kaivo

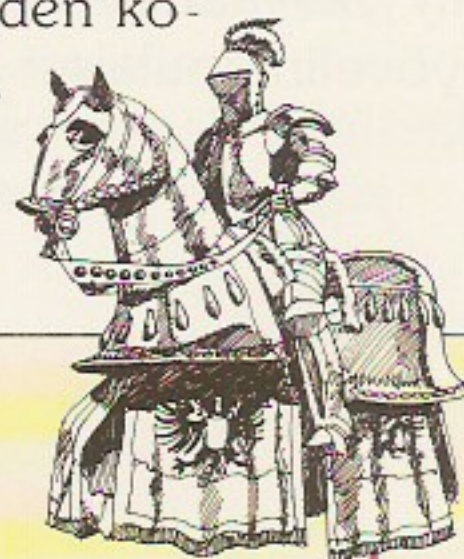
6 Talonpoika tuo veroja

Linnan väki toimitteli kodin askareita, naiset kutoivat, ompelivat ja seurustelivat, miehet kävivät metsällä ja tiluksilla ja pelasivat ehkä iltaisin šakkia tai korttia. Joskus saapui linnaan kiertelevä laulaja, trubaduuri, joka kertoi ritarien seikkailuista ja esitti kauniita rakkauslauluja sekä pilkkalauluja lääninheran tai kuninkaan vihollisista. Trubaduuri toi myös tärkeitä uutisia, usein vanhoina, mutta aina mielenkiintoisina.

Kun vihollinen hyökkäsi linnaa vastaan, sen ensimmäiset ryntäykset oli helppo torjua. Sitten alkoi linnan

piiritys. Isoilla lingoilla sinkautettiin kivikuulia muurien yli. Puolustajat puolestaan kaatoivat kuumaa vettä ja sulaa tervaa piirittäjien päälle. Jos vesi- ja ruokavarat riittivät, piirittäjät saivat poistua tyhjin toimin; hyvin suunniteltu linna oli vaikea valloittaa.

Suomessa ei ollut merkittäviä yksityisiä linnoja. Sen sijaan kruunun eli valtion linnat ovat eurooppalaisten kruununlinnojen veroisia, Olavinlinnaa pidetään jopa Pohjoismaiden koimeimpana.

Lyhyesti

- Linna oli aatelisten läänitysherran koti ja turvapaikka.
- Linnanherra omisti kylänsä myllyn, kantoi tien käyttäjiltä tullia ja hallitsi aluettaan.
- Linnoissa harrastettiin myös musiikkia, runoutta ja sotaleikkejä.

on saatavina useitakin koululaisille sopivia kuvitettuja kirjoja, joita kannattaa kysellä kirjastosta. Kirja painottaa linnoja kulttuurikeskuksina; kannattaa mainita linnojen merkitys myös kaupankäynnin ja kaupunkien synnyn kannalta.

Lukukappaleessa tavataan Ivanhoe. Ritarien koulutuksesta voidaan, ajan salliessa, kerrata kappale edellisestä Historiankirjasta.

Hyvä kuva linnasta on tämän kirjan sivulla 116.

Ritarin haarniska-asu.

Myös hevonen on osittain suojattu metallivarustuksilla.

Mitä aseita vastaan haarniska oli hyvä? Minkälaiseen asemaan ratsumies joutui, jos hän suistui satulasta? Värittäkää kuva.

Ivanhoe pelastaa kuolemaantuomitun Rebeckan

Kun ritari ja temppeliherra Bois-Guilbert ryösti kauniin juutalaistytön Rebeckan, hän teki rikoksen niin lakia kuin temppeliherrojen sääntöjä vastaan. Ja kun ritarikunnan suurmestarin tietoon tuli onnettomasti rakastuneen Bois-Guilbertin rikos, hän julmistui: temppeliherrat eivät saaneet mennä naimisiin, eikä nainen saanut edes vieraila heidän linnoissaan. Tuomio oli selvä, mutta temppeliherroille tyypillinen. Viaton Rebecka tuomittiin roviolla poltettavaksi, koska hänen täytyi olla noita. Kuinka muutoin jalo ja ylhäinen Bois-Guilbert olisi tehnyt näin kammottavan rikoksen?

Teloituspäivä koitti. Kansaa oli jo aamuvarhaisesta kertynyt linnaa ympäröiville kumpareille. Rebecka sidottiin jyrkävään paaluun, ja pyövelin apulaiset alkoivat

juoksuttaa risukimppuja hänen ympärilleen. Bois-Guilbert sitävastoin ratsasti ravia turnajaiskentän päähän: Rebeckalla oli nimittäin pieni mahdollisuus pelastua. Hänet vapautettaisiin, mikäli joku ritari turnajaisottelussa voittaisi Bois-Guilbertin.

Mutta aika kului. Rovio-paalun varjo kiertyi vääjäämättä lännestä itään. Ilta joutui. Silloin väkijoukko kohahti; kaukana nummella näkyi ratsumies kiittävän kohden linnaa. Hänellä oli ritarin varustukset, ja kansa arvasi, että siinä saapui pelastaja. Mutta kun ritari ehti lähemmäksi, yleisö huokasi pettymyksestä; hänen hevonsa kompasteli, ja itse ritari horjahteli satulassa kuolemanväsyneenä. Urheasti hän kuitenkin ratsasti turnajaiskentälle, ja kypäränsä viisiä kohottaen huusi: Olen tullut puolustamaan viatonta

Rebeckaa, Yorkin lisäkin tytärtä. Samalla teen kaikille tiedettäväksi, että Bois-Guilbert on petturi, murhamies ja valehtelija. Minä olen Ivanhoen Wilfred ja olen jo kahdesti syössyt Bois-Guilbertin satulasta.»

»Koiraa», karjaisi Bois-Guilbert, ja ratsut kiisivät toisiaan kohti. Peitset painuivat tanaan — ja sitten tapahtui jotain järkyttävää: Ivanhoen hevonen kompastui väsymyksestä, Bois-Guilbertin peitsi lennätti Ivanhoen ruohikkoon, ja vain kevyt kumahdus kertoi, että Ivanhoenkin keihäs oli osunut vastustajaan. Tuon merkillisen päivän oudot tapahtumat eivät suinkaan olleet ohi. Ivanhoe kompuroi jaloilleen. Hän veti huotrasta raskaan lyömämiekkansa ja ryntäsi kohti vastustajaansa. Silloin temppeliherra alkoi vavista ja horjua satulassaan

ja syöksyi äkisti tantereelle haarniska helisten. Suurmestari huusi: »Älä tapa, me tunnustamme sinut voittojaksi!» Bois-Guilbertin kypäri irroitettiin. Katselijat vetäytyivät kauhistuneina taaksepäin. Temppeliherran kasvot olivat muuttuneet hirvittävän näköisiksi. Hänen silmänsä näyttivät lasimaisilta ja kuvastivat rajatonta kauhua. Hänen ihonsa yli oli kuole-

ma jo vetäissyt tuhkanharmaan huntunsa. Bois-Guilbert ei kuollut miekkaan, vaan oman mielensä järkytykseen. »Tämä on todentotta Jumalan tuomio», julisti suurmestari. Rebecka vapautettiin. Ja Ivanhoe — niin, hän oli muutaman ajan kuluttua valmis uusiin seikkailuihin.

Monin paikoin Englannissa järjestetään kesäisin matkailijoille turnajaisnäytöksiä vanhojen linnojen katveessa.

Walter Scottin Ivanhoen mukaan

Pankaa merkille värikkäät asusteet. Miksi ritareilla piti olla erilaiset puvut? (Miksi nykyisin sotilaslentokoneissa on suuret kirjaimet tai kirjainten ja numeroiden yhdistelmät? Miksi ralliautoissa on kyljessä pienellä kuljettajan ja kartanlukijan nimet sekä veriryhmät?) Huom. puomi turnajaisratsastajien välissä.

5/V Kaupungissa

Euroopan kauppa vilkastui 1200-luvulla. Uusia kaupunkeja syntyi tuhansia ja vanhat alkoivat jälleen elää. Niitä perustettiin runsaasti myös Itämeren piiriin ja muutama Suomeenkin. Kaupunkien asukkaat olivat kauppiaita ja käsityöläisiä, heitä sanottiin porvareiksi. He valitsivat raadin eli raati-

Keskiajan kaupungit ympäröitiin muurilla. Ragusa (nyk. Dubrovnik) oli venetsialaisten tärkeä satama. Sitä suojaa täysin umpinainen muuri, jossa oli vain kaksi porttia ja laskusiltaa ja tärkeimmissä kohdissa taistelutornit.

miehet, jotka huolehtivat kaupunkien hallinnosta.

Keski-Euroopassa monet kaupungit olivat linnanherrojen mailla ja maksoivat näille maasta vuokraa. Kun ristiretket alkoivat, monet kaupungit lunastivat alueensa itselleen ja pääsivät vapaiksi holhouksesta. Kun monet ritarit eivät koskaan palanneet Palestiinasta, vapautuivat kaupungit holhouksesta myös tällä tavalla.

Maalaiskylien maaorjille, rengeille ja piioille kaupunki merkitsi turvapaikkaa. Aivan yleinen sanonta oli, että »kaupunki-ilma tekee vapaaksi». Tällä tarkoitettiin si-

tä, että jos maaorja onnistui pakenemaan kaupunkiin ja pystyi siellä piileskelemään vuoden, hän oli vapaa orjuudesta. Tämä ei ollut vaikeaa, sillä kaupungit tarvitsivat runsaasti puotipoikia ja muuta työväkeä.

Keskiajan kaupungit ympäröitiin muurilla. St. Paul Etelä-Ranskassa on tästä tyypillinen esimerkki. Korkealla kukkulalla sijaitsevalla kaupungilla ei alunperin ollut muureja ympärillään. Kun ajat muuttuivat levottomiksi, osa rakennuksista purettiin ja kaupungin ydinkeskusta suojattiin korkealla ja paksulla muurilla. Tuloksena

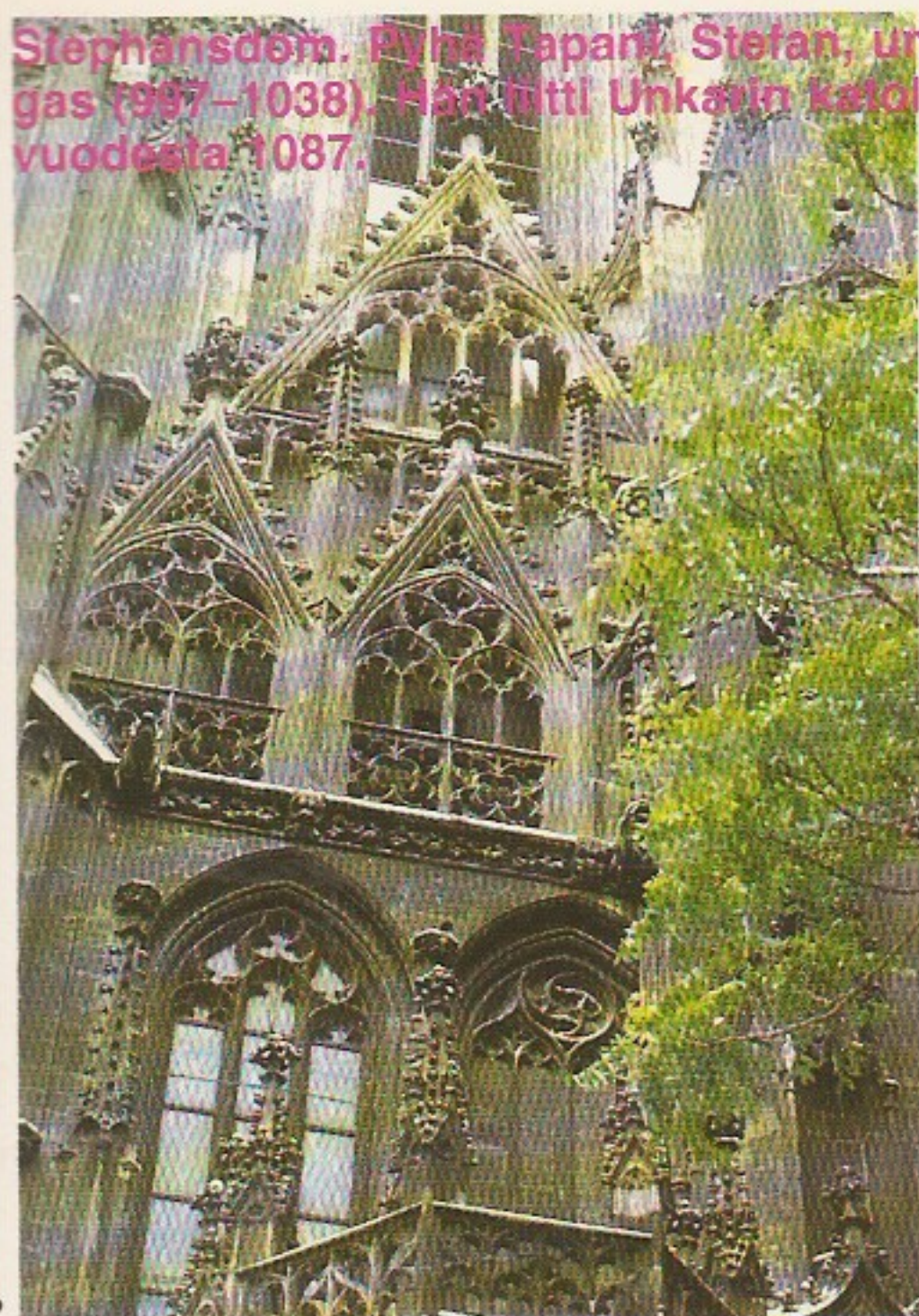
104 Tämä kaupunki syntyi jo varhaiskeskiajalla. Silloin rakennettu muuri korvattiin 1100–1200-luvuilla kuvassa näkyvällä muurilla. Se on paikoin 25 m korkea; sen paksuus on maan puolella 4–6 m, meren puolella 1,5–3 m. Siheen kuuluu 14 kulmikasta ja 3 pyöreää puolustustornia muutaman suuremman linnak-

Tavoite: Oppilaan saama kuva keskiajan kaupungista vahvistuu.

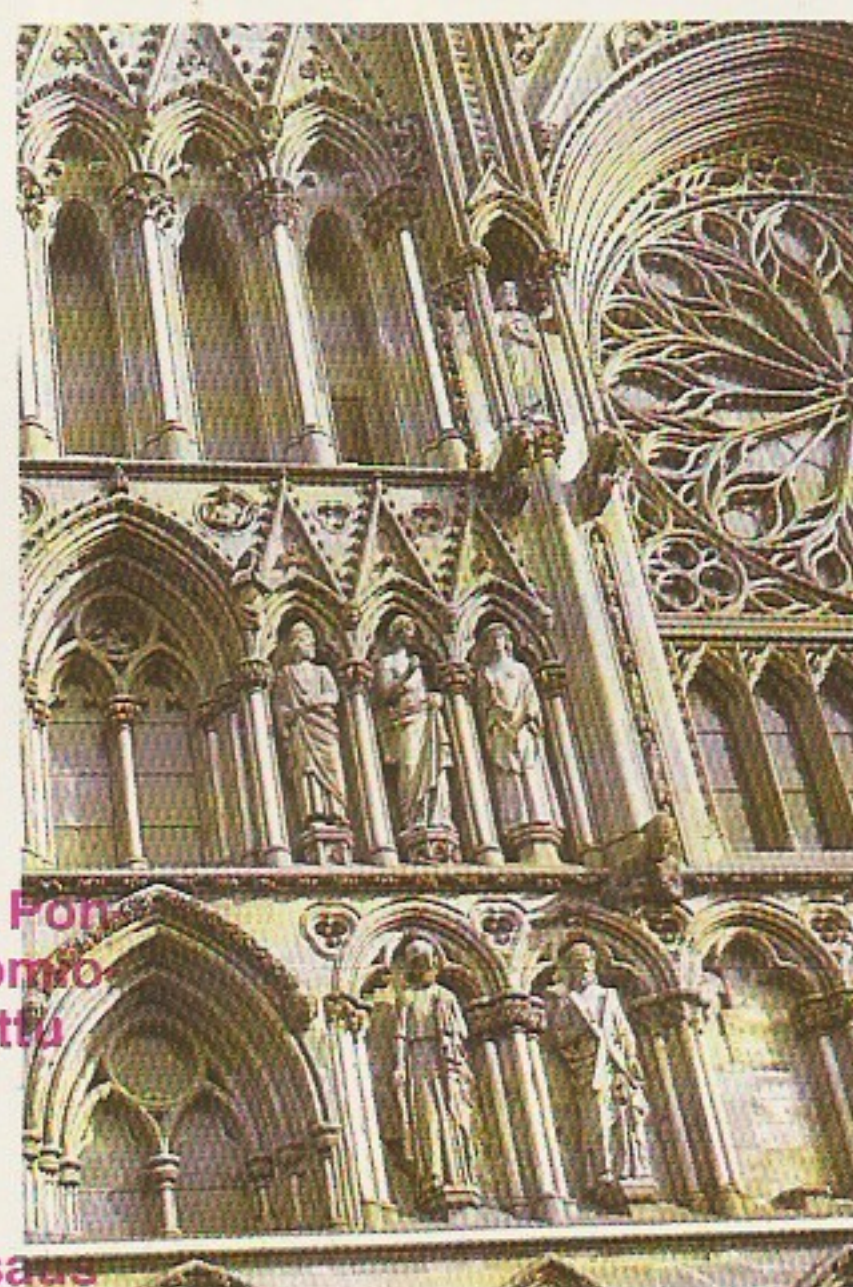
Toteutus: Kuten edellisissä lukukappaleissa, tässäkin liikutaan edellisestä vuodesta useimmille tutuissa aiheissa. Tunneille kannattaakin varata mukaansa Historiankirja 5, josta kertaaminen käy kätevästi ja uuden omaksuminen helpottuu. Porvari-käsitettä on taas kerran syytä selvittää. Historiassa porvari tarkoittaa yleensä aina kaupungin asukasta (käsityöläistä, kauppiasta tms. ammatinharjoittajaa).

Nykykielessä porvari-sanalla on myös poliittinen merkitys. Vaikka »kaupunki-ilma tekikin vapaaksi», oli vuoden piileskely mahdollista vain melko rajalliselle määrälle entisiä maaorjia. On muistettava, että tuon ajan kaupunkien väkiluku oli hyvin pieni eikä puotipoikia vallan mahdollistamasti voitu tarvita. Suomessa keskiaikaisia kaupunkeja ei ole säilynyt eurooppalaiseen malliin, koska meillä yleisin rakennusmateriaali oli puu, joka lahoaa muutamassa sadassa vuodessa. Etelämpänä Euroopassa on runsaasti jäljellä keskiaikaisia kaupunginosia, jotka kivirakenteisina

Stephansdom. Pyhä Tapani, Stefan, unkarin kuningas, oli Unkarin ensimmäinen kuningas (997–1038). Hän titteli Unkarin katoliseen kirkkoon ja Länsi-Eurooppaan. Pyhimys vuodesta 1087.

Kuvissa 2 ja 3 Wienin Pyhän Tapanin kirkko, joka muutettiin goottilaiseksi 1300-luvulla.

Norjalaisen Trondheimin kirkon päätyseinän rikasta koristelua.

Nidarosdomen, Pöytälaan suurin tuomiokirkko, rakennettu 1100–1320. Ruusuikkuna Suijot kaaret Veistosten runsaus

Upsalan goottilainen tuomiokirkko.

Uppsalan tuomiokirkko, alkuaan 1100-luvulta. Goottilaisten kirkkojen harjalla olevan tornin nimi on »ratsastaja». Verratkaa Turun tuomiokirkkoon.

3. Portti ja riippusilta uusi portti

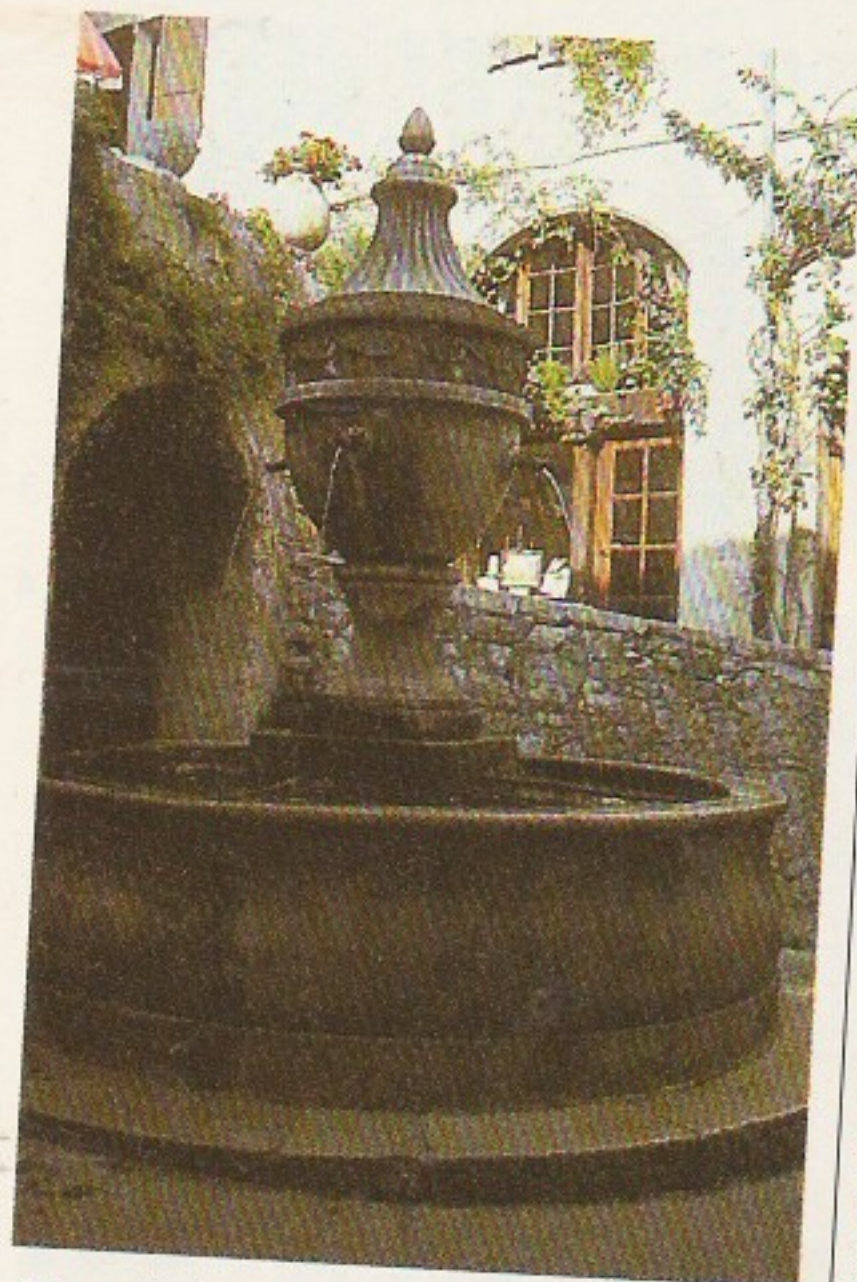
Mineta, suuri puolustustorni, jota vahvistettiin Konstantinopolin jouduttua muslimien 1453. Lähemmäs sivun 151 kuvassa 3.

Dubrovnikin kaupungin julkaisemasta selosteesta: »Vanhat, vahvat ja korkeat muurit ja tornit, jotka suojaavat Dubrovnikia joka suuntaan, kuuluvat Euroopan keskiajalta säilyneistä varustuksista voimakkaimpiin ja ovat parhaimmassa kunnossa.

105

ovat säilyneet (tai rakennettu sotien jälkeen uudestaan) nykypolvienkin ihmeteltäviksi. Tässä, kuten muissakin keskiajan elämää kuvaavissa kappaleissa on vältettävä »likasangot kadulla kulkevien niskaan» -mielikuvan antamista. Jos keskiajan ihmisillä olisi ollut enemmän tietoa hygieniasta, moni asia olisi varmasti ollut toisin. Mitenkähän neljänsadan vuoden kuluttua arvioidaan nykypäivien jätepäästöjä? Olemmeko me silloin tyhmiä ja epäsiistejä »likasankojen tyhjentäjiä»?

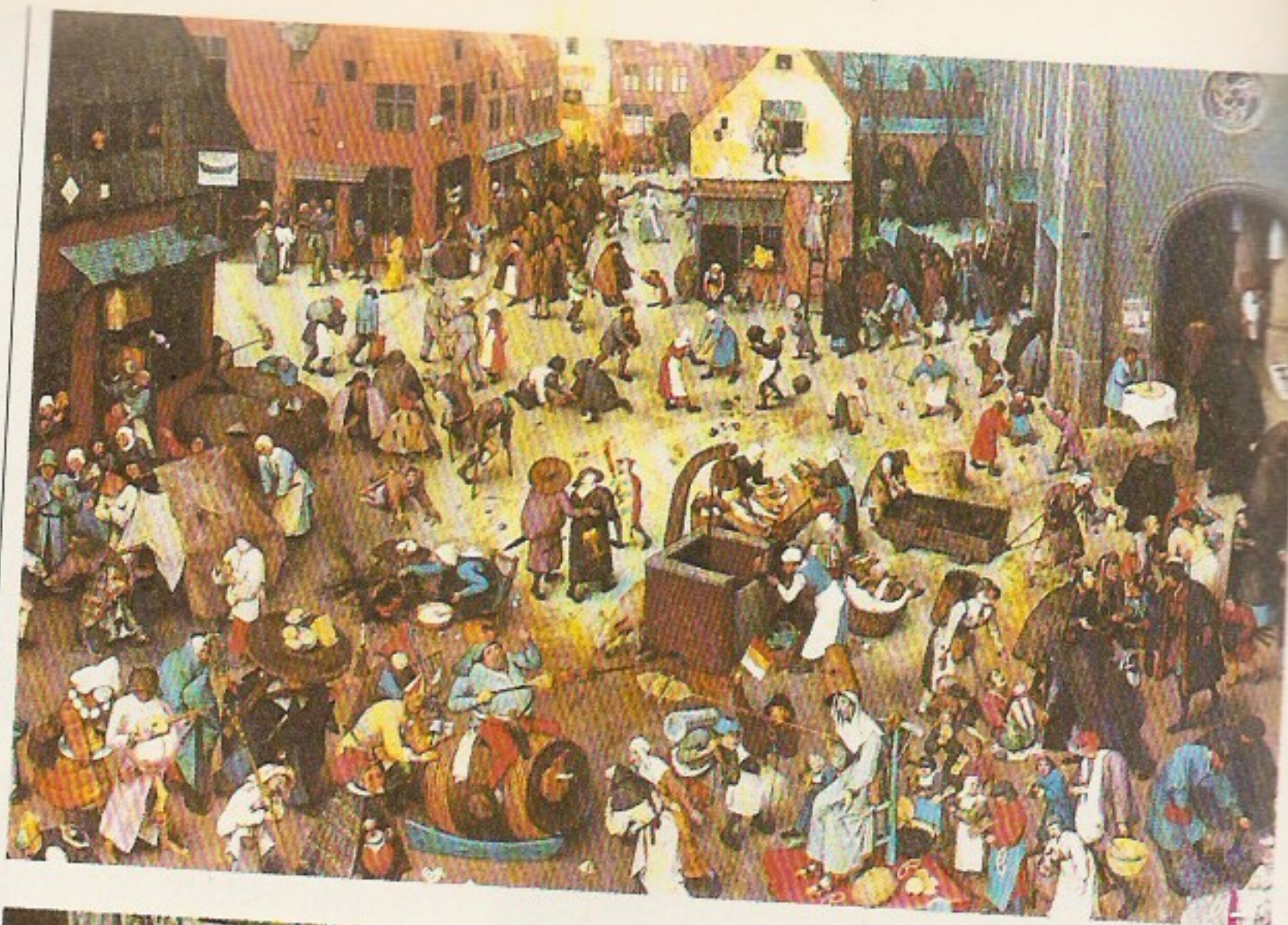
6

Ranskalaisen St. Paulin
keskiaikaisen kaupungin kaivo.

**Eteläranskalaisen Saint-Paulin
kaunis ja yhä toimiva kaivo.**

oli, että St. Pauliin ei vielä-
kään pääse kuin kahdesta
portista. Kaupungissa on
kirkko, pieni hautausmaa,
yhteinen kaivo ja paljon ka-
peita katuja. Vanhat käsityö-
läisten työpajat ja asunnot
ovat edelleen käytössä. Nyt
niissä työskentelee meidän
aikamme taiteilijoita, jotka
valmistavat tekstiilejä, koru-
ja, kynttilöitä ja taideteoksia.
Lähes samanlaista työtä te-
kivät St. Paulin käsityöläiset
keskiajallakin. Kun ilta saa-

8

puu, kerääntyvät St. Paulin
asukkaat kahteen majata-
loon vaihtamaan päivän
kuulumisia ja kuuntelemaan
matkamiesten tarinoita. Alas
laaksoon kuuluu St. Paulin
keskiaikaisen kirkon iltakel-
lojen ääni, kuten jo 900
vuotta sitten.

Ragusan vanhoja, keskiaikaisia
kujia.

Lyhyesti

Porvari = kauppias

- Kauppa vilkastui keskiajalla.
- Kaupungit tarvitsivat työvoimaa ja ottivat
suojiinsa karanneita maaorjia.
- Kaupungeissa valta oli ammattikuntien valitsemalla
raadilla.
- Monen Euroopan kaupungin keskiaikaiset osat ovat
säilyneet hyvin.

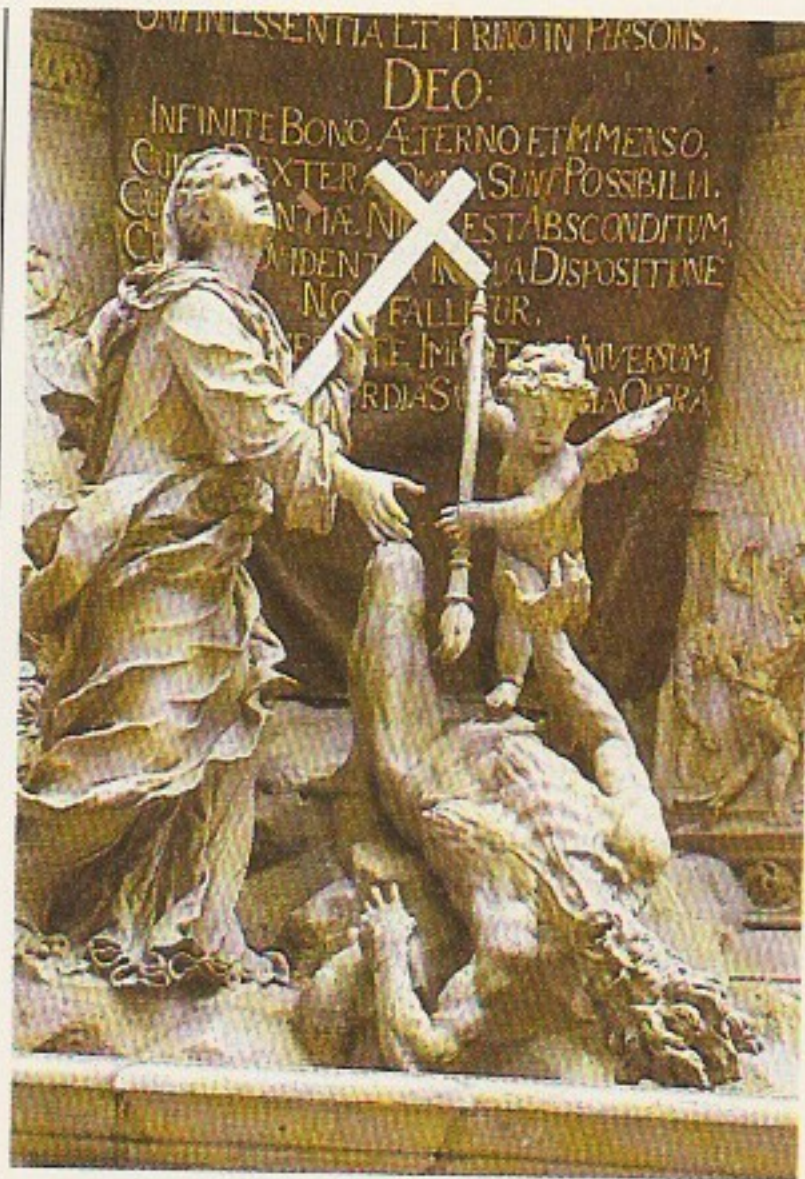
Jälleen sama brueghelmainen tarkastelupiste ylhäältä viistoon alas. Valitettavasti oppi-
kirjan kuvaa on jouduttu pienentämään, joten sen rikkaista yksityiskohdista ei erota kuin
torin ja sen keskellä olevan kaivon, joka oli keskiajan kaupunkien tärkeä sosiaalinen kes-
kipiste. Kaivolla tavattiin tuttuja, seurusteltiin, vaihdettiin kuulumisia ja kuultiin uutiset.

Suuri kuolema – musta surma

Oli armon vuosi 1347. Krimillä, Etelä-Venäjällä, kiisi ahavoitunut aasialainen ratsumies nopeasti vihollisleirin halki ja heitti venäläisten keskelle kuolleen toverinsa. Mies oli kuollut ruttoon, »suureen kuolemaan» tai mustaan surmaan, kuten tautia myöhemmin ruvettiin kutsumaan. Nopeasti suurin osa venäläisistä sairastui ja kuoli muutaman päivän kuluessa.

Joitakin viikkoja myöhemmin saapui Krimiltä Messinan satamaan Sisiliaan kaksi laivaa, kuolevien miesten soutamina. Ennen kuin laivat saatiin karkotettua merelle, oli musta surma Sisiliassa. Sieltä se levisi nopeasti Ranskaan, Italiaan, Saksaan ja Englantiin, lopulta lähes koko Eurooppaan. Pahiten rutto raivosi kaupungeissa. Pariisin asukkaista kuoli puolet. Jotkut syrjäiset alueet se taas oikukkaasti säästi. Vähimmällä pääsi ehkä Puola, joka ymmärsi sulkea rajansa matkalaisilta.

Nykyajan lääketieteelle musta surma – rutto – ei ole arvoitus. Sen aiheuttaa bakteeri, joka elää mm. rotien veressä. Rotista tauti kirppujen välityksellä levisi – ja leviää ihmisiin. Rutto tarttuu myös pisaratartuntana. Vieläkään maailma ei

Ruttoon kuolleiden muistoksi pystytetty veistos Wienissä, Itävallassa.

Veistos tarkoittanee, että vain enkelien voimin saatettiin taltuttaa rutto.

Vanha piirros ruton leviämisestä.

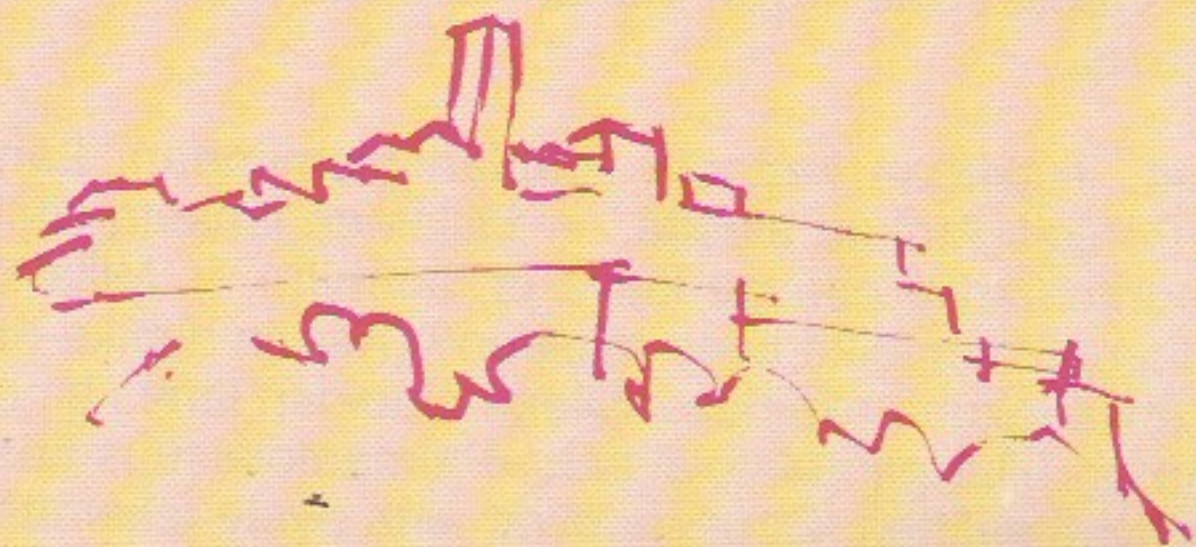

ole rutosta täysin vapaa, vaikka eräät antibiootit tehoavat siihen. Keskiajalla musta surma oli pelottava tauti. Sairaisiin nousi nopeasti tummia paiseita, kuume kipusi korkealle ja kuolema seurasi viiden päivän kuluessa. Milloin rutto pesiytyi keuhkoihin, kuolema tuli jo muutamassa tunnissa eikä henkiin jäänyt kukaan.

Euroopassa tauti puhkesi uudelleen ainakin kuudesti muutaman vuoden välein.

Musta surma vähensi Euroopan väestön likimain puoleen. Tällainen väestökato aiheutti suuria muutoksia yhteiskunnassa. Paikoin se synnytti talonpoikaiskapinoita, joihin isäntien oli vaikea vastata. Se sai aikaan muuttoa kaupunkeihin, koska niissä tuho oli yleensä ollut pahin ja sen takia ne maksoivat työvoimalleen hyvin. Tanskassa kuolemantuomiot kiellettiin toistaiseksi suurten kuolleisuuskurien takia. Maataloudessa siirryttiin karjanhoitoon, koska siinä tarvittiin vähemmän työvoimaa kuin viljanviljelyssä.

Tekstissä mainitun eteläranskalaisen Saint-Paulin si-
luetti on keskiajan parhaimmille kaupungeille mitä
tyypillisin. Kaupunkikuvaa hallitsi taivaita tavoittele-
va katedraali, josta lähtien rakennukset mataloituivat
ja laskeutuivat kohti muuria. Vasta renessanssin ja
barokin aikana keskiajan kaupunkien ulkopuolelle
syntyivät ruutuasemakaavat, joiden ideana ei ollut
enää asuminen ja ihminen, vaan loputon laajenemi-
nen ja silmäkantamattomiin ulottuvat kadut.

6/V Profeetta Muhammed

Kirjoittakaa aikasuoran yläpuolelle: Suomessa rautakausi jatkuu, ja jatkakaa aikasuoraa mallin mukaan sekä kirjoittakaa suoran alle: Kristinuskoo saapuu Suomeen.

Ajanlaskumme alussa Persianlahden ja Punaisenmeren välisellä karulla Arabian niemimaalla asui joukko paimentolaisheimoja. Nämä olivat jatkuvasti sodassa keskenään, karjaa ja orjia ryöstettiin. Kerran vuodessa koonnuttin kuitenkin yhdessä Mekkaan palvomaan taivaasta pudonnutta Kaaban mustaa kiveä.

Pyhän kuukauden aikana Mekassa järjestettiin myös markkinat. Heimojen parhaat kilpailivat myös kertomalla satuja, tanssimalla ja mittelemällä taitojaan ratsastuksessa ja aseidenkäytössä.

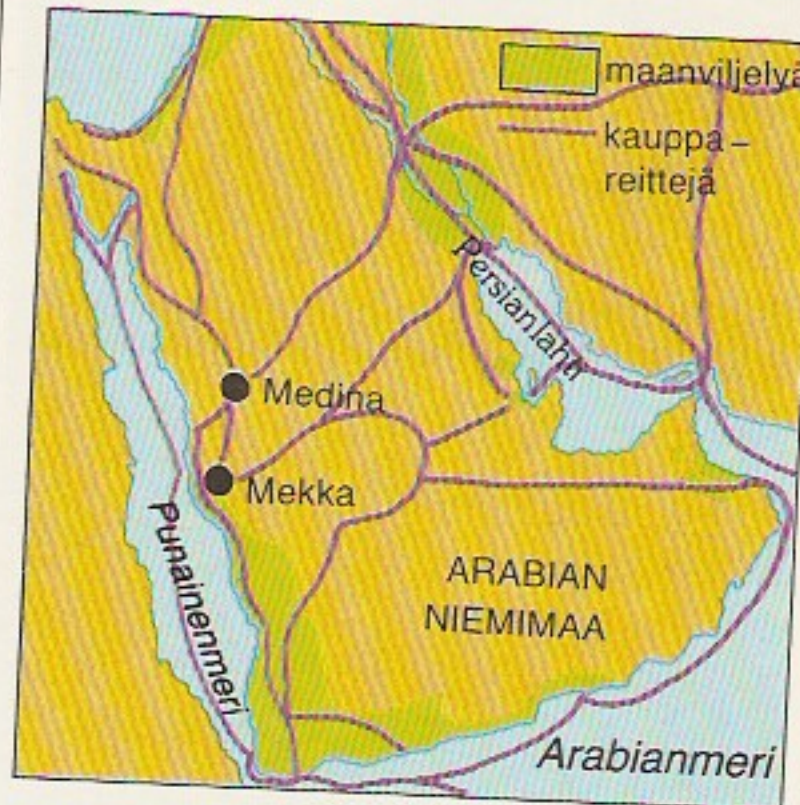
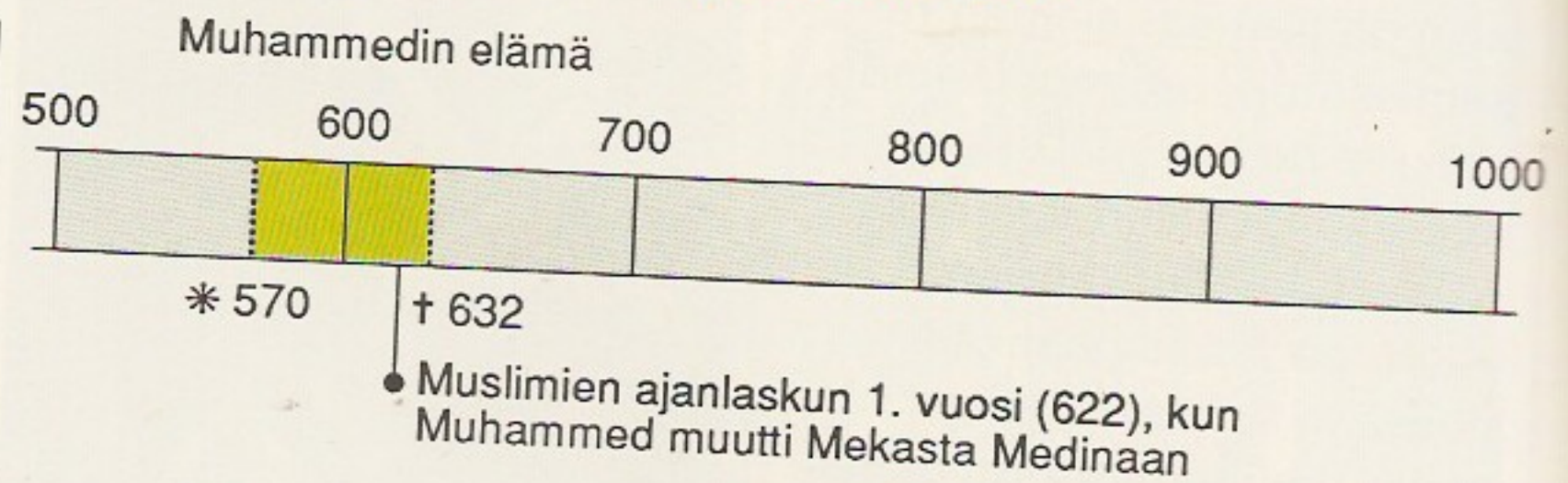

108

Beduiiniteltan kangas suojaa kuumuudelta. Se on siksi harvaa, että valo pääsee vaateen alle, mutta estää silti yön kylmyyden tunkeutumisen sisään.

Tavoite: Oppilas saa kuvan Muhammedista, islaminuskon perustajasta.

Toteutus: Tutkitaan kartasta Arabian niemimaan, Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueita. — Millainen ilmasto siellä on? (Suurimmassa osassa kuiva ja lämmin.) — Millaisia maisemia noilta alueilta tulee mieleen? (Karuja hiekka-avikoita, ehkä jokunen keidas.) Niiden alueiden lähes ainoa elinkeino on ollut paimentolaisuus. Paimentolaisuus-käsittely on hyvä selittää. Oppilaat eivät aina pysty tekemään

Arabian niemimaa

Kun pyhä kuukausi päättyi, Mekka hiljeni, ja heimojen ikivanha vaellus autiomaassa jatkui.

Vuoden 600 tienoilla saapui Mekkaan onneaan etsimään kamelinajaja Muhammed. Hänet otti palvelukseensa Hadīdža-niminen rikas kauppiaan leski. Kun

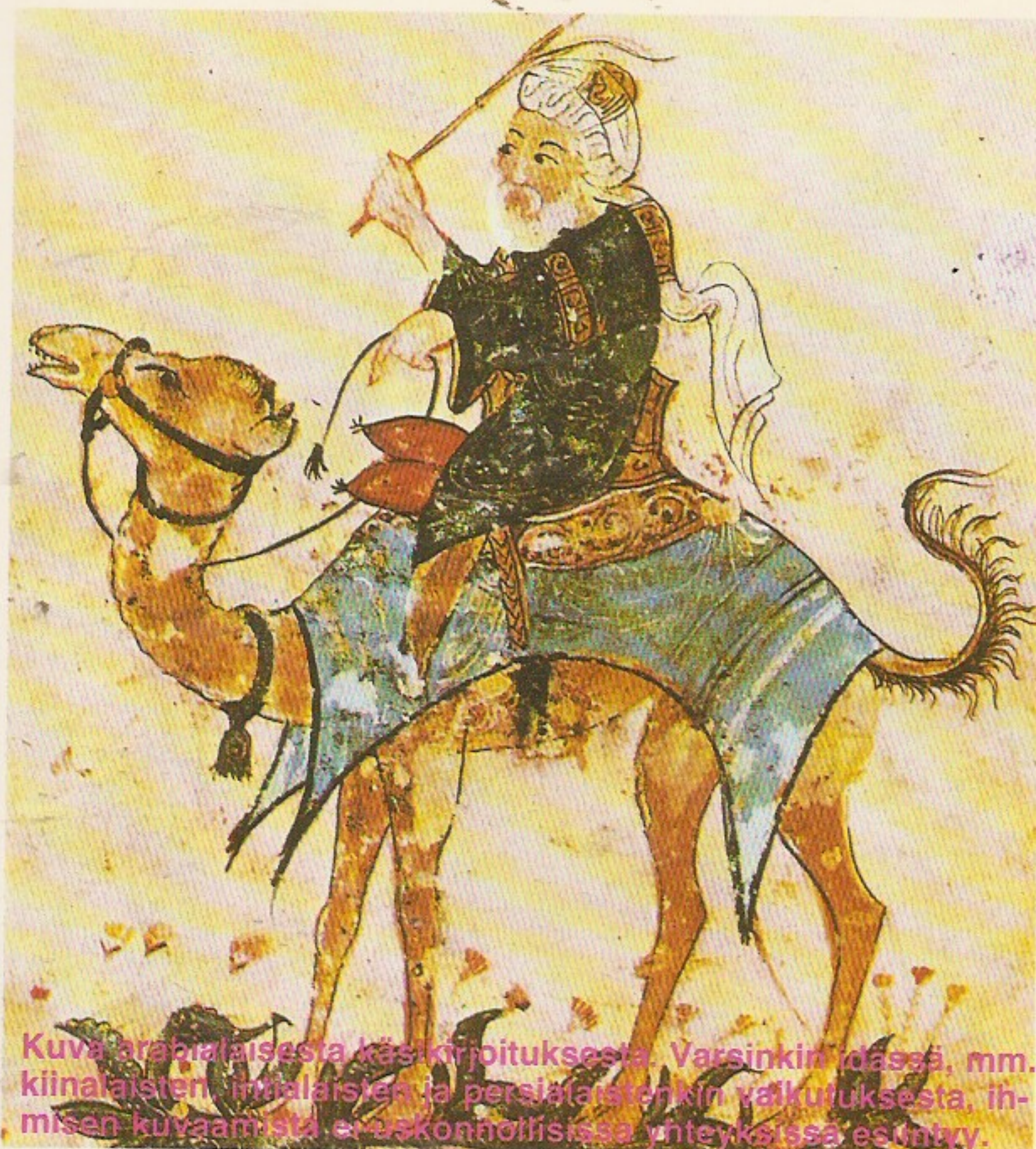
Edelleen autiomaan paimentolaiset eli beduiinit asuvat teltoissa.

Muhammed ja Hadīdža menivät naimisiin, köyhästä kamelinajajasta tuli yksi Me-kan rikkaimpia kauppiaita. Muhammed teki paljon kauppamatkoja ja tutustui näin sekä juutalaisuuteen että kristinuskoon.

Vähitellen uskonto tuli Muhammedille yhä tärkeämmäksi. Aika ajoin hän satuloi kamelin ja katosi autiomaahan. Omien sanojensa mukaan hän eli luolissa, rukoili, paastosi ja mietiskeli. Muhammed kertoi, että eräänä iltana vuoret kumartuivat hänen edessään ja kivet huusivat: »Terve, Jumalan profeetta.» Muhammed pakeni luolaansa, jossa hän keskiyöllä heräsi ääneen, joka vaati: »Saarnaa!» Kaksi viikkoa ääni piinasi Muhammedia, ja lopulta Muhammed voipuneena kuiskasi: »Mistä minun pitäisi saarnata?» »Saarnaa Allahista, kaikkivaltiaasta, maan ja taivaan luojasta!» »Ei ole muuta kuin yksi Jumala, Allah,

eroa karjanhoidon ja paimentolaisuuden välillä. Paimentolaiset kulkevat luonnosta ravintonsa etsivien eläinlaumojensa mukana, ehkä joskus niitä johdatellenkin. Karjanhoidossa pysytellään periaatteessa hyvin suppealla alueella, jolla kasvaa tai kasvatetaan karjalle sopivaa ravintoa. Paimentolaisuus on Lähi- ja Keski-idässä yhä tärkeä elinkeino.

Muhammed oli karavaanien mukana kauppianaan kulkiessaan tutustunut moniin eri uskontoihin. Islamista ja kristinuskosta löytyy paljon yhteisiä piirteitä. Nämä voi-

Dromedaari kesytettiin toisella vuosituhanella ennen ajanlaskumme alkua. Muhammed oli alkujaan tällainen kameliratsastaja ja kauppamies.

ja Muhammed on hänen profeettansa.»

Vihdoin Muhammed alkoi varovasti julistaa oppiaan. Hän sai kuitenkin heti vastansa Mekan rikkaat kauppiat ja joutui kannattajiensa kanssa pakenemaan. Muhammed päätyi lopulta Medinan kaupunkiin, jonka asukkaat olivat mekkalaisten kilpailijoita. Muhammed otettiin hyvin vastaan, ja

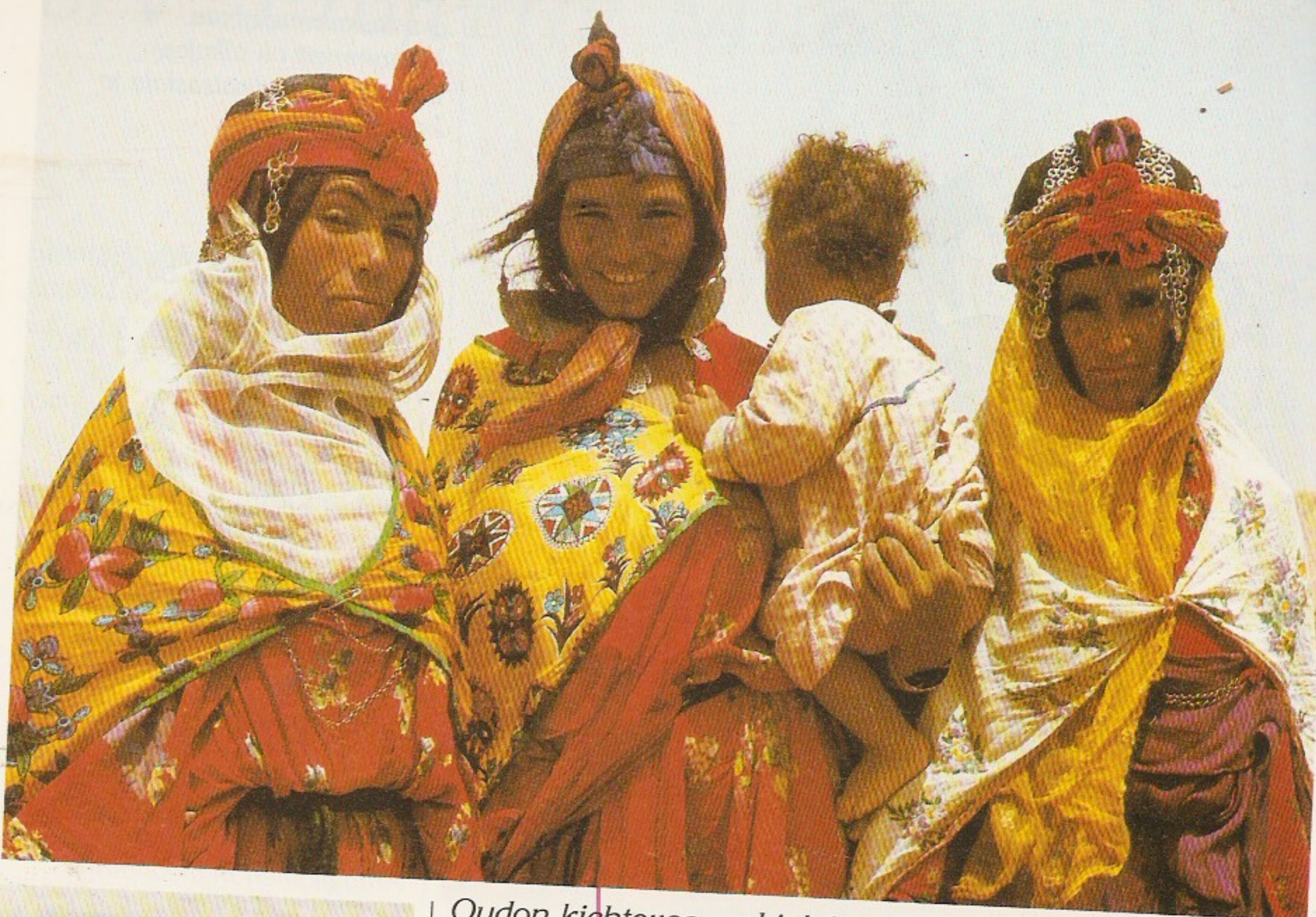
Arabialainen markkinatori

Kuva arabialaisesta käsikirjoituksesta. Varsinkin idässä, mm. kiinalaisten, intialaisten ja persialaistenkin vaikutuksesta, ihmisen kuvaamista ei uskonnollisissa yhteyksissä esiintyy.

daan etsiä kirjasta. (Yksi jumala, joka on luonut ihmisen, asettanut häneen sielun, tuomion päivä, paratiisi.) Islaminuskosta, kuten tietenkin myös muista uskonnoista, puhuttaessa on noudatettava hienotunteisuutta, liikutaanhan tässä ihmisten herkillä alueilla. Islamin tunnustajia on tämän päivän maailmassa noin 520 miljoonaa.

Omatoimikirja: Tehtävän 5 perusteella voidaan keskustella laajemminkin uskontojen syntymisestä. (Miten kristin-usko syntyi?)

4

5

Oudon kiehtovaa arabialaista musiikkia kuulee päivittäin hyvällä radiolla lyhyiltä aalloilta. — Marokkolainen torisoittaja (vier.). — Yllä arabinaisia lapsineen.

Medinassa hän saattoi perustaa oman seurakunnan. Tällöin oli meidän ajanlaskumme vuosi 622, ja se otettiin islamilaisen ajanlaskun ensimmäiseksi vuodeksi. Pian Muhammed johti omaa sotajoukkoaan Mek-

kaa vastaan. Kaupunki kukistui. Kauppiaiden vastarinta päättyi, kun Muhammed teki Mekasta islamin pyhän kaupungin: tämä takasi, että kauppiaille tärkeät Mekan markkinat säilyivät.

Hunnuttautunut arabinainen.

Lyhyesti

- Islamin perustaja on profeetta Muhammed.
- Koraani on islaminuskoisten pyhä kirja.
- Islaminuskoisilla on vain yksi Jumala, arabiaksi Allah.

Islamilainen laki pohjautuu Koraaniin ja sunnaan eli perimätietoon. Moniavioisuus on sallittua; islamilaisella saa olla neljä vaimoa ja näiden lisäksi jalkavaimoja. Mies voi ottaa vaimokseen juutalaisen tai kristityn, mutta islamilainen nainen ei voi avioitua uskotoman kanssa. Avioeron perustaksi riittää mieheissä herännyt vastenmielisyys, ja ero otetaan sanomalla vaimolle »eroan sinusta» sekä maksamalla takaisin osan myötäjäisiä. Nainen ei voi erota miehestään.

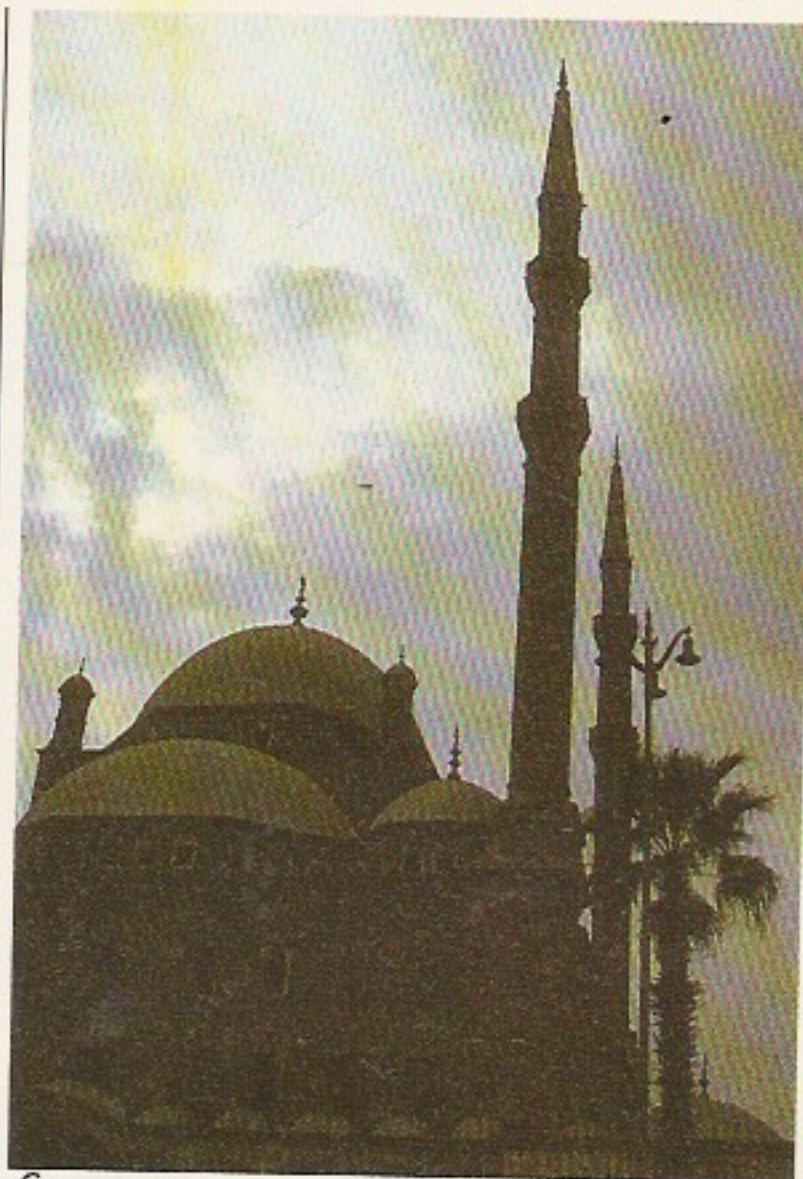
Varsinaisesti arabialainen musiikki syntyi vasta Persian valloituksen jälkeen. Sävelasteikko voi jakautua joko 15 tai 17 osaan, mutta käytännössä sävelmät mahtuvat länsimaisen 7-sävelisen asteikon pultteihin. Musiikin yleisin muoto on yksilääninen säestetty laulu, joka noudattaa ns. magam-peruskaavaa melodian ja tonaalisuutensa puolesta. Kehittynein soitin on persialaisilta periytyvä luuttu.

Muhammedin opetukset kirjoitettiin muistiin. Näin syntyi islaminuskoisten pyhä kirja Koraani. Se on islamilaisuuden perusta, sekä uskonnollinen opas että lakikirja.

Koraanin mukaan Allah on kaiken luoja, joka on pannut ihmisiin kuolemattoman sielun. Viimeisenä päivänä hyvä saa palkkansa ja paha rangaistuksensa. Ylimässä, seitsemännessä taivaassa istuu Allah tuomareineen, eikä yksikään ihminen tiedä, miten hänen tuona tuomion päivänä käy. Onnelliset pääsevät paratiisiin, joka on maallisen elämän täydellinen vastakohta. Karu autiomaa on siellä vaihtunut vihreiksi niityiksi ja kirkasvetisten purojen partailla saavat »oikeauskoiset» syödä ihania hedelmiä. Paratiisiin päässeet lepäilevät purppuravuoteilla ja juovat viiniä, jonka nauttiminen maan päällä oli kiellettyä. He saavat syödä kulta-astioista, ja heidän ympärillään hyörivät tummasilmäiset kaunottaret.

Islaminuskoisen pitää noudattaa neljää sääntöä. Nämä uskon neljä pilaria ovat seuraavat: 1) Allah pitää tunnustaa yhdeksi ja ainoaksi Jumalaksi ja Muhammed hänen profeetakseen, 2) joka päivä pitää lausua viisi lyhyttä rukousta, 3) vai-

Minareetista muessin kuuluttaa rukoushetket.

6
vaisille pitää antaa almuja, ja 4) elämän aikana on tehtävä vähintään yksi pyhiinvaellusmatka Mekkaan.

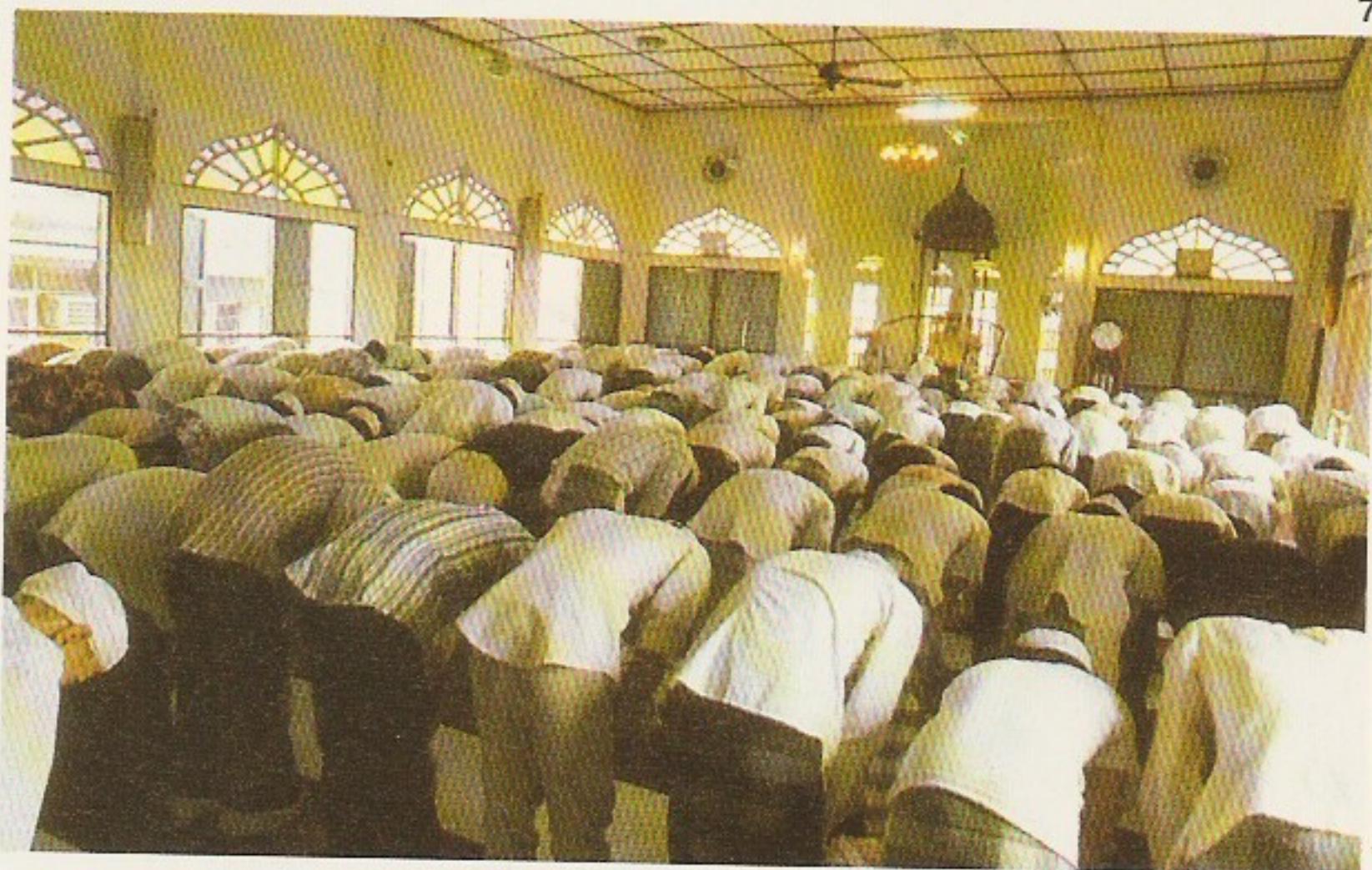
Koraani sisältää myös tavallista elämää koskevia, hyvin yksityiskohtaisia määräyksiä. Se sallii miehelle neljä vaimoa, vaatii, että naisen pitää peittää kasvon-

Kairolainen moskeija. Moskeijoihin kuuluu korkea ja suippo torni, josta kuulutetaan päivän rukoushetket ja luetaan rukoukset.

sa hunnulla, kieltää alkoholin juomisen, sianlihan syömisen jne.

Koraanissa on myös kohta, joka tarjoaa oikotien paratiisiin. Muhammed julisti, että jokainen, joka taistelee Allahin puolesta edes kameelin henkäyksen verran, on pääsevä paratiisiin. Tämä johti islaminuskoiset Muhammedin kuoleman jälkeen rajuun hyökkäykseen muunuskoisia valtakuntia vastaan.

Islaminuskoiset polvistuvat rukoillessaan katse suunnattuna Mekkaan. Moskeijaan ei ole lupa astua kengät jalassa.

Rukoussuunta on kohden Mekkaa. Moskeijoissa suunta on merkitty syvennyksellä, jonka nimi on *mihrab*. Rukoukseen kuuluu lukuja Koraanista, perinnäisiä lauseita, kumarruksia ja polvistumisia. Rukoushetkiä on viisi: auringon laskiessa, yöllä, auringon noustessa, keskipäivällä ja iltapäivällä. Päivän ja yön rajat ovat Pohjolassa noudatetaan paastossa jo-

ko oman vuorikauteemme rytmiä tai sitten lähimmän islaminuskoisen maan tapaa, keskenään 14 t. sivu 5-19. Islaminuskoiset ovat jakautuneet moneen suuntaan, mutta eniten, yli 90 % on maltillisia sunnalaisia eli sunniitteja. Šialaisia, joita on runsaasti Iranissa, on kaikkiaan noin 8 %.

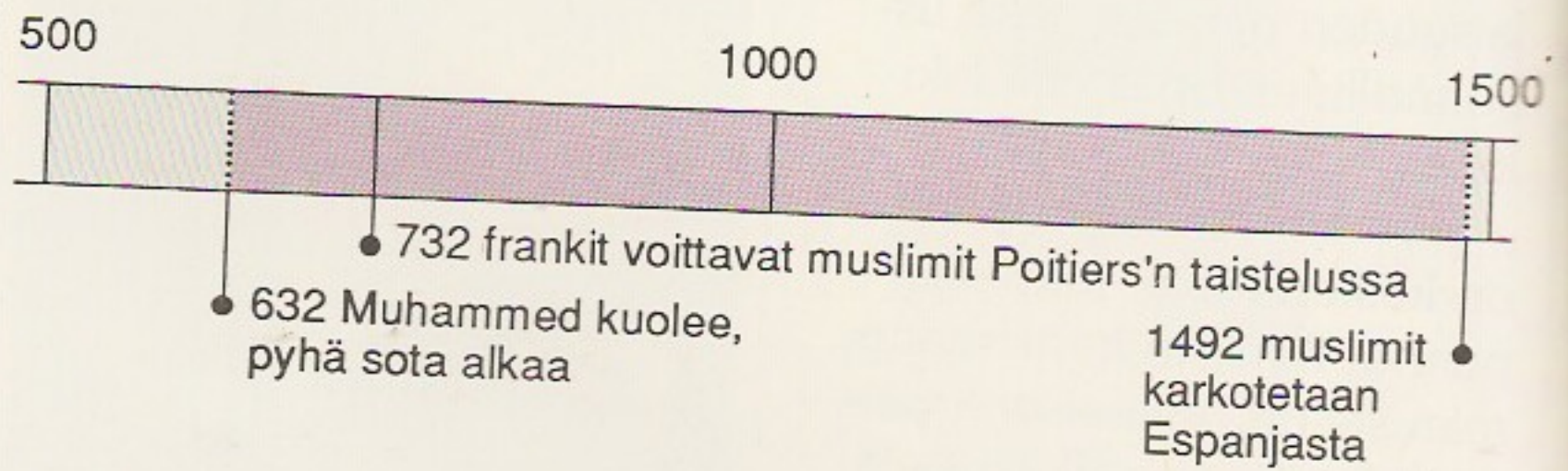
7/V Islamin vaikutus

Pyhä sota — Islamin valloitukset

Muhammedin kuoltua arabien keskinäinen kahinointi vaihtui sodaksi muita kansoja vastaan näiden käännäntämiseksi islaminuskoon.

Muslimien hyökkäyksen kohteeksi joutuivat ensiksi Itä-Rooma ja Persia (633).

Hyökkäys länteen pitkin Afrikan rannikkoa menestyi yhtä hyvin. Islaminuskoiset tunkeutuivat vihdoinkin Gebel-Tarikin eli Gibraltarin salmen yli Espanjaan (711). Pian heidän sotajoukkojaan

työntyi jo syvälle Ranskaan, mutta siellä frankit voittivat arabit lähellä Pariisia. Muslimit peräytyivät takaisin Espanjaan. Täällä he elivät sovussa kristittyjen ja juutalaisten kanssa monta vuosikymmentä. Espanjasta islam karkotettiin lopullisesti vasta 1492.

Idässä islaminuskoisten

eteneminen kilpistyi tässä vaiheessa Konstantinopolin muureihin (718).

Islamilainen kulttuuri

Valloitetuissa maissa arabit nopeasti omaksuivat alistamiensa kansojen kulttuurin, joka suureksi osaksi oli hellenististä, siis varsinaisesti kreikkalaista. Muinaisen Kreikan vanhoja kirjoja ruvettiin kääntämään arabiaksi ja yliopistoja perustettiin moneen kaupunkiin.

Arabit kiinnostuivat erityisesti niistä tieteistä, joista näytti olevan käytännön hyötyä. Kiinasta he toivat kompassin, ja osin sen avulla he tulivat tutkineeksi lähes koko silloisen tunnetun

Jerusalemin kuuluisa kalliomoskeija on rakennettu 700-luvulla.

Kalliomoskeija on Kaaban jälkeen islamilaisien pyhin rukoushuone.

112

Tavoite: Oppilas ymmärtää islamin kulttuurin merkityksen tietojen ja taitojen välittäjänä sekä sen saavutuksia.

Toteutus: — Miksi islaminusko levisi niin nopeasti kuin levisi? (Taistelu/kuolema Allahin puolesta takasi pääsyn paratiisiin.) Tutkitaan sivun 114 kartasta islamin alueen laajentumista ja samalla pohditaan, mitkä nykyiset alueet ovat tai olivat sen piirissä. (Kun islam oli karkotettu Espanjasta 1492, sen hallitsijoilla riitti voimavaroja Uuden maail-

man valloitukseen; tähän palataan löytöretkien yhteydessä.) Kuten huomaamme, islamin kulttuuri on tuonut Eurooppaan melkoisen määrän tietoja ja taitoja; tosin nämä olisivat varmasti tulleet muutenkin mutta ehkä paljon myöhemmin. Numerojärjestelmästä voi vielä erikseen piirtää taululle roomalaisia numeroita ja yrittää niillä vaikkapa yhteen- tai vähennyslaskua: CV + MML = MMCLV (105 + 2050 = 2155). Vasta nollan käyttöönotto kuitenkin mahdollistaa allekkainlaskut. Puttuvan lukuyksikön paikalle siis

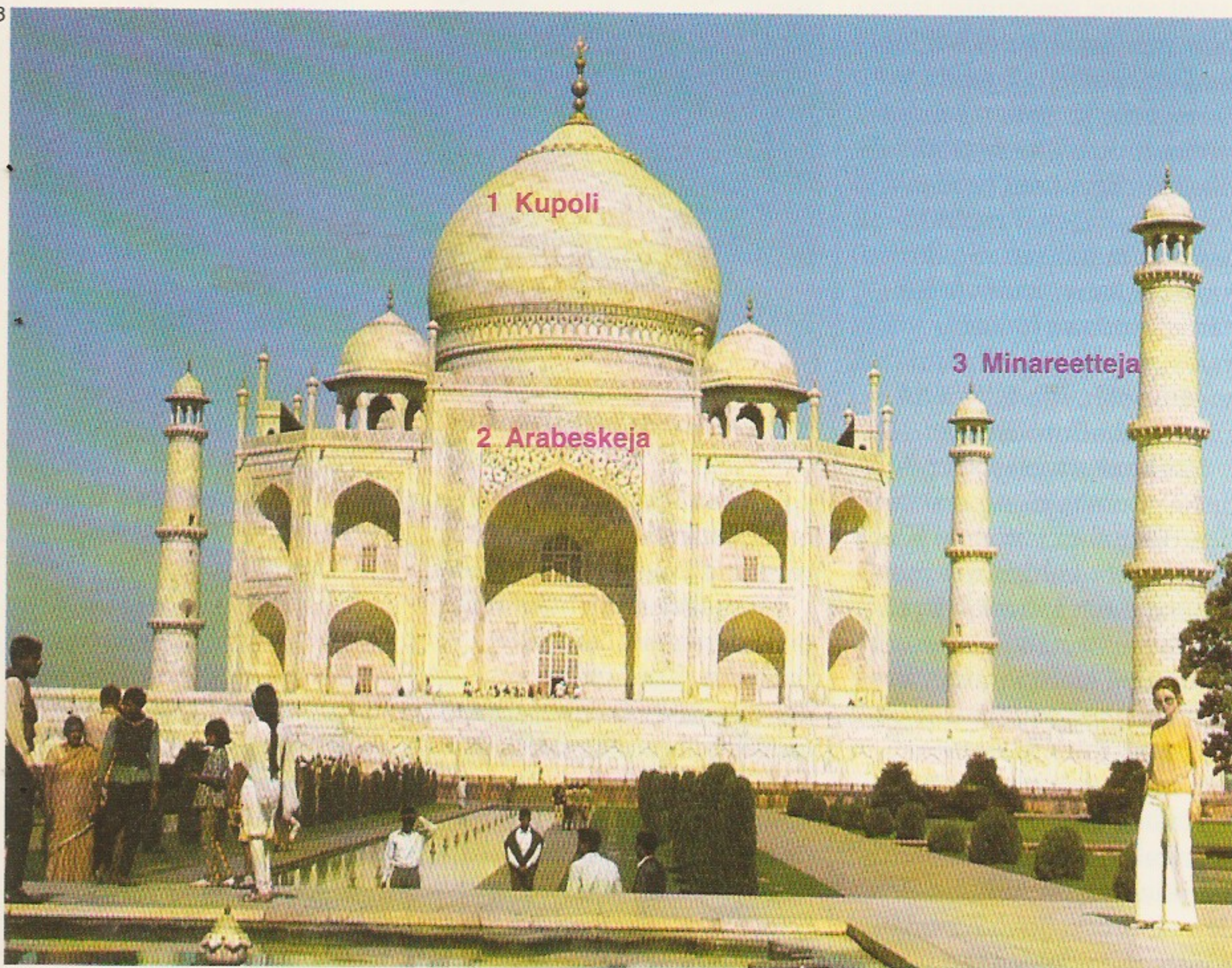
Granadassa Espanjassa olevan Alhambran maurilais- eli arabilinnan leijonapiha. Nimi johtuu suihkulähteen veistoksista.

maailman. Heidän kirjallisuudessaan on kuvauksia yhtä lailla Intiasta, Kiinasta kuin Pohjoismaistakin. He tutkivat paljon fysiikkaa ja kemiaa. Lääketiede ja tähtitiede olivat korkealla tasolla. Muslimit välittivät Eurooppaan alkujaan intialaisen numerojärjestelmän, johon kuului myös tärkeä nolla.

Eurooppalaisiin kieliin jäi monta arabiankielistä lainasanaa, muun muassa sohva, sametti, alkoholi, sooda ja amiraali.

Arabien laivat hallitsivat Välimeren, jonka satamiin päättyivät kaukaa Aasiasta ja syvältä Afrikasta saapuvat

Taj Mahal. Islamilaisvaikutteet näkyvät selvästi tässä Intiassa, Agrassa olevassa hautamuistomerkin, jonka šaahi Jahanin pystytti (1632–1654) lempivaimonsa Mahalin muistoksi.

Taj Mahalin marmori on pahoin kärsinyt läheisten teollisuuslaitosten ilmansaasteista.

tulee nolla. Kun arabialaiset numerot (ja intialainen kymmenjärjestelmä) oli omaksuttu, suuretkin laskutoimitukset sujuivat helpommin. Kuten kappaleesta käy ilmi, eurooppalaiset saivat islamilta paljon uutta lähes kaikilla kulttuurin aloilla. Tuhat ja yksi yötä voi yhä luoda jännittäviä hetkiä niin äidinkielen tunneilla kuin oppilaille omatoimisesti kotonakin.

Alhambra on rakennettu kalliolle, ja nykyisin siihen kuuluu eri-ikäisiä rakennuksia. Sen perusosa valmistui 1300-luvulla. Linna on säilynyt suhteellisen hyvin; alueella on suuri puutarha ja kuvan leijonapihan lisäksi muita satureita tiloja, kuten oikeamielisyyden sali, lähettiläiden sali ja myrttipiha. — Aurinkorannikolta on suhteellisen lyhyt matka tähän »Euroopan arabialaisen taiteen verrattomasti kauneimpaan jäljennökseen».

karavaanitiet. Keinokastelun avulla Espanjan, Egyptin ja Palestiinan kuivatkin seudut saatiin tuottaviksi. Muslimit viljelivät Egyptissä riisiä ja toivat sen viljelyn myös Espanjaan ja Italiaan. Sokeriruoko ja kahvi levisivät heidän ansiostaan Italiaan, myös meloni, taateli, aprikoosi ja sitruuna tulivat tutuiksi Etelä-Euroopassa.

Muslimien teollisuus perustui suurelta osin persialaisilta opittuihin taitoihin. Komeat matot ja hienot samettikankaat olivat kestäviä ja kauniita.

Tarina Aladdinista ja taikalampusta

Tuhat ja yksi yötä on ilmestynyt suomeksi monena eri käännöksenä, useimmin lapsille sovitettuna. Tämä kuva on Gummeruksen julkaisemasta versiosta ja kuvan tekijä taiturimainen René Bull.

»Olipa kerran Mustafa-niminen räätäli eräässä Kiinan suurimmista kaupungeista, ja hän oli niin köyhä, että tuskin kykeni elättämään perheensä — vaimonsa ja poikansa.»

Näin alkaa eräs Tuhannen ja yhden yön monista saduista. Se jatkuu räätälin pojan Aladdinin kuvauksella: »Poika on laiska, nahjus ja vetelehtijä, joka viettää kaikki päivänsä kadulla tyhjäntoimittajan elämää.»

Mutta kerran eräs muukalainen rupeaa sivusta tarkkailemaan Aladdinin päättömyyksiä. Muukalainen on taikuri, afrikkalainen velho. Aladdin näytti sopivan hyvin afrikkalaisen tarkoituksiin. Pikku juonilla velho saa lopulta Aladdinin mukaansa. Noita puettaa Aladdinin uhkeisiin vaatteisiin, näyttää tälle kaupungin upeimmat nähtävyydet ja vie hänet siten kauas maaseudulle. Afrikkalainen määrää Aladdinin keraamaan risuja. »Taikuri sytytti ne palamaan ja kun tuli oli leimahtanut liekkeihin, hän heitti nuotioon suitsutusta ja lausui taikasanvoja. Samassa maa alkoi täristä ja jauri loihtijan edessä

Kuvitusta Tuhannen ja yhden yön satuihin.

avautui kivi, jonka keskellä oli messinkirengas. Aladdin säikähti kovin ja koetti pae-ta, mutta turhaan: velho antoi hänelle sellaisen korvapuustin, että poika kaatui maahan.»

Aladdinin piti nostaa kivi, jonka alta paljastui luola ja syvälle johtavat portaat. Velho neuvoi: »Sinä löydät kolme isoa salia, tulvillaan kulta ja hopeaa, mutta varo

koskemasta niihin. Ennen kaikkea sinun on varottava koskemasta seiniä edes vaatteillasi, sillä silloin sinä kuolet. Mutta lopulta tulet pienen palavan öljylampun luo, sammuta se, kaada öljy pois ja tuo lamppu minulle!»

Aladdin löysikin lampun, mutta omapäinen kun oli, keräsi taskuihinsa myös jalokiviä vieläpä niin paljon, ettei kyennyt heti ojentamaan lamppua luolasta velholle. Tämä raivostui, heitti tuleen uusia yrttejä ja luola sulkeutui. Aladdin oli pilkkopimeässä. Surkeana Aladdin itki ja valitti, mutta pimeys oli rikkumaton. Mutta kolmantena päivänä hän sattui pyyhkäisemään velhon hänelle antamaa sormusta, ja silloin alkoi tapahtua: »Heti nousi maasta hirvittävän näköinen henki, jonka pää ulottui kattoon ja joka sanoi: 'Mitä sinä tahdot? Olen valmis palvelemaan sinua orjanasi...'»

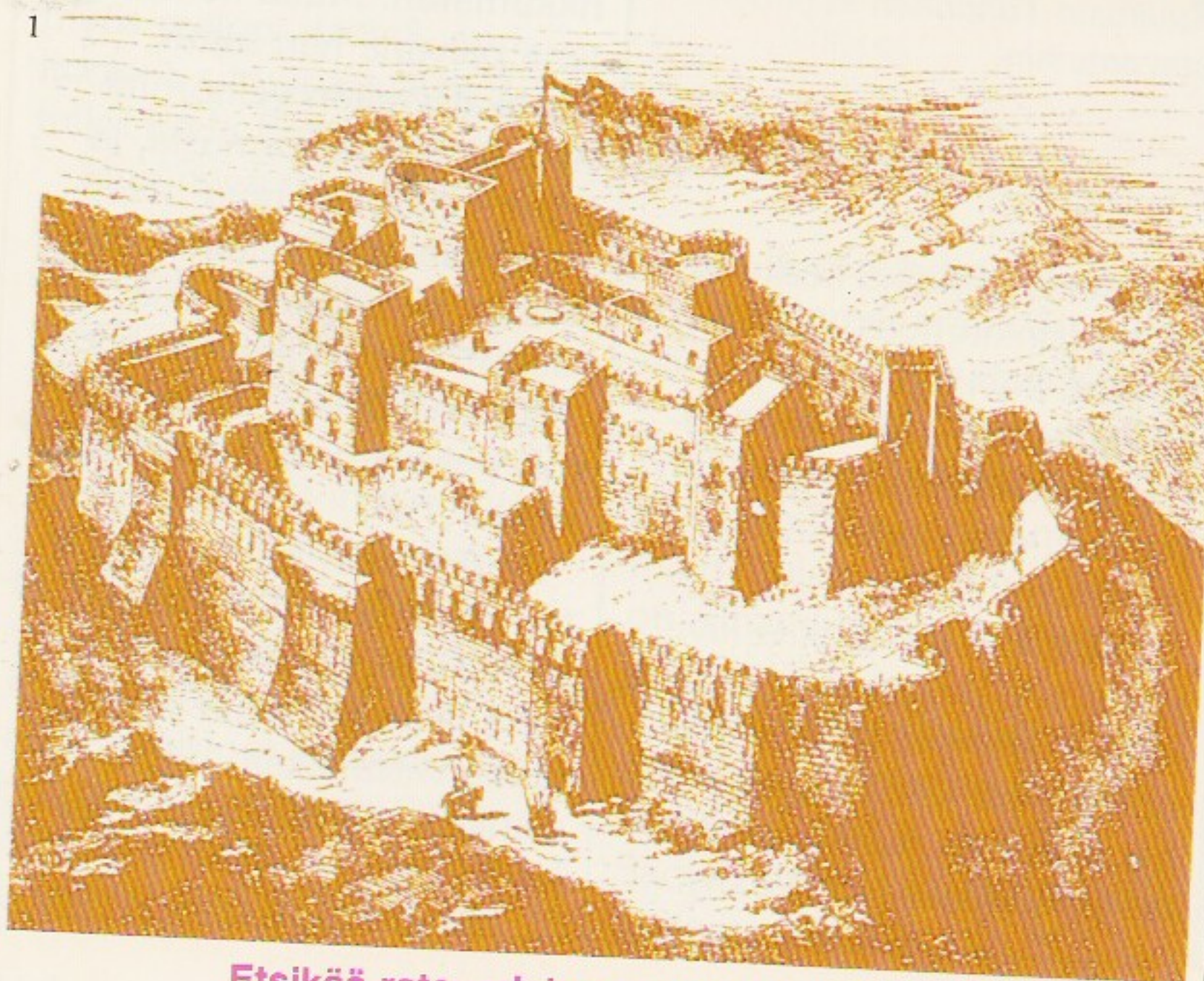
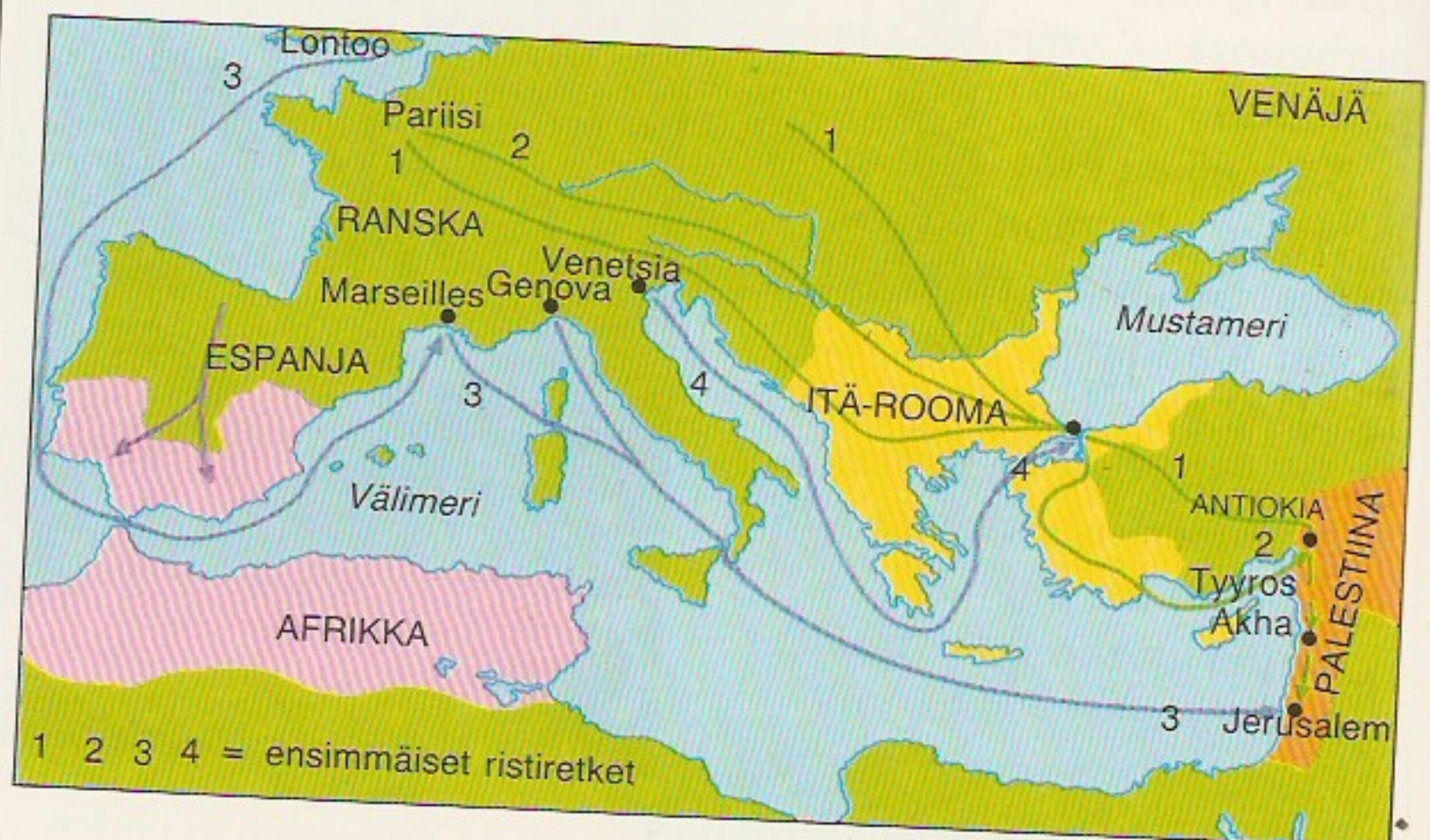
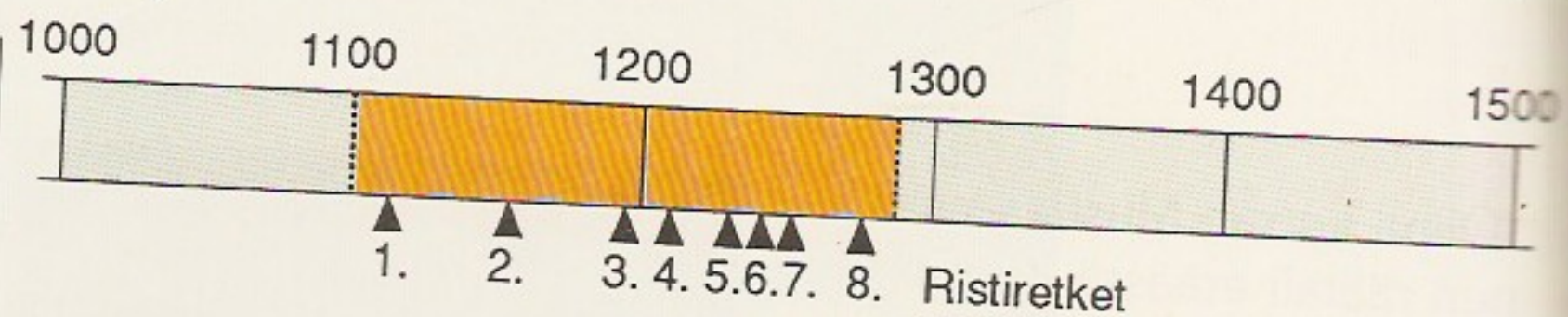
Mitä tämän jälkeen tapahtui, se teidän pitää lukea itse, sillä kertomuksessa on vielä lähes 60 sivua ja tästä tarina vasta alkaa. Velho ei suinkaan ollut luopunut leikistä.

8/V Ristiretket

Hurskaat kristityt olivat jo 200-luvulta lähtien tehneet pyhiinvaellusmatkoja Palestiinaan. Islaminuskoiset arabit, kuten edellä on kerrottu, valloittivat Lähi-idän, mutta eivät estäneet kristittyjen matkoja.

Suvaitsevaisuudesta tuli kuitenkin loppu, kun arabien valta siirtyi islaminuskaisille turkkilaisille. Eurooppaan levisi uutisia kris-

Krak des Chevaliers, Johanniittain ritarikunnan linna nykyisessä Syyriassa. Linna rakennettiin 1142. Sen varusväkeen kuului 2 000 miestä ja sen varastoissa oli viiden vuoden elintarpeet.

Etsikää ratsumiehet

116

Suurimmat ristiretket

tittyjen julmasta kohtelusta, ja lopulta tuli paaville avunpyyntö itseltään Itä-Rooman keisarilta. Suuressa kirkolliskokouksessa (1095) paavi vastasi avunpyyntöön saarnaamalla suurta sotaretkeä Pyhän maan vapauttamiseksi »uskottomien» käsistä. Niille, jotka menettäisivät henkensä tuolla ristiretkellä, hän lupasi iankaikkisen autuuden. Suuri uskonnollinen innostus valtasi kuulijat ja nämä hurrasivat: »Jumala sen tahtoo! Jumala sen tahtoo!» Kaikkialta Länsi-Eu-

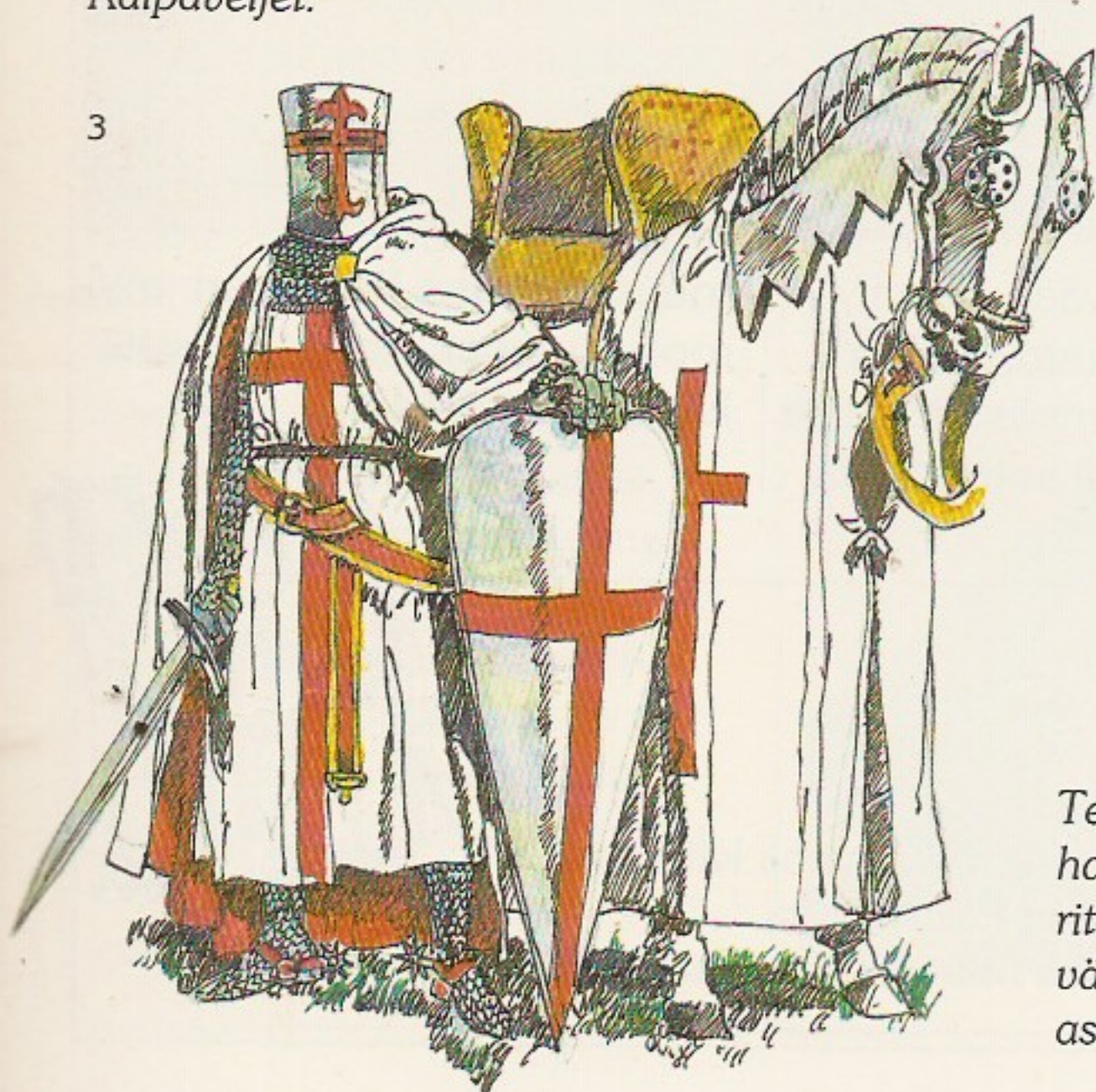
Tavoite: Oppilas tutustuu ristiretki-käsitteeseen. Sen avulla selkeytetään myös Suomen ja Ruotsin yhdistymisen alkuvaiheita.

Toteutus: — Mitä paavi lupasi niille, jotka Pyhää maata vapauttaessaan menettivät henkensä? (Iankaikkisen autuuden.) — Missä yhteydessä juuri äsken törmäsimme samankaltaiseen lupaukseen? (Kuolema Allahin puolesta takasi pääsyn paratiisiin.) On hyvin ymmärrettävää, että kristittyjen ja islamin taistelu näillä edellytyksillä oli katkeraa.

Nykyisin on vaikea edes kuvitella innostusta, jonka valtaan ihmiset joutuivat. Jos valittavana oli esimerkiksi maaorjuus tai Pyhän maan vapauttaminen henkensä uhallakin (joka sekin toisi iankaikkisen autuuden), on ymmärrettävää, mikä into ihmisiin syttyi. Ristiretkille lähdettiin kaikista kansankerroksista. Oppilaille on paikallaan selittää tuon ajan kulkuvälineiden hitautta. Lähes jokainen heistä tietää, vaikka ei itse olisi Etelä-Euroopassa käynytäkään, kuinka kauan matka sinne nykyisin kestää. Lähtö ristiretkelle ei suinkaan ollut antautumista muutaman kuukauden seik-

2
Temppeliherrain ritarit valloittavat
Jerusalem. Muita ritarikuntia olivat
Johanniitat, Saksalainen ritarikunta ja
Kalpaveljet.

3
Temppelihera
haarniskassaan ja
ritarikuntansa
värein somistetussa
asussaan.

roopasta, vallankin Ranskas-
ta, lähti kymmeniätuhansia
miehiä, naisia ja lapsia koh-
den kaukaista Palestiinaa.
Ritarit maalasivat ristin kil-
piinsä ja haarniskoihinsa,
porvarit ja talonpojat ompe-
livat sen vaatteisiinsa. En-
simmäinen ristiretki oli alka-
nut.

Konstantinopoliin saapui
ensimmäisenä retkeläisten
kuriton etujoukko. Kaupun-
kilaiset laivasivat sen kiirees-
ti Bosporin toiselle rannalle,
missä turkkilaiset tekivät
näistä onnettomista pyhiin-
vaeltajista nopeasti lopun.

Ristiretkeläisten hyvin jär-
jestäytynyt, ritarien johtama
pääjoukko saapui Konstanti-

kailuun, vaan silloin luovutettiin koko elämä Jumalan hal-
tuun suuren tehtävän täyttämiseksi. Tarkastellaan aika-
suoralta, kuinka kauan ns. ristiretkiaika kesti (lähes 200
vuotta). Kun paavi koko kristikunnan alueella kannusti tais-
teluun uskon puolesta, toimittiin myös Ruotsissa. Ruotsa-
laisten osaksi tuli Suomen suunta, mikä kävi mainiosti yk-
siin Ruotsin valtopolitiikan kanssa. Näin Suomikin pääsi
osalliseksi yleiseurooppalaisesta ristiretkeilystä.

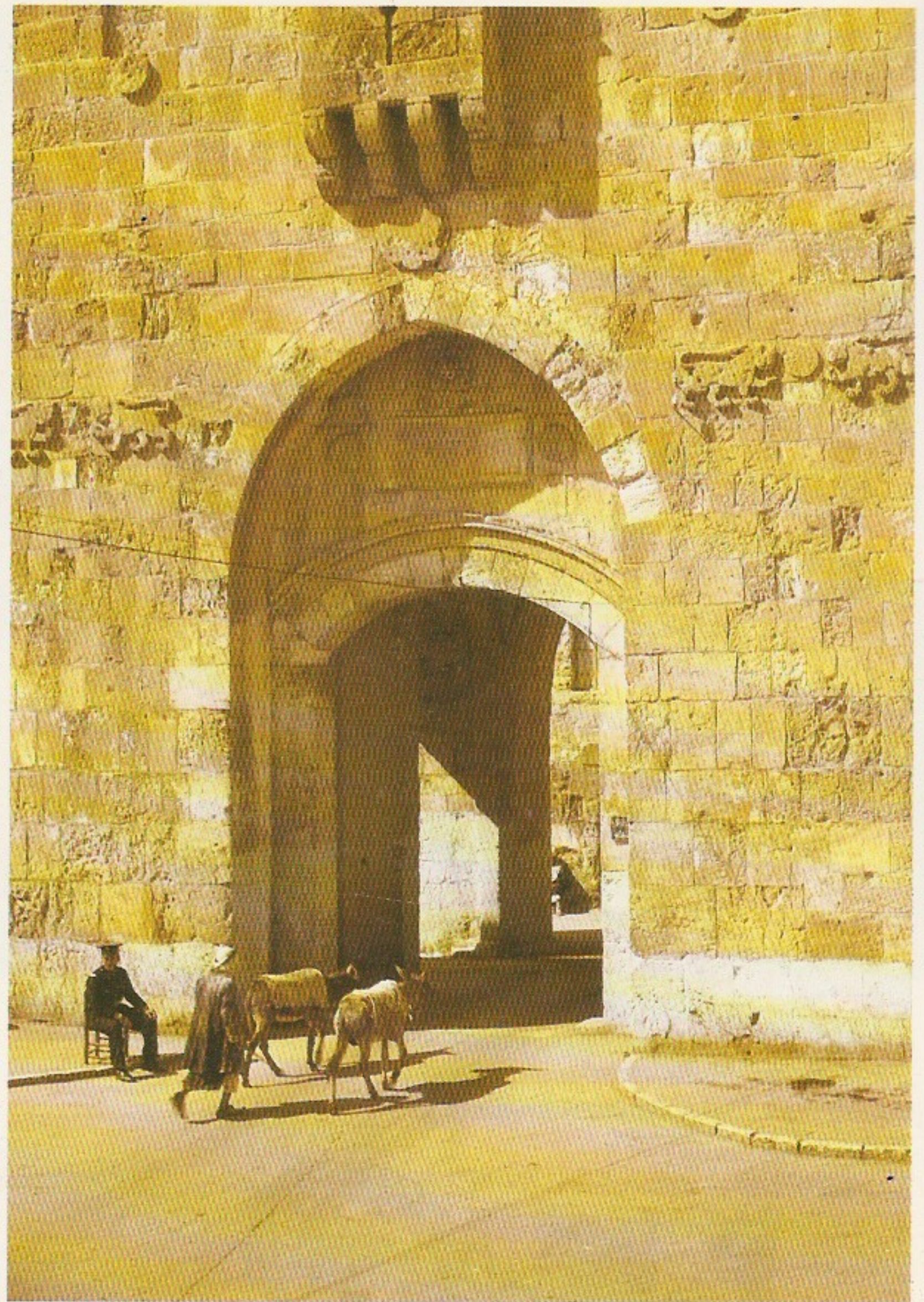
**Taustalla moskeijat al-Aksa (hopeanvärinen katto) ja Kalliomoskeija. Ratsastusta harrastaville: Arabialai-
nen hevonen on ns. itämaisen roturyhmän paras
edustaja. Sitä on monia eri heimoja; parhaimpina pi-
detään Kohelli- tai Kohlani-nimisiä. Arabialainen he-
vonen on pieni: sen korkeus on noin 1,45 m ja paino
400 kg (suomenhevonen 1,58–1,75 m ja belgianhevo-
nen 1,70 m, paino jopa 1 200 kg). Pää on pieni, silmät
ilmeikkäät, jalat jäntevät. Suosituimmat värit ovat
päistärökkö, ruskea ja valkoinen. Kestävyys ja no-
peus erinomaiset.**

nopoliin vasta seuraavana kesänä. Taistellen se eteni kohti Pyhää maata ja valloitti kuin valloittikin Jerusalemin.

Tämän ensimmäisen ristiretken jälkeen tehtiin Palestiinaan vielä seitsemän muuta suurta ristiretkeä ja koko joukko pienempiä. Mikään niistä ei ollut kuitenkaan yhtä menestyksenkäs kuin ensimmäinen. Neljäs ristiretki jopa muuttui Konstantinopolin ryöstämiseksi, eikä Itä-Rooman pääkaupunki enää koskaan toipunut tästä iskusta. Surkein oli lasten ristiretki. Suuret joukot ranskalaisia ja saksalaisia lapsia saapui (1212) Välimeren rannikolle uskoen, että vedet aukeaisivat heidän edessään Palestiinaan saakka. Näin ei tapahtunut, ja lapset päätyivät lopulta orjamarkkinoille.

Ristiretkiaika vahvisti paavin valtaa Länsi-Euroopassa, mutta kahdessa sadassa vuodessa muslimit valloittivat Palestiinan takaisin. Tämä tappio murensi paavin arvonantoa. Kirkko ei ollutkaan kaikkivoipa eikä paavi erehtymätön.

Ristiretkeläiset eivät itse käyttäneet eivätkä tunteneet

ristiretki-sanaa, vaan se on myöhempi keksintö. Niinpä sitä on käytetty myös kristittyjä vastaan tehdyistä sotaretkistä,

muun muassa Suomeen ja Vieroon suunnatuista aseellisista käännätysretkistä.

Lyhyesti

- Ristiretkien tarkoituksena oli karkottaa islaminuskoiset Palestiinasta.
- Ensimmäisellä ristiretkellä sotilaallinen menestys oli suurin.

Saksalainen ritarikunta oli alkujaan Pyhällä maalla toimiva sairaanhoitojärjestö, joka kahdeksan vuotta perustamisensa jälkeen, 1198, muutettiin hengelliseksi ritarikunnaksi. Vuonna 1226 se siirtyi Eurooppaan ja yhtyi Kalpaveljesten ritarikuntaan. Se osti Tanskalta Viron 1346. Värit musta ja valkoinen. Johanniitat on vanhin hengellinen ritarikunta; se lie-
nee perustettu Jerusalemissa 1070. Otti tukialueekseen Maltan noin 1522. Temppeliherrain ritaristo syn-

tyi Palestiinassa 1119. Sillä oli myöhemmin suuria maaomaisuuksia eri puolilla Eurooppaa. Ritarikunta harjoitti laajaa itämaisten tavaroiden kauppaa ja pankkitoimintaa. Tämän takia kateelliset ruhtinaat syyttivät temppeliherroja kerettiläisyydestä, kiduttivat sen jäseniä ja takavarikoivat samalla omaisuuden. Koko ritarikunta kiellettiin Ranskan alueella 1300-luvulla, ja valtio omi sen omaisuuden.

Rikhard Leijonamieli

Robin Hoodin ja hänen isäntänsä, kuningas Rikhard Leijonamielen tuntee moni. Robin Hoodista on monta tarinaa, osa tosia, osa keksittyjä. Rikhard Leijonamieles-tä näitä tarinoita on lähes yhtä paljon ja yhtä värikkäitä kuin Sherwoodin metsien Robinistakin.

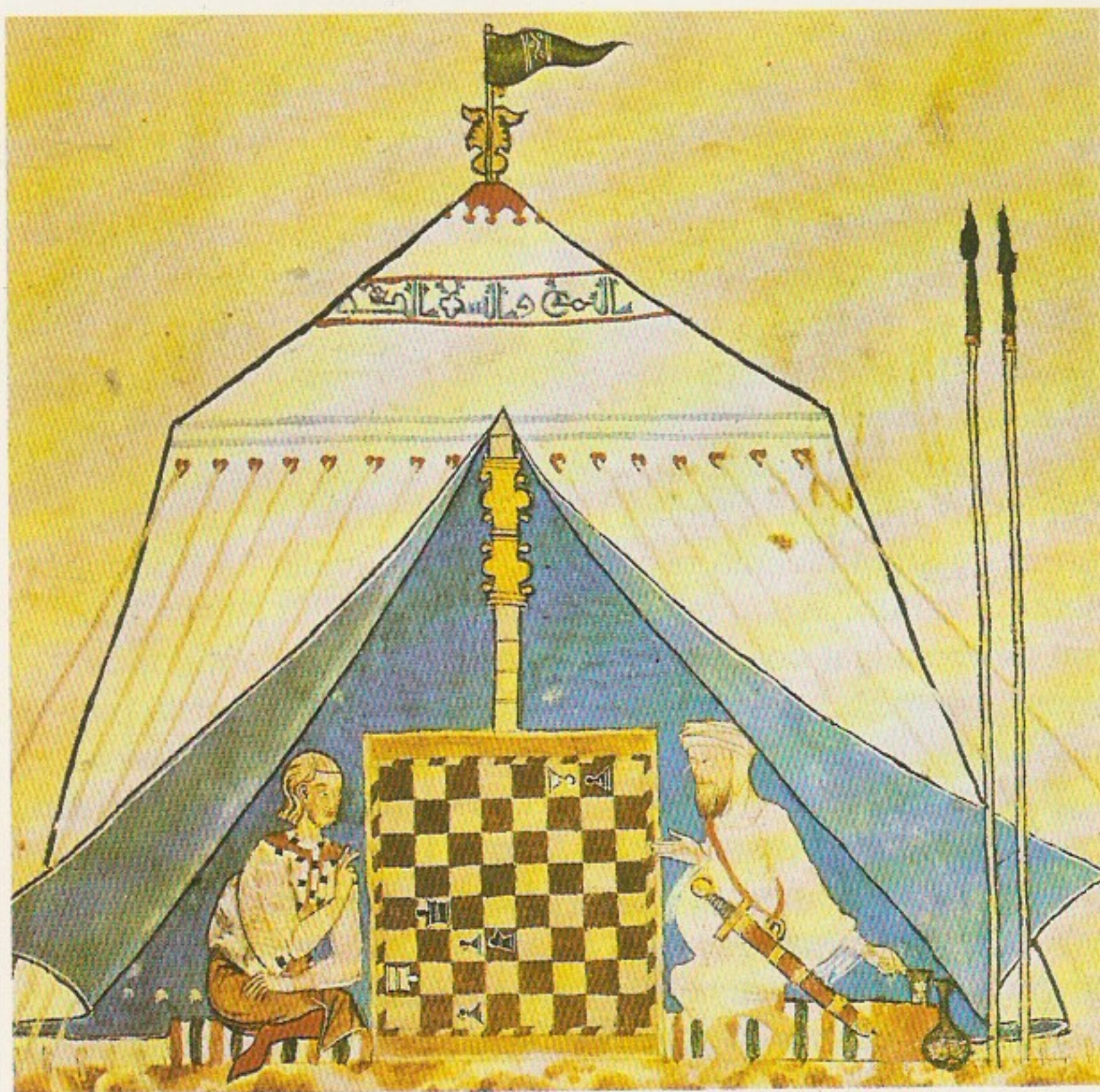
Rikhard Leijonamieli otti osaa kolmanteen ristiretkeen ja sai lopulta koko retken johdettavakseen. Rikhardille itse taistelu merkitsi kuitenkin paljon enemmän kuin ristiretkien päämäärä, Palestiinan vapauttaminen. Epäilemättä hänen armeijansa olisi voinut valloittaa Jerusalemin — se oli jo näet joutunut takaisin islamilaisille, mutta kuten eräs kirjailija toteaa: »Tälle kruunatulle tappelupukarille elämän ainoana tarkoituksena oli taistelu. Hän suoritti satumaisia urotoita hyödyttömissä pikkukakahakoissa, joissa hän iloitsi, kun kypärät helähtelivät ja kipinät räiskyivät hänen miekaniskuistaan, samalla kun hänen panssarinsa tuli niin täyteen nuolia, että hän näytti neulatyynyltä.»

Rikhard Leijonamielen vastustaja oli lähes yhtä oikeukas arabiruhtinas, sulttaani Saladin. Molemmat tuntuivat etsineen toistensa suosiota. He lähettivät toisilleen

lahjoja, eikä Saladin suinkaan halunnut jäädä toiseksi. Kerran Rikhard Leijonamieli, joka oli pienen joukon kera kiirehtinyt kristittyjen avuksi, menetti kahakassa hevosensa. Mutta eipä aikaakaan, kun Saladinin puolelta hänelle tuotiin upea arabialainen ratsu terveisin, että sulttaani ei voinut nähdä vastustajansa taistelevan jalkamiehenä. Erikoisin kertomus näistä ruhtinaista on kuvaus kilpailusta, jossa Rikhard Leijonamieli ja Saladin kilpailivat siitä, kumpi — eurooppalainen vai

arabialainenko — sivistys oli etevämpi. Rikhard antoi asettaa mahtavan rautatankon kahden tukevan tuen väliin ja suurta kahdenkäden miekkaansa heiluttaen katkaisi raudan kuin ohdakkeen. Saladin puolestaan pyysi untuvankevyen silkkihuivin, veti esiin ohuen käyräsapelinsa ja heitti liinan ilmaan. Kun se kevyesti leijui sapelin terälle, silkki putosi kahtena kappaleena hiekkään.

Ystäväystyneet ritari ja arabi pelaavat šakkia.

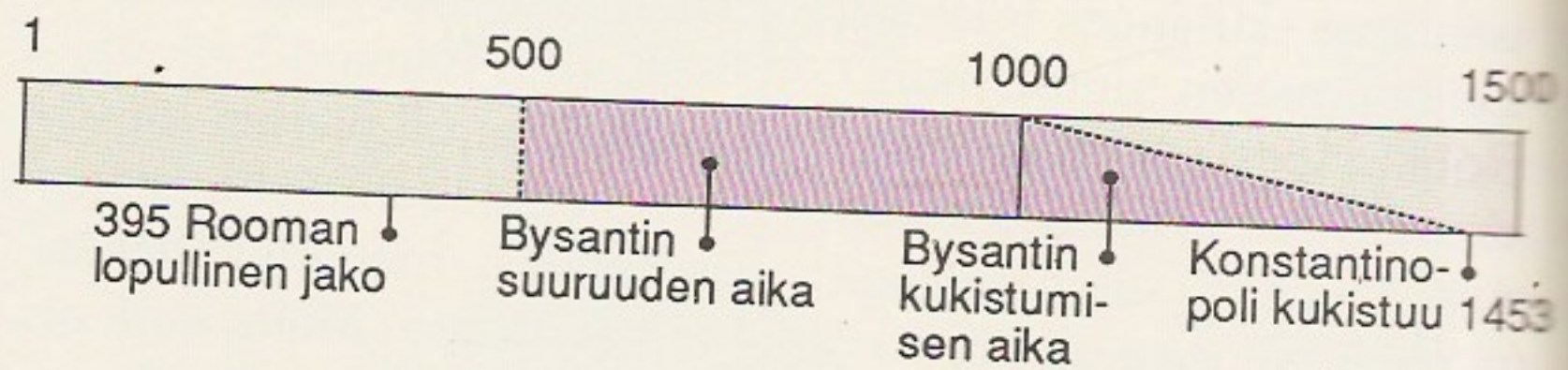
Islamin kirjanoppineet kieltävät useimmat pelit, mutta sallivat shakin, koska se edellyttää taitoa. — Itse shakkipeli lienee syntynyt 500-luvulla Intiassa tai Persiassa vanhojen lautapeliin pohjalta. Arabit saivat pelin persialaisilta, ja heidän valloitusretkiensä myötä se levisi Eurooppaan. Venäjälle ja Puolaan peli on tullut suoraan Persiasta. Kiinnittäkää huomiota siihen, miten tasapainoinen ja kaunis kuva on, erimuotoisista pinnoista rakennettu, joskin täysin vailla perspektiiviä.

9/V Bysantti — Itä-Rooma

Kun Länsi-Rooman alue joutui kansainvaellusten jalkoihin ja uudet valtiot vähitellen syntyivät sen tilalle, säilyi Itä-Rooma vielä tuhatkunta vuotta. Se oli sivussa kansainvaellusten pääreiteistä, sitä suojasi hyvä armeija ja sen hallinto oli lujissa käsissä. Keisari Justinianus (527–565) onnistui yhdistämään Länsi-Rooman ja Itä-Rooman, mutta vain lyhyeksi ajaksi. Sen sijaan hänen toimestaan koottiin Rooman vanhat lait, joiden keskeiset periaatteet yhä elävät monen maan laeissa.

On sanottu, että Bysantin historia on verkkaisen supistumisen historiaa, ja totta: Itä-Rooma joutui pala palalta luovuttamaan aluettaan vihollisilleen, mutta se teki tämän sinnikkäästi ja taitavasti taistellen. Bysantin laivasto oli erinomainen, sen maa-armeijan upseerit laativat jatkuvasti vaihtoehtoisia puolustus suunnitelmia raja-seutuja varten, ja sen taitavat neuvottelijat voittivat monta sotaa jo neuvottelupöydän ääressä.

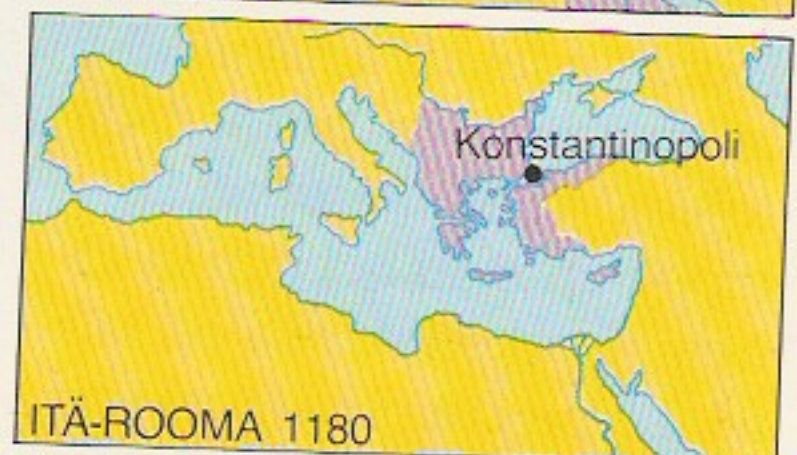
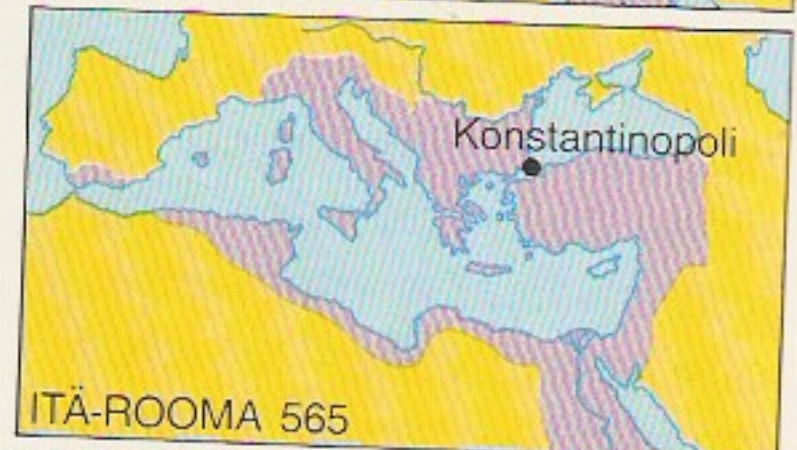
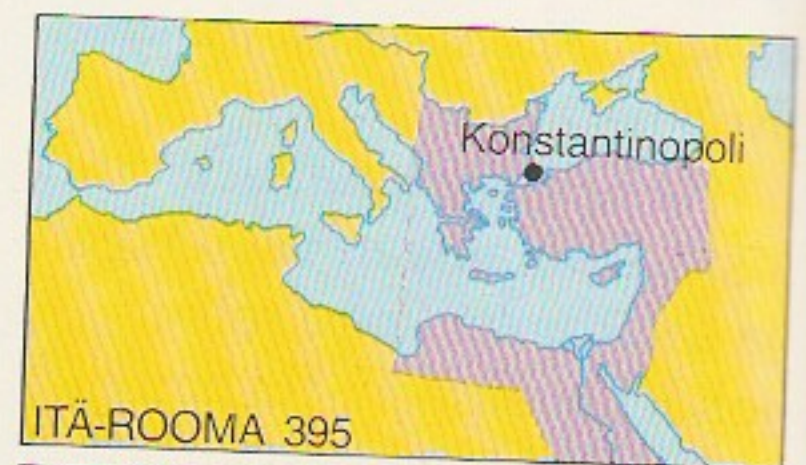
Itä-Rooman sydän oli sen pääkaupunki Konstantinopoli, toinen Rooma. Se oli vilkas kaukokaupan keskus, mutta siellä harjoitettiin yhä hellenistisiä tieteitä — tosin kreikan kielellä. Kirkko ei saanut Bysantissa samanlais-

ta valtaa kuin lännessä. Se tosin oli voimakas ja leimasi juhlineen ja menoineen niin arkea kuin pyhää. Mutta idän kirkon johto oli tiukasti hallitsijain käsissä. Bysantin keisari oli kirkon pää, lähes jumalolento; lännessä paavi ja maalliset hallitsijat kävivät jatkuvaa kiistaa vallasta, ja monen yhteenoton voittaja oli paavi.

Kristillinen kirkko jakautui kahtia oppiriidan takia (1054). Näin syntyi myös kilpailu kastamattomien kansojen kääntämisestä. Katolinen kirkko eteni Länsi-Euroopassa, idän ortodoksinen kirkko sen sijaan katoi Balkanin kansat ja venäläiset ja suomensukuiset karjalaiset.

1400-luvulla Itä-Roomasta ei lopulta ollut jäljellä kuin sen ydin, Konstantinopoli. Turkki-laisten viimeistä piiritystä kaupunki kesti kaksi kuukautta. Se odotti turhaan apua Länsi-Euroopasta ja kukistui vuoden 1453 keväällä. Itä-Rooman viimeinen keisari kaatui taistelussa. Kristikunnan mahtavin kirkko Hagia Sofia muutettiin moskeijaksi.

Itä-Rooman tuhatvuotinen historia

Kirjoittakaa alimpaan karttaan: Itä-Rooma 1453

Bysantin tuhatvuotinen tarina merkitsi sitä, että se säilytti hellenistisen kulttuurin ja torjui vuosisatojen ajan

Tavoite: Oppilas saa kuvan jo aikaisemmin mainitun Itä-Rooman vaiheista, alkaen Rooman jaosta aina Bysantin kukistumiseen saakka.

Toteutus: Katsotaan aikasuoralta Rooman jaon vuosiluku (395). Kerrataan Länsi-Rooman vaiheet pääkohdittain sen jälkeen. (Kansainvaellukset, 476 germaanipäällikkö Odo-vakar syrjäytti viimeisen keisarin Romulus Augustulus.) Itä-Rooman kohtalo oli erilainen. Paitsi armeija sitä

suojasi vaikeakulkuinen vuoristo. Karttasarjasta sivulta 120 voidaan seurata valtakunnan vähittäistä supistumista. Kehitys ei tapahtunut hetkessä, vaan satojen vuosien aikana. Bysantin merkitystä pohdittaessa voidaan palauttaa mieleen myös viikinkien idäntien päätepiste Miklagård (Konstantinopoli). Viikinkien välittämänä on Suomeenkin kulkeutunut Bysantin vaikutuksia. Euroopan kartalta voi näyttää ylimalkaisesti roomalaiskatolisen ja ortodoksisen kirkkokunnan rajan. Todetaan, että Suomi sijaitsee rajan

Keisari Justinianus antoi somistaa Italian Ravennassa kirkot mahtavilla mosaiikitöillä osoittaakseen valtakuntansa mahtia Länsi-Roman asukkaille. Keisarin puoliso Teodora oikealla.

Hagia Sofian rakennutti keisari Justinianus (532–537). Vuodet 1453–1934 se oli moskeijana, mistä kertovat minareetit. Nykyisin kirkko on bysanttilaisen ja osmanilaisen taiteen museona. Sisäpinnat ovat kauttaaltaan mosaiikkien peittämät.

Kižin kirkko Äänis-saarella, nykyisessä Neuvostoliitossa.

Hagia Sofia, ortodoksisen maailman mahtavin kirkko vuoteen 1453.

arabien ja muiden kansojen hyökkäykset Eurooppaan. Kuitenkin se toimi myös siltanä idän ja lännen välillä ja käännutti slaavilaiset kansat kristinuskoon.

Kirkko on koottu nautoja käyttämättä.

Lyhyesti

- Bysantti säilytti hellenistisen kulttuurin.
- Se torjui Eurooppaa uhkaavat kansat vuosisatojen ajan.
- Bysantti oli silta lännen ja idän välillä.
- Sen toimesta käännytettiin Itä-Euroopan kansat kristinuskoon.

Kaksi Roomaa. Bysanttilaiset sanoivat Konstantinopolia toiseksi Roomaksi, moskovalaiset aikoinaan omaa kaupunkiaan kolmanneksi ja viimeiseksi Roomaksi.

121

pohjoispäässä, osittain sen kummallakin puolella. Pähkinäsaaren rauhassa vuonna 1323 sovittu rajalinja muodostui ensimmäiseksi itärajaksemme (josta kirkkokuntien raja tosin myöhemmin on erkaantunut).

Omatoimikirja: Tehtävässä 7 käsitellyt kilpa-ajot kuuluvat myös nykyaikaan. Onko kotipaikkakunnallanne ravirataa? Kuka on käynyt raveissa?

VI KIINALAISTEN JA INTIAANIEEN HISTORIAA

- 1/VI Silkkitie
- 2/VI Kiinan suuri muuri
- 3/VI Oppineita virkamiehiä
- 4/VI Mayat, sademetsien matemaatikot
- 5/VI Atsteekit, muinaiset meksikolaiset
- 6/VI Inkat, auringon lapset

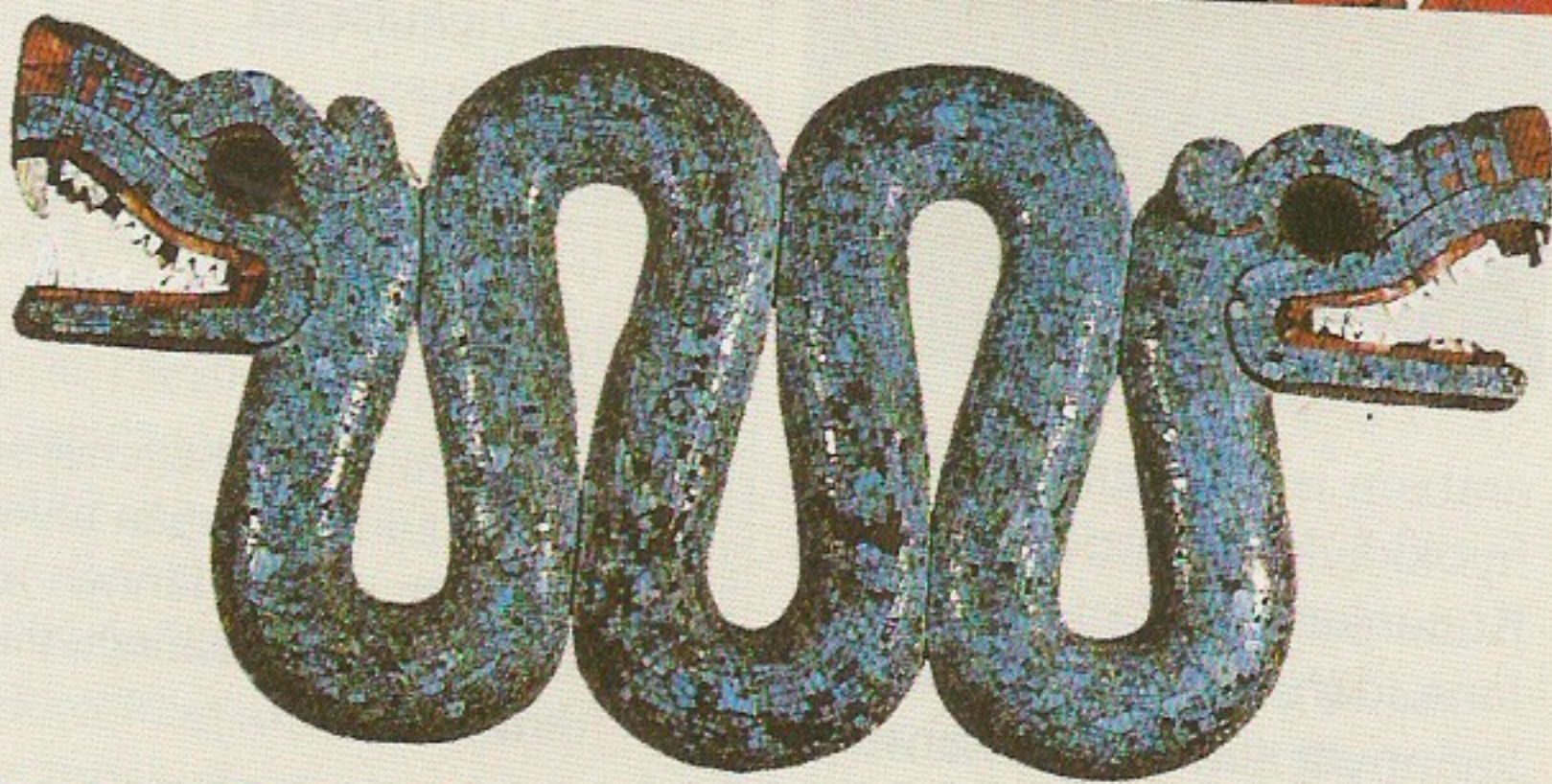

1. Väli-Amerikan vanhimpia tunnettuja kansoja olivat olmekit. Olmekkien kuningasveistos.

2. Kiinan uuden vuoden juhliissa lohikäärme näyttelee vielä tärkeää osaa.

3. Puusta ja mosaiikista valmistettu vanha intiaanikoru.

Lohikäärme on tehty tuhansista pulloista. Nykyaikainen uutiskuva.

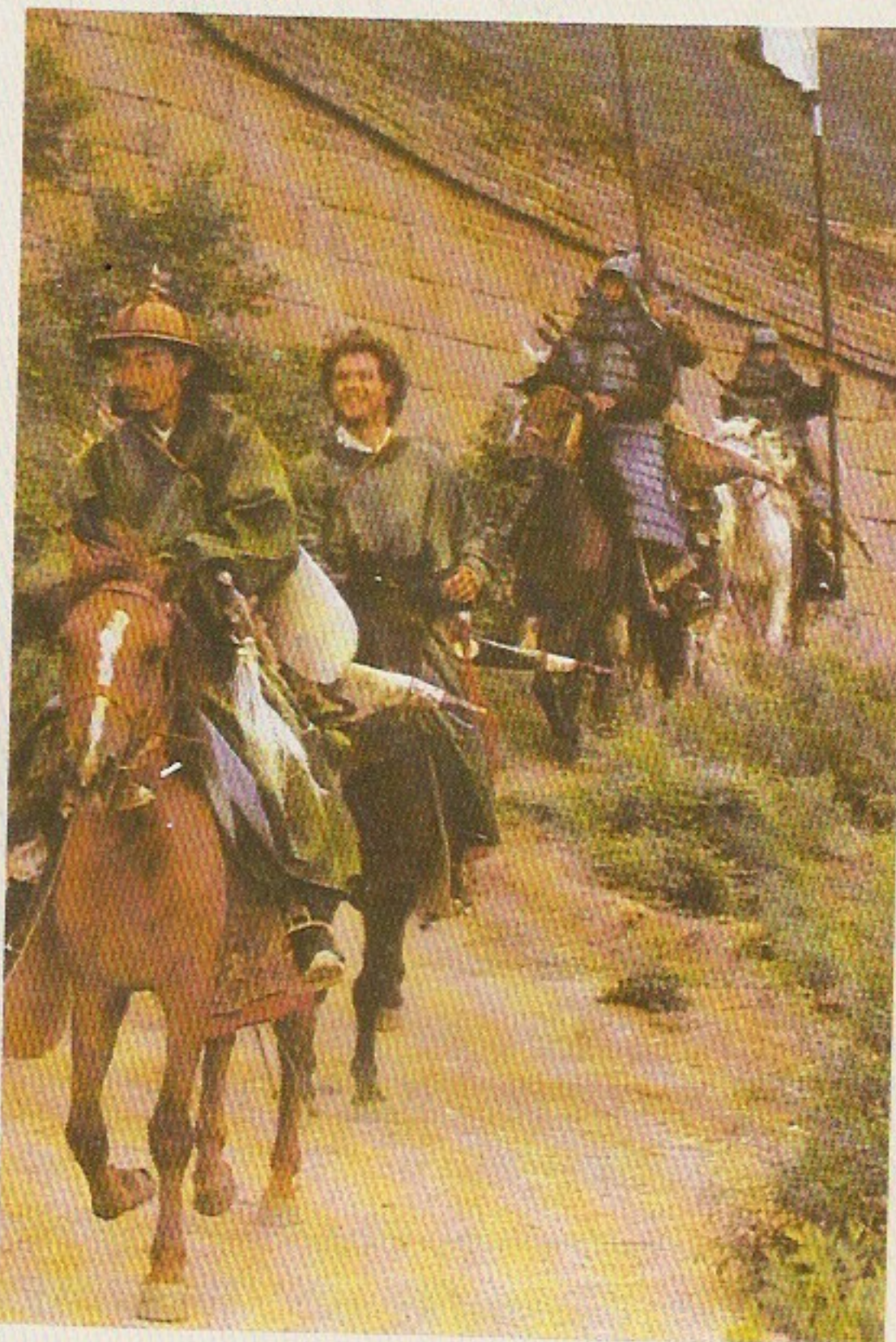

Koru on jadea, joka on tiivistä ja kuituista kiveä, väriltään valkeasta tummahvihreään vaihtelevaa. Tämä koru on Amerikan ja pienten maljojen materiaali.

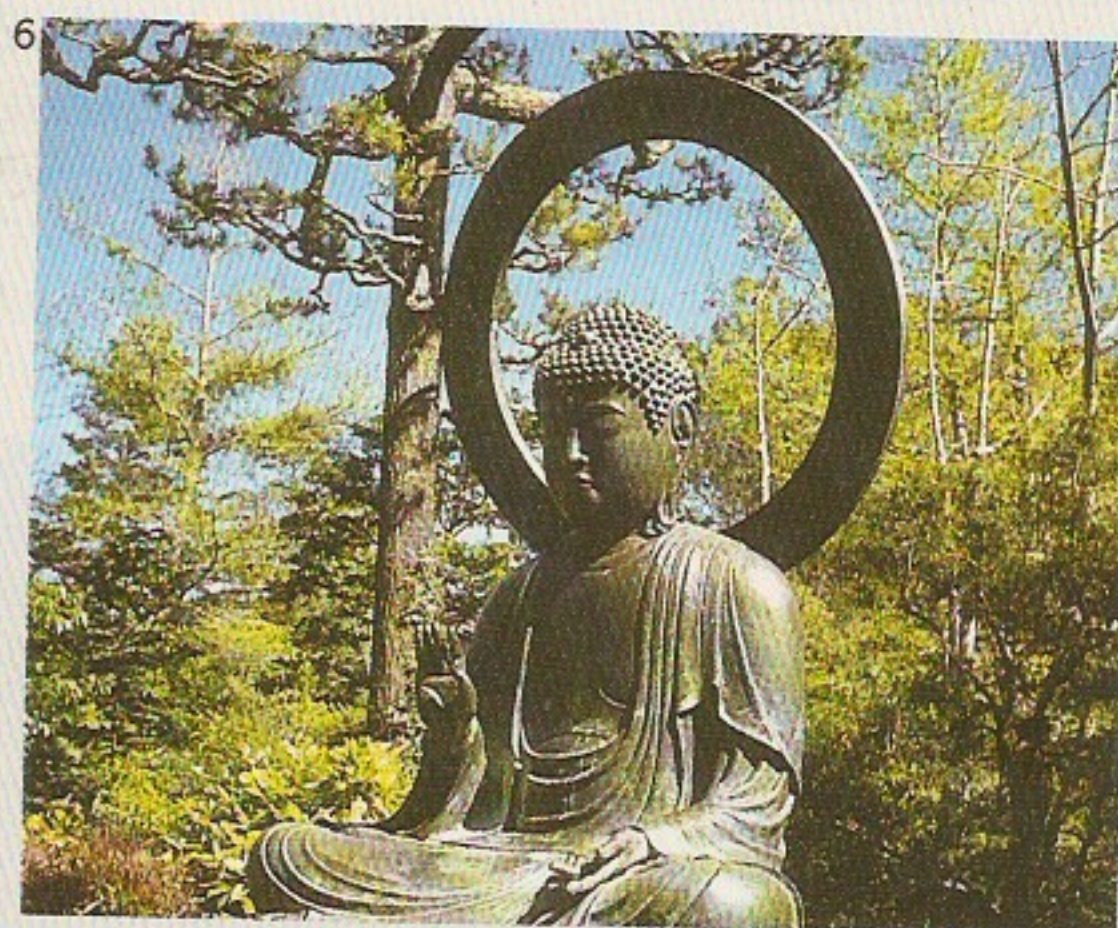
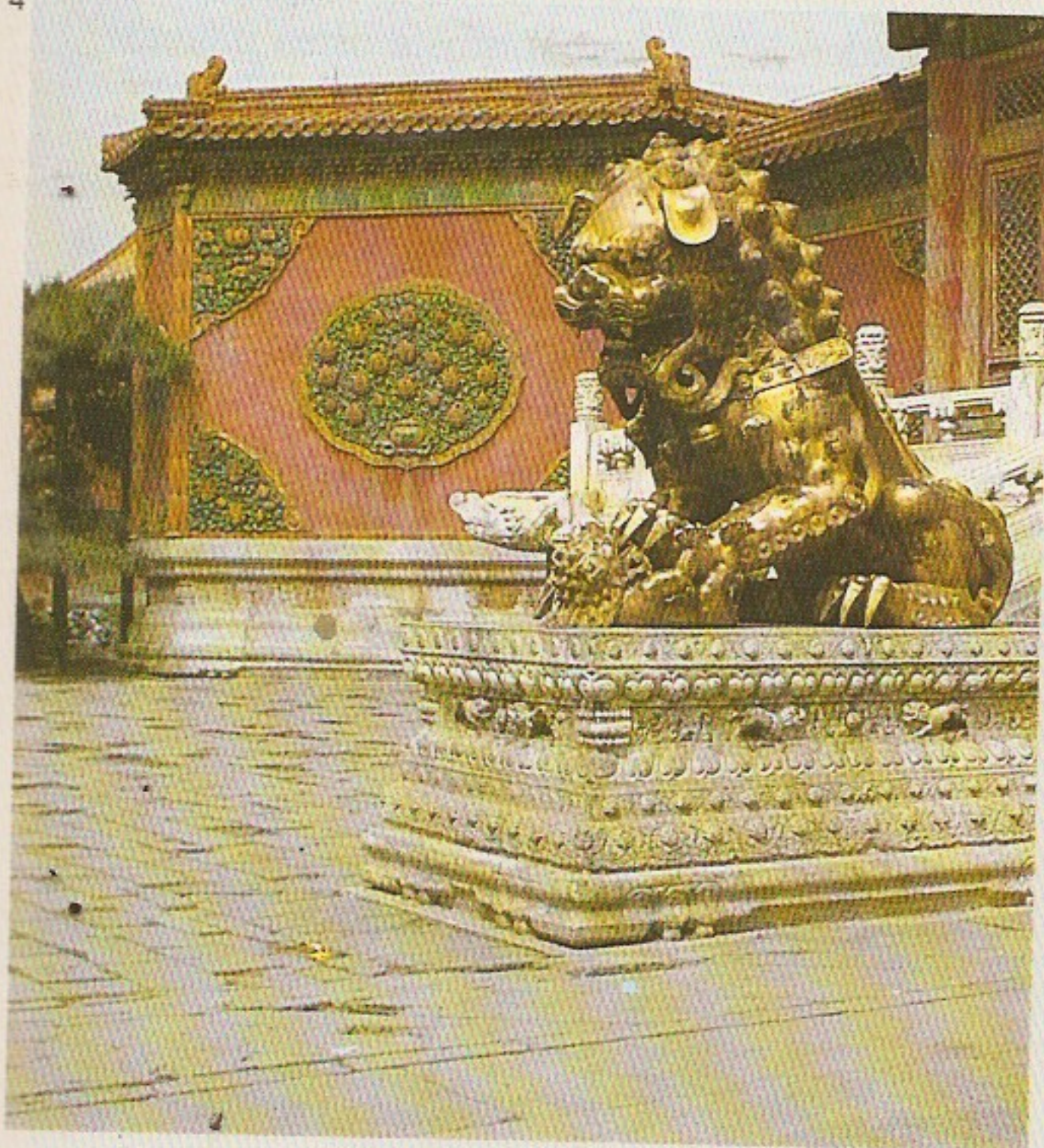
Sivulla 123 olevaa Kiinan historian tiivistelmää (kuten muitakaan vastaavia tiivistelmiä) ei ole tarkoitus opetella ulkoa. Tiivistelmää voidaan käyttää tutustuttaessa tulevaan lukuun, ryhmitöissä ja vertailtaessa muihin vastaaviin tiivistelmiin (mitä muualla tapahtui samaan aikaan).

Kiinan historiaa lyhyesti

- 5000 eKr Merkkejä maanviljelystä Keltaisenjoen laaksossa.
- 1600 eKr Silkkikankaat keksitään.
- 1500 eKr Vanhimmat kirjoitusmerkit.
- 1000 eKr Rauta-aura ja rauta-aseet tulevat käyttöön.
- 551 eKr Merkittävä ajattelija Kungfutse syntyy.
- 221 eKr Shi Huangdi yhdistää Kiinan.
- 215 eKr Kiinan muurin rakentaminen alkaa.
- 50 jKr Buddhalainen uskonto tulee Intiasta Kiinaan.
- 100-luku Paperi otetaan käyttöön.
- 450-luku Tee otetaan käyttöön.
- 700-luku Ruutia käytetään ilotulitukseen.
- 751 jKr Arabit voittavat Kiinan armeijan Keski-Aasiassa.
- 900-luku Ruutia käytetään sota-aseena mm. miinoissa ja raketeissa.
- 1200-luku Marco Polo Kiinassa.
- 1210-luku Tšingis-kaanin johtamat mongolit valloittavat Pohjois-Kiinan alueita.
- 1263 jKr Pekingistä tehdään Kiinan pääkaupunki.
- 1421 jKr Pekingistä tehdään taas Kiinan pääkaupunki.
- 1500 jKr Kiinan asukasluku 150 miljoonaa.
- 1600-luku Mantšut alistavat kiinalaiset valtaansa.
- 1600-luku Kiina sulkee rajansa muukalaisilta, mm. eurooppalaisilta.

Marco Polo, italialainen kauppias ja matkailija. (Kuva Italian televisioyhtiön RAI-TV:n sarjafilmistä.)

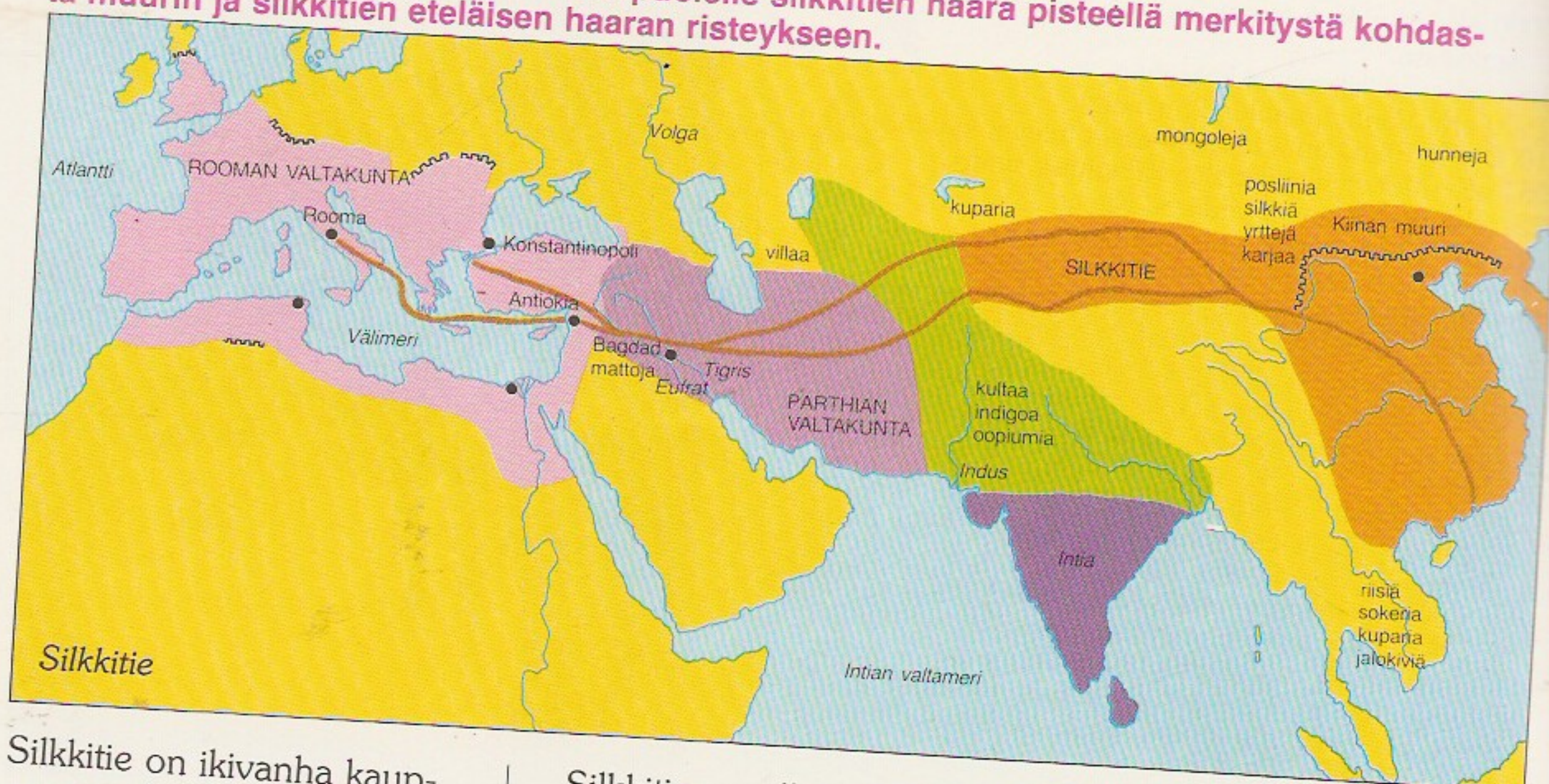

Pekingin Taivaallisen rauhan aukion vanha pronssileijona (vas.). — Aasian — ja Kiinan — tärkein uskonto on buddhalaisuus. Buddhaa esittävä veistos amerikkalaisessa museossa.

Taivaallisen rauhan aukio on tällä vuosisadalla tullut kuuluisaksi opiskelijamielenosoituksista, joista ensimmäinen pidettiin jo 1919. Pekingissä on Ming-keisarien ajalta 1400-luvulta suorakaiteen muotoinen »Kiinalaiskaupunki» eli ulkokaupunki. Sisäkaupungissa eli »Mantšukaupungissa» on keskellä »Keisarikaupunki» ja sen keskellä punaisen muurin ja vallihaudan ympäröimä »Kielletty kaupunki», missä ovat keisarilliset palatsit ja niiden edessä mainittu aukio.

1/VI Silkkitie

Piirtäkää karttaan Kiinan muurin alapuolelle silkkitien haara pisteellä merkitystä kohdasta muurin ja silkkitien eteläisen haaran risteykseen.

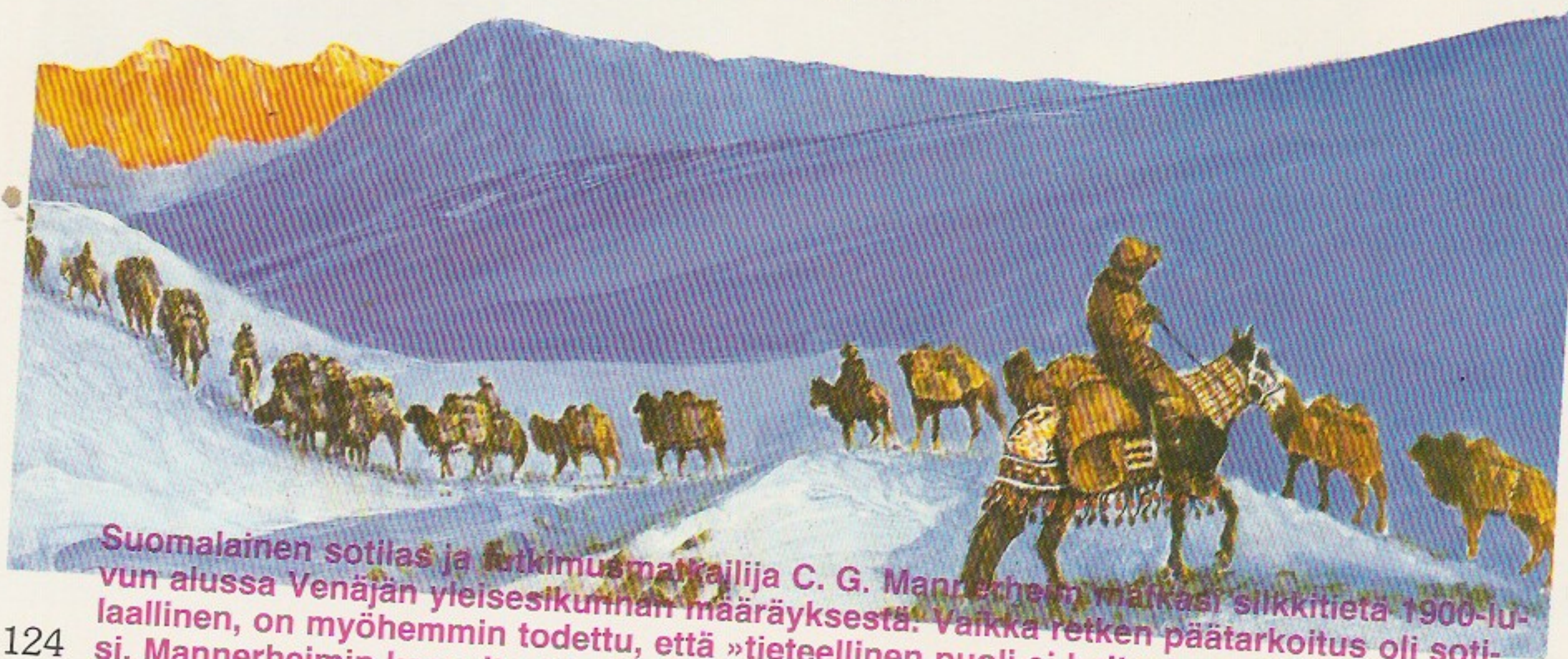

Silkkitie on ikivanha kauppareitti idän ja lännen, Kiinan ja Euroopan välillä. Se oli käytössä ainakin jo toisella vuosisadalla ennen ajanlaskumme alkua, ja yhä sitä vaeltavat niin kameli- kuin autokaravaanit.

Silkkitie on ollut paitsi kauppiaiden myös pyhiinvaeltajien, seikkailijoiden ja tutkimusmatkailijoiden mieli-reitti. Meidän vuosisadallamme muun muassa ruotsalainen Hedin ja suomalaiset Mannerheim ja Ramstedt

tutkivat silkkitien seutuja. Tänä päivänä voi myös matkatoimistosta ostaa pakettimatkan silkkitielle. Se kulkee yhä poikki vuolaiden virtojen, kapuaa vuoria ja ylittää mittaamattomia autiomaita. Paljon vanhaa on säi-

Karavaani Pamirin ylängöllä matkalla Kiinasta Eurooppaan.

Suomalainen sotilas ja tutkimusmatkailija C. G. Mannerheim merkitsi silkkitietä 1900-luvun alussa Venäjän yleisesikunnan määräyksestä. Vaikka retken päätarkoitus oli sotilaallinen, on myöhemmin todettu, että »tieteellinen puoli ei kuitenkaan jäänyt naamiok- merkittävää tutkimus- ja kartoitustyötä». Kirjoittakaa kuvaan: kaksikyttyräisiä kameleita (ei dromedaareja).

124

Tavoite: Oppilas saa käsityksen Euroopalle erittäin merkittävästä kauppateiestä sekä ymmärtää, miten kaupan käynti on myös tietojen ja taitojen välittymistä.

Toteutus: Tutkitaan sivulta 124 ja mielellään seinäkartasta silkkitien päätealueita ja reittiä. Todetaan sen pituus (noin 13 000 km). Yritetään laskea, kuinka kauan matka veisi, jos päivässä kuljettaisiin 50 km. (260 päivää eli noin

9 kuukautta.) Aikaa voi verrata esimerkiksi koulun lukuvuoteen: sen aikana pitäisi kulkea noin 65 km jokaisena koulupäivänä päästäkseen silkkitien päästä päähän. Näiden laskujen ja vertailujen jälkeen on kuitenkin syytä huomauttaa, etteivät karavaanit yleensä kulkeneet matkaa kokonaisuudessaan, vaan kauppavaraita kuljetettiin tiettyjä osamatkoja kerrallaan. Vuoristotaipaleille erikoistuneet eivät viihtyneet tasangoilla jne.

lynyt silkkien vanhoissa kaupungeissa; Samarkandin ja Istanbulin basaarit ovat kuin Itä-Rooman tai vanhan Persian aikana.

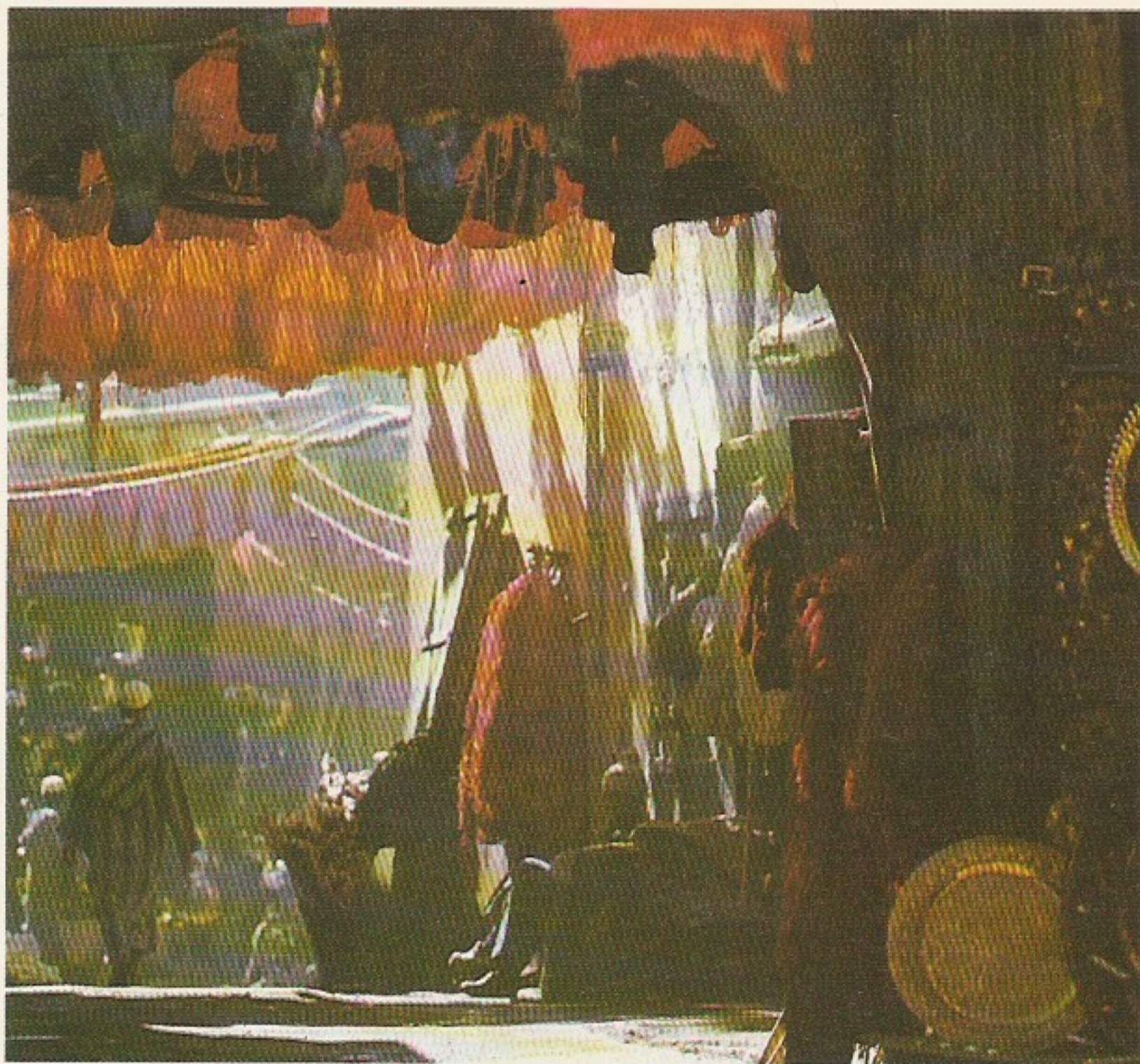
Silkkitie alkoi Kiinan vanhasta pääkaupungista Changasta ja kulki useana haaran poikki Aasian Välimeren rannikolle, muun muassa Konstantinopoliin. Täältä se jatkui meritienä ja kaukaisen Kiinan silkkikuormat päätyivät lopulta Roomaan pitkin Via Appiaa. Koko reitin pituus oli noin 13 000 kilometriä.

Silkkitie oli vilkkaassa käytössä antiikin aikana. Kun Länsi-Rooma tuhoutui, se vähitellen unohtui muualla paitsi Itä-Roomassa. Kun kauppa keskiajalla elpyi, alkoivat myös eurooppalaiset matkata taas vanhaa silkkietä. Heistä kuuluisin on Marco Polo, venetsialainen kauppias, joka 1200-luvulla lähti 14-vuotiaana isänsä ja setänsä kanssa Kaukoitään. Kun Marco Polo 40-vuotiaana palasi, hän saneli muistelmansa elämänpituiselta matkaltaan.

Marco Polon kirjasta tuli kuuluisa ja sitä luettiin paljon. Hänen kertomuksiinsa ei kuitenkaan uskottu. Niitä pidettiin hauskoina satuina, vaikka Marco Polon kuvaukset olivat hyvin totuudenmu-

Silkkien varrella asuvien paimentolaisten kätevä, nopeasti koottava ja lämmin asunto, jurtta.

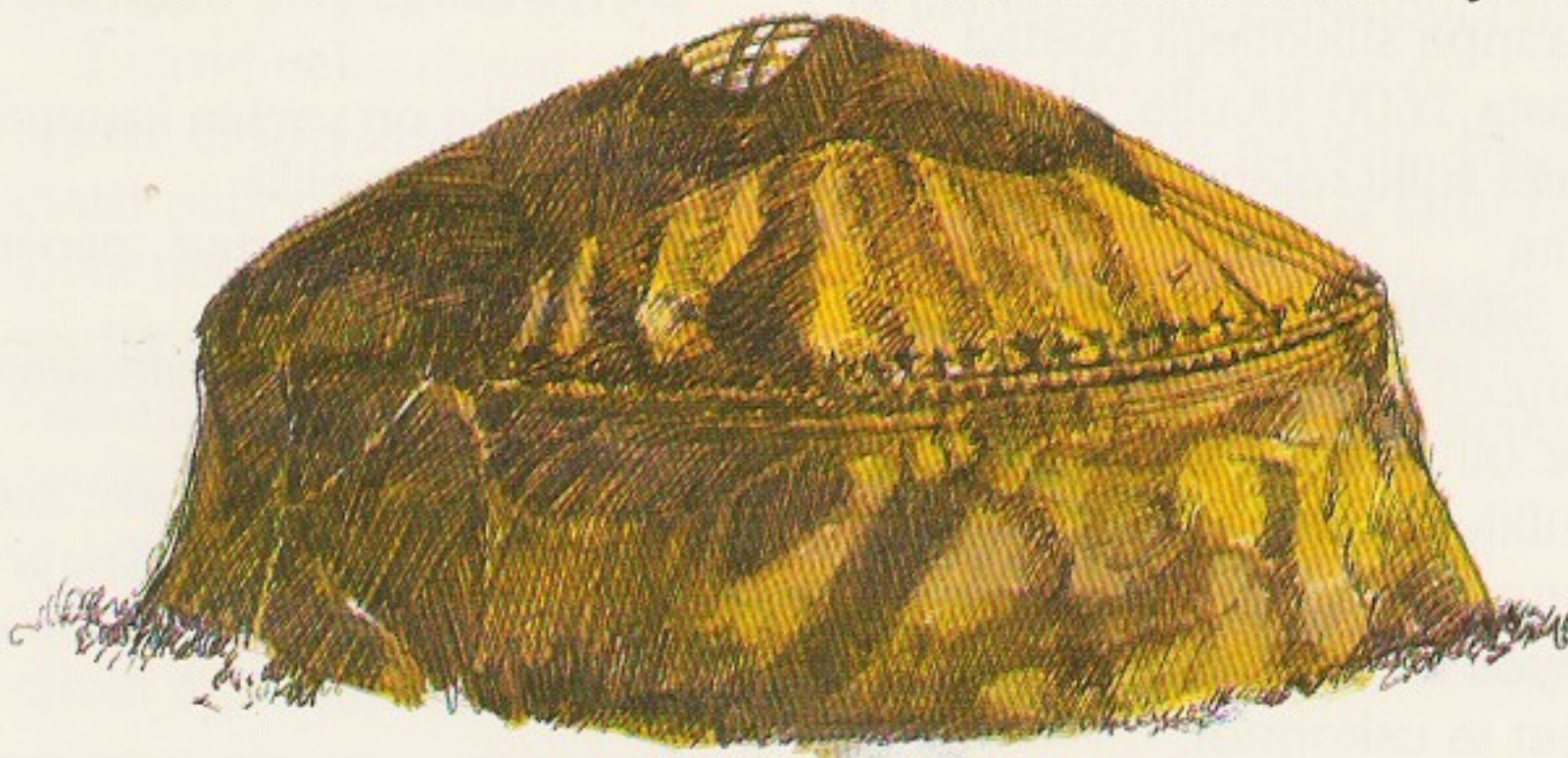
Jurtta on huopamaja, jonka kehys on tehty kevyistä ja nopeasti koottavista ohuista puusäleistä. Miksi jurtan katossa on keskellä aukko? (Sen alla on tulisija, siitä saadaan valo ja sen kautta kiertää ilma.) — Miksi jurtta pitää voida koota ja purkaa helposti?

Basaari — kauppakuja tai -katu — on Lähi-idän ja muun Aasian kaupungeissa säilynyt muuttumattomana toista tuhatta vuotta.

kaisia. Keskiajan eurooppalaisen oli vaikea ymmärtää, että kaukainen itä saattoi olla kehityksessä Eurooppaa edellä. Esimerkiksi paperi ja paperiraha, ruuti ja kompassi ovat vanhoja kiinalaisia keksintöjä, jotka otettiin käyttöön tai keksittiin Euroopassa vasta paljon myöhemmin.

Silkkitie ei kuitenkaan hyödyttänyt vain Eurooppaa. Kun karavaanit lähtivät paluumatkalle, ne oli kuormattu kudonnaisilla sekä lasi- ja metallitavaroilla. Osa lastista päätyi Kiinaan saakka, osa ostettiin matkan varrella muissa valtakunnissa. Eurooppalaisten tavaroiden lisäksi sinne kulkeutui myös

Marco Polon matka ei siis ollut tavallinen kauppamatka vaan pikemminkin tutustumismatka idän oloihin ja mahdollisiin »uutuuksiin». Silkkitiessä oli luonnollisesti myös sivuhaaroja, joita myöten kauppa kulki kumpaankin suuntaan. Silkkien kaupan tyrehtyminen johtui suureksi osaksi merenkulun kehityksestä, johon palataan esim. kappaleessa 1/IX!

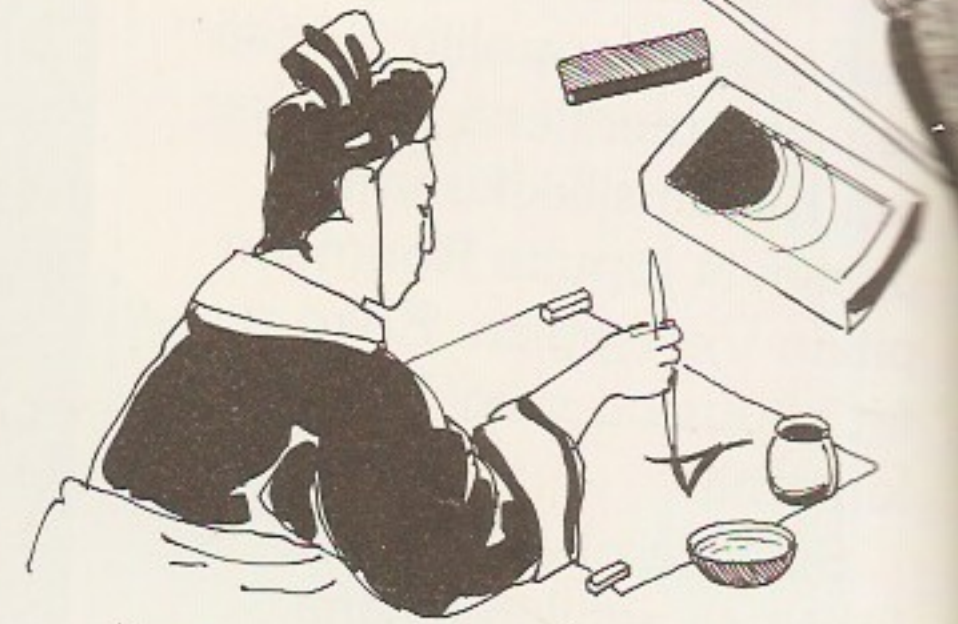

4

Kiinan erikoisuuksia, joista Marco Polo kertoi: silkkiäispuun toukkia, ruuti — rakettien ja kranaattien räjähdysaine — paperi ja kompassi, jota kiinalaiset käyttivät maamatkoilla.

tietoa länsimaisesta runoudesta, kirjallisuudesta ja historiasta. Homeroksen kertomukset tunnettiin jo vanhasa Kiinassa. Kiinalaisilla on myös vanha muunnelmansa Tuhkimo-sadusta ja monista muista kertomuksista. Monista Aasian maista silkkiteiden varrelta Kiina hankki vuosisatojen ajan norsunluuta, kultaa, hopeaa, puuvillaa, hevosia ja norsuja. Kiinan kauppa silkkiteillä päättyi vasta 1600-luvulla. Silloin maa sulki rajansa muukalaisilta.

Silkkiteitä kulkivat idän ja lännen ihmiset vuosisatoja. Se oli valtaväylä, jota pitkin kulkivat idän ja lännen kauppataavaroiden lisäksi myös tavat, ajatukset, aatteet ja uskonnot.

Lyhyesti

- Silkkite on vanhin kauppareitti idän ja lännen, Kiinan ja Euroopan välillä.
- Arvellaan, että ruuti, paperi ja kompassi tulivat silkkiteitä Eurooppaan.
- Lännessä vietiin lasitavaroita, kudonnaisia ja metallitavaroita.
- Monet sadut, ajatukset, aatteet ja uskonnot kulkivat silkkiteitä lännestä itään ja idästä länteen.
- Osia silkkiteistä käytetään edelleen.

Kerrotaan, että silkkiäispuun toukat salakuljetti Eurooppaan Kiinasta palaava munkki ontossa matkasauvassaan. Ruutia käytettiin nimenomaan myös kranaateissa. Maamatkoilla magneettinen rauta kellui puupalan tai ruo'onkappaleen kannattamana vesiastiassa näyttäen vaakaana ollessaan pohjoiseen.

Marco Polo silkkitiellä

Matkaansa Pamirin ylängöllä Marco Polo kuvasi 600 vuotta sitten näin:

Tätä ylänkömaata ratsastamme kaksitoista päivää. Sen nimi on Pamir. Kahdentoista päivän aikana ei löydy yhtään asumusta eikä majataloa, vaan koko matka on pelkkää autiomaata, eikä sieltä löydy mitään syötävää...

Sitten tullaan Belorin maahan. Ihmiset asuvat hajallaan korkeilla vuorilla; he ovat epäjumalanpalvelijoita ja hyvin villejä... Jätetään tämä seutu ja kerrotaan teille Kašgarin maakunnasta.

Kašgar oli kuulemma ennen vapaa kuningaskunta, mutta nyt se on Suuren Kaanin alamainen. Sen ihmiset palvelevat Muhamettia. Siellä on melko paljon kaupunkeja ja kyliä; suurin ja hienoin kaupunki on Kašgar. Sinne tuodaan paljon vaatteita ja kauppatarvikkeita. Ihmiset elävät käsityöläisinä ja kaupankävijöinä, ja ennen kaikkea he tuottavat puuvillakankaita. Heillä on hyvin kauniita puutarhoja... Tältä seudulta ovat kotoisin monet kauppiaat, jotka tekevät kauppamatkoja koko maailmaan...

Viiden päivän matkan jälkeen löytää kaupungin nimeltä Lop (Tšašlik), joka on laajan autiomaan reunalla,

Kuva RAI-TV:n Marco Polo-elokuvasta

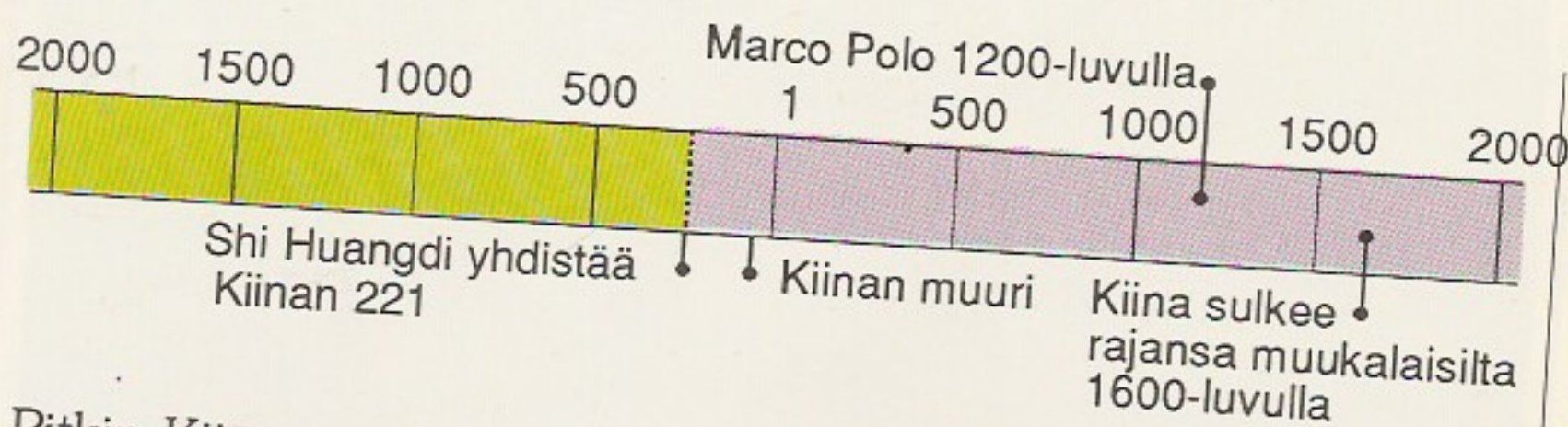
ja jossa matkaajat lepäävät ja hankkivat muonavaroja erämaan ylitystä varten...

Ihmiset vakuuttavat, että tuossa erämaassa on varmasti paljon henkiolentoja, jotka näyttävät matkaaville suuria ja hämmästyttäviä harhakuvia saattaakseen heidät kadotukseen. Ja totta on, että kun ratsastaa tuossa autiomaassa yöllä, niin usein silloin tapahtuu että matka-

lainen kuulee ilmassa pahojen henkien puhuvan samalla tavalla kuin matkatoverinsa; sillä monta kertaa ne kutsuvat häntä nimeltä, hän seuraa noita ääniä ja eksyy oikealta tieltä eikä hänestä enää koskaan mitään kuulla, sillä ei hän tiedä miten palata takaisin.»

Marco Polon matkat,
1271–1295

2/VI Kiinan suuri muuri

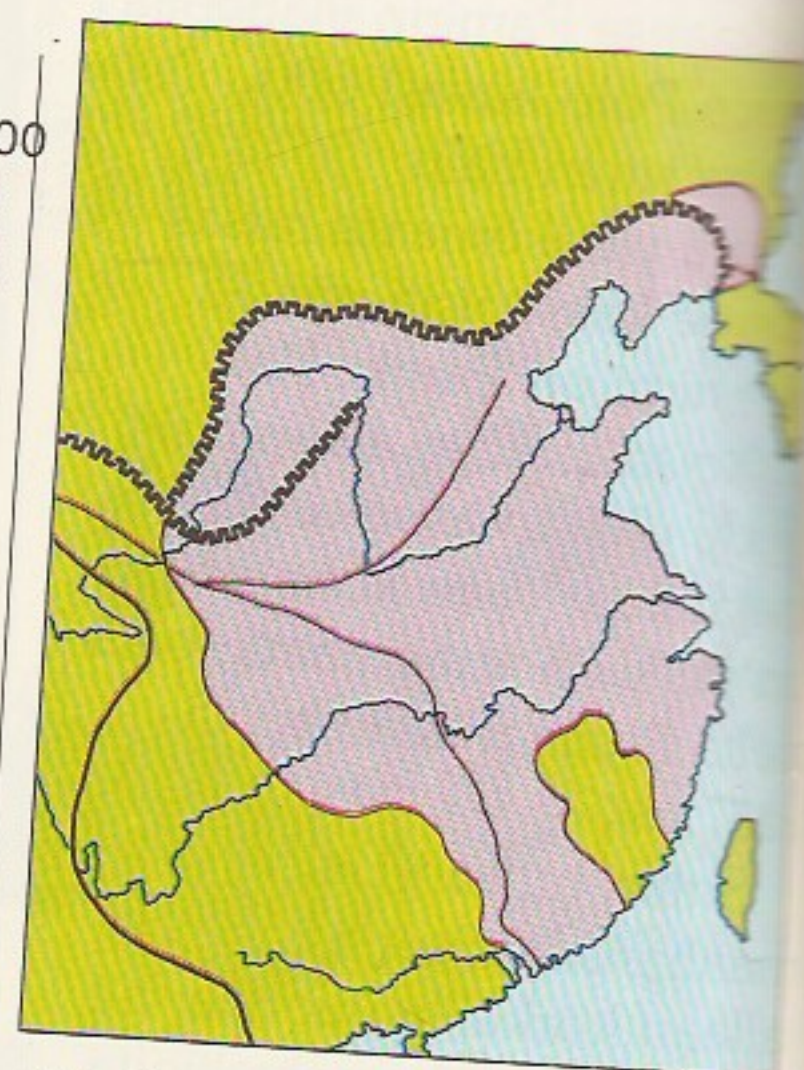

Pitkin Kiinan muinaista pohjoisrajaa kulkee yli 2 000 kilometrin pituinen muuri, suurin ihmisen koskaan pystyttämä rakennelma. Muurin rakentamisen aloitti Kiinan

yhdistäjä ja ensimmäinen keisari Shi Huangdin, Qinin Tiikeri. Osia muurista on edelleen pystyssä.

Suuren muurin rakentaminen on yksi niistä merkilli-

Muutama vuosi sitten tehtiin Kiinassa harvinainen muinaislöytö: ensimmäisen keisarin valmistuttama suuri terrakotta-armeija, joka suojeli kuolleen kuninkaan hautaa. Veistokset ovat luonnollista kokoa ja ne on aikoinaan varustettu oikeilla aseilla ja pukimilla.

Shi Huangdin luoma ensimmäinen, yhtenäinen Kiina 200 eKr.

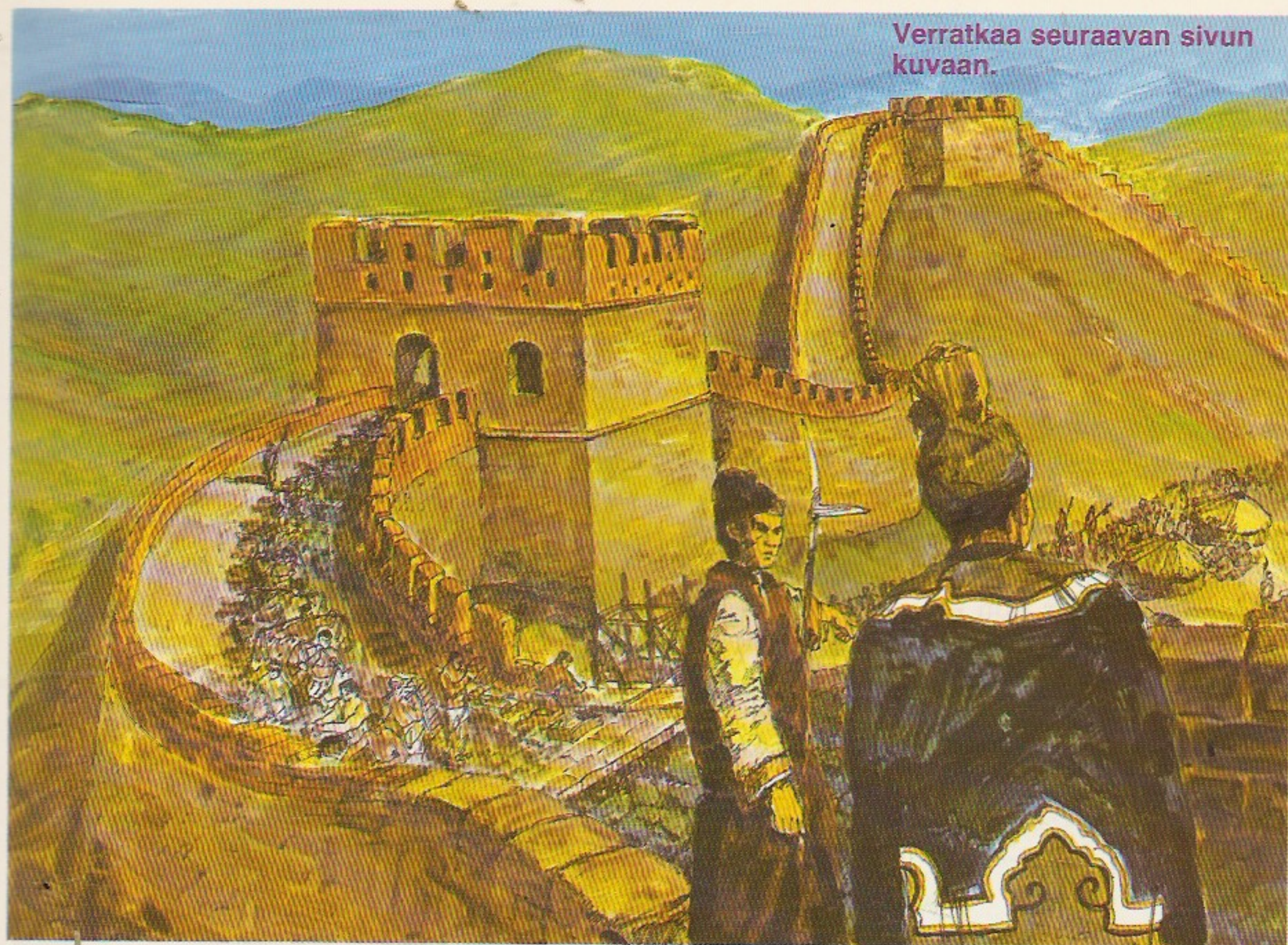

128

Tavoite: Oppilas saa kuvan Kiinan yhdistämisestä ja suurimmasta ihmisen pystyttämästä rakennelmasta, Kiinan muurista.

Toteutus: Tunti kannattaa alkaa keisari Shi Huangdin toimien tutkimisella. (Muuria voidaan käsitellä tunnin lopulla.) — Mitä ongelmia Kiinan keisarilla oli? (Asukkaita oli paljon, alue laaja, useita kieliä, eri mittayksiköitä, tapoja jne.) Näiden kaikkien yhdenmukaistaminen oli tehokkaan hallinnon perusedellytys. Yhden ainoan kirjoitustavan käyttöönotto

takasi sen, että hallintomiehille lähetetyt kirjeet ymmärrettiin kaikkialla samalla tavalla. — Miten kanavien ja maanteiden rakentaminen liittyy hallinnon tehostamiseen? (Sotajoukkojen siirtäminen nopeasti valtakunnan eri osiin helpottui, viranomaisten liikkuminen ja vaikkapa elintarvikkeiden siirtäminen sujui tehokkaasti. Rooman tieverkosto tuli jo tutuksi.) Muuri oli tarkoitettu osittain samantapaisia kansainvaelluksia vastaan, jotka vyöryivät Eurooppaan Länsi-Rooman tuhoutumisen aikoihin. Muurin mahtavuutta on vaikea havainnollistaa. Vertauksia voi laskea koulumat-

2

Taiteilijan kuvitelma Kiinan muurista ja sen muinaisista vartijoista.

sistä teoista, joilla keisari halusi turvata Kiinan tulevaisuuden. Hän myös keskitti yhdistämänsä jättiläisvaltakunnan hallinnon yhteen paikkaan ja yksiin käsiin. Hallitsemisen helpottamiseksi hän rakennutti mittavan kanavien ja maanteiden verkoston. Lisäksi hän yhdenmukaisti Kiinan mitat, painot ja rahayksiköt, ja jopa väunujen akseleiden pituus oli määrätty. Ensimmäinen keisari loi myös Kiinan kirjakielen, sillä hän määräsi käyt-

töön yhden ainoan kirjoitustavan. Mikään kirjallisuuden ystävä Shi Huangdi ei kuitenkaan ollut. Hän määräsi roviolla poltettavaksi kaikki muut kirjat paitsi ne, jotka käsittelivät maanviljelyä, lääketiedettä ja ennustustaitoa.

Arokansat

Kiinan keisarikunnan synty-aikoina liittyivät Kiinan pohjoispuolella asustaneet paimentolaiskansat yhteen hunnien johdolla. Nämä aroilta saapuvat ratsastajalaumat olivat jo pitkään hävittäneet

Kiinaa. Hunnien johdolla hyökkäykset muuttuivat entistä tehokkaammiksi. Kiinalaisten omat joukot saapuivat talonpoikien avuksi usein liian myöhään, eikä ratsastajia saatu kiinni. Tästä syystä aloitettiin suuren muurin rakentaminen.

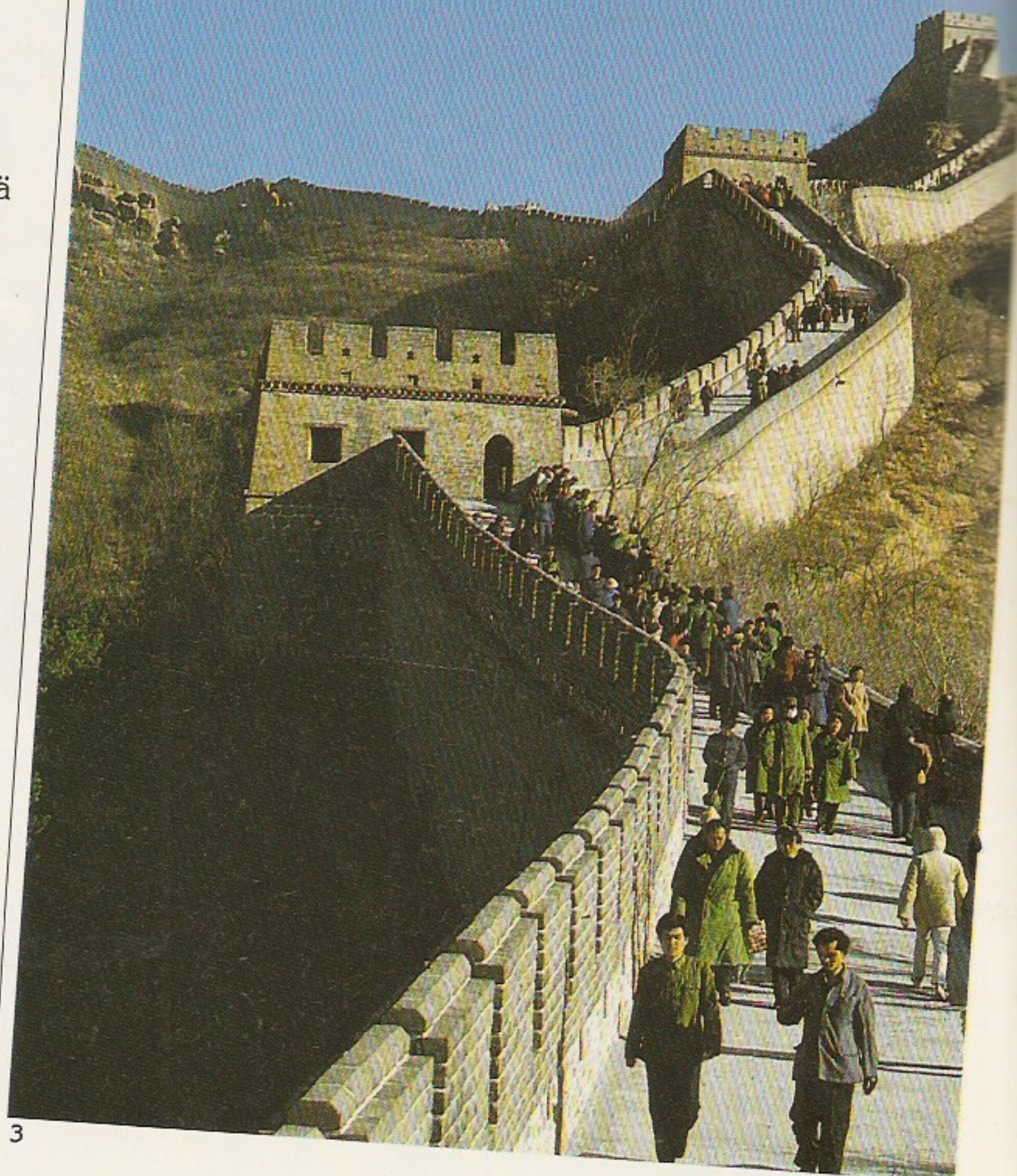
Kiinan pohjoisrajalla oli jo vanhastaan koko joukko linoituksia. Niitä ruvettiin Shi Huangdin määräyksestä liittämään yhteen suureksi muuriksi. Muuri ei valmistunut kokonaan hänen hallitusaikanaan. Valmiina rakennelma oli 2 240 kilometriä pitkä. Muurin harjalla oli säännöllisin välein tuhansia

koista: jos koulumatka olisi vaikkapa 5 km päivässä, tulisi kolmannen luokan syksystä juuri näihin aikoihin tuo runsaan 2 000 kilometrin matka tehdyksi. Olisi siinä tepastelemista. Kiinan muurin vaikutus ei jäänyt vain puolustuslaitteeksi. Etsitään kirjasta tietoa siitä, miten muuri muuten vaikutti. (Edisti kansan yhteensulautumista, käänsi hunnien yäelluksen kohti länttä ja Eurooppaa, esti muuton Kiinasta, johti Kiinan eristäytymiseen muusta maailmasta. — Pystyikö muuri täysin täyttämään tehtävänsä? (Ei, mongolit valloittivat Kiinan 1200-luvulla.)

...suuresta muurista
ovat ajan mittaan murentuneet.
Silti hyväkuntoisia jaksoja on
runsaasti tämän ajan turistien
ihailtavaksi.

vartiotorneja. Sen päällä
kulki kivetty ratsuväen kes-
tävä tie. Esteistä välittämättä
muuri on rakennettu poikki
jokien, yli vuorien ja halki
aavikoiden. Silloin, kun ko-
ko muurille saatiin sotilaita,
se todella pystyi estämään
vihollisen pääsyn maahan.
Vielä 1200-luvun alussa kiin-
nalaiset puolustivat muurilla
maataan pitkän aikaa Tšin-
gis-kaanin suurta armeijaa
vastaan.

Kiinan muuri joudutti Kii-
nan eri kansojen sulautumis-
ta yhdeksi kansakunnaksi.
Kun muuri esti hunnien
pääsyn Kiinaan, suuntasivat
nämä hyökkäyksensä län-
teen ja lopulta Eurooppaan.
Mutta muuri esti myös te-
hokkaasti muuton Kiinasta.
Suuren muurin takana kiina-
laiset alkoivat yhä enemmän
eristäytyä muista kansoista.
Kuten niin monet muutkin
kansat, pitivät kiinalaiset it-
seään muita parempina.
Heidän keisarinsa oli juma-
lan poika ja heidän valta-
kuntansa maailman keskus.
Kiinalaiset sanoivatkin maa-
taan »Keskustan valtakun-
naksi».

3

Lyhyesti

- Kiinan muuri on maailman suurin rakennelma.
- Muuri suojasi Kiinaa paimentolaiskansoja vastaan.
- Muurin rakentamisen aloitti Kiinan ensimmäinen keisari.
- Muuri ohjasi hunnien hyökkäyksen Eurooppaan.
- Muuri eristi kiinalaiset.

Hän juottaa ratsuaan pitkän muurin halkeamassa

Vihreätä, vihreätä ruoho virran partaalla,
ajatukseni lakkaamatta kaukaisella tiellä.
Sitä tietä en voinut ajatella
ennen kuin näin sen unessa viime yönä.
Ja unessa seiso rinnallani hän.
Heräsin äkkiä — olin täällä,
olin täällä, aivan muilla mailla.
Levottomana kääntyilin,
mutta en nähnyt häntä enää.
Lehdetön silkkiäispuu tuntee taivaan tuulet,
meri tuntee jäätävät säät.
Kotiin palanneet pitävät huolta
vain omista rakkaistaan,
kukaan ei välitä kysyä
mitä minulle kuuluu.

Tuli vieras kaukaa,
toi minulle kaksi karppia.
Pyysin lapsia keittämään kalat.
Niiden sisästä löytyi kirje:
jalan verran valkoista silkkiä.
Kumarruin kirjeen ylle ja luin sitä pitkään.
Mikä siinä oli tärkeintä?
Alussa sanat: »muista syödä hyvin»
ja lopussa: »olet ajatuksissani aina».

Kansanruno ajalta ennen ajanlaskumme
alkua

Suomentanut Pertti Nieminen

Kiinalaisnaisia pyykillä

4

Kiinan keisarikuntaa suojasivat ulkomaailmalta Kiinan muuri, vuoret, autiomaat ja sademetsät. Niiden keskellä kiinalaiset elivät lopulta lähes täysin erossa muista kansoista.

Kiinalaiset itsekin kuuluvat moneen eri heimoon, jopa kansaan, jotka eivät ymmärtäneet toistensa murretta tai kieltä. Kiinan ensimmäinen keisari valitsi yhden kirjoitustyylin yhteiseksi kaikille kiinalaisille. Tämä merkitsi, että kaikki lukutaitoiset ymmärsivät kirjoitettua kieltä vaikka puhuivat sitä eri tavalla. Kiinalaiset kirjoitusmerkit muistuttavat siis numeroita, joilla niilläkin on omat nimensä eri kielissä.

2

Taideteosmainen kiinalainen kirjoitusmerkki.

Kiinalaisten käyttämä kirjoitus on maailman vanhin yhä käytössä oleva kirjoitustapa. Kiinassa kirjoitusta käyttivät ensimmäisinä ennustajat. Ennen kuin hallitsija teki päätöksensä, hän kysyi näiltä neuvoa. Hallitsijan kysymykset kirjoitettiin terävällä puikolla luuhun tai kilpikonnan kuoreen, jotka heitettiin tuleen. Henkien vastaukset pappi luki luihin ja kuoriin tulesta tullevista säköistä.

1 Siveltimen asento kiinalaisia kirjoitusmerkkejä tehtäessä.

Aluksi jokainen kiinan kielen merkki oli tyylitelty kuva; jalka näytti jalalta, vuori vuorelta. Vanhimmat merkit muistuttivat siis Egyptin hieroglyfejä. Vähitellen kirjoittaminen kehittyi siten, että merkkejä tyyliteltiin ja niitä ruvettiin yhdistelemään toisiinsa. Ihmistä tarkoittavasta merkistä saatiin vaimoa esittävä merkki liittämällä siihen käden ja luudan merkit.

Kiinan ja myös japanin kieltä kirjoitetaan yhä vanhoilla kirjoitusmerkeillä. Laajimmassa kiinan kielen sanakirjassa on yli 50 000 erilaista merkkiä ja muunnelmaa. Yksinkertaisista teksteistä selviää kuitenkin tuntemalla noin 4 000 merkkiä.

Ennen ajanlaskumme alkua kiinaa ruvettiin kirjoittamaan siveltimillä ja tussilla.

Siveltimeen ja tussiin siirtymisen johti siihen, että kirjoitusmerkit pyrittiin tekemään yhä hienostuneemmiksi. Taitavia kirjoittajia pidettiin taiteilijoina. Joku mestari saattoi uhrata vuosia yhden ainoan merkin opettelemiseen. Wang Xizhi harjoitteli viisitoista vuotta ikuisuutta tarkoittavan merkin maalaamista.

132

Koettakaa tehdä kirjoitusmerkkejä siveltimen ollessa kuvan osoittamassa asennossa. Mitä huomaatte?

Tavoite: Oppilas ymmärtää kirjoituksen merkityksen hallinnolle ja elämälle yleensä sekä kiinan kielen kirjoituksen erityisongelmia. Oppilas saa myös kuvan kungfutselaisuuden synnystä ja perusteista.

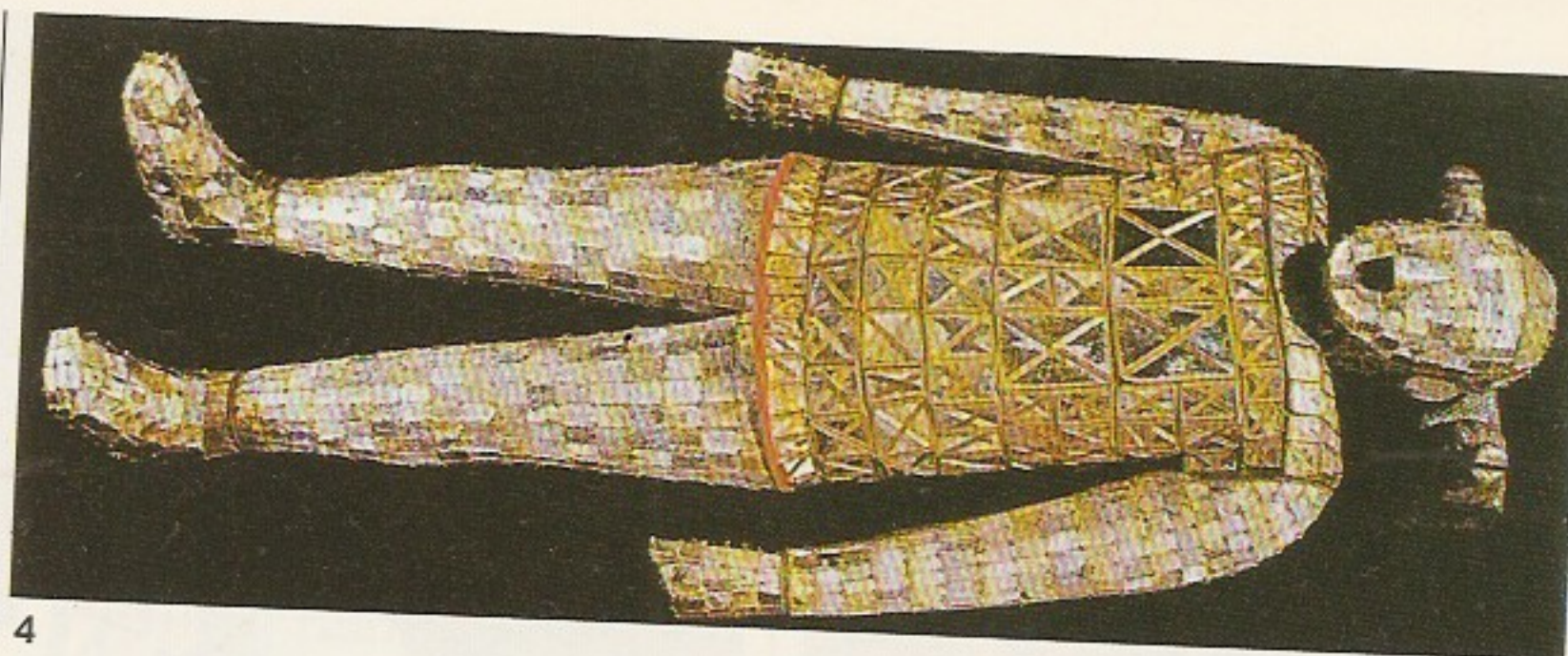
Toteutus: Pohditaan yleisesti, miten kirjoitus on alkujaan mahdettu »keksiä». (Ilmeisesti joku on halunnut välittää tietoa jollekulle toiselle ja piirtänyt yhden tai useampia kuvia.) Monen kuvan sarjassa on jo periaatteessa kuvakirjoituksen idea. Voidaan muistuttaa, että esimerkiksi Egyptin hieroglyfit olivat kuvakirjoitusta. — Mikä huono puoli kuvakirjoituksessa on? (Kuvia voidaan tulkita monella tavalla, ei saada selvää, mitä monimutkainen kuva esittää.) Kirjainkirjoituksella on samoja etuja kuin arabialaisilla numeroilla verrattuna roomalaisiin numeroihin, joissa yhdellä merkillä esitetään suurtakin lukua. Kirjasta käy ilmi, miten kuvista alkoi muotoutua uusia, ihmisestä vaimo jne. Yleensä kirjoitusjärjestelmät ovat kehittyneet kirjaimia käyttäviksi; kiinan

tuksen idea. Voidaan muistuttaa, että esimerkiksi Egyptin hieroglyfit olivat kuvakirjoitusta. — Mikä huono puoli kuvakirjoituksessa on? (Kuvia voidaan tulkita monella tavalla, ei saada selvää, mitä monimutkainen kuva esittää.) Kirjainkirjoituksella on samoja etuja kuin arabialaisilla numeroilla verrattuna roomalaisiin numeroihin, joissa yhdellä merkillä esitetään suurtakin lukua. Kirjasta käy ilmi, miten kuvista alkoi muotoutua uusia, ihmisestä vaimo jne. Yleensä kirjoitusjärjestelmät ovat kehittyneet kirjaimia käyttäviksi; kiinan

Kiinalaisen ruhtinaan kuolleelle vaimolleen teettämä kahdesta-
tuhannesta jadepalasta koottu
hautasu.

**Kiina-nimitys tulee
nimen alkuosasta.**

Shi Huangdi

4

Moni Kiinan kirjailija toimi
valtion virassa. Laajeneva
Kiina tarvitsi lopulta koko-
naisen armeijan virkamiehiä.

Nämä tulivat yleensä rik-
kaasta, maata omistavasta
yläluokasta. Ennen kuin kir-
jurikokelas sai valtion viran,
hän piti opiskella monta
vuotta ja suorittaa lopuksi
vaativa virkatutkinto.

Virkatutkintoon kuului

myös kuulustelu niistä peri-
aatteista, joita valtion virassa
piti noudattaa. Tämän laajan
ajatusrakennelman laatijaksi

Hongkong, saari, jonka Kiina
satakunta vuotta sitten
vuokrasi Englannille, kehittyi
Kaukoidän suureksi
kauppakeskukseksi. Muutaman
vuoden kuluttua se luovutetaan
takaisin Kiinalle.

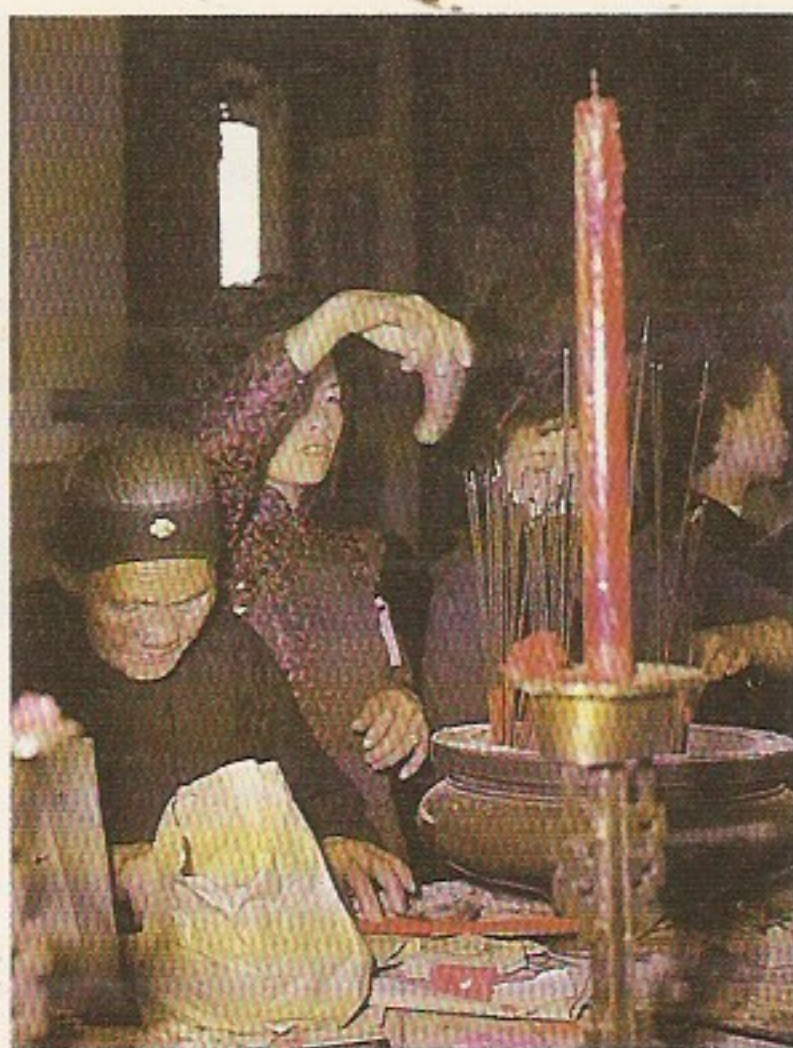
3

**Etsikää länsimaisia julisteita — ainut lienee sananal-
ku OMR.**

kielessä ei niin ole täysin tapahtunut, ja siksi siinä onkin yli
50 000 merkkiä. — Montako kirjainta meillä on? (28.) —
Voidaanko näillä kirjaimilla esittää kaikki suomen kielen
sanat? (Kyllä.) — Montako merkkiä tarvitaan, jos halutaan
ilmaista käsite »vanha talo»? (9.) Kiinalaiset selvittävät
sen yhdellä merkillä. — Onkohan helppoa oppia kiinalaista
kirjoitusta? (Ei varmastikaan.) Nyt on sangen ymmärrettä-
vää, että virkamiesten koulutus vei niin pitkän ajan ja oli

siis myös kallista. Kuten lukukappaleesta huomataan,
Mooseksen kymmenen käskyä ja Kungfutsen ajatukset
ovat joskus lähellä toisiaan. Ainakin pojat saattavat tietää
kungfu-nimisen kamppailu-urheilun. Ihmetys on suuri, kun
kerrotaan, että sekin oli osa Kungfutsen ajatuksia. Hänen
mukaansa ihmisen tulee pystyä puolustautumaan päälle-
karkaajaa vastaan. Tarkoituksena ei tietenkään ole käyt-
tää taitoja hyökkäyksissä muiden kimppuun.

6

Juhlavalmisteluja

mainitaan Kiinan tunnetuin ajattelija Kungfutse (n. 551–479 eKr.). Hän tähdensi ihmisrakkautta ja myötätuntoa lähimmäisiä kohtaan. Kungfutse piti tärkeänä vanhempien ja ylempien

Kiinalainen talonpoika

8

7

kunnioittamista. Oikeamielisyys eli »taivaan tahdon» noudattaminen sekä vanhojen tapojen säilyttäminen oli Kungfutsen mukaan tärkeitä Kiinan valtakunnan ja kansan säilymisen kannalta.

Kungfutsen ajatusten merkitystä lisäsi jo varhain se,

Uuden vuoden juhlaa

että hänen kunniakseen pystytettiin temppeleitä ja alttareita ja hänen palvonnastaan tuli eräänlainen valtionuskonto.

Siveltimiä ja tussia, joka oli ja on edelleenkin kiinteää, sekä sekoitusastia.

Lyhyesti

- Kiinan kulttuuri yhdenmukaistui maan suojaisten aseman, keskitetyn hallinnon ja yhteisen kirjakielen ansiosta.
- Kiinalaisessa kirjoituksessa on kymmeniätuhansia merkkejä; yksinkertaisen tekstin ymmärtämiseen riittää niistä noin 4 000 merkkiä.
- Kauneimmillaan kiinalainen kirjoitus on siroa tussimaalausta.
- Virkamiesten tutkinnossa kirjoitustaidolla ja Kungfutsen ajatusten tuntemisella oli keskeinen asema.
- Kungfutse piti tärkeänä vanhempien ja ylempien kunnioittamista.
- Ajan mittaan kungfutselaisuudesta tuli uskonto.

Kungfutselaisia hyveitä

Epäitsekkyyys. Mitä et tahdo itsellesi, älä tarjoa toisellekaan. Älä muistele vanhoja vikoja. Ota huomioon jokaisen kyvyt.

Vanhempien kunnioitus. Lue vanhempien toiveet jo heidän ilmeistään. Huolehdi heistä heidän kuoltuaan ja muistele kaukaisiakin esiisiä. Jätä vanhemmiltasi saamasi nimi kunniallisena jälkimaailmalle.

Lempeys. Kohtele lapsia lempeästi, vieläpä vieraidenkin. Sääli orpoja ja leskiä. Säästä kaikkea käyttökelpoista.

Laajasydämyisyys. Suuri sielu voi kärsiä pahaa maksaamatta sitä samalla mitalla. Käyttäydy luontevasti kaikkia ihmisiä kohtaan äläkä loukkaa esimiestäsi.

Jalomielisyys. Hyve on

aina palkittava, mutta pahaa ei pidä kostaa. Mieluummin tehkööt muut minulle vääryyttä kuin minä tekisin sitä muille.

Veljeys. Kunnioita vanhempia veljiäsi ja ole ystävällinen nuoremmille veljillesi. Pidä arvossa vanhoja ja iäkkäitä.

Varovaisuus. Muista ihana, unohda ikävä; peitä pahaa, paljasta hyvä! Sanoja älä kevyesti päästä, asioita älä kevyesti päättää! Mies on määrääjä, nainen seuraaja. Erillä olkoot sukupuolet.

Tiedon tekeminen täydelliseksi. Tee ero luonteen ja kohtalon kesken. Pidä aina erillään oikeus ja etu.

Kodin kunnossapitäminen. Kunnioitusta vanhemmille! Ystävyyttä vanhempien ja nuorempien veljien

kesken. Muista miehen ja naisen avuja. Valitse huolella ystäväsi. Noudata sääntöjä. Valvo nuorten kasvatus. Vältä kaikkea puolueellisuutta. Elä sovussa sukulaisien kanssa. Ole ahkera ja säästäväinen!

Kunnioita taivasta ja esiisiä! Huomaa kykyjen erilaisuus! Rakasta kansaa! Valista kansaa! Huolehdi lain ja oikeuden käytöstä!

Kaikessa muista kultaista sääntöä: Pysähdy vasta parhaassa hyvässä! Mieti näitä itsesi lakkaamatta kieltäen! Pidä näistä kiinni pelolla ja vavistuksella!

Kungfutselaisia ajatelmia

Kiinalainen maalaus
»Maalaismaisema«

Mikä on tälle maalaukselle ja sen edustamalla kiinalaiselle suuntaukselle tyypillistä? (Keveys, herkkyyys, yksinkertaisuus.) Vanha viisaus: kiinalaisesta ruoasta pystyvät nauttimaan vain harvat, koska sen maku-vahteet ovat niin herkäät. Vastakohtana on pidetty intialaisia ruokia, jotka ovat erittäin maustettuja.

Amerikan intiaanit

Amerikan manner sai asukkaansa jääkauden loppuvaiheessa, viimeistään 20 000 vuotta sitten. Silloin pienet Aasiasta tulevat metsästäjäryhmät ylittivät Beringinsalmen poikki kulkeneen maan-

kannaksen etsiessään hylkeitä ja peuroja. Osa muuttajista jatkoi matkaansa yhä etelämmäksi. Kymmenessä tuhannessa vuodessa koko manner asutettiin.

Pohjois-Amerikan asukkaat — eskimot ja intiaanit — eivät koskaan perustaneet valtakuntia eivätkä juuri rakentaneet kaupunkia. Tämä johtui siitä, että he hankkivat yleensä toimeentulonsa metsästyksellä ja ka-

lastuksella. Väli-Amerikassa ja Etelä-Amerikassa intiaanit sitä vastoin ryhtyivät viljelemään maata. Maanviljely takasi säännöllisen ravinnon ja teki lopun heimojen jatkuvasta vaeltamisesta. Kiinteä asutus mahdollisti valtakuntien syntymisen.

Amerikan kansoista tutustumme kolmeen: Väli-Amerikan mayoihin ja atsteekkeihin sekä Etelä-Amerikan inkoihin.

136

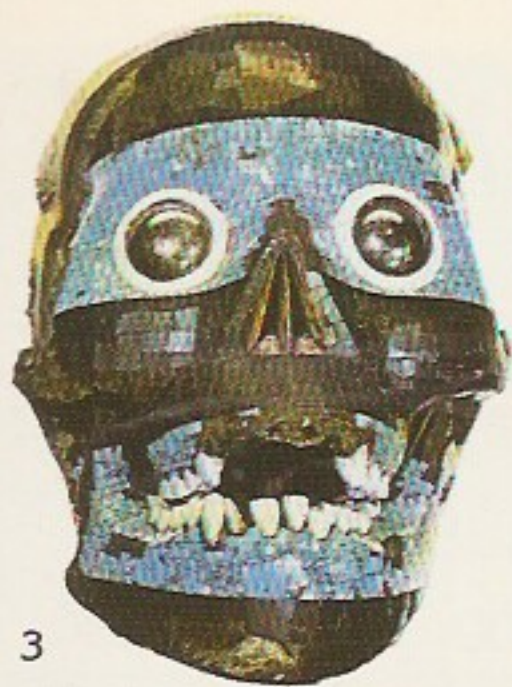

Putous brasialaisessa Iguazújoessa.

Toteemipatsas, intiaanien vertauskuvallinen veistos. Toteemi voi olla esimerkiksi yhden suvun vertauskuva, ja toteemisäännöt kieltävät silloin sukulaisten keskeiset avioliitot.

Intiaaneista oppilailla on oma vahva mielikuvansa, jonka muuttaminen on vaikeaa. Oppilaita kannattaa rohkaista tutustumaan vaikkapa kirjastossa intiaaneista kertoviin kirjoihin. Sarjakuvalehtien ja filmien antama kuva on usein perin yksipuolinen ja tavallisesti saatu vain Pohjois-Amerikan intiaaneista, jotka elelivät yleensä heimoasteella eivätkä muodostaneet valtioita.

Putous on Paranájoen sivujoessa Argentiinan ja Brasilian rajalla. Korkeus 94 m. (Niagaran putouksen korkeus 51 m, Victorian putousten 78–110 m.)

Mosaiikeista tehty
kuoleman vertauskuva,
kuolinnaamio.

3

Ikivanha inti-
aanijumala –
luultavasti kuo-
leman jumala.

Pohjois-Ame-
rikan intiaaneja
eurooppalaisten
jo saavuttua
mantereelle.
Mistä tämä seik-
ka käy ilmi?

4

Amerikan vaihteita lyhyesti n. vuoteen 1500

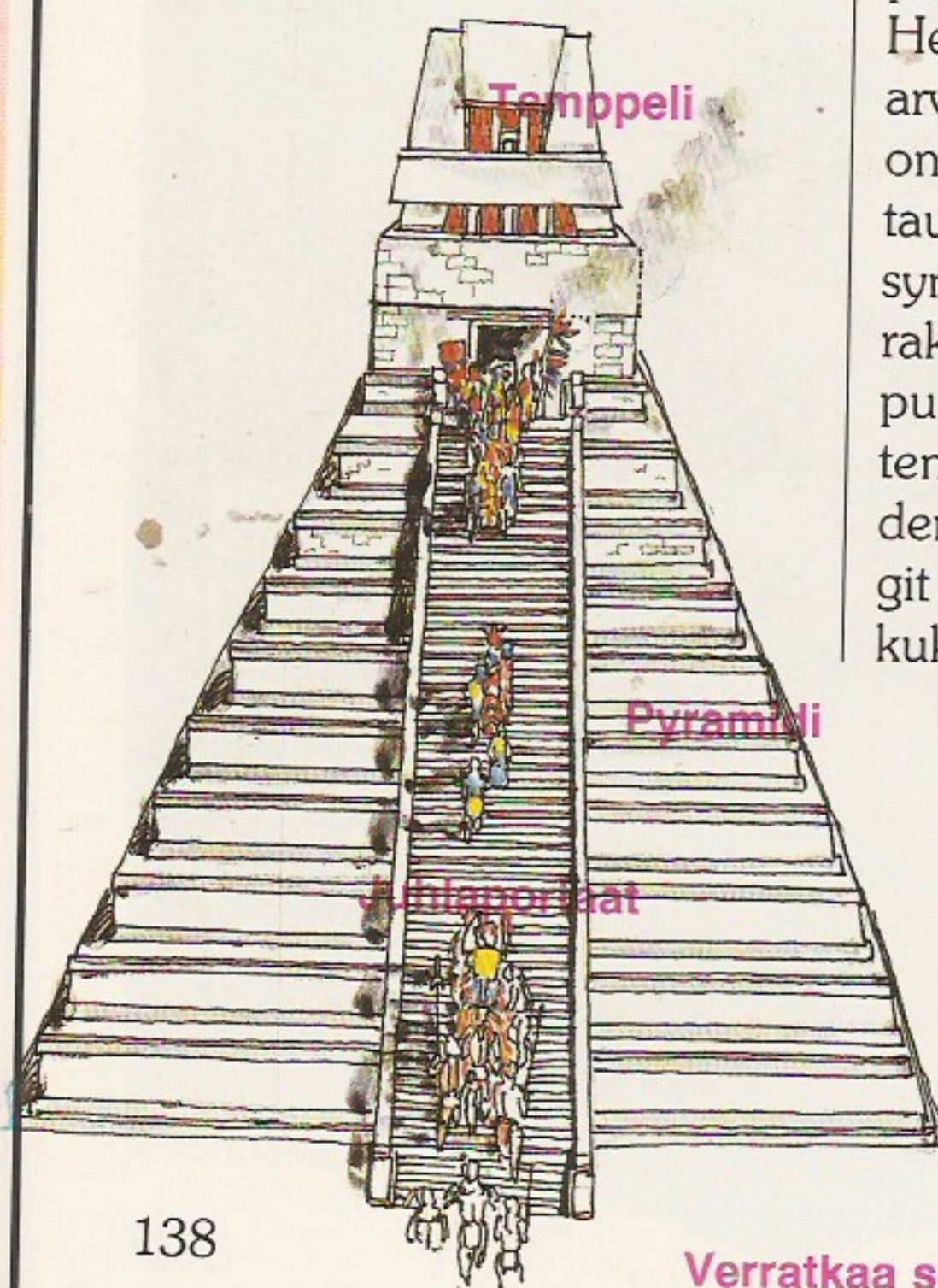
20 000 eKr ensimmäiset asukkaat saapuvat Aasiasta.
1500 eKr maissi otetaan viljelykasviksi Keski-Amerikassa.
1000 eKr kupariesineitä ryhdytään valmistamaan
Pohjois-Amerikassa.
1000 eKr ensimmäiset kaupungit rakennetaan Etelä-
Amerikassa.
800 eKr ensimmäiset kirjoitusmerkit keksitään Keski-
Amerikassa.
800 eKr laama kesytetään kotieläimeksi Etelä-
Amerikassa.
650 eKr kutominen keksitään Etelä-Amerikassa.
450 eKr ensimmäiset mayatemppeilit rakennetaan ja
mayavaltio syntyy.
100 eKr Teotihuacan rakennetaan.
50 jKr ensimmäiset mayakirjoitukset.
200 jKr mayat kehittävät kalenterin.
300–900 jKr mayakulttuurin suuruuden aika.
1000 jKr viikinki Leif Erikipoika käy Pohjois-
Amerikassa.
1050 jKr inkojen valtakunta syntyy Etelä-Amerikassa.
1250 jKr atsteekit saapuvat Meksikoon.
1400-luku on atsteekkien ja inkojen kulttuurien
suuruudenaikaa.

5

4/VI Mayat, sademetsien matemaatikot

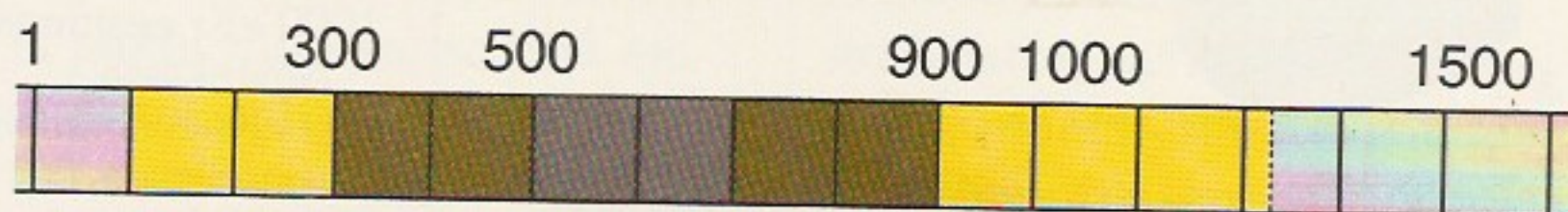
Jokunen vuosi sitten kiersi maailman sanomalehdistös uutinen erään tutkimussatelliitin jännittävästä löydöstä. Satelliitti oli valokuvannut avaruudesta Keski-Amerikan viidakoita, ja sen kuvista löydettiin täysin tuntematon, sademetsien kätkevä temppelikaupunki. Tällaisia unohdettuja, satoja vuosia sitten hylättyjä kaupunkeja voi löytyä vielä muitakin. Ne ovat ajat sitten hävinneiden intiaanikansojen rakentamia. Vanhimpia näistä kansoista olivat mayat, joiden sivistys oli korkeimmillaan vuosien 300–900 tienoilla.

1
Mayatemppele

Verratkaa seuraavan sivun kuvaan

MAYAKULTTUURIN LOISTOKAUSI

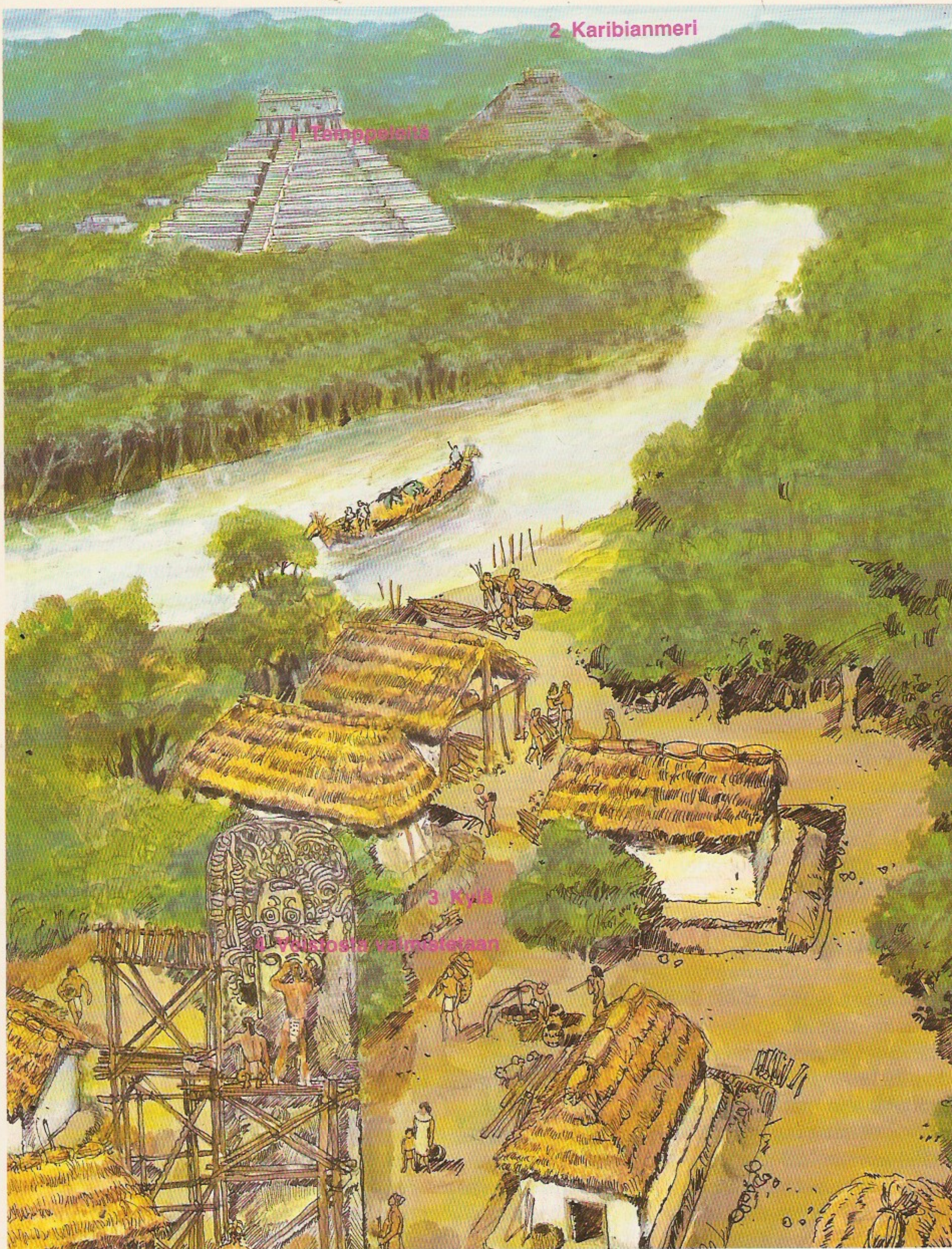
Arkeologit ovat tutkineet paljon mayakansan vaihteita. He ovat ratkaisseet monia arvoituksia, mutta edelleen on moni kysymys vailla vastausta. Mayoien valtakunta syntyi sademetsiin. Mayat rakensivat mahtavia kaupunkeja, mutta asuivat kuitenkin itse pikkukylissä sademetsän keskellä. Kaupungit olivat uskonnollisia keskuksia, temppelikaupunkeja,

joissa mayat harjoittivat meidän mielestämme ehkä käsittämätöntä ja pelottavaa uskontoaan. Mayatemppeleissä nimittäin uhrattiin ihmisiä eri jumalille. Näistä tärkeimmät olivat aurinko ja kuu sekä taivasta kannattavat neljä jumalaa, joilla kaikilla oli sama nimi, Bacab. Yksi näistä jumalista kannatti taivasta idässä, ja hänelle oli omistettu punainen väri, lännen jumalan väri oli musta, pohjoisen valkoinen ja etelän kulta.

Tavoite: Oppilas tutustuu mayaintiaanien kulttuuriin.

Toteutus: Todetaan kartasta mayoien asuinalueen sijainti. — Millainen ilmasto noilla seuduilla on? (Trooppinen, ikikesän ilmasto.) — Millaisia sademetsät ovat? (Sankkoja, kosteita, kuumia. — Miten puurakenteet säilyvät noissa olosuhteissa? (Hyvin huonosti.) — Tuhoaako »ajan hamma» kivrakenteita? (Kyllä, esimerkiksi vanhojen linnojen rauniot ovat osoituksena tästä.) Tutkitaan kirjasta, kuinka

pitkä aika on kulunut mayoien valtakunnan tuhoutumisesta. (Noin 1100 vuotta.) — Onko se pitkä aika? — Mitä Suomessa tapahtui 1100 vuotta sitten? (Elettiin viikinkiaikaa.) — Onko tuolta ajalta säilynyt Suomessa raunioita? (Eipä juuri.) Satelliittikuvat ovat kertoneet raunioista, jotka ovat sademetsissä niin syrjäisessä paikassa, ettei siellä ole kukaan käynyt vuosisatoihin. Rauniot saattavat myös olla niin rapautuneita, ettei niitä välttämättä sademetsän siimeksessä edes ole huomattu. Sivun 138 kuvassa oleva

temppeli muistuttaa pyramidia. On kuitenkin huomattava, että mayatempelit eivät olleet hautoja kuten Egyptin pyramidit. Mayoien uskonnosta puhuttaessa ei pidä ryhtyä arvioimaan sen »kauheutta»; se ei kuulu historian alaan. Kerrotaan värittelemättä, mitä siitä tiedetään, ja voidaan ehkä todeta, että tuhannen vuoden kuluttua monet meidänkin tapamme voivat tuntua omituisilta. Kannattaa huomata lause: »Usein uhri halusi tulla uhratuksi.» Uhratuksi tuleminen saattoi olla kunniaksi paitsi uhrille itselleen myös hä-

nen perheelleen ja suvulleen. Hyvän havaintoesimerkin mayoien tähtitieteen ja matematiikan osaamisesta saa, jos pyytää oppilaita laskemaan, milloin on seuraava auringonpimennys. Voi luvata käyttöön laskimet ja tietokoneenkin. Ei tehtävä aivan heti ratkea. Joskus meillä nykypäivän ihmisillä on taipumus erehtyä luulemaan, että osaamme lähes mitä vairi, kun meillä on käytössämme tietoja melkein mistä vain. (Almanakasta löytyy mm. seuraava auringonpimennys.)

Mayojen uskonto

Mayojen julmaa uskontoa on kuvattu näin: »Mayaintiaanin uskoivat, että jumalat tarvitsivat ihmisverta saadakseen voimia tehtäviensä suorittamiseen ja ollakseen ihmisille myötämielisiä. Usein uhri halusi tulla uhrituksi ja hän osallistui uskonnolliseen tanssiin, joka edelsi uhrimenoja. Uhri uskoi, niin kuin kaikki muutkin, että hän kuoli yhteisen edun puolesta. Jumalille uhrattiin myös eläimiä, maanviljelyn tuotteita, suitsukkeita ja kallisarvoisia esineitä, kuten jadea, helmiä ja arvokkaita sulkia. Useimmat mayat uhrasivat vertaan myös pistämällä itseään kieleen, korvaan ja käsivarsiin.» Jumalien käsissä oli maanviljelyn menestys. Vielä nykyäänkin

alueen intiaanit käyttävät maissista nimeä »hänen armonsa».

Vaikka mayat eivät tunteet rautaa ja kuparia, eivät auraa eivätkä pyörää, he osasivat laatia tarkemmat kalenterit kuin yksikään samanaikainen Euroopan kansa. Mayat osasivat myös laskea auringonpimennysten ajat. Matematiikassa he osasivat käyttää tärkeätä nollaa.

Intiaanien uskonnoissa ihmisuhreilla oli keskeinen sija. Kaivo, johon uhreja hukutettiin.

Mayat olivat lähes koko historiansa ajan rauhaa rakastava kansa. He eivät käyneet sotia satoihin vuosiin. Kun sitten Keski-Amerikkaan muutti uusia kansoja, mayaintiaanien suuruuden aika päättyi. Sotaiset valloittajat alistivat mayat, mutta sulautuivat näiden kanssa uudeksi kansaksi, jonka johtajina oli myös mayoja.

Mayakansan sadoista kirjoista on säilynyt vain muutama. Niistä sekä kiveen hakatuista kirjoitusmerkeistä ja kuvista on saatu suuri osa mayoja koskevista tiedoista. Kun mayojen ja valloittajakansojen valtiot rappeutuivat, nieli sademetsä nopeasti temppelikaupungit. Ne olivat unohduksissa vuosisatoja. Mayoien jälkeläiset, joita Keski-Amerikassa edelleen asuu, puhuvat muinaisten kielten murteita, mutta esi-isiensä kulttuuria heillä ei enää ole.

Lyhyesti

- Mayakansan valtakunta oli Väli-Amerikan sademetsissä.
- Mayat asuivat itse pikkukylissä, mutta rakensivat jumalille mahtavia temppelikaupunkeja.
- Mayakansan matematiikka oli uskonnon ansiosta korkeatasoista.
- Mayoien kuten monen muunkin intiaanikansan uskonnossa oli keskeinen sija ihmisuhreilla.
- Intiaanit eivät tunteneet rautaa, kuparia eivätkä pyörää.

5/VI Atsteekit, muinaiset meksikolaiset

Keski-Amerikkaan tunkeutui pohjoisesta sotaisa atsteekki-intiaanien heimo. Se kasvoi viisimiljoonaiseksi kansaksi ja pystytti oman valtakuntansa.

Atsteekit perustivat pääkaupunkinsa saarelle, keskelle suurta suolajärveä. Tarun mukaan atsteekit näkivät saarella kaktuksen päällä istuvan kotkan, jolla oli kynsissään käärme. Sen paikan jumalat olivat määränneet

Meksikon pääkaupunki México vajoaa, koska se on rakennettu kappaleessa mainitun järven päälle.

Kuolemaan liittyvä jumalveistos Meksikon kansallismuseossa.

1

ATSTEEKKIVALTAKUNNAN AIKA

atsteekkien maaksi. Kaupunki sai nimekseen Tenochtitlan — Kaktusvuori — ja sen paikalla on nykyisen Meksikon pääkaupunki México.

Atsteekit laajensivat kaupunkiaan jatkuvasti rakentamalla keinotekoisia saaria, joita sanottiin uiviksi puutarhoiksi. Kaupungin alueelle kohosi temppeleitä, sillä uskonnolla oli erittäin tärkeä asema myös atsteekkien maailmassa. Mayojojen ja atsteekkien uskonnoissa oli paljon yhteistä. Atsteekkien pappissääty oli suuri ja uhrausi vuosittain temppeleis-

Atsteekkien valtakunta

sään tuhansia ihmisiä jumalille.

Jatkuvia sotia

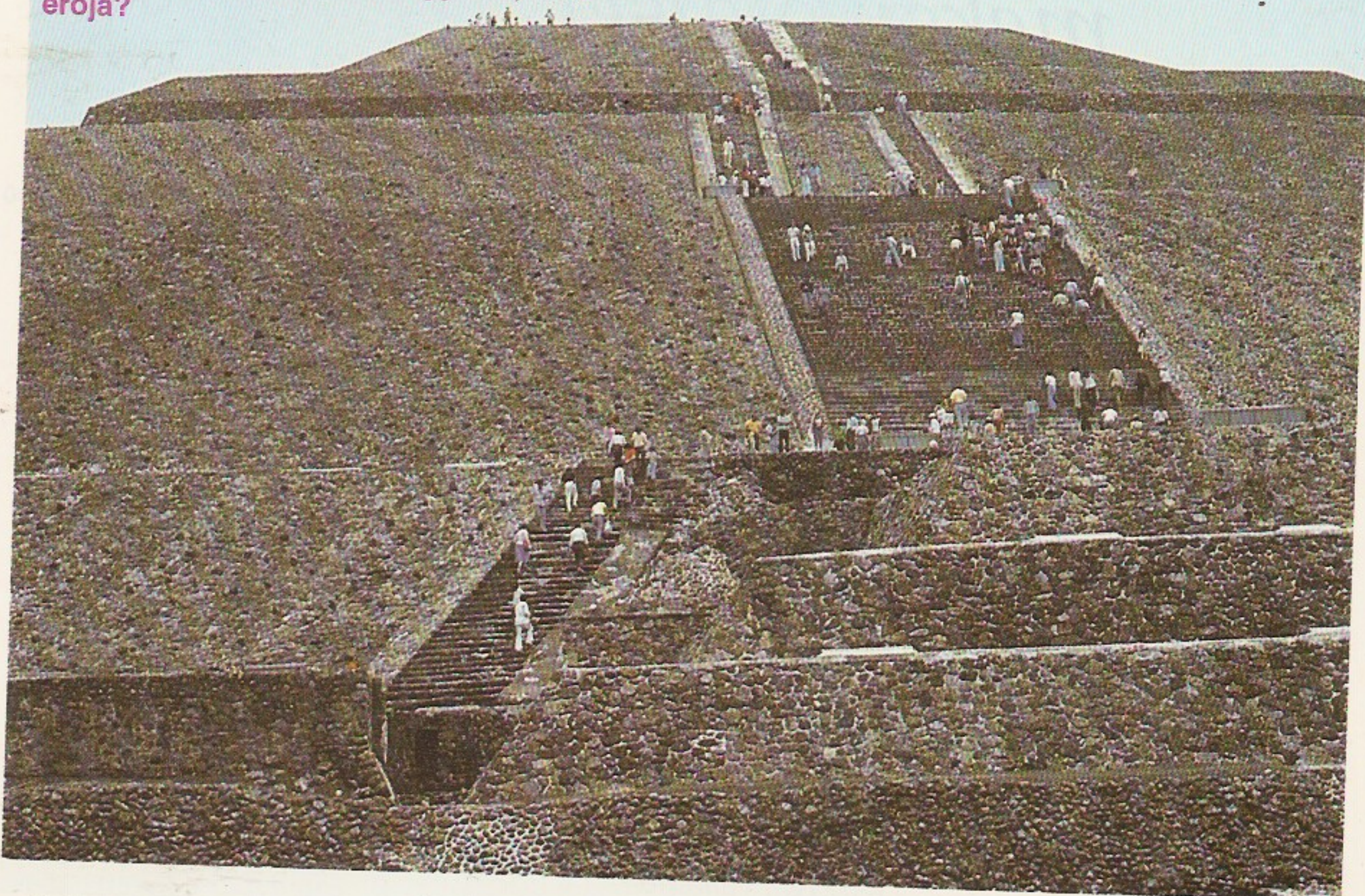
Atsteekit alistivat Meksikon ylätasangon kansat toisen toisensa jälkeen. Alistetut kansat joutuivat antamaan myös kansalaisiaan atsteekkien uskonnon ihmisuhreiksi. Lopulta atsteekit hallitsivat lähes kaikkia kaupunki-

Tavoite: Oppilas saa kuvan atsteekkien kulttuurista. (Kulttuurin tuhoon palataan kappaleessa 3/VIII.)

Toteutus: Todetaan kartasta s. 141 atsteekkien valtakunnan sijainti. Katsotaan sen kukoistusaika aikasuoralta. — Mitä Suomessa tapahtui samoihin aikoihin? Atsteekkien pääkaupungin paikan määrännyt kaktuksella istuva, käärmettä pitelevä kotka on nykyisessä Meksikon vaakunassa. Useimmilla kansoilla on tarina kansansa synnystä tai muu-

tosta asuinsijoilleen. Kalevala kertoo meidän alkuperäämme koskevista suomalaisista kansanuskumuksista. Historiassa törmäämme silloin tällöin uniin ja ennusmerkkeihin, joiden mukaan tapahtuu suuriakin mullistuksia. Tulevaisuus on aina kiinnostanut ihmisiä ja myös hallitsijoita, jotta he voisivat toimia parhaalla mahdollisella tavalla. Muinaisessa Kreikassa kysyttiin neuvoa oraakkelilta, babylonialaiset laativat syntymähetkeen perustuvia horoskooppeja (joiden seuraajia saamme lukea lehdistä vieläkin), saame-

Näitä jättiläispyramideja on kaksi. Toinen on omistettu kuulle, toinen auringolle. Verratkaa sivun 3 kuvaan 1 ja kuviin egyptiläisistä pyramideista. Mitä yhtäläisyyksiä, mitä eroja?

2

Atsteekkien pyramideista mahtavimmat ovat lähellä nykyisen Meksikon pääkaupunkia. Tämä on auringolle omistettu temppeli.

valtioita Atlantilta Tyynellemerelle saakka.

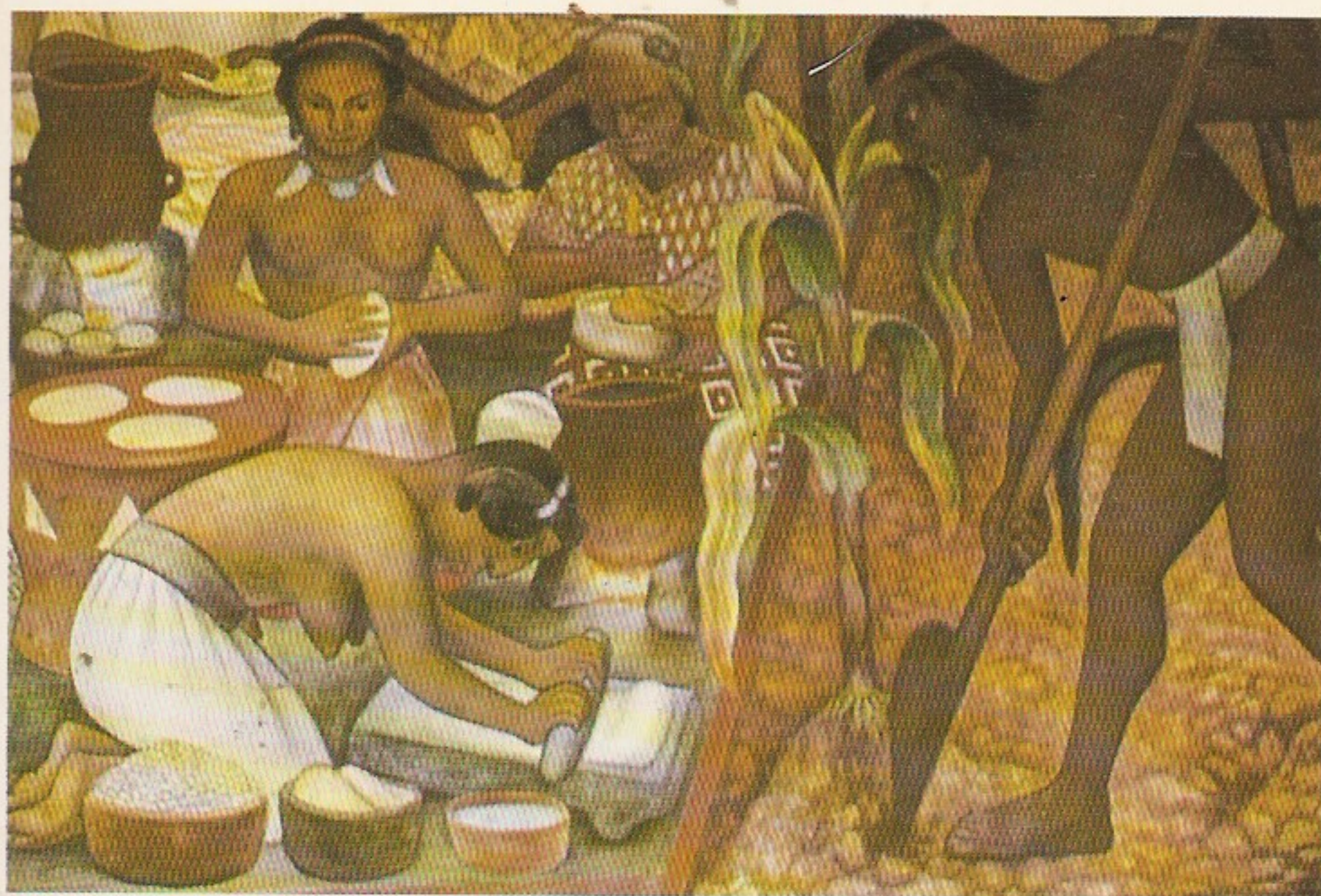
Sotasaaliista suuri osa käytettiin pääkaupungin hyväksi. Sinne perustettiin laajoja puistoja, rakennettiin kastelukanavia ja muodostettiin tekojärviä. Valtakunnan eri osista tuotiin puistoihin erikoisia puita, eläimiä ja lintuja. Keinokastellut puistot olivat pystyssä vielä viime vuosisadalla.

Atsteekkien valtakunta ei ollut pitkäikäinen. Pääkaupunki kukoisti ja valloitetut alueet luovuttivat valtiolle jatkuvasti työvoimaa ja maksoivat raskasta veroa: kultaa, hopeaa, jalokiviä, kauniita sulkia, kumia, kaakaota ja ihmisiä uhrattavaksi.

Outo ennustus

Atsteekkien valtakunnan tuho näkyy merkillisellä tavalla heidän omissa ennustuksissaan, joita on säilynyt pitkältä ajalta. Niissä toistuu

pysyvä huoli valtakunnan tuhosta. Niiden joukkoon kuuluu erikoinen vanha taru, jonka mukaan atsteekkien jumalat kerran saapuivat kansansa luokse idästä. Hallitsijat näyttävät tutkineen näitä taruja ja pappien ennustuksia vakavasti ja jatkuvasti. Oma vaikutuksensa atsteekkien kohtaloon tuli olemaan myös unella, jonka hallitsija Moctezuma näki jumalien tulosta. Hän näki »sellaisia, jotka tulevat raskain askelin, joita tulee suurin joukoin, jotka tulevat sotaan varustautuneina, kauriit kantavat heitä selässään».

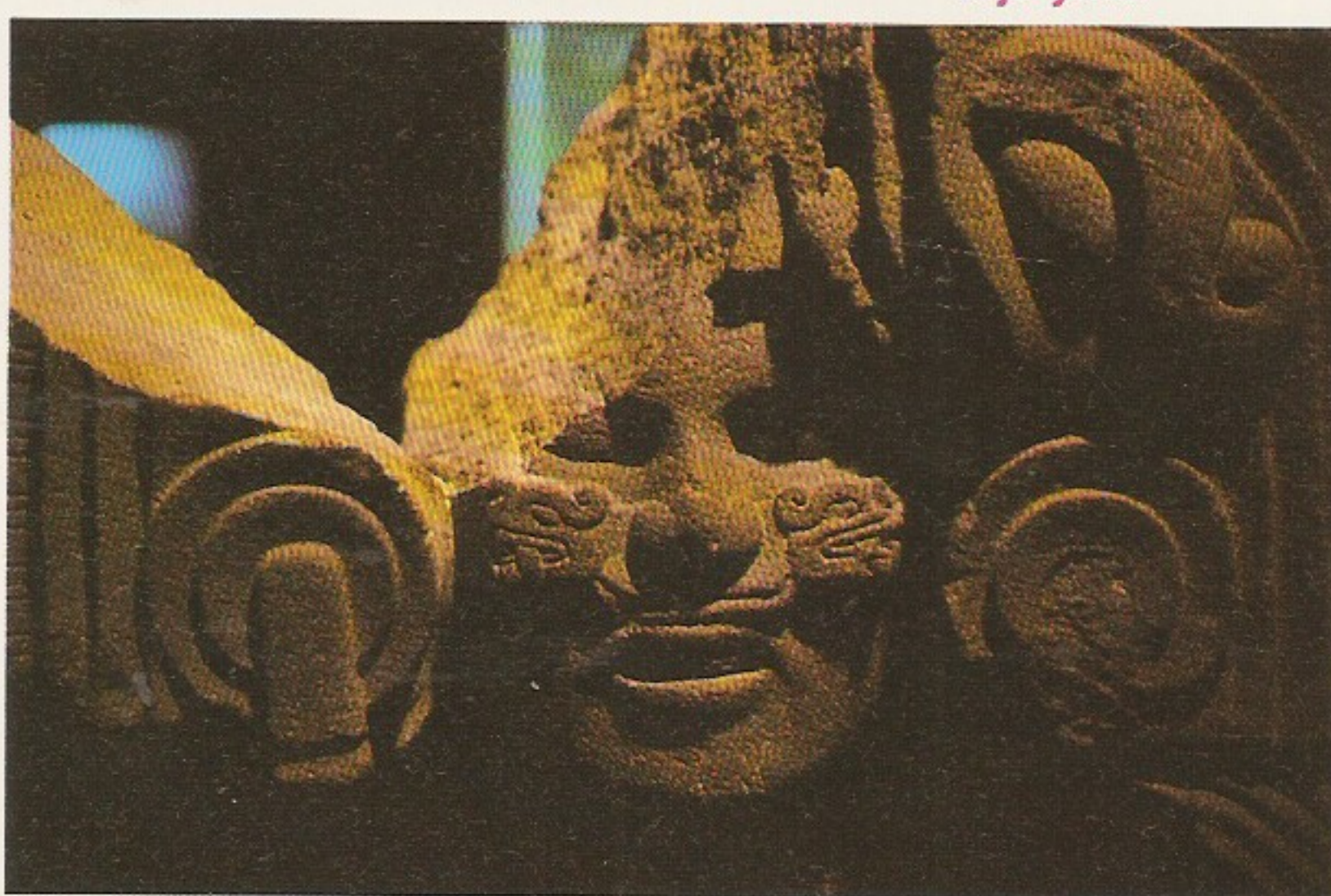

Meksikolaisen nykytaiteilijan Diego Riveran freskomaalaus maissista, intiaanien perusviljasta.

Mitä maissileivän eri valmistusvaiheita kuva esittää? Ver-
ratkaa lukukappaleeseen si-
vulla 157, toisen palstan vii-
meiseen virkkeeseen.

Atsteekkeilla oli vakoilijoita kaikissa valloittamissaan kaupungeissa. Yhtenä maailmanhistorian merkellisimmistä sattumista on pidetty sitä, että enteiden tulkinnan ollessa voimakkaimmillaan vakoilijat lähettivät Atlantin rannikolta pääkaupunkiin viestin: »Siellä me näimme meidän herramme, jumalat, vesillä!»

Rannikolta kiidätetty viesti piti paikkansa — ainakin osittain: espanjalaisen Hernando Cortésin 11 laivaa oli laskenut ankkurinsa Meksikon rannikolle. Espanjalaiset nousivat maihin pitkänäperjantaina 1519.

Atsteekkiveistos

Lyhyesti

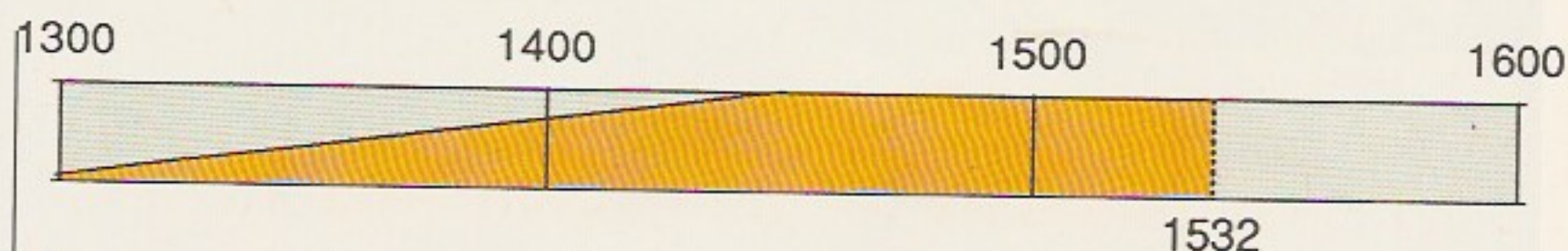
- Atsteekit perustivat valtakuntansa nykyisen Meksikon alueelle.
- Atsteekit olivat pelättyjä sotaisuutensa ja julman uskontonsa takia.
- Atsteekit uskoivat ennustuksiin, joista yksi kertoi idästä saapuvista valkoihoisista jumalista.

6/VI Inkat, auringon lapset

Etelä-Amerikan länsirannikon muodostaa jylhä ja jyrkkärinteinen vuoristo. Tämä vuoristo — Andit — alkaa Karibianmeren trooppisilta seuduilta ja ulottuu lähes 6 000 kilometrin pituisena aina Kap Hornin jäätävälle leveysasteille saakka. Tällä vuoristoalueella on nykyisin viisi valtiota: Kolumbia, Ecuador, Peru, Bolivia ja Chile.

Ikivanhan tarinan mukaan Andeille saapui joskus vuoden 1000 tienoilla Etelä-Amerikan suurista aarniometsistä kansa, joka nimitti itseään auringon lapsiksi. He kantoivat edellään suurta kultaista tankoa. Missä kulta painuisi maahan, siihen muuttajien piti perustaa kaupunki. Kaupungille annettiin nimi Cuzco, mikä tarkoittaa napaa, sillä siinä oli matkajien mukaan maailman keskus. Auringon lapsia johti Inkojen perhe, jonka mukaan koko kansa sai nimensä. Cuzcosta tuli Inkavaltion pääkaupunki. Hallitsijaa sanottiin Topa Inkaksi. Hänen uskottiin olevan auringon poika, ja sellaisia olivat myös hänen poikansa, pojanpoikansa ja ajan mittaan koko hallitsijasuku. Topa Inka oli itsevaltiassaan. Hänen sanansa oli laki.

INKAVALTAKUNNAN AIKA

Inkavaltakunta

Tarkka hallinto

Inkavaltion asukkaat jaettiin samansuuruisiin, tiukasti hallittuihin sadan perheen ryhmiin. Inkahallitsijat vaativat, että jokaisen uuden kansan, joka joutui inkojen alamaiseksi, piti rakentaa temppeli auringolle. Kun aurinko oli korkeimmillaan, vietettiin suuria juhlia, ylistettiin aurinkoa ja tämän lapsia, alkupe räisiä inkoja.

Niin kuin aurinko kasvatti maan sadon ja elätti karjan, samoin piti inkahallitsija huolen kansastaan. Hän valitsi alamaistensa aviopuoliset ja huolehti myös siitä, että kukaan ei joutunut elämään köyhyydessä.

Inkavaltio oli maatalousmaa. Talonpojat viljelivät perunaa ja maissia vuorten pengerretyillä rinteillä, kasvattivat ravinnokeeseen marsuja ja pitivät laamoja kuljetus-

Tavoite: Oppilas saa käsityksen inkojen valtakunnasta.

Toteutus: Kerrataan kartasta Beringin salmi sekä mayojen ja atsteekkien asuinalueet. Katsotaan, miten inkavaltio kartalle sijoittuu. Kuten atsteekkeilta, myös inkoilta on säilynyt tarina kansan asettumisesta alueelleen. — miksi hyvin monet kansat ovat palvoneet aurinkoa jumalallisena? (Aurinko antaa maan kasvun, se valaisee, lämmittää, osoittaa suunnat jne.) Juhannusjuhlistakin voi löytää aurinkokulttia.

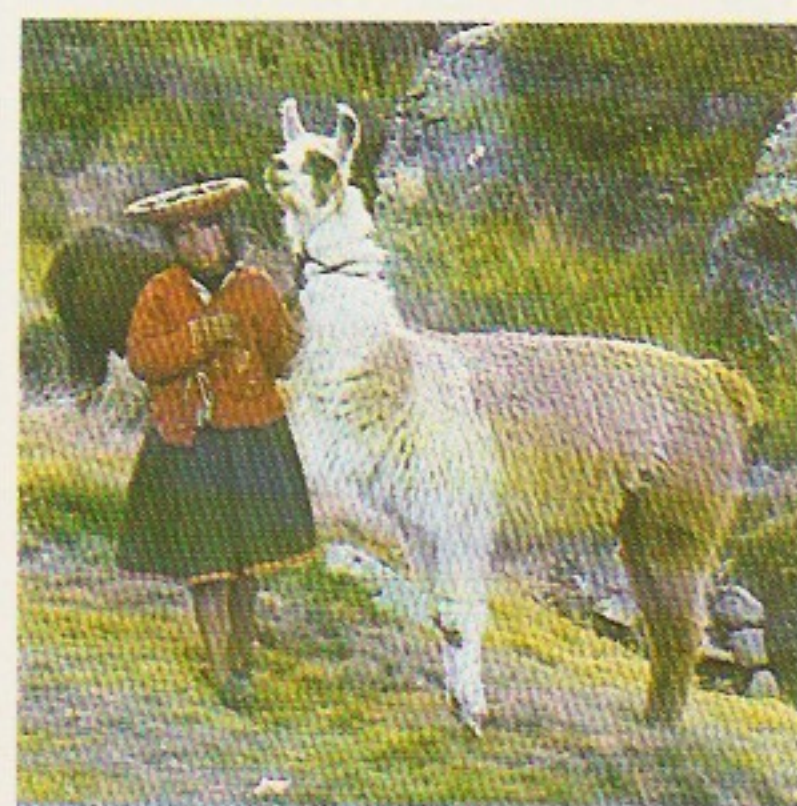
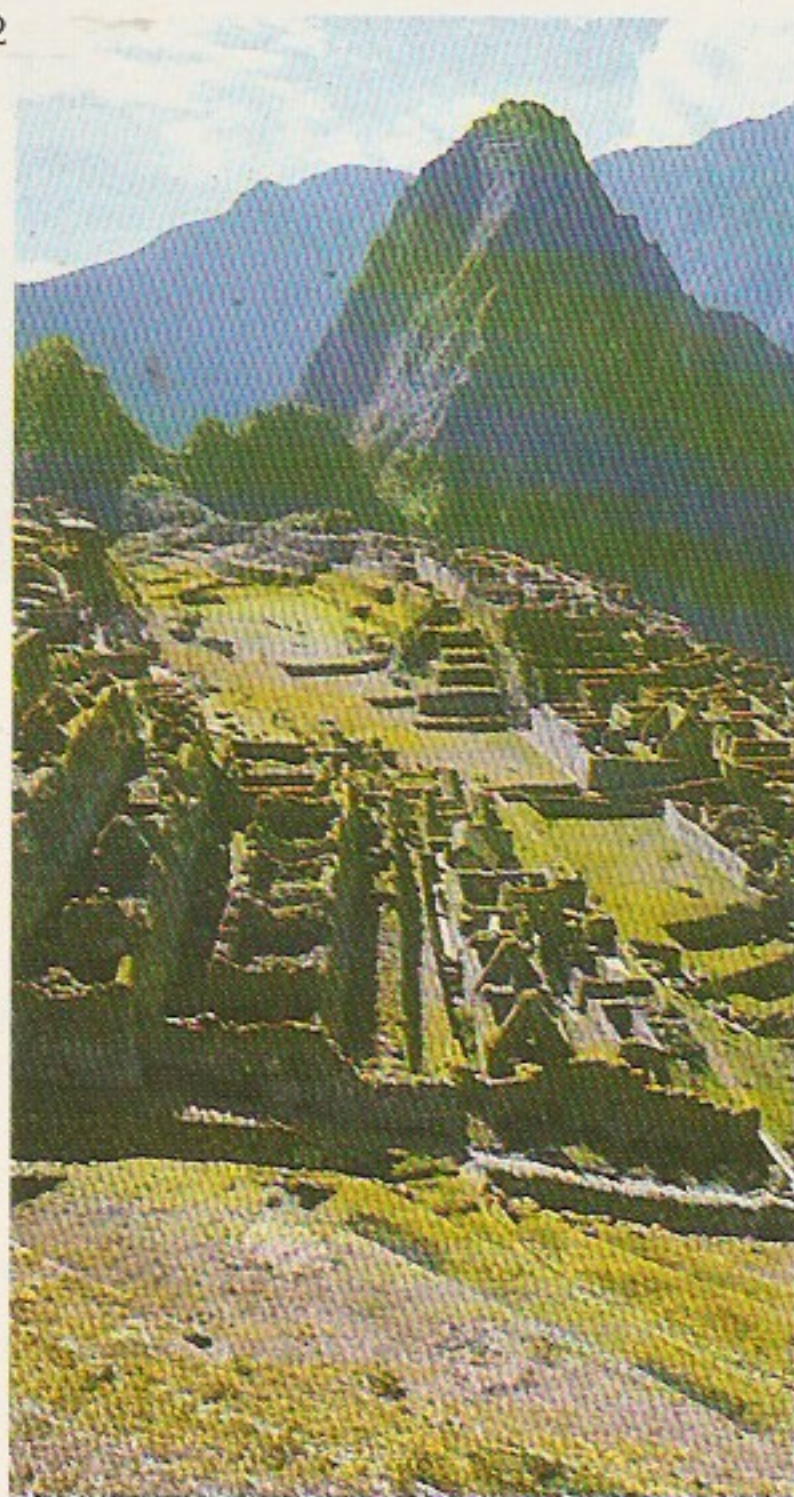
Kuten kirjasta käy ilmi, inkavaltiota hallittiin tehokkaasti. Verotus tuntuu meistä ankaralta; tosin inkat eivät kuvitelleetkaan itse omistavansa maata, vaan se oli valtion (Topa Inkan). He vain työskentelivät sitä viljellen ja saivat palkkseen kolmasosan sen tuotosta. Jo inkoilla oli käytössä »vanhuuseläkejärjestelmä», eli vanhusten toimeentulosta huolehti valtio. Kysymys siitä, tunsivatko intiaanit pyörän, on herättänyt paljon keskustelua. On myös esitetty oletamus, että pyörän ympyrämuoto oli pyhä (auringon muoto),

Inkalähetin saapuu Machu Picchuun kädessään quipu, solmukirjoitusta sisältävä nuorakimppu.

Verratkaa kuvaan 1.

juhtinaan. Aura ja pyörä olivat tuntemattomia inkoille kuten muillekin intiaaneille. Sadosta kolmannes annettiin hallitsijalle, kolmannes temppelille ja lopun sai talonpoika pitää itse. Käsityöläisille palkan maksoi valtio. Nämä kutoivat laaman ja alpakan villasta huopia ja vaatteita. Valtio määräsi jokaisen säädyn vaatteiden kuviot. Kultaseppien työt joutuivat hallitsijalle, temppelille ja hallitsijan sukulaisille.

Laama on yhä Perun intiaanien tärkein kotieläin.

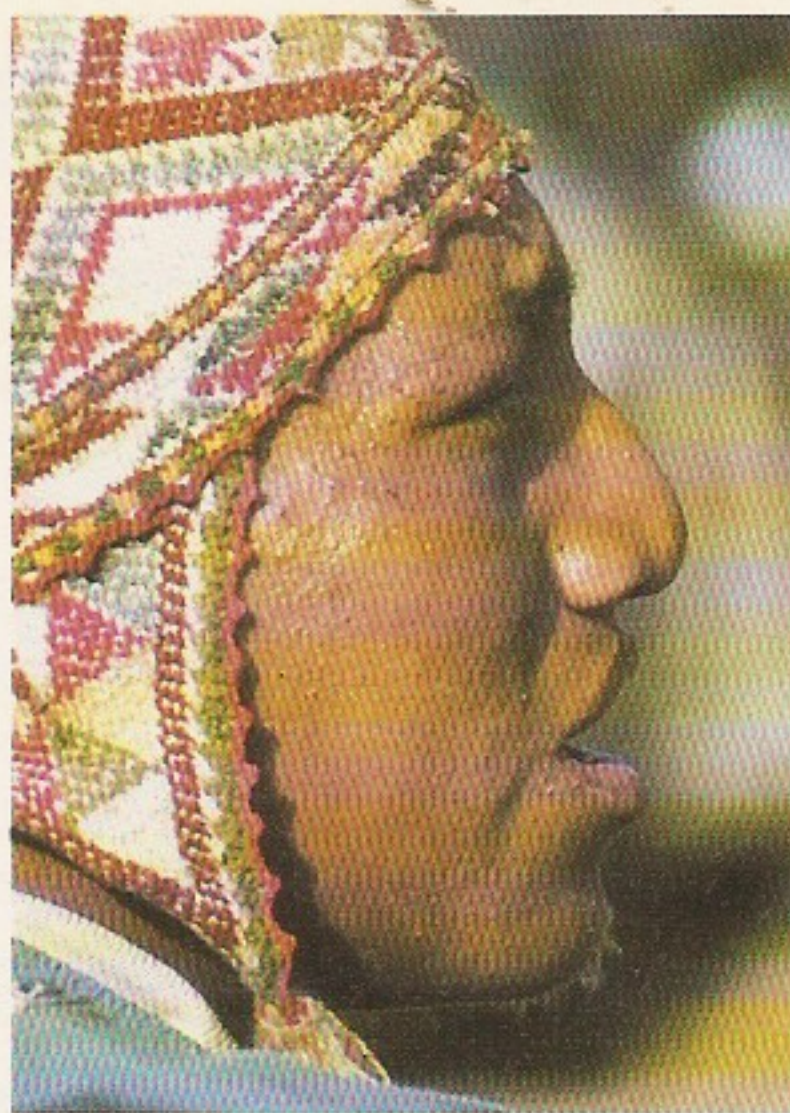
Machu Picchu nykyisellään.

joten sitä ei ihmisten sopinut käyttää. Useissa inkavaltakunnan osissa kantosatula oli varmasti kärryjä parempi kuljetusväline. — Miksi? (Andien rinteillä jouduttiin monin paikoin kulkemaan jyrkkiä ja kapeita polkuja, joille kärryt eivät ehkä olisi soveltuneet kovin hyvin.) Inkojen tiedotusväline oli omalaatuinen, solmunarukimput. — Miten muutten viestejä välitetään kuin kirjoitettuin? (Puhuttuina, morsemerkeillä, lipuilla, savumerkeillä. Suomen ja Ruotsin välillä on ollut jopa suuria tauluja käyttävä viestitusjärjestel-

mä; tauluissa ei ollut kuvakirjoitusta vaan mustista ja valkoisista alueista muodostettu »salakirjain» yksi kerrallaan. Linja oli armeijan käytössä.)

Kehittyneestä valtiosta kertoo myös hyvä tiestö.

Inkavaltakunnan tuho käsitellään seuraavassa luvussa, kappaleessa 4.

4

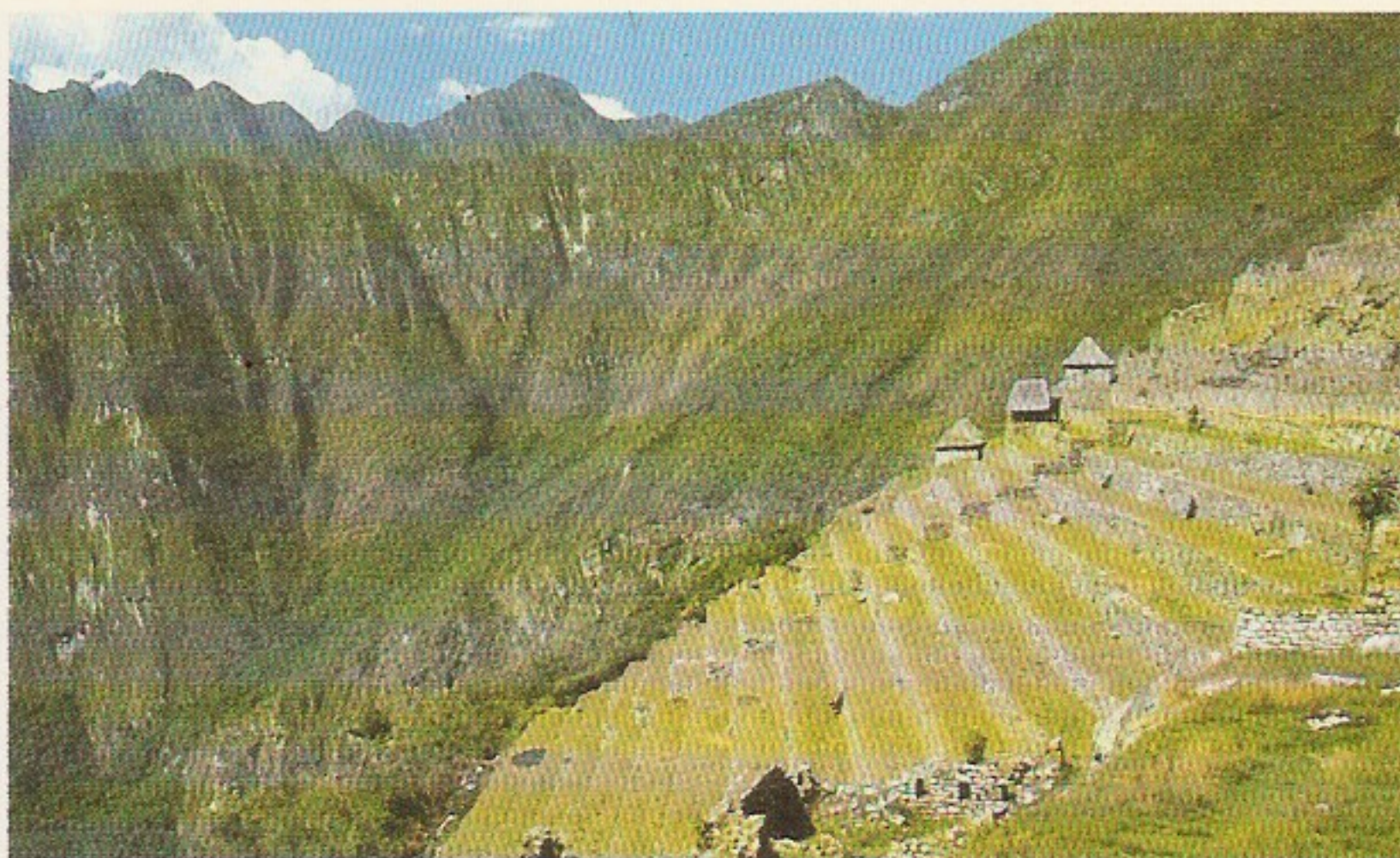
Inkojen jälkeläinen perinteisessä villamyssyssä.

Tuhansien kilometrien pituista tieverkostoa pitkin kii-sivät juoksulähetit Cuzcoon tuoden raporteja laajan maan eri osista. Tiedot oli solmittu nuorakimppuihin, jotka kaikki näyttävät sisältävän numerotietoja valtion eri osista.

Inkavaltion mahtavuuden aikaa oli 1400-luvun loppu ja 1500-luvun alku. Andeilla on tästä ajasta muistona kuolleita kaupunkeja — Cuzco ja Machu Picchu — sekä huolellisesti kivettyjä teitä.

Aivan viime aikoina on opittu tuntemaan inkojen korkeatasoista runoutta.

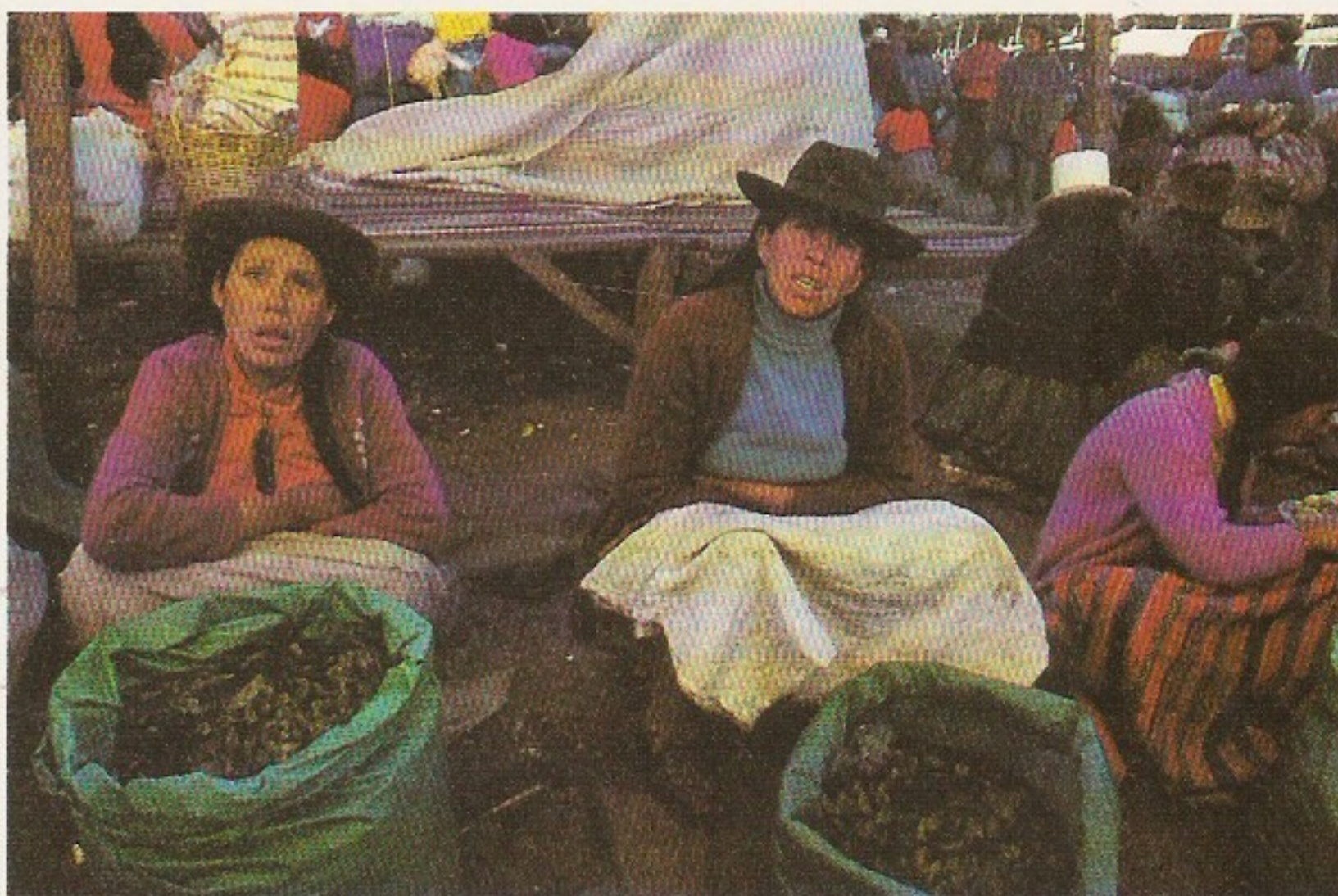
1500-luvun alussa inkojen valtaistuinta ryhtyi tavoittelemaan kaksi päättäväistä miestä. Inkavaltio — intiaanien mahtavin valtakunta — oli tuhon edessä.

5

Vanhoja viljelyspengermiä.

Torielämää. Säkeissä on bataatteja, eräänlaisia makeita perunoita.

Lyhyesti

- Etelä-Amerikan inkojen valtakunta oli intiaanivaltioista suurin.
- Inka-suku, auringon lapset, hallitsi alistamiaan kansoja hyvin.
- Inkoilla oli tuhansia kilometrejä pitkä tiestö.
- Inkojen pääkaupunki Cuzco ja vuoristokaupunki Machu Picchu ovat Etelä-Amerikan tärkeimmät muinaismuistot.

Maailman vanhimmat muumiot

Vuonna 1983 eräät vesijohdolinjan rakentajat löysivät autiomaasta Etelä-Amerikan länsirannikolta yhteensä sata hyvin säilynyttä muumiota. Kun niitä ryhdyttiin tutkimaan, huomattiin, että kysymyksessä olivat maailman vanhimmat muumiot; niillä oli ikää peräti 10 000 vuotta, 3 000 vuotta enemmän kuin Egyptin muumioilla.

Tutkijoiden mukaan Etelä-Amerikan muumiot ovat epäilyksettä maailman vanhimmat. Mutta kansasta, jolle ne ovat kuuluneet, ei tiedetä mitään. Tähän asti on oletettu, että tuolla alueella — jolle inkat saapuivat tuhansia vuosia myöhemmin — on asustanut korkeintaan alkeellisia metsästäjiä ja kalastajia. Muumiot on palsamoitu kuitenkin niin taitavasti, että siihen on pystynyt vain hyvin korkealla sivistystasolla ollut kansa. Kaiken lisäksi palsamointia on harjoitettu keskeytyksettä 4 000 vuoden ajan.

Muinaiset egyptiläiset palsamoivat vainajan sielun kuolemanjälkeiseksi asunnoksi. Etelä-Amerikan Chinchorro-kansa — kuten asukkaita seudun nimen mukaan on ruvettu kutsumaan — käyttivät muumioita jonkinlaisina vartijoina. Muumioiden raajat ja selkä on nimittäin tuettu kepeillä

aivan kuin vainajia olisi säilytetty pystyssä ja haudattamatta. On myös ajateltu, että muumiot saattoivat toimia elävien »neuvonantajina».

Mitä tapahtui kansalle, josta enää kertovat sattumalta löytyneet muumiot ja jotka kuitenkin asui Etelä-Amerikan rannikolla tuhansia

vuosia? Lännessä oli Tyynimeri, idässä suuret sademetsät, ja naapureinaan sillä oli alkeellisia metsästäjiä. Lääketieteelliset tutkimukset osoittavat, että chinchorroilla ei ole mitään verisiteitä Etelä-Amerikan nykyisiin asukkaisiin.

Etelä-amerikan suuria arvoituksia ovat nazca-intiaanien aavikolle tekemä suunnattoman suuret kuviot, joita ei voi havaita kuin ilmasta. Jotkin kuviot esittävät eläimiä, toiset ovat vain matemaattisen suoria linjoja. Kuviot on tehty poistamalla maasta pintakivetyks. Niiden iäksi arvioidaan 1 000–2 000 vuotta, mutta merkitystä ei tiedetä; onpa niitä väitetty ulkoavaruuden asukkaiden suunnistusviitoiksi.

6

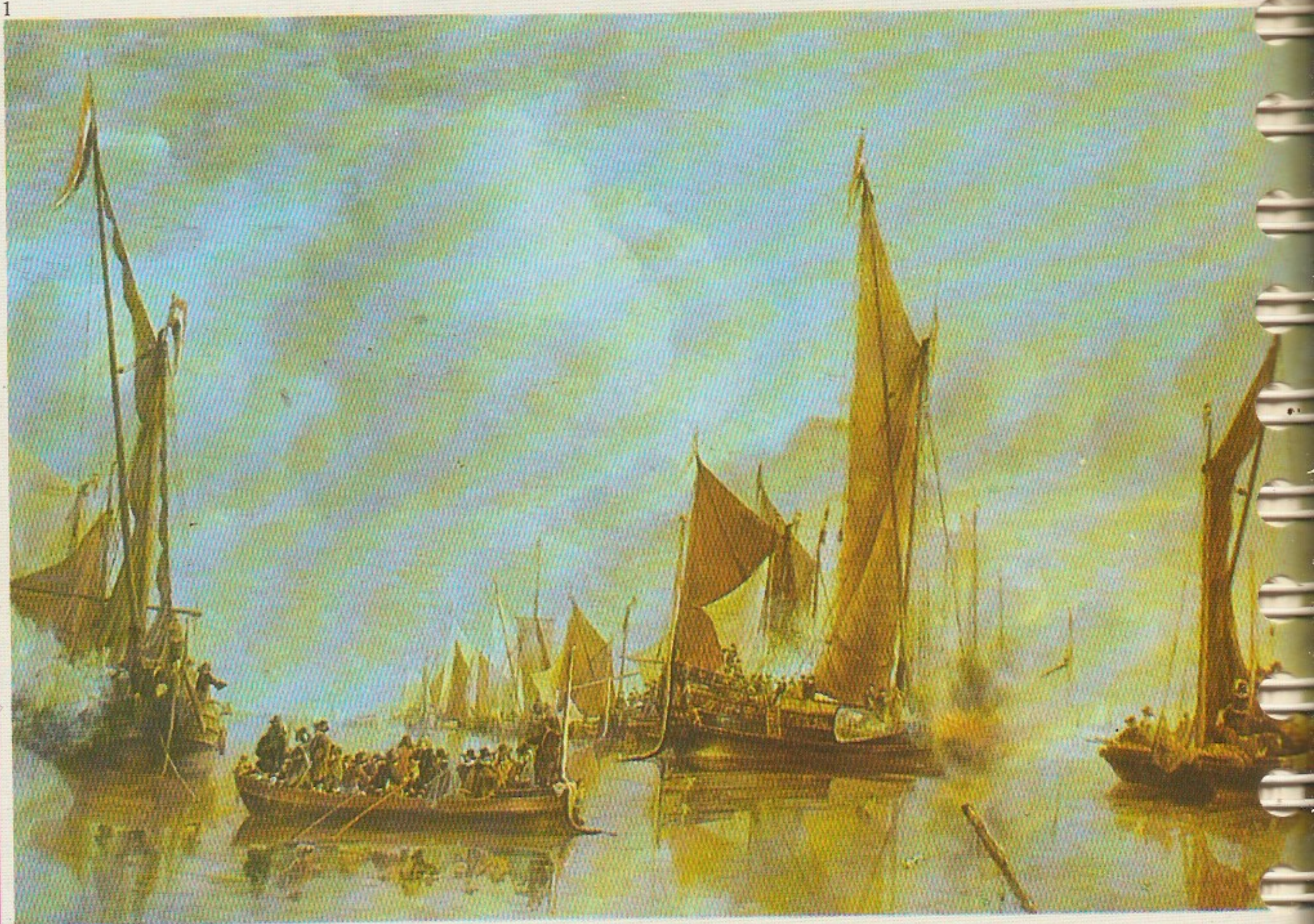

VII UUDEN AJAN MURROS

- 1/VII Kaupan ja merenkulun elpyminen
- 2/VII Meritie Intiaan ja Amerikan löytäminen
- 3/VII Espanjalaiset valloittavat Amerikan
- 4/VII Inkavaltakunnan tuho
- 5/VII Maailmankuvan muuttuminen
- 6/VII Tiede tarkistaa käsityksiään
- 7/VII Renessanssin taide

*Hollantilainen satama. — J. v.
d. Cappellen maalaus.*

1

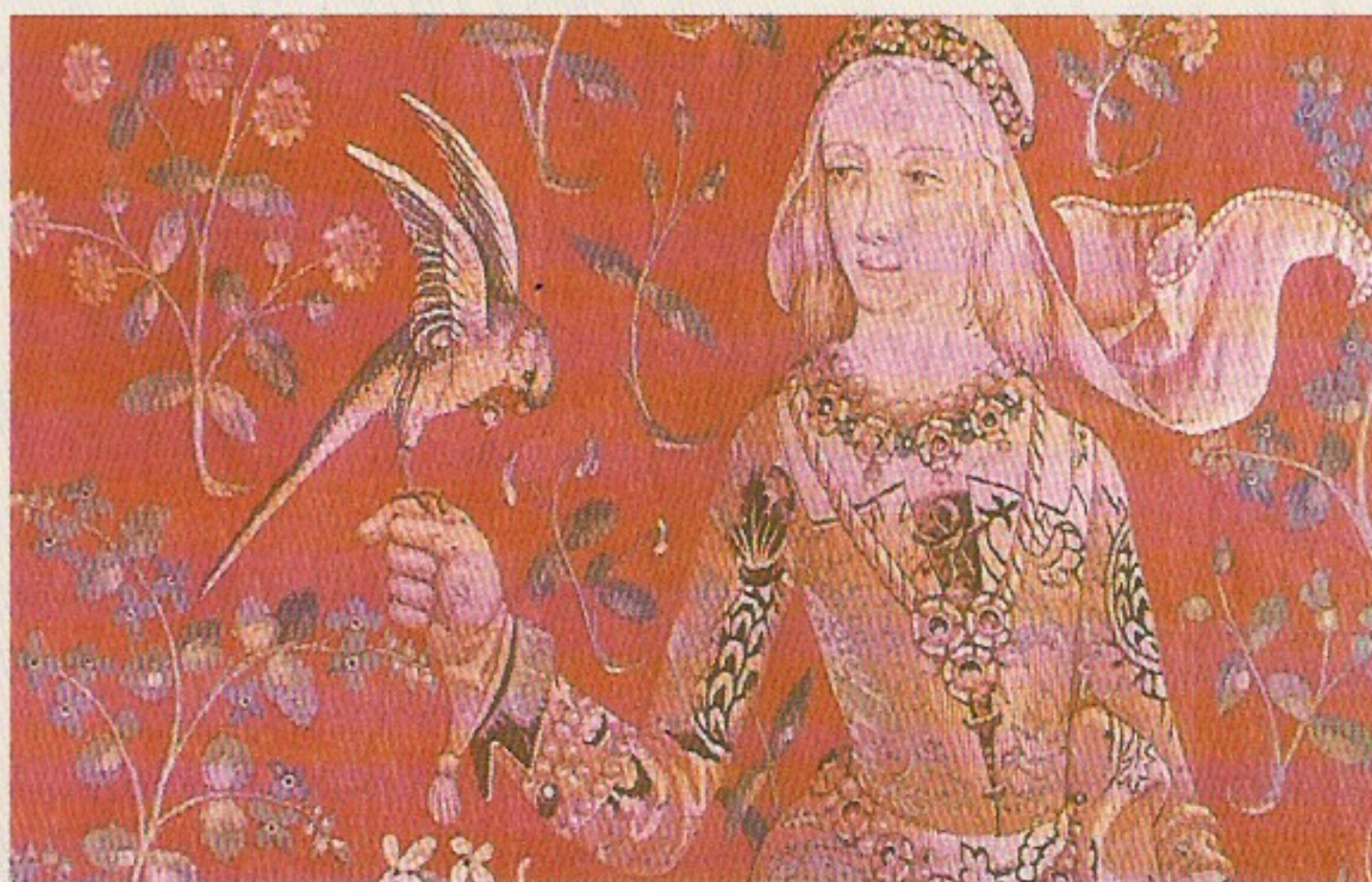
Historialliset aikakaudet eivät vaihdu hetkessä vaan vähitellen. Tässä VII luvussa tulee esiin ihmistiedon kasvun aiheuttama muutos, joka on otettu rajapyykiksi uuteen aikaan siirtymiselle.

2. Renessanssin suuren neron
Leonardo da Vincin patsas
Rooman lentokentällä.

2

3. Osa renessanssiajan
seinävaatteesta.

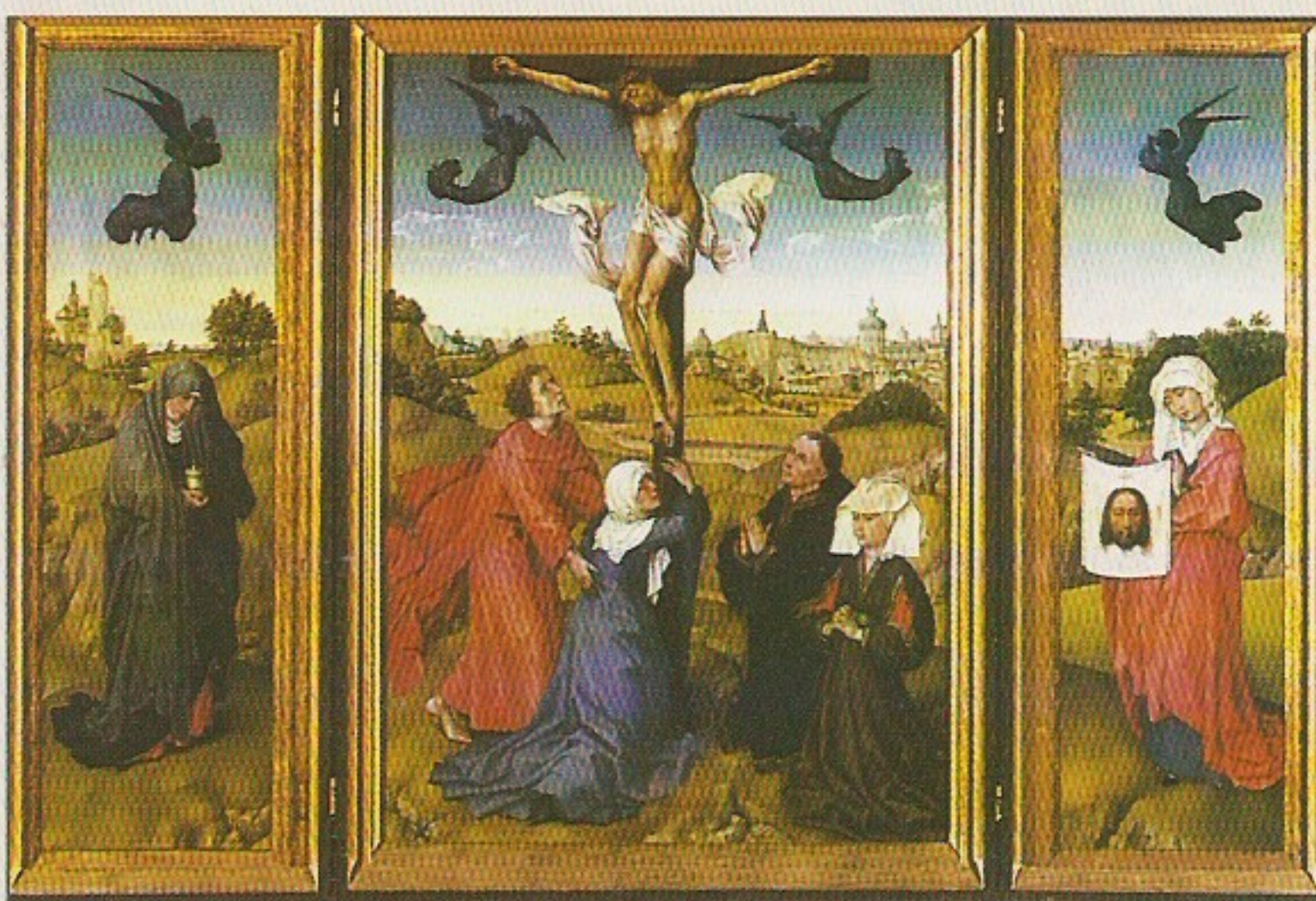
3

4. »Uuden maailman» eli
Amerikan intiaaneja.

4

5. Ristiinnaulitseminen.
Renessanssimaalaus. — Rogier
van der Weyden.

5

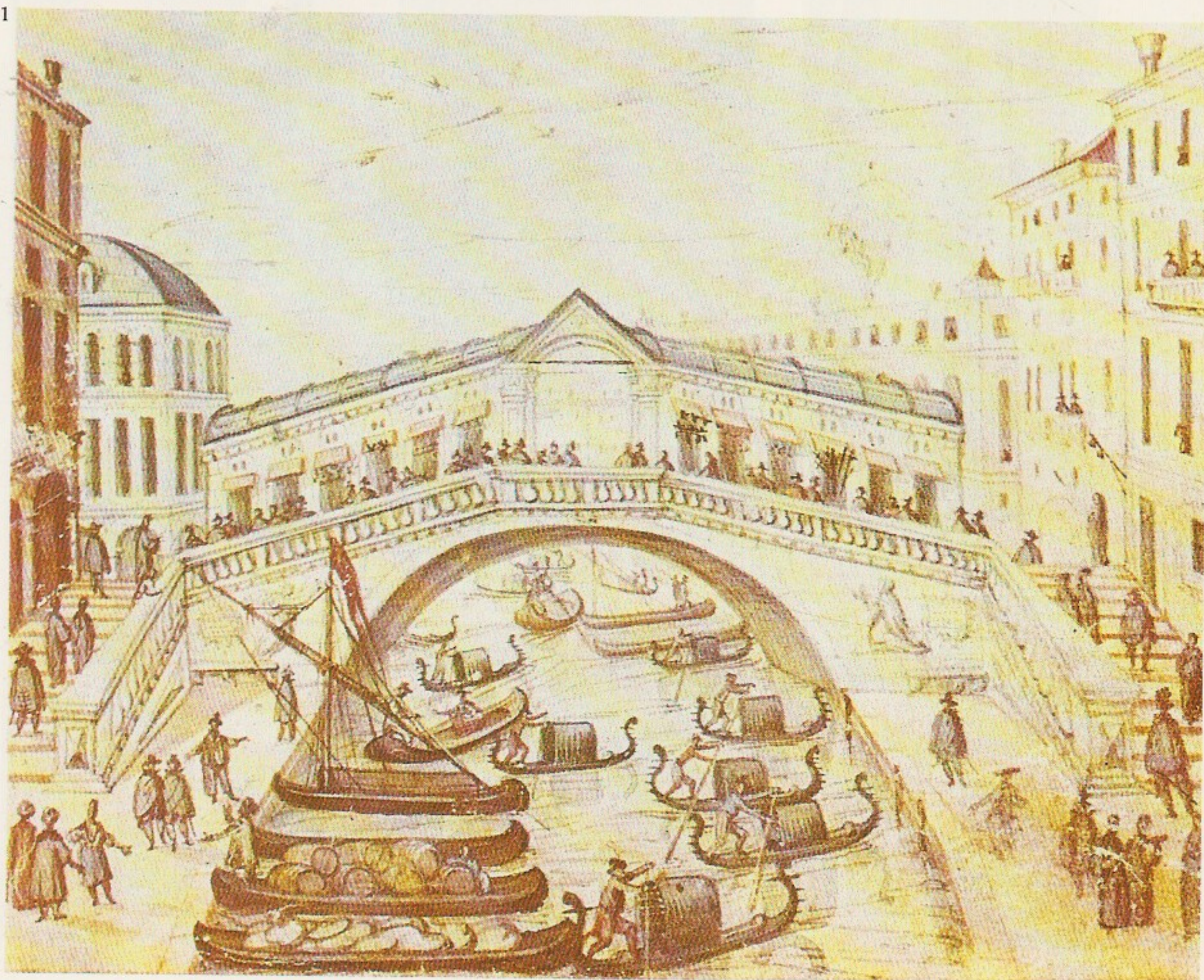
1/VII Kaupan ja merenkulun elpyminen

Välimeren yksinvalta

Ristiretkiaikaan saakka Välimeren kauppa oli suurimmaksi osaksi bysanttilaisten hallussa. Ristiretkeläisten kuljetus avasi Välimeren

myös länsieurooppalaisille. Lännen laivurit olivat kauppiaita, ja paluumatkaa Pyhästä maasta he eivät suinkaan tehneet tyhjillä aluksilla. Ne oli lastattu hienoilla kankailla sekä Intiasta tuoduilla mausteilla.

Venetsia on rakennettu merenlahden päälle. Sitä sanotaankin kanavien kaupungiksi Canal Grande Venetsian »pääkatu» 1500-luvulla. Gabot 1497

150

Tavoite: Oppilas saa kuvan kaupankäynnin kehittymisestä (lähinnä Välimerellä) ristiretkiajalta löytöretkiin saakka.

Toteutus: — Miksi Marco Polo lähti aikoinaan matkalleen itään? (Solmiakseen kauppasuhteita.) — Mikä oli nimeltään Euroopan ja Kiinan välinen kauppatie? (Silkkitie.) — Kumpi kuljetustapa on suurille tavaramäärille sopivampi, maa- vai merikuljetus? (Merikuljetus.) Nykyisin 85 % Suomen ulkomaankaupasta kulkee meritietä. Ennen rahan käyttöä käytiin vaihtokauppaa. Rahaa ei keksitty nyt vaan

huomattavasti aikaisemmin. Ensimmäiset jalometallirahat lienevät Vähän-Aasian Lyydiasta noin vuodelta 650 eKr.

Raha muodostui siis arvon mittayksiköksi. Kun rahaa alkoi joillekulle kertyä erityisen paljon, he alkoivat käydä rahalla kauppaa (lainata rahaa). »Osta minulta 1 000 kultarahaa, maksat ostoksesi vuoden kuluttua, jolloin sen hinta 1 200 kultarahaa.» (Nykykielellä sanottuna: laina-aika 1 vuosi, korko 20 %.) Lainoja tarvittiin esimerkiksi laivojen varustamiseen. Samoissa yhteyksissä syntyivät myös ensimmäiset osakeyhtiöt. Laivojen varustaminen oli kallista

1000 1100 1200 1300 1400 1500

Välimeren kauppiiden ja hansan mahtiaika

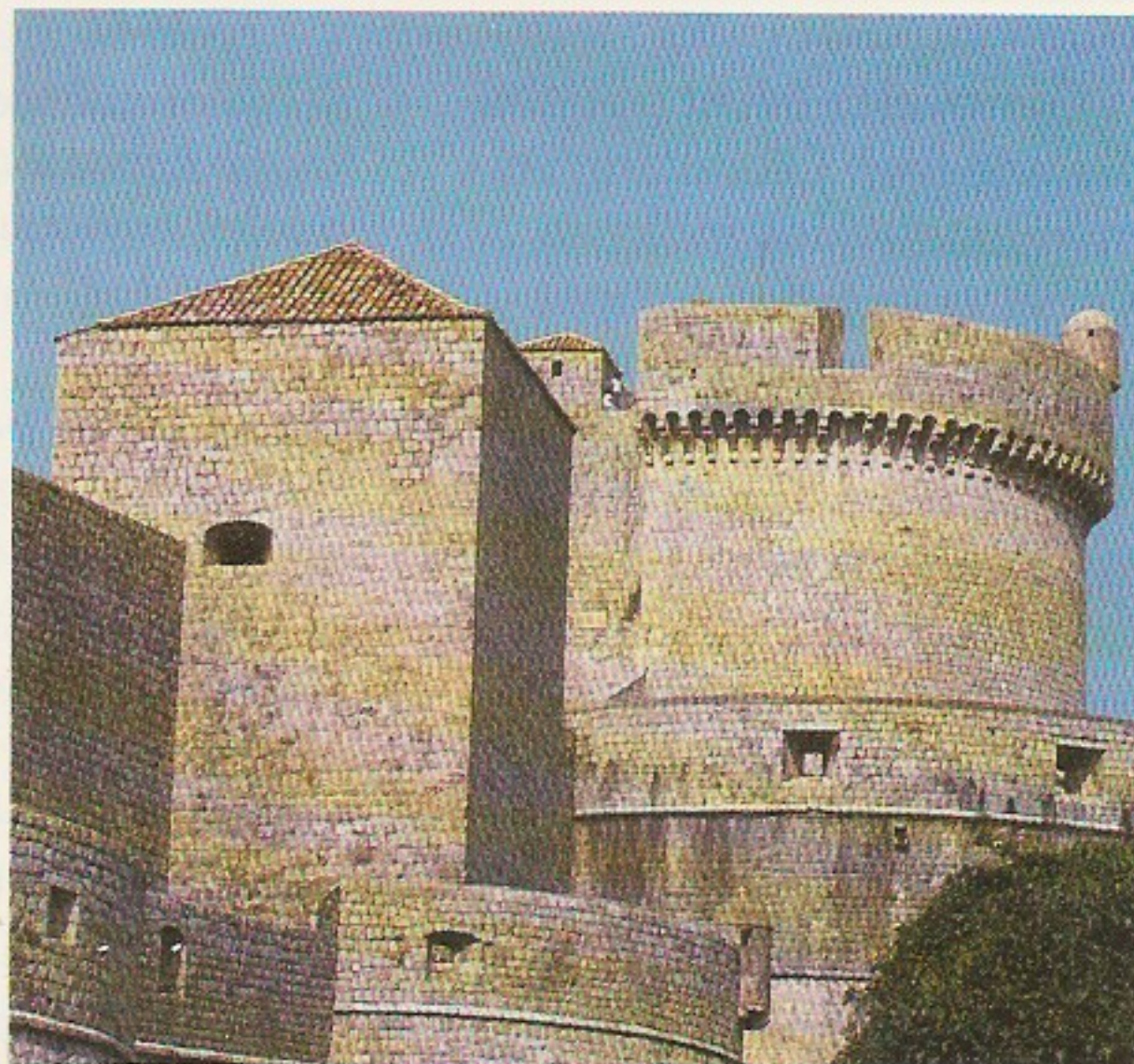
Venetsian tärkeän satamakaupungin Ragusan jyrkeviä puolustusmuureja Adrianmeren itärannalla.

Italialaisen renessanssitaiteilijan Rafaelin »pukukuva» oman aikansa muodista.

Itäisellä Välimerellä oli runsaasti turvasatamia ja linnoituksia Venetsian kauppalaivoille. Tämä varustus on pikku saarella Kreetan rannikolla (alakuva).

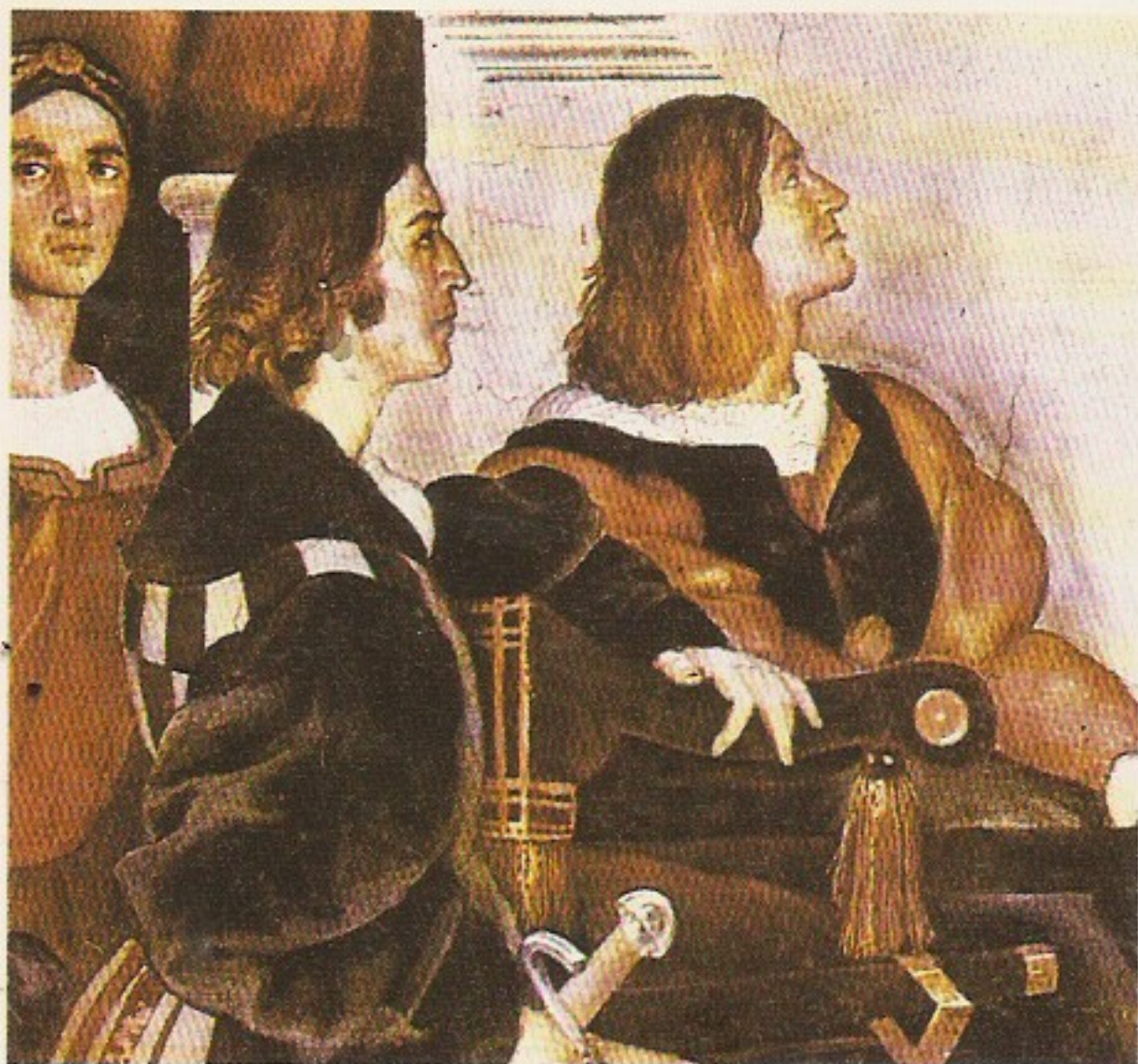
Uuden ajan tärkeimmät kauppareitit Euroopassa.

Parisataa vuotta kestäneen ristiretkiajan kuluessa Vähään-Aasiaan syntyi myös kristittyjen varuskuntia, jotka huollettiin Euroopasta käsin. Genovan ja Venetsian kaupungit saivat lopulta täyden yksinoikeuden Välimeren kauppaan.

3

2

4

Venetsialaiset linnoittivat perusteellisesti Spinalongan saaren Kreetan pohjoisrannikolla, koska sen poukamat ja kuk- 151 kulat antoivat hyvän suojan laivoille.

puuhaa, ja täydellisen tuhon sattuessa varustaja saattoi menettää koko omaisuutensa. Jos kaksi laivanomistajaa puolitti omistuksensa omaan ja toisen alukseen, riski pieneni puoleen. Tästä kehittyi osuuden (osuuksien) lunastaminen rahalla. Mitä suurempi osuus, sen suurempi riski ja osuus voitosta.

Mikäli aikaa tunnilla tuntuu olevan, voi kerrata suomalaisten kaupankäynnin vaiheita, viikinkiaikaa ja hansakauppaa.

5

Miten suolalammikot toimivat?

Genovasta laivat purjehtivat edelleen Gibraltarin salmen kautta Hollantiin, ja Venetsiasta jatkui kauppareitti yli Alppien Saksaan. Genovasta ja Venetsiasta kasvoi ulkonaisestikin mahdollisia suurkaupunkeja, joiden kauppavoitot sijoitettiin arvorakennuksiin ja taiteisiin. Tasavallat kilpailivat kaupan johtoasemasta rajusti, joskus jopa sotaa käyden. Ajan mittaan Venetsia, merenlahden päälle rakennettu kaupunkivaltio, peri tässä kilpailussa voiton. Venetsian sotalaivasto partioi itäisellä Välimerellä. Se käsitti kymmeniä aluksia.

Kaupan kehittyessä rahan merkitys kasvoi ja syntyi uu-

Suola on tuhansia vuosia ollut kauppatavaroista tärkeimpiä. Suolan haihdutuslammikko Kreetassa.

denaikainen pankkilaitos. Kun kirkko kielsi kristittyjä ottamasta korkoa, keskittyi rahanlainaus ja muu alkava pankkitoiminta aluksi juutalaisille. Ensimmäisten pankkiirien vaatimattomana konttorina oli pelkkä puupenkki, ja sen italiankielinen nimi banco jäi merkitsemään koko pankkilaitosta.

Venetsian veroinen kaupamahti Pohjanmeren ja Itämeren piirissä oli saksalaisten kaupunkien hansaliitto, josta on kerrottu Suomen historian yhteydessä.

Lyhyesti

- Ristiretkien ansiosta Genova ja Venetsia saivat haltuunsa Välimeren itäosan kaupan.
- Kaupan kehittyessä rahan merkitys kasvoi ja syntyi pankkilaitos.
- Itämeren kaupan hallitsi hansa.

Venetsian satamassa

Italialainen runoilija Petrarca on kuvannut laivojen Venetsiaa hiljaisen maaseutulaisen silmin nähtynä: »Katsokaa toki noita lukemattomia laivoja, jotka ovat lähdössä Italian rannikolta keskellä talvea tai kevään vaihtelevissa ja myrskyisissä säissä! Yksi kääntää keulansa itään, toinen länteen, eräät vievät meidän viiniämme kuohumaan englantilaisten pika-reissa, jotkut vievät meidän hedelmiämme koristamaan skyyttalaisten (= venäläisten) palatseja tai vieläkin uskottomampaa lastia: puuta metsistämme aigeialaisten ja kahaialaisten saarille. Muutamat ovat matkalla Syyriaan, Armeniaan, arabien ja persialaisten luo. Ne vievät öljyä ja pellavakankaita ja sähramia ja tuovat kaikkien muiden kansojen tavaroita kotiin palatessaan.

Rohkenenko vielä pyytää Teitä viettämään hetken seurassani? Oli keskiyö, ja ulkona riehui myrsky. Olin väsynyt ja nukahtamaisillani ja lopettanut kirjoittamisen, kun matruusit päästivät kovan huudon, joka kantautui korviini. Koska kokemukselta tiesin, mitä tuollaiset huudot merkitsivät, nousin heti ja lähdin katsomaan ulos

ylimmistä tämän talon sata-
man suuntaan olevista ikku-
noista. Voi mikä näky! Se
nostatti sekä säälin ja häm-
mästyksen että pelon ja
ihastuksen tunteita. Lujasti
ankkuroituina lähelle niitä
marmorilaitureita, joista
noustaan tämän vapaan ja
anteliaan kaupungin minun
asunnokseni luovuttamaan
suureen palatsiin, on pari
suurta laivaa ollut talvilevos-
sa. Niiden korkeat mastot ja
raakapuut ovat kohonneet
taloni sivuilla olevien tor-
nien huippuja korkeammal-
le. Niistä suurempi oli tällä

hetkellä — siitä huolimatta,
että tähdet olivat pilvien pei-
tossa, myrskynpuuskat piek-
sivät seiniä ja ilman täytti
möyryävän meren jyly —
liukumassa irti laiturista ja
suuntaamassa merelle.

Jos Te olisitte nähnyt sen,
Te olisitte sanonut, että tuo
ei ollut laiva, vaan vesillä ui-
va vuori, vaikka suurin osa
rungosta olikin mahtavien
purjeiden painamana syvällä
aaltojen kätöksessä. Matkan
määränpäänä oli Donjoki,
jota pitemmälle kukaan ei
voi meidän meriltämme pur-
jehtia; mutta monilla laivan

matkustajilla oli aikomukse-
na jatkaa sinne päästyään
matkaa pysähtymättä Gan-
gesille tai Kaukasukselle, In-
tiaan ja itäiselle valtamerelle
saakka. Siinä määrin kiihot-
tavat ansaitsemisen mahdol-
lisuudet ihmisen mieltä.»

*Venetsian satama tv-sarjasta
(RAI-TV) Marco Polo.*

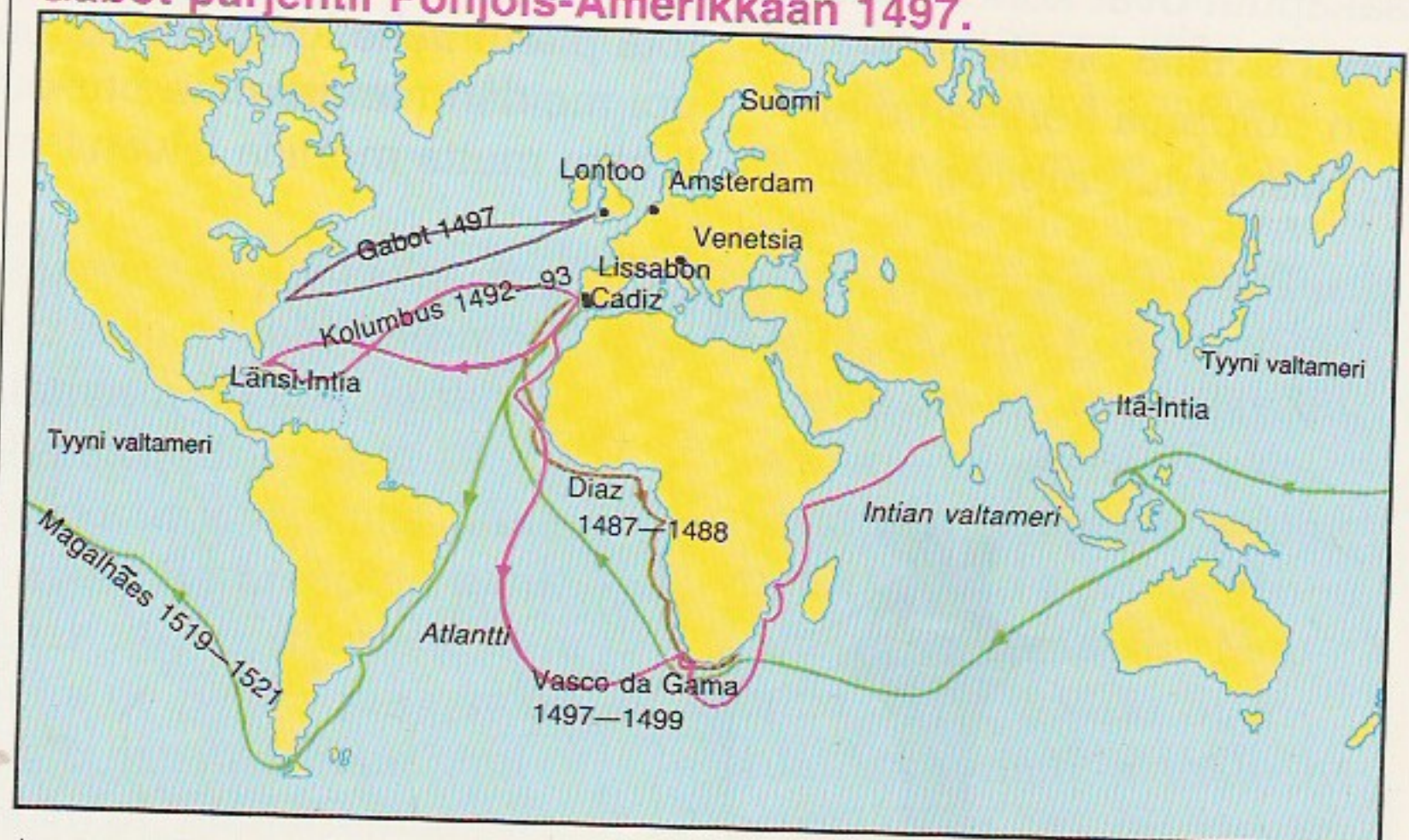
2/VII Meritie Intiaan ja Amerikan löytäminen

Genovan ja Venetsian yksinvalta Välimerellä esti muita valtioita purjehtimasta Lähi-idän satamiin. Tästä syystä niiden oli myös tyydyttävä italialaisten määräämiin korkeisiin hintoihin. Tämä sai varsinkin Portugalin ja Espanjan pohtimaan, olisiko silkin ja mausteiden Intiaan toista tietä.

Portugalin prinssi Henrik Purjehtija alkoi lähettää laivoja etsimään meritietä Intiaan Afrikan ympäri. Hänen aluksensa purjehtivat yhä syvemmälle etelään, mutta Afrikan rannikkoa tuntui jatkuvan loputtomasti. Tosin matkan varrelle voitiin perustaa tuottoisia kauppaseimia, joista kartoille jäivät muistoiksi paikannimet Orjarrannikko, Pippurirannikko, Norsunluurannikko ja Kultarannikko.

Vihdoin (1487) saattoi kotimaahan palannut laivuri Bartholomeu Diaz ilmoittaa Henrik Purjehtijalle: »Afrikka loppui!» Hänen laivansa olivat saavuttaneet Afrikan eteläkärjen, josta rannikko kääntyi jälleen kohden pohjoista. Entistä Myrskyjenniemeä ruvettiin sanomaan Hyväntoivonniemeksi. Yksitois-

Jos pippurista saatiinkin hyvät voitot, jouduttiin siitä maksamaan myös kova hinta. Hieman myöhemmältä ajalta, vuosilta 1602–1795 tiedetään, että Hollannin Itä-Intian komppanian laivoihin pestautui noin miljoona miestä. Heistä 700 000 ei koskaan enää nähnyt kotimaataan. Kova hinta pippurista, toteaa akateemikko Jutikkala.

ta vuotta myöhemmin (1498) portugalilaiset vihdoin nousivat maihin Intiasa. Vasco da Gaman neljä laivaa purjehtivat Afrikan itärannikolta saadun luotsin ohjaamina Kalkutan satamaan. Vaikka matkan loppuosuus olikin helppo, oli da Gaman matka vaarassa päättyä jo Afrikkaan. Arabit pyrkivät estämään hänen matkansa ja katkaisivat eräänä yönä laivojen ankkuriköydet, jotta tyrskyt ruhjoisivat alukset rantakallioihin. Portugalilaiset näet merkitsi-

Löytöretket

vät vakavaa uhkaa arabien merenkululle Intian valtamerellä.

Lähtiessään kotimatalle Kalkutasta da Gama lastasi laivoihinsa mausteita. Portugalissa hän sai niistä 60-kertaisen hinnan. Tämä osoittaa, kuinka harvinaisia ja kysytyjä Intian tuotteet olivat; ja osoittaa se senkin, kuinka

Tavoite: Oppilas ymmärtää, kuinka Vasco da Gama purjehti Intiaan ja kuinka Kolumbus samaa yrittäessään »löysi» Amerikan.

Toteutus: Tälle tunnille on hyvä varata pallokartta, koska sen avulla Kolumbuksen suunnitelma tulee ymmärrettävämmäksi. Oppikirjan kartasta voidaan todeta, että Afrikan eteläkärkeen oli Euroopasta noin 7 000 km. Suurin ongelma ei ollut purjehtiminen sinänsä, vaan kartattomuus, karikkoiset rannikkoalueet ja jopa miehistön tiedonpuutteesta tai vääristä tiedoista johtuva vastahankaisuus. Kuten kir-

jasta käy ilmi, arabit suhtautuivat vihamielisesti eurooppalaisten kauppiaiden kaukoidänkauppaan. — Miksi? (He halusivat pitää tuon tuottavan kaupan itsellään.) Osittain meritien etsintä johtuikin silkkien pienestä kapasiteetista ja siitä, että se kulki islamilaisseutujen halki, joiden asukkaisiin välit eivät aina suinkaan olleet ystävälliset. Vasco Da Gama toi Kalkutasta mausteita; Kaakkois-Aasian saaria onkin nimitetty maustesaariksi. Mausteet olivat Euroopassa haluttua tavaraa, koska niillä, erään teorian mukaan, pystyttiin peittämään ruoan puutteellisesta säilönästä johtuneet maut. Ensimmäisen maailmanympäripur-

Kolumbus, italiaksi Cristoforo Colombo, Amerikan löytäjä ja eurooppalaisen tutkimushalun ja ennakkoluulottomuuden malliesimerkki.

suuria voittoja genovalaiset ja venetsialaiset mausteilla keräsivät. Portugalilaisten uudesta »maustetiestä» tuli vähin erin Välimeren kaupan vakava kilpailija.

Vuosina 1519–22 suoritettiin ensimmäinen purjehdus maapallon ympäri. Portugalilaiseen laivastoon kuului viisi alusta, ja laivastoa johti Fernão de Magalhães. Alkuasukkaat surmasivat hänet eräällä Tyynen valtameren saarella. Merimatka verotti muutoinkin laivastoa pahoin. Täyden purjehduksen teki vain yksi alus ja 18 miestä.

Amerikan löytäminen

Henrik Purjehtijan lähettämät laivastot tekivät tarkoin suunniteltuja tutkimusmat-

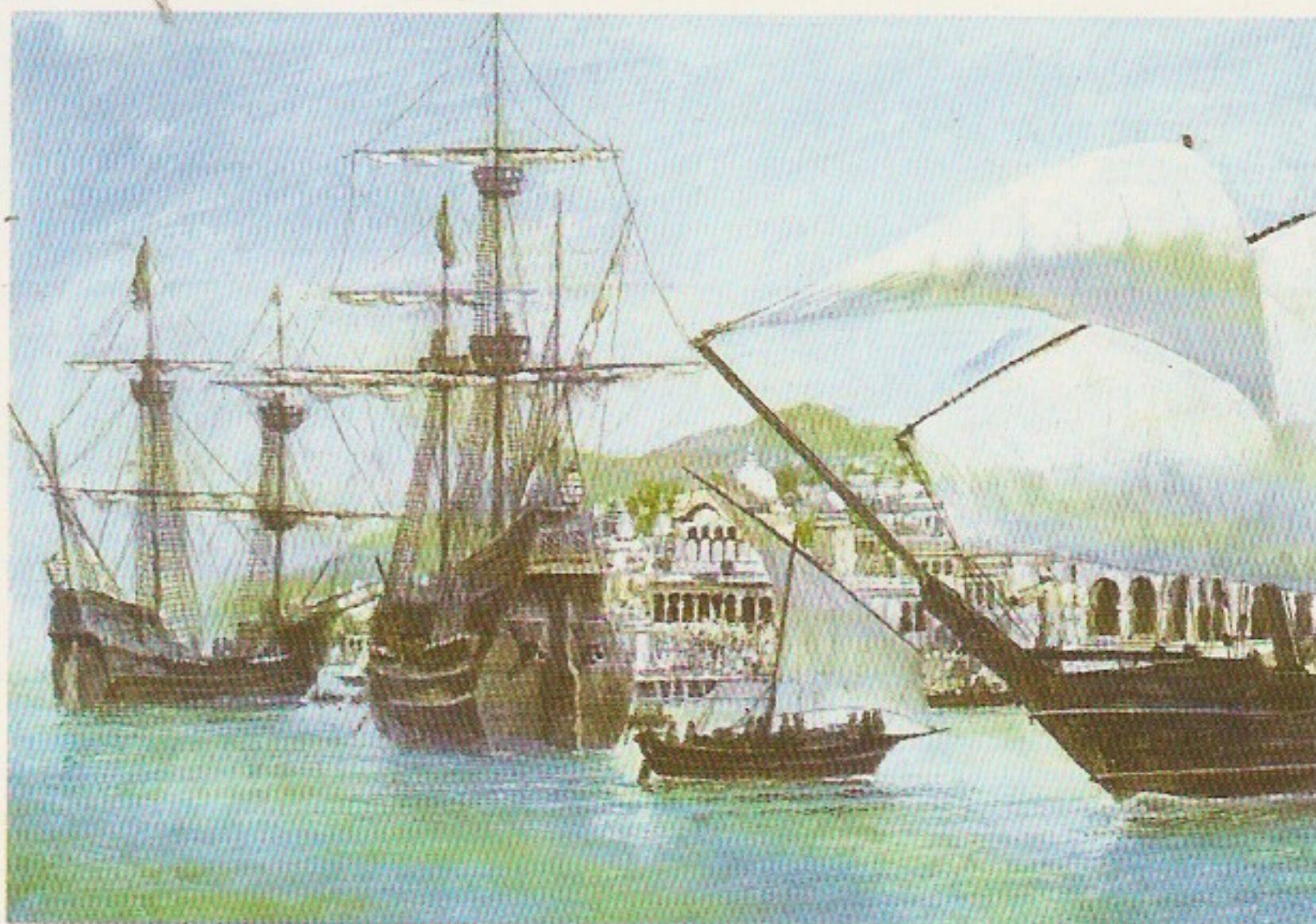
koja eli löytöretkiä. Portugalilaisten menestys perustui siis määrätietoiseen uusien alueiden ja merireittien tutkimiseen.

Vilkastunut merenkulku oli kehittänyt sekä laivanrakennusta että merenkulku-taitoa. Uudet kolmimastoiset, pelkästään purjeilla liikkuvat alukset olivat merikelpoisia ja syrjäyttivät Välimeren soutulaivat. Kompassi teki purjehtimisen entistä varmemmaksi rannattomilla ulapoilla.

Genovalainen laivuri ja kokenut merenkävijä Kristoffer Kolumbus esitti Espanjan kuningasparille, että hänen annettaisiin purjehtia Intiaan maapallon ympäri. Kun espanjalaiset olivat valloittaneet Granadan, muslimien viimeisen varustuksen Espanjassa, Kolumbus sai kuninkaalta kolme laivaa

yritystään varten (1492). Elokuussa laivat nostivat purjeensa Paloksen satamassa ja aloittivat kolmatta kuukautta kestäneen matkansa länteen. Kolumbus kuvaa päiväkirjassaan matkan vaikeuksia, myrskyjä, kapinoivia merimiehiä ja tuntemattoman valtameren herättämää pelkoa. Lokikirjaan hän merkitsi kuljetut päivämatkat todellista lyhyemmiksi. Vihdoin nähtiin suuria merilintuja, vedessä ajelehti kaislaa ja lopulta saatiin ylös oksa, jossa oli tulen jälkiä. Lopulta tähystä-

Da Gaman laivat Kalkutan satamassa. Vertaa eurooppalaisia ja arabialaisia laivamalleja.

jehtuksen suunnittelijalla Magalhãesilla oli ilmeisesti samanlainen käsitys maailmasta kuin Kolumbuksella, että maa on pallonmuotoinen. (Tämä tieto oli jo antiikin kreikkalaisilla maantieteilijöillä; he jopa laskivat maailman ympärysmittaksi noin 39 000 km, eli virhettä oli vain noin 2,5 %. Tieto oli välillä joutunut unhoon.) Espanjan kuningas pystyi antamaan Kolumbukselle laivat, koska maurit oli juuri (1492) karkotettu Espanjasta ja hallitsija saattoi ryhtyä uusiin yrityksiin valtakuntansa hyväksi. Menomatka alkoi elokuun 3. päivänä ja Atlantin toiselle puolelle (eräiden arvioi-

den mukaan Bahamasaariin kuuluvalla Watlingsaarelle) saavuttiin lokakuun 12. päivänä. — Kuinka kauan matka kesti? (Noin 70 vrk eli 10 viikkoa.) Kolumbus uskoi, kai kuolemaansa (1506) saakka, purjehtineensa Intiaan. Kariibianmeren saaria nimitetään yhä Länsi-Intian saariksi ja Amerikan alkuperäisväestöä intiaaneiksi.

Omatoimikirja: Tehtävän 8 kohdalla voidaan keskustella viikingeistä Amerikan löytäjinä. Heidän yhteytensä uudelle mantereelle unohtuivat viikinkiretkien tyrehtyessä.

Huolimatta siitä että joissakin kuvissa yhdessä Kolumbuksen laivassa näkyy kolmi-kulmainen isopurje, kaikki alukset olivat Kanarian saarilta matkaa jatkaessaan näin takiloituja. Laivojen nimet olivat La Pinta, La Niña ja La Santa Maria. Santa Maria haaksirik-koutui jouluaattona 1492. Kolumbus otti emälaivakseen Niñan. Se ja Pinta palasivat Eurooppaan.

jä huusi: »Tierra, tierra!» Tähtikirkkaassa yössä näkyi valkoisena hohtava hiekkainen ranta. Kolumbus soudatti itsensä maihin ja julisti koko alueen Espanjan kuninkaan omaisuudeksi.

Kolumbus uskoi tulleensa Aasiaan, mutta hän olikin löytänyt kokonaan uuden, tuntemattoman maanosan. Se sai myöhemmin nimen Amerikka toisen italialaisen löytöretkeilijän, Amerigo Vespuccin mukaan, kun erehdys selvisi.

Kolumbuksella oli kolme laivaa, joissa kaikissa oli samanlaiset purjeet kuin tässä Santa Mariassa, Kolumbuksen emälaivassa. Varsinaisesti Kolumbus saavutti vain Länsi-Intian saaret.

Lyhyesti

Pohjois-Amerikan intiaani.

- Portugalin prinssi Henrik Purjehtija aloitti löytöretket lähettämällä aluksia etsimään meritietä Intiaan Afrikan ympäri.
- Bartholomeu Diaz saavutti Afrikan eteläkärjen, Hyväntoivonniemen, 1487.
- Vasco da Gama purjehti ensimmäisenä Intiaan Kalkuttaan 1498.
- Portugalilaisen Fernão de Magalhãesin retkikunta kiersi ensimmäisenä maapallon 1519–22.
- Kristoffer Kolumbus löysi Amerikan 1492.

Ferdinand ja Isabella (Aragonian F. ja Kastilian I.) Leónin ja Kastilian leijonat ja tornit. León oli Luoteis-Espanjassa sijainnut arabivallan aikana (700-luvulla) itsenäisyytensä säilyttänyt kuningaskunta, josta Kastilia oli irronnut.

Kolumbuksen laivoista on hyvin vähän tietoja. Tämä piirros on tehty kahden ennallistuksen ja luotettavan pienoismallien valmistajan piirustusten pohjalta. Kuva voisi yhtä hyvin esittää La Niñaa. Santa Maria oli ahdas 40 miehelle.

Atsteekit ja espanjalaiset

Intiaanien kuninkaan Moctezuman kauhua, kun tämä sai viestejä espanjalaisista, on eräs hänen päälliköistään kuvannut näin:

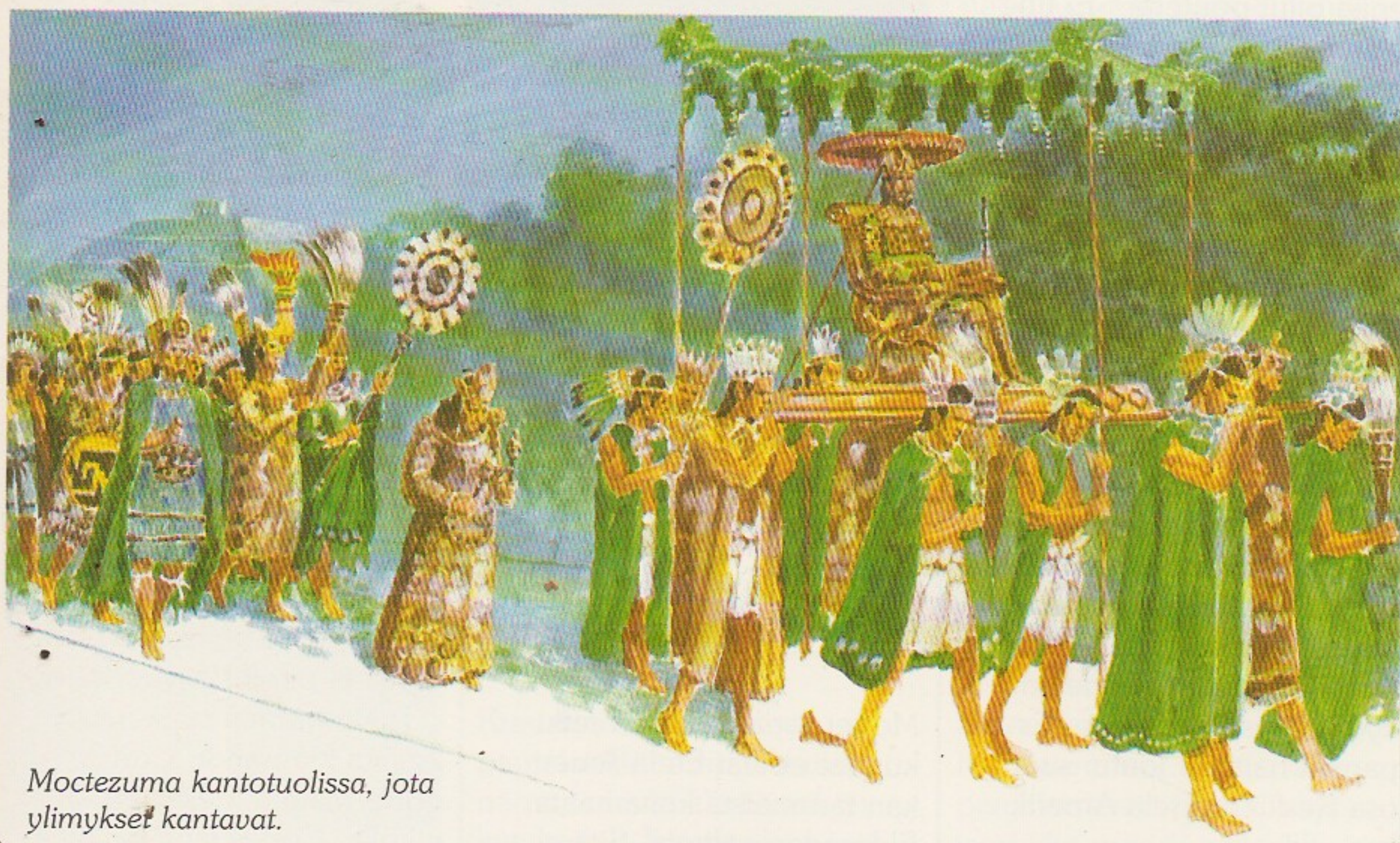
»Ja vielä enemmän hän kauhistui kuullessaan, miten tuliaseet toimivat heidän käskystään; kun ne toimivat, kuuluu niin kuin ukkosen jylinä. Ja kun ase toimii, sen tulta syöksevästä ja kipinöitä sinkoavasta mahasta tulee ikään kuin kivikuula; ja sen savu haisee vahvasti, se lemuu rikiltä, niin että pääätä alkaa pyörryttää. Ja jos se osuu puuhun, tämä jauhautuu tomuksi — se on aivan uskomatonta, ikään kuin jo-

ku puhaltaisi sen pois.

Heidän sotavarusteensa ovat kauttaaltaan rautaa; he pukeutuvat rautaan, raudalla he peittävät päänsä, raudasta ovat heidän miekkansa, raudasta heidän jousensa, raudasta heidän kilpensä, raudasta heidän keihäänsä. Ja heidän kauriinsa kantavat heitä selässään, niin että heistä sillä tavoin tulee ikään kuin talon korkuisia. Vain heidän kasvonsa ovat näkyvissä, ja ne ovat hyvin valkoiset, he ovat kalkkikasvoja ja ruskeatukkaisia. Ja heidän leipänsä ovat kuin juhlaruokaa, suuria valkoisia; leipä maistuu hyvältä, se

maistuu hunajalta, se maistuu makealta.

Ja heidän koiransa ovat hyvin suuria, niillä on riipuvat korvat, isot, roikkuvat huulet, silmät kuin tulta, silmät kuin hehkuvaa hiiltä, keltaiset silmät, vaaleankeltaiset silmät, laiha maha, maha, jossa kylkiluut näkyvät, nälkiintyneen laiha maha; ne ovat hyvin suuria ja villejä; ne kulkevat nuuskien ja kitaansa aukoen ympäriinsä, niillä on aina kieli ulkona suusta, kun ne ovat liikkeellä; niiden karvassa on täpliä kuin oselotilla, ne ovat täplikkäitä.»

Moctezuma kantotuolissa, jota ylimykset kantavat.

Kuva on tehty tarkkojen alkuperäismallien mukaan; huomio niissä kiinnittyy runsaisiin sulkakoristeisiin ja siihen, että Moctezumalla on parta. — Hänen kävellessään espanjalaisia vastaan intiaaniruhtinaat muodostivat maaten hänelle tien.

3/VII Espanjalaiset valloittavat Meksikon

Kolumbus toi Amerikasta espanjalaisten hämmästeltyväksi joukon pelokkaita intiaaneja, kirkuvia papukaijoja sekä uusia kasveja kuten maissia ja tupakkaa. Suurimman huomion sai osakseen kuitenkin kulta, jota tosin oli vain pari korillista.

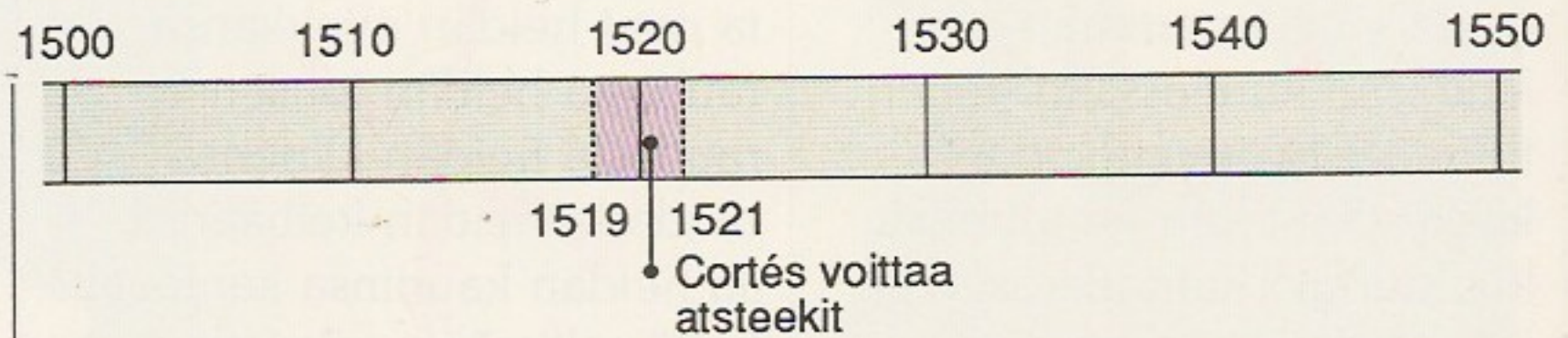
Espanjalaisissa syttyi kiihkeä kullanhimo. Kuningas antoi Kolumbukselle toista matkaa varten peräti 17 laivaa. Merimiehistäkään ei enää ollut puutetta: »Ei tule vain kunniallisia aatelismiehiä, jotka tahtovat kunnolla kullata aateliskilpensä, ei vain uhkarohkeita seikkailijoita ja urhoollisia sotureita, vaan Palokseen ja Cadiziin virtaa Espanjan pahinta hylky- ja roskaväkeä. Poltinraudalla merkittyjä varkaita, maantierosvoja ja sissejä...»

Kolumbus teki Länsi-Intian saaristoon kaikkiaan neljä matkaa, mutta kultaa hän ei löytänyt. Uudet retkikunnat ulottivat kuitenkin pian matkansa varsinaiselle mantereelle. Vajaassa viidessäkymmenessä vuodessa Espanjan haltuun joutui suuri osa Keski- ja Etelä-Amerikkaa.

Tärkeätä huomata:

158 **Espanjalaiset eivät panneet toimeen joukkomurhia. Tuliaseineen yksi espanjalainen vastasi ainakin kymmentä intiaania.**

Bakteerit ja virukset taistelivat espanjalaisten rinnalla: intiaaneilta puuttui immuniteetti isoarokkoa, pilkkukuumetta, malariaa vastaan.

Amerikan löytäminen merkitsi, että eurooppalaiset saivat uusia viljelyskasveja kuten perunan, maissin, kaakaon ja tupakan, intiaanit puolestaan uusia kotieläimiä kuten hevosen sekä raudan ja pyörän.

Atsteekkien tappio

Monet espanjalaisten retkikunnat etsivät Etelä-Amerikan tarumaista kultamaata, Eldoradon valtiota. Sitä ei

Hernando Cortés (vas.) ja Francisco Pizarro, espanjalaiset seikkailijat, jotka valloittivat atsteekkien ja inkojen valtakunnat.

koskaan löydetty, mutta pohjoisempana, nykyisessä Meksikossa oli atsteekkien valtakunta. Muutama sata espanjalaista valtasi sen kahdessa ja puolessa vuodessa.

Aikaisemmin on kerrottu, kuinka Hernando Cortés nousi maihin Meksikon rannikolla. Cortés lähti valloitta-

Tavoite: Oppilas ymmärtää, miksi atsteekkien valtakunta tuhoutui.

Toteutus: Kerrataan sivun 141 kartasta atsteekkien valtakunnan sijainti. Kaukaisilta alueilta saatavista materiaaleista kulta (ehkä mausteiden, hopean ja silkin ohella) oli kannattavinta tuotavaa. Yhteenkin alukseen saatiin mahtumaan arvokas lasti, joka voitiin Euroopassa vaihtaa mihin hyödykkeeseen tahansa. Amerikan viljelyskasveista voi

mainita, ettei niitä suinkaan kuljetettu laivalasteittain Atlantin yli vaan viljely aloitettiin Euroopassa (kaakaon osalta Afrikassa). Nykyisin voimme kehittyneen rahtiliikenteen ansiosta saada tuoreita hedelmiä eri puolilta maailmaa.

Kuten kirjakin kertoo, Amerikka houkutteli seikkailijoita Euroopan merivalloista. Hernando Cortés oli 19-vuotias lähtiessään Amerikkaan. (Meksikon valloituksen alkaessa hän oli 34-vuotias.) Laivojen saavuttua Meksikon rannikolle Cortés antoi tuhota ne, jotta ketkään eivät voisi perään-

maan atsteekkien pääkau-
punkia.

Intiaanit koettivat estää
espanjalaisten etenemisen
sekä taistellen että lahjuksia
jakaen. Mutta tämä sai es-
panjalaiset vain entistä päät-
täväisemmin tunkeutumaan
kohti sisämaata. Atsteekkien
tiedustelijat lähettivät kunin-
kaalleen jatkuvasti tarkkoja
tietoja espanjalaisten etene-
misestä.

Kolmen kuukauden mars-
sin jälkeen espanjalaiset las-
keutuivat vuorilta sen valta-
van järven rantaan, jonka
saarilla atsteekkien pääkau-
punkki oli. Saarikaupungin

Kultainen veistos atsteekkien
kuoleman ja pimeyden
jumalasta.

monet temppelit, tornit ja
linnat olivat espanjalaisista
kuin romaaneissa kuvattuja
noiduttuja palatseja. Kau-
punkiin johtavalla sillalla
heitä vastaan tuli atsteekki-
kuninkaan kulkue: »Mocte-
zuma astui alas kantotuolista
ja suurylimykset astelivat hä-
nen rinnallaan vihreistä höy-
henistä tehdyn, kullalla, ho-
pealla ja helmillä koristellun
upean katoksen alla.»

Loppu lähestyy

Kun atsteekit esittelivät es-
panjalaisille temppeleitään,
nämä kokivat elämänsä jär-
kytyksen. »Temppelien sei-

nät olivat niin paakkuuntu-
neet verestä. . . . ylimmässä
temppelissä lojui epäjuma-
lien patsaiden edessä viisi
ihmisen sydäntä.»

Cortés otti Moctezuman
vangikseen, eikä tämä näyt-
tänyt sitä vastustavan. Moc-
tezuma näytti ymmärtävän,
että eräs aikakausi oli päät-
tynyt.

Seuraavana keväänä kaik-
ki kuitenkin yhtäkkiä muut-
tui. Kaupungissa syntyi tais-
teluita.

Cortés vahvisti joukkojaan
vuoden verran. Häneen liit-
tyi ainakin 20 000 sotilasta
atsteekkien alistamista muis-
ta intiaaneista. Piiritys ja es-
panjalaisten mukana tullut
isorokko nujersi atsteekit.

tyä valloitusretkeltä. Varsinkin varhaisempi historiantutki-
mus piti Cortésia ihmiskunnan suurena hyväntekijänä, kun
hän tuhosi atsteekkien ihmisuhreja vaativan uskonnon ja
kulttuurin.

Omatoimikirja: Tämän ja seuraavan kappaleen tehtävät
ovat yhdessä. Mikäli aikaa tuntuu olevan niukasti, nämä
kappaleet (3/VII ja 4/VII) voi käsitellä samalla tunnilla.

4/VII Inkavaltakunnan tuho

Atsteekkien valtakunta tuhoutui kahdessa ja puolessa vuodessa. Inkavaltion kuolinkamppailu kesti tasan 40 vuotta. Silti sen kohtalo oli ratkaistu jo ennen espanjalaisten tuloa, sillä maassa riehui katkera veljessota.

Espanjalaiset Inkavaltion lopulta tuhosivat. Alusta pitäen heidän vaikutuksensa ja heidän menettelytapansa olivat samanlaiset kuin Meksikossa. Kun inkahallitsija sai ensimmäiset tiedot espanjalaisten tulosta Etelä-Amerikkaan, hän yhdisti tiedot heti

vanhoihin ennustuksiin Inkavaltion tuhosta. Monet tapahtumatkin ennustivat pahaa. Suuren aurinkojuhlan aikana nähtiin taivaalla äkisti kuningaskotka, jota lauma hiirihaukkoja ajoi takaa. Kotka putosi haavoittuneena hallitsijan eteen ja kuoli myöhemmin. Rannikolla oli suuria tulvia ja maa järisi monin paikoin. Kuun ympärille muodostui kolme suurta kehää, verenpunainen, mustanvihreä ja kolmas, joka oli kuin savua. Aurinkoa koetettiin lepyttää moninkertai-

silla uhreilla, mutta pelko kyti mielissä vielä vuosia

Espanjalaiset järjestivät inkakuninkaalle katalan ansan: pappi ojensi tälle Raamatun, jonka arvoa ja käyttöä kuningas ei ymmärtänyt. Kun hän pudotti kirjan maahan, kävivät espanjalaiset joka suunnasta inkojen kimppuun. Kuningas teloitettiin seuraavana päivänä kuristamalla, mikä oli lievennys raaempaan teloitukseen — koska inkaruhtinas kääntyi kristinuskoon.

Inkojen parissa raivosi espanjalaisten tullessa myös isorokko. Ja erikoista: espanjalaiset papit julistivat sen — Vanhan testamentin mukaan — Jumalan rangaistukseksi, mihin intiaanien oli helppo uskoa, koska tulokkaat itse välttivät taudin.

Tavoite: Oppilas saa kuvan inkavaltakunnan tuhosta.

Toteutus: Kerrataan sivun 144 kartasta inkavaltakunnan sijainti. — Miksi se joutui espanjalaisten valloituksen kohteeksi myöhemmin kuin atsteekkien valtakunta? (Inkojen asuinalueet olivat kauempana etelässä ja sisämaassa.) Jo Keski-Amerikassa espanjalaiset olivat kuulleet huhuja etelässä sijaitsevasta inkojen kultamaasta. Pizarro oli 22-vuo-

tias tullessaan ensimmäisen kerran Amerikkaan. Hän kuului mm. ensimmäiseen Tyynen valtameren rannalla käyneeseen retkikuntaan. Varsinaisen kultamaan valloitusta Pizarro alkoi suunnitella seitsemän vuotta ennen sen toteutumista. Hän kävi hankkimassa Espanjan kuninkaalta siunauksen retkelleen. Hallitsijat lupasivat yleensä conquistadoreille (valloittajille) suuriakin palkkioita. Pizarrolla oli vain 180 miestä, 27 hevosta ja 2 kevyttä kanuunaa, kun

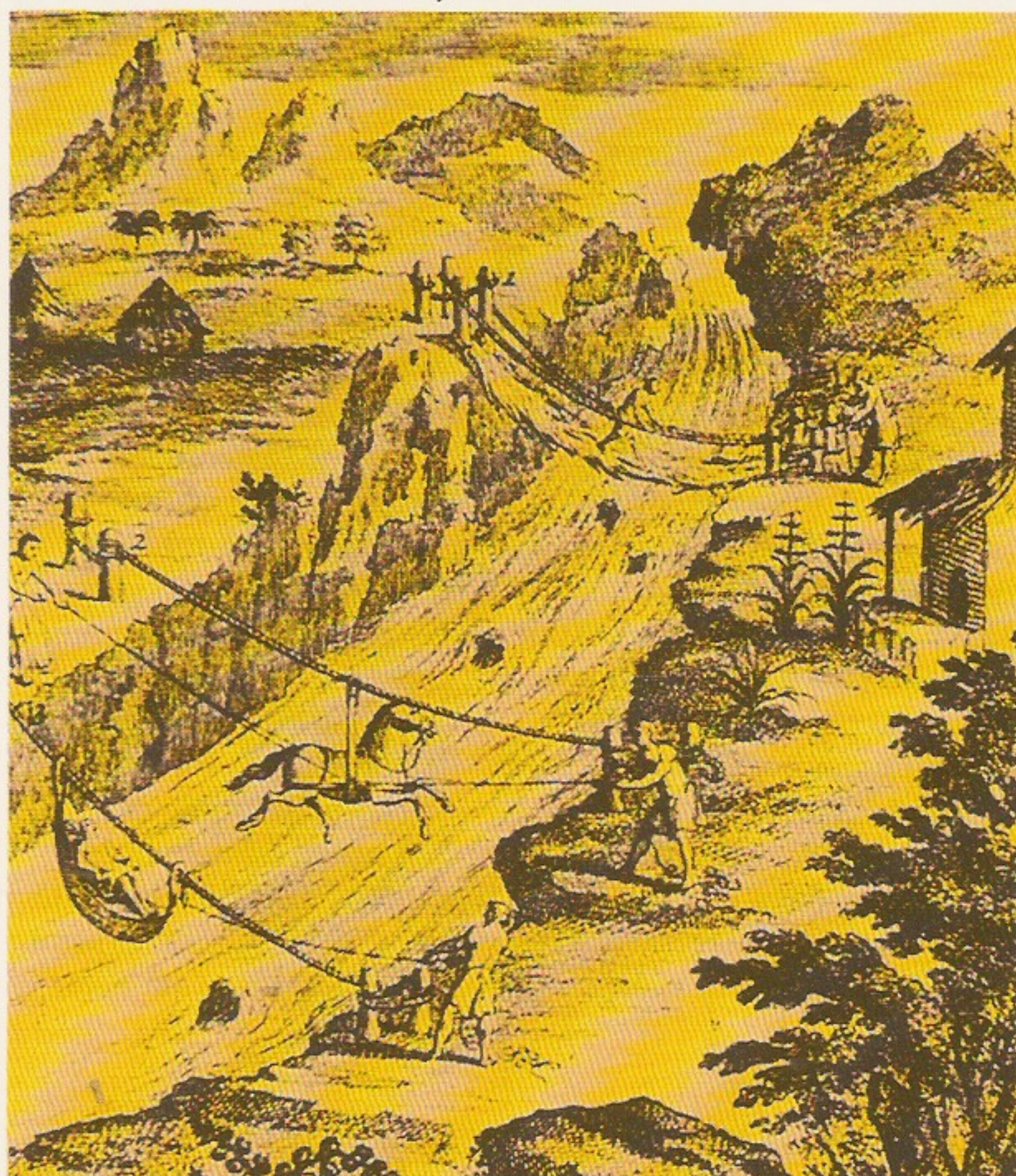
2

myöhemmin.

Kun espanjalaiset sitten saapuivat, pitivät inkat aivan kuin atsteekitkin näitä jumalina. Espanjalaisia ei siten pysäytetty, vaikka heitä täälläkin oli todella vähän ja heidän aikeensa saattoi arvata. Espanjalaisia johti lukutaidoton seikkailija Francisco Pizarro (1478–1541), joka himoitsi kultaa ja kunniaa. Kahakointi inkojen ja espanjalaisten välillä kesti vielä neljäkymmentä vuotta, kunnes viimeinen aurinkojumalan poika, viimeinen inkahallitsija, mestattiin Cuzcon tuomiokirkon portaiden eteen 1572. Inkavaltion tarina päättyi lopullisesti tuolla auringonpolttamalla torilla. Espanjalaisten perustama uusi pääkaupunki oli Lima. Inkavaltion temppeleistä ja varsinkin sen kaivoksista Espanja sai seuraavien sadan vuoden ajan mahtavan määrän kultaa ja hopeaa — inkojen auringon hikeä ja kuun kyyneleitä.

1500 1510 1520 1530 1540 1550

Pizarro voittaa inkat n. 1532

3

Tutkimusmatkailijoiden ja seikkailijoiden vaikeuksia uudessa maanosassa Eldoradoa etsittäessä; joen ylitys.

Lyhyesti

- Intiaanivaltioiden tuhoutuminen merkitsi eurooppalaisen sivistyksen voittoa Amerikassa.
- Tuhoutuessaan kulttuurit veivät unohduksiin lähes koko Amerikan vanhan sivistyksen.
- Uusien alueiden valtaus merkitsi Euroopan taloudellista voimistumista.

hän lähti kohti etelää. Häikäilemättömästi hän houkutteli inkahallitsija Atahualpan ja tämän henkivartiokaartin 3 000–4 000 miestä ansaan. Tuliaseet, haarniskoidut miehet ja hevoset mahdollistivat inkojen lyömisen ja Atahualpan vangitsemisen. Hänen vapauttamisekseen vaadittiin lunnaina huoneellista kultaa, ja vaikka omaiset ja kansa keräsivät lähes kaiken kullan, Atahualpa kuristettiin piikki-pannalla hengiltä. Inkavaltakunta luhistui hallitsijansa kuol-

tua. Pizarro pääsi päämääräänsä, Cuzcoon, mutta joutui itse mittaamattomien aarteidensa takia muiden espanjalaisten kateuden kohteeksi. Inkavaltion kukistaja murhattiin uudessa pääkaupungissa Limassa. Kuten tästäkin huomataan, espanjalaisetkaan eivät saavuttaneet menestystään yhteistoimin, vaan ahneus, kateus ja eripuraisuus olivat yleistä heidän keskuudessaan.

5/VII Maailmankuvan muuttuminen

Löytöretket liittyivät kiinteästi siihen uuteen ajattelutapaan, joka alkoi vaikuttaa Euroopassa 1300-luvulta lähtien. Pohjimmiltaan se perustui ihmisissä heräävään uskoon omiin voimiinsa.

Tällaiseen ajatteluun oli useita syitä. Ristiretkien epäonnistuminen oli saanut aikaan vieraantumista uskonnosta. Ihmiset panivat myös merkille, että paavi ja monet kirkonmiehet suhtautuivat välinpitämättömästi uskontoon. Tämän seurauksena oli lopulta uskonpuhdistus.

Toisaalta Espanjassa olivat kristityt, juutalaiset ja muslimit satojen vuosien

ajan eläneet, opiskelleet ja työskennelleet yhdessä. Kristityt olivat havainneet, että heillä oli ollut paljon oppimista juutalaisilta ja muhamettilaisilta.

Virkistävästi oli vaikuttanut myös se oppineiden joukko, joka oli paennut Itä-Roomasta. Nämä tuhannet tutkijat levittivät antiikin tieteiden ja taiteiden tuntemusta ja monet toivat mukanaan osia arvokkaista kirjastoista.

Italian pienistä ruhtinaskunnista ja kaupunkivaltioista tuli uuden ajattelutavan keskuksia. Sekä tieteissä että taiteissa antiikki ja hellenismi tulivat esikuviksi. Tätä aika-

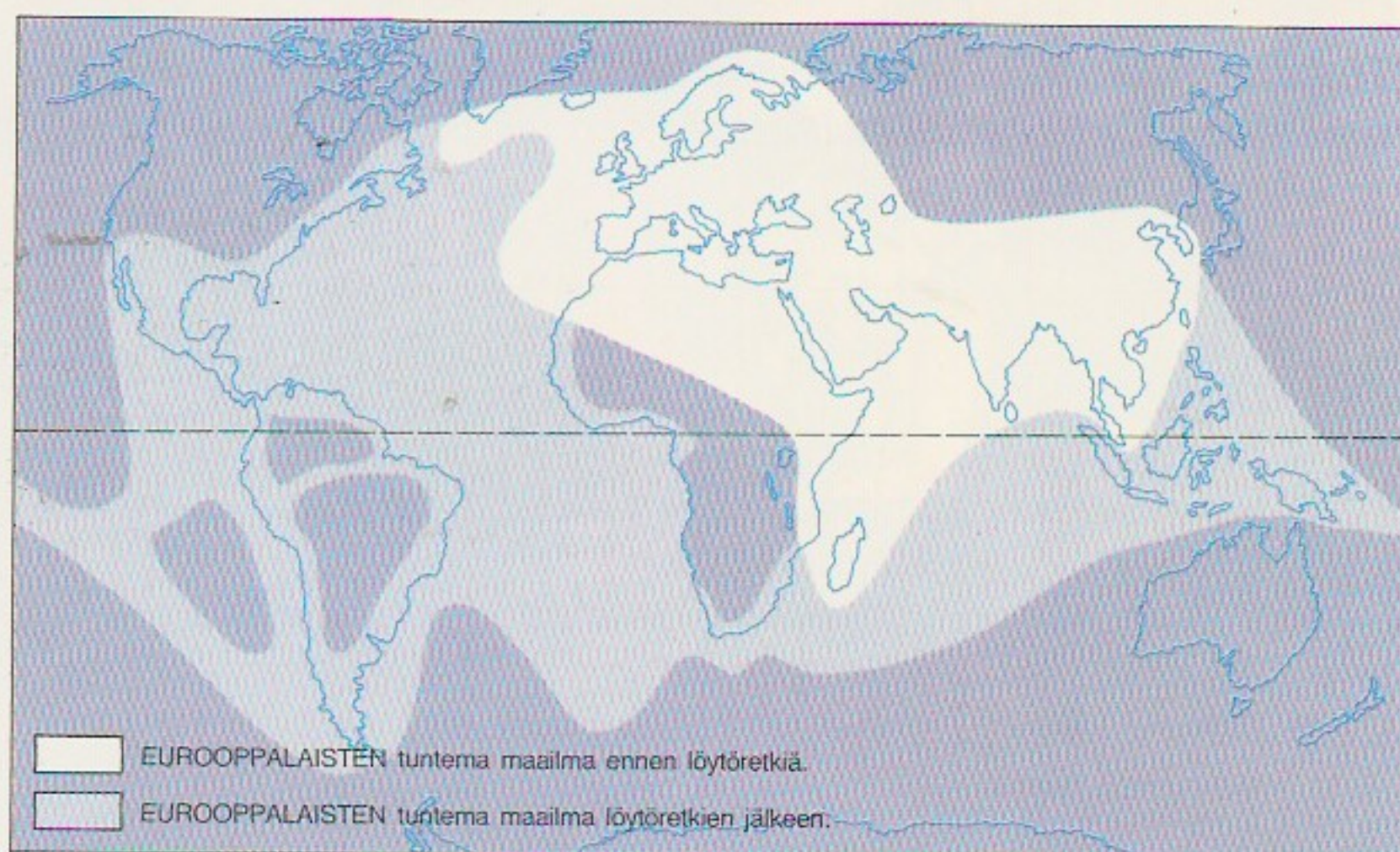
kautta sanotaan renessanssiksi eli antiikin uudelleen syntymiseksi.

Uskonpuhdistus

Koko kristillisen kirkon olemassaolon ajan oli sen piirissä ollut erimielisyyttä ja jopa riitoja. Vuonna 1084 kirkko oli jakautunut kahteen eri kirkkokuntaan, katoliseen eli läntiseen kirkkoon ja ortodoksiseen eli idän kirkkoon.

Renessanssin tuoma uusi ajattelutapa ei voinut olla vaikuttamatta kirkkoon ja sen jäseniin. Toisaalta uusi

Maailma laajenee löytöretkien ansiosta.

Karttaan nimistöä oppilaiden ehdotusten mukaan. Erityisesti maanosat (mm. Australia), meret ja Suomi.

Tavoite: Oppilas ymmärtää, mitkä seikat johtivat maailmankuvan muuttumiseen.

Toteutus: — Milloin oli ns. ristiretkiaika? (Noin 1100–1300.) — Miten ensimmäisen ristiretken menestys oli vaikuttanut paavin valtaan? (Se oli lisännyt sitä.) — Miten ristiretket kokonaisuudessaan olivat vaikuttaneet paavin valtaan? (Ne olivat osoittaneet, ettei paavi ehkä ollutkaan ehdottomasti oikeassa, ja tehneet hänen valtansa kyseen-

alaiseksi.) Marco Polon matkoista lähtien eurooppalaiset olivat tulleet paljon tekemisiin muiden maanosien ihmisten kanssa ja tutustuneet näin erilaisiin näkökantoihin; he jou-tuivat vertailemaan niitä omiinsa. Uuden ajattelutavan keskuksiksi tulivat Italian pienet ruhtinaskunnat. — Miksi juuri ne? (Siellä oli varallisuutta suosia tieteitä ja sivistystä yleensä sekä kaupan vuoksi runsaasti kanssakäymistä muiden kanssa.) Martti Lutherin elämäkertaan ei kannata syventyä; se luetaan kahdeksannella luokalla uskonnon

1 Uskonpuhdistaja Martti Luther

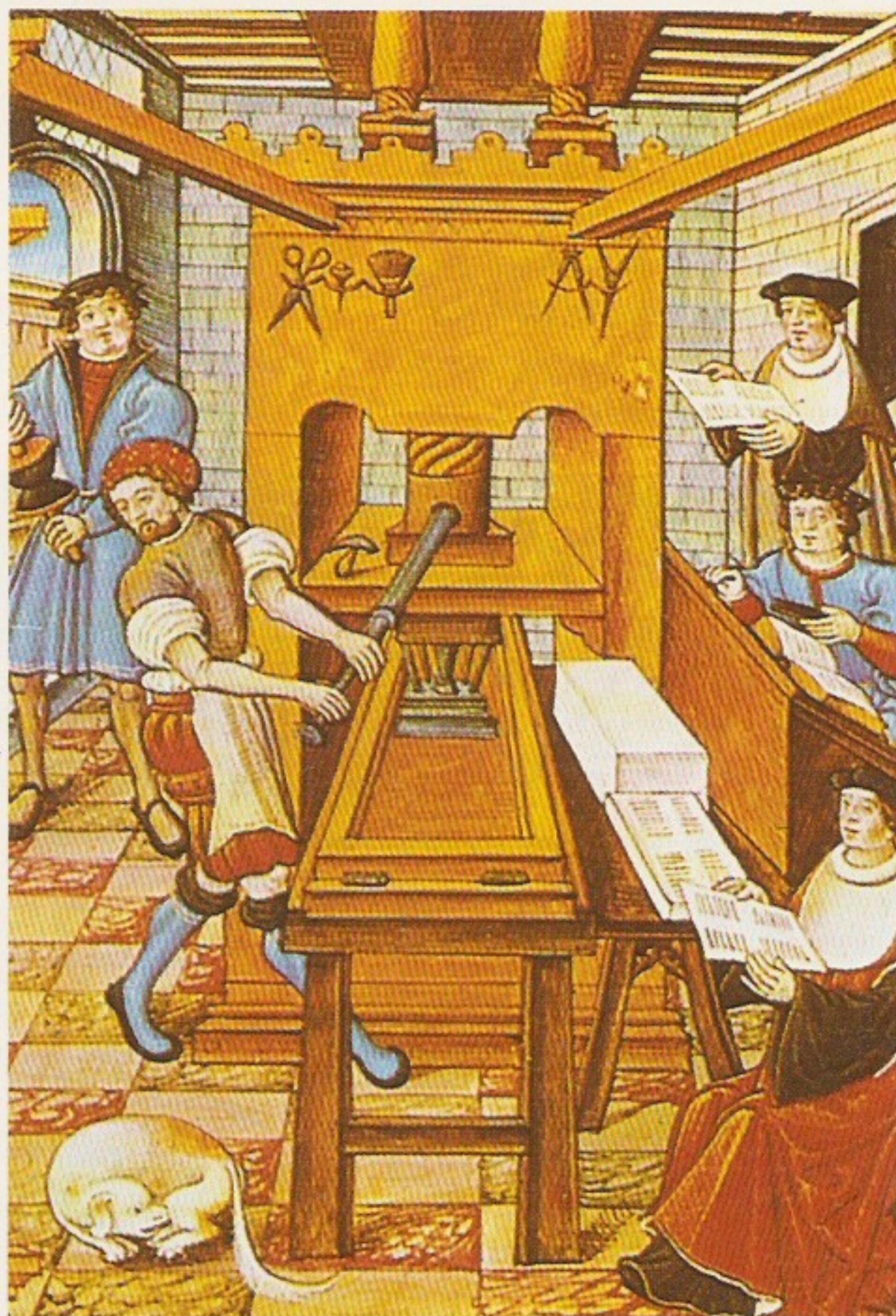
ajattelutapa synnytti kirkon epäkohtien arvostelua. Saksalainen munkki Martti Luther esitti Wittenbergin kaupungissa 95 väitettä eli teesiä kirkon väärinkäytöksistä. Luther halusi asettaa Raamatun kristittyjen ainoaksi ohjekirjaksi ja vaati kirkkoa luopumaan monista vääristä opeistaan. Renessanssin hengen mukaisesti Luther vaati myös latinan korvaamista kansankielellä ja ryhtyi itse saksantamaan Raamattua. Juuri tähän aikaan syntyi eri puolille Eurooppaa lukuisia kirjapajoja. Ne vaikuttivat ratkaisevasti kansankielisten Raamattujen ja pian myös muiden kirjojen leviämiseen.

Lutherin aloittama uskonpuhdistus johti siihen, että muun muassa Englanti ja

2 Hollantilaista kyläelämää renessanssin alkuvuosi-kymmeninä. — Pieter van Bruegel vanhemman maalaus.

Kirjapaino. Ilman kirjapainoja uskonpuhdistus tuskin olisi toteutunut. Mitä kuvan henkilöt tekevät?

pohjoismaat erosivat katolisesta kirkosta.

Uskonpuhdistus johti uusien kirkkokuntien syntymiseen. Uskontokysymys oli

myös syynä moniin sotiin.

Uskonsodista pisimmässä, kolmikymmenvuotisessa sodassa, oli Ruotsilla keskeinen asema.

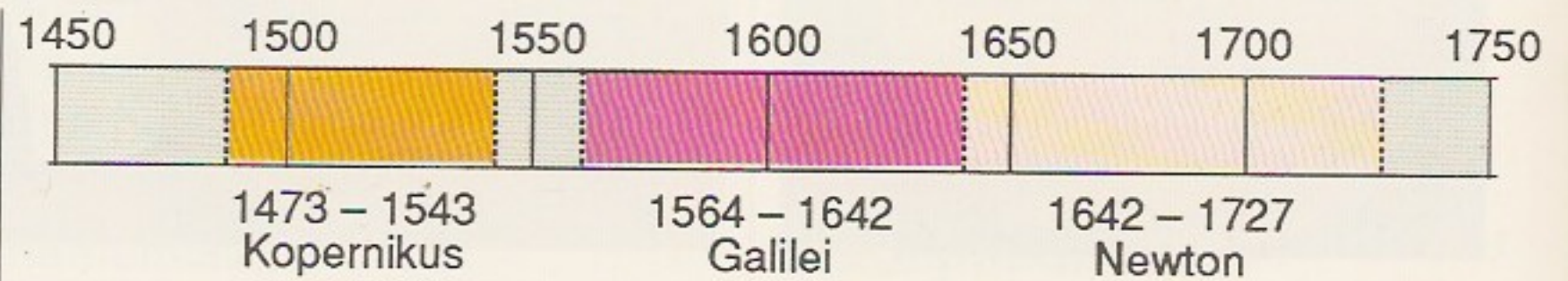
yhteydessä. Lutherin periaate uskon perustumisesta Raamattuun tuo mukanaan myös Raamattujen käännökset, lukutaidon opettamisen sekä sitä kautta kansan muunkin siivistämisen. Gutenbergin keksintö, irtokirjakkeiden käyttö kirjapainossa, oli erittäin merkityksellinen tässä tapahtumassa. Itse kirjapainotaitoa pidetään kiinalaisena keksintönä; usein Gutenberg mainitaan kirjapainotaidon keksijänä, mutta hän siis kehitti irtokirjakkeet. — Miten uskonpuhdistus vaikutti katolisen kirkon valtaan? (Se väheni.) —

Miten katolisen kirkon vallan väheneminen vaikutti sen jäsenten rohkeuteen omaksua uusia aatteita? (Rohkeus kasvoi.) Lukukappaleen lopussa käsitellään uskonsotia, etenkin kolmikymmenvuotista sotaa; jos ehtii, voi kertailla sitä. Eräs luterilaisen Ruotsin tärkeimpiä tukijoita sodassa oli katolinen Ranska. — Miksi? (Sota oli tosin uskonsotakin, mutta yhtä paljon sotaa vallasta.)

6/VII Tiede tarkistaa käsityksiään

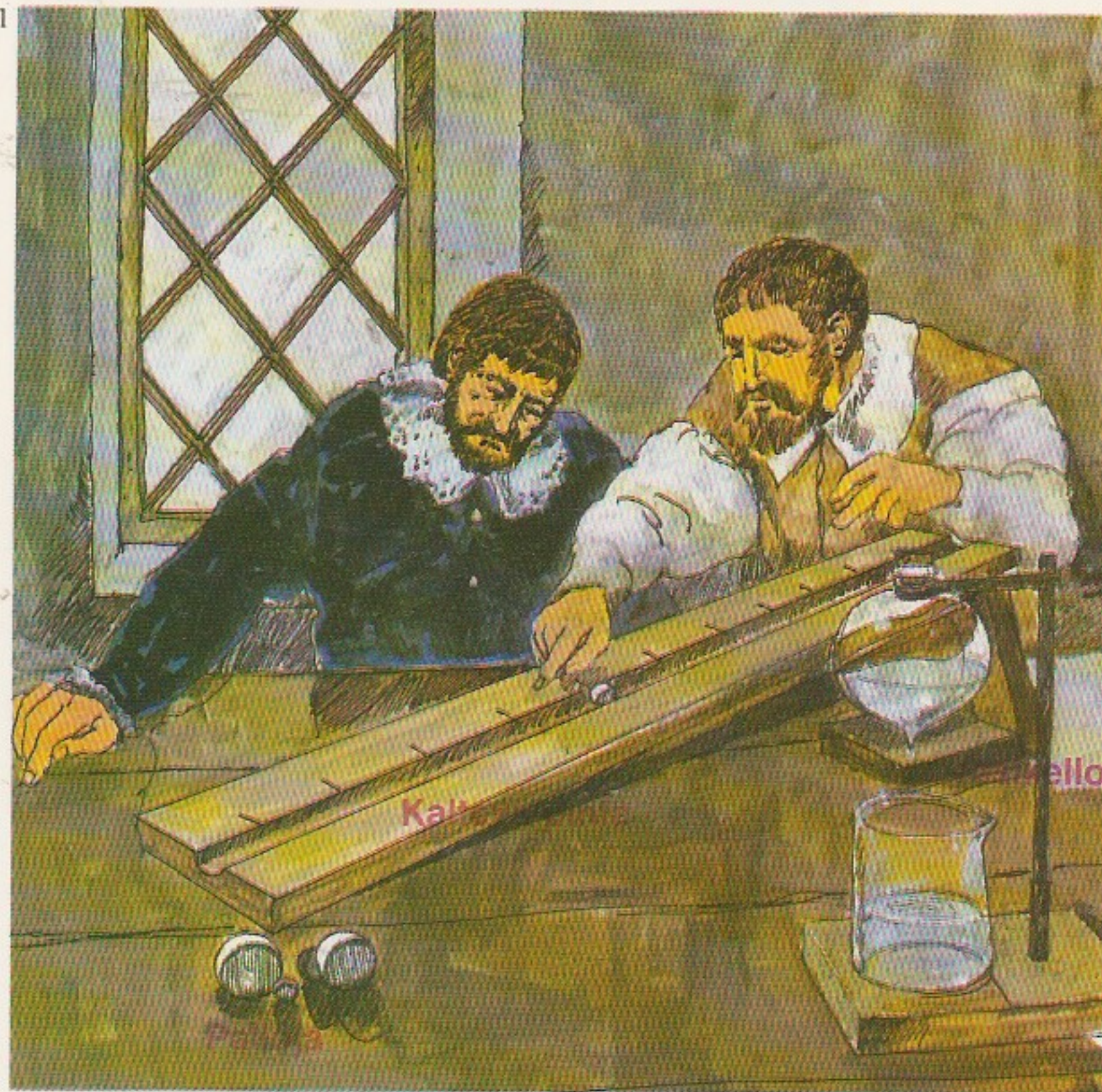
Vanhan käsityksen mukaan maa oli koko maailmankaikkeuden kiinteä keskipiste. Sitä kiersivät muut taivaankappaleet, aurinko, kuu ja tähdet. Tätä mieltä oli myös kirkko.

Näkökanta oli voimassa 1500-luvulle saakka. Silloin kuitenkin useat tutkijat pystyivät osoittamaan sen virheelliseksi havaintojensa ja laskutoimitustensa nojalla.

Puolalainen pappi, tutkija ja opettaja Nikolaus Kopernikus (1473–1543) laati tähtitaivasta koskevista las-

kelmistaan tutkielman »Taivaankehien kiertoliikkeistä», joka tosin julkaistiin vasta hänen kuolemansa jälkeen. Kopernikus todisti, että maa kiertää muiden planeettojen tavoin aurinkoa. Kopernikus osoitti myös, että maa kiertää jatkuvasti oman, kuvitelun akselinsa ympäri. Kopernikuksen teoria saavutti vain hitaasti kannatusta tutkijoiden parissa ja tuli lopullisesti hyväksytyksi vasta 1700-luvulla. Kirkko julisti pitkäksi ajaksi Kopernikuksen maailmanjärjestyksen pannaan järjen, havaintojen ja Raamatun vastaisena.

164

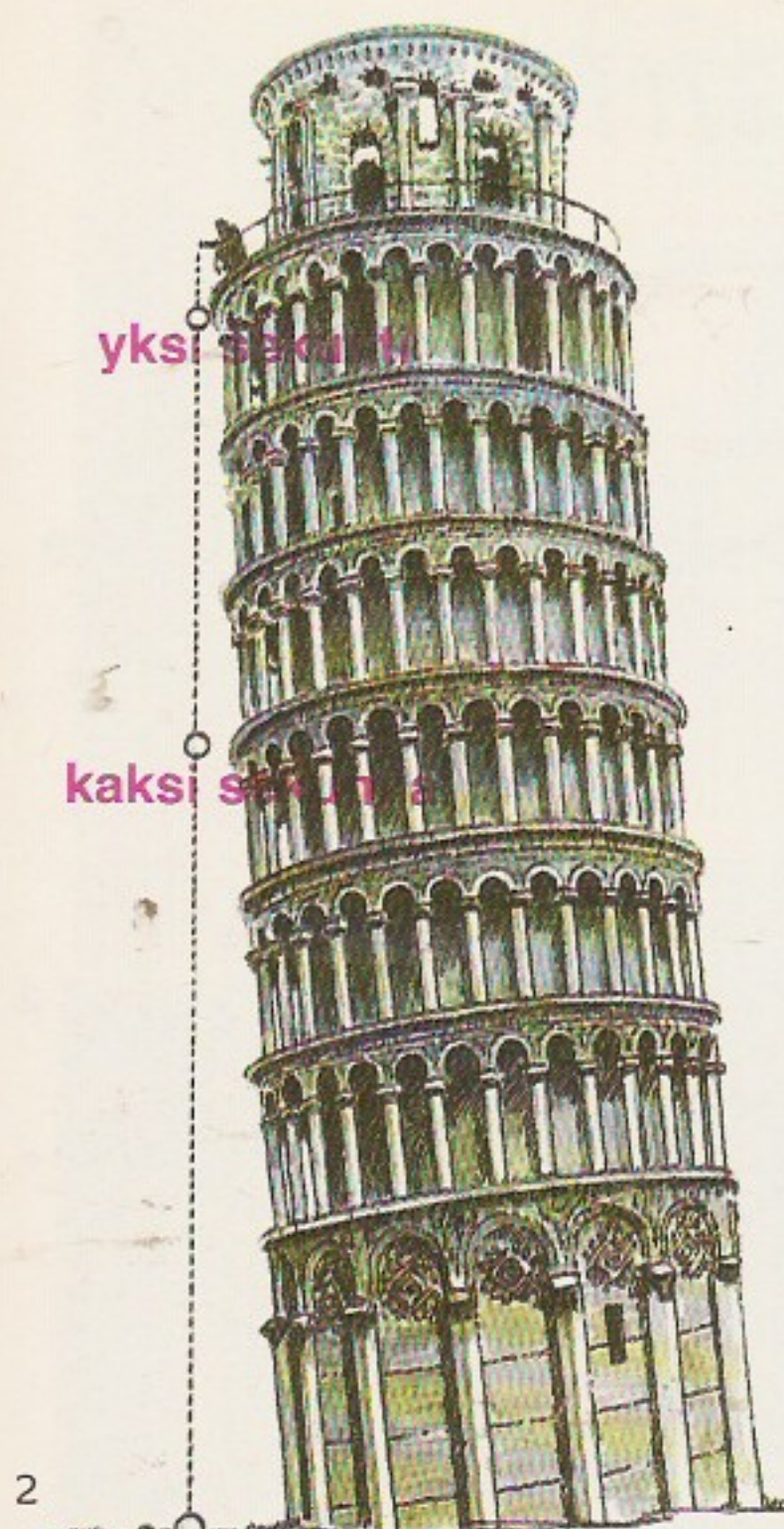
Kaltevalla pinnalla vierivän pallon nopeuden pystyi (Galilei) mittaamaan vesikellolla. — Miten vesikello toimi?

Vetovoima on tärkein maailmankaikkeuden perusvoimista. Ensimmäiset kokeet sen vaikutuksesta tehtiin renessanssin Italiassa.

Tavoite: Oppilas ymmärtää, miten tieteen kehitys vaikutti (vähitellen) maailmankuvan muuttumiseen.

Toteutus: — Mitä »uutuuksia» renessanssi toi mukanaan? (Löytöretket, antiikin uudelleenlöytymisen, uskonpuhdistuksen, irtokirjakkeet kirjapainoon.) Renessanssin ajan tieteenharjoittajat olivat monipuolisia ja kiinnostuneita ennen selvinäkin pidetyistä asioista. Jos luotamme omiin aisteihimme, emme varmaan huomaisi, että maa kiertää aurinkoa. Nykyisinkin puhutaan auringonnoususta ja -laskusta, vaikka tapahtuma todellisuudessa ei näin olekaan. Kopernikus ja Galilei joutuivat todistamaan väitteensä ma-

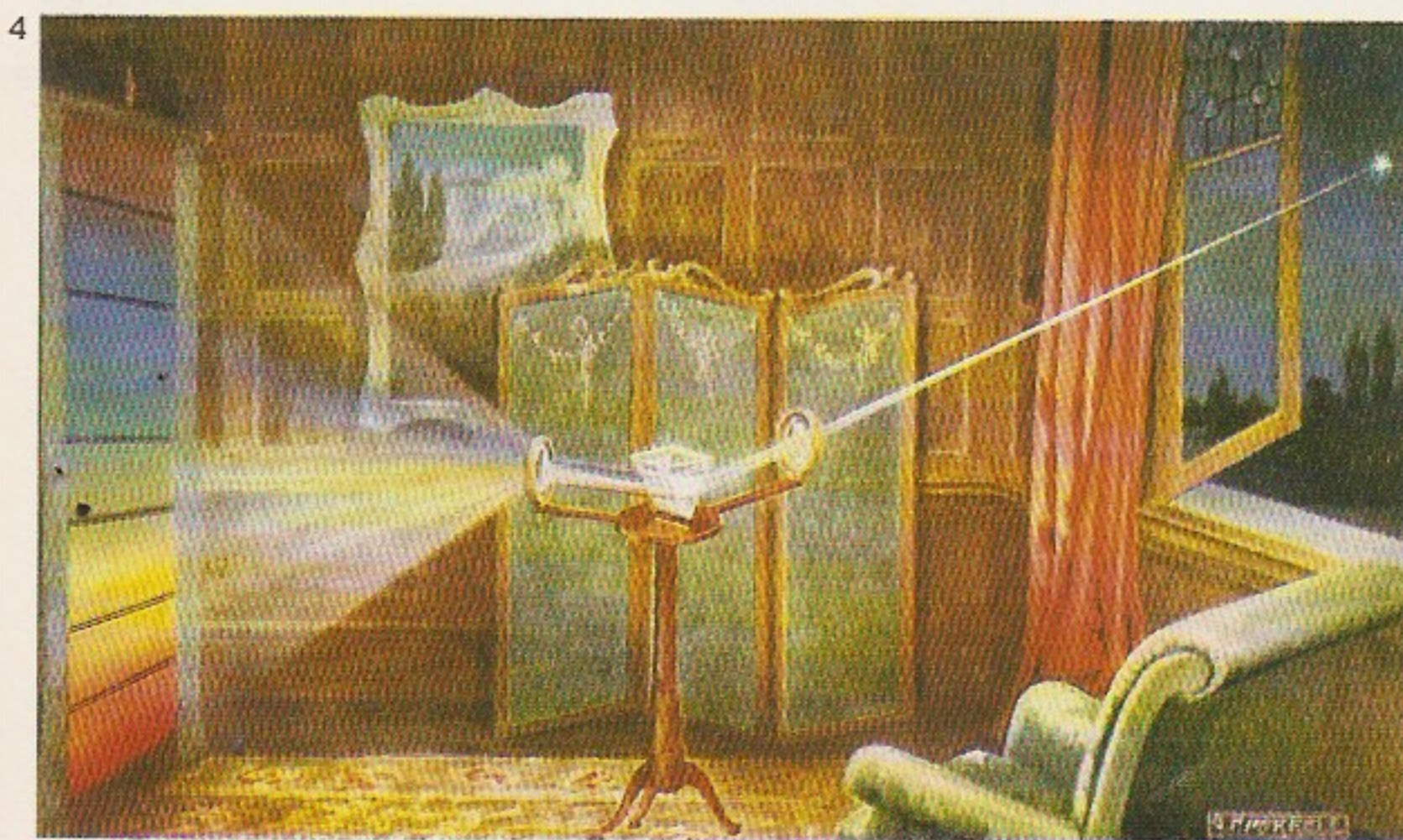
tematiikalla; niitä ei voinut omiin aisteihinsa luottamalla »tajuta». — Etsitään tekstistä tietoa siitä, kuinka kauan kesti, ennen kuin Kopernikuksen teoria lopullisesti hyväksyttiin. (Parisataa vuotta.) Kopernikus (kuten seuraavan kappaleen Leonardo da Vinci) oli laaja-alainen renessanssi-ihminen. Hän oli opiskellut nuorena Italiassa lakitiedettä, matematiikkaa, lääketiedettä, tähtitiedettä ja kirkko-oikeutta, jonka tohtorin arvon hän sai 31-vuotiaana. Tämän jälkeen hän palasi Puolaan ja perusti sinne observatorion, jossa työskenteli elämänsä loppuun saakka. Maapallokeskeisen järjestelmän epäkohtana Kopernikus piti sitä, että uloimmilla planeetoilla piti olla käsittämätön nopeus, jotta

kolme sekuntia

Galilei suorittaa vetovoimakokeita Pisan kaltevassa tornissa. Hän vaikutti nykyajan tieteen syntyyn ehkä enemmän kuin kukaan muu.

Newton hajotti ensimmäisenä valkoisen valon spektrin eli kirjon eri väreihin. — Ihmisenä hän oli kostonhaluinen ja riitaisa. Hän julkaisi merkittävimmän fysiikkaa käsittelevän teoksen, mitä koskaan on laadittu: *Luonnonfilosofian matemaattiset perusteet*.

Käyttäkää värejä omatoimikirjan tehtävässä.

Italialainen Galileo Galilei (1564–1642) teki tarkkoja havaintoja planeettojen liikkeistä, koska hänen käytössään oli tähtikaukoputki. Hän asettui tukemaan Kopernikuksen esittämiä ajatuksia. Hän osoitti myös painovoiman olemassaolon. Kun Galilei julkaisi tulokset havainnoistaan, hän joutui kirkon tuomioistuimen eteen. Katolinen kirkko oli perustanut harhaoppisten tutkimista, tuomitsemista ja rankaisemista varten inkvisitiolaitoksen, joka kuulusteluissaan usein käytti kidutusta. Tuomiona oli syytetyn polttaminen roviolla. Galilei pakotettiin kieltämään ajatuksensa.

Luultavasti tämä Pisan tornin koe on myöhemmin keksitty hyvä taru; edellisen sivun koe on aito. Merkitkää sekunnit.

Kaukoputkella oli ratkaiseva merkitys todistettaessa uudet maailmankaikkeutta koskevat teoriat oikeiksi. Tämä on Isaac Newtonin kaukoputki 1600-luvulta.

Mielipiteet ovat meidän aikamme fysiikan neron Stephen W. Hawkingin kirjasta *Ajan lyhyt historia*.

Galileo Galilei käytti tutkimuksissaan havaintoja, Kopernikus laskutoimituksia. Juuri Galilei vaikutti kokeellisen luonnontutkimuksen syntyyn.

Runsaat sata vuotta myöhemmin, aikana, jota sanotaan valistusajaksi, englantilainen tutkija Isaac Newton (1642–1727) täydensi Kopernikuksen ja muiden tutkijoiden aloittaman työn. Hän perusteli matematiikan avulla muun muassa painovoiman vaikutukset. Newtonin tutkimustyö käsitti myös muita tutkimusaloja. Hän esitti tarkat massan, painon ja voiman määritelmät sekä tutki menestyksellisesti äänen etenemistä ja hajotti valon eri väreiksi.

ne ehdisivät kiertää maan vuorokaudessa. Tutustuttuaan antiikin tieteilijöiden (varsinkin Aristarkhos Samoslaisen 310–230 eKr.) kirjoituksiin hän omaksui niistä aurinkokeskeisen mallin. Kopernikuksen omasta mielestä hänen maailmankaikkeuden mallinsa oli vain oletamus. Tosin jo hänen elinaikanaan muutamat tiedemiehet alkoivat pitää sitä totena.

Galileo Galilei opiskeli filosofiaa, lääketiedettä, matemaatiikkaa ja päätyi fysiikan kautta tähtitieteeseen. Putoamiskokeiden mittaukset olivat vain aistihavaintoja, koska tarkkoja kelloja ei tuolloin ollut. Niinpä Galilei alkoi tutkia painovoimaa kaltevilla tasoilla, joita pitkin hän vieritteli palloja.

Jyrkentämällä kaltevuutta hän sai johdetuksi kaavansa koskemaan myös pystysuoraa putoamisliikettä. Galileita pidetään nimenomaan kokeellisen tutkimuksen perustajana. Usein hänet erheellisesti muistetaan myös kaukoputken keksijänä; kaukoputki kehitettiin Alankomaissa, mutta Galilei paransi sitä ja alkoi käyttää sitä tähtitieteessä. Hänen havaintonsa vahvistivat Kopernikuksen matemaattiset todistelut aurinkokunnastamme oikeiksi. Omituisena yhteensattumana voidaan pitää Isaac Newtonin syntymistä Galilein kuolinvuonna.

7/VII Renessanssin taide

Kristinusko saavuttaa Suomessa Karjalan lännestä.

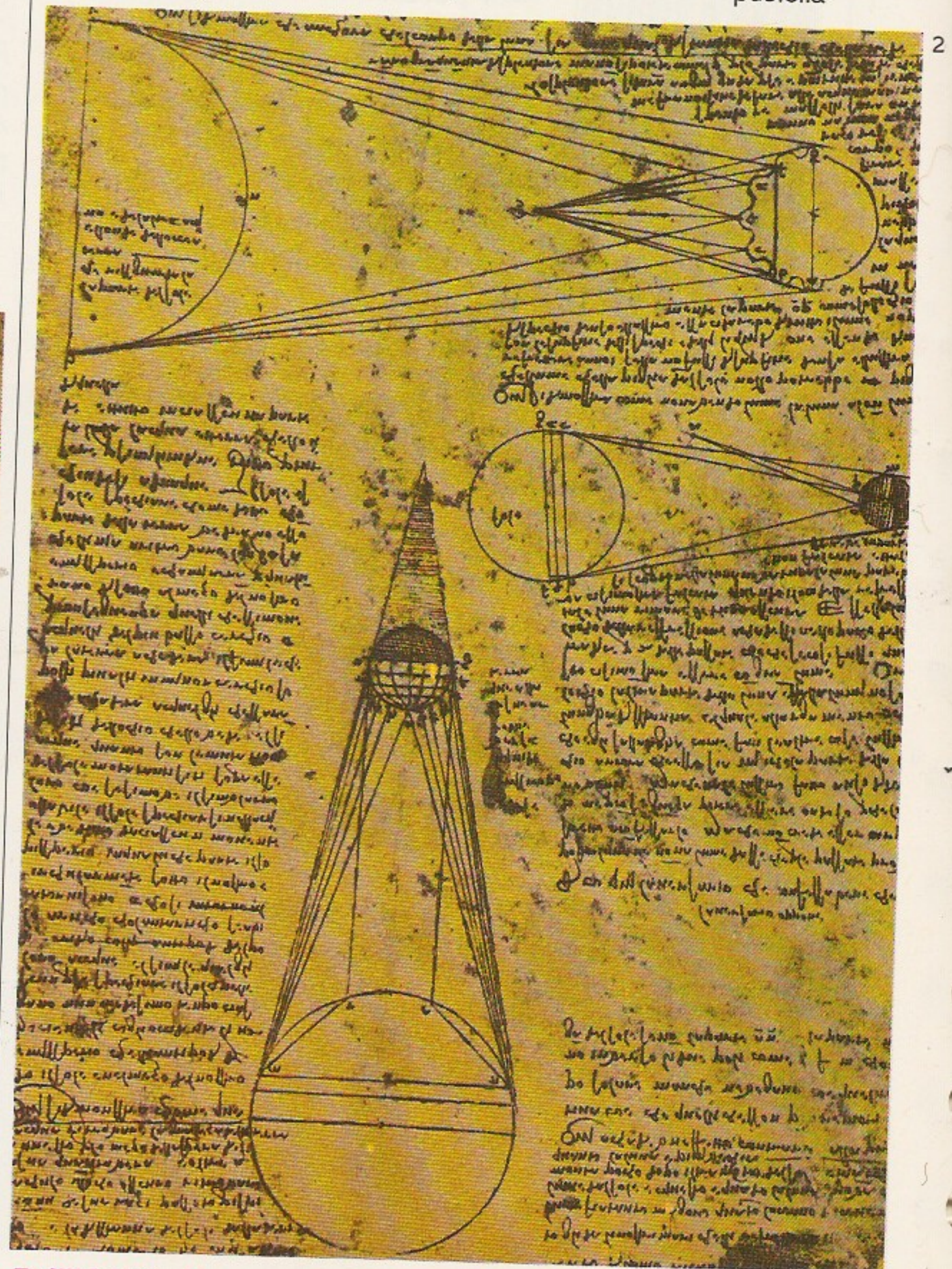
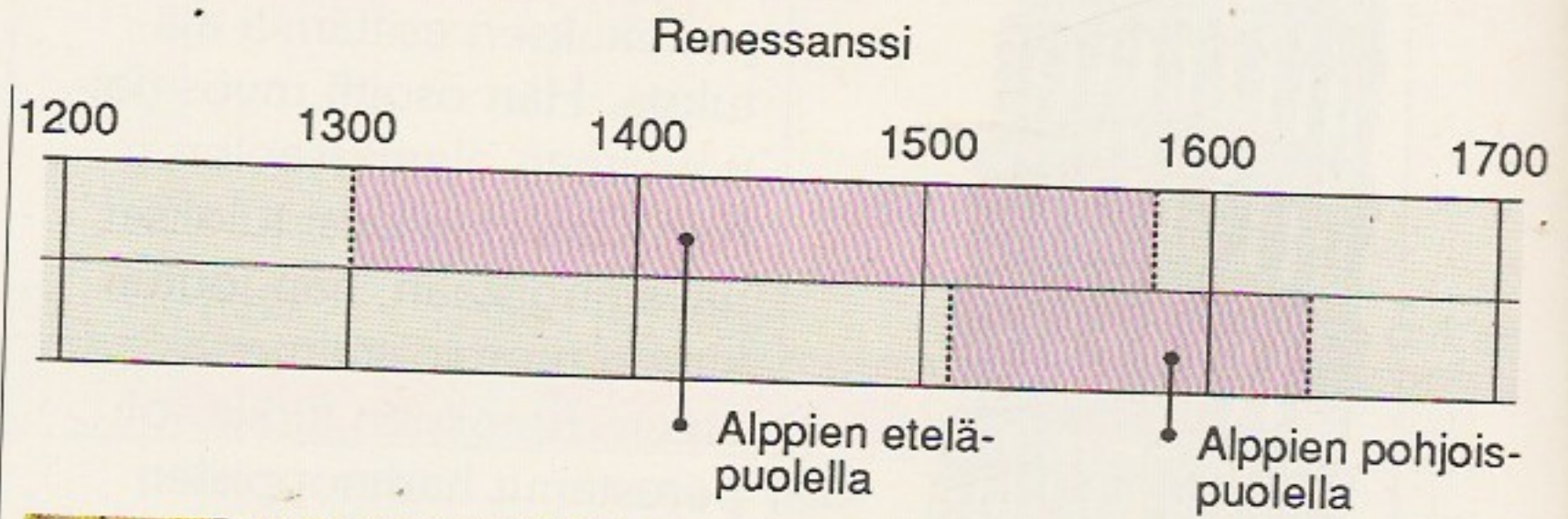
Leonardo da Vinci

Leonardo da Vinci (1452–1519) oli tyypillinen uuden ajan ihminen. Hän oli taiteilija – maalari ja kuvanveistäjä – arkkitehti, keksijä, runoilija, muusikko ja tutkija. Leonardo syntyi pienessä Vincin kylässä Italiassa. Hän opiskeli ja eli parhaimmat vuotensa Firenzessä ja muutti elämänsä loppuvuotiksi Ranskaan.

Leonardo da Vinci. Omakuva vanhuusvuosilta.

Näyte Leonardon oikealta vasemmalle kirjoitetuista tutkimusmuistiinpanoista.

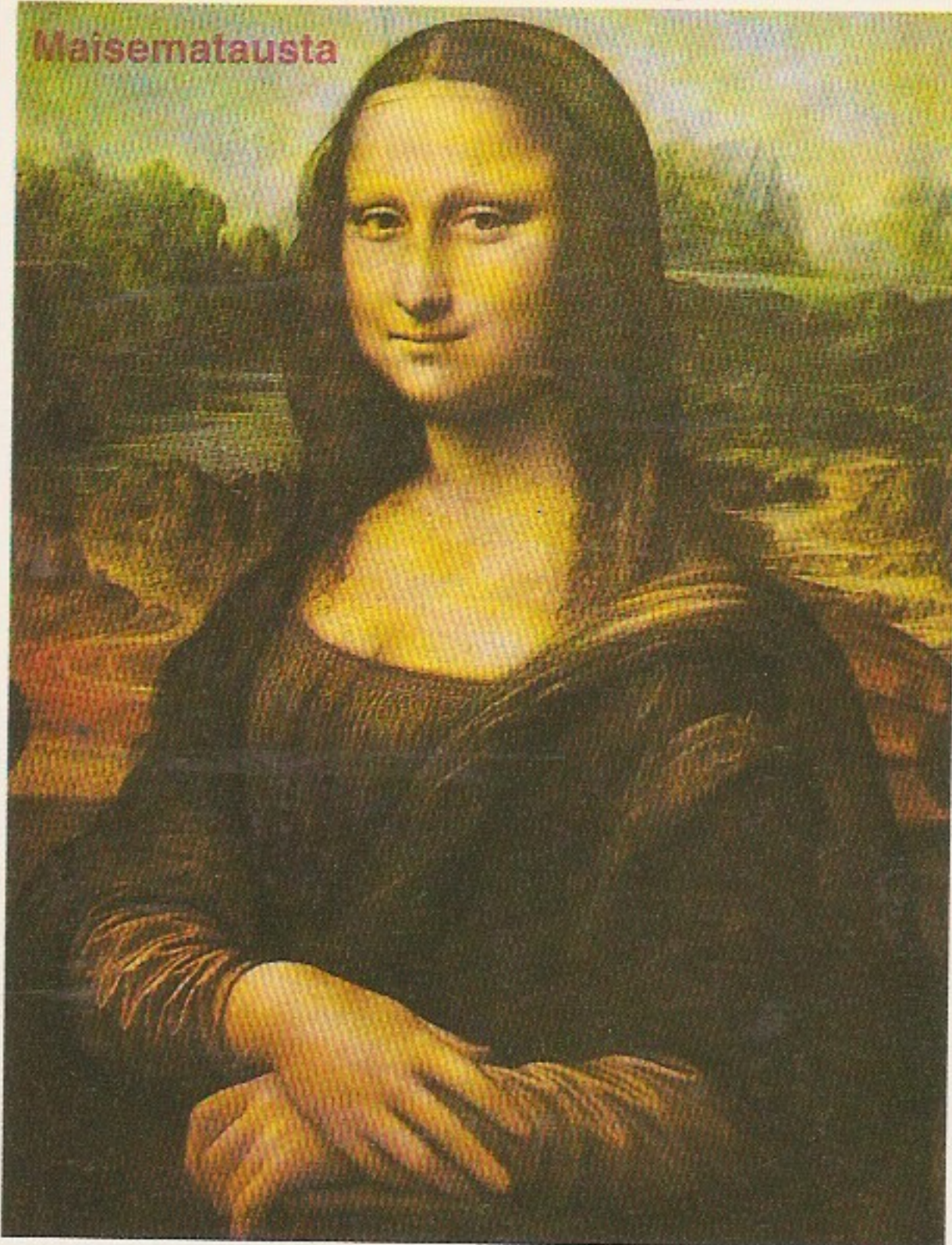
Peilikirjoitusta

Tavoite: Oppilas ymmärtää, millaisia taideteoksia renessanssin aikana luotiin, sekä tutustuu erääseen ihmiskunnan neroon, Leonardo da Vinciin.

Toteutus: Tunnin aluksi voidaan tarkastella kirjan kuvia maalauksista. Voidaan verrata niitä aikaisempien aikojen maalauksiin. Kaikkien on tunnistettava, että renessanssin maalaukset ovat aikaisemmista poikkeavia. Suuri syy maalaustaiteen kehitykseen oli varmasti Italiassa eläneet

upporikkaat mesenaatit. Ei ollut epätavallista, että rikkaimilla suvuilla oli palkattuja taidemaalareita, jotka maalasivat paitsi suvun jäsenten muotokuvia myös kirkkoihin ja kappeleihin lahjoitustöitä. Jos tunnille tuodaan taidekirjoja, huomataan, että varsinaisia maisemamaalauksia tuskin löytyy ainoatakaan; henkilöt olivat tärkeitä. Henkilökuvat ovat ymmärrettäviä siitäkin syystä, ettei tuolloin ollut kameoita, joilla olisi voitu ikuistaa suvun (rikkaat) esi-isät. Leonardosta riittää keskusteltavaa varmasti liiksikin.

Maisematausta

3

Mona Lisa

Tizian (n. 1477–1576) oli todellinen väritaituri.
— Paavi Paavali III.

5

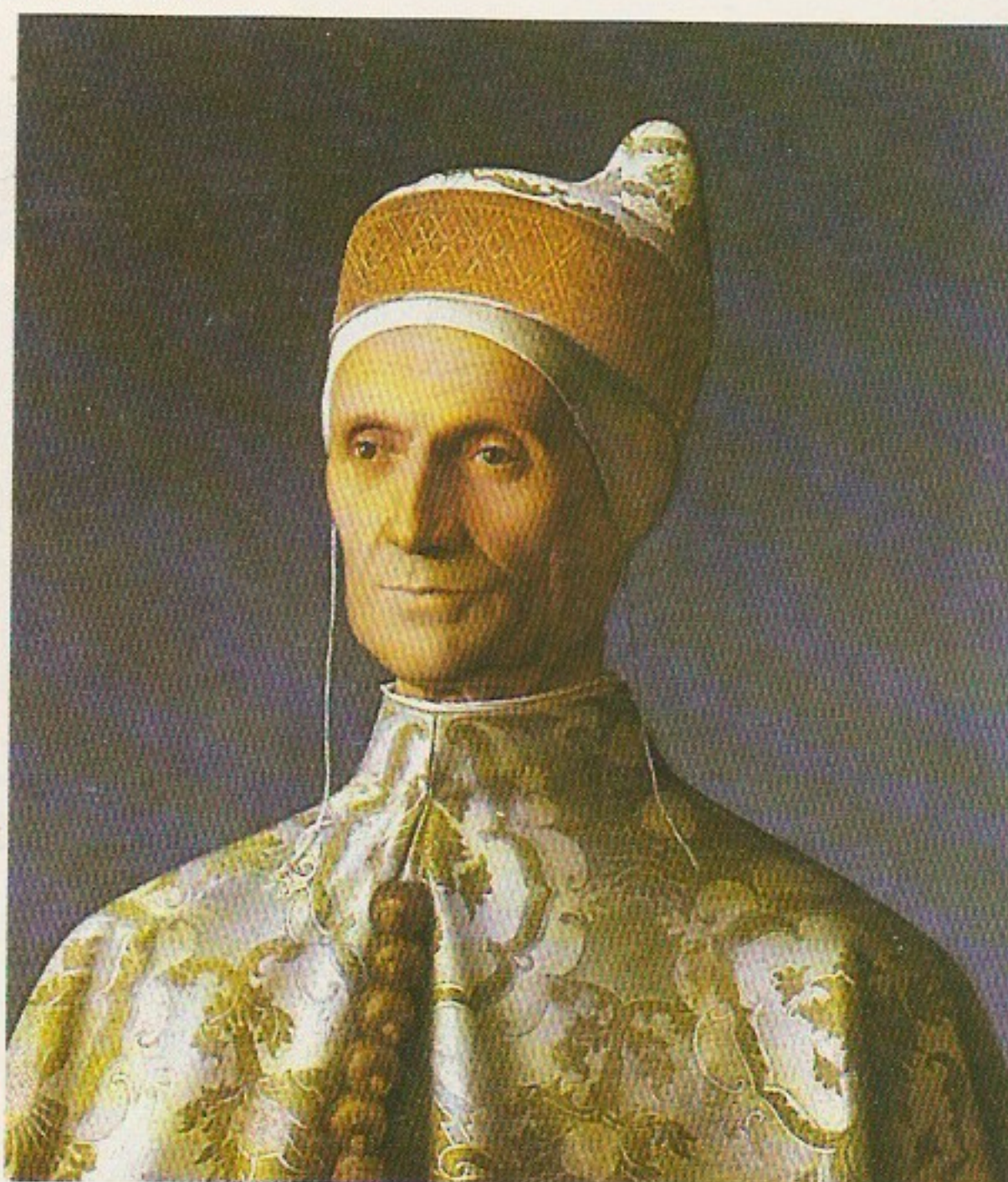
Henkilöt muodostavat kolmion
Taustana jälleen maisema

4

Rafael (1483–1520): Madonna, Jeesuslapsi ja
Pyhä Johannes lapsena.

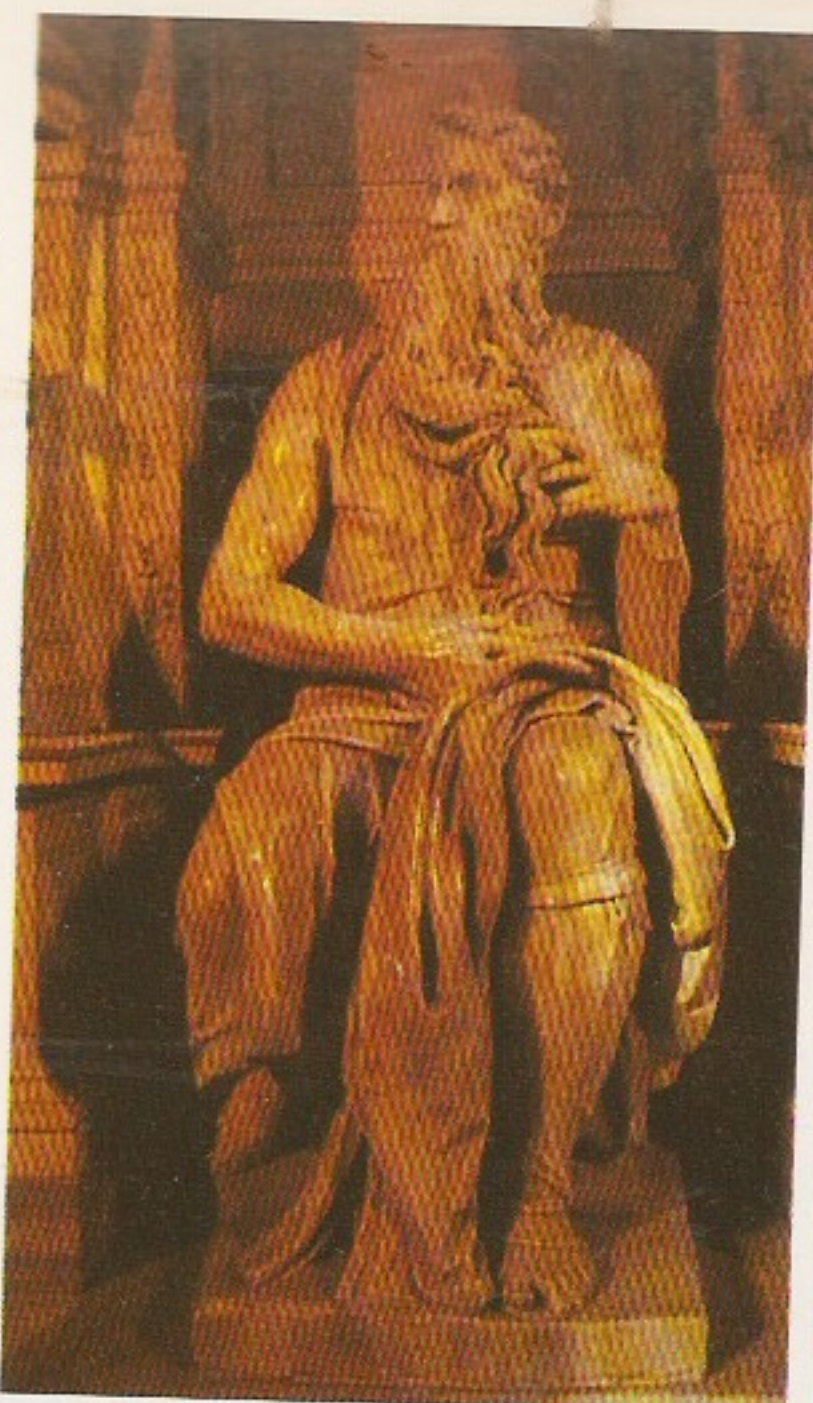
Giovanni Bellini (1430–1516): Dodge Leonardo
Loredaro.

6

(Mikäli luokassa pidetään esitelmiä, voisi Leonardon antaa jollekulle esitelmän aiheeksi.) Leonardo harjoitti lähes kaikkia tieteitä. Hän ei kuitenkaan ollut kiinnostunut sen paremmin kristin- kuin muistakaan uskoista. On sanottu, että Leonardolla oli vain yksi intohimo: oppia tuntemaan koko näkyvä maailma, sen rakenteet ja liikkeet. Leonardo oli ikuinen tutkija, joka pyrki tietoon kokeilemalla. Kaiken keskellä hänellä oli kolme alaa, jotka kiehtoivat häntä ylitse muiden: anatomia, sovellettu mekaniikka (hyökkäysvau-

nut, sillat, lentolaitteet) ja maapallon elämän tutkiminen (vuoristot, eläimet). Hänellä oli omalaatuisia näkemyksiä: »Maa saa nähdä vielä olentoja, jotka tappavat lakkaamatta toisiaan. Heidän pahuudellaan ei ole rajaa. Heidän väkival- tansa tuhoaa maapallon suuret metsät— Oi maa, mikä pi- dättääkään sinua avautumasta ja nielaisemasta ihmistä syvyyksien pohjattomiin kuiluihin.» Maalarina häneltä on jäänyt teoksia vähän. Hänen kehittämänsä »valo-varjoteo- rian» (chiaroscuro) ansiosta harvat jäljellejääneet työt ovat

7

Michelangelo (1475–1564):
Mooses.

Leonardon harvoista säilyneistä maalauksista on kuuluisin Pariisissa säilytettyvä Mona Lisa. Vuosisatojen ajan on maalauksessa ihailtu sen valon käsittelyä ja mallin salaperäistä hymyä.

Pyhä ehtoollinen on nimeltään Leonardon suuri seinämaalaus, joka alkoi tuhoutua heti valmistuttuaan. Sitä on ryhdytty korjaamaan muutamia vuosia sitten. Maalaus esittää hetkeä, jolloin Jeesus sanoo opetuslapsilleen: yksi teistä on minut kavaltava. Opetuslasten ilmeissä vaihtelevat pelko, hämmästyminen ja syyllisyys.

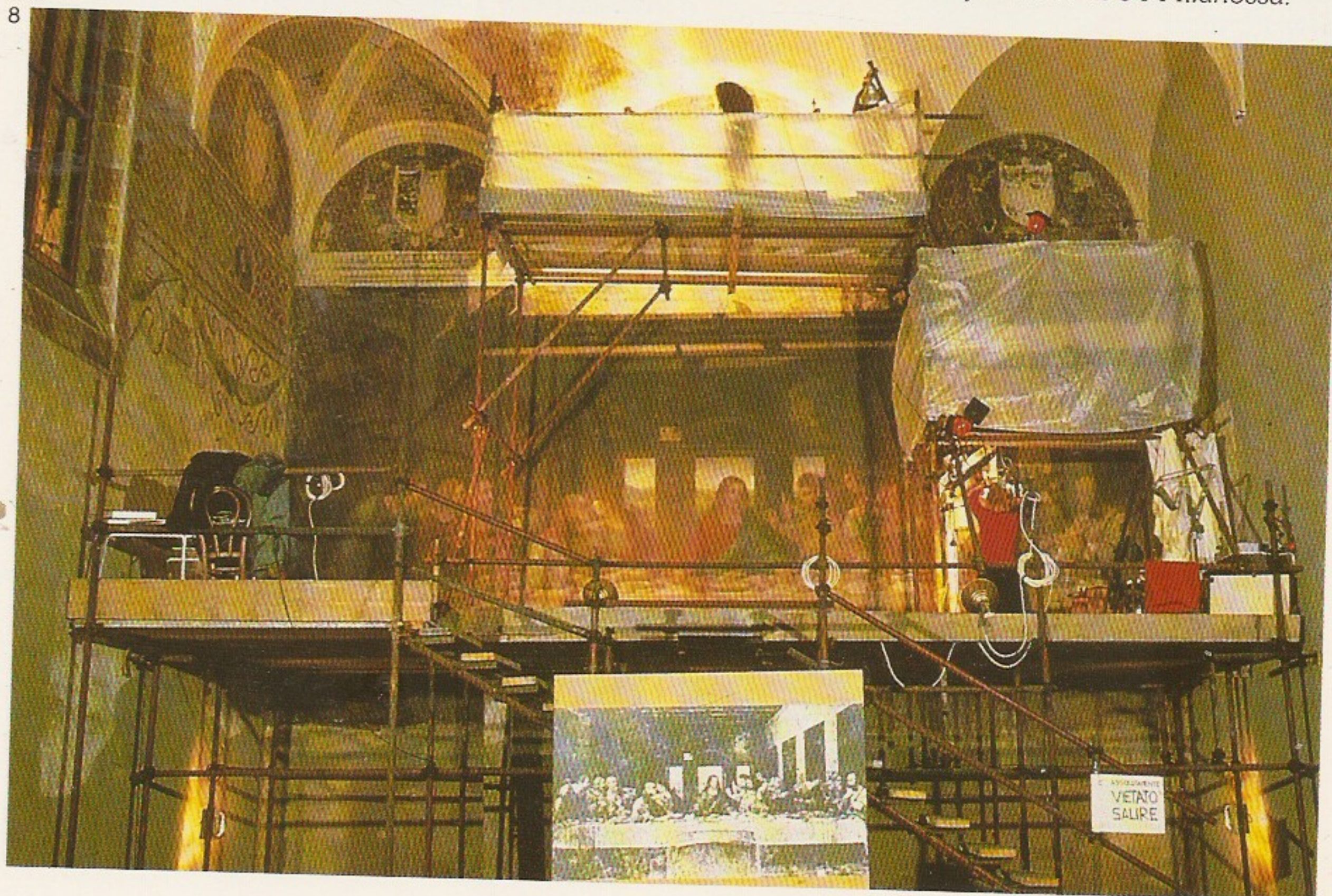
Vaikka Leonardon maalaukset ovat mestariteoksia, hän ei suinkaan ollut päätoiminen taiteilija. Leonardo

suunnitteli ilmastointilaitteita, hyökkäysvaunuja, laskuvarjon ja lentokoneita. Hän teki tarkkoja piirroksia ruumiinavauksista, kuvasarjoja lintujen siipien liikkeistä ja laati loputtomia, peilikirjoituksella tehtyjä muistiinpanoja — Leonardo oli vasenkätinen. Leonardo da Vinciä pidetään yhtenä ihmiskunnan harvoista todellisista neroista.

Omatoimikirjasta käy ilmi, että Leonardo on sijoittanut perspektiivin katoamispiirteen Jeesuksen oikeaan silmään. Maalaus on erään luostarin ruokasalissa. Vietato salire = portaille noussu kielletty

Leonardon Pyhää ehtoollista korjataan v. 1984 Milanossa.

8

168

Vaikka Michelangeloa ei tekstissä mainitakaan, hän kuuluu renessanssin suurten taiteilijoiden joukkoon. Opettaja voi kertoa Sikstuksen kappelin koristelusta.

erittäin merkittäviä. Piirroksia sen sijaan on säilynyt paljon; hänen muistikirjansa ovat niitä täynnä. Tunnin lopussa tai seuraavan tunnin alussa on syytä vielä lyhyesti kerrata kaikkia niitä mullistuksia, jotka luetaan kuuluviksi renessanssiin. On siirrytty uuteen aikaan.

Miten Leonardosta tuli taiteilija

Leonardo syntyi lähellä Vincin pikkukylää noin sadan kilometrin päässä Firenzestä 15. toukokuuta 1452. Hänen isänsä, Ser Piero, oli tuomari ja hänen äitinsä, Caterina, oli talonpoikaistytö. Jo lapsesta pitäen Leonardo kierteli kotikylänsä kujilla, vainioilla ja kukkuloilla ja piirsi aina; ihmisiä, eläimiä, puita, kukkia ja taloja. Erityisesti hän rakasti piirtää hevosia, ja niitä hän mieluiten piirsi koko elämänsä ajan. Eräänä päivänä isä pyysi Leonardoa maalamaan pienen pyöreän taulun lahjaksi naapurille. Kun työ oli valmis, Ser Piero koki elämänsä järkytyksen: Leonardo oli maalannut taulun täyteen kiemurtelevia käärmeitä ja liskoja, jotka sylkivät tulta ja liekkejä.

Isä antoi naapurille vaatimattomamman taulun, sillä hän oivalsi mikä taiteilija hänen Leonardonsa oli. Isä möi taulun sadalla tukaatilla – mikä vastaa noin 500 suomen markkaa. Tämä maalaus on luultavasti säilynyt Uffizien taidemuseossa Firenzessä Italiassa. Siellä on vanha käärmehiuksinen Medusan pää, jota pidetään Leonardon lapsuudenaikaisena maalauksena, vaikka taulun vieressä onkin pieni lappu: »Tuntematon taiteilija».

Vanha ja nuori (vasenkätinen) Leonardo samassa kuvassa.

Ser Pieron perhe muutti Firenzeen, ja isä vei Leonardon töitä Andrea Verrocchiole, eräälle renessanssin nimekkäälle taiteilijalle. Tämä otti nelitoistavuotiaana pojan heti oppiin, ja niin Leonardo sai perehtyä suurten öljyväri- ja seinämaalausten tekemiseen. Tuon ajan taiteilijoilla oli tapana pitää palveluksessaan nuoria taiteilijoita ja oppipoikia, jotka tekivät suurten maalausten vähempiarvoiset kohdat, mutta oppivat samalla kaiken sen, mitä mestari itse tiesi taiteesta. Nopeasti Leonardo sai maalata yhä vaativampia kohtia, joista tunnetaan ai-

nakin polvistuva enkeli Verrocchion maailmankuulussa työssä »Vapahtajan kaste».

Muutaman vuoden kuluttua Leonardo, Vincin kylästä, jätti opettajansa ja aloitti oman uransa. Hän sai tilauksia Italian monista ruhtinashoveista jatkuvasti, mutta elämänsä loppuun saakka hän pysyi hiljaisena ja vaatimattomana mietiskelijänä. Usein vanhan Leonardon näki lehtiö kädessä piirtämässä lintuja, kun ne purjehtivat rinteiden iltatuulissa Firenzen ympäristössä.

Eri lähteiden mukaan

VIII ITSEVALTIUS RANSKASSA

Etsikää kuvasta kuninkaallista sekä barok-
1 kiin liittyvää loistoa.

Tyypillistä barokin maalaustaidetta

Aurinkokuningas, Ranskan
hallitsija 1600-luvulla, Ludvig XIV.

Barokkityylinen tabernaakkeli
Pietarinkirkossa Roomassa

1/VIII Aurinkokuninkaan loisteessa Versailles'ssa
2/VIII Barokki ja rokokoo

2

3

Verratkaa nykyaikaiseen sisustukseen
(esim. kirkkojen, kauppatalojen).

Lisätkää karttaan sana Suomi.

Itsevaltiuden ajan Euroopan (1600–1700) valtakunnat.

1/VIII Aurinkokuninkaan loisteessa Versailles'ssa

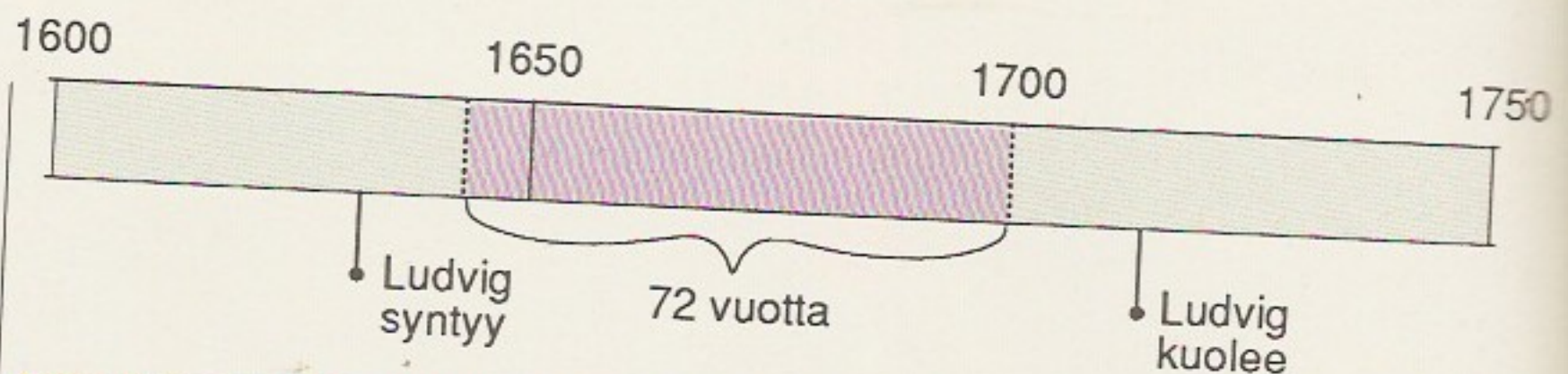
Kuninkaan valta oli Ranskassa heikko 1600-luvun alkaessa. Mutta kun 1600-luku päättyi, Ranskan kuninkaana oli Euroopan vahvin hallitsija, itsevaltiass Ludvig XIV, Aurinkokuningas.

Ludvig XIV kruunattiin kuninkaaksi jo nelivuotiaana, ja hänen hallituskaudestaan tuli kaikkien aikojen pisin Euroopassa (1643–1715). Ludvig XIV:lla oli varma vakaumus omasta arvostaan ja merkityksestään. Hän sanoi päiväkirjassaan: »Kaikkien katseet kohdistuvat kuninkaaseen. Vain hänelle esitetään kaikki toivomukset... ja ainoa tapa päästä esiin on pyrkiä yhä lähemmäksi kuninkaan henkilöä ja saavuttaa hänen suosionsa.» Hoville ei jäänyt mikään epäselväksi sen jälkeen, kun Ludvig XIV oli kutsunut sen puhutteluunsa ja todennut kylmästi tuijottaen: »Tästä lähtien, herra kansleri, te ette tee mitään

Itsevaltiaista vaikutusvaltaisin, Ranskan kuningas Ludvig XIV.

172

Ludvig XIV:n hallitusaika

Verratkaa sivun 170 kuvaan 1.

Tavoite: Oppilas saa kuvan itsevaltiudesta Ranskassa.

Toteutus: Kerrataan aikaisemmin tutuiksi tulleiden hallitsijoiden valtaa. — Millainen valta oli faraolla? (Rajaton.) — Millainen Rooman keisareilla? (Useilla lähes rajaton.) — Kaarle Suurella? (Hän oli jo riippuvainen vasalleistaan, yksinvaltiass joka tapauksessa.) Ludvig XIV:n oma määrätietoinen toiminta oli varmasti tärkein syy kuninkaan vallan kasvuun Ranskassa. Kirjassa mainitut pari esimerkkiä ker-

tovat selvästi, miten valtaa keskitetään. Kun kansanedustuslaitoksen kokoonkutsuminen oli Ranskassa tuohon aikaan kuninkaan päätettävissä eikä hän kutsunut sitä kokoon, hän pystyi toimimaan omien tavoitteidensa mukaisesti. — Minkä niminen on nykyisen Suomen kansanedustuslaitos? (Eduskunta.) — Kuka sen kutsuu kokoon? (Se valitaan ja kokoontuu lakimääräisesti ilman kenenkään kutsua.) Ludvigin Ranskassa korkein aateli oli hovissa erilaisissa viroissa, joissa pysyminen vaati olemista hyvissä

Etsikää tästä kuvasta sekä sivujen 174, 175, 176 ja 177 kuvista barokin tuntomerkkejä. (Koristeellisuus, aukiot, mahtipontisuus, pylväiköt, kupolit, antiikin kopiointi, laajat näkymät, yksityiskohtien rikkaus.)

päätöstä ettekä allekirjoita mitään asiakirjaa muuten kuin minun käskystäni... Mitä teihin tulee, hyvät valtiosihteerit, kiellän teitä allekirjoittamasta mitään, edes kulkulupaa tai passia, hankkimatta siihen ensin minun suostumustani.» Ja kuin varmemmaksi vakuudeksi Ludvig XIV myöhemmin tiivistä käsityksensä tunnetuilla sanoilla: »L'état c'est moi» — valtio olen minä.

Etiketti

Tämän keskitetyn vallan vertauskuva on Versailles'n linna. Sen keskipiste on Aurinkokuninkaan makuuhuone, jonka ympärille on suunniteltu linnan kaikki salit ja huoneet, suunnattoman suuren puiston metsiköt, puistokäytävät, tekolammet

ja suihkukaivot. Ranskan aateli kerättiin Versailles'hin kuninkaan ympärille, jotta se ei käyttäisi valtaansa hallitsijaa vastaan. Sananmukaisesti aatelin elämä pyöri Aurinkokuninkaan ympärillä, jopa niin, että hovin päivä alkoi kuninkaan ylösnousun, aamutoimien ja pukeutumisen seuraamisella.

Yksityiskohtaisessa hovin etiketissä määrättiin kädenliikkeitä myöten, mitä aatelin missäkin tilaisuudessa piti tehdä. Kuninkaan katse oli lopulta suurin huomaavaisuus mikä yksityiselle hoviherralle tai hovinaiselle suotiin. Onneton se, jota Aurinkokuninkaan katse ei hipaisut, hän oli itsevaltiaan epäsuosiossa. Versailles'n kaunistaminen synnytti Ranskaan erikoisen ylellisyysteollisuuden. Suunnattoman linnan tarpeita tyydyttämään

Versailles'n rakennuksia, veistoksia ja puistoaukeama.

perustettiin tehtaita, jotka tuottivat gobeliineja, brokadia, pitsejä, huonekaluja, peilejä, posliiniesineitä, kenkiä ja hansikkaita. Ranskan taiteesta ja sen hovin elämäntavasta otettiin mallia kautta muun Euroopan, ja Ranskasta tuli sekä diplomatian että kulttuurielämän kiel.

Vaikka nykyajan mittapuun mukaan Ludvig XIV vaikuttaa omalaatuiselta, olivat hänen valtiolliset toimensa kuitenkin harkittuja ja tarkoituksenmukaisia. Ludvig XIV halusi tehdä Ranskasta Euroopan johtavan valtion, ja siinä hän myös onnistui. Vaikka Ludvig XIV oli »itse oma ministerinsä»,

väleissä kuninkaan kanssa. Sanasta »etiketti» kannattaa mainita myös sen toinen merkitys, nimilappu, tehtaanmerkki. — Millainen rekisterilaatta on diplomaattiautoissa? (Sininen laatta, jossa kirjaimet CD ja numerosarja.) (Kirjaimet tulevat ranskan sanoista Corps Diplomatique, diplomaattikunta.) Pariisin asema muodin suunnannäyttäjänä juontaa myös näistä ajoista.

Viimeistä kappaletta ei saa ohittaa: juuri siinä pohjustaan luvussa X käsiteltävää Ranskan suurta vallanku-

mousta. Kun maan asioiden tila tuodaan nyt esiin ja »jätetään hautumaan» muutamaksi viikoksi, ovat vallankumouksen käsittelylle valmiina tarvittavat perustiedot.

Omatoimikirja: Tehtävän 1 kohdalla voidaan muistella, keitä hallitsijoita Ruotsissa oli noihin aikoihin. (Itsevaltiaina tulevat mieleen ehkä Kaarle XII ja Kustaa III.)

3

hänellä silti oli hyviä apulaisia, mm. rahaministeri. Kuninkaan tarkastajat kiersivät maakunnissa valvomassa virkamiehiä.

»Aurinko» alkaa painua mailleen

Sodat tulivat Ranskalle kalliiksi. Ajoittain suurin osa valtion menoista kului sotimiseen. 1600-luvulla Ranska kävi sotia lähes jatkuvasti.

Aurinkokuningasta seurasi valtaistuimelle hänen poikansa Ludvig XV. Tämän aikana valta oli jo ministereillä ja suosikeilla. Näistä tunnetuin oli kuninkaan rakastajatar madame de Pompadour,

joka parinkymmenen vuoden ajan tosiasiaa hallitsi Ranskaa. Rauhan aika ei kuitenkaan merkinnyt sitä, että sisäisiä uudistuksia olisi toteutettu.

Pietarin, nykyisen Leningradin, Palatsitori. Barokki suosi vaikuttavia rakennusnäköyksiä. – Rakennus on empiretyyliä, myöhäistä uusklassisismia.

Lapset puettiin edelleen aikuisten vaatteisiin. Muutos tapahtui oikeastaan vasta meidän vuosisatamme puolivälin paikkeilla. Mutta jo sitä ennen aatelin lapset – niin tytöt kuin pojat – puettiin hameisiin.

Lyhyesti

- Ranskan kuningas Ludvig XIV, Aurinkokuningas, (1643–1715) oli Euroopan mahtavin itsevalti.
- Hän rakennutti Versailles'n linnan, josta tuli itsevaltiuden keskus.
- Etiketti sääteli hovin elämää, jonka keskipisteenä oli Aurinkokuningas.
- Ludvig XIV pyrki laajentamaan Ranskan aluetta ja tekemään siitä Euroopan johtavan valtion.
- Sodat köyhdyttivät Ranskaa.

2/VIII Barokki ja rokokoo

Barokki — itsevaltiuden ajan taide

Itsevaltiuden ajan taidetta sanotaan barokiksi. Versailles'n palatsi ja sen puisto ovat tyypillisintä barokkia.

Barokkitaide olikin juuri hovien taidetta ja toisaalta katolisen kirkon taidetta.

Taiteilijoiden tehtävänä oli itsevaltiuden ja katolisen kirkon mahdin korostaminen. He pyrkivät tekemään palat-

seista ja kirkoista ennennäkemättömän komeita. Seinä- ja kattomaalauksissa pyrittiin luomaan vaikutelma näköalojen rajattomuudesta. Katolinen kirkko käytti barokkia aseena uskonpuhdis-

Barokin aikana ja vielä myöhemminkin lapset puettiin aikuisten tapaan.

Karlskirche Wienissä on barokin kauneimpia rakennuksia.

Tavoite: Oppilas tutustuu barokin ja rokokoon päälinjoihin.

Toteutus: — Miten renessanssitaide oli kohonnut (Italianssa) loistonsa? (Sillä oli rikkaita suosijoita.) Samoin syntyivät otsikossa mainitut tyyliuunnat. Niiden laaja levinneisyys johtuu siitä, että Ranskaa jäljiteltiin ahkerasti. Merkittäviksi kohonneilla taidesuunnilla on usein ollut rikkaita ja mahtavia tukijoita, näin tässäkin tapauksessa. — Mitä Suomessa useissa tapauksissa tehtiin kirkkojen katto- ja

seinämaalauksille uskonpuhdistuksen jälkeen? (Ne maalattiin peittoon.) Barokki oli »komeilevan juhlallisuuden» tavoittelua, eikä pidä luulla, että se pysähtyi ainoastaan rakennus- ja maalaustaiteeseen. Vaikutukset näkyivät myös pukeutumisessa (runsaana sametin ja brokadin käyttönä, röyhelöinä), jopa puheessa, jota etenkin Molière pilkkaa joissakin näytelmissään. Arkipäiväisille asioille keksittiin hienostelevia nimiä: »sulojen kauneusneuvos» merkitsi peiliä. Rokokoo vaikutti suppeammin, lähinnä sisutustai-

Renessanssin ja barokin
välimaille sijoittuu
harvinainen ja lahjakas taituri
El Greco. Hänen unenomaiset
maisemansa miellyttävät
meidän aikamme ihmisiä
enemmän kuin barokin tai
rokokoon
luonnonmukaisemmat
maalaukset. — Toledo
ukonilmalla.

3

tusta vastaan. Kun uskon-
puhdistus yleensä poisti kir-
koista veistokset ja seinä-
maalaukset, katolinen kirkko
päävastoin lisäsi kirkkojen
juhlavuutta ja loistokkuutta.
Barokki onkin suurimmaksi
osaksi katolisten maiden tai-
detta. Sen mahtavimmat
luomukset ovat Italiassa, Es-
panjassa ja Ranskassa, mut-
ta se levisi myös katoliseen
Etelä- ja Keski-Amerikkaan.
Barokin maalaustaiteen
teoksille on ominaista mieli-
kuvituksellisuus ja värikkyys.

Tyypillinen barokin
kattomaalaus Palazzo
Famesessa Roomassa.

4

teessa ja taideteollisuudessa. — Millaisilta barokki- ja ro-
kokooesineet vaikuttaisivat jokapäiväisessä käytössä?
(Epäkäytännöllisiltä, vaikeilta pitää puhtaina jne.) Mutta
esineitäpä eivät joutuneetkaan hoitamaan niiden käyttäjät
vaan palvelusväki, ja heidän mielipidettään ei ollut tapana
juuri kysellä tuohon aikaan. Jos nurmikoita oli leikattu ai-
kaisemminkin, juuri barokkiaikana sileät ruohokentät tuli-
vat muotiin. Niiden hoito lienee Suomessakin vuoden eni-
ten tehty pihatyö. Rokokoon pitäisi olla tuttu viidennen luo-
kan kurssista, joten sieltä voi kerrata asiaa kuvin.

Rokokoo — siroutta ja hienostuneisuutta

Barokki-sana merkitsee suomeksi kummallista, epämuotoista helmeä tai pahkaa. Nimitys oli seuraavan aikakauden, rokokoon, taiteilijoiden keksimä. Heidän mielestään barokkitaiteilijoiden työt olivat kummallisia.

Barokin jälkeinen taide 1700-luvulla oli sekin koristeellista, mutta nyt kevyttä ja

siroa. Parhaimmillaan rokokoo oli huonekaluissa, käsityöissä ja posliiniesineissä. Rokokoo käytti vaaleita värejä, kun barokki oli mieltynyt tummiin ja raskaisiin sävyihin. Rokokoolle olivat ominaisia peilien kehysten ja huonekalujen kevyet linjat. Maalausten aiheina oli

Englantilaista rokokoota.

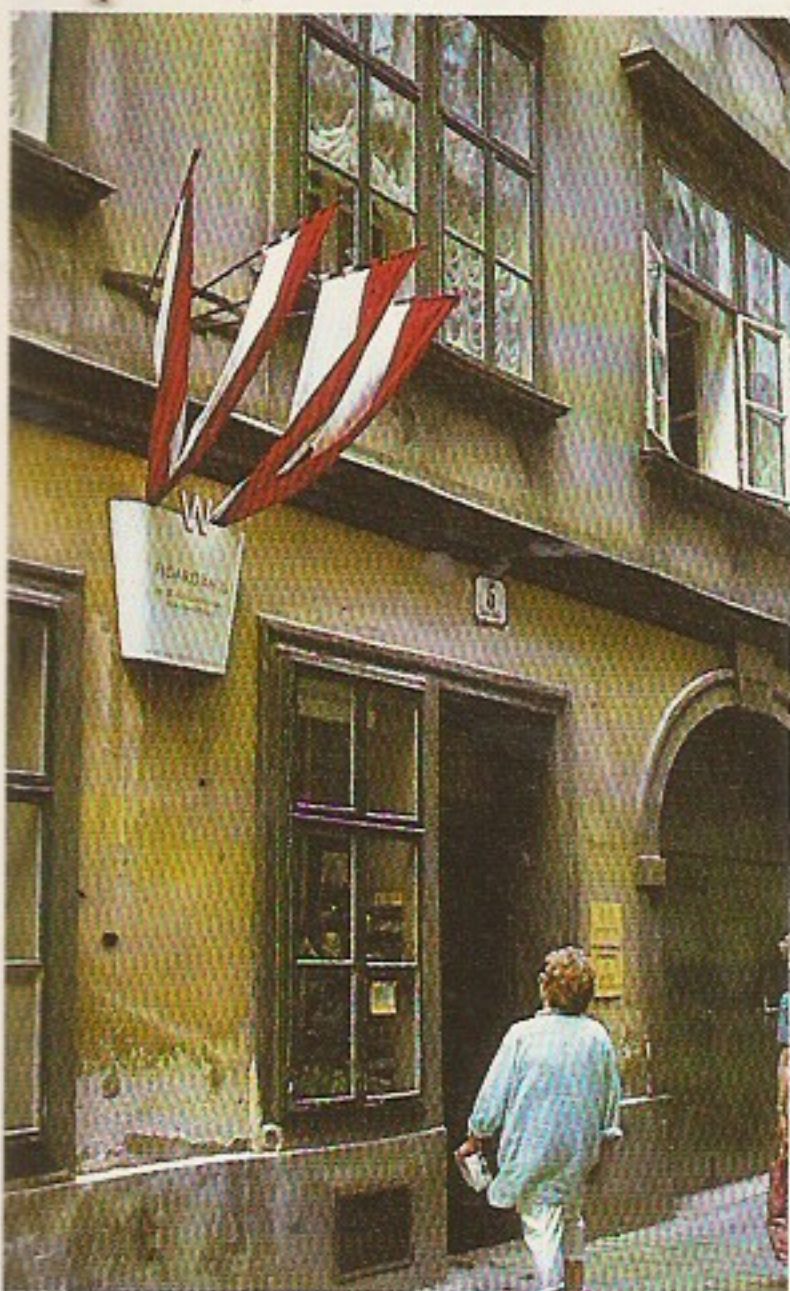
Hienostoperhe Thomas

Gainsborough'n maalauksessa vuodelta 1785.

Barokkikirkon saarnastuoli

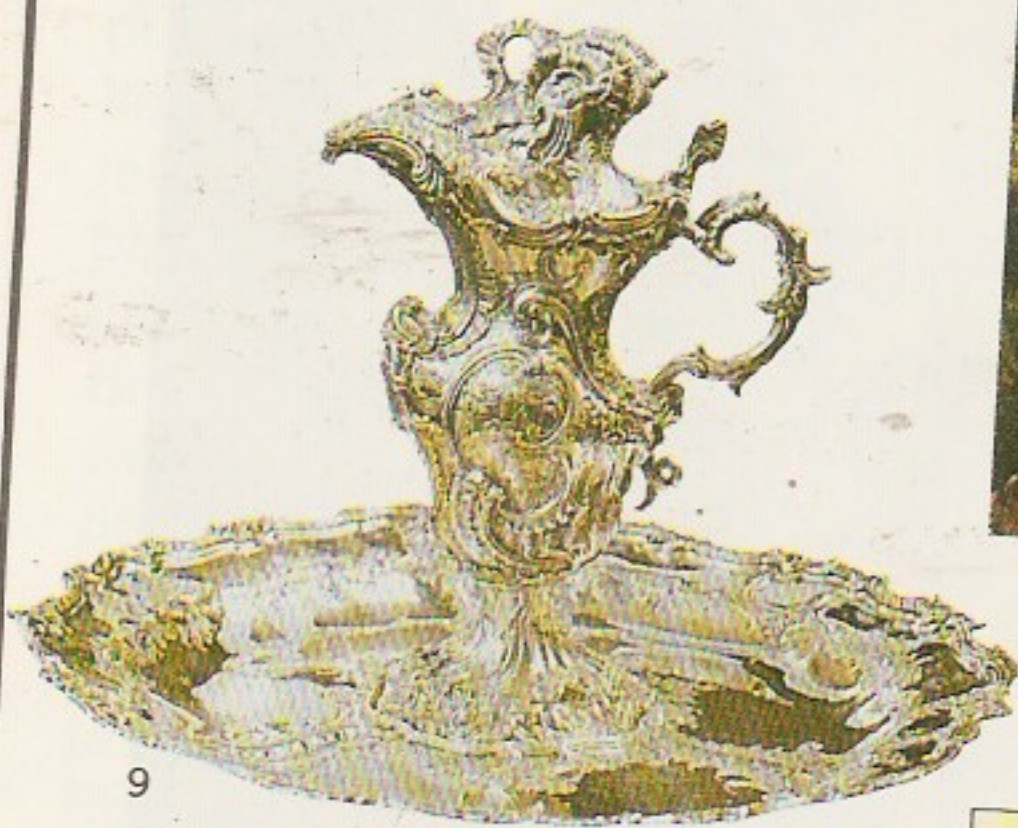
Wolfgang Amadeus Mozart, kuolematon oopperasäveltäjä, asui Wienissä mm. tässä rakennuksessa.

...koon elämäntyylikin oli
kevyttä leikkiä. — Antoine
Watteaun maalaus.

vat mm. puistonäkymät. Aikakauden suosituin iskulause kuuluikin: »Takaisin luontoon!» Rokokokauden hoveissa silkkipukuiset aateliset saattoivat leikkiä paimenta taluttamalla silkkinauhasta karitsoja linnojen puistossa.

Barokin aikana oopperasta tuli suosituin taidemuoto. Barokin suuri säveltäjä mestari oli Johann Sebastian Bach. Ranskassa eli Ludvig XIV:n aikana myös merkittäviä kirjailijoita ja runoilijoita.

9

Rokokoon sirous ja koristeellinen keimailu näkyy hyvin tässä juomakannussa.

Lyhyesti

- Barokki oli itsevaltiuden ajan taidetta.
- Barokissa rakennus, maalaukset ja veistokset muodostivat yhden kokonaisuuden.
- Barokkitaideteen mestareita olivat hollantilainen Rubens ja espanjalainen Velázquez.
- Johann Sebastian Bach oli barokkisäveltäjistä kuuluisin.
- Rokokoo oli barokkia sirompaa.
- Rokokoo oli parhaimmillaan sisustustaiteena.

Barokkiajan puutarhassa

Barokille ominaisia piirteitä oli luonnon ja ihmisen kuvauksessa esiintyvä teennäisyys ja eräänlainen luonnottomuus. Ihmisruumiin todelliset muodot kätkettiin tuhlaavaisen ja koristuksia täynnä olevan vaatetuksen alle. Niin miehet kuin naiset käyttivät tekotukkaa; miesten tekotukka eli peruukki saattoi kohota puolenkin metrin korkuisena kekona päälle. Koska luonto sinänsä vaikutti barokin ihmisten mielestä liian säyseältä ja mie-

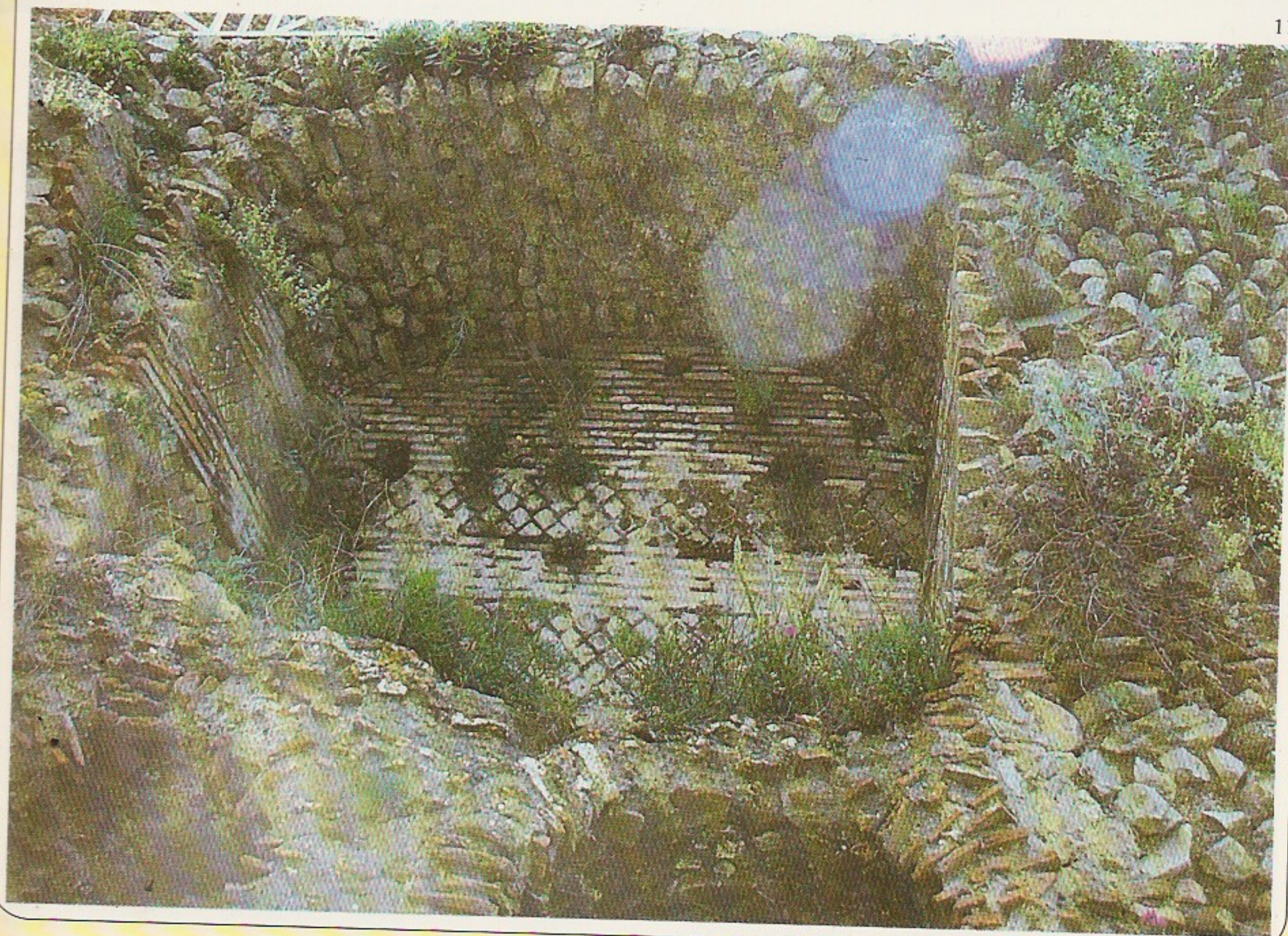
lenkiinnottomalta, oli taiteilijain tehtävänä laatia ihmiselle kehykset, jotka korostivat hänen arvoaan.

Puutarhat kuvastivat oivallisesti barokin henkeä. Niissä yritettiin kaikin tavoin kaihtaa sitä, mikä oli luonnollista ja yksinkertaista. Puut ja pensaat leikattiin taidokkaiksi kuvioiksi, ja ne muodostivat suoria rivejä tai säännöllisiä ympyröitä. Puutarhurien korkeimpana haaveena oli leikkauksin kasvat-
taa puita, jotka muistuttaisi-

vat leijonaa, paratiisilintua tai muuta yhtä vaikeasti esitettävää oliota. He tahtoivat suunnitella lehtokujat siten, että ne katsojan mielestä tuntuivat kaksi kertaa pitemmiltä, kuin ne todellisuudessa olivat.

Schönbrunnin linnan barokkipuutarhaan on rakennettu myös antiikin taidetta jäljitteleviä valmiita raunioita.

11

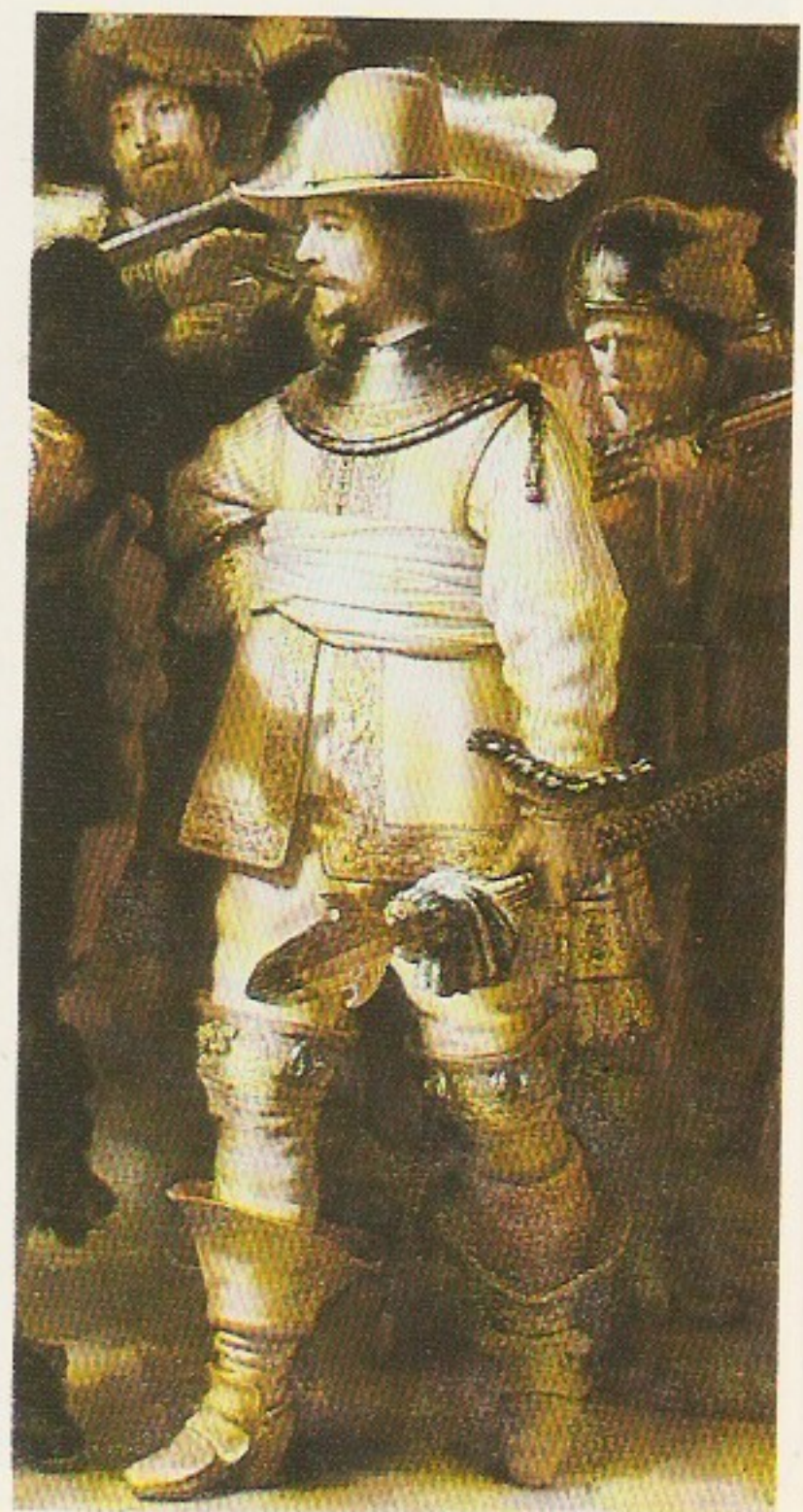
Raunioksi rakennetun antiikkia kopioivan holvin kiintoisa yksityiskohta on roomalainen vinotiilitys, jota näkyy selvästi sivun 82 kuvassa 3.

1600-luvulla porvaristo rikastui merenkulkumaissa kaupan ansiosta. Kun aiemmin vain kuninkaalliset ja muu aatelisto oli tilannut taideteoksia, tuli nyt porvaristosta taiteilijoiden uusia asiakkaita. Hollannissa oli tapana, että porvariensa kauppa-, metsästys- ym. seurat tilasivat yhdessä suuria, koko seuraa esittäviä maalauksia. Tämän tyyppisistä taideteoksista on tunnetuin hollantilaisen Rembrandtin maalaus, jota tavallisesti nimitetään »Yöpartiksi». Tauluun eivät kuitenkaan kaikki tilaajat olleet tyytyväisiä. Rembrandt oli nimittäin esittänyt jotkut seuran jäsenistä hyvinkin näyttävästi, mutta eräistä maalannut vain kasvot. Vertaa »Yöpartioita» erään toisen hollantilaisseurueen samantyyppiseen ku-

Rembrandt oli oikealta nimeltään Rembrandt Harmenszoon van Rijn, varakkaan mylläriin poika ja barokin varsinaisia uranuurtajia. Huolimatta aikalaistensa ylenkatseesta hän säilytti oman tyyliinsä, mikä lopulta johti taloudelliseen vararikkoon. Vasta vuonna 1959 hänen oletettu ruumiinsa siirrettiin köyhien joukkohaudasta erään kirkon hautaholviin. Rembrandt eli vuosina 1606–1669.

vaan, niin huomaat eron. Etsi myös näyttävästi ja vaatimattomasti esitettyjä henkilöitä »Yöpartista». Miksi taideteosta kuitenkin pidetään loistavana?

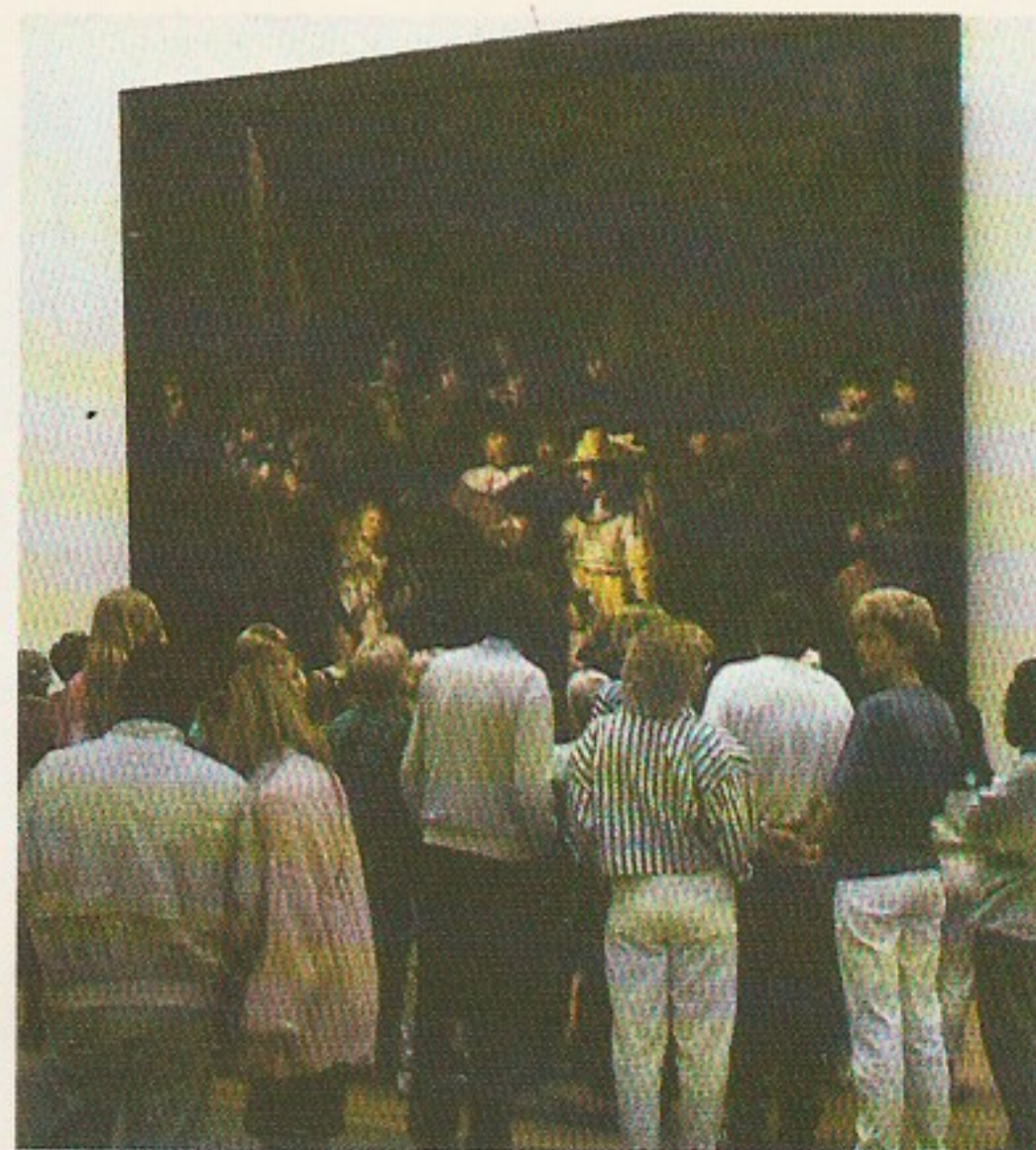

Kummassakin suuressa maalauksessa ovat jopa puvut samaa kuosia, mutta käsittely aivan erilainen. Siitä oppikirjan tekstissä lähemmin. — Kuvan 1 maalauksen tekijä on Bartholomeus van der Helst.

Rembrandt.
Omakuva.

Yövartion
edessä on
jatkuvasti
sankka
ihmismuuri —
ja maalauksen
vierellä
radiopuhelimilla
varustetut
vartijat.

3

4

5

IX ENGLANTILAISET MAAILMAN MERILLÄ JA AMERIKAN YHDYS- VALTOJEN SYNTY

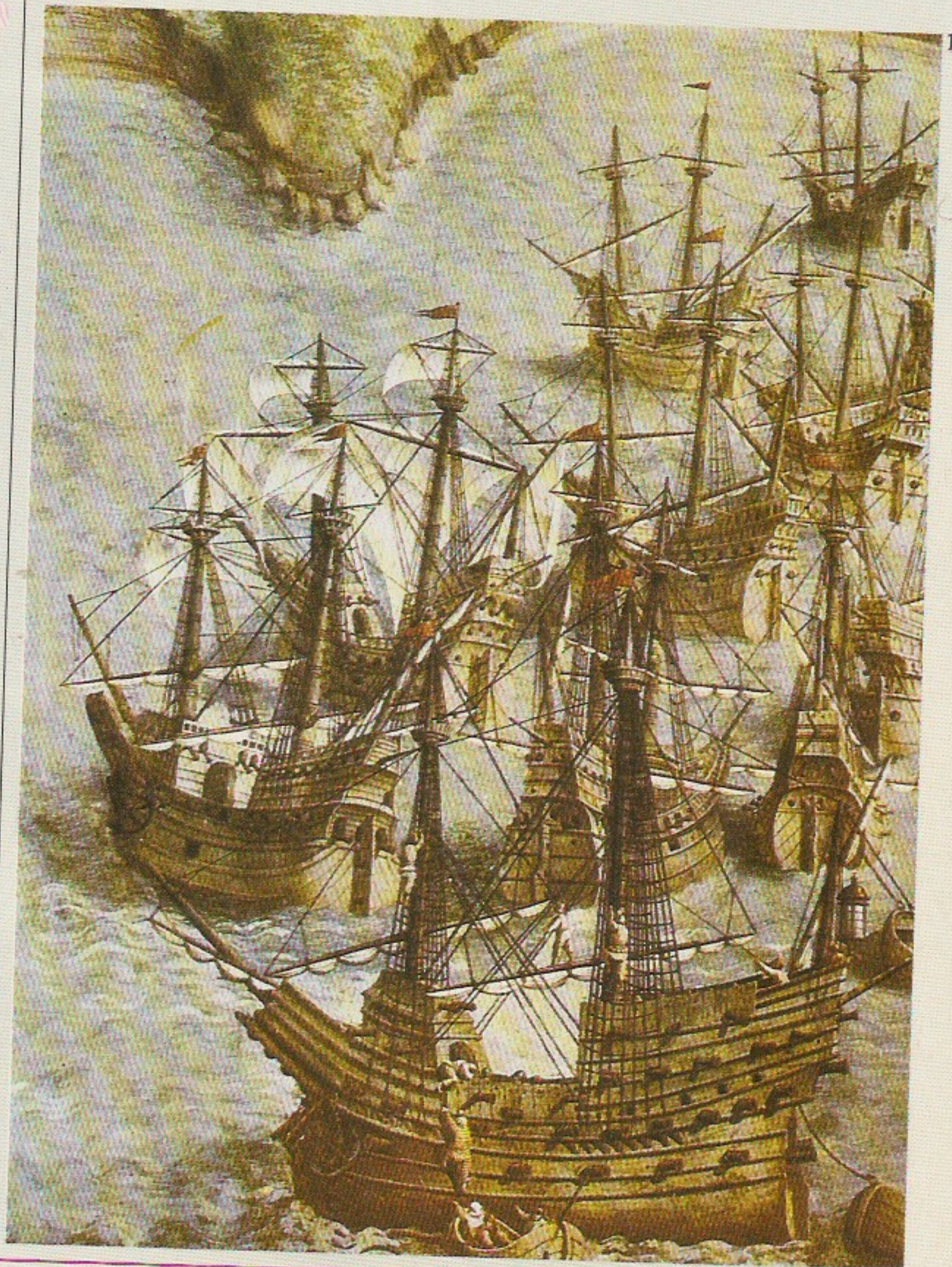
- 1/IX Elisabet I ja Englannin nousu merivallaksi
- 2/IX Englantilaiset maailman merillä
- 3/IX William Shakespeare
- 4/IX Amerikan Yhdysvaltojen synty
- 5/IX Orjakauppa
- 6/IX Yhdysvaltojen vapaussota

1. Valtamerille suunniteltuja suuria sotalaivoja.

2. Englannin hallitsija, kuningatar Elisabet I.

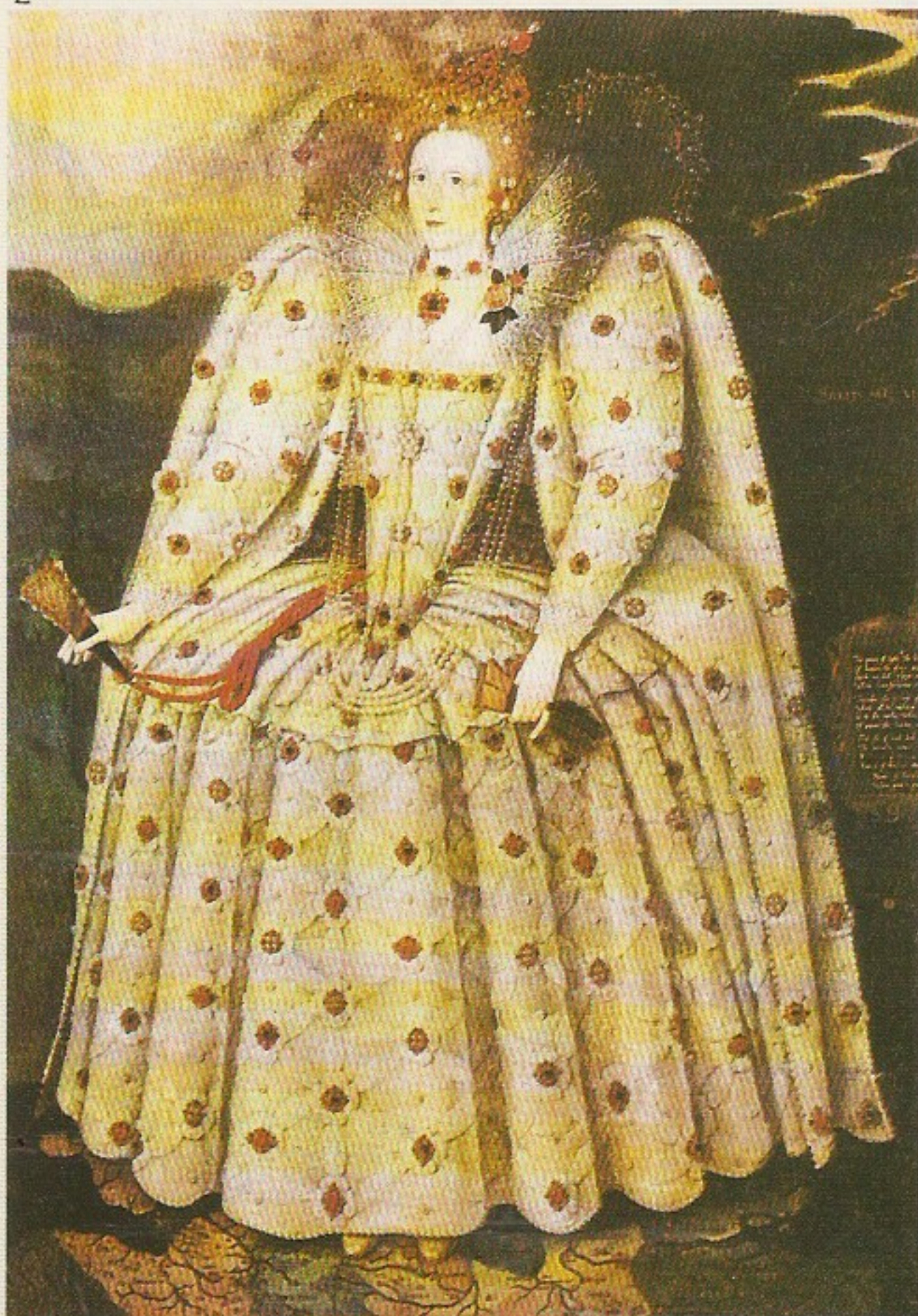
3. Sir Walter Raleigh, joka pani alulle Pohjois-Amerikan eurooppalaisen asutuksen.

4. Taistelua merten herruudesta.

Suuren armadan tuho tulee ymmärrettäväksi tämän kuvan avulla. Espanjalaisten laivat olivat korkeita, raskaita, tuulella vaikeita käsitellä, kun taas englantilaiset laivat, joista vielä osa oli yksinkertaisia kauppalaivoja, olivat pienempiä, matalampia ja helpommin ohjattavia. — Taistelun ratkaisivat kuitenkin englantilaisten voimakkaampi tykistö sekä historiassa usein tärkeää osaa näytellyt, mutta jopa tietoisestikin sivuutettu luonnolojen, tässä tapauksessa sään, vaikutus ja englantilaisten merivirtojen tuntemus.

2

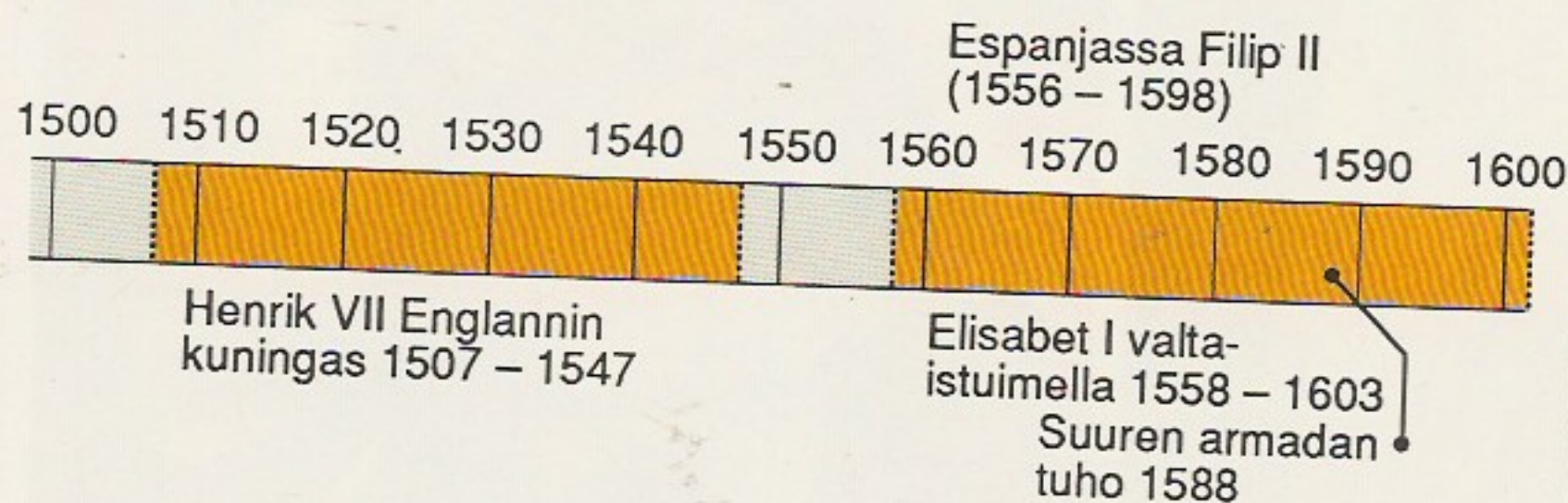
3

4

1/IX Elisabet I ja Englannin nousu merivallaksi

Suuren armadan reitti

Englannin hallitsijaksi tuli 1558 kuningatar Elisabet I. Hänen isänsä kuningas Henrik VIII oli joutunut katkeraan riitaan paavin kanssa ja pannut alulle Englannin uskonpuhdistuksen. Elisabet I palautti rauhan uskonriitojen repimään maahan. Hän perusti Englantiin anglikaanisen kirkon. Elisabet säilytti jumalanpalvelusmenot katolisina, mutta kirkon opin hän otti uskonpuhdistajilta. Kirkon johto pysyi hallitsijalla. Paavi julisti Elisabetin pannaan, ja Espanjan kuningas Filip II päätti palauttaa Englannin takaisin katolisen kirkon yhteyteen.

Englanti pyrki määrätietoisesti merivallaksi, ja siihen

sillä oli todella hyvät edellytykset. Löytöretkien jälkeen tärkeät meritiet olivat siirtyneet Atlantille, minkä äärellä Englannilla oli saarivaltakuntana erinomainen asema. Filip II laskeskeli, että jos Englanti saataisiin takaisin kato-

Elisabet I

1

Tavoite: Oppilas saa kuvan Englannin noususta merivallaksi.

Toteutus: — Mistä maasta oli Intian »löytäjä»? (Portugalista, Vasco da Gama.) — Mistä maasta oli Amerikan »löytäjä»? (Italian Genovasta, Espanjan lähettäjä Kolumbus.) Portugali ja Espanja olivatkin 1500-luvun alun johtavat merivallat. — Miten uskonpuhdistus vaikutti Ruotsissa Kustaa Vaasan valtaan? (Kustaan valta lisääntyi.) Samoin Eng-

lannin Elisabet piti kirkon vallassaan ja lisäksi näin omaa mahtiaan. (Yksinvaltiain voi elää kirkon kanssa sovussakin. Edellinen luku kertoi, miten asiat järjestyivät 1600-luvun Ranskassa. Kustaa Vaasa, Henrik VIII ja Elisabet I elivät edellisellä sataluvulla; lieneekö kirkko ollut Ranskassa sopeutuvaisempi?) Katolinen kirkko oli melkoisessa kriisissä 1500-luvun puolivälissä, ja tätä taustaa vasten Espanjan Filip II:n toimet tulevat ymmärrettävämmiksi. Englannin ja Espanjan välejä olivat kiristäneet John Hawkinsin ja Fran-

lisen kirkon piiriin, se voisi muuttua vihollisesta ystäväksi. Elisabet I:tä ei kuitenkaan voinut syrjäyttää kuin sodalla.

Voittamaton armada

Espanjalaiset ryhtyivät varustamaan mahtavaa laivastoa Englantia vastaan. Keväällä 1588 tämä »voittamaton armada» lähti kansillaan peräti 30 000 miestä.

Englantilaiset olivat tienneet pitkään, mitä oli tulossa, ja he olivat varustautu-

neet parhaan kykynsä mukaan. Heidän laivastoaan komensi vanha merikarhu John Hawkins. Aluksia hänellä oli yhtä paljon kuin espanjalaisilla, mutta ne olivat huomattavasti pienempiä. Saavuttuaan Englannin kanaaliin voittamaton armada asettui kauniiseen taistelu-rintamaan Alankomaiden rannikolle. Ilta tummui, ratkaisun oli määrä tapahtua seuraavana päivänä.

Englantilaiset kiirehtivät kuitenkin ottamaan aloitteen itselleen. Yön pimeydessä he laskivat myötätuulussa

Espanjalaisten suuri eli voittamaton armada.

kahdeksan palavaa laivaa espanjalaisalusten joukkoon. Syntyi suuri hämminki; espanjalaiset laivat koettivat nostaa ankkurinsa ja törmäilivät toisiinsa. Vastatuulen takia niiden oli vaikea päästä purjehtimaan satamalahdesta, ja samaan aikaan saapui Englannin laivasto ampuen niitä tykeillään. Osa espanjalaisten laivoista pääsi

cis Draken tekemät ryöstöretket espanjalaisten Uudesta maailmasta valtaamille alueille. Varsinaiseen voittamattoman armadan taistelun kuvaamiseen ei kannattane kovin syvällisesti paneutua. Riittänee, kun toteaa, että palavat laivat saivat armadan hajalle, jolloin se teho laski. Lopputulokseen vaikuttivat sopiva tuuli, englantilaisten paremmin olosuhteisiin sopivat alustyytit ja suurelta osalta varmasti sekin, että englantilaiset taistelivat omilla rannoillaan maansa puolesta.

Lukukappaleessa kerrotaan sir Francis Draken maailmanympäripurjehduksesta, mutta hän teki muitakin huikeita temppuja. Keväällä 1587, vuotta ennen voittamattoman armadan operaatiota, Drake purjehti kahdenkymmenenkolmen aluksen voimalla suoraan Cádizin satamaan, jossa ne tuhosivat noin kolmekymmentä espanjalaista alusta.

3
Henrik VIII:n ja Elisabet I:n
Tudor-suvun vaakuna.

4
Sir Francis Drake

pakenemaan. Ne purjehtivat kauhuissaan kohden pohjoista, ja tuuli yltyi myrskyksi. Alusten oli pakko kiertää Skotlanti ja Irlanti päästäk-

seen Espanjaan. Kotisatamaan palasi vain puolet aluksista, niistäkin osa taistelun ja myrskyn murjomina.

Eräitä syitä armadan tuhoon on jo mainittu. Ratkaisevinta oli, että espanjalaisien laivat olivat vanhanaikaisia, korkeakylkisiä kaljuunoi- ta. Englantilaiset olivat varustaneet laivansa isoilla tykeillä ja muuttivat näin merisodan laivojen ja laivastojen väliseksi tykistötaisteluksi.

Elisabetin Englannille voitto merkitsi paljon. Sen ei tarvinnut vähään aikaan pelätä espanjalaisen yrittävän maihinnousua rannikoil- laan. Englanti saattoi luottaa laivastoonsa. Tämä kohotti englantilaisten itsetuntoa, ja entistä päättäväisemmin he purjehtivat maailman meril- le. Elisabet I aloitti kehityk- sen, joka ennen pitkää teki Englannista maailman mah- tavimman merivallan ja siir- tomaiden omistajan. Tämä aika päättyi vasta toisen maailmansodan jälkeen, 1940- ja 1950-luvuilla. — Espanjalle armadan häviö merkitsi, että se oli hävinnyt taistelun merien herruudes- ta.

Lyhyesti

- Elisabet I toteutti Englannin uskonpuhdistuksen ja perusti anglikaanisen kirkon.
- Espanjan suuri armada hävisi Englannin laivastolle 1588.
- Elisabet I:n aikana Englannista alkoi kasvaa huomattava merivalta.

Sir Francis Drake maapalloa kiertämässä

Voitto suuresta armadasta avasi lopullisesti maailman meret englantilaisille. Mutta jo tätä ennen olivat englantilaiset hyökkäilleet espanjalaisen aarrelaivojen kimp- puun.

Englannin monista meri- sankareista tarunomaisin ja ihailuin on Sir Francis Dra- ke. Draken alus oli ketterä ja nopea Golden Hind, Kultai- nen hirvi.

Drake johti vuonna 1577 oman pienen laivastonsa Plymouthista Etelä-Atlantin sinisille vesille. Afrikan kor- keudella kaapattiin portuga- lilainen kauppalaiva, jonka arvokkain saalis oli kokenut merikapteeni ja tämän meri- kartat. Hänen johdollaan purjehdittiin pitkin Etelä- Amerikan rannikkoa.

Monen vaivan ja vaaran jälkeen jäljellä olevat laivat purjehtivat vihdoinkin Tyynen valtameren rannattomalla ulapalla. Siellä hurja myrsky kuitenkin hajotti laivaston. Kun meri vihdoinkin tyyntyi, Golden Hind oli yksin. Dra- ke rohkaisi miehiään. Kun tuuli nousi, nostettiin kaikki purjeet, ja keula vaahdoten matkattiin kohden tuntemat- tomia vesiä. Joulukuussa sa- tuttiin espanjalaiseen Valpa- raison satamaan ja syydettiin kaikista 18 kanuunasta häm- mästyneiden espanjalaisen niskaan ammuksia ja rauta-

kuulia. Laivan ruumaan ker-
tyi viiniä, elintarvikkeita, kul-
taa ja hopeaa.

Seuraavien kuukausien ai-
kana Drake ryösti vastaantu-
levat laivat ja ammutti ne
upoksiin. Ja espanjalaiset
olivat aina yhtä hämmästy-
neitä: englantilaislaiva hei-
dän omalla merellään. Päi-
vëntasaajalla saatiin kiinni
suuri hopealastissa purjehti-
va alus. Saalis käsitti jaloki-
viä, 36 kiloa kultaa, 13 ark-
kua hopearahoja ja 26 ton-
nia hopeaharkkoja. Niin
karski kaappari kuin Drake
olikin, hänellä oli silmää
kauneudelle: hän söi aina
viulumusiikin soidessa, käytti
kultareunaisia hopealautasia

ja rakasti kultapunoksin ko-
risteltuja asusteita.

Lopulta oli Golden Hind
niin raskaassa lastissa, että
sen oli palattava kotiin. Tie-
täen, että espanjalaiset odot-
tivat hänen paluutaan, Dra-
ke päättikin purjehtia Tyy-
nen valtameren poikki. Dra-
ke oli ensimmäinen englan-
tilainen — ja ensimmäinen
kapteeni ylimalkaan — joka
purjehti maapallon ympäri;
ensimmäinen maapallon-
kiertäjä Magalhãesin sur-
mattiin matkansa puolivälis-
sä. Ankkuri solahti kotisata-
man veteen syyskuussa
1580, kaksi vuotta ja kym-
menen kuukautta siitä, kun
matka oli alkanut.

Kuningatar Elisabet I aate-
loi Draken — siitä nimen
edessä oleva Sir — ja söi
päivällistä Golden Hindin
kajuutassa. Myöhemmin Sir
Francis Drake osallistui voit-
tamattoman armadan tuhoa-
miseen Englannin laivaston
varakomentajana. Hän osti
mahtavan kartanon Devo-
nista — ja kaipasi jatkuvasti
laivaansa ja valtamerien
suolaisia tuulia. Merellä hän
myös kuoli, kuumeen mur-
tamana 1596 Panaman ran-
nikolla. Englannin lippuun
kääritynä Sir Francis Drake
haudattiin Karibianmeren
kirkkaisiin vesiin.

5

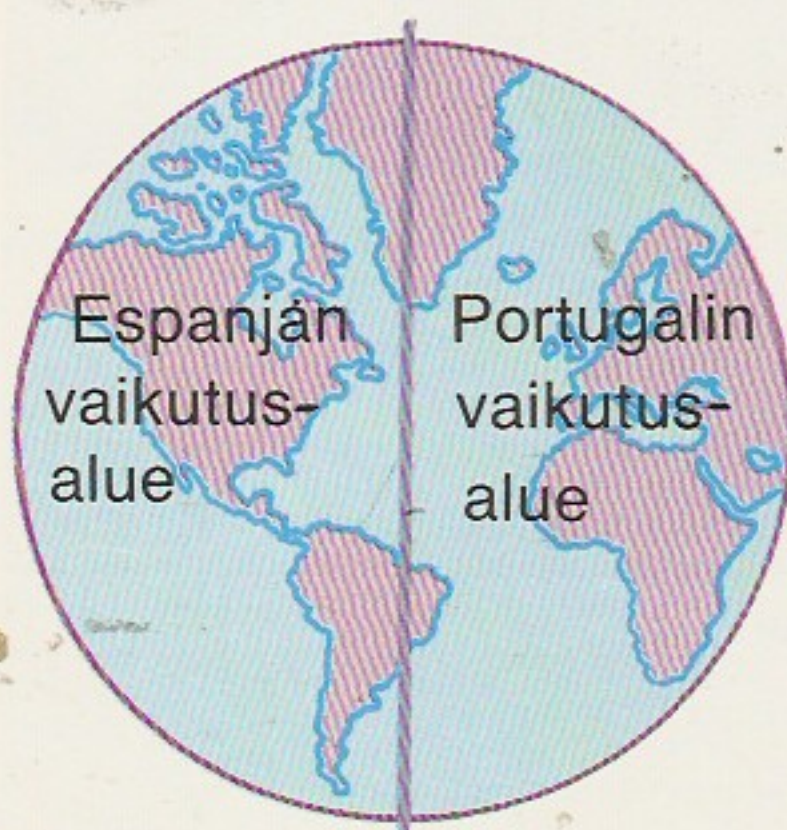

Piirros tehty Englannissa olevan, näyttelylaivaksi rakennetun ennallistuksen mukaan. — Monista englantilaisista tämän ajan merihaukoista voisi käyttää rumempakin nimitystä; he olivat merirosvoja.

2/IX Englantilaiset maailman merillä

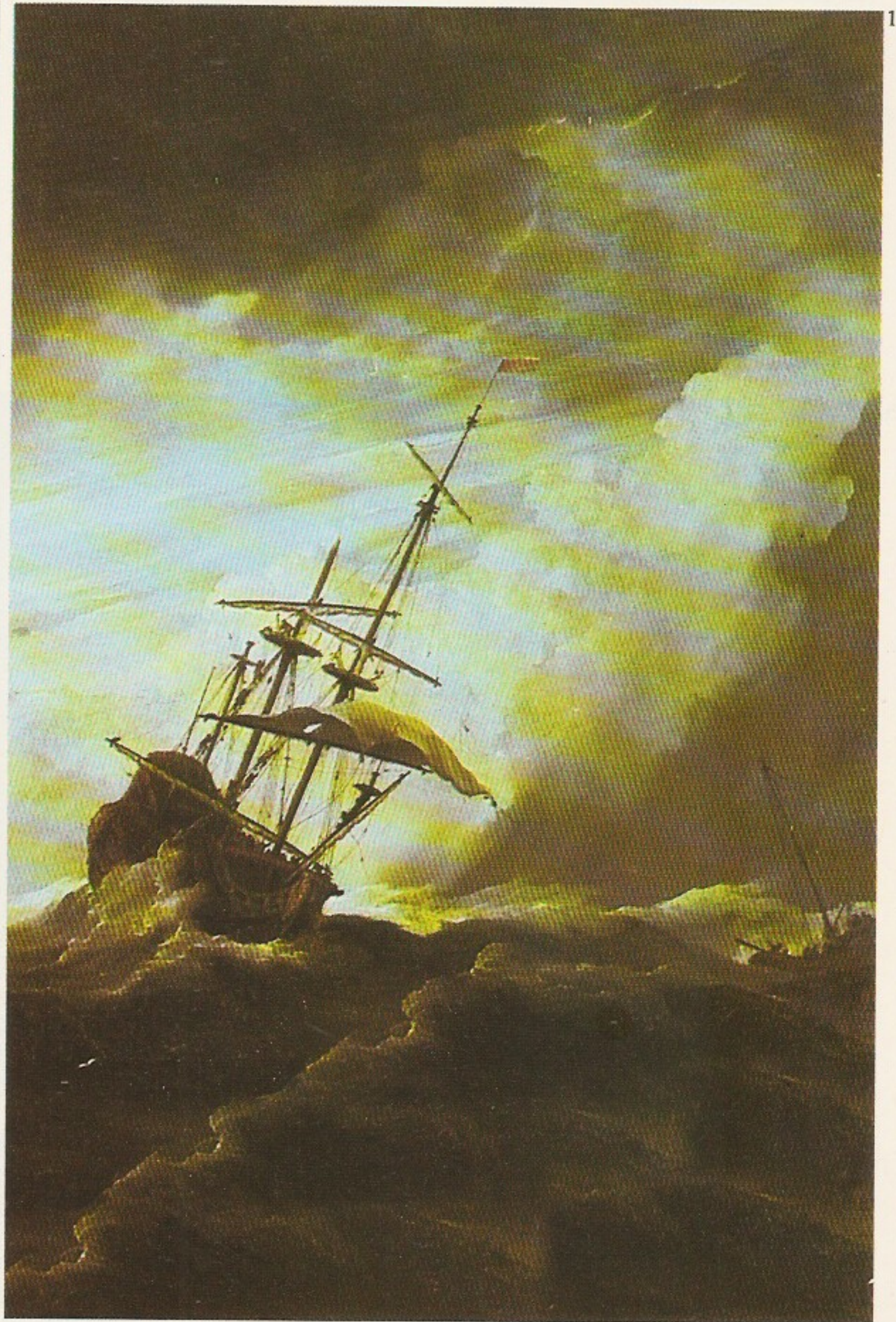
Pohjoiset meritiet

Espanja ja Portugali yrittivät erikoisella tavalla varmistaa itselleen löytöretkien tulokset. Ne saivat paavin jakamaan maapallon kahteen osaan: läntinen pallonpuolisko käsitti Espanjan omistukset, itäinen puoli Portugalin. Raja lohkaisi Etelä-Amerikasta Portugalille suunnattoman suuren Brasilian alueen, mitä espanjalaiset pitivät menetyksenä; toi-

Paavin suorittama maapallon jako Espanjan ja Portugalin osuuksiin.

Hollantilaisista tuli merkittäviä merenkulkijoita. He hankkivat siirtomaita ja kauppa-aseimia varsinkin Kaukoidästä. — W. van de Velden maalaus.

Tavoite: Oppilas saa kuvan englantilaisten valtameripurjehduksen kasvusta varsinkin pohjoisilla merialueilla, ja sen seurauksista.

Toteutus: Varataan luokkaan joko pallokartta tai maailman seinäkartta. Ellei näitä ole, taululle voi hahmotella maailmankartan. — Miksei paavi jakanut Englannille osaa maapallosta? (Englanti oli eronnut katolisesta kirkosta.) —

Kunnioittivatko englantilaiset paavin suorittamaa jakoa? (Eivät varmastikaan.) Tarkastetaan kartasta, mitkä ovat koillisväylä ja luoteisväylä. Näiden väylien etsiminen perustui täysin tietoon maan pallonmuotoisuudesta. Arkan-geliin voitiin Brittein saarilta purjehtia lähes läpi vuoden Golfvirran ansiosta. Sekä koillis- että luoteisväylää etsittä-essä oli tarkoitus löytää reitti Aasiaan. Kappaleen lopussa mainittuihin siirtokuntiin palataan kappaleessa 4/IX.

Venäjän kehityksen lamautti mongolivalta. Sen — Moskovan ja Kiovan — alueella hallitsi Kultainen orda eli kultainen leiri. Tugis-kaanin pojanpojan Batun perustama valtakunta. Se oli mahtavimmillaan 1300-luvulla ja tuhoutui 1480 muiden tataarien hyökkäyksiin.

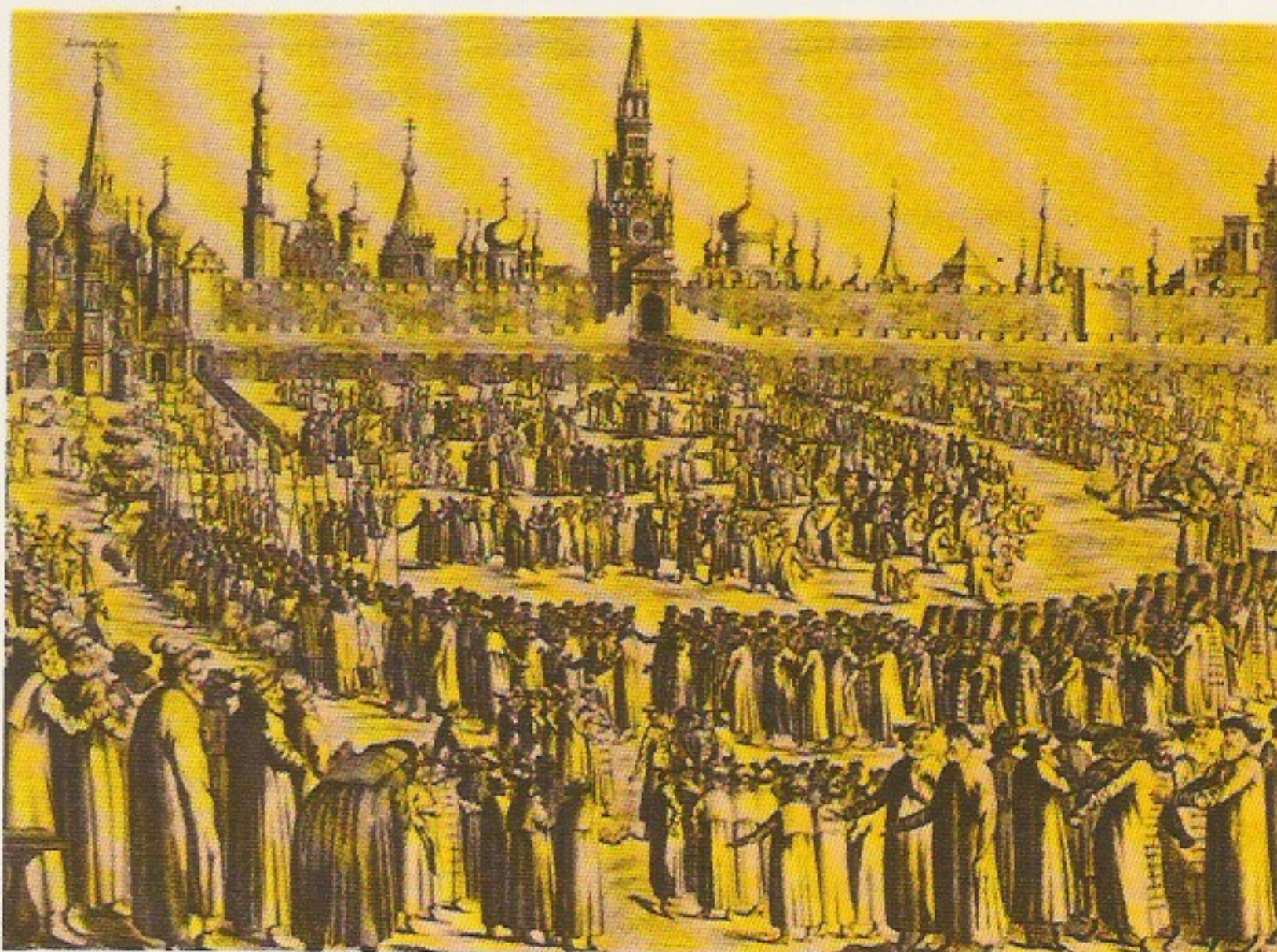
2

saalta he saivat Tyyneltä valtamereltä Filippiinien suuren saariryhmän.

Euroopan muut merivallat — Englanti, Ranska ja Hollanti — eivät paavin maailmanjakoa hyväksyneet. Silti ne joutuivat etsimään omat kauppareittinsä ja »uudet maansa» pohjoiselta pallonpuoliskolta, sillä Espanja ja Portugali valvoivat eteläisiä meriteitä tarkasti.

Ortodoksinen kirkko eteni nopeasti Venäjällä. Pääsiäiskulkue Moskovassa.

Venäjän kehityksen lamaannutti 1300- ja 1400-luvulla Aasiasta tullut mongolikansojen hyökkäys. Heidän valtakuntansa — tai valtansa — ulottui Tyyneltä valtamereltä syvälle Eurooppaan. Venäjän alueilla oli valtio nimeltä Kultainen Orda.

3

Kirkolla oli suuri merkitys yksityisen venäläisen niin henkisessä kuin fyysisessäkin suojelussa. — Kuuluisa ikonimaalari Andrei Rublev eli ja vaikutti näinä aikoina (syntyi vuosien 1360 ja 1370 välillä, kuoli vuosien 1427 ja 1430 välillä). Hänen ikoneistaan on tunnetuin Pyhän kolminaisuuden ikoni. Hänestä tehty elokuva kuvaa realistisesti mongolivalan aikoja.

4

Ranskalaiset pyrkivät saamaan haltuunsa nykyisen Kanadan sekä Mississippijoen alajuoksun ja yhdistämään nämä. Ranskalaisia turkismetsästäjiä Kanadan erämaissa.

Teoriassa oli mahdollista purjehtia Kiinaan ja Intiaan myös Euroopan pohjoispuolitse. Tätä pohjoisväylää englantilaiset, ranskalaiset ja hollantilaiset ryhtyivät tarkomokkaasti etsimään.

Englantilaiset koettivat kiertää Venäjän pohjoispuolitse, mutta matka pysähtyi Arkangeliin, pieneen venäläiseen Jäämeren kaupunkiin. Pitemmälle matkaa ei voinut jatkaa, siksi ankarat olosuhteet alueella vallitsivat.

Englantilaiset eivät kuitenkaan kääntyneet Arkangelis-

ta heti takaisin. Kun näin pitkälle oli päästy, päätti eräs retkikunnan johtajista jatkaa matkaa maitse Moskovaan. Tsaari Iivana IV otti hänet ystävällisesti vastaan ja antoi saman tien englantilaisille luvan käydä kauppaa Venäjän kanssa. Hyöty oli molemminpuolinen: Venäjä, sisämaan valtio, sai meritien Eurooppaan ja Englanti uuden kauppakumppanin.

Amerikan puoleista pohjoisväylää — oikeammin

luoteisväylää — etsittiin myös Amerikan pohjoispuolelta. Väylää ei löydetty, mutta Pohjois-Amerikan rannikko tuli tutuksi.

Kalastajat alkoivat suurin joukoin purjehtia maailman rikkaimmille kalavesille Newfoundlandin matalikoille. Pohjois-Amerikkaan ruvettiin Euroopasta muuttamaan 1600-luvulla, ja ensimmäiset siirtokunnat — englantilaiset, ranskalaiset ja hollantilaiset — perustettiin.

Lyhyesti

- Paavi jakoi maailman Espanjan ja Portugalin kesken.
- Englantilaiset, ranskalaiset ja hollantilaiset alkoivat tehdä löytöretkiä pohjoisella pallonpuoliskolla ja Pohjois-Amerikan rannikolla.
- Englantilaiset aloittivat merikaupan Venäjän kanssa ja Pohjois-Amerikkaa ruvettiin asuttamaan.

Minkälaiset ovat turkismetsästäjien asusteet ja varusteet? — Kartoissa on yhä nimi Hudsoninlahti, joka liittyy turkisyhtiö Hudson Bay Companyyn. Quibec on Kanadan ranskalaisin osa; Yhdysvalloissa Saint Louisin katukuvassa näkyy yhä ranskalaisuus. — Kuten myöhemmin kerrotaan, ranskalaisten suuren omistuksen Lousianan (Ludvig-kuningaiden mukaan) keisari Napoleon myi Yhdysvalloille. Syynä oli lähinnä tappio meren herruudesta käydyssä kamppailussa.

3/IX William Shakespeare

William Shakespeare

Elisabetin aikaa on sanottu Englannin »kulta-ajaksi», ja se oli Englannin renessanssiaikaa. Tänä aikana erityisesti näytelmät olivat Englannissa suosittuja. Niitä kirjoitettiin siellä enemmän kuin minään aikakautena koko Euroopassa sitten antiikin Kreikan aikojen. Lontoosta oli kasvanut 200 000 asukkaan suurkaupunki, ja siellä oli useita teattereita.

Tunnetuin näytelmäkirjailijoista oli William Shakespeare, jonka tuotanto käsitti ainakin 36 näytelmää ja runsaasti runoutta. Shakespeare syntyi 1564 Stratford-on-Avonin pikkukaupungissa. Jo kolmikymmenvuotiaana hän vaikutti teatterinjohtajana Lontoossa. Näytelmien aiheet ovat usein antiikin ja Englannin historiasta. Maail-

mankirjallisuuden vaikuttavimmat murhenäytelmät ovat Shakespearen Romeo ja Julia sekä Hamlet. Maail-

man näytelmäkirjailijoiden joukossa William Shakespearella on pysyvä kunniasija. Shakespeare kuoli 1616.

Shakespearen aikainen teatteri. Usein näytelmät Lontoon ulkopuolella esitettiin ulkoilmassa kuten pihalla.

Ennallistus useiden vanhojen piirrosten perusteella. Usein näytelmät Lontoon ulkopuolella esitettiin ulkoilmassa kuten pihalla.

Lyhyesti

- Elisabet I:n aika oli Englannin renessanssiaikaa.
- Tällöin vaikutti maailman huomattavin näytelmäkirjailija William Shakespeare.
- Hänen näytelmiään ovat Romeo ja Julia sekä Hamlet.

Tavoite: Oppilas saa käsityksen William Shakespearesta ja hänen töistään.

Toteutus: Kerrataan renessanssin »aikataulua» muualla Euroopassa (1300–1500-luvulla). Esimerkiksi Italian renessanssimaalausten ja Englannin näytelmätaiteen sosiaalinen pohja oli täysin erilainen: maalaukset oli tarkoitettu ajan sivistyneistölle, kun taas teatteri oli Englannissa kansanhuvia. Tämä näkyy jo Lontoon teattereiden lukumäärästä. Kysynnän ja tarjonnan laki näyttää pätevän taiteesakin. Kun jollakin taiteenaloilla on kysyntää, sille myös aletaan tuottaa. Näin näyttää käyneen myös Elisabetin

ajan Englannissa. Paitsi kiinteitä teattereita, tuohon aikaan oli epäluukuinen määrä kiertäviä teatteriseurueita, jotka tarjosivat esityksiään siellä, missä oli koolla paljon ihmisiä, markkinoilla, kansanjuhilla jne. Kirjapainotaidon yleistymisen helpotti suosittujen näytelmien levittämistä, ja tämäkin osaltaan kehitti teatteria. Shakespearen näytelmistä voi vielä todeta, että ne, niin kuin monet antiikin näytelmät, käsittelevät ihmisten elämän perusongelmia, ja että niiden sanoma siksi säilyy halki vuosien.

Omatoimikirja: Tekstin kääntämisessä ei pidä mennä yksityiskohtiin. Riittää, kun asiasta saa selville pääkohdat.

4/IX Amerikan Yhdysvaltojen synty

Puritaanien matka Amerikkaan alkoi itse asiassa Hollannista, minne he olivat paenneet. Matkalaisilla oli alkujaan kaksi laivaa, joista toisen oli kuitenkin käännytävä takaisin, ja ahtaus Mayflowerilla oli lähes sietämätön.

Uusi maailma

Kuningatar Elisabet I kuoli 1603. Kolme vuotta myöhemmin perustettiin Pohjois-Amerikkaan Virginian siirtokunta. Virginiaa oli koetettu asuttaa jo kahteen otteeseen aikaisemmin, mutta siirtolaiset olivat palanneet kotimaahan. Helppoa ei elä-

mä ollut nytkään. Intiaanien nuoliin, puutteellisen ravinnon aiheuttamaan keripukkiin ja kuumankosteiden siir-
den levittämään malariaan kuoli alkuaikoina suurin osa siirtolaisista. Sitkeästi kuitenkin raivattiin uutta peltoa, ja siten saatiin yhä suurempia satoja. Tupakasta tuli virginialaisten tärkein viljelykasvi.

Tupakoinnin englantilaiset olivat oppineet intiaaneilta, ja siitä tuli Englannissa nopeasti suosittu muoti. Eikä

Karkean suunnistusvirheen takia Mayflower ei saapunutkaan Virginiaan, vaan huomattavasti pohjoisemmaksi. Talvi oli jo alkanut ja merenlahdet olivat jäässä.

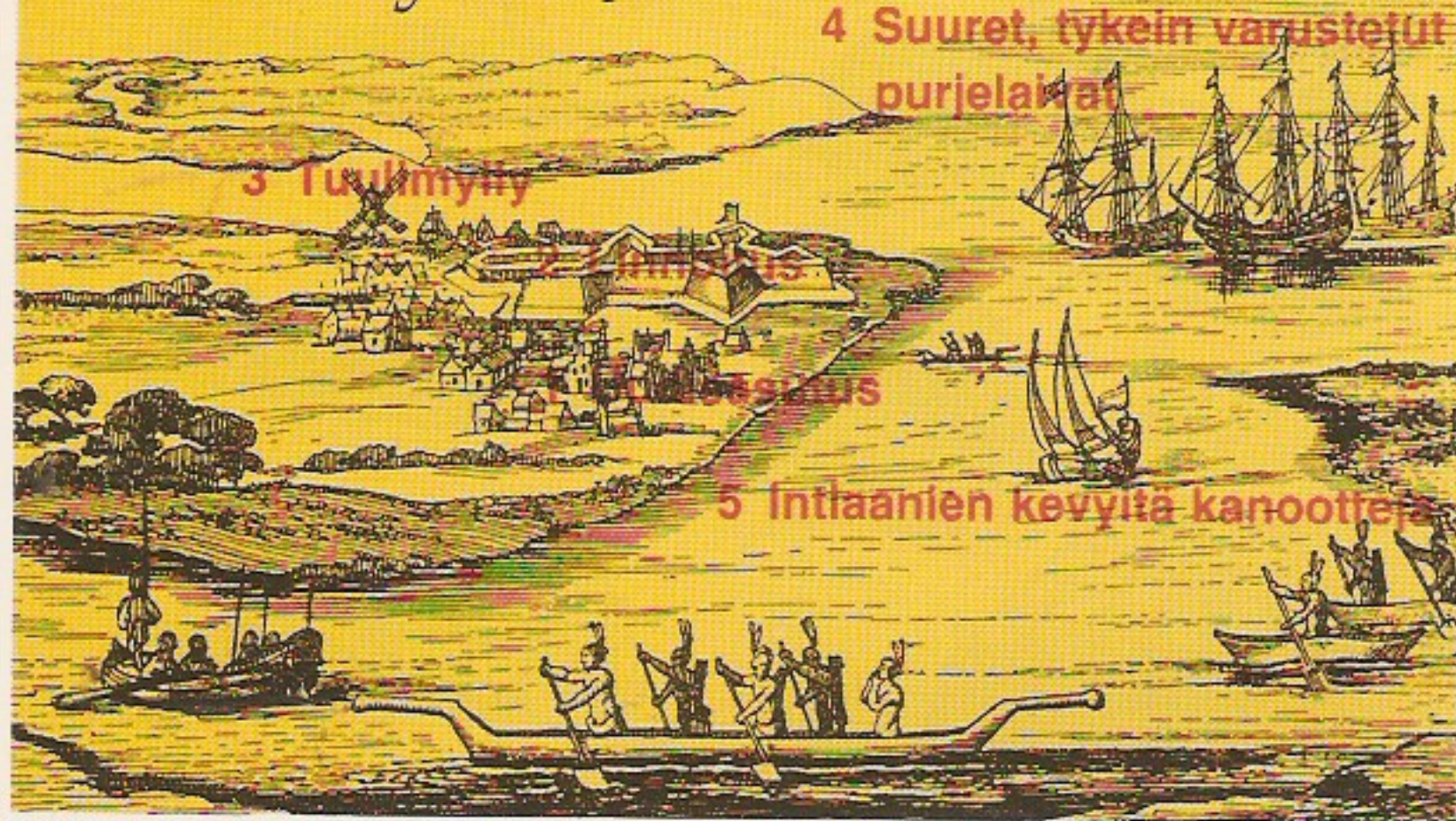
192 **Jakaessaan intiaaneille tietoisesti isorokkoisten huopia hurskaat puritaanit levittivät taudin intiaaneihin. Näiden joukkokuolemassa he näkivät kaitselmuksen tarkoituksen.**

Tavoite: Oppilas ymmärtää, miten ja miksi Pohjois-Amerikkaan muutti Euroopasta niin runsaasti ihmisiä ja miten he uudella mantereella elivät.

Toteutus: Varataan luokkaan Pohjois-Amerikan kartta. Tutkitaan purjehdusreittejä Euroopasta Amerikkaan. Pohjoisin reitti olisi lyhin, mutta varsinkin tuon ajan matkustajille lähes mahdoton. Kovin etelään ei kannattanut purjehtia, koska Golfvirta alkoi jarruttaa matkantekoa melkoisesti.

Etelässä olivat ongelmana myös espanjalaiset. — Miksi nykyisin muutetaan paikkakunnalta toiselle? (Työn, asunon, toimeentulon vuoksi.) Syyt olivat samoja myös tuolloin. Poliittiset ja uskonnolliset syyt vaikuttavat nykyisinkin pakolaisten muuttoliikkeisiin. Mikäli tämän päivän maailmassa olisi mahdollista muuttaa »uudelle mantereelle», kuten 1600-luvulla, sinne varmaan muuttaisi miljoonittain pakolaisia. Kuten ensimmäisestä kappaleesta käy ilmi, alettiin esimerkiksi Virginiassa jo varhain viljellä ei välttä-

t' Fort nieuw Amsterdam op de Manhatans

Mitä kuvassa oleva teksti suunnilleen merkitsee?

aikaakaan, kun Virginian tupakkaa haluttiin ostaa man-
nermaallakin. Lopulta vilje-
lykset kasvoivat niin suurik-
si, että ruvettiin hankkimaan
neekeriojia huolehtimaan
niistä.

Mayflowerin matkustajat

Virginian uudisasukkaat oli-
vat lähteneet uuteen maail-
maan vapaaehtoisesti, mutta
Pohjois-Amerikasta tuli tur-
vapaikka myös monille us-
konsa takia vainotuille. Ke-
sällä 1620 lähti tällainen sa-
dan ihmisen ryhmä Amerik-
kaan Mayflower-laivalla. Pa-
kolaiset kuuluivat Englannin
puritaaneihin. Puritaanit
vaativat Raamatun sanan
tarkkaa noudattamista, sun-
nuntain pyhittämistä ja kiel-
täytymistä kaikista huveista.
Heidän jouduttuaan ristiriit-
taan hallitsijan kanssa syntyi
ajatus lähteä Virginiaan.

Niin paljon kuin viime vuosikymmeninä onkin puhuttu ulkoeurooppalaisista kulttuureis-
ta, niiden merkitys maailmanhistoriassa on lopulta vähäinen. Eurooppalainen kulttuuri
ei suinkaan valloittanut maailmaa »pahuutensa» vaan dynamisuutensa ansiosta. On
sanottu, että jolleivät eurooppalaiset olisi lähteneet maailman merille, odottaisimme Eu-
rooppaan yhä kiinalaista džonkia tai intiaanien kanootteja.

Mayflower oli pieni laiva,
vain 27 metriä pitkä. Muut-
tajat asuivat ahtaasti. Atlan-
tilla tuimat myrskyt paiskoi-
vat alusta ja monet sairastui-

Intiaanien ja eurooppalaisten
aluksia. Miksi juuri
eurooppalaiset »valloittivat
maailman» eivätkä
Amerikan mantereeseen asukkaat
tai aasialaiset?

vat meritautiin. Laivassa oli
rottia. Lian ja loputtoman
keinumisen keskellä syntyi
kaksi lastakin.

Runsaan kahden kuukau-
den kuluttua matka päättyi.
Matkustajat nousivat maihin
satoja kilometrejä Virginian
pohjoispuolella. Rantavedet
olivat jäässä. Talviasuntojen
rakentaminen piti aloittaa
heti. Mutta kun kevät vih-
doin koitti, puolet matkalai-
sista oli haudattu routaiseen
maahan.

Kun 1988 tuli kuluneeksi
350 vuotta ensimmäisten
suomalaisten ja ruotsalaisten
siirtolaisten muutosta Pohjois-
Amerikan Delawareen, julkaistiin tapahtuman muistoksi
kaikissa kolmessa maassa yhtäläinen postimerkki, ja
Yhdysvalloissa oli suuria juhlallisuuksia.

mättömiä elintarvikkeita, kauppatavaraa, tupakkaa. Arvel-
laan, että vuosina 1625–50 Englannista muutti Pohjois-
Amerikkaan 50 000–85 000 siirtolaista eli 2 000–3 000
henkeä vuodessa. Siirtolaisten suuri määrä johtui välilli-
sesti uskonpuhdistuksesta. Englannissa alettiin 1600-lu-
vun alkupuoliskolla suhtautua jyrkän suvaitsemattomasti
kristinuskon uudistuneisiin suuntiin, jolloin näiden suuntien
kannattajille ei jäänyt muita mahdollisuuksia kuin luopua
vakaumuksestaan tai muuttaa muualle; tuhannet muutti-

vat. Uuden-Ruotsin kohtalo oli joutua hollantilaisen välivai-
heen jälkeen englantilaisten haltuun. Kuten muistetaan vii-
dennen luokan kurssista, »suurvalta-Ruotsilla» oli ongel-
mia lähempänäkin (kolmikymmenvuotinen sota). Uuden-
Ruotsin siirtomaan järjestämiseen ei riittänyt voimavaroja.

Omatoimikirja: Tehtävän 7 intiaaniteltaa nimitetään tii-
piiksi. Se muistuttaa saamelaisten kotaa.

Vanhapiirros virginialaisesta tupakkaviljelmästä. Koeta saada selville eri työvaiheet.

Hollantilaisten intiaaneilta ostamasta Manhattanista tuli New Yorkin sydän. Kuva esittää sen keskusta Rockefeller centeriä. **Rockefeller Centerin edessä, Manhattanin sydämessä, on suosittu luistinrata.**

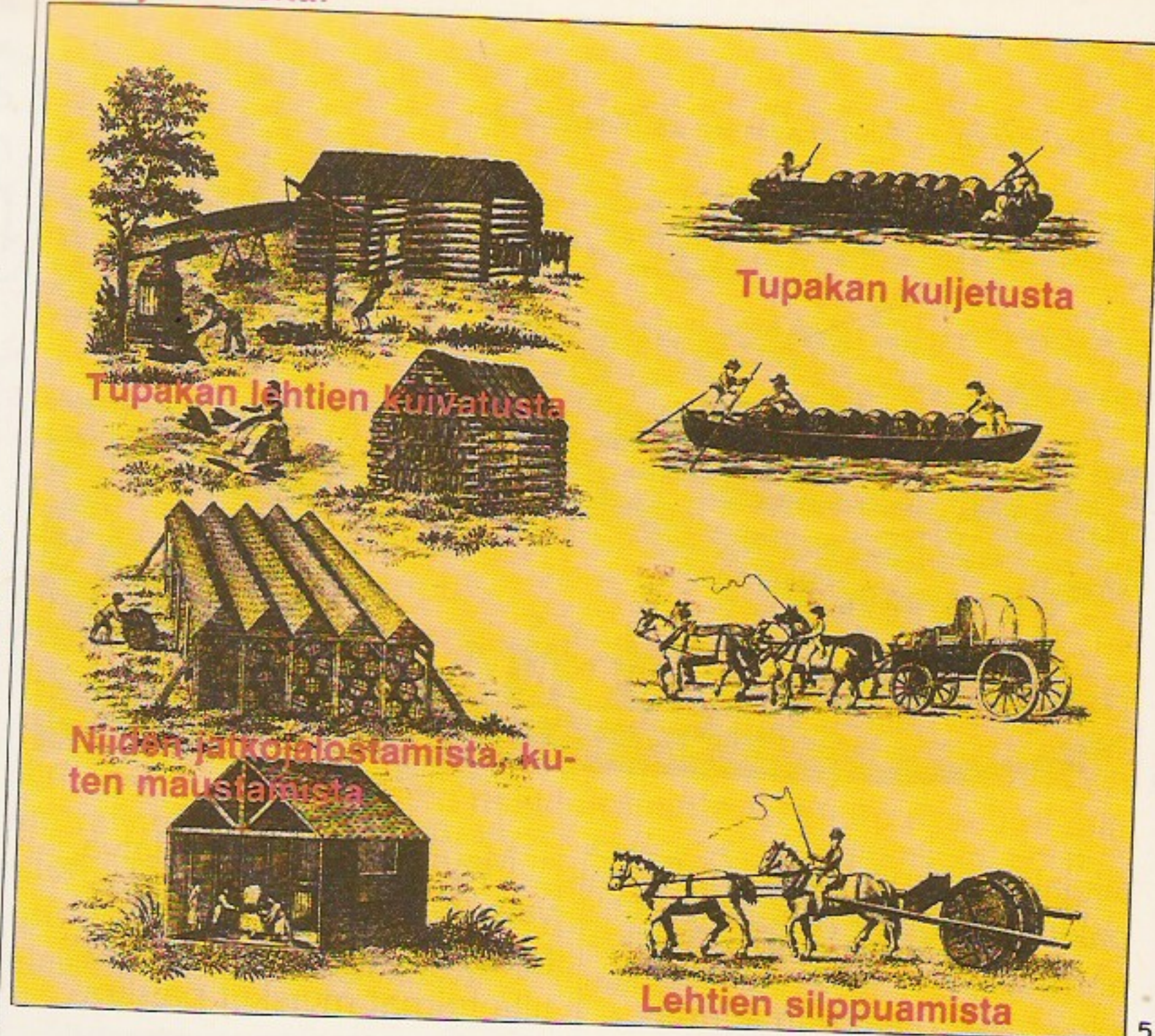

4

Pieni siirtokunta sai kurjuuteensa kuitenkin apua odottamattomalta taholta. Eräs intiaaniheimo ryhtyi auttamaan siirtolaisia. Se opetti näitä pyydystämään kaloja ja myös lannoittamaan maata niillä. Intiaaneilta uudisasukkaat oppivat myös viljelemään maissia.

Intiaanit kutsuttiin mukaan matkalaisten järjestämälle ensimmäisen kiitospäivän aterialle lokakuussa 1621. Juhla-aterialla syötiin kalkunaa, ankkaa, kauriinpais-tia, maissileipää ja marjoja.

Eri työvaiheita:

5

Sittemmin kiitospäivästä on tullut Yhdysvalloissa kansallinen juhlapäivä.

Lopulta englantilaisilla oli Pohjois-Amerikan rannikolla kolmentoista siirtokunnan yhtenäinen ketju.

Englantilaiset eivät olleet omien siirtokuntiensa ainoita asukkaita. Niihin muutti pal-

jon myös saksalaisia, sveitsiläisiä, irlantilaisia ja ranskalaisia. Delawaren siirtokunnassa asui suomalaisia ja ruotsalaisia. Ruotsikin perusti näet Pohjois-Amerikkaan siirtokunnan, jonka nimi oli Uusi Ruotsi (1638). Sen valloittivat kuitenkin naapuri-siirtokunnan hollantilaiset.

Lyhyesti

- Englannin ensimmäinen siirtokunta Pohjois-Amerikassa oli 1607 perustettu Virginia.
- Uskonnollista vainoa paenneet puritaanit purjehtivat Mayflowerilla Uuteen Englantiin.
- Pohjois-Amerikan itärannikolla oli lopulta 13 englantilaista siirtokuntaa.
- Siirtokuntiin muutti englantilaisten lisäksi myös muiden maiden asukkaita.

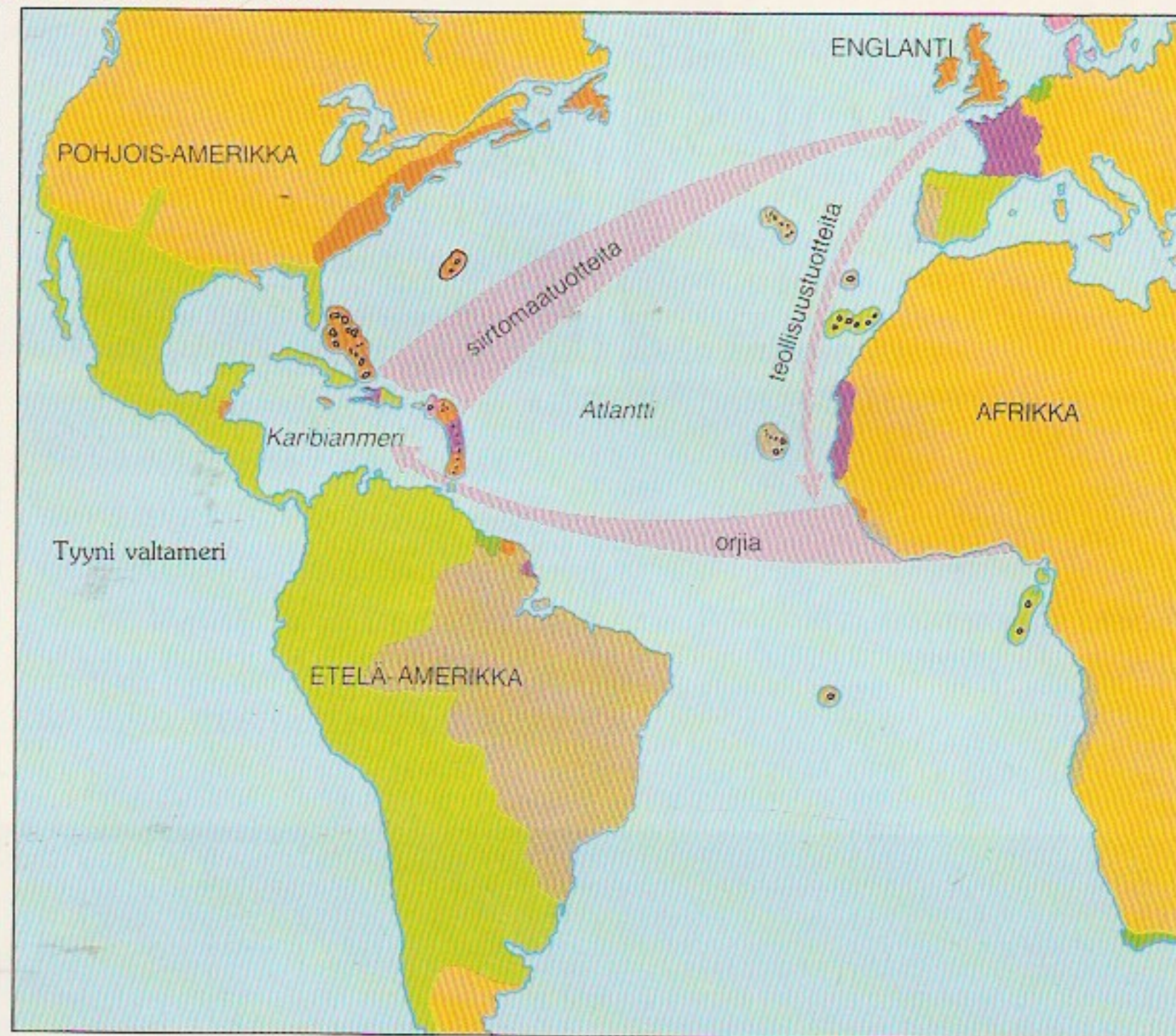

5/IX Orjakauppa

Kolmikantakauppaa, vaihtokauppaa. Englannin teollistumisesta tarkemmin kirjasarjan seuraavassa osassa. Se oli Ranskaa edellä ammattitaidon, pääomien ja raaka-aineiden suhteen. Ranskan teollistuminen viivästyi, koska sillä oli vähäiset hiilivarat, puutetta pääomista, vähäiset siirtomaat; se oli käynyt raskaita sota, ja sen teollisuus oli tottunut tuottamaan ylellisyys-, ei massakulutustavaroita.

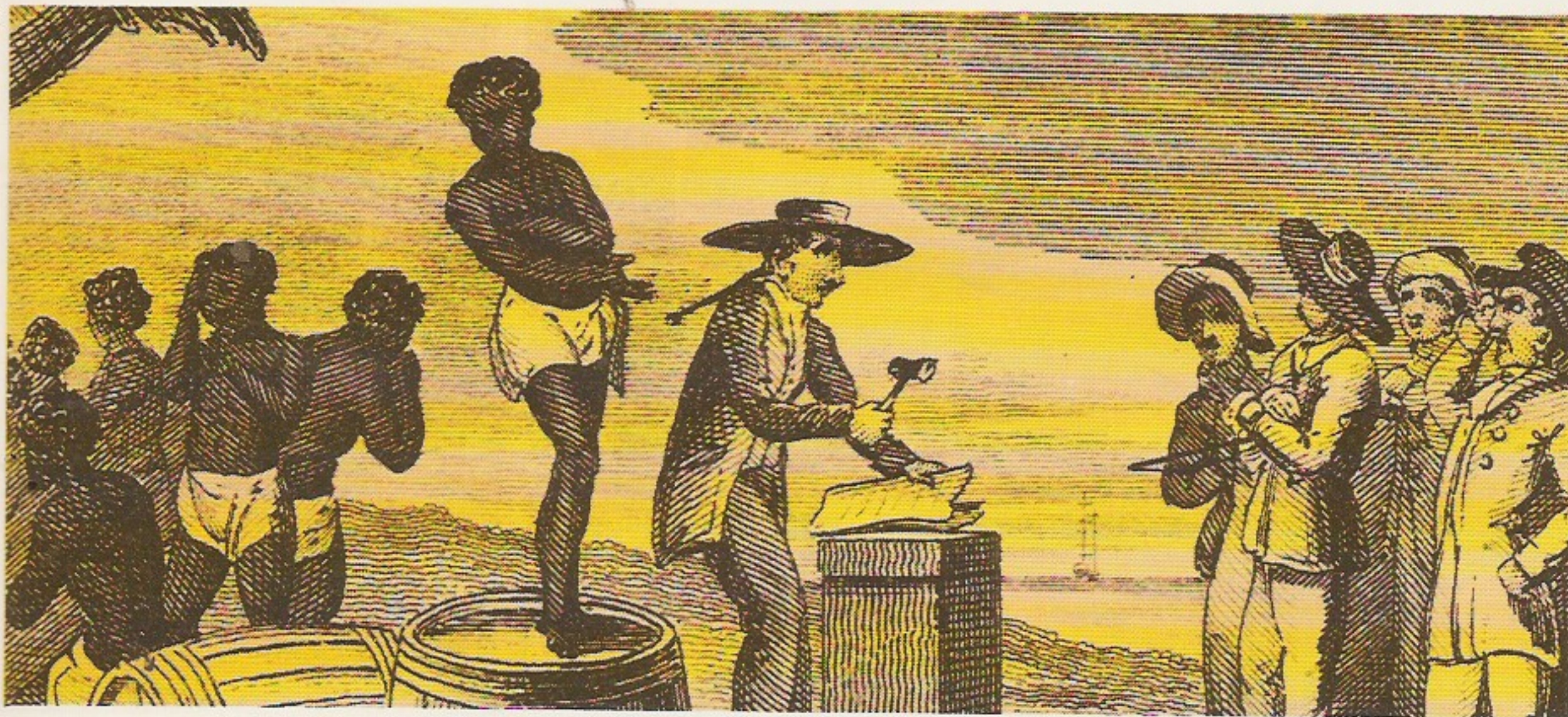
Virginian tupakkaviljelmien ongelmaksi tuli työvoima. Siihen olivat espanjalaiset kuitenkin keksineet ratkaisun jo 1500-luvulla. Etelä-Amerikan kaivoksissa ja viljelyksillä oli aluksi pakotettu työvoimaksi intiaaneja. Nämä eivät kuitenkaan kestäneet kovaa työtä ja vankeutta vaan menehtyivät nopeasti. Silloin espanjalaiset ryhtyivät hankkimaan neekeriorjia Afrikasta.

Virginia oli ensimmäinen Pohjois-Amerikan siirtokunta, joka alkoi käyttää neekeriorjia. Samoilta leveysasteille syntyi myöhemmin uusia siirtokuntia, ja nekin ryhtyivät hankkimaan orjatyövoimaa Afrikasta omille suurtiloilleen.

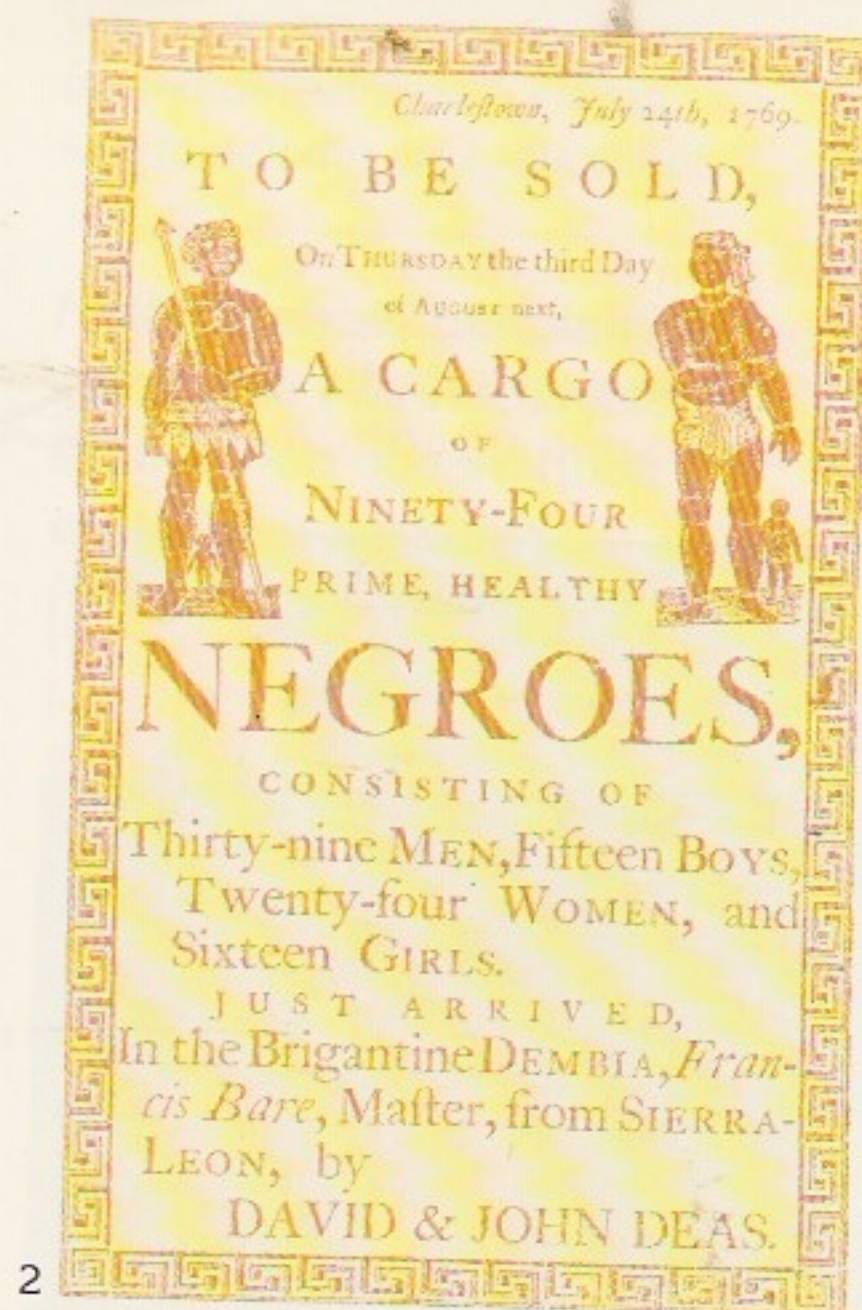

Orjakaupan perusteet

Ihmisiä myydään huutokaupalla.

Kuten sivulla 197 todetaan — jos inhimillisyys unohdetaan — ei ollut taloudellisesti viisasta kohdalla orjia huonosti. Intiaanit menehtyivät työssä, mutta eivät oikeastaan sen raskauteen vaan eurooppalaisten mukana tulleisiin tauteihin. Lisäksi: paavi julisti jo 1537 intiaanit ihmisiksi.

2 Koeta suomentaa, mitä lehti-ilmoitus sisältää.

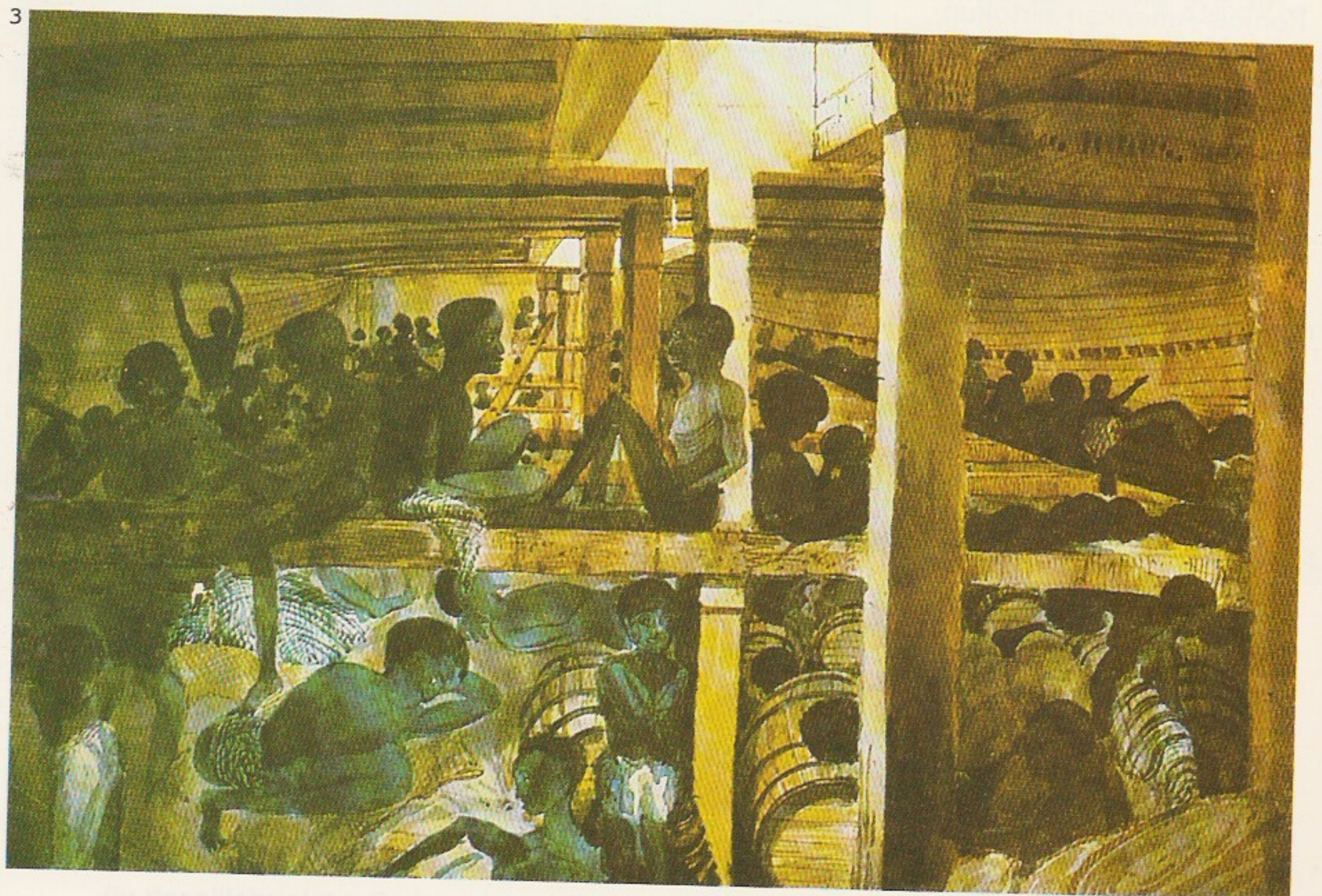
On arvioitu, että kaikkiaan 10 miljoonaa neekeriä vietiin orjiksi Amerikkaan. Näistä kolmannes joutui Portugalin alueelle Brasiliaan, suurin määrä Karibianmeren saarille ja vähäisin osa Pohjois-Amerikkaan.

1700-luvulla ruvettiin vaatimaan orjakaupan lopettamista. Ensimmäisenä sen kielsi Englanti 1807, ja seuraavana vuonna se kiellettiin Pohjois-Amerikassa. Kun Espanjan ja Portugalin siirtomaat Etelä-Amerikassa 1800-luvulla itsenäistyivät, niissä kaikissa kiellettiin neekeriorjuus. Näillä kielloilla ei kuitenkaan ollut aluksi suurta merkitystä. Laivurit ryhtyivät salakuljettamaan orjia, ja

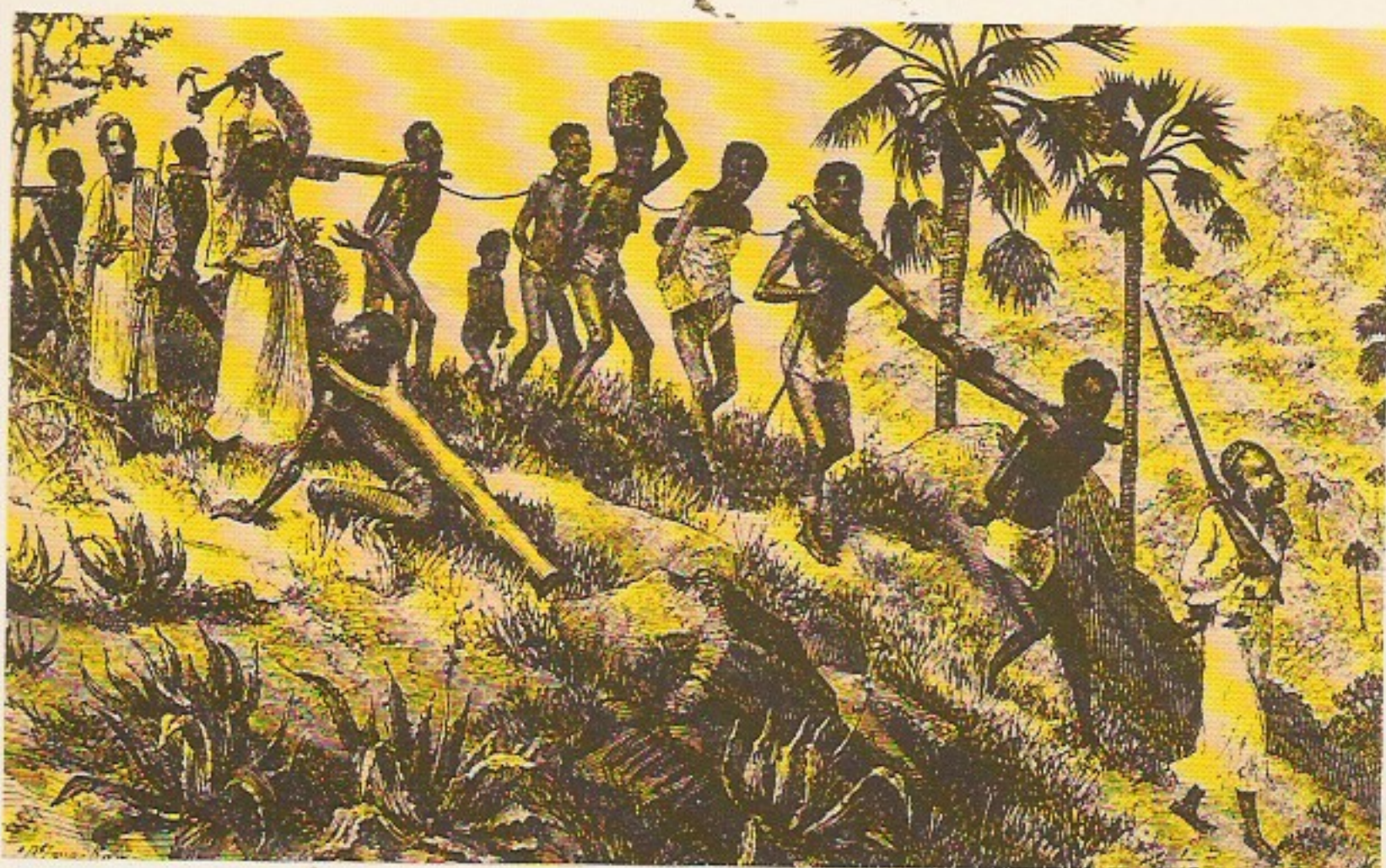
kauppa jatkui lähes muuttumattomana.

Orjat tuotiin Amerikkaan Länsi-Afrikasta. Raftin neekerit tekivät säännöllisiä ryöstöretkiä sisämaahan heimoveljiensa kyliin. Kun orja-

Orjakaupasta on monia järkyttäviä piirroksia, jotka on laadittu kiinnittämään huomio tähän ihmisarvoa loukkaavaan toimintaan. Tämä piirros lienee kuitenkin ainoa, joka on tehty aidossa tilanteessa; englantilainen sota-alus valtasi ranskalaisen orjalaivan, ja mukana ollut taiteilija laati vesivärimaalauksen orjien oloista. Kuvan mukaan ne ainakin tässä tapauksessa olivat melko siedettävät.

Kumpaankin mahtuu noin 2 000 matkustajaa, eli yhteensä 4 000. Tällä kapasiteetilla 10 miljoonan ihmisen kuljetus kestäisi 2 500 vuorokautta eli lähes seitsemän vuotta. (Suurin osa orjalaivureiden aluksista oli tarkoitettu vain muutaman sadan hengen kuljetukseen.) Kaiken kaikkiaan kuljetusta Atlantin yli harjoitettiin yli kaksisataa vuotta. Vaikka eurooppalainen sääty-yhteiskunta jäi siirtolaisilta Eurooppaan, he loivat orjuudella maahansa eriarvoisuuden, joka ei ole vielä kukaan kadonnut. Orjat saivat solmia avioliittoja, mutta heidän lapsensa syntyivät orjiksi ja olivat isäntänsä omaisuutta.

Orjia kaivostyössä

Rannikon neekerit ovat käyneet hakemassa heimoveljiään eurooppalaisille orjalaivureille myytäviksi.

laivuri saapui, vaihdettiin vangit aseisiin ja kankaisiin. Orjakauppaa harjoittivat varsinaisesti englantilaiset, ranskalaiset, portugalilaiset ja tanskalaiset.

Vankien merimatka Atlantin toiselle puolelle oli kova. Monet orjista menehtyivät matkan aikana. Mutta vaikka orjien kohtelu ei ollutkaan inhimillistä, oli toisaalta sekä laivurien että plantaasinomistajien edun mukaista, että »tavara» oli kunnollista. Terveestä työorjasta sai aina paremman hinnan kuin sairaasta tai vahingoittuneesta.

Afrikan itärannikolla orjakauppa oli alkanut jo ennen kuin eurooppalaiset aloittivat sen lännessä. Arabit ovat tehneet satojen vuosien ajan itse orjanhankintaretkiä Afrikkaan. Arabian ja Afrikan välinen orjakauppa ei vielä ole täysin loppunut.

Lyhyesti

- Koska intiaanit eivät kestäneet orjuudessa, rupesivat espanjalaiset ja portugalilaiset hankkimaan neekeriorjia Afrikasta.
- Rannikon neekerit ryöstivät orjat mantereiden sisäosista orjakauppiaille.
- Merimatkan aikana orjia saattoi kuolla paljon.
- Myyjän ja ostajan edun mukaista oli, että orjat olivat hyvässä kunnossa.

Etelävaltioiden valkoista yläluokkaa. Verrattakaa sivun 202 vastaavaan kuvaan, joka esittää pohjoisvaltioiden siirtolaisperhettä, länteen lähteviä farmareita.

6/IX Yhdysvaltojen vapaussota

Suuri siirtomaasota

Mitä tärkeämmiksi siirtomaat ja siirtokunnat niiden eurooppalaisille emämaille tulivat, sitä huonommiksi muuttuivat emämaiden välit. Tämä kilpailu purkautui lo-

pulta sodiksi, joihin osallistuivat useimmat Euroopan valtiot. Suuressa siirtomaa-sodassa vastakkain olivat Englanti ja Ranska ja sotaa käytiin myös Pohjois-Amerikassa. Kun rauha vihdoinkin (1763) solmittiin, menetti

Ranska lähes kaikki siellä olevat alueensa Englannille.

Merisodat olivat menneinä vuosisatoina suurvaltojen mahtavia yhteenottoja. Gibraltarin taistelu 1605. — Cornelius Hendrickszin maalaus

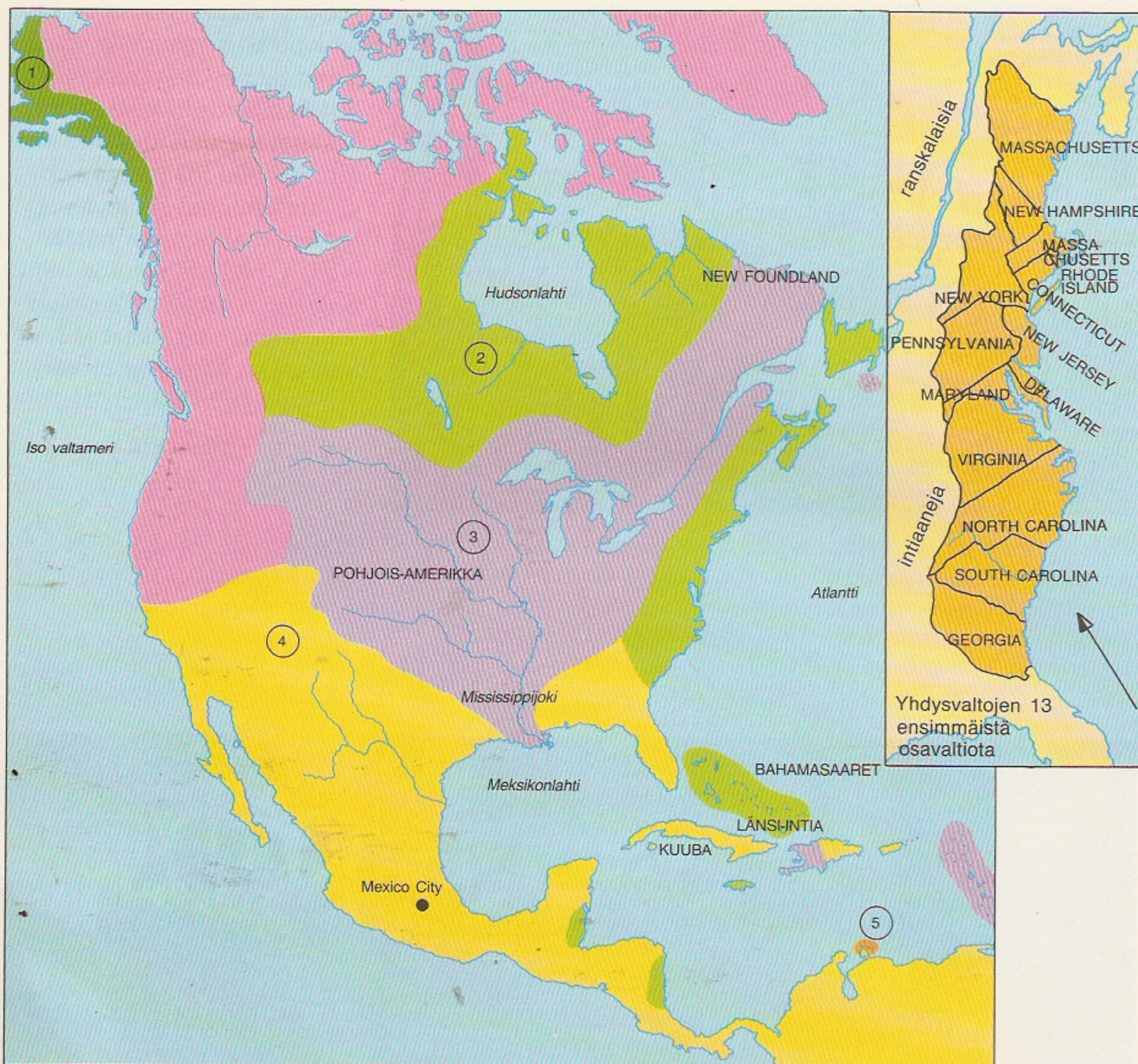

198

Tavoite: Oppilas saa käsityksen Yhdysvaltojen syntyyn johtaneesta kehityksestä.

Toteutus: Kerrataan eurooppalaisten siirtymistä Atlantin yli 1400-luvun lopulta alkaen (espanjalaiset, portugalilaiset, hollantilaiset, ranskalaiset, englantilaiset) sekä alueita, joille he asettuivat. Pohditaan lyhyesti sotien syitä. Suuren siirtomaasodan takana oli vahvat taloudelliset syyt. Uuden maantereeseen lupaavat luonnonrikkaudet houkuttivat »kasvun

kierteessä» olevia valtioita. Saadakseen rikastuttavia siirtomaita emämaalla piti olla vahva laivasto ja armeija. Saadakseen vahvan armeijan ja laivaston valtiolla piti olla rikkautta tuovia siirtomaita. Kieltäytyminen osallistumisesta sodan kustannuksiin johti siis Englannin ja sen siirtokunnat lopulliseen välirikoon. Siirtokunnat olivat jo pitäneet yhteisiä kokouksia, »kongresseja», yhteisten asioidensa hoitamiseksi. Ensimmäisessä kongressissa 1774 oli vaadittu kaupankäynnin lopettamista emämaan kanssa. Toisessa

Euroopan valtioiden omistukset Pohjois-Amerikassa

- 1 = Venäjän 3 = Ranskan 5 = Alankomaiden
 2 = Englannin 4 = Espanjan

Huomata Venäjän Alaskan pienuus.

Rengastakaa sana Delaware ja osoittakaa suuresta kartasta sen paikka nuolella.

Eurooppalaisten omistukset Pohjois-Amerikassa 1753 ja Yhdysvaltojen 13 ensimmäistä osavaltiota

kongressissa tiedettiin Englannin vastaus siirtokunnille: Amerikkaan oli lähetetty sotajoukkoja kukistamaan siirtokuntien kapinaa, ensimmäiset yhteenototkin oli jo käyty. Toisen kongressin aikana (kesällä 1775) ajatus irtautumisesta kypsyi lopullisesti. Siirtokunnat perustivat oman armeijan, avasivat satamansa ulkomaiden aluksille ja ryhtyivät muutenkin toimimaan omien päätöstensä mukaisesti. Toinen kongressi asetti jatkuessaan komitean laatimaan itsenäisyysjulistusta (kesäkuussa 1776). Siirtokuntien

edustajat allekirjoittivat itsenäisyysjulistuksen neljäntenä päivänä heinäkuuta 1776. Näin siis englantilaisista siirtokunnista syntyi kolmesta itsenäistä valtiota, joista Yhdysvallat muodostui. Yhdysvaltain itsenäisyysjulistus on kahdessa mielessä mielenkiintoinen. Ensiksi se on ilmeisesti ensimmäinen valtiollinen perustamisasiakirja, jossa lähdetään siitä, että valtiovalta on ihmisten keskinäinen sopimus (vrt. ajatukseen kuninkaiden »jumalallisesta» oikeudesta maihinsa), ja toinen kiinnostava seikka on julistuk-

2

Pohjois-Amerikan englantilaisten siirtokuntien asukkaat protestoivat emämaan määräämää teetullia vastaan hyökkäämällä intiaaneiksi pukeutuneina kauppalaivaan ja heittämällä teelastin mereen. Teko oli yksi askel vapaussotaan johtaneessa kehityksessä.

Suuri siirtomaasota oli tullut kalliiksi Englannille. Englannin kuninkaan mielestä siirtokuntien piti tästä syystä osallistua sodan kustannuksiin; ja niille määrättiin veroja. Siirtokunnat kieltäytyivät jyrkästi maksamasta mitään. Niiden mielestä sota oli ollut Englannin omaa sotaa. Kun siirtokuntien asukkaat kaiken lisäksi katsoivat olevansa edelleen englantilaisia,

Siirtokuntien sotilaat olivat pääosin eränkävijöitä, farmareita ja kaupunkien asukkaita. Tiedustelijat seuraavat englantilaisen sotilasyksikön etenemistä.

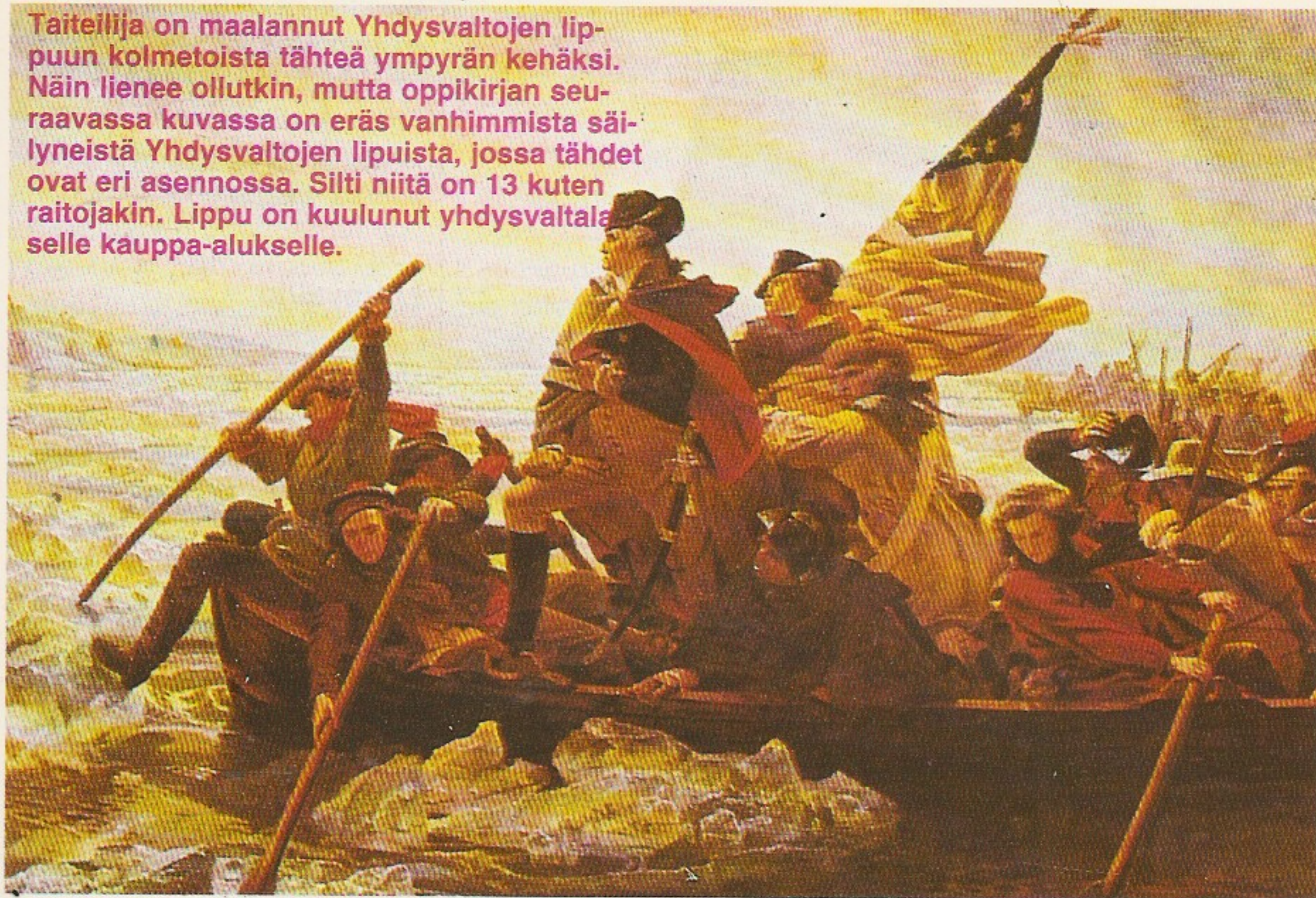
3

200

sessä mainittu yksilönvapaus ja tasa-arvo valtioissa, joissa oli miljoonia orjia. Yhdysvaltojen hallintoa käsitellään seitsemännellä luokalla, joten siihen ei ole syytä tässä puuttua. Lukukappaleessa esitetyn Franklinin kirjeen vaikutuksia voidaan pohtia. — Millaisia ihmisiä tuo kirje houkutti siirtolaisiksi? (Itseensä luottavia maanviljelijöitä ja ammattimiehiä, ei juuri ns. onnenonkijoita.)

Omatöimikirja: Tehtävässä 9 on tärkeintä saada selkoa asiasta, ei välttämättä yksittäisistä sanoista.

Taiteilija on maalannut Yhdysvaltojen lippuun kolmetoista tähteä ympyrän kehäksi. Näin lienee ollutkin, mutta oppikirjan seuraavassa kuvassa on eräs vanhimmista säilyneistä Yhdysvaltojen lipuista, jossa tähdet ovat eri asennossa. Silti niitä on 13 kuten raitojakin. Lippu on kuulunut yhdysvaltalaiselle kauppa-alukselle.

Siirtokuntien armeijan ylipäällikkö George Washington ylittää jäätyvää Delawarejokea.

heille ei lain mukaan saanut määrätä veroja ilman heidän suostumustaan.

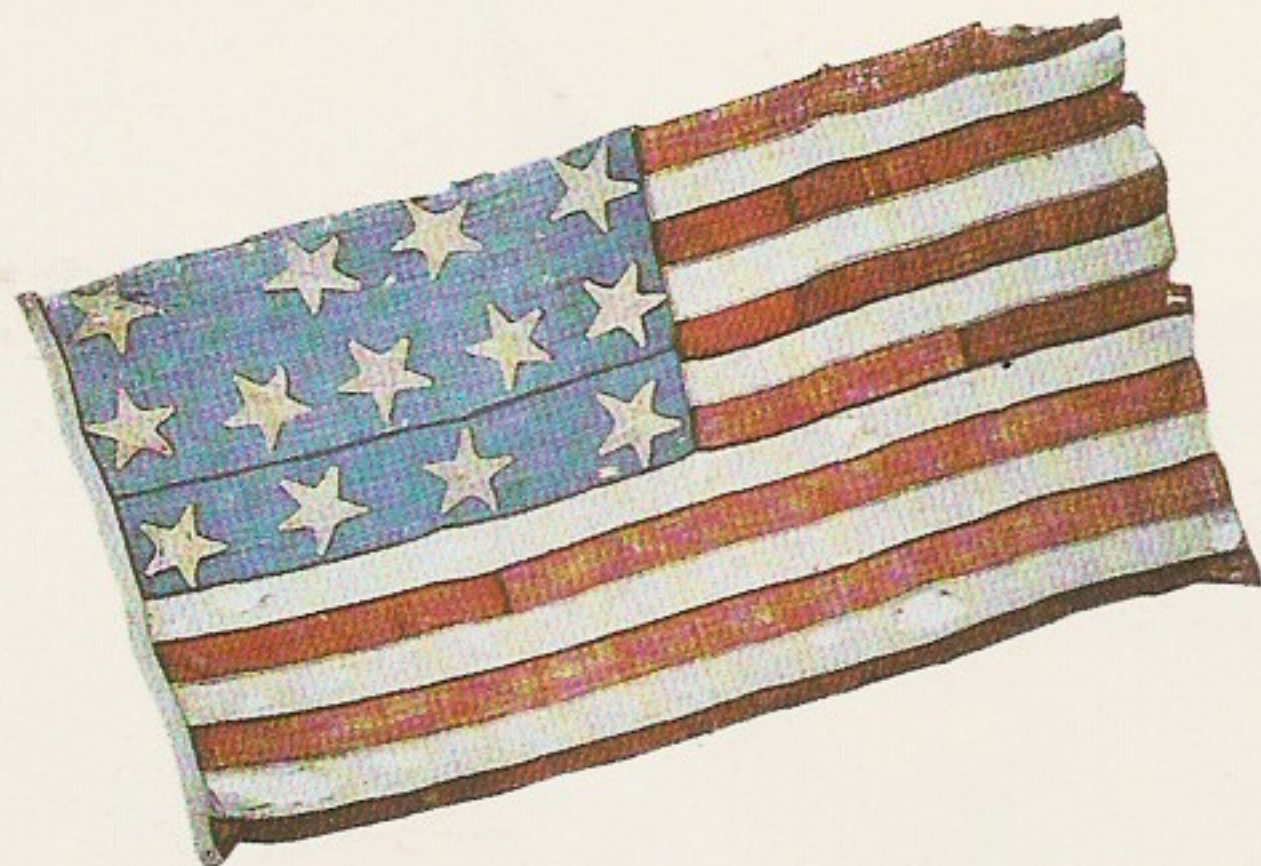
Tämä Englannin ja siirtokuntien välinen kiistely johti vähitellen siihen, että eräät siirtokunnat alkoivat suunnitella irtautumista Englannin holhouksesta. Emämaan vaatimat tullimaksut vaikeuttivat kauppaa, ja hyvässä muistissa olivat vielä sodan kärsimykset. Siirtokunnissa eli myös voimakkaana vapauden ihanne, sillä monet suvut olivat lähteneet Amerikkaan Euroopasta juuri vainojen takia. Siirtokuntien itsenäisyysmiehet ryhtyivät

lopulta muokkaamaan mielipiteitä itsenäisyyden hyväksi.

Huhtikuussa 1775 Englannin armeijan joukko-osasto joutui taisteluun itsenäisyysmiesten kanssa Lexingtonin kaupungissa. Sitä seurasivat pian uudet yhteiset notot. Englannin ja siirtokuntien välillä syttyi sota. Amerikkalaiset valitsivat oman armeijansa ylipäälliköksi virginialaisen George Washingtonin. Sota johti Pohjois-Amerikan Yhdysvaltojen syntymiseen.

Heinäkuun 4. päivänä 1776

Heinäkuussa 1776 siirtokuntien edustajat laativat itsenäisyysjulistuksen. Joukossa oli niitäkin, jotka toivoivat sovintoa Englannin kanssa. Ratkaisu jäi Pennsylvanian viiden äänen varaan. Kaksi edustajista äänesti itsenäisyyden puolesta, kaksi sitä vastaan. John Morton, jonka suku lienee alkujaan ollut Delawaren Marttisia, äänesti viimeisenä. — Yes or no? kysyi puheenjohtaja. — Yes, vastasi Morton. Itsenäisyysjulistus annettiin 4. heinäkuuta (1776), ja päivästä tuli Yhdysvaltojen itsenäisyyspäivä.

5

George Washington oli osallistunut siirtomaasotaan Ranskaa vastaan. Hänellä oli siis sotakokemusta, mutta hänen armeijansa ei ollut saanut minkäänlaista sotilaskoulutusta. Washington oli huomannut, että eurooppalainen tapa hyökätä tiheissä riveissä oli tuhoisa. Sen sijaan metsissä hiipivät, ryömivät ja suojautumaan pyrkivät intiaanit olivat menestyneet hyvin. Hänen uudisasukkailleen sopi juuri tällainen taktiikka.

Amerikkalaiset joutuivat taistelemaan itsenäisyytensä puolesta seitsemän vuotta. Rauhansopimus allekirjoitettiin (1783), ja Englanti tunnusti Yhdysvaltojen itsenäisyyden. Englannin entisistä siirtokunnista syntyi Pohjois-Amerikan Yhdysvallat. Vain Kanada säilyi Englannin omistuksessa.

Sodan aikana amerikkalaiset olivat saaneet Euroopassa paljon myötätuntoa

osakseen. Vapaaehtoisia matkusti Atlantin yli ja liittyi Yhdysvaltojen armeijaan. Pariisiin lähetetty amerikkalainen itsenäisyysmies Benjamin Franklin sai nopeasti apua Ranskalta. Tähän vaikutti Ranskan tuntema katkeruus hävityn siirtomaasodan takia, mutta myös vapaudenaate innosti monia ranskalaisia. Ranskan yhtyminen sotaan ja yleisen mielipiteen kääntyminen Englantia vastaan joudutti sodan loppumista.

Itsenäistyneen liittovaltion ensimmäisiä lippuja. Montako tähteä lipussa on? Minkä vertauskuvia ne ovat? Montako tähteä on Yhdysvaltojen lipussa nykyisin?

Liittovaltio

Yhdysvalloista muodostettiin vähitellen liittovaltio ja tasavalta. Osavaltioiden yhteisiä asioita hoitavat nykyisin presidentti ja kongressi. Yhteisiä asioita ovat mm. verotus ja ulkopolitiikka. Presidentti valitaan joka neljäs vuosi. Hän valitsee avukseen hallituksen. Kongressi jakaantuu senaattiin ja edustajainhuoneeseen. Liittovaltion perustuslain mukaan jokaisella osavaltiolla on oma kuvernööri, eduskunta ja omat virkamiehet. Osavaltiot hoitavat itse sisäiset asiansa ja niillä on myös omat oikeuslaitoksensa. Kukin osavaltio valitsee senaattiin kaksi senaattoria ja edustajainhuoneeseen edustajia asukasluvun perusteella.

Lyhyesti

- Englannin yritykset verottaa Amerikan siirtokuntia johtivat siihen, että ne 4.7.1776 julistautuivat itsenäisiksi nimellä Pohjois-Amerikan Yhdysvallat.
- Vapausodassa amerikkalaisia johti George Washington.
- Yhdysvallat sai apua Euroopasta, varsinkin Ranskasta, mihin vaikutti suuresti Benjamin Franklin.
- Siitä muodostettiin liittovaltio, jonka johdossa ovat presidentti ja kongressi. Kongressi jakautuu senaattiin ja edustajainhuoneeseen.

Benjamin Franklinin kirje Amerikan oloista

Benjamin Franklin oli siirtokuntien itsenäisyyden vaikutusvaltainen puolestapuhuja Pariisissa. Hän on kuitenkin kirjoittanut myös artikkelin, jossa varoitetaan pitämästä Pohjois-Amerikan siirtokuntia minään satumaana. Näin Franklin:

Monet ovat kirjoittaneet minulle, joka tunnen Pohjois-Amerikan olosuhteet, ja ilmaisseet toiveensa matkustaa ja asettua asumaan tuohon maahan. Mutta näyttää siltä, että moni on saanut väärän käsityksen uuden maan olosuhteista. Tämän takia lienee hyödyllistä, että minä annan selvemmän kuvan tuosta maailmasta. Monet tuntuvat olevan sitä mieltä, että Pohjois-Amerikan asukkaat ovat kaikki rikkaita, että heillä on omituisia

päähänpistoja ja että heistä ei ole tieteen harjoittajiksi. Monet luulevat myös, että etevät ulkomaiset kirjailijat ja taiteilijat ovat sangen arvossapidettyjä ja että heille maksetaan omaisuuksia. Luullaan myös, että Amerikassa on paljon ammatteja, joissa voi tehdä helpolla rahaa, mihin maan asukkaat eivät itse pystyisi. Ja koska tiedetään, että vanhoja amerikkalaisia sukuja on vähän, ajatellaan, että hyväsuksiset säätyläiset saavat osakseen syvän kunnioituksen ja hoidettavikseen parhaat virat.

Tämä on kuitenkin pelkkää mielikuvitusta. Jos joku matkustaa Amerikkaan näissä tarkoituksissa, hän varmasti pettyy. Totta on, että Amerikassa vain harvat asiat ovat niin huonosti kuin Eu-

roopan köyhillä. Mutta eipä ole monta sellaistaakaan, jota Euroopan mittapuun mukaan voisi sanoa rikkaaksi. Kaikki kuuluvat pikemminkin keskiluokkaan. Mahtavia maanomistajia ei ole, ei myöskään maanvuokraajia. Useimmat viljelevät omaa maataan tai harjoittavat käsityötä tai kauppaa. Virkamiehiä on vähän. Monessa valtiossa on sääntö, että virka ei saa olla niin tuottoisa, että siihen pyritäisiin tulojen takia. — Yhteiskunnallisen aseman takia Amerikkaan ei ole syytä matkustaa ollenkaan. Säädyllä ja syntyperällä on Euroopassa arvonsa, mutta Amerikassa ei kysytä syntyperää, vaan sitä, mitä kukin osaa tehdä.

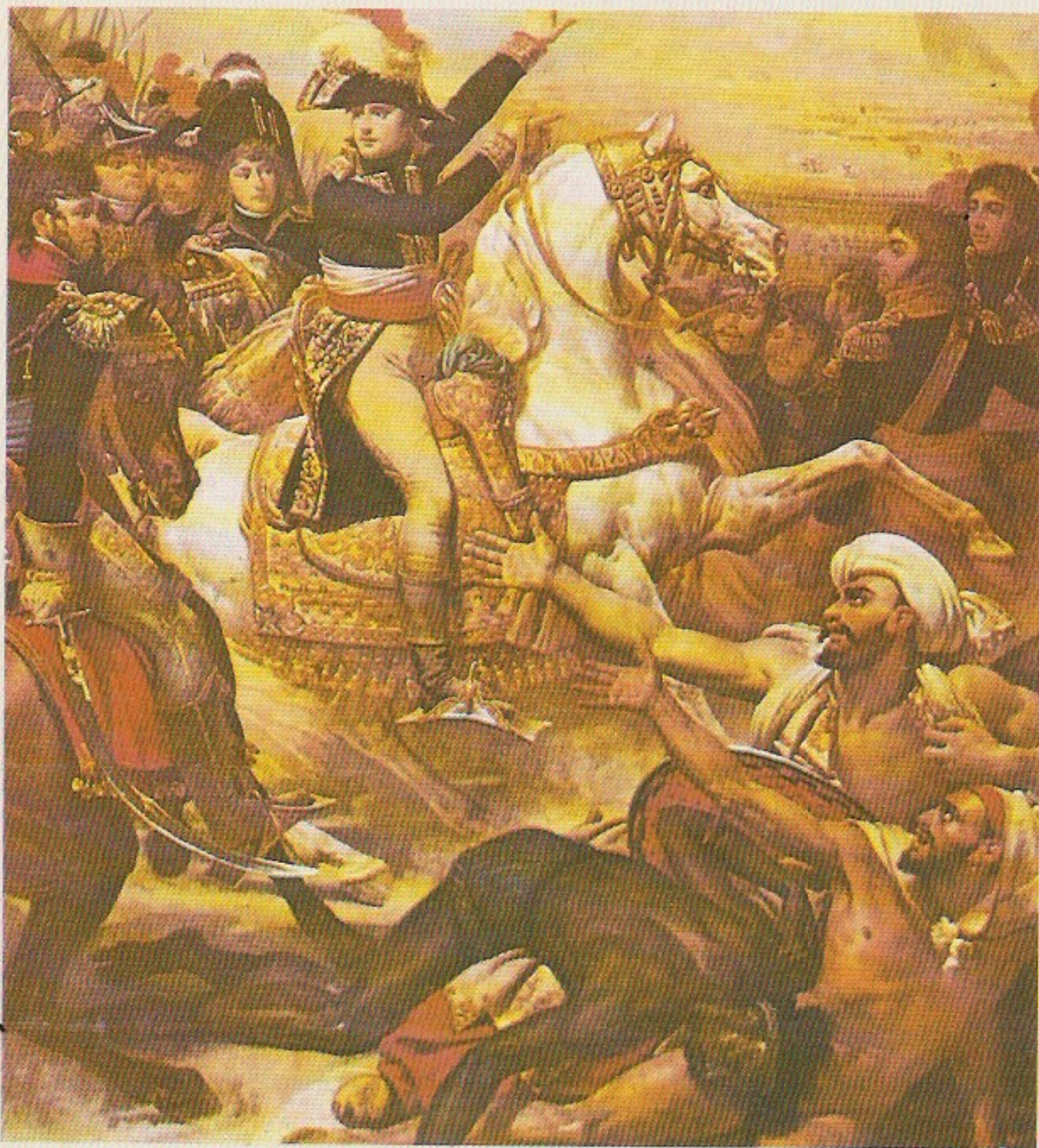
Uudisasukas-
perhe ja sen
koti

X RANSKAN SUURI VALLANKUMOUS

- 1/X Itsevaltiudesta vallankumoukseen
- 2/X Kuningaskunnasta tasavallaksi
- 3/X Ranska vallankumouksen jälkeen
- 4/X Napoleon Bonaparte — ensimmäinen konsuli
- 5/X Napoleon keisarina

Itsevaltiuden, sen epäoikeudenmukaisuuksien ja sorron vertauskuvana pidettiin Pariisissa olevaa Bastiljin vankilaa, jonka vallankumouksen ensimmäinen aalto valloitti ja hävitti.

Vallankumousta seurasi uusi yksinvalta. Napoleon nimitytti itsensä keisariksi. Tässä hän johtaa Ranskan armeijaa Egyptissä.

Tällaisilla pilakuvilla haluttiin osoittaa, että kolmas sääty elätti aateliston ja papiston.

Napoleonin tappiollisia taisteluja: Leipzigin taistelu eli »kansojen taistelu» on päättynyt.

1/X Itsevaltiudesta vallankumoukseen

Itsevaltiaat kuninkaat olivat hallinneet Ranskaa 1600-luvun puolivälistä lähtien. Vielä 1700-luvulla päti se, mitä Ludvig XIV oli sanonut: »Valtio olen minä!»

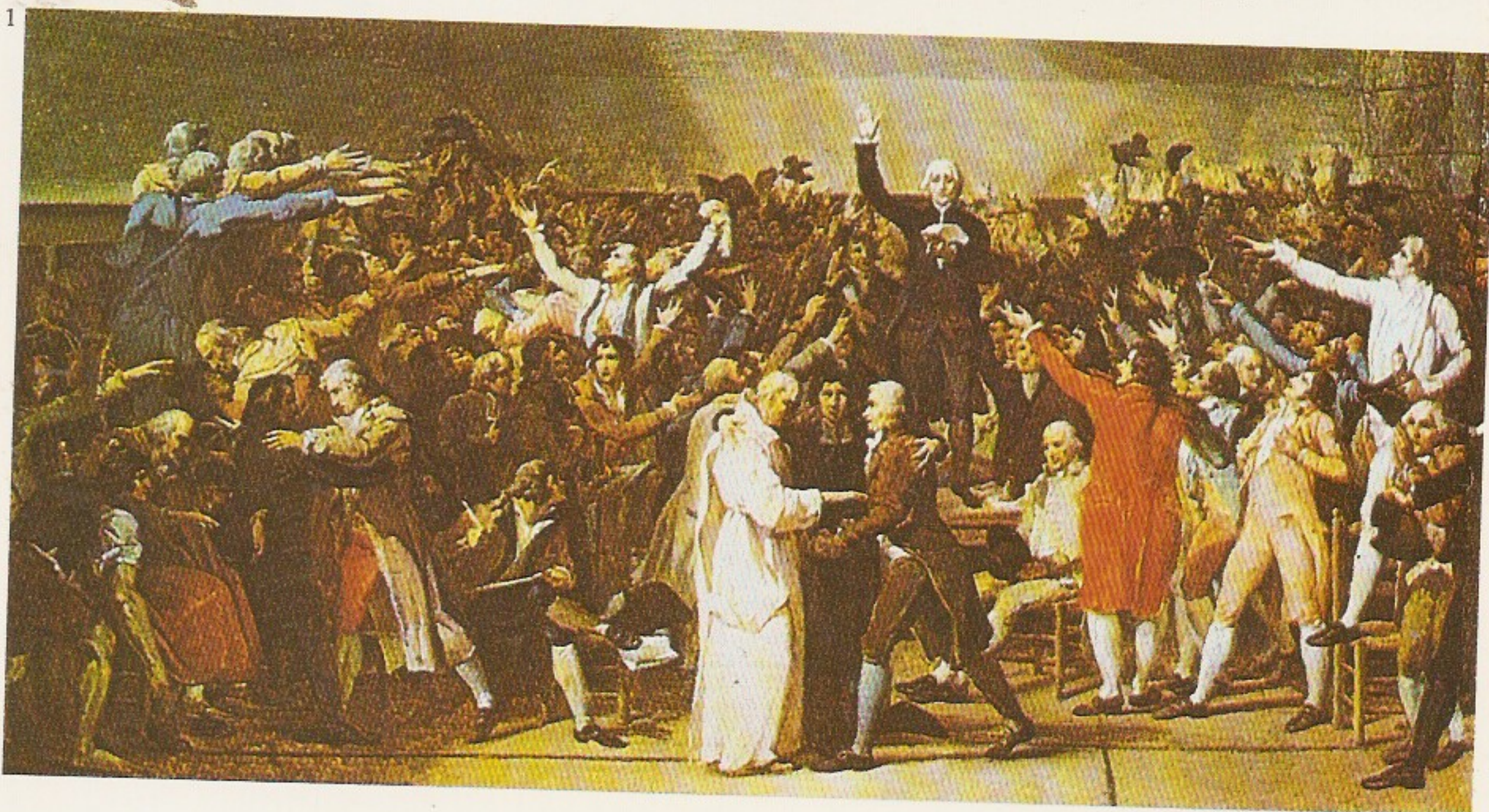
Kirjailijat olivat koko 1700-luvun arvostelleet itsevaltiutta sekä aateliston ja papiston erioikeuksia. He olivat hyökänneet myös ihmisten eriarvoisuutta vastaan, ja eräs oli kysynyt: »Kuka silloin oli aatelinen kun Eeva kutoi ja Aadam kuokki maata?»

Yhdysvaltojen vapaustais-telu oli innostanut ranskalaisia. Etuoikeutettujen säätyjen, aateliston ja papiston, arvostelu oli lisääntynyt. Niiden suuret tulot, verovapaus ja joutilas elämä ärsyttivät kolmannen säädyn porvaristo, kuuluivathan siihen mm. tehtailijat, kauppiaat, lääkärit, lakimiehet ja kirjailijat. Kolmannen säädyn pääosa, talonpojat, eivät luku-aidottomina pystyneet paljon vaikuttamaan omaan asemaansa. Talonpojat kan-

toivatkin yhteiskunnassa raskaimman kuorman, koska heille oli säilytetty suurin osa veroista.

Ranskan valtionvelka, joka jo aiemmin oli jättäjäis-mäinen, kasvoi entisestään, kun Ranska oli yhtynyt Yhdysvaltojen vapaussotaan. Kun kolmannen säädyn verokuormaa ei enää voitu

Kolmas sääty julistautuu Ranskan kansalliskokoukseksi eli eduskunnaksi ja syrjäyttää aateliston ja papiston.

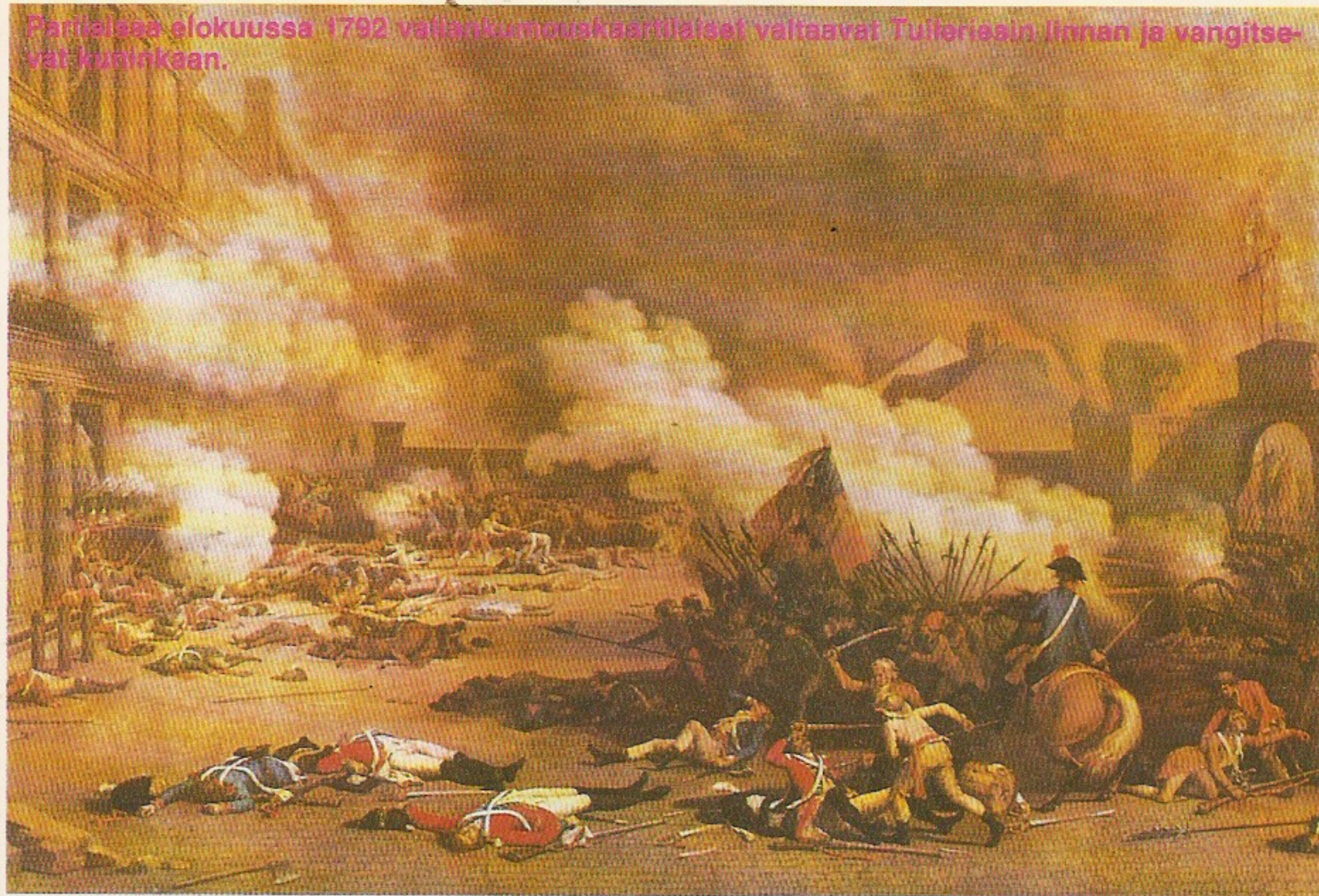
206

Tavoite: Oppilas ymmärtää Ranskan suuren vallankumouksen perussyyt.

Toteutus: Kuten edellisessä kappaleessa Yhdysvaltojen itsenäistymisvaiheista todettiin, 1700-luvulla oli herännyt (osin valistuskirjailijoiden vaikutuksesta) pyrkimyksiä ihmisten tasa-arvoisuuteen. Useimmissa Euroopan valtioissa tasa-arvo oli käytännössä erittäin kaukana. Kahdessa seuraavassa kappaleessa saamme tietää, miten säätyjen välinen ristiriita ratkaistiin osittain väkivallan keinoin. — Mikä oli aiheuttanut Ranskan valtiontalouden kestäättömän

tilanteen? (Jatkuvat sodat, pyrkimys pysyä Euroopan johtavana valtiona, hovin tuhlailu.) Kansanedustuslaitoksen (valtiopäivien) koolle kutsuminen oli riippuvainen kuninkaasta, mistä johtui osittain myös kuninkaan vallan kasvu; kuninkaat eivät olleet 175 vuoteen kutsuneet valtiopäiviä koolle, koska ne olisivat saattaneet pyrkiä oman valtansa kasvattamiseen kuninkaan vallan kustannuksella. Valtiopäivät olivat kokoontuneet toukokuun 5. päivänä 1789, mutta vielä heinäkuussa ei juuri mitään ollut saatu aikaan. Viljasta oli pulaa ja mielialat alkoivat kiristyä. Kansa sai tietää, että ministeri Necker oli erotettu. (Necker oli suostu-

Pariisissa elokuussa 1792 vallankumouksellaiset valtaavat Tuileriesin linnan ja vangitsevat kuninkaan.

Kannattaa muistaa Napoleonin kannustus joukoilleen ennen pyramidien luona käytyä taistelua: »Sotilaat, neljä vuosituhatta katsoo teitä.»

nostaa, valtiovarainministerit ehdottivat, että vihdoinkin ryhdyttäisiin verottamaan kirkkoa ja aatelistoa. Tämä oli kuitenkin mahdollista vain valtiopäivien päätöksellä. Yleisen mielipiteen edessä kuningas Ludvig XVI lopulta taipui ja kutsui Ranskan valtiopäivät koolle Versailles'hin toukokuun alussa 1789. Tällöin oli kulunut 175 vuotta siitä, kun ne viimeksi olivat olleet koolla — vuonna 1614.

Vallankumous puhkeaa

Valtiopäivillä oli asioista päätettäessä kullakin Rans-

kan kolmesta säädystä yksi ääni. Tämän turvin aatelisto ja papisto uskoivat pitävänsä kolmannen säädyn kurissa. Mutta näille valtiopäiville kolmas sääty oli saanut valita yhtä monta edustajaa kuin aateli ja papisto yhteensä. Kun se tiesi, että eräät köyhtyneet aatelismiehet ja köyhät papit äänestäsivät sen mukana, sääty vaahtikin äänestämistä mies ja ääni -periaatteen mukaan. Kun äänestystavasta ei päästy sopimukseen, kolmas sääty teki ratkaisevan päätöksen: se julistautui yksin Ranskan kansalliskokoukseksi. Se myös vannoi pysyvänsä koolla niin kauan, että

Pariisi vallankumoustaistelujen aikana

Ranskalle oli laadittu uusi perustuslaki, jossa itsevaltius ja säätyerioikeudet olisi kumottu.

Pariisissa nämä uutiset saivat kansanjoukot liikkeelle. Heinäkuun 14. päivänä joukko porvareita hyökkäsi Bastiljin vankilaa vastaan. Siellä oli itsevaltiuden aikana säilytetty poliittisia vankkeja, ja siksi siitä oli tullut itsevaltiuden vihattu vertauskuva. Lyhyen neuvottelun jälkeen linnan varusväki antautui ja vangit — seitsemän

tellut kuninkaan kaksinkertaistamaan kolmannen säädyn edustajamäärän, ja hän oli muutenkin kansan suosikki.) Ratkaisevinta oli kuitenkin se, ettei sotaväki, jota Pariisissa oli noin 30 000 miestä, ryhtynyt voimatoimiin kansaa vastaan, vaan veljeili sen kanssa. Heinäkuun 16. päivänä Englannin ja Yhdysvaltojen suurlähettiläät raportoivat kotimajhinsa tapahtuneesta vallankumouksesta. He ilmoittivat kuninkaan ja aatelisten menettäneen valtansa. Maaseudulla talonpojat tuhosivat linnoista ja kartanoista asiakirjat, joihin oli merkitty paitsi aatelin erioikeuksien perusteita myös talonpoikien velvoitteita aatelistia kohtaan, ja samalla

tuhoutui usein myös linnoja ja kartanoita. Ihmisoikeuksien julistus (26. heinäkuuta) ei enää pystynyt, siihen aikaan erittäin radikaaleista ajatuksistaan huolimatta, kansaa rauhoittamaan. Kuninkaan vangitseminen tapahtui vastavallankumouksen pelossa. Mikäli luokkaan saadaan Yhdysvaltojen itsenäisyysjulistus, voidaan sitä ja ranskalaisten ihmisoikeuksien julistusta verrata ja kenties löytää niistä samankaltaisia ajatuksia.

Ranskan kunings Ludvig XVI ja hänen perheensä vangittuna. Kuningas oli nyt kansalainen Capet.

3

tavallista vankia — vapautettiin. Tämän jälkeen väkijoukko alkoi raastaa Bastiljin muureja maahan. Vankila ei tietenkään olisi kukistunut porvarien hyökkäykseen, mutta sen varusväen päällikkö tiesi vastarinnan turhaksi. Saman päivän aamuna olivat sotilaat antaneet kansanjoukon vapaasti ryöstää 40 000 kivääriä. Bastiljin valloituksesta tuli vallankumouksen vertauskuva ja heinäkuun 14. päivästä Ranskan kansallispäivä.

Pariisin levottomuudet levisivät maaseudulle. Siellä talonpojat alkoivat polttaa aatelisten linnoja.

Valtiopäivät koettivat rauhoittaa maata ja kumosivat nopeasti vanhat säätyjen erioikeudet. Muutamassa vii-

kossa saatiin valmiiksi myös ihmisoikeuksien julistus, jonka pohjalta Ranskan uudet lait laadittaisiin. Vallankumouksen iskusanoiksi tulivat »vapaus, veljeys, tasa-arvo»,

ja sen värit — punainen, valkoinen ja sininen — otettiin Ranskan uuteen valtiolippuun, trikoloriin. Vihdoin lokakuussa joukko päättäväisiä naisia, torikauppiaista »hattua käyttäviin rouviin», pakotti kuningasperheen Versailles'sta Pariisiin. »Leipuri, leipurin vaimo ja leipurin poika» ovat muuttaneet Tuileries'n linnaan, kuulutettiin kaupungilla. Kansalliskokous siirsi myös kokouksensa Pariisiin.

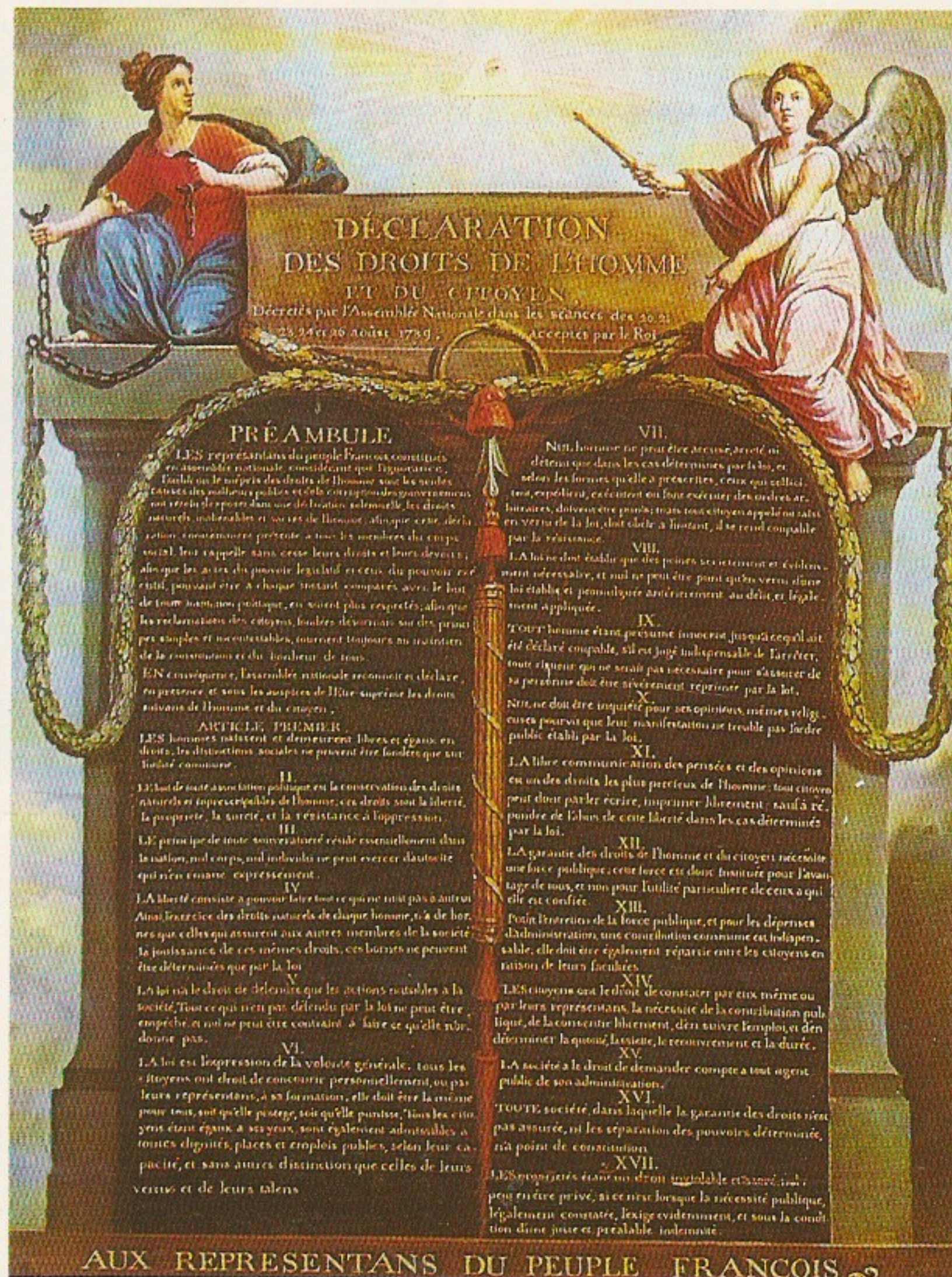
Lyhyesti

- Ranskan itsevaltius kesti lähes 200 vuotta.
- Suunnaton valtionvelka ja taloudellinen lama pakottivat Ludvig XVI:n kutsumaan valtiopäivät koolle.
- Kolmas sääty julisti, että se yksin edusti Ranskan kansaa valtiopäivillä 1789.
- Heinäkuun 14. päivänä vihattu Bastiljin vankila antautui ja se revittiin maan tasalle. Heinäkuun 14. päivästä tuli Ranskan kansallispäivä.
- Kansalliskokous kumosi nopeasti säätyjen etuoikeudet.
- Kansanjoukot pakottivat kuningasperheen muuttamaan Pariisiin.

Otteita ihmisoikeuksien julistuksesta

- * Ihmiset syntyvät ja pysyvät vapaina ja tasa-arvoisina.
- * Koko valtiollisen järjestelmän tarkoituksena on ihmisen luonnollisten ja riistämättömien oikeuksien säilyttäminen. Nämä oikeudet ovat: vapaus, omistusoikeus, turvallisuus ja oikeus vastustaa sortoa.
- * Kaikki valta on yksinomaan kansasta lähtöisin.
- * Vapaus tarkoittaa lupaa tehdä kaikkea, mikä ei vahingoita jotakuta toista.
- * Laki on kansan tahdon ilmaus. Lain tulee olla sama kaikille.
- * Ketään ei voida syyttää, pidättää tai pitää vangittuna muutoin kuin lain määräämissä tapauksissa ja siinä määrättyllä tavalla.
- * Ketään ei saa vainota hänen mielipiteittensä eikä uskonnonsa vuoksi.
- * Ajatusten ja mielipiteiden vaihto on muuan ihmisen arvokkaimmista oikeuksista.

Ihmisoikeuksien julistus annettiin 26. elokuuta 1789.

Jokainen kansalainen saa vapaasti puhua, kirjoittaa ja julkaista kirjoituksia painostaa.

Ihmisoikeuksien julistus vallankumouksen vuosilta

2/X Kuningaskunnasta tasavallaksi

Vapaus, veljeys ja tasa-arvo olivat vallankumouksen iskusanat, mutta pian kävi ilmi, että kansalliskokouksessa oli monta mieltä siitä, miten ne piti toteuttaa. Varsin pian muodostui puolueita, ja istunnoissa ruvettiin ryhmittymään mielipiteiden mukaan salin eri puolille. Tällöin otettiin käyttöön nimitykset oikeisto, vasemmisto ja keskusta, joita käytetään yleisesti edelleen.

Uusi perustuslaki valmistui 1791. Enemmistö halusi säilyttää Ranskan kuningaskuntana, vähemmistö vaati tasavaltaa. Uuden lain mukaan Ranska säilyi kuningaskuntana, mutta kuninkaan valtaa rajoittivat yleisillä vaaleilla valitut valtiopäivät. Tasavallan kannattajien määrä kuitenkin kasvoi jatkuvasti. Sitten kuningasperhe joutui kiinni yrittäessään paeta ulkomaille. Syksyllä 1792 kansalliskokous erotti kuninkaan ja julisti Ranskan tasavallaksi. Kansalliskokous tuomitsi yhden äänen enemmistöllä hänet kuolemaan. Ludvig XVI — silloin enää pelkkä kansalainen Capet — mestattiin giljotiinilla tammiukuussa 1793. Hänen puolisonsa Marie Antoinette te-

loitettiin myöhemmin.

Kuningasperheen teloittaminen herätti kauhista eri puolilla Eurooppaa. Alankomaat, Espanja, Portugali, Sardinia ja Napoli julistivat Ranskalle sodan. Vihollisia tuntui olevan joka puolella ja myös omassa maassa.

Kansalliskokous teki nopeassa tahdissa suuren joukon tärkeitä päätöksiä. Kirkon omaisuus otettiin valtiolle ja pappien valinta annettiin seurakuntalaisten oikeudeksi. Lisäksi papeilta päätettiin ryhtyä vaatimaan uskollisuudenvalaa valtiolle. Kirkolta ja maasta muuttaneilta aatelisilta eli emigranteilta peruutetun omaisuuden turvin laskettiin liikkeelle uutta paperirahaa. Valtakunta jaettiin aiempien yli 40 000 hallintopiiriin asemesta 83:een, mikä jako on yhä voimassa. Tuomioistuihin tulivat kansan valitsemat tuomarit ja lautamiehet.

Ranskassa pelättiin, että ulkovallat pystyisivät sodilla palauttamaan maahan itsevaltiuden. Mutta ranskalaiset näkivät sodissa myös tilaisuuden levittää vallankumousta muualle Eurooppaan. Sota näytti myös hyvältä keinolta yhdistää eri-

puraiset ranskalaiset ja johdtaa kansan huomio pois maan sisäisistä vaikeuksista.

Hirmuvallan aika

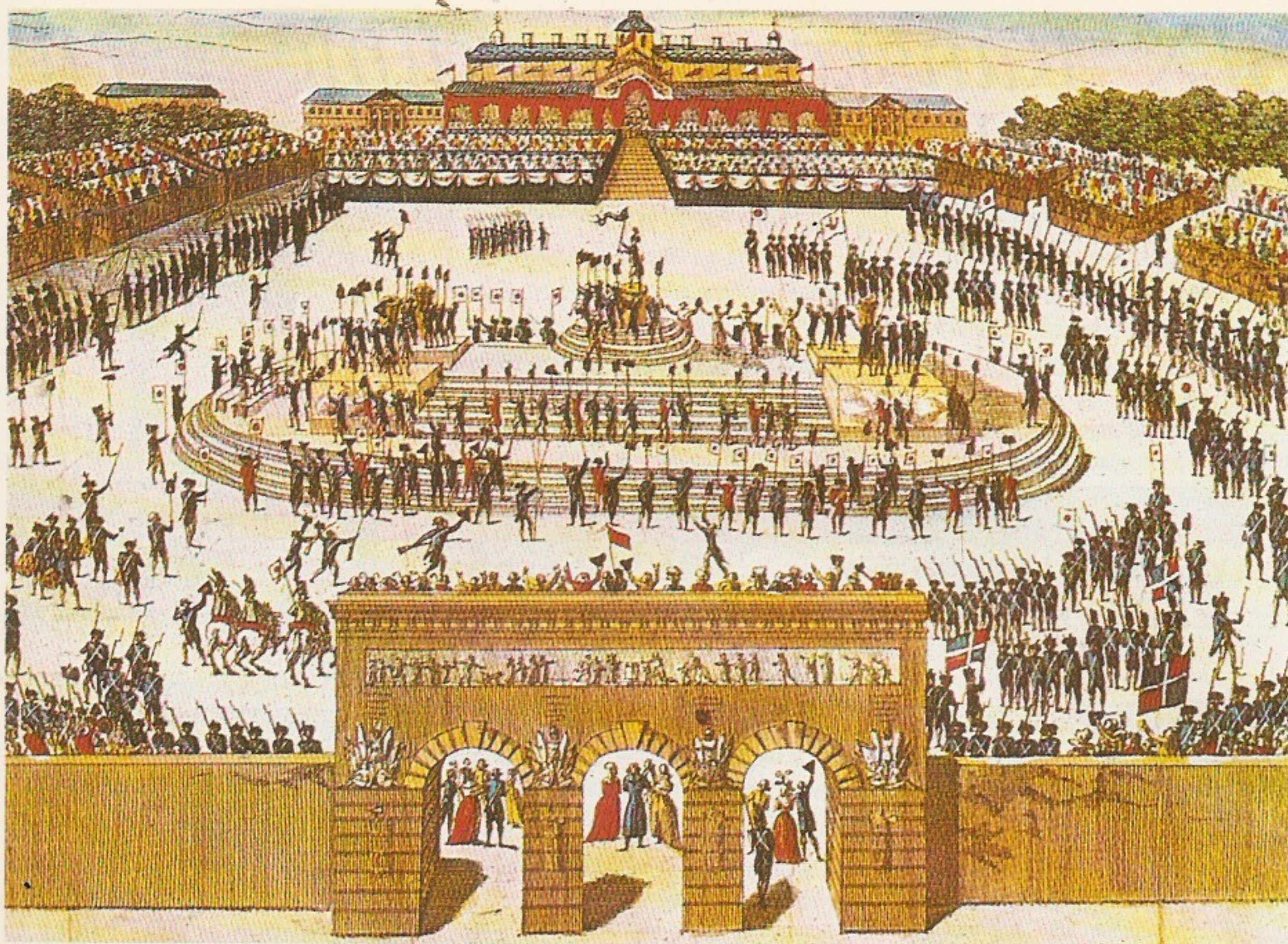
Valtiopäivillä vallankumoukselliset joutuivat riitaan keskenään. Vallan kaappasi ryhmä, joka alkoi vangita ja teloituttaa muita kansanedustajia. Aikaa kesäkuusta 1793 heinäkuuhun 1794 sanotaan terrorismin tai hirmuvallan ajaksi. Ranskassa valitsi diktatuuri. Eri puolille maata lähetettiin »tarkastajia», jotka kiskoivat kansalta veroja, pakottivat nuoret miehet sotaan ja panivat toimeen teloituksia.

Sotaonni vaihteli, ja vihollisen vakoilijoita oltiin näkevinään kaikkialla. Lopulta kaikki epäilivät kaikkia. Käynnissä oli häikäilemätön valtataistelu. Hirmuvallan uhreja tuolta suhteellisen lyhyeltä ajalta on kyetty laskemaan noin 30 000, joista on tunnistettu 14 080. Terrorin luonne paljastuu siinä, että tunnistetuista giljotiinin uhreista vain 1 158 oli aatelisia ja 1 964 kuului ylempään porvaristoon; valtaosa oli vallankumouksen omaa vä-

Tavoite: Oppilas saa yleiskäsityksen vallankumouksen seuraavista vaiheista, Ranskan muuttamisesta tasavallaksi ja hirmuvallan ajasta.

Toteutus: Kerrataan syyt vallankumouksen puhkeamiseen. (Valtion vararikko, yhteiskunnallinen epätasa-arvo jne.) Miksi äänestystapa muodostui valtiopäivillä niin ratkaisevaksi? (Entinen äänestystapa »säätö ja ääni» oli suu-
rimmalle säädylle epäoikeudenmukainen.)

Vallankumouksen ensimmäisessä vaiheessa siis kuningas ja aatelisto joutuivat luopumaan erioikeuksistaan (ihmisoikeuksien julistus). Huomattava on, että Ranska säilyi kaikesta huolimatta vielä kuningaskuntana. Kuninkuudelle kohtalokkaaksi muodostui kuninkaan epäonnistunut pakoyritys ulkomaille. Kuningas, jolle oli uskottu maan hallitseminen, tosin uuden perustuslain mukaan melkoisesti rajoitetulla vallalla, jätti valtion paetakseen ulkomaille. Oli ymmärrettävää, että mielipiteet kääntyivät entistä enemmän

Ranskalaiset juhlivat heinäkuun 14. päivää 1790.

Terrorin aikaa.

keä. Vaikka Ranskan armeija lopulta saavutti myös voittoja ja paine ulkovaltojen taholta väheni, teloitukset eivät vähentyneet.

Hirmuvallasta kansa teki lopun 1794. Sen johtajat syrjäytettiin ja satakunta heistä joutui heti giljotiiniin. Hirmuvallan ajasta joku keksi totuuden: vallankumous syö omat lapsensa.

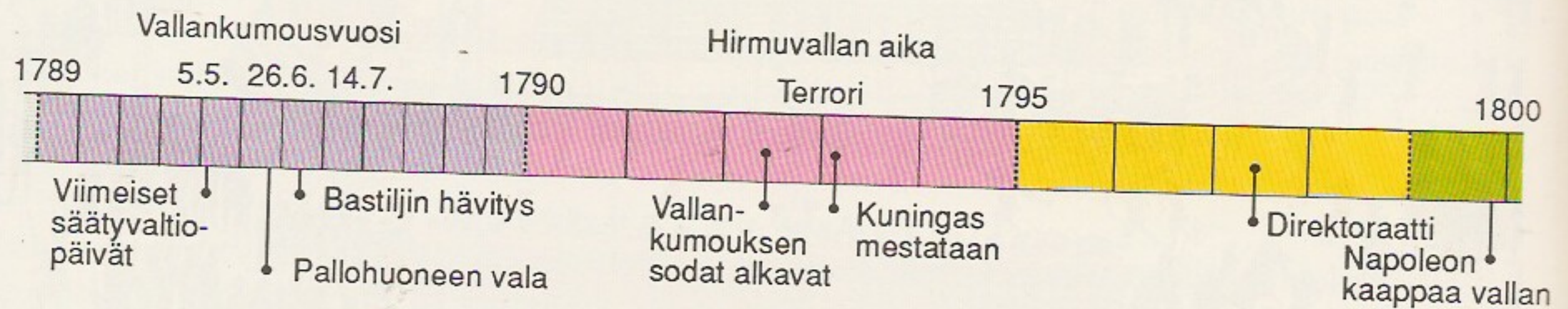
Oikeammin: terrorin loppu. Terroria johti Maximilien Robespierre. Tässä hänet pidätetään kesällä 1793. Robespierre haavoittui leukaan. Seuraavana vuonna hänet teloitettiin.

211

kuninkuutta vastaan. Naapurimaiden reaktio kuningasperheen mestaamiseen on sekin ymmärrettävä; jo vallankumouskin huolestutti Euroopan kruunupäitä. Kansalliskouksen tekemiä päätöksiä on syytä selittää muutamain sanoin. (Ranskan katolinen kirkko oli rikas, kuten se oli ollut Ruotsissakin ennen uskonpuhdistusta. Kun valtio oli rahaton, tuli kirkon ja aatelisemigranttien omaisuus todella tarpeeseen. Verojen keräys oli tuskin onnistunut vallankumouksen aikana ja valtio oli joutunut sotaan useiden naa-

purivaltioiden kanssa. Sittemmin sota yhdisti Ranskaa ratkaisevasti.) Hirmuvallan ajalla ei ole syytä »herkutella». Pelko, hysteria ja kosto yhdessä aikaansaativat tämän traagisen vaiheen.

3/X Ranska vallankumouksen jälkeen

Näiden levottomien aikojen jälkeen Ranska vähitellen rauhoittui. Maalle säädettiin uusi valtiomuoto (1795). Äänioikeuden edellytyksenä olivat tietyn suuruiset tulot, mikä merkitsi, että vallankumouksen voittaja oli varakas porvaristo. Hirmuvallan ajan hurjimmat päätökset kumottiin. Niitä olivat olleet mm.

kirkon lakkauttaminen ja järjen, myöhemmin korkeimman olennon palvonnan nostaminen uskonnon tilalle. Samoin luovuttiin uudesta ajanlaskusta, jonka ensimmäinen päivä oli ollut tasavallan julistamispäivä. Sen sijaan säilyivät uudet metrijärjestelmän mittayksiköt. Vapaus, veljeys ja tasa-arvo

haluttiin periaatteina yhä pitää voimassa.

Paluuta sääty-yhteiskuntaan ei enää ollut. Tärkeätä oli että ranskalaiset olivat tajunneet, että he muodostivat kansakunnan eivätkä olleet pelkkiä kuninkaanvallan alamaisia. Tällä tuli olemaan maailmanhistoriallinen merkitys. 1800- ja 1900-luvun

Pariisin kansalaiskaartia. Pane merkille, että puuhun on sidottu nauhoja, joissa on uuden Ranskan värit.

Tavoite: Oppilas ymmärtää, millainen Ranska oli »vallankumouksen heilurin täyden heilahduksen» jälkeen (1795).

Toteutus: Kerrataan pääkohdittain vallankumouksen vaiheet esimerkiksi kappaleen alussa olevaa aikasuoraa apuna käyttäen. Huomataan, kuinka monista innostuksen vallassa tehdyistä päätöksistä jouduttiin myöhemmin luopumaan. Tietosanakirjasta saattavat löytyä määritelmät metrille; vanhin niistä perustuu maapallon mittoihin, uudempi krypton-86-atomin spektriin ja uusin valon nopeuteen tyhji-

össä. Metrijärjestelmän käyttöönotosta oli keskusteltu jo 1600-luvun lopulta lähtien, mutta vasta 1799 se siis toteutettiin Ranskassa. Kuten aikaisemmin todettiin, Yhdysvaltojen itsenäisyysjulistus vaikutti varmasti ranskalaiseen ihmisoikeuksien julistukseen, ja molemmat yhdessä ovat olleet merkitykseltään maailmanhistoriallisia kansanvaltaisten aatteiden synnyssä yli koko maailman. Mikäli tunnille saadaan joko elävänä musiikkina tai äänitteinä Marseljeesi, lukukappale pääsee paremmin oikeuksiinsa. Laulukirjoista saattaa löytyä sanat myös muihin säkeistöihin.

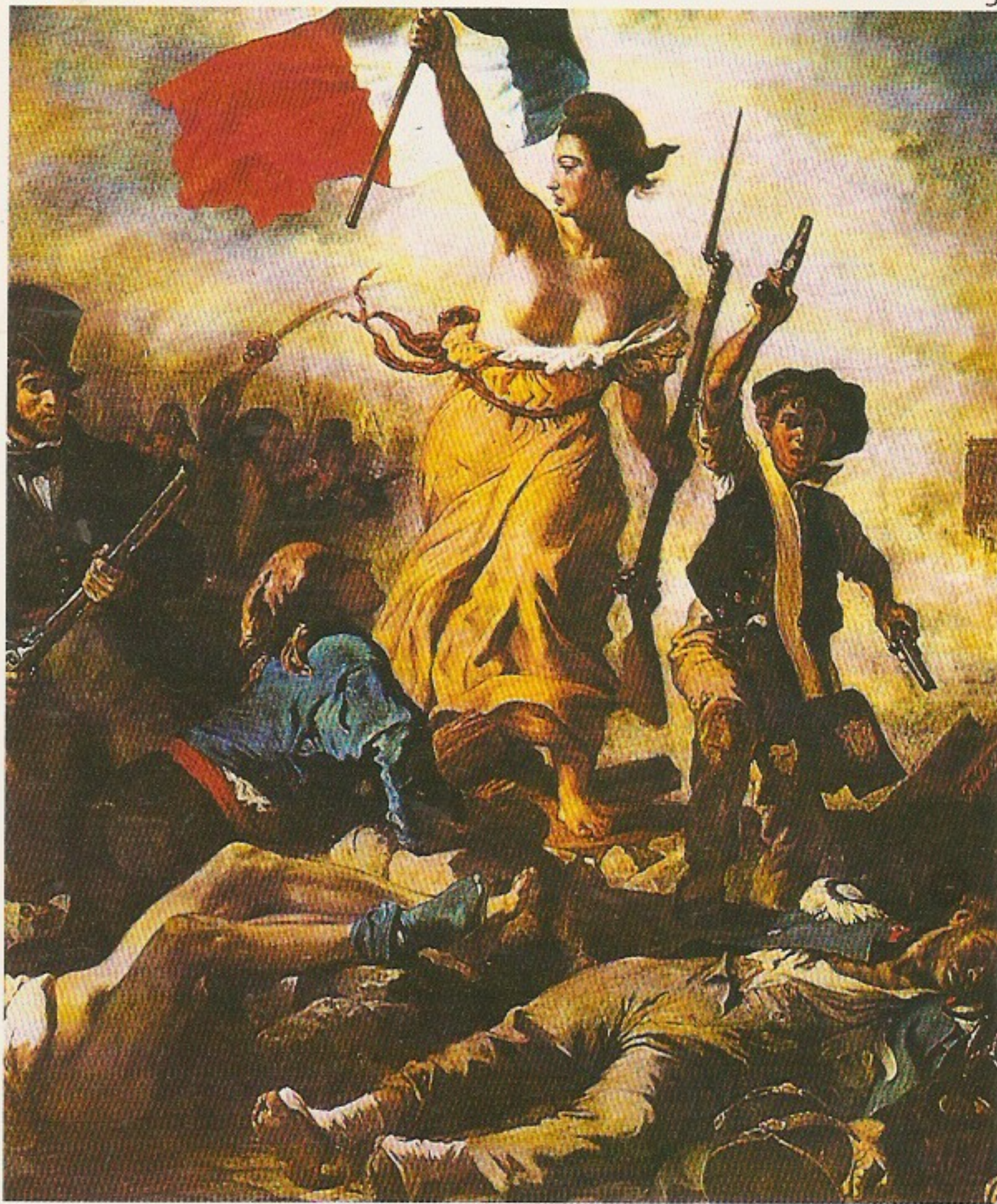
Yhden yön nero

Huhtikuun 25. päivänä 1793 pikälähetit toivat Pariisiin sanan: Ranska on sodassa. Kaikkialta virtasi heti väkeä julkisille paikoille, varuskunnat valmistuivat sotaan, mieliala oli kiihtynyt. Sotilaat olivat kiihtyneitä ja upseerit innostivat toisiaan. Sanomalehdet julistivat: Pelastakaa isänmaa! On aika kantaa trikolori kautta maailman!

Tuona melskeisenä iltana

ja yöntä syntyi maailman ehkä sykehdyttävin kansallishymni, Marseljeesi. Yksinäinen ja ujo kapteeni Rouget de Lisle istuu aamupuoleen yötä huoneessaan ou-

Vapauden hengetär barrikadeilla. Osa Eugène Delacroix'n maalauksesta vuoden 1831 uudesta vallankumouksesta Pariisissa.

2

Giljotiini. Ranskalainen lääkäri vaati vallankumousvuonna 1789, että kuolemantuomiot piti suorittaa nopesti. Tarkoitusta varten suunniteltiin teloistuskone, jossa raskas terä nopesti katkaisi tuomitun niskan.

kansanvaltaiset aatteet syntyivät Ranskan vallankumouksen seurauksena.

Ranskan väestöstä suurin osa oli edelleenkin talonpoikia. He vapautuivat aateliston valvonnasta, rasittavista vuokrasuhteista ja muusta holhouksesta. Talonpoikien verotus muutettiin oikeudenmukaisemmaksi, ja he saivat kaupata tuotteitaan missä halusivat. Mutta edelleen he pysyivät pienviljelijöinä, sillä takavarikoidut tilat joutuivat suurimmaksi osaksi porvarien omistukseen.

213

Useimpien kuulijoiden täytyy tunnustaa, että Marseljeesi on erittäin vaikuttava teos, vaikka sen sanoja ei ymmärtäkään.

Integrointi musiikkiin: Kuunnellaan eri maiden kansallislauluja ja yritetään etsiä niistä kansallislauluille tyypillisiä piirteitä. Tutkitaan musiikkikirjasta, miltä ajalta eri maiden kansallislaulut ovat peräisin ja millaiset ajat maassa ovat laulun syntyäikoina vallinneet.

Giljotiinin tapaisia teloituskoneita oli käytössä eri puolilla Eurooppaa jo ennen Ranskan vallankumousta. Ranskalaisten giljotiinin suunnittelija oli kuulu lääkäri Antoine Louis. Giljotiini otettiin käyttöön paitsi inhimillisistä myös »vallankumouksellisista» syistä. Se teki kaikista teloitettavista tasa-arvoisia. Aiemmin vain ylempien säätyjen etuoikeutena oli ollut kaulankatkaisu, rahvas oli saanut tyytyä hirttoköyteen. — Giljotiini sai nimen pilkkalaulusta, jolla ivattiin sen käyttöä ehdottanutta tri Joseph Ignace Guillotin'ia.

don kiihtyneenä. Hän oli aiemmin kirjoittanut joitakin runoja ja piirtänyt muistiin joitain sävelmiä, mutta niitä ei ole koskaan esitetty. Nyt hän kuitenkin oli luvannut kirjoittaa sotilasmarssin Ranskan Reinin armeijalle, yhden noista sotalauluista, joita miehet marssiessaan hoilaavat. Mutta Rouget on vakava nuorimies. Miten sen aloittaisi? Hän muistaa illalla kaikuneet huudot: »Aux armes, citoyens!...» Rouget tarttuu kynään:

»Allons, enfants de la patrie, Le jour de gloire est arrivé!» Hän hämmästy. Alku on hyvä! Rouget tarttuu viuluun. Jo ensimmäiset tahdit ja sävellet sopivat sanoihin. »Kaikki virtaa äkkiä yhteen: kaikki tunteet, jotka tällä hetkellä ovat purkautuneet, kaikki sanat, jotka hän on kuullut kadulla ja juhlassa, tyranneihin kohdistunut viha, isänmaanrakkaus, luottamus voittoon, vapaudenrakkaus.» Rouget'n ei tarvitse oikeastaan keksiä eikä ru-

noilla mitään. Hän kirjoittaa yhä nopeammin. On tapahtunut jotain perin outoa: kapteeniluutnantti Rouget de Lislle on annettu yksi yö olla kuolemattomien veljenä. Jo ennen aamunkajoa laulu on valmis. Se on syntynyt hetkessä. Rouget sammuttaa kynttilän. Hän nukahtaa. Tämän yön jälkeen hän ei enää koskaan sävellä eikä luo mitään merkittävää. Kun aamu sarastaa, Rouget on jälleen kapteeniluutnantti, ei runoilija eikä säveltäjä.

Mutta pöydällä on kuolematon laulu, joka pian saa nimen Marseillaise — marseillelaisten laulu. Pian sitä laulaa koko uusi, vapaa Ranska, sitä laulavat lapset ja sitä laulavat vallankumouksen nuoret sotilaat seuratessaan trikoloria. Marseljeesistä — yhden yön runosta ja sävelmästä tulee kuolematon.

Entä Rouget? Hän suunnittelee linnoituksia. Laulu elää, mutta Rouget unohtuu. Vasta runsaat 120 vuotta myöhemmin hänet muistetaan. Ranska käy silloin ensimmäistä maailmansotaa. Marseljeesi innostaa jälleen ranskalaisia. Ja linnoitusupseeri Rouget'n maalliset jäännökset siirretään Ranskan kansallispyhättöön, Pariisin invalidikirkkoon. Hänen vieressään lepää pieni korsikalainen, Ranskan entinen keisari, Napoleon Bonaparte.

Marseljeesi

Ensimmäinen säkeistö

Siis eespäin lapset synnyinmaamme,
nyt kunnian tää päivä on!
Hirmuvaltaa vastustakaamme,
meidät lippu vie voittohon,
meidät lippu vie voittohon.
Kuunnelkaamme kuin kahleitansa
maa yltänsä riemuiten luo
ja joukkohon kiiruhtaa
koko Ranskan sorrettu kansa.
Siksi armeijaamme näin
te joukoin astukaa!
Eespäin, eespäin!
Tie hurmeinen nyt eessä aukeaa!

4/X Napoleon Bonaparte — ensimmäinen konsuli

Ranskan vallankumous alkoi 1789, mutta kymmenen vuotta myöhemmin se oli vielä osittain kesken, ja ras-
kaat sodat ulkovaltojen
kanssa jatkuivat. Kansa oli
tyytymätön hallitukseen. Se
kaipasi rauhaa ja järjestystä.
Ranskalaiset olivat kymme-
nessä vuodessa saaneet ko-
kea paljon: vallankumouk-

sen alkuaikojen innostuksen,
suurten sotien syttymisen ja
hirmuvallan ajat.

Kun Ranskan vallanku-
mous alkoi, oli nuori korsii-
kalainen Napoleon Bona-
parte luutnanttina armeijas-
sa. Hän eteni urallaan nope-
asti ja oli jo 28-vuotiaana
kenraali. Syksyllä 1799 hän
oli Egyptissä taistelemassa

Napoleon upseerioppilaana ja
nuorena kenraalina.

Napoleon perusti
vallankumouksen jälkeisen
Ranskan ainoan ritarikunnan.
Sen jäseniksi kutsutut saavat
kunnialegioonan merkin.

Tavoite: Oppilas ymmärtää Napoleonin tien ensimmäisek-
si konsuliksi ja keisariksi.

Toteutus: Ranskan (ja vallankumouksen) suurin uhka oli
sodissa. Kansa pelkäsi häviön myötä palattavan vallanku-
mousta edeltäneeseen aikaan. Kansalliskokouksen eräs
merkittävä päätös olikin asevelvollisuuslain säätäminen.
Kaikki 18–24-vuotiaat miehet olivat velvollisia astumaan
armeijaan. Aikaisemmin sodat oli sodittu palkka-armeijoil-
la; nyt varojen niukkuus pakotti uusiin ratkaisuihin. Napole-

onin suosio kansan keskuudessa perustui osaltaan myös
tähän. Jokaisesta kylästä oli nuoria miehiä armeijassa, jos-
sa Napoleon ia ihailtiin valtavasti. Kun sotilaat kotiutettiin,
he kertoivat (usein liioiteltujakin) kertomuksia Napoleonin
kyvyistä, ja näin tieto hänestä levisi yli koko Ranskan. Val-
lankumoukseen väsynyt kansa oli tyytyväinen, kun maa
tuntui saaneen Napoleonista lujan, määrätietoisien johta-
jan. Kun sodat ja hallinnonuudistus on saatu päätökseen,
hahmottuu Ranskan huikea 15-vuotinen tie itsevaltaisesta
kuningaskunnasta (1789) itsevaltaiseksi keisarikunnaksi

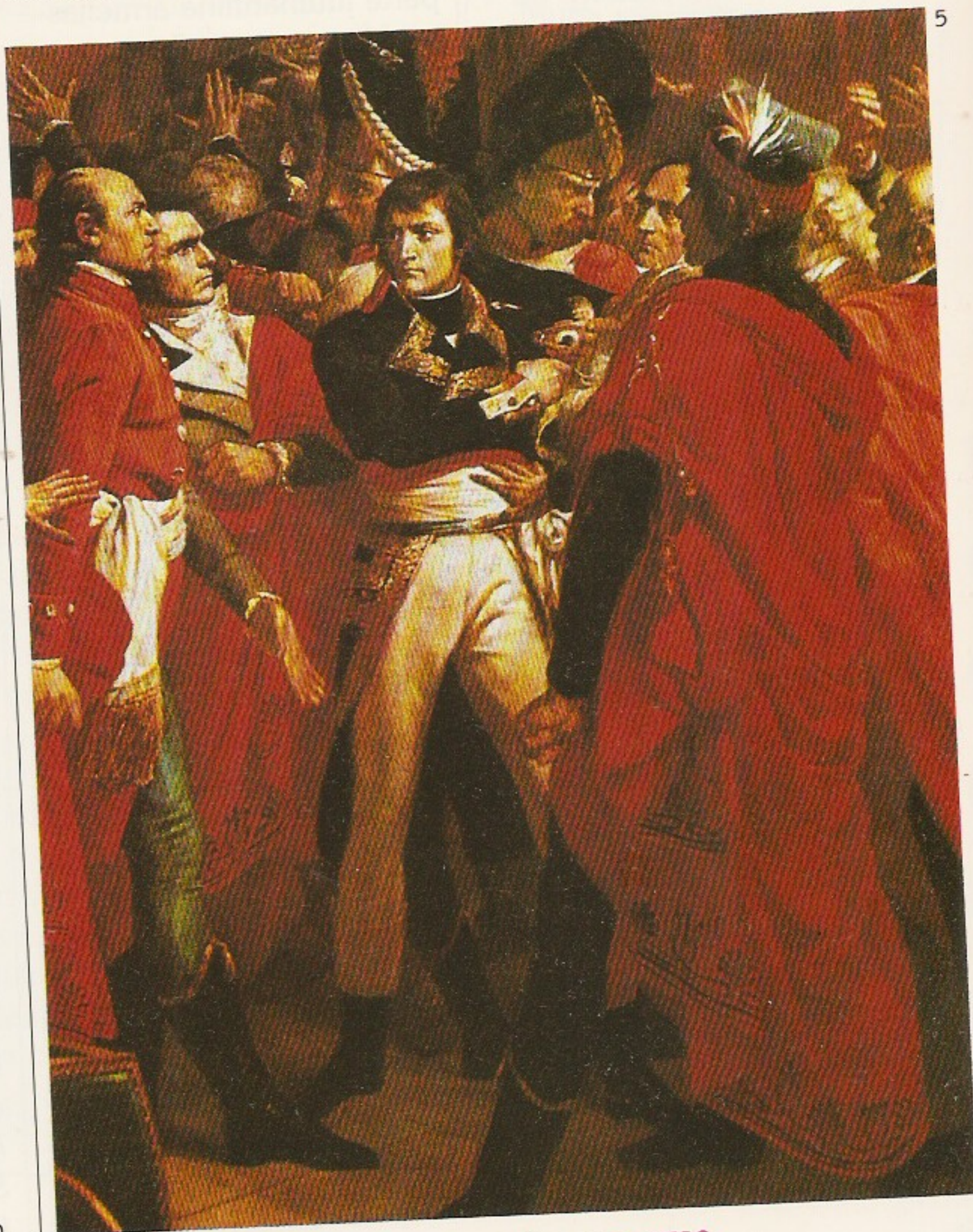

4 Ensimmäinen konsuli

englantilaisia vastaan. Ranskan armeija oli kärsinyt tappioita eri rintamilla, mutta Napoleonin oma maine oli entisestään kasvanut. Tietäen missä vaikeuksissa hallitus oli, Napoleon saapui syksyllä Pariisiin ja kaappasi vallan. Sotilaiden tukemana hän pakotti valtiopäivät hyväksymään uuden valtiosäännön. Sen mukaan Ranskaa tulisi johtamaan kolme konsulia, ja näistä Napoleon olisi ensimmäinen. Hän lupasi tehdä lopun

sodista Itävallan, Venäjän ja Englannin kanssa. Koska Napoleon oli ihailtu kenraali, sotaväsymyksestä kärsivä kansa uskoi hänen onnistuvan. Rauha saatiin aikaan, ja Napoleon päätti tehdä sen, missä hallitus oli epäonnistunut: vakiinnuttaa vallankumouksen saavutukset.

Napoleon suorittaa vallankaappauksen lähimpien kaartilaisten suojellessa häntä hallituksen edustajilta.

Veretön vallankaappaus marraskuussa 1799.

Napoleon saattoi loppuun hallinnon uudistuksen. Hän valmistutti tärkeän uuden lakikokoelman Code Napoléonin, joka otettiin käyttöön 1804. Se oli sittemmin monen muun valtion lakien esikuvana. Uuden lakikokoelman keskeisiä periaatteita olivat samanarvoisuus lain edessä sekä uskonvapaus. Siinä kumottiin kaikki säätyjen erioikeudet. Laki säilytti omistusoikeuden, sillä sen katsottiin kuuluvan »luonnollisiin ja loukkaamatto-

(1804). Napoleon kaappasi vallan upseerien ja armeijan avulla. — Kuka teki samalla tavalla vallankaappauksen Ruotsissa? (Kustaa III.) Rauhanteko pohjusti Napoleonin kansansuosiota, samoin lakikokoelma, joka takasi jokaiselle kansalaiselle samat oikeudet. Kirkko oli menettänyt asemaansa vallankumouksen aikana. Napoleon teki rauhan kirkon kanssa ja sai siten sen tuen. Keisariaksi kruunaaminen ei kasvattanut Napoleonin valtaa, vaan kysymys oli »muotoseikasta»; myös Napoleon halusi olla kruunu-

pää. Napoleonin toimia arvosteltaessa usein unohtuvat hänen merkittävät hallinnolliset uudistuksensa, jotka löytyvät sivun 217 Lyhyesti-tiivistelmästä.

Omatoimikirja: Tehtävän 2 sarake »en tiedä» kuvaa hyvin oppilaiden historianharrastusta. Jos tässä vaiheessa kevättä kyseisessä sarakkeessa ei ole monia rasteja, opettaja voi olla melkoisen tyytyväinen työhönsä.

Napoleon oli kahdesti naimisissa. Toisen avioliiton hän solmi Itävallan keisarin tyttären Maria Teresian kanssa, koska ensimmäinen avioliitto oli lapseton. — Napoleon tuo itävaltalaisen morsiamensa Pariisiin.

miin» oikeuksiin. Olojen rauhoittumiselle oli suuri merkitys sillä, että Napoleon solmi rauhan paavin ja kirkon kanssa. Hän lupasi kirkolle valtion suojelun ja papeille kohtuullisen palkan. Kirkko puolestaan hyväksyi omaisuutensa luovutuksen valtiolle samoin kuin valtion oikeuden nimittää piispat. Napoleonin konsulikaudella uudistettiin Ranskan koulu-
laitos ja tuettiin teollisuutta.

Kolmen vuoden kuluttua Napoleon valittiin kansanäänestyksellä elinikäiseksi ensimmäiseksi konsuliksi. 1804 hänet vihdoinkin kruunattiin Ranskan perinnölliseksi keisariksi. Koska Napoleonin ensimmäinen avioliitto oli lapseton, hän solmi uuden Itävallan keisarin tyttären Marie Louisen kanssa. Suuresta rakkaudesta ei suinkaan ollut kysymys, Napoleon halusi pelkästään perustaa hallitsijasuvun. Avioliitosta syntyi poika, joka sai isänsä nimen ja »Rooman kuninkaan» arvonimen. Monista veljistään Napoleon teki valloittamiensa valtakuntien hallitsijoita.

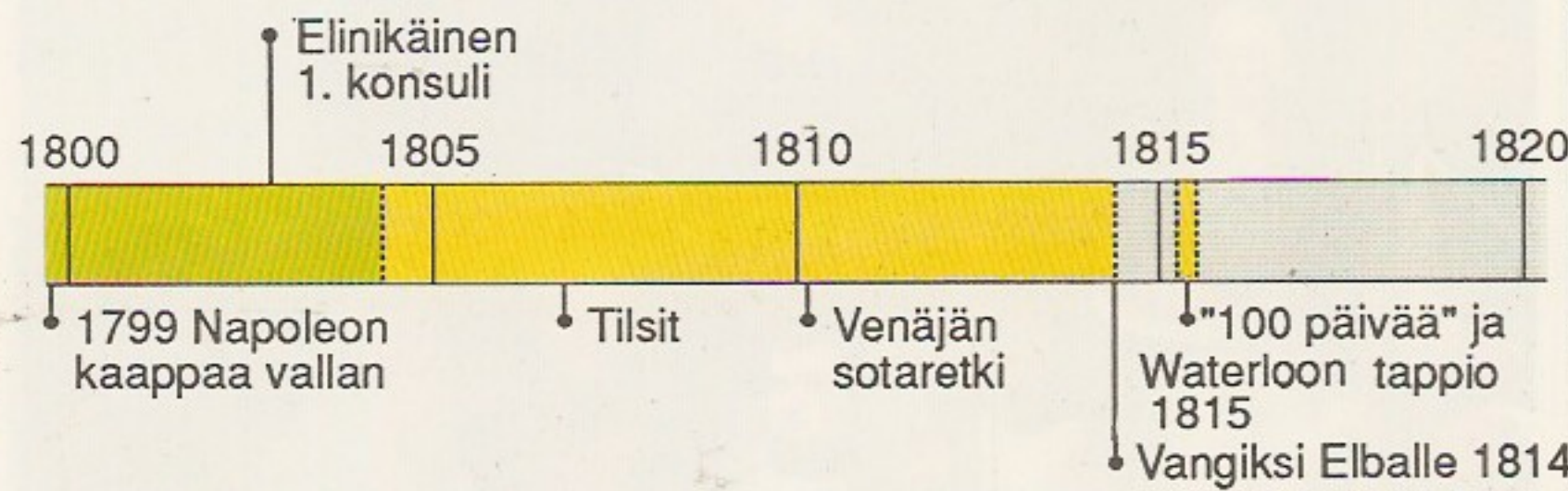
6

Lyhyesti

- Napoleon menestyi kenraalina ja sai osakseen kansan ihailun.
- Napoleon julistautui 1804 perinnölliseksi keisariksi.
- Ensimmäisenä konsulina Napoleon osoitti kyvykkyytensä myös virkamiehenä: hän rauhoitti maan, solmi rauhan kirkon kanssa, toimitutti uuden lakikokoelman, uudisti Ranskan hallinnon ja koululaitoksen.

5/X Napoleonin keisarina

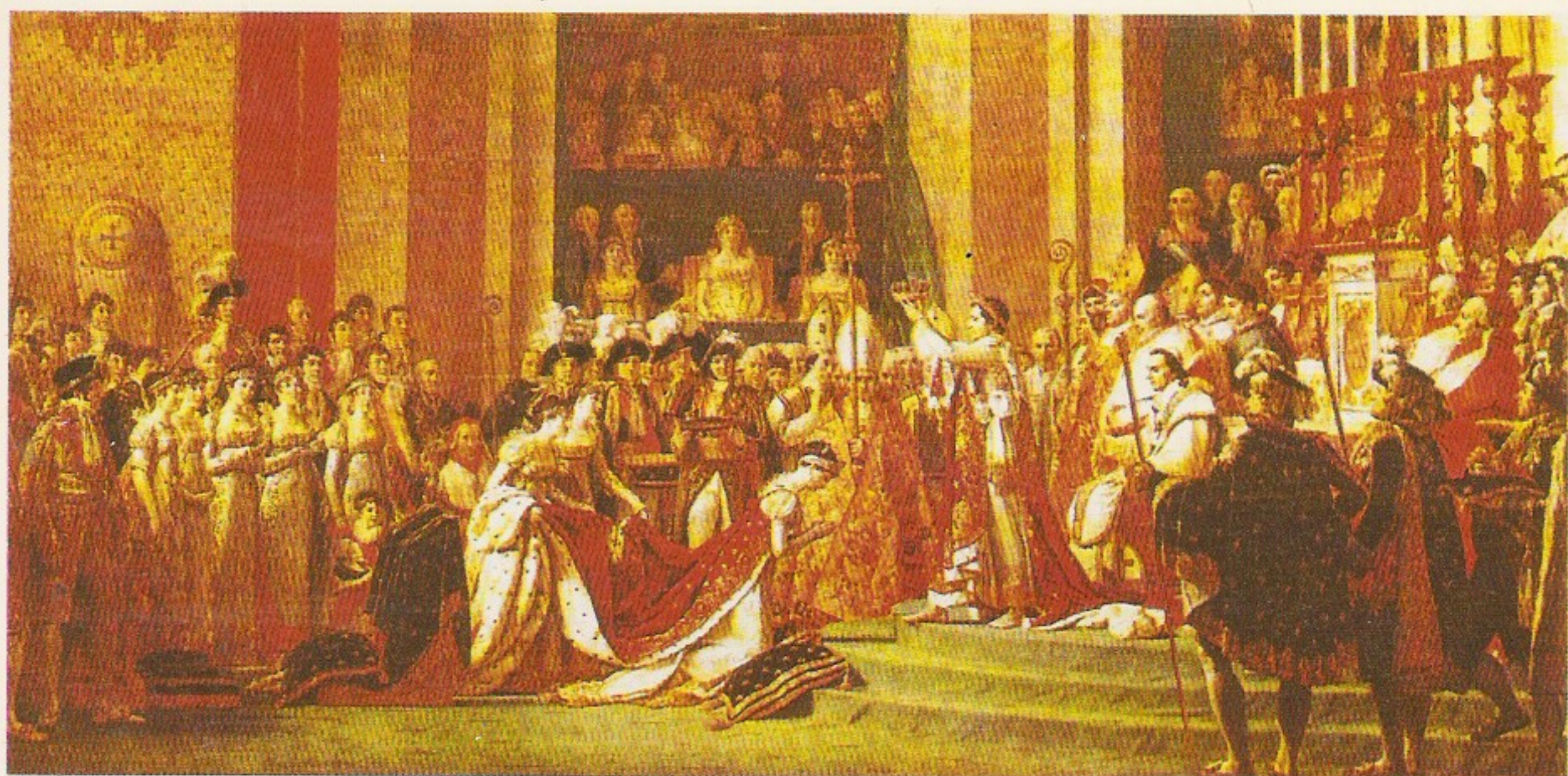
Huolimatta Manner-Euroopassa saavuttamistaan voitoista Napoleonilla oli yksi leppymätön vastustaja, joka ei suostunut lopulliseen rauhaan, nimittäin Englanti. Kun Englanti vielä 1805 tuhosi Ranskan laivaston Trafalgarin meritaistelussa amiraalinsa Nelsonin johdolla, oli Napoleonin pakko siirtyä taloudelliseen sodankäyntiin. Hän ei voinut enää voittaa Englantia merillä eikä suorittaa suunnittelemaansa maihinnousua Brittein saarille. Napoleon julisti Englannin kauppasaartoon eli mannermaansulkemukseen. Mikään maa ei saisi enää käydä kauppaa Englannin kanssa.

Keisari Napoleon I. Vaikka aateliset halveksivat rahvaan parista keisariksi itsensä korottanutta Napoleonin, hän toteutti periaatteen, joka aikoinaan sai muodon: Kuka silloin oli aatelinen, kun Aatami kynti ja Eeva kutoi?

Tavoite: Oppilas saa kuvan Napoleonista keisarina, Euroopan vaikutusvaltaisimpana hallitsijana, ja hänen tietään Moskovan ja Leipzigin kautta Elballe.

Toteutus: Kerrataan sivujen 212 ja 218 aikasuorien avulla nopeasti vallankumouksen ja Napoleonin vaiheet. Jo aikaisemmin kerrottiin Britannian noususta merien valtiaaksi. Trafalgarin meritaistelussa Ranskan kömpelöliikkeisistä aluksista upotettiin yli puolet, joskin britit menettivät myös

muutamia aluksia ja taistelun sankarin, amiraali Nelsonin. Oli selvää, ettei Ranska enää voinut valloittaa saarivaltakuntaa. Napoleon käsitti tämän heti ja keskittyi edessä oleviin maataisteluihin, jotka hän voittikin (merkittävin näistä käytiin Austerlitzissa marras- ja joulukuun vaihteessa 1805) nousten mannermaan vaikutusvaltaisimmaksi hallitsijaksi. Tilsitin rauha osoittaa taas kerran, millaista suurvaltojen »ystävyyttä» oli. Kun tilanne hiukan selkiintyi ja sopiva syy keksittiin, Ranska hyökkäsi jälleen. (Tilsitistä kannat-

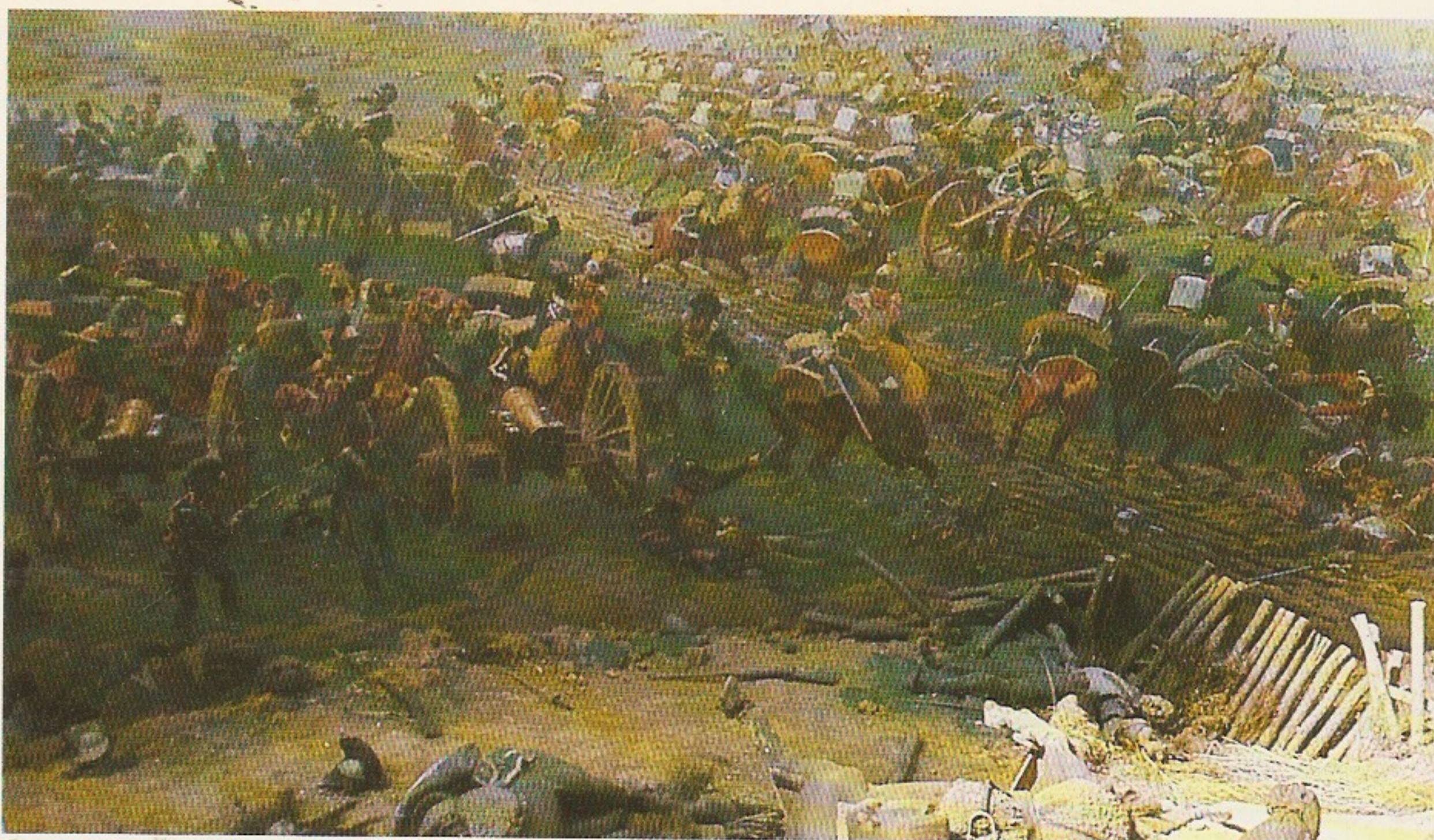

Mannermaalla Ranskan armeija edelleen menestyi. Austerlitzin kolmen keisarin taistelussa Napoleonin ylivoimainen taito johtaa armeijaansa toi voiton Itävallan ja Venäjän joukoista. Tuskin koskaan aikaisemmin tai myöhemmin Napoleonin tykistö, ratsuväki ja jalkaväki toimivat niin tarkasti yhteen ja niin nopeasti kukistivat vertaisensa vastustajan. Itävalta teki rauhan Austerlitzin jälkeen ja Venäjä kaksi vuotta myöhemmin kärsittyään uuden suurtappion. Tilsitissä Venäjän keisari Aleksanteri I jopa syleili Napoleonin ja suostui tukemaan tämän mannermaansulkemusta.

Kahden keisarin ystävyys ei kuitenkaan kestänyt kauan. Venäläiset eivät noudattaneet kauppasaartoa, ja Napoleon alkoi koota suurta armeijaa sen rajoille. Kesällä 1812 yli puoli miljoonaa sotilasta ylitti Venäjän rajan.

taa mainita Suomen liittäminen Venäjän valtapiiiriin. Venäjä valloitti Suomen 1808.) Tilsit käy muutenkin suurvaltapolitiikan oppitunnista: pikkuvaltiot ovat suurvalloille sopivaa vaihtorahaa. Sivun 219 karttaa on syytä selvittää. Kaikki vihreällä merkityt kartan itäosan alueet eivät kuulu Venäjään, vaan Napoleonin »vastustajiin». Etsitään kartasta Napoleonin valtapiiiriin kuulumattomat Euroopan valtiot. (Venäjä, Turkki, Ruotsi, Englanti, Portugali.) Venäjän-sotaretken kauheuksilla ei ole syytä herkutella; riittänee,

kun todetaan Napoleonin tehneen arviointivirheitä Venäjän suhteen. (Maan suuruus, Moskovan merkitys valtakunnalle, venäläisten haluttomuus taisteluun.) Eräs historian suurista sotapäälliköistä, Carl von Clausewitz, oli tuolloin Venäjän palveluksessa; hänen mukaansa venäläiset eivät kerta kaikkiaan uskaltaneet ryhtyä ratkaiseviin taisteluihin, vaan perääntyivät nähdessään oman heikkoutensa. Poltetun maan taktiikka olikin varovaisuutta. Suuren armeijan tuhoksi koitui pääasiassa »kenraali Talvi». Napoleonin ar-

3

Syksyn koittaessa Ranskan armeija miehitti Moskovan. Napoleon odotti, että Aleksanteri I nyt suostuisi rauhaan, mutta tämä vastasi: »Sotahan on vasta alussa!»

Neuvottomana Napoleon odotti Moskovassa, kunnes tuli talvi. Suuren armeijan

piti aloittaa peräytyminen. Sää ei ollut mitenkään kylmä, pikemminkin leuto, mutta silti sadat tuhannet sotilaat menehtyivät. Napoleonin armeijasta pelastui vain pieni osa. Keisari itse kiirehti Ranskaan.

Koko Eurooppa oli rie-

Napoleon kärsi lopulta tappion ja menetti valtansa Waterloon taistelussa 1815.

muissaan. Venäläisten voitto sai monet kansat tarttumaan aseisiin. Napoleonin uusi armeija lyötiin Leipzigin kansaintaistelussa. Keisari vangittiin ja hänet karkotettiin pienelle Elban saarelle Ranskan rannikolle. Voittajat kokoontuivat Itävallan pääkaupunkiin suureen rauhan-konferenssiin. Ranskan valtaistuimelle nostettiin entinen kuningassuku.

Ensimmäisen mutta samalla ratkaisevan tappion Napoleon kärsi hyökättyään Venäjälle 1812. Napoleon ei varsinaisesti hävinnyt yhtäkään taistelua, mutta hänen armeijansa tuhoutui paluumatkalla huolimatta leudosta talvesta.

4

220

meijan kohtalossa nähtiin jopa korkeimman johdatusta; olihan Napoleon pidetty jopa Ilmestyskirjassa mainittuna petona. Kapina Napoleonista vastaan alkoi Preussista. Se levisi koko Saksaan ja johti Itävallan, Preussin ja Venäjän liittoon, jonka joukot voittivat Leipzigin taistelun. Napoleon vangittiin ja hänet karkotettiin pienelle Elban saarelle Välimeressä, Italian rannikolla. Suuri rauhankongressi kokoontui Wieniin päättämään Euroopan asioista. Mutta se onkin jo toinen tarina; siihen tutustutaan seitsemännellä luokalla.

Napoleonin henkilökuva

Monien aikalaisten yhtäpitävien kuvausten mukaan Napoleon Bonaparte oli poikkeuksellinen henkilö.

Nuorena ja hoikkana upseerina hän näytti varsin mieltäjäältä ja sai tovereiltaan pilkkaa osakseen. Italian sotaretken aikana Napoleonin sotilaat käyttivät kenraalis- taan nimitystä »Pikku korp-raali».

Muuan ranskalainen ylhäi- sönainen kuvasi Napoleon Bonaparte seuraavasti: »Sen sijaan että Bonaparte olisi herättänyt minussa suu- rempaa turvallisuuden tun- tta, hän valoi minuun sitä enemmän pelkoa, mitä use- ammin hänet näin. Tunsin hämärästi, ettei millään sy- dämen tunteella ollut otetta häneen. Hän suhtautui inhi- milliseen olentoon toteavasti tai kuten johonkin esinee- seen, mutta ei siten kuin kaltaiseensa. . . Hänen tah- donvoimansa johtuu hänen järkkymättömästi laskelmoi- vasta itsekkyydestään, hän on etevä šakinpelaaja, joka pitää koko ihmiskuntaa vas- tapelaajanaan ja yrittää teh- dä siitä matin.

Tarkkasin päivällisillä Bo-

naparten kasvoja, mutta jo- ka kerta kun hän havaitsi tutkivan katseeni, oli kuin hän olisi pyyhkäissyt pois jo- kaisen ilmeen marmorin kal- taisiksi muuttuvista silmis-

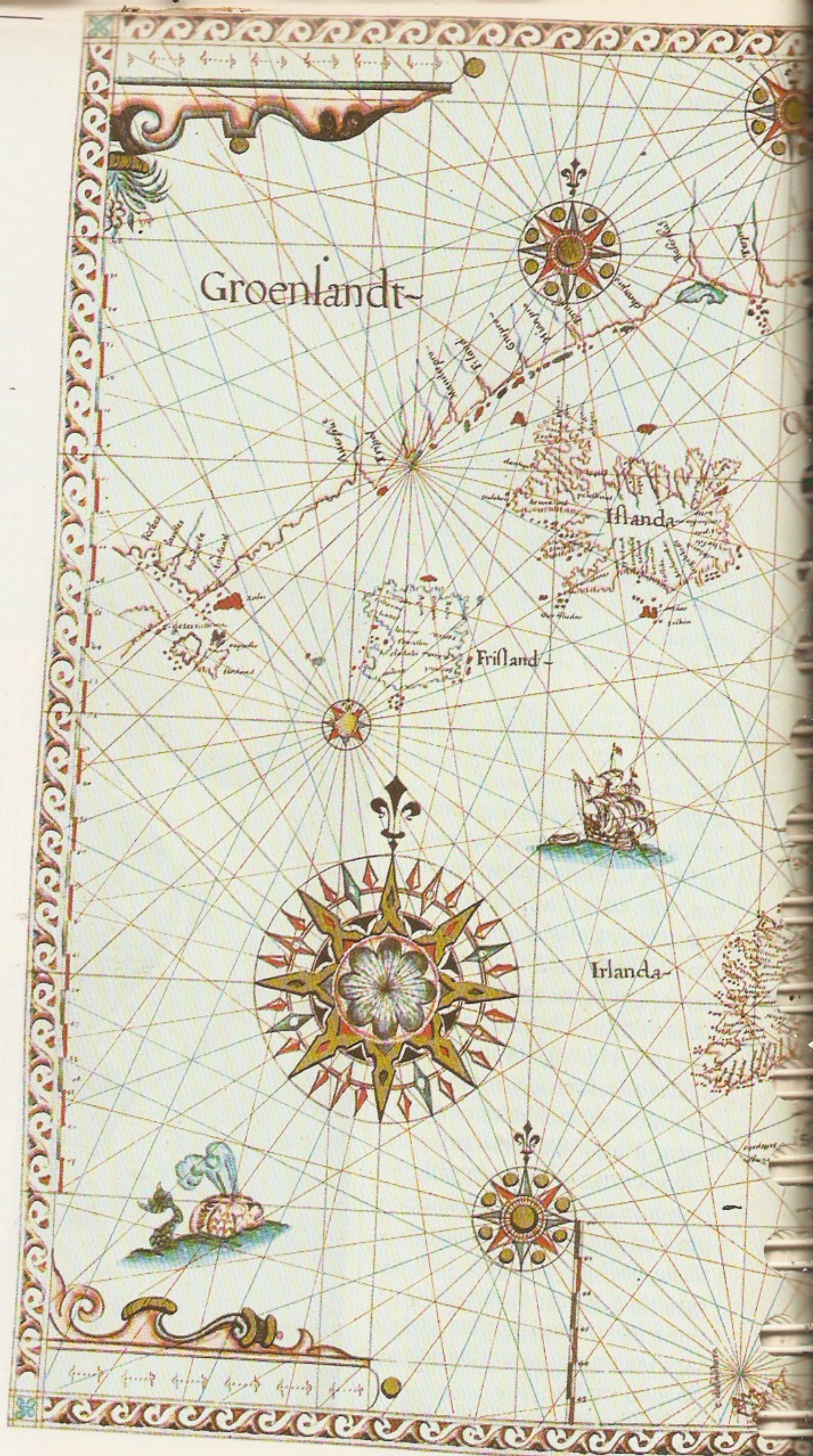
5

tään. Hänen kasvonsa kävi- vät silloin liikkumattomiksi; vain hänen huulillaan väreili tutkimaton hymy, joka oli omiaan johtamaan harhaan jokaisen, joka yrittäisi ulkois- ten merkkien perusteella tul- kita hänen ajatuksensa.»

Napoleon oli hyvin tar- mokas ja kunnianhimoinen. Hän asetti itselleen tavoittei- ta, joita hän sitten järjestel- mällisesti pyrki toteutta- maan. Napoleonilla oli erin- omainen taito keskittyä ja tehdä tehokkaasti työtään. Näistä ominaisuuksistaan hän on itse kertonut seuraa- vasti:

»Suuri lahjakkuuteni on siinä, että kaikessa näen sel- västi. Myös erikoislaatuinen kaunopuheisuuteni perustuu siihen, että tarkastelen kysy- myksen olennaista ydintä kaikilta puolin. Kohtisuora viiva on lyhyempi kuin vi- no!» Ja edelleen: »Päässäni ovat erilaiset asiat järjestet- tyinä laatikoihin kuin kaapis- sa. Jos tahdon keskeyttää jonkin asian käsittelyn, sul- jen sen laatikon ja avaan toisen. . . Jos haluan nuk- kua, suljen kaikki laatikot ja olen heti unessa.»

- Agra 113
 Aleksandria 58, 62, 63
 Alhambra 114
 Altamira 8
 Apenniinit/Apeniinien niemimaa 68, 70
 Arkangel 190
 Assuan 20
 Ateena 35, 37, 44, 46, 47, 49, 50, 51, 52, 54, 61, 63
 Austerlitz 219
 Belorin maa 127
 Bosporin salmi 117
 Boulogne 95
 Britannia 88
 Bysantti 90, 120, 121
 Cadiz 158
 Campania 83
 Capri 67
 Cuzco 144, 146, 161
 Delaware 193, 194, 201
 Delfoi 40
 Donjoki 153
 Dubrovnik (Ragusa) 104, 106
 Elba 220
 Eldorado 158
 Etiopia 20
 Firenze 166, 169
 Gallia 67, 78
 Ganges 153
 Geb-el-Tarik (Gibraltar) 112
 Genova 151, 152, 154
 Gibraltar 112, 152, 198
 Gordion 64
 Granada 113, 155
 Helsinki 63
 Hong Kong 133
 Iguancu 136
 Indusvirta 64
 Irak 14
 Iran 14
 Irlanti 186
 Istanbul 125
 Itä-Rooma 67, 87, 88, 90, 92, 116, 120
 Jerusalem 112, 118
 Kairo 22
 Kaksoisvirranmaa 14, 15
 Kalkutta 154
 Karnak 26
 Karthago 67, 72, 73
 Kašgar 127
 Kaukasus 153
 Knossos 12
 Konstantinopoli 67, 117, 129
 Korsika 215
 Kos 58
 Kreetta 11
 Krimin niemimaa 107
 Kultainen Orda 189
 Kultarannikko 154
 Köln 82
 Laihia 76
 Lakonia 44
 Latium 70
 Lato 36
 Leipzig 205, 220
 Lexington 201
 Lima 161
 Lontoo 82, 191
 Lop (Tšašlik) 127
 Lyydia 48
 Länsi-Intia 156
 Länsi-Rooma 67, 87, 88, 120
 Machu Picchu 145, 146
 Makedonia 35, 62
 Malaga 37
 Marathon 49
 Marseille 37, 214
 Masada 77
 Medina 109, 110
 Mekka 108, 109, 110, 111
 Memfis 24
 Messina 107
 Mexiko 141
 Mississippi 190
 Moskova 190, 220
 Mykene 13
 Napoli 67
 Napolinlahti 67, 70
 Newfoundland 190
 New York 194
 Ninive 37
 Nizza 37
 Norja 97
 Norsunluurannikko 154
 Oderjoki 92
 Olympia 59
 Olymposvuori 40
 Orjarannikko 154
 Palestiina 27
 Palatinus 69
 Palos 155, 158
 Pamir 124, 127
 Pariisi 107, 112, 168, 202, 203, 204, 207, 208, 213, 214, 217
 Peking 123
 Peloponnesos 38
 Pennsylvania 201
 Pippurirannikko 154
 Pireus 51
 Pisa 165
 Pompeji 83
 Plymouth 186
 Quentovic 95
 Ragusa (Dubrovnik) 104, 106
 Rattenburg 100
 Ravenna 121
 Rein 87
 Ruotsi 97, 104
 Samarkand 125
 Samothrake 63
 Santorini 11, 13
 Schönbrunn 179
 Sevastopol 37
 Sherwood 119
 Skotlanti 186
 Sparta 35, 44, 45, 49
 St. Paul 104, 106
 Stratford-on-Avon 191
 Suomi 97, 104
 Teotihuacán 137
 Thermopylai 49
 Tiber/Tiberjoki 68
 Tonaava 76
 Troija 38
 Trondheim 105
 Tšašlik 127
 Tuovila 76
 Upsala 105
 Uusi-Guinea 48
 Uusi-Ruotsi 194
 Vaasa 62
 Valparaiso 187
 Waterloo 220
 Venetsia 150, 151, 152, 153
 Versailles 170, 173, 174, 175, 207, 208
 Vesuvius 67, 83
 Via Appia 71
 Wien 82, 105, 107, 177
 Vinci 166, 169
 Wittenberg 163
 York 103

aatelisto	aateli, oppikirjassa käsiteltynä ajanjaksona eurooppalaisten yhteiskuntien ylin, tavallisimmin perinnöllisiä etuoikeuksia nauttiva sääty.
anglit	anglit ja saksit olivat ne germaanikansat, jotka kansainvaellusten aikana muuttivat Englantiin.
antiikki	kreikkalainen ja roomalainen muinaisaika.
arkeologi	muinaistutkija.
atsteekit	sotaisa intiaanikansa, joka 1200-luvulla saapui nykyisen Meksikon alueelle.
banco	penkkiä tarkoittava italiankielen sana, joka on useimpien Euroopan kielten pankki-sanan kantasana.
barokki	renessanssia seurannut taidettyli (n. 1600–1750). Barokkia seurasi rokokoo ja sitä uusklassisuus.
basaari	itämaisen kaupungin katettu kauppakatu tai -kuja.
brokadi	alkujaan kulta- ja hopealangoilla kirjailtu silkkikangas. Myöhemmin jalometallien asemesta käytettiin kullan ja hopean värisiksi värjättyjä silkkilankoja.
Capitolium	yksi Rooman kaupungin seitsemästä kukkulasta.
Caracallan kylpylä	tavallisimmin Caracallan termit. Suunnaton roomalainen kylpylä, joka sai nimensä rakennuttajakeisarin mukaan. Nykyisin raunioina.
Circus Maximus	Rooman kaupungin suurin ravirata.
Colosseum	Rooman kaupungin jättimäinen amfiteatteri gladiaattoritaisteluja varten. Osittain säilynyt. Pituus 188 m, leveys 156 m, korkeus 48,5 m. Katsomossa tilaa n. 50 000 ihmiselle. Valmistui v. 80 jKr.
demokratia	kansanvalta.
diktaattori	Roomassa tasavallan aikana konsulien äärimmäisissä vaaratilanteissa nimittämä virkamies, jolla oli rajoittamattomat oikeudet toimia korkeintaan kuusi kuukautta. – Nykyisin diktaattorilla tarkoitetaan itsevaltiaasti hallitsevaa valtion päämiestä.
doorilainen taide	kreikkalainen rakennustyyli, jolle olivat tyypillistä raskaat ja jykevät pylväät ja palkistot.
doorilaiset	kreikkalaisheimo, jolla oli hallussaan suurin osa Peloponnesosta ja mm. Kreetaa.
empire	taiteen tyylisuunta, joka oli muodissa 1800-luvun alussa rokokoon jälkeen, varsinaisesti Napoleonin valtakautena. Laajemmassa merkityksessä yhtä kuin uusklassismi, suppeammassa sen loppuvaihe.
etruskit	kansa, joka asui Apenniinien niemimaalla ainakin jo 700-luvulla eKr. Etruskit sulautuivat myöhemmin roomalaisiin.
farao	alkujaan Vanhan testamentin kirjoituksissa Egyptin kuninkaista käytetty nimitys.
Forum Romanum	Rooman päätori, keskusaukio. Forum = tori.
frankit	germaanikansa, josta ensimmäiset tiedot ovat 200-luvulta jKr. Frankit asuttivat Pohjois-Ranskan 400-luvulla jKr.
germaanit	kansa, jonka alkukoti on ollut nykyisen Etelä-Ruotsin, Tanskan ja Pohjois-Saksan alueella. Kansainvaellusten yhteydessä on mainittu muutamia muinaisia germaanikansoja. Nykyisiä ovat mm. saksalaiset, hollantilaiset, englantilaiset ja Skandinavian kansat. Germaanit eivät itse käyttäneet tätä germaani-nimitystä, vaan se on muiden keksimä.
giljotiini	Ranskassa vallankumouksen aikana kehitetty teloituslaite.
gladiaattori	roomalainen ammattitaistelija taistelunäytöksissä.
gobeliini	käsinkudottu, kuvallinen seinäverho, joita pariisilainen Les Gobelins -tehdas ryhtyi valmistamaan itsevaltiuden ajalla.
hansa	Pohjois-Saksan kaupunkien kauppaliitto.
hebreä	heprea, heprean kieli. Sitä käyttivät muinaisjuutalaiset ainakin jo 1300-luvulla eKr.
Hellas	varsinaisesti Balkanin niemimaan eteläosa, mutta tuli myöhemmin merkitsemään koko muinaiskreikkalaisten asuinalueita.
helleenit	muinaisen Kreikan asukkaiden itsestään käyttämä nimitys.
hellenismi	kreikkalaisen ja itämaisten kulttuurien sekoittumisesta syntynyt uusi kulttuuri.
Horus	egyptiläisten valon ja auringon jumala.

hunnit	yleisnimitys Aasian eri paimentolaiskansojen yhteenliittymästä, jossa turkkilaisilla lienee ollut hallitseva osa.
idäntie	viikinkien reitti Suomenlahden ja Venäjän suurten jokien kautta Kaspiamerelle ja Mustallemerelle.
imperiumi	maailmanvalta; Imperium Romanum, Rooman maailmanvalta. Nykyisin yleensä suurvalta.
inkat	hallitseva kansanluokka vanhassa Inkavaltakunnassa. Inkat alistivat valtaansa Etelä-Amerikan länsirannikon kansat muutettuaan näiden asuinalueille idästä.
joonilainen eli joonialainen taidekaani	kreikkalainen rakennustyyli, jolle oli ominaista sirous ja keveys.
kahdentoista taulun lait	kiinan kielen sana, jota mongooli- ja turkkilaistataarilaisten kansojen ruhtinaat käyttivät itsestään.
kansantribuuni	Rooman ensimmäinen lakikokoelma.
keskiaika	Rooman blebeijeitä edustanut virkamies, joka kiellollaan sai kumota senaatin päätökset, konsulien toimienpiteet ja estää sotaväen kutsunnat sekä kieltää veronkannon.
koillisväylä	länsimaiden historiassa vanhan ja uuden ajan välisestä ajanjaksosta käytetty nimitys. Keski-ajan katsotaan yleensä alkavan joko kansainvaelluksista, Rooman valtakunnan kahtiajaosta (395) tai Länsi-Rooman häviöstä (49) ja päättyvän Konstantinopolin valloitukseen (1453), Amerikan löytöön (1492) tai uskonpuhdistukseen. Suomen keskiaika ajoitetaan suunnilleen vuosiin 1150–1521.
komedia	meritie Euroopan ja Aasian pohjoispuolitse Atlantin ja Tyynen valtameren välillä.
koraani	huvinäytelmä.
korinttilainen taide	islamilaisten pyhä kirja.
kreivi	kreikkalainen rakennustyyli, jossa pylväiden päät muistuttavat akantus-kasvia.
kuvernöörit	aatelisarvo, ruhtinasta alempi, vapaaherraa korkeampi.
labyrintti	Pohjois-Amerikan Yhdysvaltojen osavaltioiden päämiehiä.
legenda	sokkelorakennus, joka muodostui monista käytävistä ja huoneista ja josta oli vain yksi sisään- ja uloskäynti.
legioona	pyhimystaru.
luoteisväylä	roomalaisarmeijan yksikkö, johon kuului vähintään 4 200 miestä.
länsigootit	Atlantia ja Tyntä valtamerta yhdistävä vesireitti Amerikan pohjoispuolella.
läänityslaitos	kansainvaellusten aikana nykyisen Espanjan alueelle muuttanut kansa.
mannermaan-sulkemus	frankkien valtakunnassa syntynyt yhteiskuntajärjestys, jonka tuntomerkinä oli, että maa-alueet ja niiden verotus sekä lainkäyttöoikeus olivat yksityisten vasallien eli lääninherrojen käytössä korvauksena mm. sodankäyntivelvollisuudesta hallitsijalle tai ylemmälle vasallille.
maurit	Läänityslaitoksella tarkoitetaan tavallisimmin Länsi-Euroopassa käytettyä järjestelmää, mutta samanlainen yhteiskuntajärjestys oli myös Kiinassa ja Japanissa.
mayat	Napoleonin Englantiin kohdistama kauppasaarto.
minareetti	islaminuskoisista valloittajista Espanjassa käytetty nimitys, joka alunalkaen tarkoitti Pohjois-Afrikan Mauritanian asukkaita.
minotauros	ryhmä kieleltään lähisukuista kansoja, jotka muodostivat Väli-Amerikassa valtioneapaisia yhteisöjä 300- ja 800-lukujen välisenä aikana.
mosaiikki	moskeijan torni, josta muessin kutsuu islaminuskoisia rukoukseen. Sana tarkoitti alkujaan majakkaa.
moskeija	kreikkalainen taruolento, jolla oli miehen ruumis, mutta härän pää. Tämän takia Minotauros suljettiin labyrinttiin. Sen äiti oli kuningas Minoksen puoliso.
olmekit	kivi-, lasi- tai keramiikkapaloista koottu taideteos, jossa kitti tai sementti sitoo palaset yhteen. Kukoisti varsinkin Itä-Roomassa.
oraakkeli	islaminuskoisten rukoushuone.
Osiris	Väli-Amerikan vanhimpia tunnettuja intiaanikansoja.
paavi	kreikkalainen ennustaja.
patriisit	egyptiläisten maanjumala ja kuoleman valtakunnan tuomari.
	kreikaksi pappas, latinaksi paapa, suomeksi isä. Alkujaan katolisen kirkon kaikista korkeista kirkonmiehistä käytetty arvonimi; 400-luvulta lähtien vain Rooman piispan nimitys.
	Rooman yhteiskuntaluokista ylin.

pax Romana pergamentti	Rooman rauha, Augustuksen jälkeinen pari sataa vuotta kestänyt rauhankausi. Pergamonin kaupungin mukaan nimensä saanut kirjoitusmateriaali, joka oli erityisesti käsiteltyä alkujaan aasin, myöhemmin lampaan, vuohen, sian tai kauriin nahkaa.
plebeijit profeetta	Rooman toinen, alempi kansanluokka, alkujaan maanviljelijät. jumalalle puhuja; ennustaja, uskonnollinen julistaja, jonka uskottiin toimivan jumalan tahdon välineenä.
provinssi	Roomassa aluksi virkamiehen ("maaherran") toimintapiiri, sittemmin Italian niemimaan ulkopuolinen voittomaa.
Re renessanssi	egyptiläisten aurinkojumala. Italiassa 1300-luvulla syntynyt ja seuraavalla vuosisadalla myös muualle Eurooppaan levinnyt ajattelutapa ja elämänkatsomuksen muutos. Renessanssi näkyi yhtä lailla tieteissä, taiteissa kuin tavoissakin. – Renessanssi merkitsee (antiikin) uudelleen syntymistä, mutta nimitys on myöhempi, vasta parisataa vuotta sitten keksitty.
rokokoo saksit Seth siirtokunta	Ranskassa Ludvig XV:n aikana kehitetty taidettyli. anglien kanssa Englantiin vaeltanut germaanikansa. egyptiläisten pahuuden jumala.
siirtomaa	ihmisryhmä, joka on muuttanut asumaan vieraaseen maahan tietylle, rajatulle alueelle, mutta on säilyttänyt kuitenkin mm. äidinkieltänsä ja tapansa.
sponsori	alue, jonka teknisesti kehittyneempi, tavallisimmin eurooppalainen valtio on ottanut omistukseensa kehityksessä alemmanasteisen kansan alueesta. Siirtokuntien alueita ns. emämaat usein laajensivat ja muutoinkin muuttivat, mm. hallinnollisesti, siirtomaiksi.
tragedia trubaduurit	rahoittaja; nykykielen sana, jolla tarkoitetaan urheilijoiden, taiteilijoiden sekä urheilu- ja taideilaisuuksien tukijaa. Aiempi, lähes samaa tarkoittava sana mesenaatti, on jäänyt käytöstä. murhenäytelmä.
tyranni uusklassisismi	keskiaikaisia, Keski-Euroopassa 1100- ja 1200-luvulla vaikuttaneita laulurunoilijoita. Trubaduurlaulujen pääaiheena oli rakkaus, mutta laulajat saattoivat ottaa aiheita myös mm. politiikasta. laittomasti vallan anastanut yksinvalti, usein hirmuvalti.
vandaalit	uusklassisuus, 1700-luvulla rokokoota seurannut taidesuunta, jonka jälkivaihetta sanotaan empireksi. Kts. empire.
vapanerra vasalli veto	kansainvaellusajan germaaniheimo, joka Espanjan kautta päätyi Afrikkaan. Vandaalit tuhosivat Rooman. Vandalismi, törkeää hävitysvimmaa tarkoittava sana, johtuu juuri vandaaleista ja heidän käyttäytymisestään. aatelinen arvonimi, jonka haltija on arvossa kreiviä alempi.
taktiikka	läninherra, läänitysmies. latinan kielen veto, suomeksi kiellän. Ilmaisu, jolla kansantribuuni Roomassa sai kumota kaikkien muiden virkamiesten päätökset. Nykyisin joillain valtionpäämiehillä voi olla erilaisia veto-oikeuksia. Suomen tasavallan presidentillä on väliaikainen veto-oikeus; hän voi kieltäytyä allekirjoittamasta eli hyväksymästä lakia, mutta laki astuu voimaan, mikäli seuraavat valtiopäivät hyväksyvät sen muuttamattomana.

taistelutaito tai -suunnitelma; taito voittaa sodan yksittäisiä taisteluja. Strategia taas tarkoittaa taitoa tai suunnitelmaa koko sodan voittamiseksi. Muistisääntö: taktiikka, taistelu = t; strategia, sota = s.

Vallankumouksen vuosikymmen

- 5.5.1789 Säädyt kokoontuivat Versaillesiin Ludvig XVI:n kutsusta.
17.6.1789 Kolmas sääty julistautui kansalliskokoukseksi.
20.6.1789 Kansalliskokous vannoi, ettei hajaantuisi ennen kuin Ranskalla olisi uusi perustuslaki.
14.7.1789 Väkijoukot valtasivat Bastiljin linnoituksen.
4.8.1789 Kansalliskokous päätti poistaa säätyjen etuoikeudet.
26.8.1789 Kansalliskokous antoi ihmisoikeuksien julistuksen.
5.10.1789 Kansa marssi Versaillesiin ja pakotti kuninkaan hoveineen Pariisiin.
21.6.1791 Kuningas yritti paeta maasta, mutta tuotiin takaisin Pariisiin.
13.9.1791 Kuningas joutui vahvistamaan uuden perustuslaillisen hallitusmuodon.
10.8.1792 Vallankumoukselliset valtasivat Tuileriesin, jossa Ludvig XVI asui, ja vangitsivat kunin-
gasperheen.
21.9.1792 Jakobiinienemmistöinen kansalliskonventti lakkautti kuninkuuden ja julisti Ranskan ta-
savallaksi. Uusi ajanlasku aloitettiin.
21.1.1793 Ludvig XVI teloitettiin giljotiinilla.
4.3.1793 Vallankumouksen ja asevelvollisuuden vastainen liikehdintä alkoi Vendéessa, ja sa-
moihin aikoihin monilla muilla seuduilla.
6.4.1793 Valta siirtyi ns. yhteishyvän valiokunnalle, jonka johtoon tuli Georges Jacques Danton.
24.7.1793 Maximilien de Robespierre valittiin yhteishyvän valiokunnan johtoon. Robespierre
hankki ankaralla terrorilla diktaattorin aseman.
5.4.1794 Danton vangittiin ja teloitettiin. Robespierren terrori alkoi nousta huippuunsa.
28.7.1794 Robespierre mestattiin.
26.10.1795 Uusi, maltillisempi kansalliskonventti hyväksyi uuden valtiosäännön, joka antoi vallan
direktoriohallitukselle.
10.11.1799 Napoleon kukisti direktoriohallituksen vallan ja muodosti konsulihallituksen, jossa hä-
nellä itsellään oli ylin valta.
2.12.1804 Napoleon kruunautti itsensä keisariksi.

nimi _____

6. lk _____

pist. _____

/24 _____

arvosana _____

nähty _____

1. Tulta on osattu käyttää

☐ noin 5 000 vuotta☐ 10 000—20 000 vuotta☐ satoja tuhansia vuosia

Maanviljelyllä on ikää

☐ noin 5 000 vuotta☐ 10 000—20 000 vuotta☐ satoja tuhansia vuosia

Maanviljely yleistyi Niilin laaksossa

☐ noin 5 000 vuotta sitten☐ 10 000—20 000 vuotta sitten☐ satoja tuhansia vuosia sitten

Miten sato jaettiin muinaisessa Egyptissä?

_____/4

2. Selitä lyhyesti seuraavat käsitteet

palsamointi _____

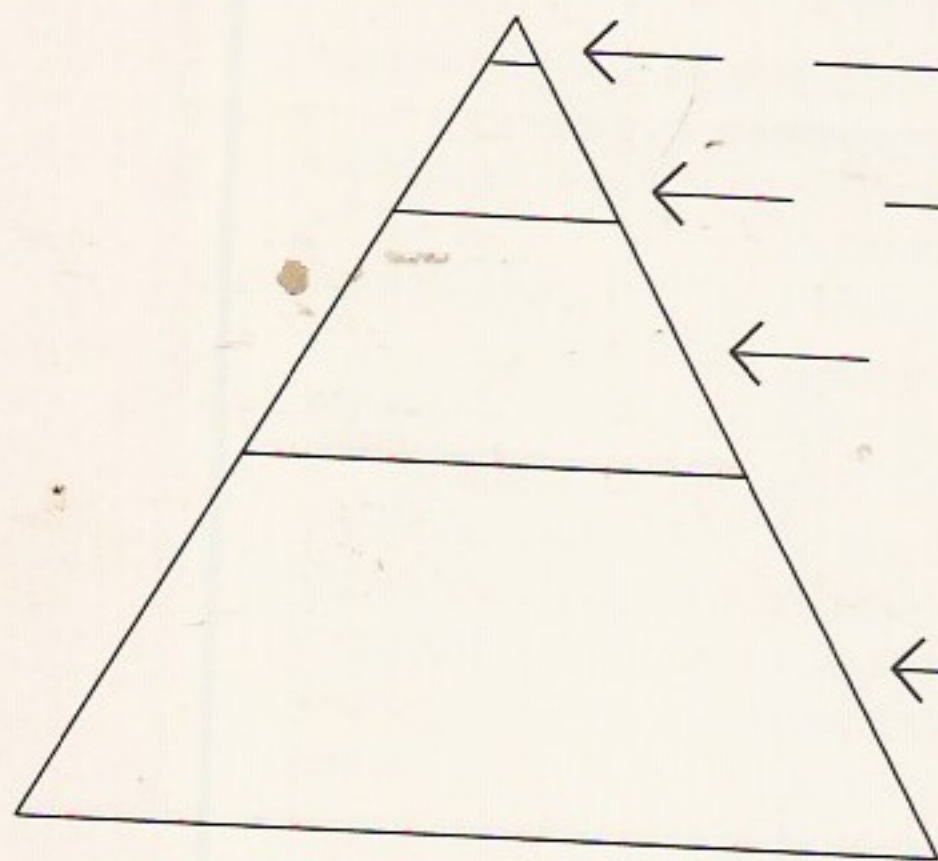
sfinksi _____

muumio _____

pyramidi _____

_____/4

3. Täydennä egyptiläistä yhteiskuntaa esittävä kaavakuva.

_____/4

4. Yhdistä oikeat parit.

Re ☐☐ kuivuuden, kuoleman ja pahuuden jumalaSeth ☐☐ auringonjumalaOsiris ☐☐ määräsi viljan kasvunNefertiti ☐☐ tullut kuuluisaksi veistoksena

_____/4

5. Kerro lyhyesti muinaisen Egyptin

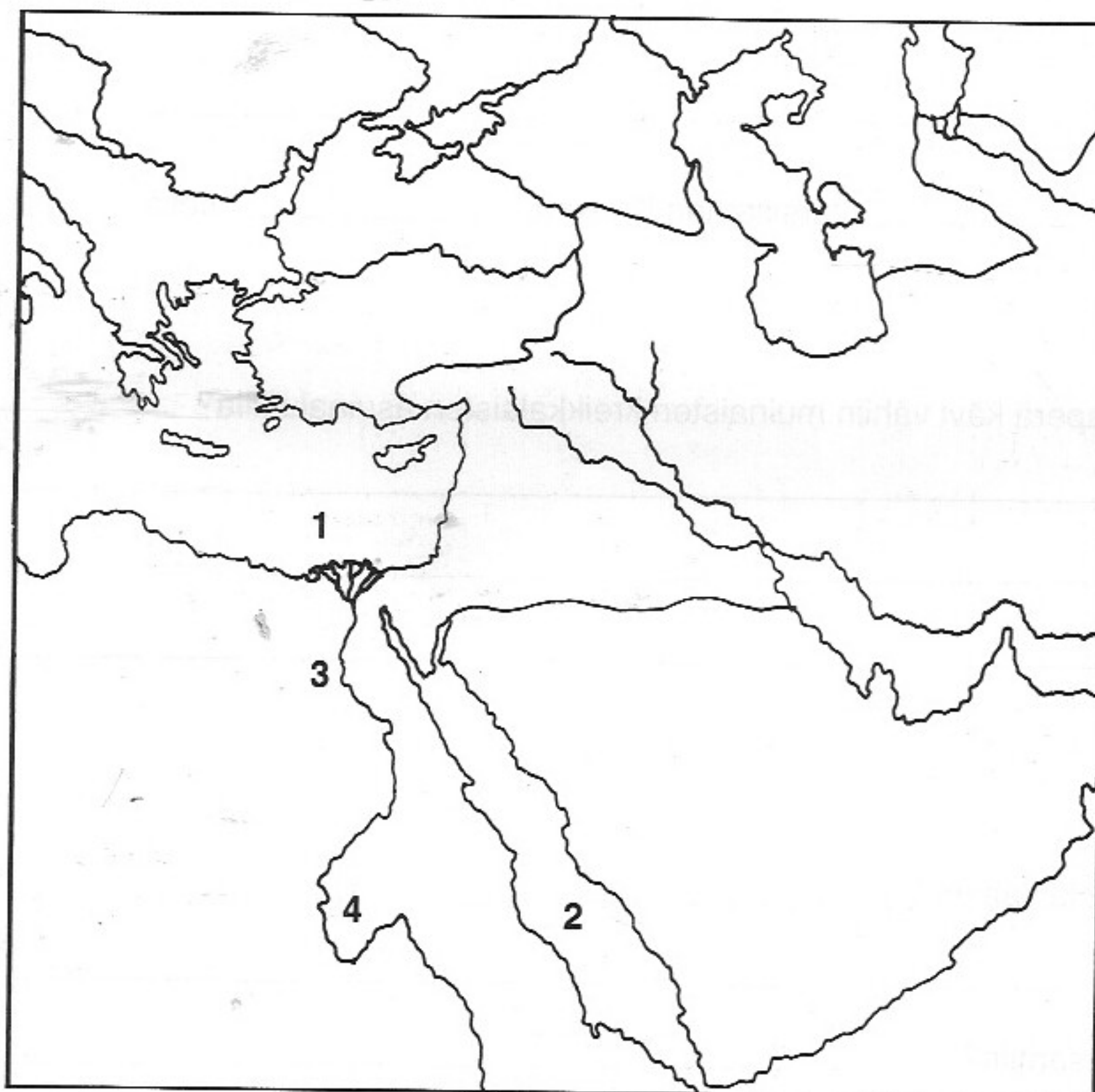
lääketieteestä. _____

_____/2

tähtitieteestä. _____

_____/2

6. Merkitse kukin kartan numero oikean selityksen kohdalle.

_____ pyramidit, _____ Välimeri, _____ Punainenmeri, _____ Assuanin pato

AKHILLEUKSEN KUOLEMA TROIAN SODASSA

Hektorin kuoltua syttyi Troian muurien edustalla uusia taisteluja. Troialaiset saivat odottamatta apua, kun sotaisten amatsonien kuningatar Penthesileia, Areen tytär, naissovereineen saapui Troiaan. Penthesileia halusi kiihkeästi päästä mittelemaan voimiaan Akhilleuksen kanssa.

Eikä kauan kestänytkään, ennen kuin kuningatar ja Akhilleus kohtasivat toisensa ja syntyi kaksintaistelu. Lyhyen ottelun jälkeen Akhilleus antoi naisvastustajalleen surmaniskun, ja hervottomana Penthesileia vaipui maahan. Akhilleus astui kuolevan luo irrottaakseen kypärän tämän päästä, mutta kun hän näki neitsyen kauneudesta loistavat kasvot, syttyi hänessä rakkaus. Hän olisi halunnut viedä neidon kotiinsa uskollisena puolisonaan, mutta nyt hän olikin toivottunsa surmannut. Niin hän seisoikin kauan suruisaan kuollut neito sylissään, ennen kuin antoi ruumiin troialaisille haudattavaksi.

Pian troialaisille ilmestyi uusi liittolainen. Memnon, aithiopialaisten kuningas. Urheuden ja voiman puolesta hän oli Akhilleuksen vertainen, ja hänelläkin oli Hefaistoksen takoma varustus. Memnon oli Eoksen, Koittaren, poika. Ennen kuin sankarit iskivät yhteen, otti Zeus kultaisen vaakansa heidän kohtaloitaan tiedustellakseen ja heitti kuppeihin Akhilleuksen ja Memnonin arvat. Memnonin vaakakuppi painui julistaen siten hänen kuolemaansa. Memnonin ja Akhilleuksen välinen taistelu oli tavattoman tuima, mutta lopulta Memnon kaatui. Eos kantoi poikansa ruumiin urhon etäiseen kotimaahan ja hautasi sen sinne juhlallisesti.

Kohtalon määräys oli, että Akhilleus kaatuisi pian Memnonin jälkeen. Kun hän nyt ylpeillen siitä, että oli Memnonin voittanut, ryntäsi Troian muureja vastaan, tähtäsi Paris häntä jousellaan. Apollon-jumala itse ohjasi nuolen siten, että se sattui Akhilleuksen kantapäähän, joka oli hänen ruumiinsa ainoa haavoittuva kohta. Haava oli kuolemaksi, ja Akhilleus vaipui maahan. Hurja taistelu syttyi hänen ruumiistaan. Zeus salli helleenien pelastaa ruumiin ja aseet. Aias, Telamonin poika, kantoi kaatuneen uroon taistelusta, ja Odysseus torjui vihollisten hyökkäykset. Suurin juhlallisuuksin vietettiin sankarin peijaiset, ja itse runottaret tulivat niihin Olympoksen korkeudesta laulamaan surunvalittelua vainajan kunniaksi.

Lindskog: Kreikkalaisia jumalaistaruja ja satuja, Wsoy.

KUNINGAS MIDAS

Midas, Kybelen poika, oli Fryygian kuningas. Eräänä päivänä oli päihtynyt Silenos, jonka tapana oli kulkea Dionysoksen seurassa, eksynyt muusta joukosta ja joutunut Midas-kuninkaan ruusutarhoihin. Muutamat Midaan miehistä olivat ottaneet hänet kiinni ja tuoneet kuninkaan luo. Midas tunsikin kuitenkin heti Dionysoksen ystävän ja kumppanin, otti hänet mitä vieraanvaraisimmin vastaan ja kestiti häntä runsaasti kymmenen päivää ja kymmenen yötä. Yhdenä päivästä päivänä hän vei Silenoksen Dionysokselle takaisin. Kiitokseksi tästä ystävyysosoituksesta Dionysos nyt lupasi Midaalle täyttää yhden hänen lausumansa toivomuksen, olipa tämä mikä tahansa. Midas ilmoitti silloin toivovansa, että kaikki, mihin hän koskisi, muuttuisi kullaksi. Dionysos lupasi täyttää tämän toivomuksen, vaikka valitsikin siltä, että kuningas oli niin huonosti valinnut.

Erottuaan jumalasta kuningas halusi kohta koettaa, toteutuisiko tämän lupaus. Hän taittoi tammesta oksan, ja heti se muuttui hänen kädessään kullaksi. Hän poimi omenia puusta ja kiviä maasta, ja kaikki muuttui kullaksi. Hänen sydämensä vavahti riemusta, kun hänen ympärilleen täten kertyivät määrättömät rikkaudet. Kotiin tullessaan hän käski kattamaan herkullisen aterian loistavine viineineen. Mutta kun hän otti leivän käteensä, se oli kohta kiiltävää kultaa, ja kun hän kaatoi viiniä suuhunsa, muuttui sekin juokseväksi kullaksi. Vasta nyt hän käsitti, minkä kauhian tyhmyyden hän oli tehnyt ja kuinka kamala hänen lausumansa toivomus oli ollut. Hän ei voinut tyydyttää näkäänsä eikä sammuttaa janoaan, ja hän vihasi nyt kultaa, jota hän vastikään oli itselleen toivonut. Kohottaen taivasta kohti kätensä hän epätoivoissaan rukoi Dionysosta, että tämä armahtaisi häntä ja palauttaisi asiat entiselleen. Jumala kuuli katuvaan kuninkaan rukouksen ja käski häntä menemään Paktolo-joen rantaan ja kastamaan päänsä sen veteen, jotta vesi huuhtoisi pois hänen syyllisyytensä. Ja se kultaa luova voima, joka Midaassa oli, siirtyi nyt jokeen, ja siitä pitäen Paktolo on kuljettanut vedessään kultahiekkaa. Mutta siitä pitäen Midas vihasi kultaa ja rikkauksia ja vaelteli mieluummin maaseudun yksinkertaisissa oloissa ja palvoi maalaista Pan-jumalaa.

Lindskog: Kreikkalaisia jumalaistaruja ja satuja, Wsoy.

DAIDALOS JA IKAROS

Ateenalaista Daidalosta pidettiin taruajan etevimpänä taiteilijana. Hän teki ihmisistä niin mainioita kuvapatsaita, että oli tapana sanoa niiden näkevän, hengittävän ja elävän. Taiteilijankateus oli kuitenkin kerran houkutellut hänet häpeälliseen ilkityöhön. Hänellä oli Talos-niminen oppilas, joka oli niin taitava, että näytti siltä kuin hän voittaisi oman mestarinsakin. Häpeällisen kateuden valtaamana Daidalos silloin salaa surmautti Taloksen. Tämä tuli kuitenkin ilmi, ja kuolemanrangaistuksen välttääkseen Daidaloksen täytyi paeta kuningas Minoksen luo Kreetaan. Verrattoman kätevyytensä vuoksi hän kohosi Kreetassa suureen kuniaan. Knossokseen hän muun muassa rakensi kuuluisan labyrintin, jossa oli niin taidokkaat kiertelevät käytävät, ettei kukaan, joka siihen kerran joutui, enää päässyt siitä pois. Tähän labyrinttiin Minotauros teljettiin, sama hirviö, jonka sitten ateenalainen Theseus surmasi.

Minos vartioi tarkasti, ettei Daidalos päässyt pois Kreetasta. Hän tahtoi yksin käyttää mestarin erinomaista taitoa hyväkseen. Siten tämä oikeastaan olikin Minoksen vanki. Mutta kuta enemmän aikaa kului, sitä enemmän Daidalos kyllästyi vieraaseen maahan, ja koti-ikävä valtasi hänet. »Sulkekoon Minos vain minulta maat ja meret», hän sanoi, »onhan ainakin taivas vapaa, ja sitä tietä aion yrittää.» Hän alkoi nyt asettaa sulkia pitkiin riveihin liittäen ne langalla ja vahalla yhteen, niin että syntyi oikeiden siipien näköiset lentimet. Hänen pieni poikansa Ikaros seisoikin vieressä ja katseli säihkyvin silmin, kun isä siten modosti kahdet siivet.

Saatuaan siivet valmiiksi, Daidalos kohosi niillä helposti ilmaan ja lenteli edestakaisin. Sitten hän opetti poikansa lentämään. Ennen kuin hän kuitenkaan lähti tämän kerralla pitkälle matkalleen, hän varoitti poikaansa: »Neuvon sinua lentämään keskietä taivaan ja meren välillä; jos lennät alempana, painavat aallot siipiäsi alas, jos taas korkeammalla, polttaa aurinko ne tulellaan. Pysy tarkasti minun perässäni, minä näytän tietä.» Sitten hän syleili ja suuteli poikaansa ja nousi edeltä ilmaan. Huolestuneena hän kat-

soi taakseen ja kerran toisensa jälkeen kehotti poikaansa pysymään tarkasti perässään. Hämmästyen rannan kalastajat ja kenttien paimenet katselivat molempia ilmassa lentäviä ihmisiä luullen heitä jumaliksi, jotka olivat lentämässä taivaaseen.

He olivat jo lentäneet pitkiä matkoja meren poikki, kun poika, matkan menestymisestä innostuneena, unohti isänsä ohjeet ja alkoi nopein siiveniskuin pyrkiä yhä korkeammalle taivasta kohti. Hän nousi yhä lähemmäs aurinkoa, mutta ylhäällä kuumuus pehmitti vahan, jolla sulat oli kiinnitetty, se sulii, siivet irtaantuivat ja poika räpisteli epätoivoissaan ilmassa paljailla käsillään. Mutta se oli vielä tehotomampaa kuin seipäällä soutaminen. Ikaros putosi aaltoihin ja isä kuuli vain epätoivoisen hätähuudon. Daidalos huomasi sulkia aalloilla ja ymmärsi, mitä oli tapahtunut. nyt hän kiroi oman taitonsa ja laskeutui lähimpään saareen. Siellä hän harhaili rannalla, kunnes aallot ajoivat maihin hänen poikansa ruumiin. Daidalos hautasi sen saareen, jota siitä pitäen on sanottu Ikariaksi. Ja merta, johon Ikaros putosi, sanotaan Ikarian mereksi.

Lindskog: Kreikkalaisia jumalaistaruja ja satuja, Wsoy.

HERAKLES

Herakles oli valtavin kaikista kreikkalaisten sankaritaruston uroista. Isä oli itse Zeus.

Vähän sen jälkeen kun Herakles oli syntynyt lähetti Hera kaksi isoa käärmettä tuhoamaan hänet, mutta Herakles kävi kaksin käsin molempiin hirviöihin kiinni ja kuristi ne kuoliaaksi. Vanhemmat, jotka kauhistuneina juoksivat apuun, näkivät hämmästyen ja ihmetellen pikku Herakleen urotyön.

Isä antoi Herakleelle kaikissa ruumiinharjoituksissa huolellisen kasvatuksen. Soitantoa hänelle opetti kuulu kitarransoittaja Linos. Kun tämä kuitenkin kerran opettaessaan kuristi Heraklesta omin käsin, Herakles raivostui ja löi kitarralla opettajaansa päähän. Isku oli niin kova, että Linos kaatui kuolleena siihen paikkaan.

Isä lähetti nyt nuoren Herakleen maalle jylhään vuoristoon karjojaan kaitsemaan. Siellä Herakles yleni voimakkaaksi nuorukaiseksi, joka voitti urheilussa kaikki muut. Kahdeksantoistavuotiaana hän tappoi Kithaironilla jalopeuran, joka teki tuhojaan vuoristossa kulkevassa karjassa, nylki jalopeuralta nahan ja siitä pitäen piti sitä aina harjeillaan.

Taivaankuningatar Hera kuitenkin vainosi Heraklesta edelleenkin ja Delfoin oraakkeli määräsi, että hänen tuli palvella sukulaistaan Eurystheusta kaksitoista vuotta ja suorittaa kaikki tämän antamat tehtävät.

Lindskog: Kreikkalaisia jumalaistaruja ja satuja, Wsoy.

HERAKLEEN UROTÖITÄ

1. Ensimmäinen tehtävä, jonka Eurystheus Herakleelle määräsi, oli Nemean jalopeuran surmaaminen. Nemean seuduilla Argoliin maakunnassa teki suuria tuhoja kauhea jalopeura, johon eivät mitkään ampuma-aseet pystyneet. Koetettuaan turhaan nuolillaan surmata pedon Herakles nuijallaan ajoi sen luolaan, jossa oli kaksi suuta. Toisen suun tukittuaan hän tunkeutui toisesta jalopeuran kimppuun, kävi valtavilla käsivarsillaan siihen kiinni ja kuristi sen kuoliaaksi. Kun hän surmattu jalopeura mukanaan palasi Eurystheuksen luo, säikähti tämä niin kovin, että käski Herakleen vastedes näyttää voitonmerkkinsä kaupungin muurien ulkopuolella.

2. Toinen yritys, johon Herakles nyt lähetettiin, oli Lernas hydan tuhoaminen. Lähellä Argosta asusti Lernas rämeessä hydra, käärmeen kaltainen hirviö, jolla oli monta päätä. Kun yksi pää hakattiin poikki, kasvoi aina kaksi uutta sijaan. Herakles lähti Lernaan uskollisen ystävänsä ja toverinsa lolaoksen kanssa, joka oli hänen veljensä Ifikleen poika. Paikalla hän kävi hydan kimppuun ja miekallaan katkaisi siltä kaulan toisensa jälkeen, mutta kun sijaan aina kasvoi uusia päitä, kaksi jokaista poikki hakattua kohti, ei työ ottanut ensinkään luonnistaakseen, etenkin kun uroon kimppuun samalla kävi takaapäin valtava meriäyriäinen, joka iski kiinni hänen jalkaansa. Sen hän sai kuitenkin tallatuksi kuoliaaksi ja kutsui nyt lolaoksen apuun pyytäen tätä sytyttämään läheisen metsikön tuleen ja tuomaan sieltä kekäleitä. Aina kun Herakles sitten hakkasi pään poikki, hän käski lolaoksen kekäleellä kärventää kaulantytngän. Päät eivät siten enää voineet kasvaa uudelleen. Kun hirviö sitten lopulta makasi maassa hengettömänä, Herakles kastoi nuolensa sen vereen, ja siitä ne kävivät niin myrkyllisiksi, että ehdottomasti tappoivat sen johon ne sattuivat.

5. Viides työ, jonka Herakles sai suorittaakseen, oli Eliin kuninkaan Augeiaan tallien puhdistaminen. Augeias-kuninkaalla oli suunnattomat määrät monenlaisia eläimiä, ja hänen valtaviin talleihinsa oli aikojen kuluessa kertynyt niin paljon lantaa, että näytti mahdottomalta puhdistaa niitä. Eurystheus käski nyt Heraklesta luomaan kaiken lannan. Herakles lähti Augeiaan luo ja lupasi puhdistaa tallit yhtenä päivänä, jos kuningas suostuisi antamaan hänelle kymmenennen osan kaikista karjoistaan. Augeias, joka piti moista yritystä aivan mahdottomana, suostui ehdotukseen. Herakles johti silloin navettaan Alfeios- ja Peneios-joen, ja siten hänen onnistui puhdistaa ne sukkelaan. Herakles oli siten tehtävänsä suorittanut. — Augeias ei kuitenkaan suostunut maksamaan sovittua palkkaa, minkä vuoksi Herakles myöhemmin Eurystheuksen palveluksesta päästyään kosti Augeiaalle. Suurella sotajoukolla hän valloitti Eliin kaupungin ja surmasi nuolella Augeiaan.

6. Stymfalos-järven luona Arkadiassa teki tuhojaan suunnaton joukko hirmuisia petolintuja. Niillä oli kynnet ja nokka kuparista ja kupariset sulatkin, joita ne ampuivat kuin nuolia. Ne kävivät ihmisten ja eläinten kimppuun niin että koko seutu oli turvaton. Herakles sai tähän työhön Athene-jumalattarelta kupariräikän, jolla hän säikäytti linnut luotaan niin että hän sitten saattoi rauhassa ampuu ne pettämättömillä nuolillaan. Kaikkia hänen ei kuitenkaan onnistunut pudottaa. Osa lensi Mustalle merelle, missä sitten argonautit joutuivat niiden kanssa tekemisiin. Tämä oli kuudes työ, jonka Eurystheus Herakleelle antoi.

Lindskog: Kreikkalaisia jumalaistaruja ja satuja, Wsoy.

KREIKKALAISESSA KODISSA

Talon sisustus oli koruton. Köyhillä lattia oli kovaksi poljetua savea. Tulojen noustessa se saatettiin peittää laastilla tai kivetä joko littein kivin tai pyöreillä pikkukivillä ja sementillä, kuten lähi-idässä on ollut tapana ikimuistoisista ajoista. Päällimmäisenä saattoi olla ruokomattoja tai ryijyjä. Tiiliseinät olivat laastilla siveltyt ja valkaistut. Lämmittäminen oli tarpeen vain kolmena vuoden kuukautena, ja se suoritettiin hiilipannun avulla. Savu sai etsiä tiensä ovesta pihalle.

Koristelua esiintyi äärimmäisen niukalti, mutta 400-luvun lopulla rikkaiden taloissa saattoi olla pylväshalleja, seinät peitetyt marmorilla tai maalatut marmoria jäljitellen, seinissä maalauksia ja verhoja. Tavallisissa kodeissa oli niukalti huonekaluja: muutamia tuoleja ja arkkuja, jokin pöytä, vuode. Pielukset korvasivat tuolin päällyksen, mutta varakkaiden istuimet saattoivat olla siroasti veistoksin ja hopea-, kilpikonnan- tai norsunluu-upotuksin koristellut. Arkut toimivat sekä säilytyspaikkoina että istuimina. Pöydät olivat pieniä ja usein kolmijalkaisia. Ne tuotiin sisään ja vietiin pois samalla kuin ruokakin; niitä tuskin käytettiin muuhun tarkoitukseen. Kirjoittaminen suoritettiin polven varassa. Leposohvia ja vuoteita koristeltiin mielellään; niissä oli usein upotuksia tai ne oli taidokkaasti veistoksin koristeltu. Vuoteen poikki pingotetut nahkahihnat toimivat joustimina; siinä oli patjoja, pieluksia ja kirjottuja peittoja sekä tavallisesti korkeampi pääntuki. Lamput ripustettiin kattoon, asetettiin telineille, tai ne esiintyivät siromuotoisen soihdun hahmossa.

Keittiön varusteisiin kuului hyvin monenlaisia rauta-, pronssi- ja saviastioita. Lasi oli harvinaista ylellisyyttä, sitä kun ei Kreikassa valmistettu. Keittäminen suoritettiin avotulella. Ateenalaisten ruoka oli yksinkertaista, mutta kun odotettiin arvossapidettyjä vieraita, oli tapana palkata ammattikeittäjiä. Hän oli aina mies. Keittotaito oli korkealla kehitystasolla. Muutamat kreikkalaiset kokit tunnettiin yhtä laajalti kuin Olympian kisojen viimeisin voittaja. Naiset ja pojat söivät istuen pienten pöytien ääressä, miehet loikoivat leposohvilla, kaksi kullakin.

Perhe söi yhdessä yksin ollessaan. Vieraiden saapuesssa perheen naiset vetäytyivät sivuhuoneisiin. Palvelijat riisuivat vierailta sandaalit ja pesivät heidän jalkansa ennen heidän asettumistaan loikomaan ja ojensivat heille käsienpesuvettä. Joskus he voitelivat vieraiden pään hyvänhajuisella öljyllä. Haarukoita tai veitsiä ei käytetty, mutta kylläkin lusikoita; kiinteä ruoka syötiin sormien avulla. Aterian aikana sormet puhdistettiin leivän tähteillä tai muruilla, sen päätyttyä vedellä. Ennen jälkiruokaa palvelijat täyttivät jokaisen vieraan pikarin sekoitusmaljasta, jossa viiniä oli miedonnettu vedellä.

Lautaset olivat savea; hopeista pöytäkalustoa esiintyi 400-luvun päättyessä. Herkkusuita ilmestyi neljännellä vuosisadalla joukoittain; muuan Pithyllos teetti koteleita sormiaan ja kieltään varten voidakseen syödä ruokaa niin kuumana kuin halusi. Oli joitakin harvoja kasvissyöjiä, jotka saivat vierailtaan osakseen tavanmukaisia pilapuheita ja valituksia. Muuan päivällisvieras pakeni kasvissyöjien juhlasta peläten saavansa heiniä jälkiruokaan.

Juominen oli yhtä tärkeää kuin syöminen. Päivällistä seurasivat juomakemukset. Ateenassa oli juomakerhoja, joiden jäsenet kiintyivät toisiinsa siinä määrin, että sellaisista järjestöistä tuli mahtavia poliittisia tekijöitä. Pitojen järjestys oli monimutkainen.

Permanto, jolle syötäväksi kelpaamaton osa ruoasta oli viskattu, lakaistiin aterian jälkeen. Tarjottiin hajuvesiä ja runsaasti viiniä. Vieraat saattoivat sitten tanssia ryhminä, pelata jotakin peliä, kilvoitella runoin, sukkeluuksin tai ar-

voituksin tai katsella ammattilaisten esityksiä. Ehkä ilmestyy huilunsoittajattaria, jotka soittavat, laulavat ja tanssivat sopimuksen mukaan.

Sivistyneet ateenalaiset pitivät arvossa silloin tällöin keskustelua, jota arvanheitolla puheenjohtajaksi valittu johtaa hyvää järjestystä vaati. Vieraat varovat hajaantumasta pieniksi ryhmiksi, mikä tavallisesti johtaa jutteluun. He pitivät keskustelun yleisenä ja kuuntelevat niin kohtelia-
aina, kuin vilkas luonto sallii, kutakin vuorostaan.

Durant: Kreikan kulttuuri. Wsoy. 1951.

ROOMALAISESSA KYLPYLÄSSÄ

Nämä kylpylät eli termit eivät olleet pelkästään kylpypaikka, jossa nerokkaiden järjestelyjen ansiosta saattoi nauttia mitä erilaisimmista kylvyn muodoista: kuivasta hikoilusta, kylmistä ja kuumista kylvyistä, oleskelusta uima-altaassa ja kylpyammeessa. Tämän jättiläismäisen nelikulmaisen rakennuksen ulkosivuja kiersi pylväshalli, jonka lukemattomissa kauppakojuissa kävi vilkas hyörinä. Lisäksi rakennus sulki sisäänsä puutarhoja ja kävelypaikkoja, kilparatoja ja lepohuoneita, voimistelusalieja ja hieromahuoneita, jopa kirjastoja ja museoita. Termit ikään kuin tarjosivat roomalaisille pienoiskoossa kaikki ne edut, jotka onnellistuttavat ja kaunistavat elämää.

Koko ryhmän keskellä kohosivat varsinaiset termirakennukset. Täällä kulki vesijohtojen kautta säiliöihin vettä suuremmat määrät kuin missään muussa kylpylässä. Täällä oli myös verrattoman tarkoin suunniteltu uunien järjestelmä, jota paikoitellen täydensivät seinien sisällä kulkevat lämpöputket. Lämpö kulkeutui kylpylän saleihin ja jakaantui niihin eri tavoin.

Sisäänkäyntien lähellä olivat pukuhuoneet, joissa kylpывieraat riisuutuivat. Pohjoispuolella oli kylmien kylpyjen sali, eteläpuolella kuumien kylpyjen sali, ja näiden välissä sijaitsi suuri holvikattoinen haaleaksi lämmitetty huone. Kylmien kylpyjen sali oli niin suuri, että se tuskin saattoi olla kauttaaltaan katettu. Siinä oli uima-allas, johon kylpijät saattoivat sukeltaa. Ennen kuumien kylpyjen salia oli turkkilaisen saunan tapaisia kuumia hikoiluhuoneita. Se itse oli keski- ja iltapäivän auringon valaisema pyöröhuone, jota lämmittivät lattianalaisessa lämpökammiossa kiertelevät kuumat höyryt. Ympärillä oli pieniä huoneita, joissa saattoi kylpeä yksikseen, ja sen keskellä oli jättiläismäinen pronssisammio.

Huoneen alla olevan lämpökammion uuni oli täsmälleen sammion kohdalla ja piti veden halutun lämpöisenä. Koko tämän suunnattoman kylpylärakennuksen reunustoilla oli lisäksi tiloja, joissa kylpylävieraat voivat harrastaa mieleisiään ruumiinharjoituksia.

Tässäkään ei vielä ollut kaikki. Rakennusryhmää ympäröi varjoisa, suihkulähteiden somistama puistoalue, jossa voitiin harrastaa erilaisia pelejä. Tätä reunusti kävelyterassi, ja sen takana kaartuivat voimistelu- ja oleskelutilat sekä sijaitsivat kirjastosalit ja näyttelyhallit. Juuri tämä oli termeissä ainutlaatuisia.

Urheilukin oli kiinteässä yhteydessä kylpyyn. Esimerkiksi painiottelua seurasi heti kylpy, jossa yleensä oli kolme eri vaihetta. Ensiksi hiestynyt kylpijä meni riisuutumaan — ellei hän jo ollut alasti — johonkin kylpylärakennuksen pukuhuoneeseen. Sitten hän astui johonkin vieressä olevista hikoiluhuoneista, joiden kuiva saunailma sai aikaan voimakkaan hikoilun. Täältä hän siirtyi kuumien kylpyjen sa-

liin, jossa hän saattoi pesualtaan äärellä valella hiekkä valuvaa ihoa kuumalla vedellä ja harjata sitä kylpyharjalla. Tultuaan näin puhtaaksi ja kuivaksi hän palasi takaisin samaan tietä, pysähtyi haaleaksi lämmitettyyn saliin jottei lämpötilan muutos olisi liian äkillinen ja hyppäsi lopuksi kylmien kylpyjen salin kylmävesialtaaseen. Nämä olivat terveyskylvyn kolme vaihetta.

Oli kuitenkin mahdotonta mukavasti harjata itseään kylpyharjalla pesualtaan ääressä. Siinä tarvittiin toisen apua, ja ellei kylpijä ollut tuonut mukanaan orjaa, hän sai todeta, ettei tämä apu suinkaan ollut ilmaista. Seuraava kasku osoittaa, että kylpijät miettivät kahteen kertaan ennen kuin ottivat maksaakseen tämän menoeran.

Hadrianuksen elämäkerran kirjoittaja mainitsee keisarin usein kylpeneen yleisissä termeissä yhdessä muun kylpyläyleisön kanssa. Kerran hän näki, kuinka muuan vanha sotilas, johon hän oli tutustunut sotaretkillään, kyhnytti selkäänsä kuumien kylpyjen salin tiiliseinän marmoripäälystettyä vasten. Keisari kysyi, miksi hän tällä tavoin hankasi itseään, ja vanha soturi vastasi ettei hänellä ollut varaa maksaa orjille. Keisari antoi hänelle heti sekä orjia että rahaa. Seuraavana päivänä, kun keisarin ilmoitettiin saapuvan, ryhtyi joukko vanhoja miehiä hankaamaan samalla tavoin selkäänsä marmorilaattoja vasten, jotta keisari osoittaisi heillekin samanlaista armeliaisuutta. Mutta Hadrianus käski heitä vain harjaamaan toinen toisensa selkää. Elämäkerran kirjoittaja lisää, että tästä päivästä lähtien toistensa harjaaminen tuli kylpyvieraiden mielipuuha.

Voimme kuitenkin olettaa vain köyhien harrastaneen sitä. Rikkailla oli varaa käyttää hyväkseen palveluksia, harjauttaa, hierotuttaa ja voiteluttaa itseään niin paljon kuin halusivat.

Kuivaamiseen käytettiin tavallisen pyyhkeen sijasta kaikkein pehmeintä villaa olevia vaippoja.

Carcopino: Sellaista oli elämä keisarien Roomassa. Wsoy. 1971.

KIINAN HALLINTOA N. 2200 VUOTTA SITTEN

Hallintoviranomaisten johdossa on yksi siviili- ja yksi sotilasvirasto, joissa kummassakin on kaksitoista ylintä neuvostoa, jotka ovat suoraan vastuussa keisarille itselleen. Ylin sotilasvirasto käsittelee yksinomaan sotilaallisia asioita, kuten ennen kaikkea upseerien ylentämisiä ja rankaisemisia sekä heidän siirtojaan, joukkojen siirtoja toisiin varuskuntiin jne.; tällä virastolla on kuitenkin vain esitysoikeus, sillä lopullinen ratkaisu on ylhäisen majesteetin omissa käsissä; kaani on pitänyt itselleen nimitysoikeuden ja jakaa arvot. Ylimmän siviiliviraston kaksitoista, tehtävään määrättyä ylhäistä valvovat kolmenkymmenenneljän maakunnan asioita. Varsinaisen keskushallinnon hoitaa aina yksi ylin neuvos, jolla on useita apulaisia ja kirjureita mutta joka toimintaansa varten tarvitsee ylimmäksi valvojaksi määrätyn kollegion (virasto, jonka virkamiehet ottavat osaa asioiden ratkaisuun) suostumuksen. Näiden keskushallinnon neuvoksien tehtävänä on ennen kaikkea valita maakunnan virkamiehet, jotka keisari nimittää tarkastuselimen esityksestä. Myös tull- ja julkinen rahalaitos on keskushallinnon käsissä.

Suurkaanin rahapaja on Kambalukissa, pääkaupungissa, ja suuresta mongolihallitsijasta voidaan todella sanoa, että hän on löytänyt viisasten kiven. Hän nimittäin tekee rahaa seuraavalla yksinkertaisella tavalla: mulperipuiden

kuoresta irrotetaan niiden niini, joka sitten jauhetaan hienoksi ja tehdään puuroksi. Tästä saadaan paperia, joka täydellisesti muistuttaa puuvillasta valmistettua paperia luokun ottamatta mustahkoa väriä. Tarvittavan arvon mukaan tämä paperi paloittelallaan erikokoisiin suorakulmaisiin kappaleisiin. Ja tätä paperia käsitellään niin huolellisesti kuin jos se olisi hopeaa tai kultaa, sillä keisarillisen rahahallinnon tehtävään erikoisesti määrätty virkamiehet kirjoittavat jokaiseen kappaleeseen nimensä ja vahvistavat sen sinetillään. Sitten joutuu raha vielä rahapajan ylivalvojalle, joka varustaa kaikki kappaleet sinoberinvärisellä (punaväri) leimallaan. Tällä tavalla jokaisesta näin leimatusta todistuksesta tulee täysarvoista rahaa, jota kuka tahansa arvelematta ottaa vastaan, kun sillä voi ostaa mitä tahansa tavaroita, kuten vieläpä helmiä, kultaa ja hopeaa.

Kaani on huolehtinut myös liikenteestä mitä parhaimmalla tavalla. Kambalukista lähtee suuri määrä valtion teitä kaikkiin maakuntiin, ja jokaisen tällaisen suuren liikennetien varrella on aina noin 30 mailin (n. 1600 metriä) eli yhden päivämatkan päässä tilavia ja komeita majataloja, joissa on useita huoneita vieraita varten ja joissa kuninkaankin voivat täysin mukavasti asustaa. Näiden majatalojen varastojen ylläpitämisestä huolehtii useimmiten ympäristö, mutta muutamat saavat täydennyksensä suoraan keisarin hovista.

Jokaisella asemalla on aina neljäsataa hyvää hevosta kuriireja (pikalähetti) ja kiireellisiä lähetystöjä varten, joten keisarin sanansaattajat voivat matkustaa mitä mukavimmin mutta myös uskomattoman nopeasti. Taitavasti tätä järjestelmää käyttämällä he voivat hyvinkin kahdessa päivässä ja kahdessa yössä kulkea sellaisia matkoja, joihin tavallinen matkustaja tarvitsee kymmenen tai kaksitoista päivää. Kaiken kaikkiaan keisarillisella postilla on valmiina käytettävänä 200 000 hevosta, ja 10 000 postiasemaa on jatkuvasti varustettu kaikella välttämättömällä. Joka kuukausi tarkastetaan jokainen asema yllättäen, minkä ansiosta postilaitos tosiaankin on aina kunnossa.

Jos pyritään saamaan selville, miten on mahdollista luoda näin valtava koneisto ja pitää se toimintakykyisenä, niin on todettava, että se on mahdollista tämän maan kahdesta luontaisesta edusta johtuen. Ensinnäkään ei täällä ylipäänsä lainkaan ole lapsettomia perheitä jo sen takia, että pakanoilla on monia vaimoja, joten ihmisiä on aina enemmän kuin tarpeeksi, ja toiseksi kansa on erittäin vähään tyytyvää. Tataarit samoin kuin Kathain (Kiina) ja Mansin asukkaat käyttävät ravinnokseen melkein yksinomaan riisiä, tattaria ja birssiä, siis viljaa, joka antaa täällä lähes satakertaisen sadon. Vain vehnä ei anna niin suurta satoa, ja kun täällä ei syödä lainkaan leipää, niin sitä käytetään vain kuivatun taikinan ja piiraiden valmistamiseen. Tästä johtuu, että väestö voi olla niin suuri.

Epäsuotuisasta säästä voi täälläkin olla seurauksena huonoja satoja.

Tällöin Kublai ei kuitenkaan ainoastaan luovu tavallisista veroista vaan antaa kansalle riittävästi viljaa elämiseen ja seuraavaan kylvöön. Tästä huolehtivat erityiset virkamiehet. Hyvinä satovuosina valtio ostaa tämän takia suuren määrän viljaa varastoon, joka sitten säilytetään huolellisesti, ja hädän tullen sitä myydään neljäsosalla tavallisesta hinnasta. Samalla tavalla Kublai kaani auttaa jos missä on puhjennut karjarutto. Tällöin hän luovuttaa valtion karjasta eläimiä tilalle.

Kublai kaanin kaikki ajatukset suuntautuvat kansansa auttamiseen ja siihen, että se voisi elää työllään ja lisätä varallisuuttaan. Sitten hän on vielä ottanut käyttäntöön erään kauniin ja samalla hyödyllisen menetelmän: maanteiden molemmille puolille istutetaan aina kahden askelen päähän puita, jotka kasvavat nopeasti ja hyvin. Näin matkustajat saavat niistä kesällä varjoa ja talvella, kun kaikki on lumen peitossa, osoittavat puut, missä tie kulkee. Tä-

män lisäksi suurkaani myös uskoo tähdistä ennustajiaan, jotka ovat sanoneet, että palkkioksi puiden istuttamisesta hän saa pitkän iän. Siellä missä tiet kulkevat hiekaerämaiden ja kallioisten vuoristojen kautta, käytetään tien vierellä kiviä ja patsaita, ja korkeiden virkamiesten on pidettävä huoli siitä, että kaikki tiet ovat aina mitä parhaimmassa kunnossa.

Herrmann: Suuntana tuntematon

ENSIMMÄINEN PURJEHDUS MAAILMAN YMPÄRI

Etevä portugalilainen merenkulkija nimeltä Magalhães oli vakuuttunut siitä, että Atlantin ja Tyynen valtameren välillä täytyisi jossain olla salmi. Hän astui Espanjan palvelukseen ja hänen taivuttelujensa tuloksena tämän maan silloinen hallitsija Kaarle V varusti retkikunnan, jonka oli määrä viidellä pienellä laivalla purjehtia tuosta salmesta Tyynelle valtamerelle ja sen yli »Intian» kaakkoispuolella sijaitseville, mausteistaan kuululle saarille.

Matkaan lähdettiin syyskuun 20. päivänä 1519. Koska etsityn yhdysväylän täytyi olla varsin kaukana etelässä, suunnattiin alusten keulat aluksi lounaaseen pitkin Afrikan rannikkoa ja sieltä viistoon yli Atlantin. Etelä-Amerikkaan saavuttiin nykyisen Rio de Janeiron kohdalla. Rannikkoa seurailtiin etelään päin, kunnes tultiin La Plata-virran suulla sijaitsevaan laajaan lahteen. Se herätti retkeläisissä suuria toiveita, mutta kolmen viikon perusteelliset tutkimukset osoittivat, ettei täälläkään ollut salmea. Niinpä purjehdusta jatkettiin kohti etelää, kunnes pakkaset pakottivat retkikunnan asettumaan talvileiriin. Pienin aluksista lähetettiin kuitenkin pian tutkimaan edessä olevaa rannikkoa, mutta ankarassa talvimyrskyssä se haaksirikkoutui. Vain tavattomien ponnistuksien onnistui miehistön maitse palata talvileiriin.

Kun sitten matkaa monen kuukauden odotuksen jälkeen taas päästiin jatkamaan, ei kulunutkaan kauan, ennen kuin etsitty salmi löytyi. Lokakuun 21. päivänä 1520 laivat purjehtivat sisään sen itäpäästä ja pääsivät uudelle valtamerelle 38 päivää myöhemmin. Salmea, joka on saanut nimen Magalhãesin salmi, pidetään maailman pisimpänä ja vaarallisimpana. Sen pituus on suunnilleen 600 kilometriä, siis yhtä paljon kuin matka Helsingistä Kemiin. Sekä pohjoisen että etelän puolella sitä reunustavat korkeat lumihiippuiset vuoret. Pohjoisessa on Etelä-Amerikan manner, etelässä suuri saari, jota espanjalaiset nimittivät Tuli- maaksi. He näet näkivät siellä savua, joka kohosi intiaanien sytyttämistä nuotioista.

Salmen suusta purjehti sisään neljä laivaa, mutta vain kolme lähti halkomaan lännen suurta merta, sillä yksi kääntyi takaisin ja palasi Atlantin tietä Espanjaan. Magalhães suuntasi nyt kulkunsa luoteeseen, sillä Maustesaaret sijaitsivat hänen lähtökohtaansa pohjoisempana. Saatiin suotuisia tuulia ja meri oli tyyni ja hymyilevä, minkä vuoksi retkeläiset nimittivät sitä Tyneksi mereksi. Matka muodostui kuitenkin monessa suhteessa varsin raskaaksi, sillä lähtösuunnan johdosta jouduttiin purjehtimaan lähes neljä kuukautta, ennen kuin päästiin asutuille maille. Mukana olevat muonavarat pilaantuivat kokonaan. Laivakorput homehtuivat ja tulivat täyteen matoja ja vesi kävi ällöttäväksi. Epätoivoissaan miehet söivät jopa nahkaa, joka kuitenkin oli niin kovaa, että sitä täytyi ensin liuottaa vedessä muutamia päiviä ja sitten käristää tuhkassa, ennen kuin sitä saat-

toi pureksia. Laivarotat olivat siitä syystä niin haluttua herkkua, että miehistö maksoi niistä tukaatin kappaleelta.

Kaikki potivat merenkävijöiden vitsausta, keripukkia, jonka aiheuttaa tuoreravinnon puute. Ikenistä vuoti verta ja ne turposivat peittäen hampaat, niin että pureminen vaikeutui, ja käsivarsiin ja jalkoihin ilmestyi särkyä ja paiseita. Päräti 19 miestä kuoli ja muut olivat lopen uupuneita.

Sen vuoksi ilo oli yleinen, kun saavuttiin saariryhmälle, jolla asui ihmisiä. Alkuasukkaita purjehti kanooteillaan espanjalaisia vastaan ja Magalhãesia ilahduttivat tuoreet ravintoaineet, joita hän heiltä sai.

Viikon kuluttua saavuttiin saariryhmälle, jota nykyisin kutsutaan Filippiineiksi. Siellä solmittiin erittäin hyvät suhteet alkuasukkaihin ja ostettiin heiltä kaikenlaisia ravintoaineita kuten kalaa, banaaneja, kookospähkinöitä, appelsiineja ja palmuviiniä. Näiden nauttiminen oli parasta ajateltavissa olevaa hoitoa potilaille eikä kestänyt kauan, ennen kuin kaikki olivat tervehtyneet. Niin päästiin jatkamaan matkaa Filippiinien pääsaarille. Miltei kaikkialla oli vastaanotto sydämellinen. Kauppaa käytiin vilkkaasti ja alkuasukkaat suhtautuivat espanjalaisiin melko ystävällisesti.

Vierailu Filippiineillä oli kuitenkin saava varsin onnetoman lopun. Erään suuren saaren kuningas ystäväystyi siinä määrin Magalhãesin kanssa, että antoi kastaa itsensä ja koko hovinsa kristinuskoon. Hän solmi muukalaisten päällikön kanssa sopimuksen, että tämä auttaisi häntä kukistamaan ne ruhtinaat, jotka eivät tahtoneet maksaa hänelle veroa eivätkä tunnustaneet Espanjan kuningasta valtiaakseen. Eräällä tällaisella rangaistusretkellä alkuasukkaat pääsivät voitolle ja pakottivat espanjalaiset vetäytymään takaisin laivoilleen. Magalhães, joka eräiden muiden eurooppalaisten tavoin ei päässyt kyllin nopeasti irtautumaan vihollisesta, haavoittui vaikeasti myrkkynuolesta ja kuoli.

Tämän tappion johdosta espanjalaiset menettivät voittamattomuuden maineensa. Kärsityt tappiot olivat siinä määrin supistaneet espanjalaisten lukua, ettei enää ollut kylliksi miehistöä kolmeen alukseen. Tästä syystä tavarat siirrettiin kahteen ehoimpaan laivaan ja vaurioitunut poltettiin.

Kulku suunnattiin nyt etelään ja vähitellen päädyttiin Borneolle, nykyisin Sundasaariksi nimitetyn ryhmän suurimmalle saarelle.

Valmistauduttaessa palaamaan Espanjaan, jonne kaikki jo kovin kaipasivat, osoittautui kuitenkin, että toisessa laivassa oli vuoto. Se täytyi jättää hylyksi ja niin kotimatkalle lähti ainoastaan »Victoria». Se sai kokea kovia. Ankarat myrskyt heittelivät alusta ja miehistölle aiheuttivat hirvittäviä kärsimyksiä nälkä ja keripukki.

Syyskuun 6. päivänä 1522 »Victoria» ankkuroi eräaseen Espanjan satamaan ja oli siten ensimmäisenä purjehtinut koko maailman ympäri. Matka oli kestänyt lähes 3 vuotta ja vaatinut kuvaamattomia ponnistuksia. Viidestä laivasta saapui perille ainoastaan yksi. Retken johtaja Magalhães oli saanut surmansa ja suurin osa miehistöstä sortunut koetelemuksiin. Osa oli lisäksi jäänyt Borneolle. Viidellä laivalla oli lähtiessä yhteensä 230 miestä, mutta heistä vain 18 palasi »Victorialla» kotimaahan. Matkan tuloksia pidettiin kuitenkin erinomaisina. Maustelastin myynti tuotti enemmän kuin koko retki oli tullut maksamaan. Sitä paitsi oli purjehdittu maapallon ympäri, löydetty uusia kauppateitä ja tehty merkittäviä havaintoja. Muuan niistä kävi ilmi vasta kotona. Koko matkan ajan oli säännöllisesti pidetty päiväkirjaa, mutta siitä huolimatta oli pakko todeta, että ajankaskassa oli erehdytty kokonainen vuorokausi. Paluupäivän piti retkeläisten laskun mukaan olla keskiviikko, mutta heille ilmoitettiin, että olikin torstai. Kaikki joutuivat ihmeisiinsä, sillä he tiesivät, että eivät olleet hypänneet yhdenkään päivän yli. Asiaan saatiin vähitellen selitys. Purjehdus oli suoritettu läntiseen suuntaan ja siis liikuttu myötäaurinkoon. Kun maapallo oli kierretty, olivat retkeläiset kulke-

neet auringon mukana kierroksen maan ympäri ja siten ajanlaskussaan säästäneet yhden auringon kierroksen, ts. vuorokauden.

Avara Maailma 1. Wsoy. 1959.

PARÉ JA KUUDENNENTOISTA VUOSISADAN KIRURGIA

Vuonna 1536 Ranskan kuningas Frans lähetti suuren sotajoukon Piemonteen valloittamaan Torinon ja saattamaan kaupungit ja linnat uudelleen kuninkaan alaisuuteen. Linnatuksen sotilaat, jotka näkivät joukkojemme ryhtyvän hyökkäykseen, tekivät vastarintaa parhaansa mukaan ja surmasivat ja haavoittivat monia kaikenlaisilla aseilla, mutta varsinkin pyssyillä, joten välskäreillä oli kädet täynnä työtä. Toden sanoakseni oli siihen aikaan pelkkä aloittelija, enkä koskaan ollut nähnyt luodinhaavoja hoidettavan. Olin kyllä lukenut Giovanni da Vigon teoksen ensimmäisen osan kahdeksannesta luvusta, että tuliaseiden aiheuttamat haavat olivat myrkyllisiä ruudin takia, ja että paras hoitokeino oli polttaa ne kiehuvalle seljaöljyllä, johon oli sekoitettu siirappia.

Koska tiesin, että kiehuva öljy aiheuttaisi varmasti haavoittuneille kauheita tuskia, kysyin ennen kuin käytin sitä, muilta välskäreiltä, mitä he käyttivät ensiavuksi. Vasta kun kuulin, että he kaatoivat öljyn haavaan niin kuumana kuin mahdollista, sain rohkeutta menetellä samoin. Mutta sitten minulta loppui öljy, ja minun oli pakko panna haavoihin munan ruskuaisen, ruusuöljyn ja tärpätin seosta. Sinä yönä en kyennyt nukkumaan, koska ajattelin tapaavani haavoittuneet potilaani kuolleina; enhän ollut polttanut haavoja kiehuvalle öljyllä. Niinpä nousin ennen päivän sarastusta ja menin katsomaan heitä. Näkemäni ylitti hurjimmatkin toiveeni, sillä niillä, joille olin antanut omaa seostani oli vain vähän tuskia, eivätkä heidän haavansa olleet tulehtuneet. Sen sijaan kaikki ne, joiden haavat oli poltettu, makasivat kauheissa tuskissa, ja jokaisella oli haavatulehdus. Silloin päätin, etten koskaan julmasti polttaisi niitä mies-parkoja, joita hakapyssyn luodit olivat haavoittaneet.

Niinpä vasta-alkaja lopetti kaamean tavan polttaa haavat kuumalla raudalla tai kiehuvalle öljyllä. Tämä aloittelija oli Ambroise Paré, renessanssin ajan johtava kirurgi. Sitteerattu kappale paljastaa hänet rehelliseksi ammattilääkäriseksi, joka on täynnä myötätuntoa toisten kärsimyksiä kohtaan, älykkääksi ja teräväksi havaintojen tekijäksi ja myös jossain määrin tietämättömäksi.

Maigotta: Lääketiede kautta aikojen. Wsoy. 1971.

OIKEA ROBINSON CRUSOE

Noina aikoina oli varsin tavallista, että merenkulkijat poikkesivat Juan Fernández-saarille, sillä siellä oli runsaasti vettä, vihanneksia ja villiä vuohia. Rogers antoi pysyttää rannalle ison teltan, johon sairastuneet sijoitettiin. Lepo, ilmanalan muutos ja ruokajärjestys saivat aikaan ihmeitä, niin että sairastuneet pian paranivat. Asiaa auttoi runsas tuoreen lihan saanti. Meressä oli joukoittain vesilintuja ja saaren sisäosissa juoksenteli valtoimenaan satoja vuohia.

Eräin paikoin oli merileijonia niin suurina laumoina, että oli vaikea päästä veneellä maihin. Monet näistä eläimistä joutuivat retkeläisten saaliiksi. Kun niiden liha keitettiin, saatiin öljyä, jota voitiin käyttää lamppujen pottoaineena.

Kun kaapparit 1709 saapuivat Juan Fernándezille, he löysivät sieltä miehen, joka oli verhoutunut vuohennahkoihin ja näytti villiltä. Mies oli skotlantilainen Alexander Selkirk ja oli elänyt saarella yöpö yksinään neljä vuotta ja neljä kuukautta. Hänen puheestaan ei ollut helppoa saada selvää, sillä puhekumppanin puutteessa hän oli osittain unoh-
tanut englannin kielen ja äänsi sanat varsin puutteellisesti. Joka tapauksessa kävi selville, että erakko oli kyllästynyt saareensa ja tahtoi palata Englantiin. Niinpä hänet pestettiin »Herttuan» miehistöön. Tästä Selkirkistä tuli sittemmin poikavuosiemme vanhan tutun, Robinson Crusoen esikuva.

Kertomus Selkirkin saarella viettämästä elämästä sisältää monia kiintoisia kohtia. Se todistaa, että ihminen kykenee sopeutumaan vaikeisiin ja outoihinkin olosuhteisiin.

Selkirk oli saapunut Juan Fernándezille 1704 kaappariluksen ylipursimiehenä. Riitauduttuaan kapteenin kanssa hän oli pyytänyt päästä maihin. Pata, kirves ja kivääri, ampuatarvikkeita ja veitsiä, muutama kirja, vähän kangasta ym. sullottiin laivaveneeseen ja Selkirk soudettiin rantaan. Veneen lähdettyä paluumatkalle hän tuli katumapäälle, mutta silloin oli jo myöhäistä. Selkirkin oli nyt tultava toimeen niin kuin parhaiten taisi.

Näin alkoi yksinäisen miehen tarina, sillä saarella ei ollut ainoatakaan muuta ihmistä. Alkuasukaspalvelija Perjantai on »Robinson Crusoen» kirjoittajan keksintö. Aluksi Selkirkin oli taisteltava pitääkseen aisoissa raskasmielisyytensä. Ajanvietettä saadakseen hän kesytti muutamia kilejä ja villikissoja ja esitti näille katselijoille laulua ja tansseja. Kissoista oli muutakin hyötyä kuin seuraa. Saari oli näet täynnä rottia. Selkirkin nukkuessa ne hiipivät hänen luokseen ja nakersivat hänen jalkojaan ja vaatteitaan. Silloin hän alkoi ruokkia villikissoja lihalla ja pian näitä eläimiä kerääntyi hänen ympärilleen laumoittain. Hän itse väittää, että niitä oli useita satoja. Rottien aiheuttamasta kiusasta tuli loppu.

Raamattu soi myös erakolle suurta lohtua. Hän luki sitä ahkerasti ja kertoi myöhemmin, ettei ollut koskaan elämänsään ollut niin hyvä kristitty kuin Juan Fernándezillä viettäminään yksinäisinä vuosina.

Alkuaikoina Selkirk käytti tuntikausia laivojen tähyilemiseen. Useita aluksia purjehti ohi saarella poikkeamatta ja silloin hänet toisinaan valtasi kauhu ja hätä, kun hän ajatteli, että hänen oli jäätävä muusta maailmasta eristetyksi koko loppuiäkseen. Eräänä päivänä vihdoin kaksi laivaa ankuroi itärannalla sijaitsevaan lahteen. Tulijat olivat kuitenkin espanjalaisia ja Selkirk varoi tarkoin hakeutumasta heidän seuraansa. Heillä oli näet tapana lähettää ihmisiä töihin Etelä-Amerikan kaivoksille ja tätä kohtaloa pidettiin kuolemaakin pahempana. Äkkiä saaren erakko kuitenkin havaitsi espanjalaisen soutavan maihin ja ryhtyvän häntä tavoittamaan. Hän oli aivan vähällä joutua kiinni, mutta pelastui kiipeämällä korkeaan myrttipuuhun. On helppoa kuvitella hänen kauhuaan, kun vainoojat leiriytyivät saman puun juurelle ja ampuivat useita ohi juoksevia vuohia. On-

neksi he eivät kuitenkaan keksineet lehvistössä piileskelevää pakolaista.

Tottumus ja pakko ovat oivallisia oppimestareita. Vähitellen Juan Fernándezin erakko alkoi viihtyä saarella oikein hyvin. Hänellä olikin yllin kyllin puuhaa ravinnon hankkimisesta, vaatteiden ompelemisesta, polttoaineen keräämisestä ym. Alussa leivän ja suolan puute aiheutti hänelle paljon kärsimyksiä. Jonkin ajan kuluttua hän kuitenkin tottui olemaan ilman niitä. Myrttipuista sai mainiota polttopuuta, joka synnytti kirkkaan liekin ja antoi sekä lämpöä että valoa. Sen oli myös korvattava tulitikut. Selkirk teki tulta hieromalla kahta puunpalasta vastakkain. Myrttipuusta hän sai edelleen rakennusaineet pystyttämiinsä kahteen majaan. Suuremmassa niistä hän asui ja pienempi toimi keittiönä. Katto oli katettu ruoholla ja seinät vuohennahoilla.

Niin kauan kuin ruutia riitti, ei vuohenlihan saanti ollut lainkaan vaikeata. Selkirk oli kuitenkin saanut sitä mukaansa vain puoli kiloa ja sen loputtua hänen oli pakko turvautua sääriinsä. Alinomainen liikkuminen metsässä ja kallioilla oli tehnyt hänet niin notkeaksi ja nopeaksi, että hän pystyi ottamaan vuohia kiinni elävinäkin. Peräti 500 eläintä tarvittiin neljän vuoden aikana yksinäisen miehen elatukseen. Kapteeni Rogers kertoo, että »Juan Fernándezin kuvernöörille», joksi saaren asukasta leikillisesti kutsuttiin, annettiin tehtäväksi pyydystää vuohia kaapparien tarpeiksi. Avuksi hänelle annettiin laivakoira, bulldoggi, ja useita miehiä, jotka tiedettiin hyviksi juoksijoiksi. Selkirk jätti kuitenkin kaikki muut kauas taakseen ja juoksi läkähdyksiin sekä koiran että seuralaisensa.

Avara Maailma 1. Wsoy. 1959.

LÄNSIMAISIA KUVALEHTIÄ JA SILKKITIEN KULKIJOITA 1930-LUVULLA

Katselimme läpikotaisin vuoden vanhan viikkolehden kuvia ja käsitelimme niitä puheenaiheita, joita eri kuvista voi johtua.

Se numero, jossa kerrottiin Charles Lindberghin Atlantinlennosta, vei kolme iltaa, enkä luule, että skandinaavin vaaleatukkainen jälkeläinen, jolla oli kulkuvälineenä eriskummainen *nisdeg telleg*, »eetterivaunu», on missään herättänyt suurempaa kummastusta ja ihastusta kuin »Taiväänvuorten» torguteissa.

Ihmeellinen uutinen ihmisten kyvystä seurata lintujen lentoa johti alkeellisesti ajattelevan, mutta edistystä harrastavan Töinlaman mieleen heti erään suunnitelman, joka toteutettaisiin tulevaisuudessa. Luonnollisesti ei kului pitkäkään aikaa siihen, kunnes torguteilla olisi omia »eetterivaunuja», ja niiden avulla voitaisiin ratkaista eräs tämän maan suurimmista arvoituksista:

»Kaukana vuoristossa on taivaankorkuinen tunturi, jolla on jyrkät kyljet ja epätasainen laki — muodoltaan se on kuin jättiläiskokoinen puolustustorni. Ylinnä näkyy sen sivuilla kalmanvalkoista jäätikköä, ja jos mieli tekee sinne kiivetä, tarvitaan siihen oikeata miehuutta. Mutta tälle tunturille on kuitenkin noussut kaksi metsästäjää edellisen sukupolven aikana. He pääsivät kalliotornin ylimmälle reunalle ja tultuaan takaisin kuvailivat, mitä olivat nähneet. Nämä molemmat miehet ovat jo aikoja sitten kuolleet, mutta kertomus heidän merkillisestä kokemuksestaan on säilynyt ja houkuttanut monta myöhemmän ajan metsästäjää samaan kiipeämisyritykseen, joka ei ole keltään onnistunut. Sillä tunturin kyljistä kuuluu kauhistavia ääniä, ja kauan

ennen kuin he ovat saapuneet laelle, ovat heidän ajatuksensa menneet sekaisin. Moni on kerta kaikkiaan jäänyt sille tielle, mutta toisia on myöhemmin tavattu vuoren juurella, eikä heillä ole ollut mitään muistoa siitä, mitä tapahtui heidän aistiensa pimityksen jälkeen tai kuinka he ovat tulleet korkeudesta takaisin.

Mutta se näky, joka tuli kahden ensimmäisen metsästäjän osaksi, oli kiipeämisen vaivojen arvoinen, sillä ylhäällä tarjoutui mongoleille paratiisi. Tunturin laen korkeat reunat piirittivät valtavaa ympyriäistä syvennystä, jonka rinteitä verhosi ylenpalttisen rehevä kasvullisuus. Vihreiden alppiiniittyjen halki virtasi valkeina kuohuvia jokia, ja laiturilla liikkui lihavia lampaita ja vuohia ja paljon kaikenlaista metsän riistaa. Syvennyksen pohjalla läikkyy sininen järvi, jonka ruohorannoilla samoin kuin läheisillä aroilla he näkivät uskomattoman suuria karjalaumoja. Eri tahoille oli pystytetty valkoisia telttoja, ja täppänäistä kohosi nuotioiden savuja puhtaaseen ilmaan. Mutta ainoatakaan ihmistä ei näkynyt. Teltat olivat asumattomia, hevoset leikkivät satulatomassa vapaudessa, ja luonto hymyili rauhoitetussa siunauksessa.»

Haslund-Christensen: Kesyton Aasia

TURUN PROFESSORI AMERIKASSA

Kalmin Amerikan-matkalla oli mitä suurin merkitys luonnontieteelliselle tutkimukselle. Hänen kuvauksensa sisältävät ensimmäiset tieteelliset esitykset niiden seutujen luonnosta, kasvistosta ja eläimistöstä, joissa hän liikkui. Hänen tutkimuksensa ja keräyksensä johtivat myös useiden uusien kasvilajien löytämiseen ja määrittämiseen.

Elokuussa 1750 Kalm kävi kuuluisaa Niagaraa katso-massa. Hän kirjoitti siitä kuvauksen, josta oppinut maailma ja suuri yleisö saivat ensimmäiset tarkat tiedot siitä. Vasta tällöin se tuli yleisemmin tunnetuksi.

Jo matkaltaan Kalm oli lähettänyt sekä tietoja että kasvien siemeniä ystävälleen ja opettajalleen Linnelle Uppsalaan. Ja tämä oli haltioissaan. Hän kylvi siemenet Ruotsin multaan ja odotti niiden tulosta. Kalmin tutkimuksia hän myös käytti omissa töissään hyväkseen ja antoi aina niille mitä kiittävimmin tunnustuksen. Hän katsoi matkan hyvin tuottaneen sen tuloksen, mitä siltä oli odotettukin.

Asetuttuaan Turkuun Kalm rupesi myös itse kokeilemaan mukanaan tuomillaan siemenillä *Hirvensalon Sipsaloon* perustamassaan kasvitieteellisessä puutarhassa ja jakoi niitä myös maksutta muille halukkaille. Julkaisipa hän myös kirjasen, jossa hän selitti näiden uusien kasvien — niitä oli 126 — kylvämistä, hoitamista ja käyttämistä. Kasvitieteellisessä puutarhassa Kalmin tuli myös — kun alue hänelle luovutettiin — toimeenpanna maanviljelykseen, niitynhoitoon, metsänistutukseen sekä muihin maatalouden haaroihin kohdistuvia tutkimuksia »loistavaksi esimerkiksi maalle sekä opetuksesi akateemiselle nuorisolle». Mutta kokemus osoitti, jo lähimpinä vuosina, että oli oltu liian toivorikkaita: varsinkin talvien vaihteleva kylmyys ja suvisää vahingoittivat vieraita kasveja. Vähitellen kuolivat kaikki taloudellisessa suhteessa tärkeät kasvit. Mutta toiset kotiin tuoduista kasveista menestyivät kasvitieteellisissä puutarhoissa, ja osa levisi koristekasveina laajempiin piireihin; näistä mainittakoon niinsanottu villiviini (*Ampelopsis quinquefolia*) ja tuoksuvadelma (*Rubus odoratus*) jotenkin yleisinä.

Juvelius-Juvelius: Suomen kansan aikakirjat. Otava, 1932.

NAPOLEONIN HALLINTOTOIMIA

Virastoille annetuista määräyksistä muutamia otteita:

»Jos tulee sellainen kylmyys kuin 1789, täytyy kirkkoihin ja halleihin tehdä tulia, jotta väestö saa lämmittellä.

Tulee kova talvi, liha kallistuu, meidän täytyy hankkia työtä Pariisille. Antakaa jatkaa kanava- ja laituritöitä, kivetkää syrjäkatuja jne.

Oikeastaan kaikki kerjäläiset pitäisi panna linnaan, mutta se olisi kuitenkin raakaa ja typerää. Heidät täytyy pidättää ja hankkia heille työtä ja leipää. Tarvitsemme siis useampia huoltokoteja joka provinssiin.

Paljon suutareita, hatuntekijöitä, räätäleitä ja satulaseppiä on työttömänä. Ryhtykää toimenpiteisiin, että päivittäin tehdään 500 paria kenkiä»

Samalla kertaa sotaministeri saa määräyksen, että on tilattava ylimääräisesti tykistövaljaita, samoin sisäministeri: »Meidän täytyy hankkia työtä varsinkin näinä juhlapäivien edellisinä kuukausina. Tehkää sellainen tilaus, että St. Antoine (muuan Pariisin kaupunginosa) 2 000 työläistä saa touko- ja kesäkuussa valmistettavakseen tuoleja, lipastoja ja nojatuoleja— Odotan Teidän ehdotuksianne huomenna, jotta voidaan heti aloittaa.»

Hän näkee määräyksen, ettei kukaan saa tulla työpuvussa Tuileriain palatsin puistoon, poistaa sen ja nimenomaan korostaa päinvastaista määräystä. Hän lukee uutisen, että tahdotaan sulkea lukusalit: »Sitä minä en siedä! Olen omassa ruumiissani tuntenut, miten hyvältä tuntuu, kun tietää jossakin olevan lämpimän huoneen, jossa voi lukea päivän sanomalehtiä ja lentolehtisiä. En voi kieltää tätä etua toisilta samassa asemassa olevilta.»

Théâtre Français'ssa antaa hän sunnuntaisin myydä kaikki permantopaikat halvoin hinnoin, »jotta kansakin pääsisi teatterista osalliseksi». Peliluolien pidon hän kieltää koko maassa, sillä »ne merkitsevät perhe-elämän perikatoa, niiden sietäminen on huonon esimerkin näyttämistä.»

Uuden koululain mukaisesti perustetaan koko maahan kansa- ja kansalaiskouluja, lyseoita ja ammattikorkeakouluja, joissa on 6 000 vapaapaikkaa. Kolmasosa vapaapaikoista on ansioituneiden miesten poikia varten. Kolmen vuoden kuluttua on Ranskassa 4 500 kansakoulua, 750 reaalikoulua ja 45 lyseota. Hän kunnioittaa tieteellisiä laitoksia, joiden keskuudesta hän valitsee kolmannen osan senaattoreistaan. Hän antaa ministeristön summamutikassa esittää: »meidän kymmenen parasta maalariamme, kymmenen parasta kuvanveistäjäämme, säveltäjäämme, soittohiekkaamme, arkkitehtiämme sekä muita taiteilijoita, joiden kyvyt ansaitsevat tukemista», ja tilaa suuria seinämaalauksia omien taistelujensa vaiheista. Sanoopa hän vielä: »Valitetaan, ettei meillä ole kirjallisuutta. Se on sisäministerin syy!»

Jos hän siis koettaa rauhoittaa kaikkia toimialoja hyvinvoinnilla, niin minne jää maine tämän kunianhimoisen kansan keskuudessa? Jos meillä ei ole sotaa eikä hovia, niin missä voidaan silloin tyydyttää turhamaisuutta? Ja hän keksii Kunnialegioonan ritarikunnan. (Kunnialegioonan ritarimerkki on Ranskan korkein kunniamerkki.)

Siten todellakin saadaan puoluelaisia, sillä ken kerran on juhlallisesti vannonut taistelevansa jokaista läänityshallituksen palauttamisyritystä vastaan, se ei niinkään helposti käännä Bonaparten vastustajaksi. Myöskään ei se ole mikään upseeriklubi, päinvastoin se oli perustamisestaan lähtien avoinna kaikille todella ansioituneille. Sitä paitsi korottaa hän suurkansleriksi luonnontieteilijän, ja kun valtion-euvostossa varoittaen verrataan tätä uutta ritarikuntaa niihin, jotka on poistettu, voi hän aivan vakavana vastata:

»Minä epäilen, tokko on ainoatakaan tasavaltaa, jossa ei käytettäisi kunniamerkkejä. Vaikkapa sitä nimitettäisiin lapselliseksi, tehoaa se kuitenkin täysikasvuisiin miehiin. Kansantribuuneille minä en puhuisi näin, mutta valtiomiesten ja viisaiden neuvostossa minun täytyy se tehdä. En usko, että Ranskan kansa rakastaa vapautta ja tasa-arvoisuutta, sen luonne ei ole muuttunut näinä kymmeneenä vuotena. He ovat edelleenkin turhamaisia ja kevytmielisiä niinkuin heidän esi-isänsäkin, alttiita vain yhdelle tunteelle, kunnialle. Sentähden tarvitaan kunnianosoituksia— Sotilas täytyy lahjoa maineella ja palkitsemisella— Tässä on uusi raha, arvoltaan tavallisesta poikkeava. Sen lähde on ehtymätön. Vain tämä raha voi palkita teot, joita pidetään kaiken palkitsemisen yläpuolella ollen ylevinä.»

Ludwig: Napoleon

NAPOLEONIN KAUPPASAARTO

Kun Ranskan laivasto vuonna 1805 tuhottiin Trafalgarin luona, murskautuivat Napoleonin suunnitelmat pikaisesta maihinnoususta Englantiin. Pehmittääkseen saarivaltakuntaa hän vuonna 1806 Berliinissä ollessaan julisti mannermaan satamat englantilaisilta suljetuiksi. Saarrolla ei ollut Englannille sanottavaa merkitystä. Sen sijaan se vaikutti välillisesti mm. Suomen kohtaloihin. Tässä otteita sulun toimeenpanoa koskevasta Napoleonin julistuksesta.

Me Napoleon, ranskalaisten keisari ja Italian kuningas, olemme päättäneet soveltaa Englantia vastaan tämän maan omassa merilainsäädännössään vahvistamia menetelmiä. Seuraavassa julistuksessa määrätty toimenpiteet on katsottava ensiarvoisen tärkeiksi keisarikunnalle aina siihen saakka, kunnes Englanti oivaltaa sodankäynnin sääntöjen olevan samat niin maalla kuin merelläkin ja saarto-oikeuden rajoittuvan linnoitettuihin paikkoihin, jotka pidetään suljettuina riittävien sotavoimien avulla.

Tämän vuoksi olemme määränneet ja määräämme seuraavaa:

- 1) Brittein saaret julistetaan saarretuiksi.
- 2) Kaikki kauppa ja kirjeenvaihto Brittein saarten kanssa kielletään.

Ludwig: Napoleon

HISTORIANKIRJA 6

Historiankirja-sarja 5–8
oppilaankirja
omatoimikirja
opettajankirja
OH-kalvot

Tekijäryhmä
Venla Sainio
Aaro Suomela
Pekka Tenhunen
Päiviö Tommila

P90

ISBN 951-0-15617-5

9 789510 156179

